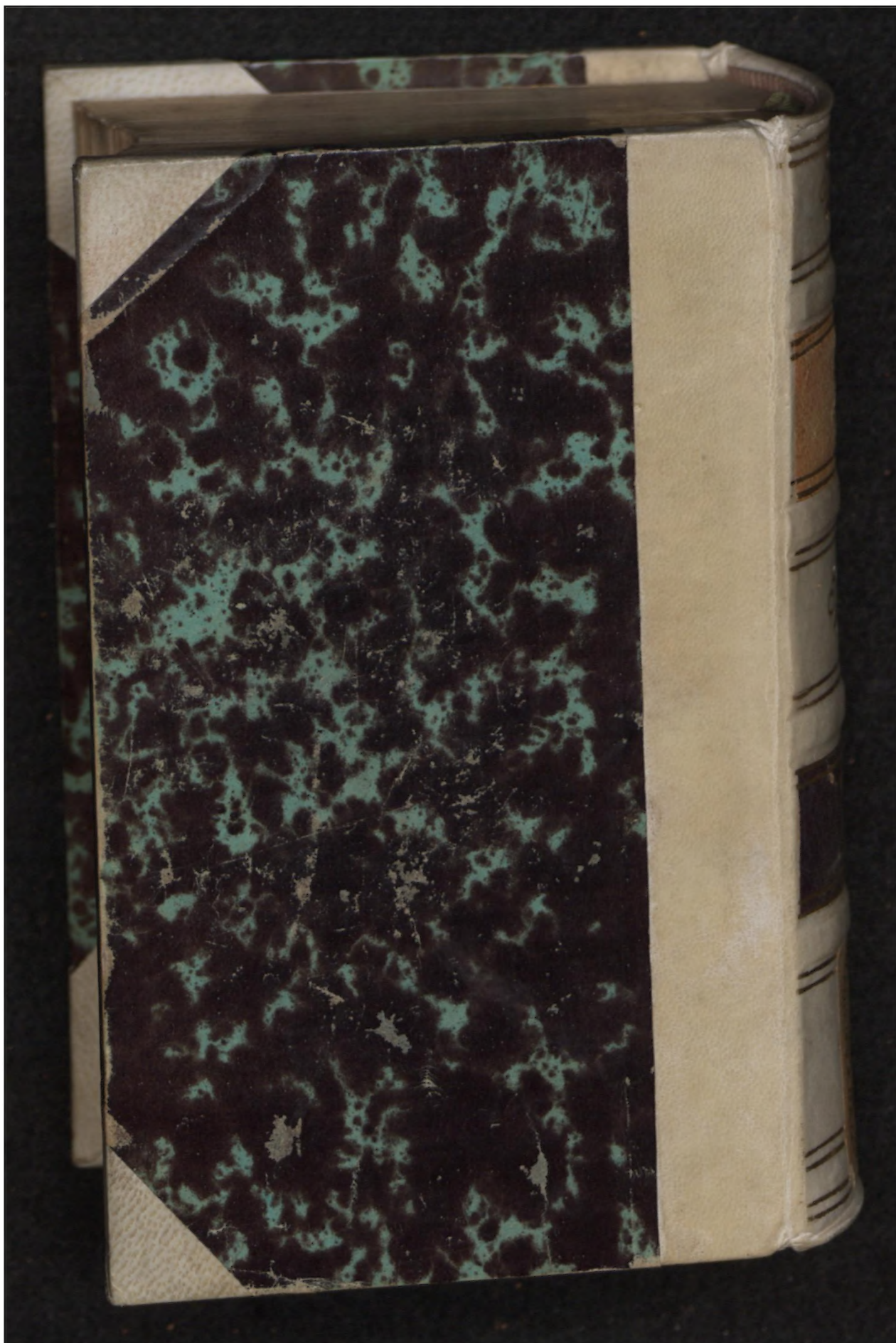

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.3.28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.3.28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.3.28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.3.3.28

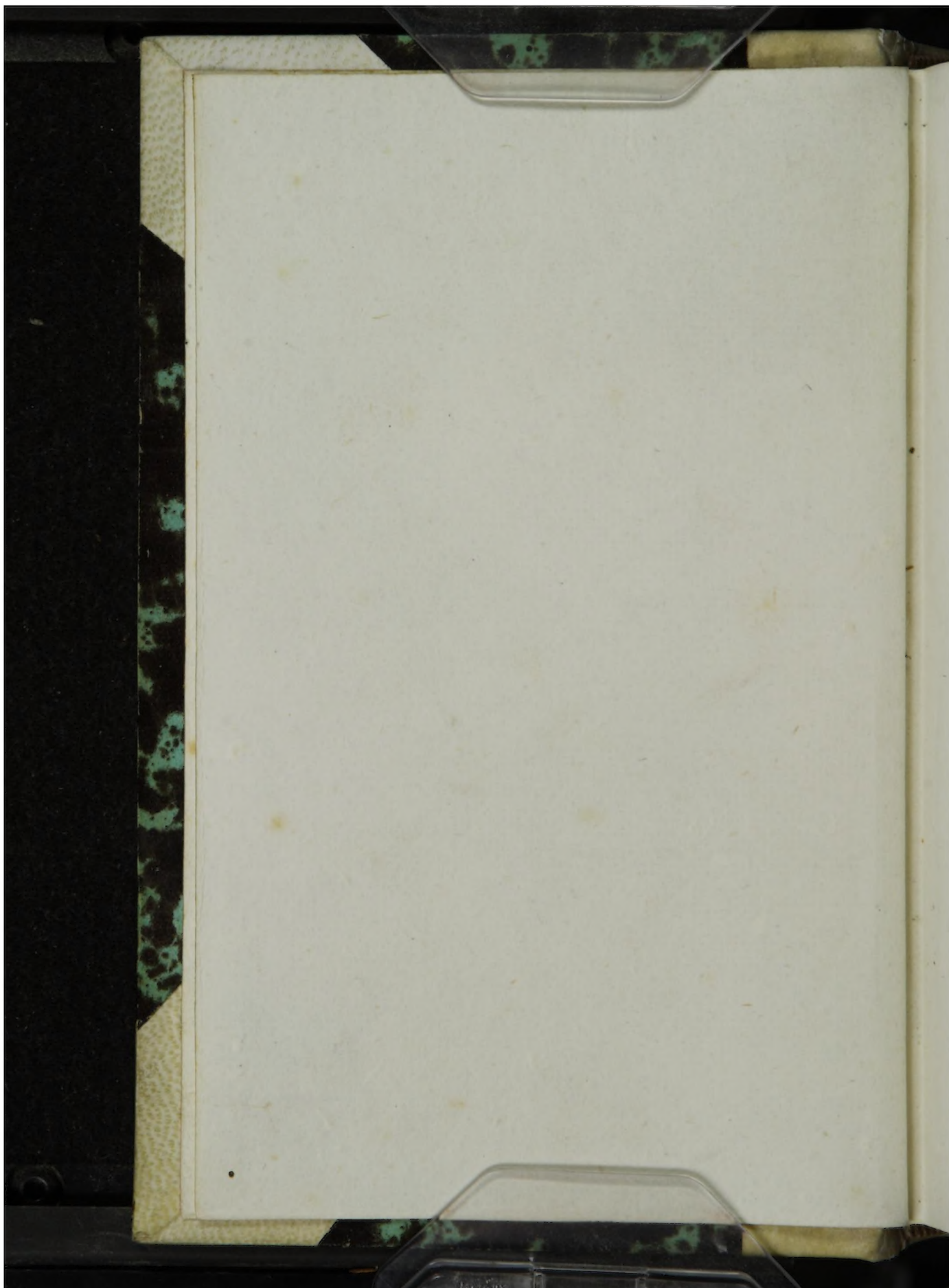

Ald. 33

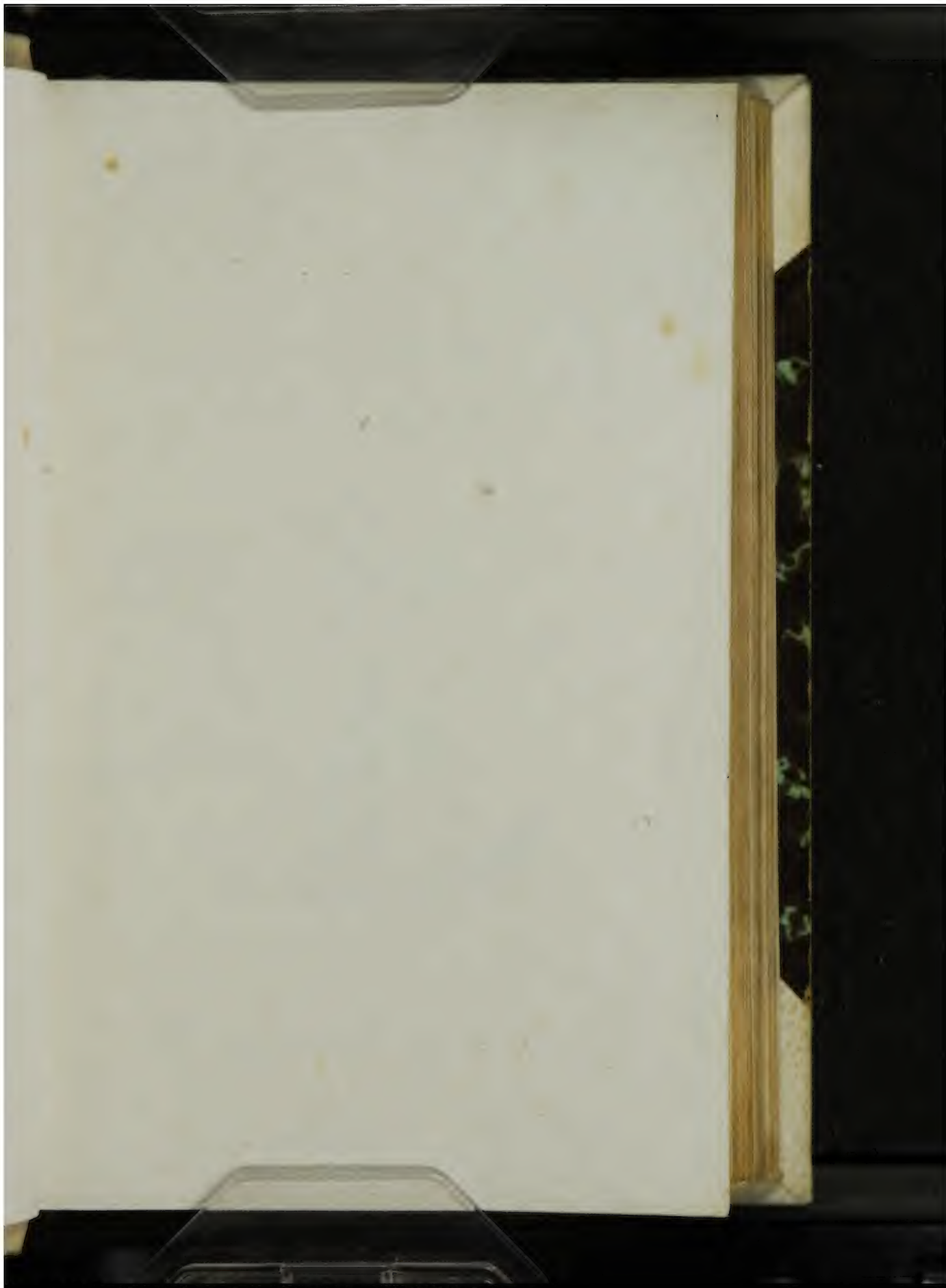

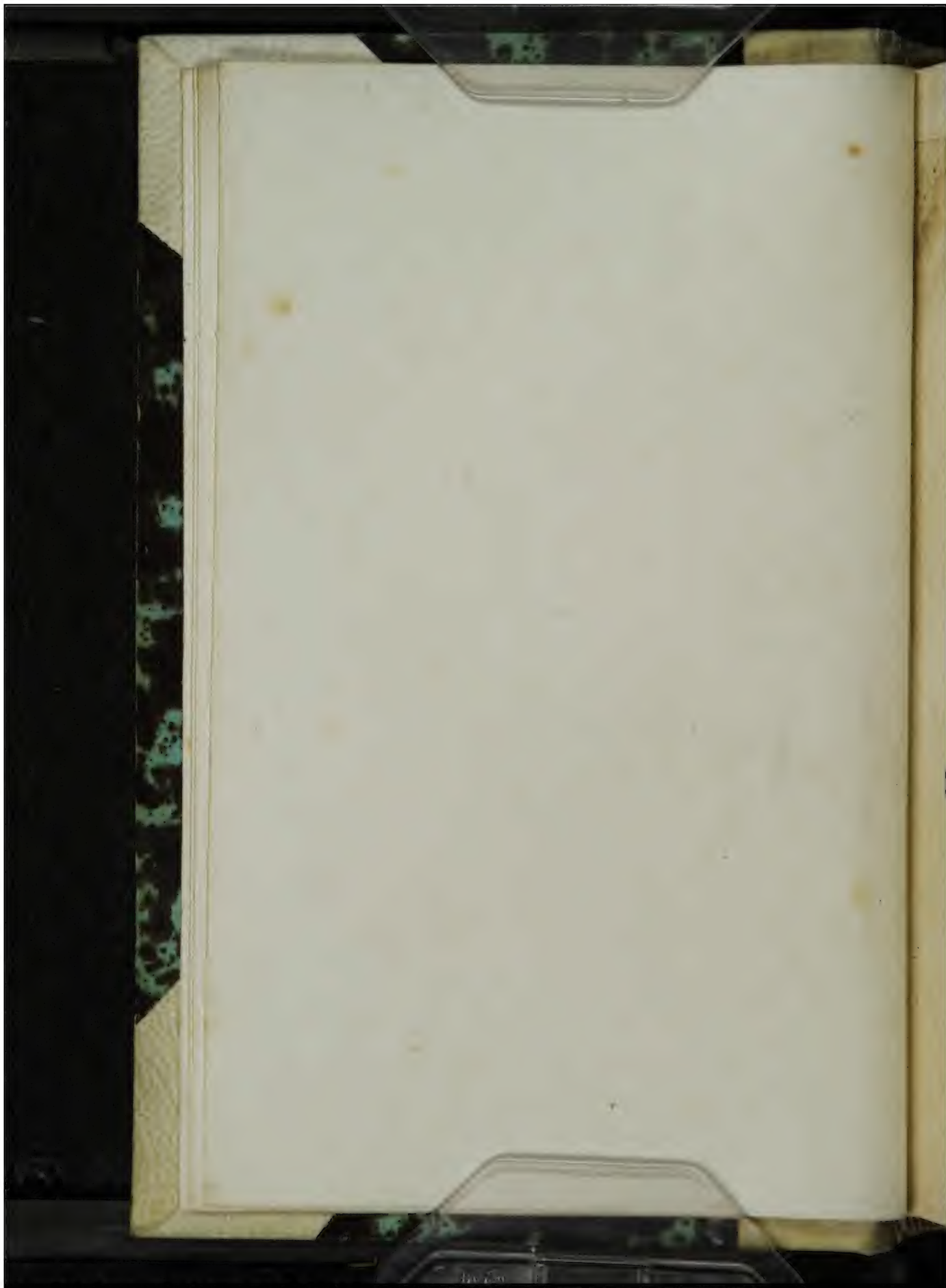

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΗΣ ΕΞΗ
ΓΗΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΓΕΝΕΣΙΟΣ ΚΑΙ-
ΒΙΟΤΗΣ.

Ἡ
Ῥόδοτος ὁ ἀλικαρνασσεὺς περὶ ὁμή-
ρου γενέσιος, καὶ ἡλικίης καὶ βιοτῆς,
τάδε ἐστὶν ἔκρινε, ζητήσας ἐπεξε-
θεὶν εἰς τὸ ἀρεκέστατον. ἐπεὶ γὰρ ἡ
πάλαι ἀπολιώτις κύμη ἐκτίζετο,
σωῦλλον ἐν ταυτῇ παντοδαπὰ
ἔθνεα ἑλληνικά, καὶ δὴ καὶ ἐκ μαγνησίας, ἄλλοι τέτι-
νος, καὶ μελάνωπος ὁ ἰθαγενέος τῶ κρήθωνος, ὃ πλού-
φορτος, αἰγὰ βραχέα τῶ βίον ἔχων. ὅτος δὲ ὁ μελάνω-
πος ἐν ἡμῶν ἐν τῇ κύμῃ πλὴν θυγατέρα ὁ μύρτος, καὶ αὐ-
τῷ γίνεταί ἐκ κοίτης θῆλυ τέκνον, ὃ ὄνομα τίθετα κρη-
θίς· καὶ αὐτὸς μετ' ὁ μελάνωπος καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆς, ἐτελεύ-
τησαν τὸ βίον. πλὴν ἡ θυγατέρα ἐπιβέβη ἀνδρὶ, ὃ ἐκρή-
το μάλιστα κλειάνακτι τῷ ὀργεῖω. χρόνῳ δὲ προϋόντος
συνέβη πλὴν παῖδα μιγῆσαν ἀνδρὶ λαβράκιος ἐν γαστρὶ
χεῖν. τὰ μὲν ὅν πρώτα ἐλάμβανεν. ἐπεὶ ἡμῶν. ὅτε ὁ κλει-
αξ, ἡ χεῖτο τῇ συμφορῇ καὶ καλεσάμενος πλὴν κρηθί-
δα χωρὶς πάντων ἐν αὐτῇ μεγάλῃ εἶχεν, ἐπιλεξάμενος
πλὴν ἀχύνην πλὴν πρὸς τῆς πολίτας. προβυλάται ἡ πε-
ρὶ αὐτῆς τάδε· ἐτυχεῖν οἱ κυμαῖοι κτιζόντες ἔρμειν
κόλπῳ τὸν μυχόν. κτιζομένοισι ἡ πλὴν πόλιν σμύρναν
ἔθετο τὸ ὄνομα θησὶς μνημεῖον ἐθέλων καταστῆσαι τῆς
ἑωυτῆς γυναικὸς ἐπώνυμον· ἦν γὰρ αὐτῇ τὸ ὄνομα σμύρ-
νη. ὁ δὲ θησὶς ἦν τῶν τῇ κύμην κτισάντων ἐν τοῖς πρώ-
τοις θησαυρῶν ἀπὸ αὐτῆς τῶ ἀδμήτῃ, κέρτα αὐτῇ ἔχων
τῶ βίον,

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

τὸ βίον, ἐν ταύτῃ ὑπεκτίθεται ὁ κλεινὰς πλὴν κριθιδά.
 πρὸς ἰσμηνίην τὴν βοιωτίαν τῶν ἀποίκων λελοχότα ὁ
 ἐτυχεν αὐτῷ ἐὼν ἱεὶρος τὰ μάλιστα. χρόνῳ δὲ προϊόν-
 τος, ἐξελεύσας ἡ κριθιδὴς μετ' ἄλλων γαιαικῶν πρὸς ἑορ-
 τήν τινὰ ἐπὶ τῇ ποταμὸν καλῶς μιν μέλιτα, ἥδη ἐπὶ
 τοκοῦ ὄσα, τίκτηι τὴν ὁμήρον ὃ τυφλὸν, ἀλλὰ διδορμὸν
 τὰ κῶν τίθεται ὄνομα τῷ παιδί μελησιγενέα ἀπὸ τῆς
 ταμῆς τῆς πωνυμίας λαβύσας· τέως μὲν οὖν ἡ κριθιδὴς ἦν
 παρὰ τῷ ἰσμηνίᾳ· προϊόντος δὲ τῶ χρόνῳ ἐξῆλθε καὶ
 ἀπὸ ἐργασίας χερῶν ὠρμημένη ἐβρεε τὸ παιδίον καὶ
 ἔωυ πλὴν, ἄλλοτε παρ' ἄλλων ἔργα λαμβάνουσα, καὶ ἐκασ-
 δευσε τὴν παῖδα ἀφ' ὧν ἐδιδάκτο· ἦν δέ τις ἐν σμύρνῃ
 τῆτον τὸν χρόνον φημίος τὸνομα, παῖδας γράμματα καὶ
 πλὴν ἄλλην μουσικὴν διδάσκων· πάσαν ὅτος μισθῶται
 τῇ κριθιδῇ, ὡς μονότροπος, ἐριουργῆσαι αὐτῷ ἑρῖα τι-
 θά, ἀπὸ παρὰ τῶν πατέρων εἰς μισθὸς ἐλαμβάνειν· ἡ παρ'
 αὐτῷ εἰργάζετο πολλὰ κοσμίῳ καὶ σωφροσύνῃ πολλῇ
 χρωμένη, καὶ τῷ φημίῳ χέρτα ἡρέσκετο, τέλος δὲ προ-
 σηνέγκτο αὐτῇ λόγους πειθῶν ἔωυτῷ συνοικεῖν, ἄλλας
 τε πηλαλέων, οἷς μιν ὤρετο προσάξασθαι. καὶ ἐτι περὶ
 τοῦ τῶ παιδὸς ἔχον ποιούμενος· καὶ ὅτι φάρεϊς καὶ παι-
 δαυθὲς παρ' αὐτῷ ἄξιος λόγου ἔσται· ἰδὼν γὰρ τὴν παῖδα
 ὄντα σωεῖν καὶ χέρτα ἀνρύει, ἐστ' ἀνέπεσεν αὐτὴν ποί-
 εῖν ταῦτα. ὁ παῖς ἡ ἦν τε φύσιν ἔχων ἀγαθὴν, ἐπιμε-
 λής τε καὶ παιδαλσίος προσηγομένης, αὐτίκα πολλὸν τῶ
 πάντων ὑπερῆκε· χρόνῳ ἡ ἐπιγενομένη ἀνδραμένος, ὅ-
 δὲν τῇ φημίῳ πρὸς ἑαυτὴν ἦν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· καὶ ὅπως
 ὁ φημίος ἐτελεύτησε τὸ βίον κατὰ λήπων πάντα τῷ παι-
 δὲ· πολλὰ ἡ ὑπερὸν καὶ ἡ κριθιδὴς ἐτελεύτησεν· ὁ ἡμελ-
 σιγενὴς ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ καθήκει, καὶ ὅτι ἔωυτ' ἡ γενο-

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ἄλλους, μάλλον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἰωρᾶν· καὶ αὐτὸς θάψας
 ματὰ θεοῦ ἐκείνου· οἷτε ἐκχώριοι, καὶ τῶν ξένων οἱ ἰσα-
 πικνεύμενοι. ἐμπόριον ἔην ἡ σμύρνη, καὶ σίτος ἐξήντα
 το πολὺς αὐτόβι ἐκ τῆς ἐπικειμένης χώρας· διαφιλέως
 κέρτα ἰσαχόρευες δὲ αὐτήν· οἱ δὲ ξένοι ὁκοῦτε παύσοιν
 το τῶν ἔργων, ἀπεχόλαζον παρὰ τῷ μελαιογενεῖ ἐγκυ-
 βίζοντες· ἦν δὲ ἐν αὐτοῖς τότε καὶ μέντης ναύκληρος
 ἀπὸ τῆς περὶ λουκιδά· τῶν κατὰ πελοποννήσου ἐπὶ σίτῃ
 ἔχων ναῦν, πεπαυμένους τε ἀνὴρ ὡς ἐν ἐκείνῳ τῷ χρό-
 νῳ, καὶ πλούσιον, ὅς μιν ἐπέσει τὸν μελαιογενεῖ μεθ' ἑωυ-
 τὸ πλεῖν, καταλύσαντα πλὴν διδασκαλίαν, μισθόν τε
 λαμβάνοντα, καὶ τὰ δέοντα πάντα, καὶ ὅτι χώρας καὶ
 πόλεως θεήσασθαι ἄξιον εἴη αὐτῷ ἕως νέως ἐστὶ καὶ μισ-
 οῖομαι μάλιστα τούτοις προαχθῆναι. ἴσως γὰρ καὶ τῷ
 ποιῶσι ἔτε ἐπενδῆ ἐπιθέσθαι. καταλύσας δὲ πλὴν
 διδασκαλίαν, ἐναυτίλλετο μετὰ τὸ μέντεω. καὶ ὅπου
 ἔχουσι ἀφίκοιτο πάντα τὰ ἐπιχώρια διαωρᾶτο, καὶ
 ἰσχυρίων ἐπαυθαίρετο. εἰκὸς δὲ μιν ἦν καὶ μνημόσυνον
 πάντων γράφειν. ἀνακομιζόμενοι δὲ ἐκ τυρσηνίδος
 καὶ τῆς ἰβηρίας, ἀπικνεύονται εἰς ἰθάκην· καὶ τῷ μελα-
 ογενεῖ σωέβη νοσήσαντι τὰς ὀφθαλμὺς κέρτα θνήσκῃ
 ἔχειν, καὶ αὐτὸν θεραπείης ἐνεχε πλεῖν μέλλων εἰς πλὴν
 λουκιδά καταλιπεῖν ὁ μέντης παρὰ ἀνδρὶ φίλῳ ἑωυ-
 τὸ δὲ τὰ μάλιστα μέντορι τῷ ἀλκίμου ἰθακησίῳ πολ-
 λὰ δευθεῖς ἐπιμελεῖν ἔχον· ἐπαναπλώσας δὲ ἀναλῆ-
 ψεσθαι αὐτόν. ὃ ἡ μέντωρ ἐνοσηλῶσεν αὐτὸν ἐκτενέως·
 καὶ ἔτι τὸ βίον δοκούντως εἶχε, καὶ ἤκεν δὲ δὲ δίκαιοσυν-
 νητε καὶ φιλοξενίην μακρῷ μάλιστα τῶν ἐν ἰθάκῃ ἀν-
 θρώπων. ἐνταῦθα σωέβη τῷ μελαιογενεῖ περὶ δδυσάως
 ἐξιστρέψαι πυθέσθαι. οἱ μὲν δὲ ἰθακηῖοι λέγουσι τότε
 μιν παρ'

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

μιν παρ' ἑωυτοῖς τυφλωθῆναι, ὥς δὲ ἐγὼ φημι ὅτε μὲν
ὕγι' ἦ γενέσθαι. ὕπερον δὲ ἐν κολοφῶνι τυφλωθῆναι. σιωπο
μοιοῦσι δέ μοι καὶ κολοφῶνιοι τῆτοις. ὁ δὲ μέν τις ἀνὰ
πλέω ἐκ τῆς λαυκάδος προσέχεν εἰς πλὴν ἰθάκην καὶ ἀνέ
λαβε τὸν μελησιγενέα, χρόνον τε ἐπὶ συχρὸν συμπρὶς
πλὴν αὐτῷ, ἀπικομένῳ δὲ ὅς κολοφῶνα σιῶν βη πάλιν
εὐοήσαντα τὴν ὀφθαλμῶν, μὴ δύνανται διαφύγειν πλὴν
τόσον, ὅμῃ τυφλωθῆναι ἐνταῦθα. ἐκ δὲ τῆς κολοφῶνος
τυφλὸς ἐὼν ἀπικνέεται εἰς πλὴν σμύρναν, καὶ ὅπως ἐπε
χειρή τῇ ποιήσει. χρόνον ἢ προῖόντος ἐν τῇ σμύρνῃ ἀπο
ρος ἐὼν τὸ βίβ. διετομήν ἀπικνέεται ὅς κύνειν. πορευθ
μένος δὲ διὰ τὸ ἔρμα πεδίον, ἀπικνέεται ὅς τὸν τεί
χος ἀποικίην κυμαίων. ὅκινδον δὲ τὸ τοῦ χωρὶον ὕπε
ρον κύνειν ἔτεσιν ὁκτώ. ἐνταῦθα λέγεται αὐτὸν ἐπιστάν
τα ἐπὶ σκυτεῖν τι εἶπεν πρῶτα τὰ ἑπεία τὰ δὲ.

Α ἰδὲ οὖν ξενίων κεχρημένον ἠδὲ δόμοιο,
οἱ πόλιν ἀπηνήν κύνειν ἐριώπιδά κύνειν
ναῖετε σαρδηνῆς πόδα νεῖατον ὕψιμόμοιο.
ἀμβρόσιοι πίνοντες ὕδωρ θεῶν ποταμῶ
ἐρμα δινήεντος, θνῶθ' ἀνάτος τέκετο ἴδω.

Η δὲ σαρδηνῆς ὅρος ἐστὶν ὑπεκείμενον τῆς ἐρμα ποτα
μῷ καὶ τὸ νεῖα τείχος, τῷ δὲ σκυτεῖ ὄνομα ἦν τυχίος.
ἀκύνσαντι δὲ τῶν ἐπείων, ἐδοξε αὐτῷ δεῖξαι τὸν ἀν
θρώπον. ἠλέησε γὰρ ἀλγέοντα τυφλὸν καὶ μεθέξειν ἐφῆ
ν παρεόντων. ὁ δὲ ἐσηλθε, καθήμενος δὲ ἐν τῷ σκυτεῖ
παραόντων καὶ ἄλλων τῆν τε ποιήσιν αὐτοῖς ἐπεδείκνυ
το, ἀμφιάρῳ τε πλὴν ἐξελασίαν πλὴν ὅς θήβας, καὶ τῶν
ὕμνων τῶν ὅς θεῶν πεποιημένους αὐτῷ, καὶ πρὶ τῶν λε
γομένων ὑπὸ τῶν παρεόντων ἐς τὸ μέσον γνώμας ἀπο
φανόμενος θωπμάτος ἀξίος ἐφάνετο εἶναι τοῖς ἀνδ-

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

υσι. τίως μὲν οὖν κατέχευεν ὁ μελισσιγενὴς πρὶ τὸ νέειν τῶν
 χροσ ἀπὸ τῆς ποιήσεώς γε τὸ βίβη πλὴν μηχανὴν ἔχων· ἐν
 δεικνυον ἢ οἱ νεοτρεχεῖς μέχρις ἐπὶ μὲν τὸν χρόνον, ἐν ᾧ
 κατέζων τὸ πέπλον πλὴν ἐπίδρξιν ἐποιέστο, καὶ κέρτα ἐσε-
 βοντο τὸ πᾶν, ἐν ᾧ καὶ αἰγρος ἐπερύκη, ἣν ἐκείνοι ἔρα-
 σαν, ἀρ' ὅς ὁ μελισσιγενὴς ἦλθεν αὐτοῖς πεφυκέναι· χρό-
 νου δὲ προϊόντος ἀπόρως κείμενος, καὶ μόλις πλὴν φορὴν
 ἔχων, ἐπειρήθη εἰς πλὴν κύμην ἀπικέσθαι, ὅτι βέλτιον
 σπῆξ· μέλλων δὲ πορεύεσθαι τὰ δὲ τὰ ἐπεὶ λέγει·

Α ἴφα πόδες με φέροιεν εἰς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν·
 τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μῆτις ὀρίση.

Α πὸ δὲ τὸ νέειν τείχεος προνόμενος, ἀπῆκετο εἰς πλὴν κύ-
 μην διὰ λαρίων πλὴν πορείαν ποιησάμενος. ἦν γὰρ ὅ-
 πως αὐτῷ ἀπορώτατον· καὶ ὡς κυμαῖοι λέγουσι τῷ φρυ-
 γίης βασιλεῖ· μίδῃ τῷ γορδῖῳ, δευθέντων πενθρῶν
 αὐτῷ, ποιεῖ καὶ ἐπίγραμμα τὸ δὲ τὸ, ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῆς
 σήλης τὸ μνήματος τὸ γορδῖῳ ἐπιγέγραπται.

Α λεῖ παρθένος εἰμὶ, μίδου δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι,
 εἰς τ' αὖν ὕδωρ τε ῥέοι, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθῆλαι,
 ἠελίος τ' ἀνιῶν λάμποι, λαμπρὰ τε σελήνη·
 αὐτὸς τῆδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
 ἀγγελέω παρῖσι μίδης ὅτι τῆδε τέθαπται.

Κ ατίζων δὲ ἐν ταῖς λέχεσι τῶν νεόντων ἐν τῇ κύμῃ με-
 λισσιγενὴς τὰ ἐπεὶ τὰ πεποιημένα αὐτῷ ἐπεδείκνυ-
 το, καὶ ἐν τοῖς λόγοις ἔτρεπε τὸς ἀκρόντας, καὶ αὐτὸς θουμα-
 σὰ καὶ θαυμάσια ἔλεγε· γὰρ δὲ ὅτι ἀποδέχονται αὐτὸς τὸ πᾶν
 ἡσιν οἱ κυμαῖοι, καὶ εἰς σωήθειαν ἔλκων τὸς ἀκρόντας,
 λόγους πρὸς αὐτοὺς τοιούτους προσήνεγκε λέγων ὡς εἰ θέ-
 λουεν αὐτὸν δημοσίῃ φέρειν, ἐπικλεεσάτην αὐτῶν πλὴν
 πόλιν ποιήσῃ· τοῖς δὲ ἀκρότοις, βυλομένοις τε ἦν ταῦτα
 καὶ αὐτοῖς

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

καὶ αὐτοὶ παρήγειον, ἐλθόντα ἐπὶ τὴν βυλὴν δέκνῃναι τὴν
βυλαυτέων· καὶ αὐτοὶ ἔφρασαν συμπρήξιν· ὁ δὲ ἐπείθετο
αὐτοῖς καὶ βυλῆς συλλαβομένης ἐλθὼν ἐπὶ τὴν βυλαῖον,
ἔδιδτο τὴν ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ καθεστῶτος ἀπαγαγεῖν
αὐτὸν ἐπὶ τὴν βυλὴν· ὁ δὲ ὑπεδέξατο τε, καὶ ἐπὶ καιρὸς
ἦν, ἀπώγαγε. κατὰ τὰς δὲ ὁ μελησιγενὴς, ἔλαξε πρὶ τῇ
φροφῆς τὸν λόγον, ὃν καὶ ἐν ταῖς λέχαις ἔλεγε· ὥς ἡ εἴπερ
ἐξελθὼν ἐκείντο· οἱ ἡ βυλαυόντο, ὅτι χρεὼν εἶη ἀπο-
κρίσθαι αὐτῷ προθυμυμένῃ δὲ τὴν ἀπάροστος αὐτῷ,
καὶ ἄλλων ὁσὶ τὴν βυλαυτέων ἐν ταῖς λέχαις ἐπήκοοι ἐγέ-
νοντο τὴν βυλαυτέων ἐν λέχαις ἐκκντιωθῆναι τῇ χρε-
μῇ αὐτῷ, ἀλλὰ τε πολλὰ λέγοντα, καὶ ὥς εἰ τὴν ὁμήρου
δῶξε φέρεν αὐτοῖς, ὁμίλει πολλόν τε καὶ ἀχρεῖον ἔξου-
σιν· ἐνταῦθεν δὲ καὶ τὸν νομῶν ὁμήρου ἐπεκράτησε τῷ με-
λησιγενεῖ ἀπὸ τῆς συμφορῆς· οἱ δὲ κυμαῖσι τὴν τυφλὴν
ὁμήρου λέγουσιν ὥς τε πρὸ τῶν ὀνομαζομένων αὐτῶν με-
λησιγενέος τέτο γενέσθαι τὸν νομῶν ὁμήρου· καὶ οἱ ξένοι
διδύνεσκον ὅτε μνήμην αὐτῶν ἐποιῶντο· ἐτελεύτα δ' αὖτε
ὁ λόγος τῷ ἄρχοντι μὴ φέρεν τὸν ὁμήρον· ἔδοξε δὲ πῶς
τῇ ἄλλῃ βυλῇ· ἐπελθὼν δὲ ὁ ἐπιστάτης καὶ παρεζόμε-
νος αὐτῷ διηγήσατο τὴν ἐκκντιωθέντα λόγος τῇ χρε-
μῇ αὐτῷ, καὶ τὰ δόξαντα τῇ βυλῇ· ὁ δὲ ὥς ἡκουσεν ἐπὶ
συμφορὴν ἐτε, καὶ λέγει τὰ ἐπεὶ τὰδε.

Οἱ ἡ μῆτις δῶκε πατήρ (ὅς) κύρμα γενέσθαι
νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γύνασι μητρὸς ἀτάλλων
ἦν ποτ' ἐπύργωσαν βουλῇ διὸς ἀγχιόχοιο,
λαοὶ φρίκωνος μάρων ἐπιβήτορδ' ἴππων,
ἐπλοῦτεροι μαλ' ὅσοι πυρὸς κρίνοντδ' ἄρνα
αἰολίδ' αὖ σμύρνην ἀλιγείτονα ποτνιάννακτον,
ἦντε δὲ ἀγλαὸν εἶσι· ὅς ὁ δ' ὡς ἰσοῖο μέλητος,

ΗΡΩΔΟΥ

ἔθνη ἀπορνύμεναι κῆραι διὸς ἀγλαὰ τέκνα,
 ἃ θελήτην κληῖσαι δῖ' ἄν χθονὶ καὶ πόλιν ἀνδρῶν
 οἳ δ' ἀπανηνέσθην ἵβην ὅπα φημι' αἰεθλῆν.
 ἀφραδίην τῶν μὲν τε παθῶν τις φράσσεται αἰθερῶ
 ὄσφι δ' ἐνέδουσιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον·
 κῆρα δ' ἐγὼ τῆν μοι θεὸς ὥπασε γηνομένῳ πρῶ
 τλήσομαι ἀκράντον φέρων τετληότι θυμῷ·
 ἃ δ' ἐτι μοι φίλα γῆα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγλαῖς,
 κύμης ὁρμαίνουσι, μέλας δέ μοι θυμὸς ἐπέγχε
 δῆμον δὲ ὁμοδαπὸν ἰέναι ὀλίγον πρῶτοντα.

Μετὰ τὸτο ἀπαλλάσσεται ἐκ τῆς κύμης δὲ φωκαίην κρη-
 μαλὺς ἐπαρησάμενος μηδένα ποιητὴν δόκιμον ἐν τῇ
 χώρᾳ γενέσθαι, ὅτις κυμαλὺς ἐπαλαῖε. ἀπικόμενος
 δὲ δὲ φωκαίην, τῷ αὐτῷ ῥόπῳ ἐβιδάυσεν, ἔπειτα ἐνδε-
 κνύμενος ἐν ταῖς λέχαις κατιζών· ἐν δὲ τῇ φωκαίᾳ τῷ
 τον τὸν χρόνον θεωρίδης τις ἦν γράμματα διδάσκων
 τὸς παῖδας, ἀνὴρ ὑψηλὸς κατανόησας δὲ τὸ ὁμῆρου
 τὴν ποίησιν, λόγους τοιῦσδε αὐτῷ προσήειρε, φάς· ἔτοι-
 μος εἶναι θραπύειν καὶ ῥέφειν αὐτὸν ἀναλαβὼν, εἰ ἐθέ-
 λουσι αἱ γε πεποιημένα εἶναι αὐτῷ τῶν ἐπέων ἀναγράψα-
 σθαι καὶ ἄλλα ποιῶν, πρὸς ἑωυτὸν ἀναφύρειν αἰετῶν δὲ
 ὁμῆρου ἀκνέσαντι, ἔδοξε ποιητὰ εἶναι ταῦτα. ἐνδεκ-
 τὸν τῶν ἀναγκαίων καὶ θεραπείης· διαρίβων δὲ πα-
 ρὰ τῷ θεωρίδῃ, ποιεῖ ἱλιάδα τὰν ἑλάνω, ἥς ἡ δὲ χῆ-

Ιλιον αἰείδω, καὶ δαρδανίην εὐπωλον·

ἥς περίπλῃ παῖθον δαναοὶ θεράπρτες ἄρην.

Καὶ τὸ κελου μένην φωκαῖδα ἡν φασιν οἱ φωκεῖς ὁμηροῦ
 παρ' αὐτοῖσι ποιῆσαι· ἐπεὶ δὲ τὴν τε φωκεῖδα καὶ τὰ ἄλ-
 λα πάντα παρὰ τὸ ὁμήρου ὁ θεωρίδης ἐγράψατο, διε-
 νοήθη ἐκ τῆς φωκαῖης ἀπαλλάσσεσθαι τὴν ποίησιν θείων
 τὸ ὁμῆρου

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

- ὃ ὁμήρου ἐξιδιώσασθαι, καὶ ὅτι ὁμοίως ἐν ἐπιμε-
 λείᾳ εἶχε τὸν ὁμηρον· ὁ δὲ λέγει αὐτῷ τὰ ἔπεια τὰ δὲ·
- Θεορίδης θνητοῖσι ἀνώγει πλέων πρ,
 ὅθεν ἀδραστόν πελίστα νόον ἀνθρώποισι·
- Μαὶ δὲ θεορίδης ἐκ τῆς φωναίας ἀπὸ ἀλλήλων ὅς τ' ἔχῃ
 ὀνύχους διδασκαλίην κατεσκεύασατο, καὶ τὰ ἔπεια ἐπιδῆ-
 κνύμενος ὡς ἔωυτὲ ἰδόντα, ἐπαινόντε πολλὸν εἶχε, καὶ
 ὠφελείτο· ὁ δὲ ὁμήρος, πάλιν τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον διηγάτο
 ἐν τῇ φωναίᾳ, ἀπὸ τῆς ποιήσεως πλὴν βιοπλὴν ἔχων. χρὴ
 ὅθεν ὁ πολλῷ μετέπειτα ἀνδρὸς χῆροι ἔμπεροι ἀπί-
 κοντο ὅς πλὴν φωναίᾳ ἀκνύσαντες δὲ τῶν ἐπέων τὲ ὁ-
 μήρου, ἀπὸ τῶν ἀκνύσαντων πολλὰς ἐν τῇ χίῳ τῆ
 θεορίδῃ, ἐξήγγελλον ὅτι ἐν τῇ χίῳ τις ἐπιδῆκνύμε-
 νος τὰ ἔπεια ταῦτα γραμματέων διδασκαλὸς καὶ ῥα
 πολλὸν ἔχει· ὁ δὲ ὁμήρος κατενόησεν, ὅτι θεορίδης ἀν-
 εἶη· καὶ παντὶ θυμῷ ἐσπύδαζεν εἰς πλὴν χίον ἀπικνεῖσθαι·
 κατὰ βᾶς δὲ ἐπὶ τὸν λιμένα, ὅς μ' ἔχῃ χίον· κατὰ λαμ-
 βάνει ὅθεν πλοῖον πλῆον· ὅς δὲ τ' ἐρυθραίαν τινὲς ἐπὶ
 ξύλῳ παρεσκεύαζοντο πλεῖν· καλῶς δὲ εἶχε τῷ ὁμήρῳ
 δι' ἐρυθραίας τὸν πλῆν ποιήσασθαι, καὶ προσελθὼν ἔχρη-
 ζε παρὰ τῶν ναυτῶν δέξασθαι αὐτὸν σύμπλην, πολ-
 λὰ τε προσαγωγὰ λέγων, οἷς σφέας ἐμελλε πείσειν·
 τοῖς δὲ ἔδοξε δέξασθαι αὐτὸν, καὶ ἐκέλευον ἐσβαίνειν
 εἰς τὸ πλοῖον· ὁ δὲ ὁμήρος πολλὰ ἐπαινέσας αὐτὸς ἐσέ-
 βη· καὶ ἐπεὶ ἔζετο, λέγει τὰ ἔπεια τὰ δὲ·
- Κλυθὶ πρὸς δάων μεγαλοθινὲς ἐκνοσῆσαι,
 ὅρῳ χόρου μεδίῳν ἢ δὲ ξανθῷ ἐλικῶνος·
 δῶς δ' ἔβρον καλὸν καὶ ἀπὸ μόνον νόσον ἰδέσθαι
 ναύταις, οἱ νηὶς πρὸς τοῖς ἢ δ' ὁ χοῖ ἐάσι·
 δῶς δ' ὅθεν ὑπὸ ρεῖαν ὑφικνέμενοι μίμνῃς,

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

αἰδοῖαν μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων γε κυρῆσαι
φωτὰ τε τισάμεν ὃς ἐμὸν νοόν ἠπροπαύσας,
ὠδύσατο ζῆνα ξένιον ξένιν τε προπέλιν.

¶ πρὶ δὲ ἀπύκοντο οὐ πολλοὶ σαρτόες ἐς πλὴν ἐρυθραίην, ὅτε
ὁ μῆρος πλὴν αὐλὴν ἐπὶ τῷ πλοῖω ἐποίησατο· τῇ δὲ ὕπε-
ραίη, ἔχρηζε τῶν ναυτίων τινὰ ἠγέσασθαι αὐτῷ ἐς πλὴν
πόλιν. οἱ δὲ σωὲ πεμφαν ἵνα αὐτῶν. πορευόμενος δὲ
ὁ μῆρος ἐπεὶ ἔτυχε τῆς ἐρυθραίας ἡραχέης κ, ὁρεϊνῆς
ἐύσης φθέγγεται τάδε ἱπεία·

Γ ὅττινα γῆ πάνδωρὲ δότιρα μελίρροτος ὄλβη,
ὥς ἄρα δὴ τοῖς μὲν, φωτῶν οὐχθος ἐτύχθης.
τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ προχέει οἷς ἐχολώθης.

Α πικρὸς δὲ ἐς πλὴν πόλιν τῶν ἐρυθραίων ἐπιρώπησε
πρὶ τῆ ὄψι πλὴν χίον πλῆ· καίτινος προσελθόντος αὐτῷ
τῶν ἐωρακέντων ἐν τῇ φωναίῃ καὶ ἀπασαιμένην, ἔχρη-
ζεν αὐτῷ συνεξευρεῖν αὐτῷ πλοῖον, ὅπως αὖν εἰς πλὴν χί-
ον διαβάει. ἐκ μὲν δὴ τῆς λιμένος ὠδὲν ἦν ἀπόστολον ἄγ-
γε δὲ αὐτὸν ἐνθα τῶν ἀλιέων τὰ πλοῖα ὁρμιζέται. καί πως
ἐντυχάνει μέλλουσι τισὶ διαπλεῖν ἐς τὴν χίον, ὧν ἐδέε-
το προσελθὼν ὁ ἄγων αὐτὸν ἀναλαβεῖν τὸν ὁ μῆρον. οἱ-
δέ, ὠδὲνα λόγον ποιησάμενοι ἀνῆγοντο. ὁ δὲ ὁ μῆρος
φθέγγεται τάδε τὰ ἱπεία.

Ν αὐταὶ ποντοπόροι συγερῆς ἀλιγῆκοι ἄτη·
πλωχάσιν ἀγῆσιν βίον δύσζηλον ἔχοντες.
αἰδεῖσθε ξενίῳ διὸς σέβας ὕψι μέδοντος·
δεινὴ γὰρ μέτοπις ξενίου διὸς, ὅς κ' ἀλίπται·

Α ναχθεῖσι δὲ αὐτοῖς, σωὲ βη ἐκαντίου ἀνέμου γενομένην
παλινδρομήσαι, καὶ ἐς τὸ χωρίον ἀναδρομῆν, οὕτως ἀν-
γάζοντο· καὶ τὸν ὁ μῆρον ἀναλαβεῖν καθήμενον ἐπὶ τῆς
κυματογῆς· μαθὼν δὲ αὐτὸς πεπαλινδρομηκότας,

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ἔλεξε τὰ δὲ·

- Υ** μᾶς ὡς ξίνοι ἔλαβεν ὁ ἀνεμος ἀντίος γενόμενος·
 αἷ' ἔτι καὶ νῦν μεδέεσθαι, καὶ ὁ πλεῖς ὑμῖν ἔσται.
- Ο** ἱ δὲ αἰεὶς ἐν μεταμελείῃ γενόμενοι ὅτι ὁ πρότερος
 ἐδέξαντο, εἰπόντες ὅτι ὁ κρηταλιμπανῆσιν ἦν ἐθέλοι
 συμπεῖν ἐκείλουν ἐσβένειν· καὶ ὕψος ἀταλαβόντες
 αὐτὸν ἀνήχθισαν, καὶ ἴσχυσιν ἐπ' ἀκτῆς οἱ μὲν δὲ αἰε-
 εῖς πρὸς ἔργον ἐβράπησαν· ὁ δὲ Ὀμηρος τὴν νύκτα ἐπὶ τῷ
 ἀγίᾳ καὶ κατ' ἐμνετὴν δὲ ἡμέραν πορεύμενος, καὶ πλε-
 νόμενος ἀπὶ κίτου εἰς τὸ χωρίον, ὅππῃς καλεῖται καὶ
 ταῦθα αὐτῷ ἀναπαυομένην τὴν νύκτα, ἐπιπύπῃ καὶ
 πρὸς τῆς πίτους ὃν δὲ μετεξέτροι σρόβηλον οἱ δὲ, καὶ
 νον καλεοῦσιν ὁ δὲ Ὀμηρος φθέγγεται τὰς πητὰ δὲ
- Λ** λητίς σου πόνη αἰμένονα καὶ πρὸν ἱήσιν·
 ἱδης ἐν κορυφῇσι πολυπύχῃ ἡγεμονίῃ
 ἐνθα σὶ δῆρος ἄρμος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
 ἔσσεται αὐτῶν μιν κερβάνιοι ἀνδροῖς ἔχουσι·
- Τ** αὐτὸς κερβάνιος τὸν τὸ χόρον κτίζον οἱ κυμαῖοι παρε-
 σκευάζοντο πρὸς τῇ ἱδῇ καὶ γίνεται αὐτῷ σὶ δῆρος· ἐν
 ταῦθεν ἀναστὰς Ὀμηρος, ἐπεσύνετο κατὰ φωνὴν τίνα αἰ-
 τῶν νεομένων· ὡς δὲ ὑλάκτεον αὐτῷ οἱ κυμαῖοι, ἀνέ-
 κρηεν ὁ δὲ γλαῦκος ὡς ἤκασε τὴν φωνῆς (ἦν ἡ τὸ τοιοῦτον
 ματῶν νέμοντι τὰς αἰγὰς) ἐπέδραμιν ὀβελείως, τὰς τε
 κυμαῖς ἀνεκκαίτο, καὶ ἀπεσώβησεν ἀπὸ τῶν ὀμῶν· ἐπὶ
 πολὺν δὲ χρόνον ἐν θωύματι ἦν, ὅπως τυφλὸς ὢν, μό-
 τος ἀπὶ κίτου εἰς ταύτης χώρης· καὶ ὅτι θέλων, προσελ-
 θὼν τέ μιν ἰσῶρειν ὅς τις τε ἦν, καὶ τίνι βότῃ ἀπὶ κίτου
 εἰς τόπος ἀοικήτης, καὶ ἀσβεῖα χωρία καὶ τίνος κε-
 χρημένος εἴη· ὁ δὲ Ὀμηρος αὐτῷ πάσαν τὴν ἐωυτῆ πά-
 θην κρηταλεγομένης· εἰς οἷον προηγάγετο, ἦν γὰρ ὡς ἐαυ-

ΗΡΟΔΟΤΟΥ.

κινῶν δ' ἀγῶμων ὁ γλαῦκος ἀναλαβὼν δὲ αὐτὸν ἀνῆλθεν
 εἰς τὸν σταθμόν· πῦρ δὲ ἀνακαύσας, δεῖπνον παρὰ
 σκηνᾷ, καὶ παρθεῖς, δεῖπνέιν ἐκέλευε ὁ γλαῦκος·
 τῶν δὲ κωῶν μὴ ἐσθιόντων, καὶ ὑλακτύντων δεῖπνόν τι
 ταχέστερ εἰσέθεσαν, λέγει πρὸς τὸν γλαῦκον ὁ μῆρος
 τὰ ἱππευτά·

Γ λαῦκε πέπων ἐπιὼν τὸ ἔπος τὸ ἐνὶ φρεσὶ θήσω·
 πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι
 δύναι· ὥς γὰρ ἐμῆνον, δ' γὰρ καὶ πρῶτον ἀκθεῖ
 ἀνδρὸς ἀπρὸς χομένον· καὶ ἐς ἔρκεα θηρὸς ἰδίους.

Δ αὐτὰ ἀκυσάσθαι ὁ γλαῦκος, ὡς δὲ τῇ παρακινήσει, καὶ ἐν θωύ
 ματι εἶχεν αὐτὸν διηπνήσαντες δὲ διὰ λόγων ἐπιστάντες
 ἀπηγομένον ἢ ὁ μῆρος τήν τε πλάνην τῷ ἐωυτοῦ καὶ τὰς πό
 λεις, ὡς ἐσαπίκοιτο, ἐκπληκτος ἦν ὁ γλαῦκος ἀκύνων.
 καὶ τότε μὲν ἐπεὶ ὥρῃ κοίτην ἦν, ἀνεπαύετο· τῇ δ' ὕστε
 ραίη διενουήθη ὁ γλαῦκος πρὸς τὸν δεσπότην πορσεύμενος
 σημανέων τὰ πρὶ ὁ μῆρος· ἐπιβέβας δὲ τῷ σιωδῶντι
 σέμην τὰς αἰγὰς, τὸν ὁ μῆρος καταλείπει ἐνδον εἰπὼν
 πρὸς αὐτὸν, ὅτι διὰ ταχέων πορεύσομαι· καταβὰς δὲ
 εἰς βολιαδὸν (εἴς τε πλησίον τῆς χωρίου τούτου) καὶ συγχε
 νόμενος τῷ δεσπότην, ἀπηγέετο ὑπὲρ ὁ μῆρος πᾶσαν
 τὴν ἀλήθειαν, πρὶν τε αὐτὸς τῆς ἀφίξις ἐκθῶν ματι
 ποιούμενος ἡρώτε' τε ὅ,τι χεὶρ ποιεῖν πρὶ αὐτῶν· ὁ δὲ ὁ
 λίγα μὲν προσέειπε τῷ λόγων, κατεγίνωσκε ἢ τὸ γλαῦκος,
 ὡς ἄρρονος ἰόντος, καὶ τὸς ἀναπήρους δεχομένους, καὶ βέ
 φοντος· ἐκέλευσε δὲ ὁ μῆρος τὸν ξένον ἀγειν πρὸς αὐτόν·
 ἐλθὼν ἢ πρὸς τὸν ὁ μῆρος, διηγήσατο ταῦτα ὁ γλαῦκος,
 καὶ ἐκέλευσε πορεύεσθαι τὸν ὁ μῆρος γὰρ αὐτὸν πρήξεν· ὁ δὲ
 ὁ μῆρος ἤθελε πορεύεσθαι· ἀναλαβὼν οὖν αὐτὸν ὁ γλαῦ
 κος, ἦγαγε πρὸς τὸν δεσπότην· διὰ λόγων ἢ ἰὼν τῷ ὁ μῆρος

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ὃν ὁ Χίος, ἀνρίσκει ἐόντα δεξιόν, καὶ πολλῶν ἐμπέροσ,
 ὅπειθέ τε αὐτὸν μένειν, καὶ τῶν παιδίων ἐπιμέλειαν
 ποιεῖσθαι. ἦσαν γὰρ τῷ Χίῳ παῖδες ἐν ἡλικίῃ. τούτους δὲ
 αὐτῷ παρατίθῃσι παιδεύειν. ὁ δὲ ἐπῆρασε ταῦτα, καὶ
 τὸς κέρκωπας, καὶ βαρβαρομομαχίαν, καὶ ἐπικιχλί-
 δας, καὶ τὰλλα πάντα δῶκε παῖσιν· ἔστιν ὁ μῆρς ἐν ταῦ-
 θα ἰποίησε παρὰ τῷ Χίῳ ἐν βολιαῷ, ὥς τε καὶ ἐν τῇ πό-
 λι περιβόητος ἦδη ἐγένετο ἐν τῇ ποιήσῃ. καὶ ὁ μὲν θε-
 σορίδης ὡς τάχιστα ἐπύθετο αὐτὸν παριόντα, ὃ χετο
 ἐκπλέων ἐκ τῆς χιῶ. χρόνον δὲ προϊόντος, δευθεὶς τῇ
 χιῶ προῦσαι αὐτὸν εἰς πλὴν χιόν, ἀπὶ κετοεὶς τὴ πόλιν·
 καὶ διδασκαλεῖον κατασκευασάμενος ἐδίδασκε παῖ-
 δας τὰ ἔπεα. καὶ κέρτα δεξιὸς ἐδίδκεν εἶναι τοῖς χιῶ-
 αῖς, καὶ πολλοὶ θωμάσαι αὐτὸ καθεστῆκεσαν. συλλε-
 ξάμενος δὲ βίον ἰκνόν, γυναικα ἐζημεν, ἐξ ἧς αὐτῷ
 θυγατέρου δύω ἐγένοντο, καὶ ἡ μὲν αὐτῶν, ἄγαμος ἐτε-
 λούτῃσι, πλὴν δὲ, σιωπῇσιν ἀνδροὶ χιῶ ἐπιχρήσας δὲ
 τῇ ποιήσῃ, ἀπέδωκε χάριν, ἣν εἶχε. πρῶτον μὲν μέν-
 τορι τῷ ἰθακησίῳ ἐν τῇ ὀδυσεύῃ, ὅτι μιν κέμνοντα
 τὸς ὀφθαλμοὺς ἐν ἰθάκῃ ἐνοσήλαιν, ἐκτενῶς τῆνομα
 αὐτὸς ἐκαρμόσας ὅτε πλὴν ποίησιν ὀδυσεύς τε ἑταῖρον
 φάς εἶναι, ποιήσας ὀδυσεύα ὡς ὅτε προῖν ἐπλε, μέντο-
 ρι ἐπιτρέψαι τὸν οἶκον ἔοντι ἰθακησίων δροῖσιν, καὶ δι-
 καιοτάτῳ. πρῶτα δὲ καὶ ἄλλῃ τῆς ποιήσεως τιμῶν
 αὐτὸν, πλὴν ἀθηνᾶν ὅποτε ὅτε λόγον τινὶ καθίσταται τῷ
 μέντορι εἰς ἡν ποιεῖ. ἀπέδωκε δὲ καὶ φιμίῳ τῷ ἑαυ-
 τὸς διδασκαλῶν ροφεῖα, καὶ διδασκαλεῖα ἐν τῇ ὀδυσεύῃ,
 μάλιστα ἐν τοῖς δὲ τοῖς ἔπεσι.

Κ ἦρυξ δ' ἐν χρσὶν κίθαριν πρίκταλλε' ἔθηκε
 φημίῳ, ὅς τε πλλὸν ἐκάννυτο πάντας ἀείδων.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

καὶ πάλιν.

αὐτὰρ δ' ὀφρμίζων ἀνεβάλλετο κελὸν αἰεῖν·

Μύμνεται δὲ καὶ τὸ ναυκλήρου, μεθ' ὃ ἐκπρίεπλυσεν,
καὶ εἶδε πόλιός τε πολλὰς, καὶ χώρας ὧ ὄνομα ἦν μὲν
της, ἐν τοῖς ἑπεσι τοῖς δὲ.

Μέντης ἀχιάλοιο δαΐφρονος εὐχομαι εἶναι
ἧδ' ὅς, αὐτὰρ ταρτίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.

Απέδωκε δὲ χάριν καὶ τυχίῳ τῷ σκυτῇ, ὃς ἐδέξατο
αὐτὸν ἐν τῷ νέῳ τείχει προσελθόντα πρὸς τὸ σκυτῆ-
ον, ἐν τοῖς ἑπεσι καταζύξας ἐν τῇ ἱλιάδι τοῖς δὲ.

Αἶας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἠὲ τε πύργον
χάλκειον, ἐπαβόειον, ὃ οἱ τύχιος ἐμέτετύχων
σκυτοτόμων ὃ χ' ἄριστος ὕλη ἐνὶ οἰκίᾳ νάων.

Αὐτὸ δὲ τῆς ποιήσεως ταύτης εὐδοκίμει ὁ μῆρος πρὶ τῷ
πλὺ ἰωνίᾳ, καὶ δὲ τῇ ἐλλάδᾳ ἦδη πρὶ αὐτῷ λόγος ἀνα-
φέρεται· καὶ οἰκίων δὲ ἐν τῇ χίῳ, καὶ εὐδοκίμειων πρὶ
πλὺ ποιήσιν ἀπικεομένων πολλῶν, σικεβύλων οἱ ἐν
τυχάνοντες αὐτῷ δὲ πλὺ ἐλλάδᾳ ἀπικεῖσθαι· ὃ ἡ προ-
σεδέξατο τὸν λόγον, καὶ κέρτα ἐπεθυμῶ ἀποδημῆσαι,
κατανοήσας δὲ, ὅτι δὲ καὶ ἄργος πολλὰ καὶ μεγάλα
εἶεν εὐλογίαι πεποιημέναι, δὲ ἡ τὰς ἀθῆνας ὃ, ἐμποιεῖ
δὲ πλὺ ποιήσιν, δὲ καὶ ἱλιάδᾳ πλὺ μεγάλην ἐρεχθίᾳ
μεγαλῶν ἐν νεῶν καταλόγῳ τὰ ἑπεα τὰ δὲ

Δῆμος ἐρεχθίος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' ἀθήνη
θρέψε διδὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα·

Καὶ τὴν στρατηγὸν αὐτῶν μενεαίᾳ, ὡς πάντων εἴη ἀρι-
στος τάξαι πεζὸν στρατὸν καὶ ἱππότας, ἐν τοῖς δὲ τοῖς
ἑπεσιν εἶπε·

Τῶν αὖθ' ἡγεμόνουεν ἧδ' ἐπετιῶ μενεαῖος
πρὶ δ' ὅπως τὸς ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

κοσμήσαι ἱππας τε, καὶ ἀνέρας ἀποιδιώτας.

Αἶαντα δὲ τὸν τελαμώνος, καὶ σαλαμίνις ἐν νειῶν κρη-
λῶν ἔταξε πρὸς ἀθηναίους λέγων τάδε.

Αἶας δ' εἰς σαλαμῖνος, ἄγαν δυο καὶ δεκάς νῆας
εἵσε δ' ἄγων ἱππῶν ἀθηναίων ἵσαντο φάλαγγες.

Εἰς δὲ πλὴν ὀδυσσεύς τὰς δὲ ἐποίησεν, ὡς ἀθηναῖοι λόγους
ἐλθὺσα τῷ ὀδυσσεὶ δὲ πλὴν ἀθηναίων πόλιν ἀπίκετο
τιμῶσα ταύτην τῶν ἄλλων πᾶσι μάλιστα.

Ἰκετο δ' ἄρ' μακρὰ θῶνα, καὶ εὐρυχόρους δὲ ἀθήνας.
δύνει δ' ἐρεχθίδος πυκινὸν δόμον.

Εμπορήσας δὲ δὲ πλὴν ποίησιν ταῦτα, καὶ παρασημασά-
μενος, δὲ ἐλλάδα βυλόμενος ποιῆσαι τὸν πλὴν προσί-
χας τῇ σάμῳ· ἔτυχον δὲ οἱ ἐκείσε τὸν τότε κείρον ἄγον-
τες ἑορτῶν ἀπατέρια, καὶ τις τῶν σαμίων ἰδὼν τὸν
Ὀμήρον ἀπιγμένον, πρὸ τρον αὐτὸν ἐπιστάμενος ἐν χίῳ
ἐλθὼν δὲ τὴν φράτορα δειγνύσας, ἐν πᾶν μείζων
ποιούμενος αὐτὸν· οἱ δὲ φράτορες ἐκέλευον ἄγαν αὐτὸν
ὁ δὲ ἐν τυχὼν τῷ ὀμήρῳ ἔλεξεν ὡς ξένε, ἀπατέρια ἀγ-
σης τῆς πόλιν, καὶ ἄλλοι σὲ οἱ φράτορες οἱ ἡμίτροι συ-
νορτάσσοντα· ὁ δὲ Ὀμήρος ἔφη, ταῦτα ποιῆσιν· καὶ ἦεν
μετὰ τὸ καλέσαντος· κραυγόμενος δὲ ἐχρίμπεται γυ-
ναεῖ· κροτοφῶ θυέσας ἐν τῇ ποίῳ· ἡ δὲ ἱέρεια· εἰ-
πε πρὸς αὐτὸν δυσχεράνασα τῇ ὀφεί, ἀνερὰ πὸ τῶν ἱε-
ρῶν· ὁ δὲ Ὀμήρος δὲ θυμὸν τε ἔβαλε καὶ ῥηθὲν, καὶ ἤρετο
τὸν ἄγοντα, τίς τε εἴη· ὁ φθεγγόμενος, καὶ τίνι θεῶν ἱε-
ρὰ θυέται· ὁ δὲ αὐτῷ δειγνύσας, ὅτι γυνὴ εἴη κροτοφῶ
θυέσας· ὁ δὲ ἀκυσσὰς λέγει τάδε τὰ ἔπειτα,

Καὶ σὺ μοι ἀνχομένῳ κροτοφῶ, δὸς δὲ γυναικὶ
τὴν δὲ νείων μὲν, ἀνῆνασθαι φιλότητα καὶ ἀνῆν,
ὅς ἐστι τιτὶρ πείδω πλίσκοι τῶν γένεον.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ.

ὡς ὦρ' ἡ μὲν ἀπαμβλύνεται, θυμὸς δὲ μειοῖται
Ε πεί δὲ ἦλθεν εἰς πλὴν φρήθριν, καὶ τὸ οἴκου ἐνθαδὴ ἐ-
 δαίνετο ἐπὶ τὴν ὕδωρ ἔστη, οἱ μὲν ἀέγουσι καιομένου
 πυρὸς ἐν τῷ οἴκῳ. οἱ δὲ θάσι ῥτε ἐκκαῦσαι σφᾶς, ἐ-
 πείδ' ὁ μῆρος τὰ ἔπεα εἶπεν.

Α νδρὸς μὲν σέβανος παῖδός, πῦργοι δὲ πόλιος·
 ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης.
 χρήματα δ' αὖτ' οἶκον, ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆος
 ἡμεῖοι εἰν ἀγορῇ κόσμος τ' ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι,
 αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρῶν τος οἶκος ἰδέσθαι.

Ε ἰσχυρὸν δὲ ἐκτακλινθεῖς, ἐδάνετο ματὰ τ' φραγῶν, καὶ
 αὐτὸν ἐτίμων, καὶ ἐνθώνματι εἶχον. καὶ ῥτε μὲν τῷ
 καίτην αὐτὸς ἐποίησατο ὁ μῆρος. τῇ δὲ εἰσαύριον ἀπο-
 πορευόμενον ἰδόντες κεραμέες τινες, κέμινον ἐγκάον
 τὸς κεράμου λεπίῃ, προσεχέσαντο αὐτὸν, πετυσμέ-
 νοι ὅτι σορὸς εἴη, καὶ ἐκέλευόν σφιν αἰεῖσαι, φάμενοι
 δάσειν αὐτῷ τὸ κεράμου, καὶ ὅ, τι αὐτῷ ἄλλο ἔχουσιν.
 ὃ δὲ ὁ μῆρος ἀείδει αὐτοῖς τὰ ἔπεα τάδε, ἀ κελεύεται
 κέμινος.

Ε ἰ μὲν δώσετε μισθόν, αἰέσω ὡ κερα μῆος·
 δαῦρ' ἂν ἀθηναίη, καὶ ὑπέριχε χεῖρα κέμιν·
 αὐτὸς δὲ μελανθῆεν κότυλοι, καὶ πάντα μάλ' ἱρά·
 φρυχθῆναι τε κελεύω, καὶ τιμῆς ὦνον ἄρῃσθαι.
 πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλούμενα, πολλὰ δ' ἀργαῖες,
 πολλὰ δὲ κερδῆναι, ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφ' νοῦσαι.
 ἦν δ' ἐπ' ἀναιδείην προφθέντες ψεύδῃ ἀρῆσθαι,
 συγχέλω δ' ἡπειτα κέμινω δηλητῆρας.
 σύνριβ' ὁ μὲν μάραθόν τε, καὶ ἄσβεστον, ἡ δὲ γ' ἄβακτον,
 ὡ μὲν δαμόνθ' δὲ τῇ δὲ τέχῃ πολλὰ καὶ πορίζει·
 πῆδ' ἐκ πυράσθουσιν, καὶ δώματα, σὺν δὲ κέμινος
 πᾶσα

πᾶσα κυκισθῆναι κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
 ὥς γνάθος ἵππεϊν βρύκει, βρύκοι δὲ κᾶμινος.
 πάντ' ἔντοσ' αὐτῆς κεραμῆϊα λεπτὰ ποιῶσα.
 δῶρο καὶ ἡελίῳ θυγάτηρ πολυφάρμακε κίρκη,
 ἄλγρια φάρμακα βάλλε, καὶ καὶ δ' αὐτὴς τε, καὶ ἔργα.
 δῶρο δὲ καὶ χείρων ἀγέτω πολέας κενταύρους.
 οἷδ' ἡρακλείδης χεῖρας φύγον, οἷτ' ἀπόλοντο.
 τύπιοιεν τὰ δὲ ἔργα κακῶς, τύπιοι δὲ κᾶμινον.
 αὐτοὶ δ' οἰμῶζοντες ὀρώατο ἔργα πονηρά.
 γηθήσω δ' ὀρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
 δ' δ' ἔχ' ὑπερκύβει περὶ ταῦτα πάντ' ὁ πρόσωπον
 φλεχθείη ὥς πάντες ἐπίσαντ' ἄσιμα ῥέειν.
 Γ αραχμαῶν δὲ ἐν τῇ σάμῳ τὰς νυμνίαις πρὸς το
 ρουόμειος πρὸς τὰς οἰκίαν τὰς αὐδαιμονεστάτας,
 ἐλάμβανέ τι, αἰδῶν τὰ ἔπειτα τὰ δὲ, αὐτὴν εἶρε
 σιῶνι. ὣδ' ἡ γυνὴ αὐτὴν καὶ συμπάρῃσαν αἰετῶν πα
 δων τινὲς τῶν ἐγχωρίων.
 Δ ὦμα προσερχομένη ἀνδρὸς μέγα δαυαμένοιο.
 ὅς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὀλβιος αἰετῶν,
 αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε θύραι, πλῆθος γὰρ εἴσσοι
 πολλὸς, σὺν πλῆτῳ δὲ καὶ ἀφροσύνῃ τε θηλῆα.
 εἰρήνῃ τὰ γὰρ θῆ, ὅσα δ' ἄγγεα μετὰ μὲν εἴη.
 κυρβαίν δ' αἰετὴ κατὰ καρδία ἔργοι μάλα.
 τὸ παιδὸς δὲ γαῖῃ κατὰ διφράδα βήσεται ὕμνιν.
 ἡμίονοι δ' ἄξεισι κραταίποδες ὅς πόδε δῶμα.
 αὐτὴ δ' ἡφάλοιο ἰσὺν ἐπ' ἡλέκτρον βεβαῖα.
 νῦν μά σοι νῦν καὶ ἐνιαύσιος, ὥς τε χελιδῶν.
 εἴη ἐν προθύροισι, καὶ εἰ μέντοι δῶσοις, εἰδὲ μὴ,
 ὅχ' ἐπ' ἔσομαι, ὅ γὰρ σιωπῇ σόντε ἐνθαδ' ἡλθομένη.
 Η δε το ὅ τὰ δὲ ἐν τῇ σάμῳ, ἐπὶ πολὺν χρόνον ὅτ' ἔπει

ΗΡΟΔΟΤΟΥ.

δων, ὅτε ἀγείροιεν ἐν τῇ ἐορτῇ τὰ ἀπόλλωνος. ὁρῶμεν
 οὐ δὲ τὸ ἔαρος, ἐπεχέρησε πλεῖν ὁμιρος εἰς τὰς ἀθή-
 νας ἐκ τῆς σάμῃ. καὶ ἀναχθείς μετὰ τινων ἐγχωρίων
 ἀπινέχθη εἰς πύργον, καὶ ὠρμίσθησαν ἡ κετὰ πόλιν,
 ἐκ τῆς ἀκτῆς σιωνέβη δὲ τῷ ὁμήρῳ κετὰ πολὺ τι ἄρ-
 ξασθαι μαλακῶς ἔχειν. ἐκβὰς δὲ ἐκ τῶ πλοῖος, ἐκοιμᾶ-
 το ἐπὶ τῆς κυματωγῆς ἀδωάτως ἔχων. κλέψας δὲ ἡμέ-
 ρας ὁρμύντων αὐτῷ δι' ἀπλοῖην κεταβαίνοντες αἰετι-
 νος τῷ ἐκ τῆς πόλιος, ἀπεχόλαζον παρὰ τῷ ὁμήρῳ,
 καὶ ἐνθωμάτι εἶχον αὐτὸν ἀκρόντες αὐτῶ. τῶν δὲ ναυ-
 τέων, καὶ τῶν ἐκ τῆς πόλιος τινῶν ἡμέρων παρὰ τῷ
 ὁμήρῳ κετέπλωσαν παῖδες ἀλγίης τὸν ῥήπον. καὶ ἐκ-
 βάντες ἐκ τῶ ἀνακτῆρος προσελθόντες αὐτοῖς, τάδε εἶ-
 πον. ἀγετε ὧ ξένοι, ἐπακῦσατε ἡμέων, αἶν' ἄρα δύνη-
 σθε διαγνῶναι, ἅα' αἶν' ὅ μιν εἴπωμεν. καί τις τῶν παρε-
 ὄντων ἐκέλευε λέγειν. οἱ δὲ εἶπαν. ἡμεῖς ἄνα εἰλομεν,
 κετελίπομεν, ἀ' δὲ μὴ εἴλομεν, φέρομεν. οἱ δὲ φασιν
 μέγ' εἰπεῖν αὐτῶς, ἅα' ἔλομεν, λιπόμεθα, ἀ' δ' ἔχ' ἔ-
 λομεν, φερόμεθα. ὁ δ' ἀναμένων ἢ τῶν παρεόντων γινῶ-
 ναι τὰ ῥηθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες ὅτι ἀλιδόντες,
 ὁ δὲ ἐδύναντο ἐλεῖν, κεθήμενοι δὲ ἐν γῇ ἀρθρορίζοντο.
 καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, κετέλιπον, ὅσους ἢ
 μὴ ἐδύναντο, ὅς οἱ κεκέρροντο. ὁ δὲ ὁμιρος ἀκῦ-
 σας ταῦτα, ἐλέξε τάδε ἔπειτα τάδε.

Τοῖων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάτε,
 ἔτε βαθυκλήρων, ἔτ' ἄπειτα μῆλα νιμόντων.

Εκ δὲ τῆς ἀθινείας ταύτης σιωνέβη τὸν ὁμιρον τελευταῖ-
 σαι ἐν τῷ, ὃ παρὰ τὸ μὴ γινῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων ῥη-
 θέν, ὡς οἰονταί τινες, ἀλλὰ τῇ μαλακίῃ. τελευταῖσας δὲ
 ἐν τῇ ἰψ, αὐτὸς ἐκ τῆς ἐκτῆς ὑπό τε τῶν συμπεπόν-

των, καὶ

των, καὶ τῶν πολιτῶν, ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγένοντο αὐτῷ,
καὶ τὸ ἐλεγεῖον ὅδε ἐπέγραψαν ἱῆται ὕστερον χρόνῳ πολ-
λῷ, ὡς ἦδη ἤτε ποιήσεις ἐξετεπώκειε, καὶ ἐθαυμάζοιτο
ὅτι πάντων ὕδ' ὁμήρου ἐστίν.

Ε νθάδε πλὴν ἱερὴν κεραλὴν κατὰ γὰρ καλῶς,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτρα θεῶν Ὀμηρον.

Ο τι δὲ ἦν ἀεολαὶ Ὀμηρος, καὶ ὅτε ἴων, ὅτε δωριδῶν, τοῖς
τε εἰρημένοις δεδῆλωται μοι, καὶ δὴ καὶ τοῖςδε τεκμαί-
ρεσθαι παρέχει. ἀνδρὰ ποιητὴν πηλικύτον εἰκὸς ὅτι τῶν
νομίμων τῶν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ποιῶντα ὅς τ' εἴποι-
σιν, ἦτοι τὰ καλλίστα ἐξουρόντα ποιεῖν, ἢ τὰ ἐωυτὸς πα-
ρῖα εἶδοντα. ἦδη τοίνυν τὸ ἐνθένδε αὐτοῖς τ' ἐπέων ἀκρό-
οντες κρινέετε. ἱεροποιῆν γὰρ, ἢ πλὴν κρατίστην ἐξουρῶν
ἐποίησεν, ἢ τ' ἐωυτὸς παρῖδα προσήκυσαν. λέγει γὰρ ὡδε.

Α υἱέυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἐσφραξαν καὶ ἐδείραν·
μηρὰς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν.
δίπνυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.

Ε ν τούτοις ὕπὲρ ὀσφύος ὅθεν εἴρηται, ἢ δὲ τὰ ἱερὰ χρεόν-
ται. μονώτατον γὰρ τῶν ἐλλήνων τὸ ἀεολικὸν ἔθνος, ὃ
καίει ὀσφύν. διηλοῖ δὲ καὶ ἐν τοῖςδε τοῖς ἐπεσιν, ὅτι ἀε-
ολαὶ ὦν τοῖς νόμοις τοῖς τούτων ἐχῆτο.

Κ αὖ ἐπὶ χίλῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.

Αἰολαὶ γὰρ μόνον τὰ σπλάγχνα ἐπὶ πέντε ὀβελῶν ὀπλῶ-
σιν. οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες, ἐπὶ τριῶν. καὶ γὰρ ὀνομαζέουσιν
οἱ αἰολεῖς τὰ πέντε, πέμπε. τὰ μὲν οὖν ὕπὲρ τῆς γενέ-
σιος, καὶ τελευτῆς, καὶ βίης, δεδῆλωται μοι περὶ δὲ ἡλι-
κίης τῆς ὁμήρου, ἐκ τῶν δ' αὖτις ἐπισκεπτόμενος, ἀκρι-
βῶς, καὶ ὀρθῶς λογιζοίτο. ἀπὸ γὰρ τῆς εἰς ἱλίον στρατείας

ἢν ἀγαμέμνων, καὶ μέλαρος ἡγεῖραν ἔτεσιν ὕπερον
 ἐκθ' ἔτην, καὶ φράσσοντα, λέσβος ὠκίῃ κατὰ πόλεις, προ-
 τρον ἐπ' αἶσ' ἀπολις· μετὰ δὲ λέσβον οἰκισθεῖσαν ἔτεσιν
 ὕπερον εἴκοσι κύμην, ἡ ἀσολιῶτις, καὶ φρικῶτις καλεομένη
 ὠκίῃ· μετὰ δὲ κύμην, ἐκτωκαίῳ καὶ ἔτεσιν ὕπε-
 ρον σμύρνα ὑπὸ κυμαίων κατ' ὠκίῃ, καὶ ἐν τῷ τῷ γίνε-
 ται ὁμηρος· ἀρ' ὅτ' ὁμηρος ἐγένετο, ἔτι αὖθις ἐξακὼς
 σία εἰκοσιδύο μέχρι τῆς ξέρξεο διαβάσεως, ἢν στρα-
 τανσάμειος ἐπὶ τὴν ἑλληνίδα, καὶ ζεύξας τὴν ἑλλήσπον-
 τον διέβη ἐκ τῆς ἀσίας ἐς τὴν εὐρώπην· ἀπ' οὗ δὲ τὰ τῷ
 ῥηϊδίως ἐστὶν ὀρθοῦναι τὸν χρόνον τῷ ἐθέλοντι ζητεῖν
 ἐκ τῶν ὀρχόντων ἀθήνησι· τῶν δὲ προῖκων ὕπερον γο-
 ροῖν ὁμηρος ἔτεσιν ἐκθ' ἔτην ἐξηκονταοκτώ.

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΙΟΝ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ.

π

Εριπὸν ἴσως δόξετέσι πολυ-
 πραγμονεῖν περὶ ὁμῆρα ποίων τε
 ἢν γονέων, καὶ πόθεν, ἐπεὶ μὴ δ' αὖ
 ἢν ἡγήσεν εἰπεῖν τὰ περὶ αὐτῶν.
 αἷμα ὅπως ἐγκρατῶς ἔχεν, ὥς μὴ ἢ
 πῶς ὀρχήν τῶ ὀνόματος ἐπιμνη-

σθῆναι· εἰπεῖν ἢ ὥς πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ὀρχομένων παρὰ
 δούεσθαι χρήσιμος ἢ πολυπερίᾳ, πειρασόμεθα εἰπεῖν
 ὅσα ἰσχύεται τοῖς παλαιὰ περὶ αὐτῶν.

Ε Φορος μὲν δὲ ὁ κυμαῖος ἐν σιωταύματι τῷ ἐπιγραφῶ
 μὲν ἐπιχωρίῳ, κυμαῖον αὐτὸ ἀποδεικνύει πρῶτον
 νος, φησὶν ὅτι ἀτελλῆς, καὶ μαλῶν, καὶ δῖος ἀδελφοῖν
 μαῖοι τὸ γένος, ὧν δῖος αὖ διὰ χρεῖα μετώκησεν ἐς ἄσ-

αῖον

κρην κώμην τῆς βοιωτίας, καὶ κείνῃ μὲν πάλιν πυκνὴ μὴ-
 δην ἐγέννησεν ἡ σίον. ἀτελῆς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ
 πατρίδι κώμῃ, κατέλιπε θυγατέρα κριθηΐδα τῆνομα,
 προσησάμενος αὐτῇ τὸν ἀδελφὸν μάγον· ὃς διακορύ-
 σας πάλιν προσημείνῃ, καὶ πάλιν ἀπὸ τῶν κριτῶν ἐπὶ
 τῷ γερονότῳ δίδασκε κατὰ γένωσιν, ἔδωκεν αὐτῷ πρὸς γα-
 μὸν φημίω σμιρνάῳ διδασκαλῶ γραμμάτων· φοι-
 τῶσα δὲ αὐτὴ ἐπὶ τῆς κλεινῆς, οἷ ἦσαν παρὰ τῷ μέ-
 λητι, ἀπεκύνσε τὸν Ὀμηρον ἐπὶ τὸν πρταμόν, καὶ διὰ τῆ
 το μελῆσι γενῆς ἐκλήθη. μετὰ νομάσθῃ ἢ Ὀμηρος, ἐπε-
 δὴ τὰς ὀφείδας ἐπληρώθη. ὕψω δὲ ἐκείλιν οἷτε κυμαῖοι, καὶ
 οἱ ἰωνοὶ τὰς ὀφείδας πεπληρωμένους, παρὰ τὸ δέσασθαι τῶ
 Ὀμηρουόντων, ὅθεν τῶν ἡγεμόνων ταῦτα μὲν ἔφορος.
 Ἀριστέλης ἢ ἐν τῷ τρίτῳ πρὸ ποιητικῆς, ἐν οἷω φησὶ τῇ
 γήσῳ, καὶ ὅθεν καί ποτε νηλεὺς δόκον τῆς ἰωνικῆς ἀποικί-
 ας ἡγετο, κόρην τινὰ τῶν ἐπιχωρίων γενομένην ὑπό-
 τινος δαίμονος τῶ συγχωροῦ τῶν μύσας ἐκκύμονα. αἰδε-
 σθεῖσαν τὸ συμβαῖν διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστρὸς, ἐλθεῖν εἰς
 τὴν χωρίον, τὸ καλὸν μενον αἰγίαν, εἰς δὲ καταδρομὴν
 τὰς ληστὰς ἀνδραποδίσαι πάλιν προσημείνῃ, καὶ ἀγαθόν
 τὰς εἰς σμύρναν ἔσαν ὑπὸ λυδοῖς τότε τῷ βασιλεῖ τῶ
 λυδῶν ὄντι φίλῳ τῆνομα μάγονι χαρίσασθαι, τὸ ἢ ἀγα-
 πήσαντα πάλιν κόρην διὰ τὸ κάλλος γῆμαι, ἢν διαβίβω-
 σαν παρὰ τῷ μέλητι, καὶ συχεθεῖσαν ὑπὸ τῆς ὠδίνος,
 ἐν τῷ γενέσθαι ποκύνσαι τὸν Ὀμηρον ἐπὶ τῷ πρταμῷ, ὃν ἀνα-
 λαβὼν ὁ μάγων, ὡς ἰδίον ἐρέφε, τῆς, κριθηΐδος μετὰ
 πάλιν κῆσιον ἀνθρώπος τελευτήσας, χρόνου ἢ πολλῶν διελ-
 θόντος, καὶ αὐτὸς ἐτελεύτησε. τῶν δὲ λυδῶν καταπον-
 μένων ὑπὸ τῶν αἰολέων, καὶ κρινάντων καταλιπεῖν πάλιν
 σμύρναν, καὶ κηρυξάντων τῶν ἡγεμόνων τὸν βυλόμε-

ΦΛΟΥΤΑΡΧΟΥ.

πον ἀκολυθεῖν, ἐξιέναι τῆς πόλεως, ἔτι νῆπιος ὢν ὁ μί-
ρος ἔφη καὶ αὐτὸς βύλασθαι ὁμιρεῖν. ὅθεν ἀντὶ μελισ-
γενῆς, ὁ μίρος προσηγοράθη.

Γενόμενος δὲ ἐν ἡλικίᾳ, καὶ δόξαν ἐπὶ ποιητικῇ κερτη-
μένος, ἦδη ἐπιρώτα τὸν θεὸν τίνωντε εἶη γονέων, καὶ
πόθεν ὁ δὲ ἀνείλεν ὅπως.

Εστὶν ἴος νῆσος μίρος παρὶς, ἥσε θανόντα
δέξεται, καὶ νέον ἀνδρῶν ἀνιγματούλαξαι.
φέρεται καὶ ἔτρος χρησμὸς τοιῦτος.

Ολβιε, καὶ δύσδαιμον (ἴφους γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι,)
παρὶ δα δίζηαι, μίρις δέ τοι, ὅ παρὶς ἔστι
μυρόπολις ἐν νήσῳ ἀπὸ κρήτης αὐρείης,
μίμωος γαίης ὅτε χερδὸν, ὅτ' ἀπὸ πηλῶ.
ἐν τῇ σὴ μοῖρᾳ ἔστι τελευτῆσε βιότοιο,
αὐτ' ἀν' ἀπὸ γλώπης παέδων μὴ γνῶς ἐπακύνσας
δυσξύνιτον σκολιοῖσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον.
δοῖας γὰρ ζωῆς μοῖρας λάχες, ἦν μὲν ἀμαυράν
ἡελίδων ὄσων, ἦν δ' ἀθανάτοισι ἰσόμοιρον
καὶ ζῶν, καὶ φθίμενος, φθίμενος δ' ἔτι πρὸν ἀγήρω.

Μετ' ὅταν χρόνον πλείων ὅς θήβας ἐπὶ τὰ κρόνια, (ἀ-
γῶν δὲ ὅτος ἄγεται παρ' αὐτοῖς μυσικὸς,) ἦλθεν ὅς ἴον.
ἐνθα ἐπὶ πέρας κθεζόμενος, ἐθείασατο ἀλιεὺς προσ-
πλέοντας, ὧν ἐπαιθάνετο εἶτι ἔχοιεν. οἱ δὲ ἐπὶ τῷ θε-
ράται μὲν μιν, φθειρίσσειν δὲ, διὰ πῶν ἀπορίαν
τῆς θήρας, ὅπως ἀπεκρίναντο.

Οἱ ἔλομεν, λιτόμεθα, ὅαν ὅχ' ἔλομεν, φρόμεθα. ἀνι-
σόμενοι ὡς ἄρα ὅς μιν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, ἀποκτεί-
ναντες, κατέλιπον, ὅς δ' ὅν ἔλαβον, ἐν τῇ ἐσθῇ τι φέ-
ροιεν. ὅπρ' ὅδ' αὖθις συμβαλεῖν ὁ μίρος διὰ τ' ἀθυ-
μίαν ἐτελεύτησε θάψαντες δὲ αὐτὸν οἱ ἰῶται μεγαλο-
πρεπῶς,

- πρεπώς, τειρόνδε ἐπέγραφαν αὐτῷ τῷ τάρῳ,
Ε νθάδε πῦρ ἰδὼν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλυψῆς,
 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον ὄμιρον·
Ε ἰοὶ δὲ οἱ καὶ κολοφῶνιον αὐτὸν ἀπιδείκνυται, μερί-
 σω περικυρῶ χρώμενοι, πρὸς ἀπόδειξιν τῷ ἐπὶ τῷ
 ἀνδριάντος ἐπιγεγραμμένῳ ἐλεγεῖῳ, ἔχῃ δὲ ὕτως.
Υ ἰὲ μέλιτος ὄμιρε, σὺ γὰρ κλέος ἐλλάδι πάση,
 καὶ κολοφῶνι πάρῃ θῆκας ὅς αἰδῖον
 καὶ τὰς δ' ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσας κῦρας
 διασῶς ἡμιθέων γραψάμενος σελίδας.
 ὅμνεϊ δ' ἡμῶν νόσον ὀδυσαῖος πλὺ πλῆκτον,
 ἡδὲ τὴν ἰλίουκὸν δαρδανιδῶν πόλεμον.
Λ ξιον δὲ μὴ δὲ τὸ ἀντιπάρῃ γραφέν, ἐπίγραμμα
 παραλιπεῖν, ἔχον ὅπως μένως. ἔχῃ δὲ ὕτως.
Ο ἰ μὲν σὺ κολοφῶνα τιθήνην τήναν ὄμιρε·
 οἱ δὲ κελὴν σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπυσσι χίον.
 οἱ δ' ἰόν, οἱ δ' ἐβόασαν ὀκλαρον σαλαμῖνα.
 οἱ δ' ἐνυ τῶν λαπιθῶν ματέρᾳ θαλαλίαν.
 ἄλλοι δ' ἄλλο μέλαθρον ἀνιάχον, εἰδέμε φοῖβᾳ
 χρὴ λέξαι πινυτὰν ἀμφραδὰ μαντοσύνην,
 πάτρι τοι τελέθει μέγας ἕρανός, ἐκ δὲ γυναικὸς
 ὕβνατᾶς, μηδὲ δ' ἐπλεο καλλιόπας.
Γ γενέσθαι ἡ αὐτὸν φασὶ τοῖς χρόνοις, οἱ καὶ κατὰ τὸν ἱστορικὸν
 πόλεμον, ὃς αὐτῇ γενέσθαι, οἱ δὲ μετὰ ἐκείνῃ ἐπὶ τῇ
 πολέμῳ. ἄλλοι δὲ μετὰ πεντήκοντα, καὶ ἐκείνῃ. ἔγραφε
 δὲ ποιήματα δύο, ἰλιάδα, καὶ ὀδύσσειαν. ὡς δέ τις οὗτος
 ἀληθῶς λέγοντες, γυμνασίᾳ καὶ παιδείᾳ ἐνεκα, καὶ
 βαρβαρομομαχίαν προαίει, καὶ μαρτίην. τὸ δὲ
 φῶς καὶ πλεῖον καὶ ὄμιρόν τινες φασὶν ἀρχὴν εἶναι
 πῶς τῶν θεῶν κρίσιν, ἦρας, καὶ ἀθηνᾶς, καὶ ἀφροδίτης πᾶσι

ΡΛΟΥΤΑΡΧΟΥ.

ρὶ καλλεὺς ὑπ' ἀλέξανδρον γενομένην, λέγειν ἢ τ' ποιῆ-
 σνῆκεαι θεῶς ὅτε οἱ μέγαυλον ἱκοντο·

πλὴν δ' ἦνεα ἢ οἱ πόρε μαχλοσαῖν ἀλεγεινὴν.

Αλλ' ὡς ὑπρέπον ὑπλάμβανεν θεὸς ὑπὸ ἀνθρώπων κρι-
 νεσθαι, ὅτε ὑπὸ δ' ἡμῶν δι' ἄλλων παρίσταται τὸ τοῦ ὅθεν
 αὐτοῦως ἡθέπηται οἱ προκείμενοι σίχοι· ἄμεινον αὖτε
 φησὶν ὅτι ἀλέξανδρος ὁ πριάμῃ πᾶς ἐπιθυμήσας ἐλ-
 ληνικῇ βίῃ μαθεῖν ἀγωνίῃ, ἐπλυσεν εἰς σπάρτην, καὶ
 ἐπιξενωθεὶς ἐλένη μενελάου κατὰ τὴν οἶκον ὑκ ὄντος,
 ἀνέπρσεν αὐτὴν ἀκολυθεῖν, ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν κραναὴν
 καλὴν μένην νῆσον ἐμίρη πρῶτον τῇ γαυακίῃ καὶ κείθεν
 πλούσας διὰ σιδῶνος, καὶ φοινίκης, ἤκεν εἰς ἱλίον. ἐπι-
 γνόντες δὲ οἱ πρὶ ἀγαμέμνονα, καὶ μενέλαον τὸ πε-
 πραγμένον, στρατεῖαν ἤφροισαν ἐν αὐλίδι πόλῃ τῆς βοιω-
 τίδος, ἐνθα καὶ θυόντων αὐτῶν, δράκων ἐπὶ τὸ πλησίον
 ἀνελεῶν δένδρον, σρεθῶ νεοαῶς ὁ κτὼ διέφθειρεν, οἷς
 ἡ μήτηρ ἐννάτη συγχέτελεκτο· ἐμήνυε δὲ τὸ σημεῖον,
 ὅτι ἐννέα ἔτη πλεμήσαντες ἔλληνες, τῷ δεκάτῳ αἰ-
 ρῶσι πλὴν ἱλίον.

Η νίκη δὲ πλούσαντες, ἐπέβησαν τῆς φώας, μετὰ πρῶ-
 τιν συμβολὴν, καὶ ἦν ἀνῆρέβη πρωτεσίλαος, μενέλαός
 τε, καὶ ὀδυσσεὺς πρέσβεις ἀπέστειλαν τ' ἐλένην ἀπαυτῶ-
 τας, τ' δὲ φῶων ἀντειπόντων, πάλιν συμβολὴν ἐποιῶν
 το πλέμῃ καὶ ἐπικρατήσαντες, τὴς μὲν, εἶασαν παρε-
 δρῶν τῇ πόλει, οἱ ἡ στρατηγὸς ἀχιλλεύς, τὰς πε-
 ρικῆ μέγας πόλεις ἐπόρθον· συμμαχίᾳ ἀφαιρῶμε-
 νοι τὴς φώας, ἐξ ὧν μίαν ἐλόντες χεύσαν, γέρας ἔδω-
 σαν ἀγαμέμνονι χρυσήϊδα χεύσας ἱβέως ἀπόλλωνος
 θυγατέρα· ὃ ἡ ἐλθὼν ἐπὶ τ' ναῦτασμον, ἵνα λυβρώσῃται
 πλὴν παῖδα, καὶ ὑβριθεὶς ὑπὸ ἀγαμέμνονος, ἤνυξ αὐτῷ
 ἀπόλλωνι,

- ἐπὶ πολλῶν, κολλάσαι τῆς ἑλληνισ. ὁ πακύνσας δὲ τῆς αὐ-
 χῆς ὁ θεὸς λοιμὸν ἐπέμψεν αὐτοῖς· καὶ τὸ ἄχιλλέως
 παραινέσαντος ἀποδύναί τῷ χρυσιῖδᾳ, ἀγαμέμνων
 ὀργισθεὶς ἠπείλησεν ἀραιρῆσαι τὸ ἄχιλλέως γέρας
 βρισηΐδᾳ. ὁ δὲ, πλὴν μητέρα θέτιν ἐπέσεν αὐτῆσαι
 παρὰ τῷ Διὶς ἦσαν ἑλλήνων. ὁ γενομένης, πάροκλος
 προβραχὺς ὑπὸ νέστρος, ἰκέτουςιν ἄχιλλέα δύναι
 καὶ ἐπὶ ὀλίγον πλὴν πανοπλίαν αὐτῷ, ἵνα τῆς ῥῶας
 νεῶν ἀπώσῃται· ἐξελθὼν δὲ οὗτος ὁ πάροκλος, καὶ γενναίως
 ὀρυσάμενος, μετ' ὅπου ἀνιρέθη. χαλεπήνας δὲ ὁ ἄχι-
 λλῆς, ἐπαύσατο μετὰ τῆς πρὸς ἀγαμέμνονα ἐχθρας.
 λαβὼν δὲ ἠραισώτακτον πανοπλίαν, ἄλλους τε πολλούς,
 καὶ τελευτάων ἀνείλεν ἔκτορα. ἡ μὲν οὖν τάξις τῶν
 πραγμάτων ἔστιν αὕτη· ὁ δὲ ποιητὴς ἀπὸ τῆς ἐνστάς
 ἠρξάτο, ἐπεὶ τὰ πρὸ τῆς ἄχιλλέως μῆνιδος ἦν αὐτο-
 πώτρᾳ, καὶ πράξεις ὅτι ἔχοντα μακρὰς ἢ ἐπ' ἀμύλης.
 συμμαχῶντος γὰρ ἑλλήσιν ἄχιλλέως, ὅτε ποτε ῥῶας
 πρὸ πυλάων δαρδανιδάων διέχυσκον. κείνῳ γὰρ εἰδεί-
 σθαν ὁ βριμονέχως. θαρσύναντες ἢ τῆς ἀποσάντος,
 προῦλθον· καὶ τῆς μάχης ἴσης γενομένης, πλυπρόσω-
 ποίτε, καὶ σανεχεῖς τῶν ἠρώων ὀρυσταίαι κατέπυσαν.
- μῆρον τὴν ποιητὴν, χρόνῳ μὲν τῶν πλείων, δυνάμει
 δὲ πάντων πρῶτον γινόμενον, εἰκότως ἀναγινώσκουμεν
 πρῶτον ὡφελόμενοι τὰ μέγιστα, εἰς τε πλὴν φωνὴν, καὶ
 πλὴν διάνοιαν, καὶ πλὴν τῶν πραγμάτων πλυπερίαν. λέ-
 γωμεν δὲ πρὶ τῆς τῆς ποιήσεως πρότρου μνησθέν-
 τος διὰ βραχέων τὸ γένος αὐτῆς.
- μῆρον τοῦ πίνδαρος μετ' ἐφ' ἡ, χιόν τε, καὶ σμυρναῖ-
 ον γινέσθαι. σιμωνίδης δὲ, χιόν. ἀντίμαχος δὲ, ἐνί-
 μαχος, κολοφώνιον· ὀρυσταίης ἢ ὁ φιλόσοφος, ἡ ἡπύ-

Γ Α Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ .

ἔφορος δὲ ὁ ἰσορρῆκός κυμαῖον, ὃν ὠκνήσαν δὲ τίνεθ
σαλαμίνιον αὐτὸν εἰπεῖν ἀπὸ κύπρου· τινὲς δὲ ὄργιστον·
ὄρι· σαρχος δὲ, καὶ διονύσιος ὁ θράξ ἀθηνᾶεον· ὃς δὲ
ὑπ' ἐπίων λέγεται μάκονος, καὶ κριθήδος, ὑπὸ δέ τινων
μέλητος τὸ ποταμῷ.

Ως πρὶ δὲ τὰ τὰ γένος αὐτῷ διαπρεῖται, ὅτε καὶ τὰ
πρὶ τῶν χρόνων, καὶ ὅς ἐγένετο· καὶ οἱ μὲν πρὶ ὄρι·
σαρχόν φασιν αὐτὸν γενέσθαι κατὰ πλὴν ἰώνων ἀποικί-
αν, ἥ τις ὑπερεῖ τῆς τῶν Ἡρακλείδων καὶ θόδου ἔτεσιν
ἐξήκοντα· τὰ δὲ πρὶ τῆς Ἡρακλείδου λείπεται τῶν
φωϊκῶν ἔτεσιν ὀγδοήκοντα· οἱ δὲ πρὶ κράττα, καὶ πρὸ
τῆς τῶν Ἡρακλείδων καὶ θόδου λέγουσιν αὐτὸν γενέσθαι,
ὥς ὅτι ὅλα ἔτη ὀγδοήκοντα ἀπέχον τῶν φωϊκῶν· ἀλλὰ
παρὰ τοῖς πλείστοις πεπίσυνται μετὰ ἑτὶ καὶ τῶν
φωϊκῶν γεγονέναι, ὃ πολὺ πρὸ τῆς θέσεος τῶν ὀλυμ-
πίων, ὅς ἦς ὁ κατὰ ὀλυμπιάδα χρόνος ὀρίθμεται.

Εἰσὶ δὲ αὐτῷ ποιήσας δύο ἰλιάς, καὶ ὀδύσεια· διηρημέ-
νη καὶ τέρα εἰς τὸν ὀρίθμον τῶν σοιχείων, ὃ καὶ ὑπὸ τῶν
αὐτῶν ποιητῶν, καὶ ὑπὸ τῶν γραμματικῶν, τῶν πρὶ ὄρι·
σαρχον, ὧν ἡ ἰλιάς, ἔχει τὰς ἐν ἰλίῳ πράξεις ἐλ-
λάνων τε καὶ βαρβαρῶν διὰ πλὴν ἑλένης ἀρπαγῆν, καὶ
μάλιστα πλὴν ἀχιλλέως ἐν τῷ πολέμῳ τῷ τῷ διαδύχθεϊ
σαν ἀλκὴν· ἡ δὲ ὀδύσεια πλὴν ὀδυσσεὺς ἀνακομιδὴν ὅτε
πλὴν παρίδα ἀπὸ τῶν φωϊκῶν πολέμου, καὶ ὅσα πλανώ-
μενος ἐν τῷ νόσῳ ὑπέμνε· καὶ ὅπως τῆς ἐπιβλασύν-
τας τῷ οἴκῳ αὐτῶν ἐτιμωρήσατο· ἐξ ὧν δὴ λόγος ὅτι πα-
ριστὰς διὰ λόγῳ τῆς ἰλιάδος, ἀνδροῖαν σώματος· διὰ δὲ
τῆς ὀδυσείας, ψυχῆς γενναϊότητά.

Εἰ δὲ μὴ μόνον ὀρετάς, ἀλλὰ καὶ κακίας ψυχῆς ἐν ταῖς ποιή-
σιν παρίησι, λύπας τε, καὶ χαράς, καὶ φόβους, καὶ

ἐπιθυμίας, ἢ χῆν αἰτιάσθαι τὴν ποιητὴν, παρόντα δὲ μι
μῆσαι ἢ μόνον τὰ χρηστὰ ἦδη, ἀλλὰ καὶ τὰ φαῦλα· ἄνθρω
ποι τούτων παράδοξοι πράξεις ἢ σωίσανται, ὧν ἀκρόα
τα ἐνεστὶν αἰρεῖσθαι τὰ βελτίω· πεποίηκε δὲ τῆς θεᾶς
τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλῦντας, ἢ μόνον ψυχὰς καὶ
ἐκ πλήξεως χάριν, ἀλλ' ἵτα καὶ ἐν τούτῳ παραστήσῃ, ὅτι
κῆδονται, καὶ ἐκ ἀμελῶσι τῶν ἀνθρώπων οἱ θεοί.

Κ αὖτ' ὁ μὲν ὅλον παρ' αὐτῷ διήγησις τῶν πραγμάτων πα
ράδοξος, καὶ μυθώδης κατεσκευάσται, ὑπὸ τῷ πληρῶν
ἀγωνίας, καὶ θαύματος τῆς ἐντυγχάνοντος, καὶ ἐκπληκ
τικῆν πλὴν ἀκρόασι καθεστάναι· ὅθεν δοκεῖ τινὰ παρὰ τὸ
εἶδος εἰρηκέναι. καὶ γὰρ αἰετὶ πικρὸν ἔπεται, ἐν ᾧ τὸ
παράδοξον καὶ ἐπιρμένον πρόκειται. διὸ καὶ ἢ μό
νον τὰς πράξεις μετεωρίζει, καὶ ἐκρέπει τῆς σωφρο
σύνης, ἀλλὰ καὶ τῆς λόγου· ὅτι δὲ αἰετὶ καινὰ, καὶ ἔξω τῶ
προχείρου θαυμάζεται, καὶ τὴν ἀκροατὴν ἐπάγεται, παν
τὶ δῆλον· πλὴν καὶ ἐν τοῖς μυθώδεσι τούτοις λόγοις,
εἴ τις μὴ παρέργος, ἀλλ' ἀκριβῶς ἐκτα τῶν εἰρημένων
ἐπιλέγοιτο, φανεῖται πάσης λογικῆς ἐπιστήμης, καὶ τέ
χνης ἑκὸς γενόμενος, καὶ πλάττει ἀφορμαὶς καὶ δίδωκεν ἀνέ
ματα καὶ λόγων καὶ πράξεων παντοδαπῶν τοῖς μετ'
αὐτὸν παρέχόμενος. καὶ ἢ τοῖς ποιηταῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ
τοῖς πεζῶν λόγων σωφροσύταις, ἱστορικῶν τε, καὶ θεωρη
ματικῶν· ἵδωμεν γὰρ πρότερον πλὴν τῆς λέξεως αὐτῶ
πλουσιονόμειαν, ἔπειτα καὶ πλὴν ἐν τῇ πραγματείᾳ πλουσι
ονόμειαν· πᾶσα γὰρ οὐκ οὐκ ποίησις, τάξει τινὶ τῶν λέξεων σω
φροσύνης, ἰσχυρῶς καὶ μέγαν παραλαμβάνεται, ἐπὶ
τὸ λεῖον, καὶ ἀνέπει σεμνὸν ἄμα, καὶ ἡδὺ γενόμενον.
διὰ δὲ τὴν τέχνην εἰς τὸ προσέχειν ἐπάγεται. ὅθεν συμ
βαίνει κατὰ τὸ αὐτὸ μὴ μόνον τοῖς ἐκ πλήθους καὶ θέλ-

λη, ἐν δὲ ὕπνῳ ἢ καὶ ὅμιρος ἐποίησεν. δίδωμι μοῖχοις αὐτοῖς
σιν, ἀντὶ τῆς ἐλπίδος, ὅτι ἐστὶν ἐλπίς καὶ ἡ ἀρετὴ ἀνέμων
διὰ τὸ μένος ὑγρὸν ἀέντων, καὶ τὸ ἀναλλάσσειν τὸ εἰς τὸ δὴ
ὡς ἐν τῷ λέγειν ὁ δὴ μὴ, καὶ ἰδμεν, καὶ τὸ πλεονάζειν ἐντίσιν,
ὡς τὸ δὴ κηλὸς ἀντὶ τῆς ἐκηλός, καὶ αὐτὰρ ἀντὶ τῆς ἀτάρ.
καὶ κεκληγόντες, ἀντὶ τῆς κεκληγότες, καὶ τὸ προστιθε-
ναι τῷ δαυτέρῳ προσώπῳ τῶν ῥιμάτων, τὸ θαῶς τὸ ἐφῆ
σθα, καὶ εἰπῆσθα. τὸν δὲ διπλασιασμόν τῶν συμφώνων,
οἱ μὲν, δωριῶσιν, οἱ ἡ αἰολῶσι προσενέμυσιν· οἷόν ᾤοντο
ἐλάμβε πορφυρέος θάνατος, καὶ ὁ πτότος τάδε ἔργα.

Ι ὧνων δὲ ἡδίων ἔχει τὸ ἀφαιρέσειν καὶ ἡδίων ἐν τοῖς παρῶν
χηκῶσι χρονοῖς τῶν ῥιμάτων ὡς τὸ βῆ, καὶ τὸ δῶκεν. ἔθος
ἔστι καὶ ἐπὶ τῶν παρῶν χημένων χρόνων ἀπὸ τῶν αὐτῶν
σοι χεῖρων ἀρχεσθαι, ἀφ' ὧν ὅτι καὶ ὁ κατέως· καὶ τὸ ὑφα-
ρεῖν τὸ ἐν τῷ ἱρώς, καὶ ἱρή· καὶ τὸ προστιθέναι τοῖς ῥι-
μοῖς προσώποις τῶν ὑποτακτικῶν τὸ σι· οἷόν ᾤοντο τὸ ἐλθῆ-
σι, καὶ τὸ λαβῆσι, καὶ τὰς δοτικὰς, θύρησιν, ὕλησι, καὶ τὸ
ἀεῖν ὄνομα, καὶ νῆσον τὸ ὄνομα, καὶ πλὴν νόσον. καὶ κα-
νόν, καὶ μέλαν ἀντὶ τῆς κενόν, καὶ μέλαν. τὸ μεταβάλ-
λιν τὸ ἀεῖν πειδάν ἐκτείνηται εἰς τὸ ἦ· ὡς τὸ ἦρ, ἀθή-
νη. ἔστι δ' οὕτως ἐκ τῆς ἐναντίας, τὸ ἦ εἰς τὸ ὦ. ὡς τὸ λελασμέ-
νος, ἀντὶ τῆς λελησμένος, καὶ τὸ διαίρειν τὰ περισσώμε-
να ῥήματα, φρονέων, καὶ νοέων. καὶ τὰς γενικὰς τὰς εἰς ὅς
ληγόμενος ὡς τὸ διομήδεος, σαπφόος, καὶ τὰς περισσώμε-
νας γενικὰς τῶν πληθυντικῶν ὡς τὸ πυλέων, πρῶτων. καὶ
τῶν δευτέρων τὰς πληθυντικὰς ἀνθεῖας τὰς εἰς τὸ ἦ λη-
γόμενος, ὡς τὸ σῆθεα, μέλεα, καὶ τὰς γενικὰς αὐτῶν ὁμοίως,
ἰδίως δὲ λέγουσι, καὶ τὸ τετραράται καὶ τὰ τοιαῦτα.

Μάλιστα δὲ τῇ ἀθλίῳ διαλέκτῳ κέχρηται καὶ ἐπὶ μι-
κτοῦ ἦν, καὶ ἐπεὶ λέγεται παρὰ τοῖς ἀπλοῖς λέως ὁ λαός

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ.

κατὰ ταύτην πῶς σωθήσαν ἔστι παρ' αὐτῷ ὁ πηνέλεως·
 καὶ τὸ χέως· ἔστι ἡ αὐτοῖς σύνηθες καὶ τὸ σωαλείφην αἰὶο
 τε, καὶ ἀντὶ δύο ποιεῖν μίαν συλλαβὴν. τὸ ἔπος τῷ ποσὶ
 τὸ ἑμάτιον θοιμάτιον. οἷς ἔστιν ὁμοιον φῶες δὲ πρὸς
 φαν ἀλλήλους· καὶ πεδίῳ λωτῶντα, ἀντὶ τῷ λωτῶντα·
 καὶ τὸ ὑφαίρειν τὸ ἢ τῶν ἀντικτῶν τῶν τοιούτων. δοκοῖς,
 δοκοῖς τιμῶς, τιμῶς· ἔστιν ἀπικτὸν ὡς ἀκολούθως εἴρη-
 ται· ἄλλοι δὲ δυακτιβῆτε τάχιστα· ὁμοίως ἢ καὶ τὸ αὐ-
 τικτὸν· οἱ πλέονες καὶ κίς· παῦροι δὲ τε παρὸς ὁρεῖς· ὁ
 λέγομεν καὶ κίονες, καὶ δαείονες· καὶ τὰς αὐτιακτικὰς τῶν
 τοιούτων μὴ διακρίν. τὸς βῦς, τὸς ἰχθῦς βῦς περιτε-
 μνομένους· καὶ ἰχθῦς ὀρνιθαῖς τε· καὶ κίονοι ἢ ἐριται ἀπὶ
 αὐτοῦ, ὡς δὲ τεμιν ἀνεί· ῥήγνυσι ῥέοντες, ὡς ζῶνυσι,
 ὁ μνυσι· καὶ τὸ ἑξαίρειν τὰ βραχέα τῶν ἀπικτῶν λύνεται,
 αὐται· οἷομαι, οἷμαι· ὡς οὖν καὶ τὸ λῦτο, ἀντὶ τῷ ἐλύε-
 το· τῶν αὐτῶν ὅτι καὶ τὸ ἰώρων, καὶ ἐωνισάμην, ἐκ πε-
 ριαῖς προστιθέμενων τῷ· ὅθεν ὅτι καὶ τὸ ἐωνοχόει· καὶ τὸ
 σωαίρειν τὸ ἢ ἐπὶ τῶν τοιούτων· ἡ ἰόν δὲ νηρηίδες· ὡς
 καὶ τὸ σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον· καὶ ἐπὶ τῆς εἰς ἵ καὶ θά-
 ρον λιγύσης δοτικῆς παρατελευτῶντος τῷ α· κέραϊ· γέ-
 ραι· σέλαϊ· ἔστι ἡ καὶ τῷ ἀπικτὸν τὸ λέγειν ἔσων, καὶ ἐπέ-
 σων, ἀντὶ τῷ ἔσων, καὶ ἐπέσων· ἔστι δὲ καὶ ἡ τῶν
 ἀντικτῶν χῆσις ἀντὶ τῶν παρεληλυθότων τῶν ὀριστι-
 κῶν τῆς αὐτῆς σωηθείας· ἢ καὶ ὁ μῆρος χῆται σωε-
 χῶς, καὶ τοῖς θηλυκοῖς δόσειν καὶ ἄρθρα ἢ μετοχὰς, ἢ ἐπὶ
 θετὰ σωτάων, ὡς τὸ χεῖρε, τὸ γυνᾶκε· καὶ παρὰ πλά-
 τωσι διάγοντε, καὶ φέροντε· καὶ ἡ σοφὸς γαῖη· καὶ ἡ δὲ
 καίος· ὡς οὖν καὶ ὁ μῆρος ἐπὶ ἡράς, καὶ ἀθηνᾶς εἴρη·
 ὡς αὖ ἐπὶ ἡμετέρων ὁ χέων πληγέντε κεραινωῖ, καὶ ἡται
 ἀθηνᾶς ἀκείων ἢ καὶ κλυτὸς ἰπποδάμεια.

Καὶ περὶ τὴν σύνταξιν δὲ, πολλὰ ἰδιώματα ἐχουσὶν τὰ
 διαλέκτων. ὅταν εἴπῃ ὁ ποιητής, ἀλλ' ἄλλοις ἐκυσσον μενε-
 λᾶν κυδάλιμοιο, ἀπὶ κὴν δέ κινυσι τὴν σωήθειαν. ὅταν
 δὲ εἴπῃ δέξασθ' οἱ σὴν πρὸν, κ' θέμιστι δὲ καλλιπαρήω
 δέκτο δέ παρ'. ἐν τούτοις διορίζει. ὅπως μὲν ὅν τὰς πᾶν
 τῶν ἐλλήνων φωνὰς ἀθροίζων, ποικίλον ἀπ' ἀλλήλων τὸ
 λόγον, καὶ χῆται ποτὲ μὲν τὰς ξέναις, ὥς πῶρ εἰσιν αἱ
 προφημέναι, ποτὲ ἢ τὰς ἀρχαίαις ὥς ὅταν λέγῃ ἄρ',
 καὶ σάκος. ποτὲ ἢ τὰς κοιναῖς, καὶ σωήθεσιν, ὥς ὅταν
 λέγῃ ξίφος, καὶ ἀσπίδα. δῆλον καὶ θαυμάσιόν τις ὅτι
 καὶ κοινὰ λέξεις παρ' αὐτῶν σώζουσι τὸ σεμνὸν τῶ λόγῳ.
 ἐπεὶ ἢ ὁ ἐγκρατέστερος λόγος φιλεῖ τὰ σωήθεος ἐξαλ-
 λαγνὴν, ὅς ἢ ἐναργέστερος, ἢ σεμνότερος, ἢ πάντα τερ-
 πνότερος γίνεται. καὶ ἢ μὲν τὰ λέξεων ἐκροπὴ καλεῖται
 ῥόπος. ἢ ἢ τῆς σωθέσεως, χῆμα. καὶ ἐπὶ τὰ εἰρητύτων,
 ἐν τῇ τεχνολογίᾳ ἀναγεγραμμένα, θεασώμεθα τί τῶ-
 των ὁμήρῳ παραλείπειται. ἢ τι ἔτρου ὅτ' τῶν μετ'
 αὐτὸν οὐ ρηται, ὃ ἐκεῖνος οὐκ εἴπε πρῶτος.

Τῶν τοίνυν ῥόπων ὀνοματοποιεῖται, καὶ πάνυ σύνθετός ἐστιν
 αὐτῶν εἶδος. καὶ τὴν παλαιὰν ὀρχὴν τῶν ὀνομάτων, ὅτι
 οἱ πρῶτοι τὰ πράγματα ὀνομάσαντες, πολλὰ ἀπὸ τῆς
 συμβεβηκότος προσηγορεύσαν. καὶ τὰς ἀνάρθρους φωνὰς
 τοῖς ἐγγραμματέοις ἐξετύπωσαν. ὥς τὸ φυσᾶν, καὶ τὸ πρί-
 ζειν, καὶ μυκᾶσθαι, καὶ τὸ βροντᾶν, καὶ τὰ τέτοις ὅμοια. ὅθεν
 καὶ αὐτὸς ἐποίησέ τινα ὀνόματα οὐκ ὄντα πρότερον πρὸς
 τὰ σημερινόμενα τυπώσας. οἷον τὸ δ' ἄπον, καὶ τὸ ἄραβον,
 καὶ τὸ βίμβον, καὶ τὸ ῥόχθι, καὶ τὸ ἀνέβρυχε, καὶ τὸ σίζε, καὶ
 τὰ τοιαῦτα, ὧν οὐκ ἂν οὐροῖτις οὐσημότερα. καὶ πάλιν
 ἄλλας τινὰς λέξεις ἐκ ἄλλων πραγμάτων κημέναις ἐκ'
 ἄλλα μετατίθεικεν. οἷον ὅτι καὶ τὸ το, φλέγμα κημὸν

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ.

φορένσα, ὃ σημαίνει πλὴν κατὰ τὸ φλέγειν ἐνέργειαν. καὶ
τὴν πυρετὸν, ἀντὶ τῆς πυρετῆος οἷς ὁμοίον ἔστι καὶ τὸ χαλκοτὶ
πυρὸς ὡς γὰρ βυλῆται γὰρ εἶπεν τὰς ὑπὸ τῆς χαλκοῦ τε
τυπωμένους· καὶ ὅλως πολλῇ τῇ καινότητι κέχρηται
μετὰ πολλῆς τῆς ἐξουσίας. τὰ μὲν ἐξαλλομένων παρὰ
πλὴν συνήθειαν, τὰ δὲ ἀνσημότερα καθεστὰς ἔνεκεν τῆς,
καλλος, καὶ μέγεθος ἐμποιεῖν τοῖς λόγοις.

ΓΟΛΛΗ ΔΕ ἔστιν αὐτῷ καὶ ἡ τῶν ἐπιθέτων ἀπορία, ἃ περ
οἰκείως, καὶ προσφυῶς τοῖς ὑποκειμένοις ἑρμოსμένα,
δύναμιν ἴσῃ ἐχει τῆς κυρίως ὀνόμασιν, ὥς περ τῶν
θεῶν ἐκείνη ἰδίαν τινὰ προσηγορίαν προστίθεισι· τὴν
Δία μιτρίεπν, καὶ ὑφιβρεμέπν. καὶ τὴν ἥλιον ὑπερίονα,
καὶ τὴν ἀπόλλωνα φοῖβον καλῶν. μετὰ δὲ πλὴν ὀνομα
στοποιῖαν ἰδωμεν καὶ τὴν ἄλλαν πρόπυς.

ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ Μὲν δὲ ἡ πρὸς ἀπὸ τῆς κυρίως δηλωμένη μετὰ
θέρεθ πλὴν χρῆσιν, καὶ ἐφ' ἑτέρον ἢ ἐχον ὄνομα κύριον.
ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ ὅταν λέγῃ σφῆρην χρυσεῖν. σφῆρα
γὰρ κυρίως ἐπὶ τῆς χροινίης τάσσεται. καὶ ὅταν εἴπῃ αἰγεί-
ην καυέην ἢ καὶ πρὶ κεφαλαία κέκληται κυνέην παρ' αὐ-
τῷ, ἐπεὶ ἐκ δέρματος κυνὸς γενέσθαι αὐτῆς ἔθος ἦν. ἐνταῦ-
θα ἡ καὶ τῆς ἐξ αἰγὸς δέρματος γινομένην καυέην καλεῖ.

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ἡ πρὸς ἔστιν ἀπὸ τῆς κυρίως δηλωμένη πρᾶγμα-
τος ἐφ' ἑτέρον μετενηνεγμένη, μετὰ τῆς ἀμφὸς ἀναλό-
γης ὁμοιότητος. καὶ πολλῇ ἔστι, καὶ ποιητῇ παρ' αὐτῷ, οἷόν
ἐστιν ἡ μὲν ἀπορήξας κορυφὴν ὄρεος μέγιστοιο. καὶ νῆ-
σος πλὴν περὶ πόντος ἐσφάινεται. ὃν καὶ λόγον ἔχει κο-
ρυφὴ πρὸς ἄνθρωπον, τῶτον καὶ ἡ ἀκρόγεια πρὸς τὸ ὄρος, καὶ
ὃν σέφανος πρὸς τῶτον ὃν πρίνεται, τὴν αὐτὴν θάλασσαν
πρὸς νῆσον· ἀλλὰ τὸ χύσασθαι τοῖς ὁμοίοις ἀντὶ τῶν
κυρίων ὀνομασιν ἀνὰ δέσπον, καὶ ἐναργέστερον ποιεῖ
τὸ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

τὸν λόγον·

Εἰσὶ δὲ παρ' αὐτῷ μεταρροαὶ ποιμίλαι, αἱ μὲν ἀπὸ ἐμφύ-
λων, ἐπὶ ἐμφυχᾶ· οἷον φθιέξατο δ' ἡνίοχος νηὶς κυσ-
τοπῶροιο, ἀντὶ τῆς ναύτης· καὶ βῆ δὲ μετ' ἀφείδην ἄγας
μεινονα ποιμένα λαῶν, ἀντὶ τῆς βασιλείας αἰδὲ, ἀπὸ
ἐμφύλων ἐπὶ ἀφυχᾶ· οἷον ὑπᾶν πόδα νείλτον Ἰδης,
τὸ ὑπώρειν· καὶ ὕδαρ δ' ὀφρῆς, τὸ γόνιμον· ἀπὸ δὲ ἀφύ-
λων ἐπὶ ἐμφυχᾶ, οἷον σιδήρεον νύ τοι ἦτορ, ἀντὶ τῆς
σκληρόν· ἀπὸ δὲ ἀφύλων ἐπὶ ἀφυχᾶ, οἷον σπέρμα
πυρὸς σωζών, ἀντὶ τὸ γόνιμον ἄρχην ὡς πρὶ ἡ ὀνομά-
των ὕτω καὶ ῥημάτων εἰσὶ παρ' αὐτῷ μεταρροαί· οἷον
ἡτόνε βοάσιν ἐραυρομένης ἀλὸς ἐξω, ἀντὶ τὸ ἡχῶσιν·

Εἰς τὸς βότρες ἐστὶν ἡ κελευμένη μετάληψις, κατὰ σιωωνυ-
μίαν σημαινύσα πρᾶγμα διάφορον οἷον, ἐνθεν δ' αὖ
νήσοισιν ἐπιπροέηκε βοῆσι· βλέπεται γὰρ σημεῖναι τὰς
κυρίως ὀξείας λεγομένας νήσους· ἐπεὶ σιωωνυμεῖ τὸ
θοὸν τῷ ὀξεῖ· ὁ δὲ ὕ μόνον τὸ κατὰ κίνησιν ταχύ-
ἐστιν, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ χῆμα προηγουμένον εἰς λεπτότητα
τα. τοιῦτόν δ' ἐστὶ καὶ ἐγὼ δὲ θάωσα παρασάς·

Ἄλλος βότρες σιωωνυμὸς λεγομένη ἀπὸ τῆς κυρίως ση-
μαινομένης, ἐτερόν τι τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος ὄντων πα-
ριτώσα· καὶ ἐστὶν ὁμοίως ὁ βότρες ὅτος ποιμὴλος ἐκδεχόμε-
μεθα γὰρ ἡτοί ἀπὸ τῆς ὅλης τὸ μέρος πρὸς τῆς χὸς ἀνδμῆ-
τον βόας αὐτὰς ἀπὸ τῶν βοῶν τὰς βύρσας, ἐξ ὧν
ἀσπίδες δηλοῦν βλέπεται· ἡ ἀπὸ μέγας τὸ ὅλον οἷον· τοῖ-
ν δ' αὖ κεφαλὴν ποθεῖω ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν ἄνδρα
σημαίνει· καὶ ὅταν λέγῃ λαυκώλενον πλὴν κεφαλὴν καὶ σὺν ἡ
μίδα τὴν ἀνδρῆς· ἡ ἀπὸ ἐνὸς τὰ πολλὰ, ὡς ὅταν εἴ-
πῃ ἐπὶ τῆς ὀδυσεύς· ἐπεὶ βροῖς ἱερὸν πολλέθρον ἐπερ-
σεν· γὰρ μόνος, ἀλλὰ σὺ τοῖς ἄλλοις ἔλλησι τὸ βροῖαν

Hom. Iliad.

3 i

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ἐπόρθησεν ἀπὸ δὲ τῶν πολλῶν τὸ ἐν ὄϊον σῆμα ἰμερδὲν
 ταῦτα τέστι τὸ σῆμα ἀπὸ ἡ εἶδος, γένος· μαρμαρῶ δ' αὖθις
 ἐντι βαλὼν· εἶδος δ' αἶθις δ' μαρμαρος· ἀπὸ δὲ γένος,
 τὸ εἶδος ὄϊον ὀρνιθας γινώσκει, καὶ ἐκασίμα μυθήσασθαι·
 καὶ τὸν ὅσον πάντας, ἀλλὰ τῶν μαντικῶν ὀρνιθας εἰπεῖν βέλ-
 λεται· ἀπὸ δὲ τῶν παρεπομένων, τῶν πρᾶξιν ὄϊον· πάντα δα-
 ρος, ὡς καὶ τὸν ἀπόλλων αὐτὸς εἰδωκεν· ἀπὸ γὰρ τῶν
 ξυ, τῶν περὶ τὸ τῶν ἐμπειρίαν δηλοῖ· καὶ ἐξ ὁμοιοῦ, λαύ-
 κωνον ὕδωρ· καὶ, οἱ ἡ πανημέριοι σείον ζυγόν· ἀπὸ γὰρ
 τῶν συμβαινόντος ἐπὶ λαύ τῶν προτέρων τὸ ἡλαυνον, ἐπὶ
 δὲ τῶν δευτέρων τὸ εἶρεχον δηλοῖ· ἀπὸ δὲ τῶν προηγμένων,
 τὸ ἀκόλαστον· λυσε παρθενημὴν ζώνην· ἀκολυθεῖ δ' τῷ τῷ
 τὸ διεκόρουσεν· ἀπὸ δὲ τῶν ἀκολυθεῖ, τὸ προηγμένον· ὡς
 ὅταν ἐκασίμα λέγει τὸ φονεύει, ἀντὶ τῶν σκυλαῶν.

Εἴσι δὲ καὶ ἄλλος τρόπος ἡ μετωνυμία, λέξεις ἐπ' ἄλλων κυ-
 ρίως κειμένη, ἄλλο ἢ κατὰ ἀναφορὰν σημαίνεσθαι. ὁδὸν
 δεῖ παρ' αὐτῶν· ἡμους ὅτ' αἰζήνοι δημήτρε βαλοτομῶν-
 σι· τὸν γὰρ πύρινον κερπὸν δηλοῖ, ἀπὸ τῆς εὐρύσεως δὴ
 μητρος ὀνομάσθαι· καὶ ὅταν εἴπῃ· σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπε-
 ραντὸς, ὕπερρεχον ἡ φάσις· ἐν γὰρ τῷ τῶν ἡφάστου ὀνό-
 ματι· τὸ πῦρ λέγει· ὅμοιον δὲ δεῖ τοῖς εἰρημένους καὶ
 τῶν ὅς κεν ἐμῆς γε χοῖνικος ἀπῆται· λέγει γὰρ τὰ ἐμ
 περιεχόμενα ἐν τῇ χοῖνικῇ.

Εἴσι δὲ καὶ ἄλλος τρόπος ἡ ἀντωνομασία, λέξεις δι' ἐπιθέ-
 των, ἢ συνημῶν ὀνομαζέσθαι ἰδίον σημαίνεσθαι· ὡς ἐν τῷ τῷ,
 πηλείδης δ' ἐξαυτὶς ἀταρπηροῖς ἐπείων ἀρείδην πρὸ
 σέθεν· δηλοῖ γὰρ διὰ τῶν τῶν τε ἀχιλλεία, καὶ τὸν ἀγα-
 μέμνονα· καὶ πάλιν· θάρσει φητο γένεα φίλον τέκος· καὶ
 ἐν ἄλλοις, φείβος ἀνδρσεκόμης· τὸ μὲν, γὰρ πᾶσι ἀθηνᾶς
 τὸ δὲ, τὸν ἀπόλλωνα δηλοῖ.

Εἴσι καὶ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

Ε' στ κθ' ἡ ἀντίφρασις λέξις, τὸ ἐναντίον, ἢ τὸ παρακείμενον σημαίνουσα ὡς ἐν τούτῳ. ὃ δ' ἄρα τῷ ἰδῶν γήθησεν ἅχिलος· βύλεται γὰρ εἶπεν τὸ ἐναντίον, ὅτι ἰδὼν αὐτὸν ἐλυπήθη.

Ε' στ κθ' ἡ ἔμφρασις, ἢ περ δι' ὑπονοίας ἐπίτασιν τὰ λεγόμενα παρίσταν· οἶον, αὐτὰρ ὅτ' ὅς ἱππον κατεβαίνοντα ὃν καὶ ἐπειθεῖν γὰρ τῷ κατεβαίνοντι τὸ μέγεθος τῶ ἱππῶ ἐμραίνει· ὁμοιον δὲ καὶ κείνο· πᾶν δ' ὑπὸ θερμάνθῃ ξίφος αἵματι· καὶ ἔν τούτῳ παρέχει μέζονα ἔμφρασιν, ὡς βαπτισθέντος ὕψω τῶ ξίφους ὥς τε θερμανθῆναι· τοιοῦτο γὰρ οἱ τῶν λεγομένων τρόποι, ὑπὸ ὁμῶς πεποιημένοι.

Ι' δωμεν δὲ καὶ τὰς τῆς σωτάξεως ἐκτροπὰς, τὰ καλόμενα χῆματα, εἰ καὶ ταῦτα πρῶτος ὁμιρος ὑπέδειξε· τὸ δὲ χῆμα ἐστὶ λόγος ἐξηλλαγμένος τῶ ἐν ἑθῇ καὶ τὰτινα πλάσιν κόσμῳ, ἢ χρείας χάριν· καλλος μὲν ἔχει τοῖς λόγοις περιτίθεισι διὰ τῆς ποικιλίας, καὶ μεταβολῆς τῶ λόγου, καὶ σεμνοτέραν ἀπεργάζεται τῶ φράσιν· χρεῖαν δὲ εἰς τὸ ἐξάσαι, καὶ ἐπιτείνει τὰς ποιότητας, καὶ δυνάμεις τῶν πραγμάτων.

Τῶν δὲ χημάτων, τὰ μὲν κατὰ πλεονασμὸν ποιεῖ· οἷον τε μὲν διὰ τὸ μέτρον, ὡς ἐν τούτῳ, χρυσὸν ἢ σῆμασ' ὁδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα· καὶ πάντα μηδὲν σωτελὲν ἔρχεται· ἐστὶ δὲ ὅτε κόσμῳ χάριν· ἢ μάλα δὴ τέθνηκε μενοιτίου ἄλκιμος ἕως τὸ γὰρ μάλα πλεονάζει καὶ τὰ σωθήθειαν ἀπικνύν.

Ἄλλοτε δὲ διὰ πληθύνων λέξεων τὸ σημανόμενον ἀποδείδωσιν, ὃ καλεῖται πρίφρασις· ὡς ὅταν λέγῃ, ἦσ' ἅχαιῶν τῶν ἀχαιῶν καὶ βίην ἥρα κλείνῃ τῇ ἥρα κλείῃ, καὶ τὰ τοιαῦτα δὲ κατὰ ἀναλλαγὴν χηματίζει, τῇ ἐσθισμένῃ

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

τάξιν ἀναστρέφων.

Κ αὖ ἤτοι ἐν μέσῳ λέξιν ἐντιθεὶς, ὃ κηλεῖται ὑπερβαρὺν ὥς ἐν τούτῳ· αἰμαρὴς ὡς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδῶς· ἀντὶ τοῦ λέων ταῦρον κατεδηδῶς· καὶ λέξιν καὶ ἕτως ὑπερβιβάσει· ἐν ᾧ τε δὲ καὶ ὅλον λόγον, ὥς ἐν τούτῳ· ὄρχειοι δὲ μέγ' ἰαχον· αἰμαρὶ δὲ νῆδε σμβδαλέον καὶ νάβησαν αὐσάντων ὑπ' ἀχαιῶν, μῦθον ἐπαινῆσαντες ὀδυρῆος θεοῖο· καὶ ἐξῆς ὅτιν· ὄρχειοι δὲ μέγ' ἰαχον μῦθον ἐπαινῆσαντες ὀδυρῆος θεοῖο.

Τ ὃ δ' αὖτ' ἐξῆς ἔχεται καὶ ἡ κελευμένη παρεμβολή· ὅταν ἐξωθεν τινα μισθὸν προσήκοντα τοῖς προκειμένοις ἐμβάληται· αἰ καὶ ἐξέλητις, ὃ δὲν τῆς σωτάξεως ἀφαιροῖ, οἷόν ἐστιν αὐτὸν μὲν ὅδε σκῆπτρον· καὶ ὃ ποτε φύλλα, καὶ ὃ ἕως, οὐδὲν ἐπὶ τῇ πρώτῃ τομῇ ἐν ὅρεισι λέλοιπεν, ὃ δ' ἀναθλήσει· πρὶ ἧ ῥά ἐχαλεῖς ἐλεφε, καὶ τὰ ἐξῆς, ὅσα πρὶ τῷ σκῆπτρῳ λέγει· εἴτα ἐπιφέρει τὸ ἀκόλουθον τῇ ὀρχῇ· ἢ ποτ' ἀχιλλῆος ποθὴ ἔξεται ἕως ἀχαιῶν.

Ε ἔτι παρ' αὐτῷ καὶ ἡ παλλιλογίᾳ, ἐπαναλήψις ὅσα μέρες τινὸς λόγου, ἢ πλεόνων λέξεων ἐπαναλαμβάνομένων· ὃ καὶ ἀναδίπλωσις κηλεῖται· οἷόν ἐστι, τὸ δ' ἐγὼ ἀντίος εἰμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας εἴκειν· εἰ πυρὶ χεῖρας εἴκει· μέγας δ' αἶθωνι σιδήρῳ· ποτὲ δὲ παρεντιθεμένων ἄλλων τινῶν, καὶ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀναλαμβάνομένων· ὥς ἐν τῷ, αἰ καὶ ὃ καὶ αἰθίοπος μετεκίβη πλοῦθ' ἐόντας, αἰθίοπος τοὶ διχθὰ διδάται ἔχατοι ἄλλων· ἔστι δὲ τὸ χῆμα κίνησιν ἐμφαντον τοῦ λέγοντος, καὶ αἰμαρὶν τὸν ἀμφοτέρω.

Τ ὃ δ' αὖτ' ἐξῆς ὅτι καὶ ἡ ἐπαναφορά, ὅταν ἐν ὀρχῇ πλειόνων κώλων ταῦτον μόριον ἐπαναλαμβάνηται· τούτῳ δὲ παράδειγμα παρὰ τῷ ποιητῇ· νιρὸς δ' αὖ σύμῃθεν ἄγε

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ἀνέβη δὲ νῆας ἰσάσ· νηὶ δὲ ἀγλαῆς ἦν, χαρὰ ποῖδ' ἔ-
 ἀνακτος· νηὶ δὲ δὲ κλέλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ ἰλίον ἦλθεν· καὶ
 ἴσιν ὁμοίως τὸ χῆμα οἰκιστάκην κινήσεως, καὶ ἐπὶ ἴσιν·
 ἔστι παρ' αὐτῷ καὶ ἡ ἐπάνοδος· ἡ γὰρ ἔστιν ὅταν δύο πράγμα-
 τα, καὶ ὀνόματα προτιθεῖς τις μὴ πῶ τῷ νῦν πέρασ' ἔχον-
 τος, ἐπ' ἀνίῃ, ἐφ' ἐκείττον τῶν ὀνομάτων ἀποδιδῶν τὸ
 τῆς διανοίας ἐλλειπές, ὡς ἐν ἐκείνῳ· ἄρης τε βροτολοι-
 γὸς ἔρις τ' ἄμωκν μεμαῖα· ἡ μὲν ἔχουσα κυδοιμόν ἀνα-
 δέα δ' ἡϊοτῆτος· ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔχος
 ἐνώμα· ἔργον δὲ τῷ χήματος ποικιλία, καὶ σαφὴν εἶα·
 ἢ παρὰ χεῖρ δὲ ὁμοιοτέλευτη χῆμα παρ' αὐτῷ, ἐν ᾧ τὰ κῶ-
 λαῖς ὁμοίως τῷ ἤχων λέξεως τελευτῶν, τὰς αὐτὰς συλλα-
 βὰς ἐν τοῖς πέρασιν ἔχοντα, ὅσον ἔστι· χεῖρ ἔστιν παρὲν
 τα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπην· καὶ ἐν ἐκείνῳ· ἔλυμπος
 δὲ, ὅθι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ ἔμμενα· ὅτ' ἀνέ-
 μοισι τινάσσεται, ὅτε ποτ' ὁ μβρω δάσεται, ὅτε χιῶν
 ἐπιπίλναται, ἀλλὰ μάλ' ἀβρη πέπταται ἀνέρελος, λου-
 κήδ' ἐπιδέδρομῳ ἀγλή· ὅταν δὲ εἰς ὀνόματα ὁμοί-
 ως κληνόμενα, λήγῃσιν αἰετ' ἰσοδοί, ἢ τὰ κῶλα, καὶ ταῦ-
 τα εἰς πῶσιν ὁμοίως, ὁμοιοπῶκν τῶν ἰδίως ὀνομά-
 ζεται· ὅσον ἔστιν· ἡ γὰρ ἔθνεα εἰσι μυριάων ἀδιδάων,
 πέφρησ ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομεῖων· τὰ δὲ εἰρη-
 μένα, καὶ τὰ τοιαῦτα μάλιστα προστίθῃσι τῷ λόγῳ χάριν
 καὶ ἡδονήν· δῆγμα καὶ τὸ πρὶ σαύθεσιν φιλοτεχνίαν, ὅτι
 καὶ πλάκας, καὶ δυσὶ χήμασιν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔπεισι κῆ-
 ρηται, τῇ τε ἐπαναφορᾷ· καὶ τῷ ὁμοιοτελεύτῳ, ὡς ἐν ἐ-
 κείνῳ· ὅ μὲν τις δόρυ θιξάσθω· ὅ δὲ τις ἀπιδά θείσθω
 ὅ δὲ τις ἰπποισι δῆπνον δότω ὠκυπόδῳσι·

ἢ ὅταν ἔχεται ἐκείνο τὸ χῆμα τὸ κλέλλιστον πᾶρισον· ὅ γί-
 νεται ἐκ δυσῶν, ἢ πλειόνων κῶλων, ἴσας ἀλλήλας τὰς

ΡΑΟΥΤΑΡΧΟΥ

λέξις ἐχόντων καὶ τὸ το πρῶτος ὁμιρος ἐποίησιν ἐπὶ
 πῶν, ἀλλὰ δὲ καὶ καὶ ἀνῆνασθαι· δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι· καὶ
 πάλιν, μινισμὸν καὶ ἀπορίῃ, φιλόπτα δ' ἐλέσθαι·
 καὶ τὸ δὲ ὅτι πρῶτον ἐχὶ τῆς φράσεως κοσμον, αὐθιλον·
 τὸ δὲ ὁμοίως χάριτος ἔχεται καὶ ἡ παρανομασία, ὅταν
 παρὰ τὸ προκείμεον ἔττον ὄνομα ἐμρβές τεθῇ αὐτὸς
 κατὰ σύμμετρον διάσημασιν ὅν, ὡς δὲ ἔσθ' ὁ δὲ δυνάμ
 τος παῖς, κρατρός λυκόβροτος· καὶ ἐν ἄλλω· τῶν ἡτοί προ
 θος θοός ἡγεμόναυεν· καὶ τὰ μὲν προειρημένα ἡτοί κατὰ
 πλεονασμὸν, ὡς κατὰ τινὰ ποιὰν πλάσιν χιματίζεται·
 ἄλλα δὲ κατὰ ἔνδραν λέξεως· ὡς ὅτι ἡ καλυμένη ἐλ
 ληψις, ὅταν καὶ ἀνὰ τὸ ρηθῇ τινὰ λέξιν ἐν τῶν προ
 ειρημένων ἢ διάνοια φαίνεται· οἷον ὅτι, Δωδεκα δὲ
 σῶν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ ἀνθρώπων πεζὸς δ' ἐνδεκα
 φημι· λείπει δὲ τὸ ἀλαπάξαι· νοεῖται δὲ ἐν τῇ προρη
 μένων· καὶ ἔπειτα λέγεται κατὰ ἑλλησφιν· εἰς οἰωνὸς ἀ
 ριστος ἀμύνεσθαι πρὶ πάσης· ἐπεὶ δὲ τὸ ἐστὶ· καὶ ὡς πρὸ
 ποιῇ μοι ἄχος μεγαλήτορος ἀνείλο· λείπει δὲ τὸ πάρε
 σιν, ὡς συμβέβηκεν ἡτοί τοιούτον· τοιούτῳ ὅτι καὶ τὸ ἀ
 σωδελτον· ὁπόταν ἐξείρονται οἱ σωδελμοὶ οἱ σωδελ
 οντὸς τῶν φράσιν· ὁ πρὸς μόνον τάχως, ἀπὸ καὶ ἐμρβέ
 σεως παθητικῆς χάριν γίνεται· οἷον ὅτι καὶ τὸ ἴσμεν
 ὡς ἐκέλευσεν ἀνὰ θρυμὰ φασίδι μὲ δδουαυ· αὐρομο ἐν
 βήλῃσι τετυγμένα δώματα κέρως· ἐν τούτοις δὲ ὁ καὶ
 σωδελμος ἐξήρηται· τὸν τάχιστον πρόπον τῆς ἀπαρ
 γελίως ζητῶντος τὸ λέγοντος ἐστὶν ἐν τοῖς χήμασι, καὶ
 τὸ καλὸν αἰσώτακτον· δὲ καὶ αἰσώσις καλεῖται, ὡς
 περὶ αὐτὴν ἡ σωφίας τάξις ἀμύοιαν γίνεται, καὶ ἐστὶ ποικί
 λη ἐνέκα τὸ κόσμον, ὡς χάριν ἐμποιεῖν τοῖς λόγοις τῇ
 καὶ σωφίας τάξεως ὡς δοκῆς ἀκολυθεῖν· ἐπὶ τὶ δὲ ἔσθ'
 διὰ τὴν ἀναφορὰν ἐχέσης ἀκολυθεῖν.

Συμβάλλει

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

Συμβαίνει δὲ πᾶσι τοῖς ἐπὶ τὰ γένη ἡ ὀνομασίαν ἑκατά-
 αομένων, οἷόν ἐστιν ὅτι, καὶ τὸς ἐπὶ ποσάμενα, ἀντὶ τῆς κλυ-
 τῆς, ἡ ἡλὺς ἐέρση, ἀντὶ τῆς θήλῃς. οὐκ ὡς ἔστιν ἡν τοῖς
 παλαιῶς χρῆσθαι τοῖς ὀνομασίοις, καὶ ἀντὶ τῆς θηλυκῶν, ὡς
 κρείττους, καὶ δυνάτωτέροις. ὅτι ἀμέγῃς μὲν τοῖς, ὡς δὲ
 λόγος. ἀλλ' ὅταν δὲ χρῆσθαι ὀνόματι ἐπιβέτω, ἐκ τῶν ὄν-
 τι τῶν σώματος πρὶν ἢ ἔσθιν ὁ λόγος. ἐκ τούτου ἂν γὰρ ὅτι πρὶν
 τὸ σώμα ὁ μέγας, ἢ μέγας. ὁ κελός, ἢ κελή, καὶ τὰ
 τοιαῦτα ἐκ τῶν οἷον ἐνδοξος, εὐτυχής. καὶ ἐπὶ ταῦτα
 διὰ τὸ σωθεῖτον ἐπαμφοτέρω. καὶ ἡ καθολικῶς πάντα
 τὰ σωθεῖτα κοινὰ ἔστιν ἐκ τῶν γένους. καὶ ὅταν κοινῶς
 ἀρρενικῶ καὶ θηλυκῶ ὀνόματι ἐπιβέτωται ῥήμα, ἢ με-
 τοχῇ, ὅτι ἀρρενικὸν ἐπικρατεῖ, ὡς ἐν τούτῳ. παρθενικαί-
 τε, καὶ ἡ θεοῖς ἀταλά φρονέοντες.

Τινὰ δὲ καὶ παρὰ τὸν τῶν δὲ ἀλέκτων ἐδιδόκηται, ἡ τὸ τε
 σωθεῖται λέγεται διαφόρως. οἷόν ἐστιν, ἔχει δέ τε κί-
 οντα αὐτὸς μακρὰς. πᾶσι τοῖς καὶ μέγῃς χερσίν, ἡ καὶ
 αὐτὸς τὰ γένη. ὡς ἐν τούτῳ. δῶρον τοῖς καὶ ἐν τούτῳ φίλε
 τὸ δίδωμι. ὅτι ἡ τέκνον ὡς ἑτέρον ὄνομα ἐπὶ τῷ
 ἡ δῶρον τοῖς καὶ φίλε, πρὸς τὸ πρόσωπον ἀποτείναν. τὸ
 ζῶν. ὁμοίον ἐστι καὶ τὸ ἀπὸ τῆς δῶναις πρὸς τὴν ἀφροδίτην
 εἰρημένον. τέτλαθι τέκνον ἐμὸν. καὶ ἀνάγει κηδομέ-
 νη περὶ τῆς δὲ αὐτῆς ἀναλογίᾳς καὶ κείνο ἐχεται. ἡλθε δὲ
 ἐπὶ ψυχῇ θηβαῖα τρεῖς ἰσοσκεπῆρον ἔχων. ὅτι ἔχων,
 ὡς πρὸς τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ πρὸς τὸ γένος τῆς σώματος. τῆς
 ἐπὶ πρὸς τὴν τρεῖς ἰσὺς ἡρμοσε. πολλάκις ἢ ὡς πρὸς τὴν
 ζῶν, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαίνον. ποιεῖται τὴν ἀπάντησιν.
 ὡς ἐν τούτῳ. πᾶσιν ὠρίνη θυμὸς, ἐκίνηθεν ἡ φάλαγ-
 γος. ἐλπίδοι παρὰ ναῦν ἀμύμονα πηλείωνα. ὅτι
 ἡ ἐλπίδοι ὡς φάλαγγες, ἀλλὰ οἱ ἀνδρες, ἐξ ὧν αἱ

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

Φάλαγγες σωεσάτι.

Καὶ ἐκ τ' ἄλλον δὲ τρόπον τὰ γένη ἐξαλλάσσει· ὥς ὅταν εἴ-
 πη νεφέλη δὲ μιν ἀμριβεῖβηκε κυανέη· τὸ μὲν ὕποτε-
 ροεῖ· ἐπεὶ δὲ σωωνύμως λέγεται νεφέλη, καὶ νέφος προ-
 πῶν τ' νεφέλην, ἐπὶ ἤνεγκε τὸ ὕδ' ἑτέρων νέφος. ὁμοίᾳ δ' ἔστι
 τῷ τῷ ἢ ἀκείνα τὰ ἔπη, καὶ δ' ὡς τ' ὀρνίθων πετεινῶν ἐ-
 θνεα πολλὰ χιτῶν, ἢ γράτων, ἢ κύνων δουλιχοδείρων·
 ἐνθα, καὶ ἐνθα πρῶνται ἀγαλλόμενα περύχουσι· προβαί-
 γαρ ὕδ' ἑτέρως τὸ γενικὸν καὶ ὀρνίθων ὄνομα· εἴτα ἄρσε-
 νικῶς εἰπὼν τὰ εἰδικά· ἐπὶ ἤνεγκε πάλιν ὕδ' ἑτέρως τὸ
 κλαγγυδὸν προκχθίζόντων, ἀπ' ἰδ' ὅς τ' οἰκίσεν τῷ γενι-
 κῷ ὀνόματι καὶ ὀρνίθων· ἅμα ἢ τῷ γένει, καὶ τὴν ἀριθμὸν
 ἐναλλάσσει πλάσις ὁ ποιητὴς λέγων ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας
 ἀχαιῶν ἀπνέοντο· προβαίς δὲ ἐνικόν, ἐπὶ ἤνεγκε τὸ πλη-
 θωτικόν, δηλονότι πρὸς τὸ σημαίνονμενον ἀναφέρων·
 ἐπεὶ δὲ καὶ ἢ πληθὺς πλὴν μὲν προσηγορίαν ἔστιν ἐνικόν,
 πολλὰς δ' ἐν αὐτῷ πρὶς ἔλκεν.

Εκ τ' ἐναντίον δὲ ἔστι τὸ ὁμοίον ἐπ' ἰδ' ἀν' προτεθέντος καὶ πλη-
 θωτικῶν τὸ ἐνικόν ἐπενεχθῆναι, ὥς ἐν τῷ τῷ· οἷδ' ἄλκιμον
 ἦτορ ἔχοντες, πρόσω πᾶς πέτεται· τὸ δὲ πᾶς, τῷ λόγῳ
 ἐνικόν ἔστι· τέτακται δὲ ἐπὶ πλήθους ἴσον διασάμενον
 τῷ πάντεσσι· τὸ δὲ αὐτῆς τῆς χήματος ἰδέας ἔστι καὶ κείνο·
 οἷδ' ὅτι πύλον κηλῶς εὐκτιμένον πολίεθρον ἔξον· τοῖδ' ὅτι
 ἐπὶ θινὶ θαλάσῃς ἰσὰ ῥέζον· νοῦνται γὰρ οἱ πύλοισι.

Γρὶ δὲ τὰς πῶσεις γίνεται ἀμοιώσεις παρ' αὐτῷ ἀνθείας
 μὲν, καὶ κλητικῶς ἐναλλαζομένης ἐν τοῖς τοιούτοις· αὐ-
 τὰρ δὲ αὐτὴ συνεστ' ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆσαι, καὶ νεφε-
 ληρέτα ζεῖ καὶ δὸς φέλος· ἢ γὰρ μοι δοκέεις ὁ κῆκιστος
 ἀχαιῶν· γενικῆς δὲ, καὶ δοτικῆς ἐν τοῖς τοιούτοις· φρῶσι
 μὲν προμάχισεν ἀλέξανδρος θεοειδής, ἀντὶ τῷ πρώτῳ
 καὶ ἐκ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων. ἡ δ' αὖτε τετάρτη πρὶ ἀσπίδος λαφύ-
 ροιο· ἀντὶ τῆς πρὶ ἀσπίδος καὶ τῶν δὲ ἔστιν ἡ αἰτία αὐτῆς.
 ὅτι συγγένειαν τινὰ ἐδόκυν ἔχειν πρὸς ἀνιήλας, ἢ τε αὖ-
 θεῖα, καὶ αἰτιατικὴν, καὶ κλητικὴν διὰ καὶ ἐν τοῖς ὑποτέ-
 ροις εἰσὶν αἱ αὐταί, καὶ ἐν πολλοῖς τῶν ἀρρενικῶν, καὶ θηλυ-
 κῶν ἢ τε αὖθεῖα, καὶ ἡ αἰτιατικὴ, καὶ ἡ κλητικὴ ἢ αὐτῶν
 ἔστιν· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γενικὴ πρὸς πλὴν δότικὴν ἔχει τινὰ
 συγγένειαν· ταῦτα δὲ ἐν τοῖς δῆμοις ὁριθμοῖς ἐπὶ πάν-
 των τῶν ὀνομάτων ὑρίσκειται ὅθεν εἰκότως παρὰ πλὴν
 σωήθειαν τὰς πῶσεις ἐναλλάσσας· ἐνίοτε δὲ καὶ λόγους
 ἔστιν ὑρεῖν τῆς ἐξαλλαγῆς, ὡς ἐν τῷ, ἐπιστάμαιοι πεδί-
 οιο· καὶ τὸ διέπρησαν πεδίοιο, ἴσον τῷ ἐτέρων δια τῆς
 πεδίον αὐτῶν δὲ ἔχει παρ' αὐτῶν ἢ τῶν πῶσεων μεταβολὴν ἐν
 ὁρῇ καὶ ἐκτέρω τῶν ποιήσεων· ἐν αἷς προθεῖς τῆ αἰτιατι-
 κῆν, ἐπὶ ἡνέγκε τῆ αὖθεῖαν, εἰπὼν μῆνιν ἄρδε θιά, ἢ μύ-
 ρι' ἀχαιοῖς ἀλγὲ ἔθηκε· καὶ ἀνδρα μοι ἔννεπε μῦθον πρῶτον
 ὅς μάλα πολλὰ ἐπλάγχθη· ἔστι ἢ ὅτε τῇ γενικῇ
 πλὴν αὖθεῖαν ἐπιφέρει, ὡς ἐν τῷ τῷ, τὸ δὲ τῶν βροτοῖς εἰσι·
 πολλὰ ἢ καὶ ἐτέρως χηματίζῃ ὡς ἐν τῷ φημι γυν κα-
 τανύσαι ὑπὲρ μοῖα κρονίωνος, ἡματι τῷ, ὅτε νηυσὶν
 ἐπ' ὠκυπόροισιν ἐβάνον ὁρῇσι, φῶεαι φόνον, καὶ κῆρα
 φέροντες, ἀσράπων ἐπιδέει' ἐλαίσια σήματα φαί-
 νων· τῷ δὲ ὁμοίον ἔστι καὶ κείνο ὅδ' ἀγλαῖῃρι πεποι-
 θῶς, ῥίμφοι γυνὰ φέρει· καὶ ταῦτα ἢ ἐξήνεγκε κατὰ-
 τινὰ ὁρῇ καὶ σωήθειαν καὶ ὑπὲρ ταῦτα ἀλόγως· εἰ
 γάρ τις τὰς μετὰ ἀναλύσεως εἰς ῥήματα, αἰροῖ αὖ τὸ
 ἀκόλυθον τὸ πρὸ ἀσράπων ἴσον ἐστὶ τῷ ἡσράπτε· καὶ τὸ
 πεποιθὲς τῷ ἐπὶ πέποιθε· τῷ τοῖς ἔστι καὶ κείνα παρὰ
 πλῆσι· οἷον δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν ὑρανὸν ὑρῶν ἰχθυῖς·
 καὶ τὸ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν, μετὰ λαὸν ἀχαιῶν ἦτε.

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

ὅδ' ὅς φῶν ὁμαδον κίε, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔκ αλλοθιν
 γὰρ τὸ μέλλοντα πρὶ δυνάμιν τινῶν λέγειν, προτάξει τὸ αὐ-
 θεῖαν πᾶσιν. καὶ τὸ κοινὸν αὐτῶν ἐκτερέω φυλάξαντα,
 ἀπβράζεται κοινὸν τὸ λόγος. ὅτι ἡ τὸ κοινὸν τὸ λόγος. χα-
 ριν πολλὴν ἐπιφέρει. πρόδηλον. ἔστι δὲ ὅτι τὸ κοινὸν
 πᾶσιν προθεῖς, τὸ πρὶ ἐνὸς ἐπιφέρει λόγον. ὡς ἐν τῷ-
 τῷ. ἄμφω δ' ἐξομένω γρῶν τῶς ἢ ἐν ὁδυσσεῖ.

Κ αὖ τὰ εἶδη δὲ τὸ ὀνομάτων ἐξαλλάξαι πολλάκις μὲν τὸ
 συγκριτικὸν τιθεῖς ἀντὶ τῶ ἀπλῶ. ὡς ἐξ ὑπβρολῆς τὸ
 σαώτῶς ὡς κενεῖαι. ποτὲ ἡ τὸ ὑπβροτικὸν ὁμοίως ἀν-
 τὶ τῶ ἀπλῶ. ὡς τὸ δικαιοτάτος κενταύρων τοιαῦτα. καὶ ἡ
 ἐξαλλαγή ἐν τοῖς ὀνόμασιν. ἐν δὲ τοῖς ῥήμασι γίνεταί
 ἐξαλλαγή. καὶ ἐγκλίσεων, ὡς ὅταν τὸ ἀπαρέμφατον
 ἀντὶ τὸ προσκτικῶν καταληφθῇ. οἷον θαρσῶν ναῦ διδ-
 μηδὲ, ἐπὶ φῶσι μάχεσθαι, ἀντὶ τῶ μάχης. ἢ τὸ ὀρι-
 στικὸν ἀντὶ τὸ ὀκτικῶν. οἷον, πληθύνει δ' ἡ κ' ἐν τῷ μυθῶ
 σομαι, ὅδ' ὀνομήνω ἀντὶ τῶ μυθιστάμην, καὶ ὀνομήναι
 μι καὶ ἐκ τὸ ἐναντίον, ὀκτικὸν ἀντὶ ὀριστικῶν. οἷον, καὶ
 νύκιν ἐνθ' ἀπόλοιτο ἄρισ, ἀντὶ τῶ ἀπώλετο.

Τ ὡν ἡ φῶν, ὅταν ὁ ἐνεστὼς ἀντὶ τῶ μέλλοντος τιθεῖ. ὡς
 ἐν τῷ τῷ. τήνδ' ἐγὼ λῦσω πρίν μιν καὶ γῆρας ἐπείσῃ,
 ἀντὶ τῶ ἐπελούσεται. ἢ ἀντὶ τὸ παρωχικότος. ἐνθ' ἡτοι-
 πλασθὲν ἦσαν ἐπιετανοῖ. πλὴν δ' ὕδωρ καλὸν ὑπεκπρο-
 ρέει. ἀντὶ τὸ ἔρρει. ἢ μέλλον ἀντὶ τὸ ἐνεστὼτος. οἷον
 δυσσομένω ὑπρίονος, οἷδ' ἀνιόντος. ἢ ἀντὶ τὸ παρωχικό-
 τος. δείδω μὴ δὴ πάντα θεῶν μὲν ἔα εἶπῃ, ἀντὶ τὸ εἶπε.

Κ αὖ διαθέσεις ἡ ἐξαλλάσσονται παρ' αὐτῶν πολλάκις. καὶ τι-
 θεται ἀντὶ ἐνρητικῶν παθητικῶν ἢ μέσαι οἶον, ἔλκετο
 δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἀντὶ τὸ εἶλε. καὶ κερῶν μέγας
 αἶσα, ἀντὶ τὸ ὀρῶν. καὶ τὸν ἀντίον τὸ ἐνρητικὸν ἀντὶ τὸ πα-

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

Θητικῶ· δωρήσω γὰρ ἰπποδάμοισιν, ἀντὶ τῶν δωρησάμε-
Ε στ δὲ ἰδὲν ὅπως καὶ τῶν δαίμωνων ἐναλλάγων, τὴν πληθει-
 ντικὸν ἀντὶ τῶν ἐνικῶν τίθησιν, ὡς πλάκας ἐν τῇ συνηθεί-
 α, εἴ τις πρὶ ἐαυτοῦ λέγων· οἶον, τὸ ἀμόθεν γε θεὰ θύγα-
 τρ διὸς εἶπε καὶ ἡμῖν, ἀντὶ τῶν ἐμοῖ· γίνεται δὲ παρ'
 αὐτῶ καὶ κατὰ πρόσωπα μεταβολὴ καὶ εἶνα μὲν ὅσον ὅ-
 πως· ἄλλοι μὲν δὲ πάντες οἱ θεοὶ εἰς ἐνὸς λυμῶ, σοίτ'
 ἐπιπείθονται, καὶ δεδμημένα ἐκείνης· πολλῶν δὲ ὄντων
 τῶν θεῶν, ἐν οἷς ὅτε τὸ λέγον πρόσωπον, ἐκείττον καλῶς
 ἐξενήνοχε· καὶ τε πείθονται, καὶ τὸ δεδμημένα·

Κ αὐτὸν δὲ ὅσον, ἄταν τὸ ναὺ ἐάσας, ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἑ-
 τρον πρόσωπον μεταβῆ, ὅπρ' ἰδίως ἀποπροφῆ καλεῖ-
 ται· τῶν ἡμιμητικῶν κινεῖ, καὶ ἄλλ' τὸ ἀκροώμενον· οἶον ὅτε
 καὶ τὸν ἐκτωρ δὲ βῶεαιν ἐκέκλετο μακρὸν αὐτὸς αὖτις
 σὸν ἐπιδιδέσθαι· ἐάνδ' ἐν ἄρα βροχέεντα· ὃν δ' αὖ ἐγὼν
 ἀπάνουθε νεῶν ἐτέρωσε νοήσω· ἀπὸ δὲ τῶν διηγηματικῶν,
 μετέβαλεν εἰς τὸ μιμητικὸν· καὶ ἐν αὐτῶ δὲ τῶν διηγη-
 ματικῶν πλάκας χεῖται τῇ ἀποπροφῇ ἀμφὶ σὲ πηλέ-
 ως ἡ ἐμάχης ἀκρόητοι ἀχαιοὶ· ἀλλὰ καὶ ἐν τῶν μιμητικῶν
 χεῖται, καὶ μεταβολὴ τῶν προσώπων, ὡς ἐν τῷ τῶν
 παισὶν εἰοικότες ἀγοράαδε νηπιάχοις· οἷς ὅτοι μέλλει
 πλεμνῆτα ἔργα· ἀρεῖ δὲ σὺ δὲ ὅπως πρὶν ἔχων ἀσεμ-
 φεία βυλὴν· ἀρχὴν ἀργείοισι κατὰ κρατράς ὕσμιναν·

Κ αὐτὸν δὲ εἶδος ἀποπροφῆς ἐστὶ τοιοῦτον· τυδείδην δ' ὅτε
 ἀν' νοῖς πτέρωσι μετεῖν ἔστι δὲ ἀντὶ τῶν ἐν ἀντίστοιχον·
 καὶ πάλιν, ὁ δὲ μὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὁ δ' ὅπως θεασ-
 σίη, καὶ τὸν ὅτοι ἀπ' ἐξ ὅτου φίλον ἦεν· καὶ μετὰ καὶ ἡ χεῖ-
 ται ἀντὶ τῶν ῥημάτων· ὡς ἐν τῶν ἐν κήπῳ καὶ ῥῶν βριθόμε-
 νη, ἀντὶ τῶν βριθεται· καὶ ἐνθ' οἷον εἰσέλασαν πρὶν εἰδὲ-
 τας, ἀντὶ τῶν πρὶν εἰδέναι· καὶ τὰ ἄρθρα δὲ ἐναλλάσ-
 σει πολλάκις, ἀντὶ τῶν ὑποτακτικῶν τῶν προτακτι-

Γ' ΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

αἷς χρωδρὸς· οἷον τῆς ἔτεκε ζεφύρω ἀνέμῳ ἄρπυα
ποδάρῃ· καὶ θόρυ· ὁ γὰρ ἦν οἱ ἀπώλεσε πῖσος ἑταῖ-
ρος· καὶ τὴν ἀντίον· ὅτῳ καὶ τὰς προθέσεις εἴωθε μεταλ-
λάσσειν· χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα, ἀντὶ τῆς ἐπὶ δαῖτα
καὶ νῦσον ἀνὰ σφαῖραν ὥρσε κακὴν·

Ο' μοίως καὶ προθέσεις πῶσιν ὀνόματος ἢ οἰκίαν ἐπιφέ-
ρῃ ὡς ἐν τῷτῳ, μήπως καὶ διὰ νύκτα μεταινήσωσι μα-
χεῖσθαι, ἀντὶ τῆς διάνυκτος· ἐκίστε δὲ ἀφαιρεῖ τὰς προ-
θέσεις, οἷον τῆς ὅγε καὶ τ' ἀχέων, ἀντὶ τῆς πρὸ ἡς· καὶ π-
τιδέμενος εἴτι μιν εἶπῃ, ἀντὶ τῆς προσεῖπῃ· καὶ ἄλλας
προθέσεις ὁμοίως τὰς μ, ὑπαλλάσσει, τὰς ἡ ἀφαιρεῖ·
καὶ ἐπιρρήματα τινὰ ἐναλλάσσει, τοῖς εἰς ῥῶν, καὶ τοῖς ἐν
ῥῶν· καὶ τοῖς ἐκ ῥῶν ἀδιδιχόρως χρομέως· ἡωνοὶ δ'
ἐτέρωσε καὶ θιζόν, ἀντὶ τῆς ἐτέρωθι· καὶ αἶας δ' ἐγγυ-
θεν ἡλθεν ἀντὶ τῆς ἐγγύς·

Ε' σι δὲ παρ' αὐτῷ καὶ ἡ τῶν σιωδέσμων ἐναλλαγή· οἷον
ἀντὶ δ' ὅτῳ ποτ' ἐμικρὸν χόλον δ' ἀλέεινε γυναικὸς, ἀν-
τὶ τῆς χόλον γὰρ ἀλέεινε γυναικὸς· ταῦτα μὲν δὲ κατὰ
λέξιν ὅτι χήματα· οἷς καὶ ἄλλοι πάντες ἢ μόνον ποιη-
ταί· ἀλλὰ καὶ πεζῶν λόγων σιωθεῖται κέχρηται·

Ε' σι δὲ καὶ ἡ διάνοια παρ' αὐτῷ πολλὰς εἰδὲσιν ἐχημα-
τισμένη· ὡς ὅτι καὶ ἡ προαναρῶνσις, ἥτις γίνεται ὅ-
ταν τις διηγήμενος μεταξὺ, ὅ ἐν ἐτέροις τάξιν ἔχον
τῆς ῥηθῆναι προλέγει· ὡς ἐν τῷτῳ, ἥτοι οἱ σὺ τε πρῶτος
γούσεσθαι ἐμελλεν· καὶ ἡ ἐπιρῶνσις, οἷον ὅτι, ῥεχθὲν
δέ τε νῆπιος ἐγνώ·

Ε' σι καὶ τὸ τῆς προσοπωποιήσας παρ' αὐτῷ πλὴν, καὶ ποιη-
λον, πλὴν μὲν γὰρ, καὶ διάφορα πρόσωπα εἰσάγει δια-
λεξόμενα· οἷς καὶ ἡβὶ παντοῖα πρὶτίθησιν· ἐκίστε δὲ καὶ
τὰ μὴ ὄντα πρόσωπα ἀναπλάσσει· οἷον, ἦκε μέγ' οἱ μὴ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ξίφει γέρον ἰππῆλτά τε πηλὸν.

Εἴσι δὲ καὶ ἡ διατύπωσις ἐξεργασίᾳ πραγμάτων, ἡ γὰρ με-
νων ἡδὺντων, ἡ πραχθισομένων εἰς τὸ παραστῆσαι ἑκα-
τέρον τὸ λεγόμενον, ὡς ἐν τούτῳ ἄνδρας καὶ κτείνουσι,
πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθῶς τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγχι, βα-
θυλάγους τε γαλῆρας ἢ πρὸς τὸ σῆκτον κινῆσαι. δύσμο-
ρον δὲ ὅτι πατὴρ κρονίδης ἐπὶ γῆρας ὑδ' αἰσῇ ἐν ἄργε-
λῇ φθίσει καὶ πόλιν ἐπιδότῃ. ἦ εἰς τ' ὅλυν μένους,
ἐλκυθεῖσας τε θυγάτρῃς, καὶ θαλάμους κβαίζομένους, καὶ
νήπια τέκνα βαλλόμενα προτὶ γαλήνῃ ἐν αἰνῇ δειότητι.

Εἴσι καὶ ἑρωνεία παρ' αὐτῷ λόγος διὰ τῶν ἐναντίων, δηλῶν τὸ
ἐναντίον, μετὰ τινος ἡθικῆς ὑποκρίσεως, οἷόν ἐστι τὸ τῶ
ἀχιλλέως· αὐτὸς δὲ συσῶσαι σῶσιν τε καὶ ἄλλοισι βασιλεύσει
φραζέσθω νῆσιν ἀλεξήσιν δῆτον πῦρ. ὁ δ' ἀχαιῶν ἀλ-
λον ἐλέσθω, ὅς τις οἱ γ' ἐπέοικε, καὶ ὅς βασιλεύτ' ἄλλος ἔστιν.
ἐμπαίνει γὰρ ὅτι ἔκ τινος αὐτοῖς βασιλικῶς δόν· καὶ
ἔστος καὶ ὁ φόρος ἔστιν, ὅταν πρὸ ἑαυτοῦ λέγῃ τις αὐτε-
λῶς, ἵνα καὶ ἐναντίαν δόξαν παράγῃ. ἔστος δὲ ὅταν
τις ἄλλως ἐπαινέειν προσποιῇται, τῇ ἀληθείᾳ φέγων· καὶ
τὸ ὅτι παρ' ὁμήρῳ λεγόμενον ὑπὸ πλεμάχῳ ἀντί-
νῳ ἡμῖν κατὰ πατὴρ ὡς κῆδεαι ἦος· τῷ γὰρ ἐχθρῷ λέ-
γει, ὅτι ὡς πατὴρ ἦν περρόντις· καὶ πόλιν ὅταν
χλαυάζων τις ἐπαίρῃ τὴν πέλας, ὡς οἱ μνηστῆρες. ἡ μά-
λα πλεμάχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει· ἢ τινος ἄξει
ἀμείωτορας ἐκ πύλης ἡμαθόεντος, ἢ νῦ καὶ ἐκ σπάρτης
θεν· ἐπεὶ νῦν περ οἶεται ἀνῶς.

Εἴσι δὲ εἴδος ἑρωνείας καὶ ὁ σαρκασμὸς· ἐπειδὴν τις διὰ
τῶν ἐναντίων ὀνείδων τινὶ μεταποιεῖται μειδιάμα-
τος, ὡς ἀχιλλεύς τοῖσι καὶ ἐμπεδα κεῖται, ἐμὰ δ' ἀπὸ
μῦθος ἀχαιῶν εἴλετο· ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα. τῇ πα-
ριαύων, τ' ἐπέσθω.

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

Τύτοις παραπλυσίως ἔχει καὶ ἡ ἀμνηρορία. ἡ πρὲς τὸν
 δι' ἑτέρω παρίσσειν· οἷόν ἐστι τὸ το· νῦν μὲν δὴ μάλα
 πᾶχυ μελαίνθι νύκτα φυλάξεις· ἀνὴρ ἐν μαλακῇ καὶ
 τυχέμενος, ὡς ἐπέοικε. τὸ δ' ἐν δέσμοις ὄντα, καὶ ἀνερ
 τημένον, ἐν κοίτῃ ἀπαλῇ ὑπνώσκειν λέγει·

Κεῖρηται πλάκῃς, καὶ τῇ ὑπερβολῇ· ἡ τις ὑπερβαίνει
 πᾶν ἀλήθειαν, πολλὰν ἐπίτασιν ἐμφάνει· οἷον, λουκότε
 ροι χιόνος θέειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοιοι· τοιούτοις μὲν δὴ φθό
 ροις, καὶ χήμασι χρυσάμενος ὁμηρος, καὶ τοῖς μετ' αὐ
 τὸν ὑποδείξας, τῆς ἐπὶ τέτοις ἀνδοξίας πρὸς πάντων
 δυνατῶς τυγχάνει.

Επεὶ δὲ καὶ χαρακτῆρες εἰσὶ τῶν λόγων τὰ κελεύμενα
 πλάσματα, ὡς τὸ μέν, ἀδρόν, τὸ δ' ἰχνόν, τὸ δὲ, μέσον λέ
 γεται, ἰδῶμεν εἰ πάντα ὅτι παρ' ὁμῶν, τῶν μετ' αὐτὸν
 ποιητῶν, ἢ λογογράφων ἐπιτηδυσάντων ἐν τι τούτων ἐ
 κέσθου· ὡς καὶ ἐστὶ παραδείγματα.

● σκυδίδου μὲν, τὸ ἀδρόν· λυσίον δὲ τὸ ἰχνόν· δημοθένης
 δὲ, τὸ μέσον.

Τὸ μὲν οὖν ἀδρόν πλάσμα ἐκείνόν ἐστι, τὸ καὶ τῇ τῶν λέξε
 ων, καὶ τῇ τῶν νοημάτων μετασκευῇ μεγάλως ἔχον
 ἐμφάσεις· οἷόν ὅτιν ὡς εἰπὼν, σκυδὶ νεφέλας· ἐτάραξε
 δὲ πόντον χροῖ, κρίαναν ἐλὼν· πάσας δ' ὀρόθωεν
 ἀέλλας παντοίων ἀνέμων· σκυδὶ νεφέλαι κελευφε γαῖαν
 ὁ μὲν, καὶ πόντον· ὁρώροι δ' ἤρανόθιν νύξ.

Ιχνόν δὲ τὸ καὶ τῇ ὕλῃ τῶν πραγμάτων μικρόν καὶ τῇ
 λέξει κατιχνωμένον· οἷόν ὅτι τὸ το· ὡς εἰπὼν, ὃ παιδὸς
 ὀρέξατο φαίδιμος ἐκτωρ· ὃ δ' οὐκ αἶψά πρὸς κόλπον
 εὐζώνοιο τιθήνης ἐκλίνθη, ἰάχων πατρὸς φίλον ὄψιν
 αἰτυχθεὶς· ταρβήσας χαλκὸν τ' ἠδ' αὖ λόφον ἱππιό
 χετον.

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

Μέσον δὲ τὸ ἐκτέρον τῶν μεταξὺ, τὸ μὲν ἰχνότερον,
τὸ δὲ ἀδρότερον ὄφιν αὐτὰρ δ' ὑμνῶσθι ῥακίων πολὺ
μιτις ὀδυσσεὺς αἶτο δ' ἐπὶ μέγαν ὕδ' ἔχων βιδὸν ἥδε
φάρεβην, ἰὼν ἐμπλῆιν, ταχίας δ' ἐκχαύατ' ὀϊστὺς
πρόθε ποδῶν, μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν.

Ὅτι δὲ κ' ἡ ἀνθηρὸν εἶδος τῶν λόγων ὅτι πολὺ παρὰ τῷ
ποιητῇ, κάλλος ἔχον, καὶ χάριν δὲ τὸ τέρπειν, καὶ ἡδυσ-
μῶς περ ἄνθος, τὶ ἄν τις καὶ λέγοι· μετὰ γάρ ὅτι ἡ ποίη-
σις τῆς τοιαύτης κατὰ σκευῆς ἢ καὶ δὴ τῆς φράσεως
ἰδέα, τοιαύτην ἔχει ποικιλίαν παρὰ τῷ ὁμήρῳ, οἷαν
διήλθοιτο, ὀλίγα παραδείγματα θέμενοι, ἐξ ὧν ὅτι
καὶ τὰ ἄλλα κατανοεῖν.

Ἐπεὶ δὲ παντὶ τῷ ἀσκημένῳ παρ' ἀνθρώποις λόγος, ὁ μὲν
τις ἐστὶν ἱστορικὸς, ὁ δὲ πολιτικὸς, φέρεθαι βιασώμεθα ἐπὶ
καὶ τούτων εἰσὶν αἱ δόχαι παρ' αὐτῷ.

Ὅτι δὲ ἱστορικὸς ὅτι, ὅτ' ἐκγονότων πραγμάτων ἔχων διή-
γησιν πάσης δὲ διηγήσεως ἀφορμαὶ γίνονται. πρόσω-
πον αἰτία τόπος. χρόνος ὄργανον· πράξις· πάθος· ῥόπος·
καὶ ὅτι τῶν τούτων ἐξ ὧν ἐν ἱστορίᾳ πρὶν εἶναι μίαν διήγη-
σιν· ὅπως ὅτι παρὰ τῷ ποιητῇ πολλὰ πράγματα ὡς γε-
γονότα, ἢ ὡς ὄντα διηγεσθὲν ἐν ὅτε δὲ κ' ἐν ἐκείνῳ τῷ
τῶν διηγήσεων αὐρεῖν ὅτι προσώπων μὲν ὡς τὸ τοιόνδε· ἦν
δέ τις ἐν ῥῶμαι δάρης ἀφ' ὧν ἀμύμων, ἱβὲς ἡφα-
στοιο δὲ οὐδὲ οἱ ἦσαν ἡέες ἦσαν φηγόντες ἱδαιότε μάχης
οὐ εἶδότε πάσης· κ' ἐν οἷς εἶδη τινῶν διαγραφῶν, ὡς ἐπὶ τῷ
θρῆνι· πολλοὺς ἔην, χωλὸς δ' ἐτῆρον πόδα τὰ δ' οἰώμῳ
κυρτῶ ἐπὶ σῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕψιθε φοξὸς ἔην
κεφαλῇν· φειδνὴ δ' ἐπενήνωθε λαχνη· καὶ ἄλλα πολλὰ· ἐν
οἷς ἢ εἶδος, ἢ ῥόπον, ἢ πρᾶξιν, ἢ τύχην προσώπων διέ-
ξῃσι πολλὰ κ' ὡς ἐν τούτοις· δ' ἄρ' ἀνοσφ' ἀρπῶτον τέκετο

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

νεφελιχερέτα (αὐτὸ, καὶ τὰ ἑξῆς.

Τὸ πῦρ δὲ ὅτι παρ' αὐτῶν διήλυσίς, ὁποῖαν πρὶ τῆς κησὺς
τῆς ρειτινώσεως τῇ τῶν κυκλώτων λέγει· ἐν οἷς τὸ εἶδος
τῆς πύρας διαγράφει, καὶ τὸ πηλίκον, καὶ τὸ ὅποιον αὐτῇ,
καὶ τὰ ἐν αὐτῇ καὶ τὰ παρ' αὐτῇ καὶ περὶ τῶν παρακει-
μένων τῶ ἀνθρώπου τῆς κελευστικῆς ὕλης δὲ σπείρας ἀμφιπε-
φύκει πλεθθώσα κλείθρη, ἀγέρως τε, καὶ σὺν ὧδης κυ-
πάριατος, καὶ τὰ ἐξ ἧς καὶ μυρία ἄλλα τοιαῦτα.

Ζ. ρόνυ δὲ, ὅταν ἐνέα δὴ βεβάσῃ διὸς μεγάλῃ ἐνῆαυτοῖς
 καὶ χθιζὰ τε, καὶ προῖξ' ὅτ' ὅς αὐλῖδα νῆσθ' ἀχαιῶν ἦ γε
 ρέθοντο, καὶ πρὶν μὲν, καὶ βρωσὶ φέρουσαι αἰτίας δὲ
 ἐν ὅς ἐμυδάνη, δι' ὃ γίνεταί τι ἢ γέγονεν, οἳ δ' ἔτι τὰ ἐν
 ὄρῃ τῆς ἱλιάδος εἰρημνύατις τ' ἄρ' σφῶε θεῶν ἔρι-
 δι ξυνέηκε μάχεσθαι λητῆς, καὶ διὸς ὕδ' ὃ γὰρ βασι-
 λῆϊ χολωθεῖς, νῆσον ἀνὰ σφᾶν ὥρσε κακὴν, ὅλεοντο
 δὲ λαοὶ ὕνεκα τὴν χυρὴν ἠτίμησ' ὀρητῆρα ἀφείδης,
 καὶ τὰ ἐξ ἡς ἐν τῶν τῆτοις λέγει τὰς αἰτίας τῆς καὶ αἰ-
 χιλλέως, καὶ ἀγαμέμνωνος διαφορᾶς τὴν λοιμὸν τὸ δὲ
 λοιμῷ, τὸν ἀπὸ λλωνος χόλον τὸ δὲ χόλῳ, πῶ ὕβριν πῶ
 εἰς τὴν ἰβεία τὸ δαίμονος.

Ὁ ῥατὴν ἡ διήγησιν ὁ ποίαν διέξεισι τῆς ἀπιδος, ἣν ἤφαι
 σος ἀχιλλεὺς κατεσκύασεν καὶ ἄλλῃ σῶτομος περὶ τοῦ
 ἑκτορος λόρατος· ἐν δ' ἔκτωρ εἰσηλθε διττὸ φίλος, ἐν δ' ἄρα
 χερὶ ἔχος ἔχ' ἐν δὲ καὶ πῆχυν, πάροινε δὲ λάμπετο δαε
 ρὸς ἀχμὴ χαλκείῃ· περὶ δὲ χυύσεος θίε πόρκις·

¶ ῥάξινος δὲ διμυήσας εἶεν, ἀλλὰ τε, καὶ αἱ τοιαῦται οἰδ' ὅ-
τε δὴ ῥ' ὅτ' ἡρώον ἐνα ξανθόντες ἵκοντο, σὺ ῥ' ἔβαλον
ῥινύς, σὺ δ' ἔχεα, καὶ μιν ἐάνδρων χαλκιοσθωρήκων.
ἀτὰρ ἀπὸ δὲς ὀμφαλόεσσαι, ἔπλην τ' ἀνυήλοισι· πολὺς
δ' ὀρυγμαδὸς ὀρώρει·

॥१॥

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

πᾶν δὲ διήγησις ἐστὶν ἐν ἧ τὸ συμβαῖνον ἐξ αἰτίῃ, ἢ
ἐξ ἐνέργειας τινὸς σαφηνίζεται, ὅπως φησι πρὶ τὸ ὑπὸ
ἑρμῆς, ἢ φόβῳ, ἢ λύπῃς κατεχομένον, ἢ τιρωσχομέ-
νων, καὶ ἀποκτεινομένων, ἢ ἄλλοι τοιοῦτο παχόντων·
ἐξ αἰτίας μὲν ἀχνύμενος μένος δὲ οἱ μέγα φρένας
ἀμφὶ μέλαινα πύμπαντ', ὅτε ἢ οἱ πυρὶ λαμπετόων
τί ἐκτεν· ἐξ ἐνέργειας δὲ αἵματι οἱ δαύοντο κόμας
χαρίτεσσιν ὁμοῖαι· πλοχμοὶ δ' οἱ χρυσῶτε, καὶ ὀρύζω
ἐσφῆκωντο.

Ὁ δὲ πρόπος ἐστὶ ποιητικὸς πράξεως, ἢ παθήματος, ἢ
χέσεως τινος· καθ' ἣν τὸ μὲν δέ τι ἐνέργειᾳ ἢ δέ τι πῶς
ἔχῃ. καὶ πάσῃ ἀκολουθεῖ τῇ τοιαύτῃ διηγῆσαι παράδει-
γμα δὲ αὐτῶ τὸ τοῖον δ' αὖ ἐστὶ τὸ δ' ὁδυαδὴ κατὰ λα-
μόν ἐπιχόμετος βάλεν ἰὼν ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε· δέπας
δὲ οἱ ἐκπεσε χεῖρὸς βλημένῃ· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῆ-
θα παχὺς ἦλθεν αἵματος ἀνδρομέοιο, καὶ τὰ ἐξ ἧς.
Ἐστὶ δὲ διήγησις παρ' αὐτῷ, ὡς μὲν ἐπὶ τὸ πλεῖστον πλατεῖ
αν φράσιν, καὶ ἐξ ἐργασίαν ἀρμόζουσαν τοῖς ὑποκειμέ-
νοις ἔχουσιν· ἐνίοτε δὲ σῦντονος, ὡς ἡ τοιαύτη· κείται πα-
ροκλός· ἐκένος ἢ δὴ ἀμφιμάχονται θυμῷ· ἀτὰρ τὰ
ρεταύχε' ἔχῃ κορυθαίολος ἐκταρ' ὅτε ἢ τὸ εἶδος πολλὰ
κίς ἐστὶ χρήσιμον τὸ ἅ τ' ἄχος τ' λόγων αὐτογώτρων κα-
θίστησι, καὶ τὸ λέγοντα καὶ τὸν ἀκούοντα· καὶ ῥαδίως
τυγχάνει τὸ προκειμένον διηγῆται δὲ ποτὲ μὲν ψι-
λῶς, ποτὲ ἢ μετὰ εἰκόνας, ἢ ὁμοιωσεως, ἢ παραβολῆς·
εἰκόνας μὲν ὡς ὅταν εἴπῃ, ἢ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο πρὶ φρων
πηνελόπεια, ὅρτε μιδι ἱκέλη, ἢ ἐ χρυσῇ ἀφροδίτῃ· ὁ-
μοιωσεως δὲ ὅταν αὐτὸς δὲ κτῆλος ὡς ἐπεπωλεῖτο σὺ-
χας ἀνδρῶν· παραβολῆς ἢ, ὅταν παραπλησίαν πρα-
γμάτων παράθεσιν ποιῇται, ἔχουσιν ἀνταπόδοσιν.

Hom. Iliad.

ΠΑΟΥΤΑΡΧΟΥ

ἀπὸ τῆς παρεκείμενης διηγήματος· καὶ ἐστὶ παρ' αὐτῷ ποι-
 κίλα τὰ εἶδη τῶν παραβολῶν· σιωπῶντος γὰρ καὶ πολυ-
 ῥόπως παρατίθησι ταῖς τῶν ἀνθρώπων πράξεις, καὶ
 φέρεσι ζώων ἄλλων ἐνβρίδεις, καὶ φύσεις·

Κ αὖ ἐστὶ μὴ ὅταν ἀπὸ τῶν ἐλαχίστων ποιῶται τὸ ὁμοίωσιν·
 ὃ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς σώματος, ἀλλὰ πρὸς τὴν φύσιν ἐκ-
 του ἀφορῶν· ὅθεν τὴν καὶ ἰταμόπτη αὐπέκθεσεν μήλα,
 καὶ οἱ μύησι θάρος ἐνὶ σήθεισιν ἐβηκε· καὶ τὴν σιωπῶν-
 τος αὐτῷ ζῶν· ἡνύτε μύθων ἀδινάων ἐθνεα πολλὰ.
 τὴν δὲ ἀθροισμὸν, καὶ τὴν πολυπλήθειαν μετ' αὐτὰ εἶδεν
 μελισσῶν· ἡνύτ' ἐθνεα εἴσι μελισσῶν ἀδινάων· ὅτω δὲ
 καὶ τὴν ὀργὴν καὶ τὴν δίκην ἐδίδεν εἰπὼν, σφῆλαιν
 ἐκμοτὸς εἰνοδίοισι, καὶ ἐτι προσθεῖς ὅς παῖδες ἐριμαί-
 νουσιν ἐθόντες· ἵνα μᾶλλον τὸ ἐκ φύσεως αὐτῶν θυμοει-
 δὲς τῷ ἀπὸ τῆς παίδων ἐρεθισμῷ ἐπιτείνῃ· ἐπὶ δὲ συ-
 νεχὺς φωνῆς φησὶν· ἐσθλοὶ τε πόλιν ἐσοικότες· λαλί-
 σατον γὰρ τὸ ζῶν, καὶ ἀπαυστον ἐν τῷ τῷ.

Τ ὧν δὲ ἀσυντάκτως φρομένων φωνῶν παμμιγῶς· ὅπως
 εἴκασεν, ἡνύτε πρὸς κλαγγὴν γράνων πέλας ὑρανόθι πρό-
 τὰ δὲ εἰς τάξιν κεισάμενα πλήθει τοῖς κεισμένοις
 ὀργεῖσι ὁμοῖοι κλαγγηδὸν προκείθοντων.

Τ ἢν δὲ ὁ ἐξυπτα τῆς ὀφείας καὶ τῆς πράξεως, ποτὲ μὲν
 ἱέρωνι παραβάλλει· ὡς κείνῳ φασοφόνῳ, ὅς τ' ὠκίστος πε-
 τενηνῶν· ποτὲ δὲ αὐτῷ, ὃν τε κ' ὕψος ἔδοντα πόδας τα-
 χύς· ὃν ἐλαθε πῶς· παρίστησι γὰρ τὴν ὀξυδέρκειαν ἐν
 τῷ πόρρωθεν ἰδεῖν· τὸ δὲ τέχος, ἐν τῷ ποδοκείμενον ζῶ-
 ον εἰλεῖν· τὴν δὲ ἐκ πλαγίοντα πρὸς ὀφιν πολεμῖν, θρό-
 νοντος ὁράματι προσέκθεσεν, ὃν ὁ κνήσας ὃ δ' ἀπὸ τῶν
 ἔρπετων παραδείγματα λαβεῖν· ὡς δ' ὅτε τις θρόνον-
 τα ἰδὼν παλίννορος ἀπέστη.

Λ' πὸ δὲ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

Α' πὸ δὲ τ' ἄλλων ζώων δαίσιον μὲν ἀπὸ τοῦ λαγῶν λαρεῖ
βαίνε, καὶ ἀπὸ τῆς ἐλάφου, ὁμοίως τ' ἴθ' ὅπως ἔστητε τε-
θιπότες ἢ τε νεβροὶ καὶ κύνες δὲ ὅτε μὲν ἀλκήν· ὡς δ'
ὅτε κερχαρόδοντες δύνω καὶ οἱ ἐπὶ θήρης ὅτε δὲ φε-
λοτεκνίαν· ὡς δὲ κύνων ἀπαλῆσι πρὶ σκυλάκειαι βεβῶ-
σα ὅτε δὲ προθυμίαν πρὸς τὸ φυλάσσειν ὡς δὲ κύνων
πρὶ μῆλα λυσωρήσονται ἐν αὐλῇ.

Α' ρπαγὴν δὲ ἄμα μυθικῶς καὶ ἱταμῶς παρασμένην, λυ-
κοῖς εἰκασεν ὡς ἡ λυκοῖς ἀρεταὶν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι·

Τὸ δ' ἄλλοιμον καὶ ἀφροπὸν διατέ συὼν ἀγρίων καὶ παρ-
δάλεων, καὶ λεόντων εἰδείξει, μερίζων ἐκείνῳ τὸ πρὸς
τῷ φύσιν οἰκεῖον.

Τῶν μὲν συὼν τῷ ὁρμῇ, ἣν ἔχει πρὸς μάχην ἀνυπό-
στατον ποῖων ἰδομένη δ' ἄρ' αὖτ' ἐπὶ προμάχοις συὶ ἴκε-
λος ἀλκήν. τῶν δὲ παρδάλεων τὸ ἄτακτον τῆς τόλ-
μης· ἀμείβετο καὶ πρὶ δ' αὖτ' ἐπὶ πεταρμένῳ ὅκ' ἀπληθήρει
λεόντων δὲ τὸ μέλλον μὲν, εἰς τέλος δὲ γενέσθον· ὅρῳ
δὲ πλουράς τε καὶ ἰχία ἀμρωτέρωθεν μασιεταί.

Λιν δὲ παραβάλλει δρόμον ἀνδρὸς γενναίου, ἵππῳ πο-
φῆς κεκορεσμένῳ ὡς δ' ὅτε τις σαρὶς ἵππος ἀκοσῆσθαι
ἐπὶ φάτνῃ καὶ τῷ ταντίον βραδείαν πορείαν ἀν' ἤντητον ὅ-
τ' ἔχρησεν ὅπως εἰδείξεν ὡς τ' ὄνος παρ' ἄρ' αὖτ' ἰὼν
ἐβίβαστο παρὰ δ' αὖτ' ἡμα καὶ βασίλῃον, καὶ ὅτ' ἔχον ἐπὶ
πῶσε διατῆτων ἢ τε βῆς ἀγέληρι μέγ' ἔξοχος ἐπλετο
πάντων· ὅτ' ἐτέλειπε ἢ δὲ τ' θαλασσίων ζώων ὁμοίω-
τας· πολυπόδος μὲν τὸ παράμονον, καὶ δυσάποστα-
σον τῶν περὶ ὧν ὡς δ' ὅτε πολυπόδος θαλάμης ἐξεληκ-
μίνισι· δελφίνος δὲ τὸ ἡγεμονικόν, καὶ κρατὶς ὅσον τῶν
ἄλλων ὡς δ' ὅτ' ὁ δελφίνος μηχανήτεος ἰχθυὺς ἄλλοι·

Π' θαλάμης δὲ τὰ ἐπὶ ἀνθρώπων παραδόμια ἄλλα

ΗΡΟΔΟΤΟΥ

ὁμοίως πράξεισι παραβάλλῃ, ὡς πρὶν τὴν τῶν· οἳ δ' ὡς
τ' ἀμιτῆρες ἐναντίοι ἀμύλοισι, πλὴν ἐντασιν, καὶ κερτα
ρίαν δεικνύων τῶν ἀνδρῶν· τῷ δ' ἀγεννῶς δακρύοντι,
ἐνεδίξει μετὰ ἐναργῆς ὁμοιώσεως· τί πῃ δὲ δ' ἀκρυσσε
παρ' ὀκλῆς ἢ ὅτε κέρη νηπίη.

Ε' ἤλμισε δὲ καὶ τοῖς σοιχείοις παραβαλεῖν· πράξεις αὐτῶν
θρωπίνας· ὡς ἐν τῷ τῶν· ὡς ἐφατ'· ὁρῶντο δὲ μέγ' ἰαχόν,
ὡς ὅτε κῦμα ἀκτῆ ἐφ' ὅφ' ἡλῆ ὅτε κινῆσθαι νότος ἐλθὼν
προβλήτι σκοπέλῳ, πρὶν δ' ἄποτε κύματα λείπει παν-
τοίων ἀνέμων, ὅταν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένωνται· ἐν οἷς δ' ἄλλος
ἔστι καὶ ὁ πρὸ βολῆ, καὶ αὐξήσει κεχημένος· ὁ γὰρ ἦρκε
σε κύματος ἡ χῶ πλὴν κραυγῶν ἀπεικῆσαι, ἀμὰ τῶν προ-
φρομένων ἀκτῆ ἐφ' ὅφ' ἡλῆ, ὅπῃ μετεωρίζομενον τὸ κῦ-
μα μέζονα ἡχόν ἀποτελεῖ, καὶ ἡ χῶ πλὴν κῦμα, ἀμὰ τὸ
κινῆσθαι ἀπὸ νότου, καὶ μάλιστα τὰ ὑγρά κινῆσθαι, καὶ ἐπὶ
σκοπέλῳ προβλήτι τῷ ἀνατεταμένῳ εἰς τὸ πέλαγος,
καὶ πρὶν κλυζομένῳ ὅπ' αὐτῶν· οἳ καὶ ἀδιάρρηκτον ἔχουσι
κλυδωνά, ὁπόθεν αὐτῶν προσιπῶσιν οἱ πνέοντες ἄνεμοι·
τοιαῦτα μὲν ἔστι τὰ τῆς ἐν τῷ διηγεῖσθαι ἐξ βραδείας
παρ' αὐτῶν· ὅπερ ἐνέστι καὶ ἐπὶ τῶν πολλῶν κατανοεῖν,
ἐκ τῶν ὀλίγων παραδείγματων.

Σ καὶ ἐφ' ἡμῶν δὲ καὶ τὰ λοιπὰ εἴδη τῶν λόγων, εἰ ἐστὶ παρὰ
τῷ ὁμήρῳ πρῶτον, καὶ τὰς ἐννοίας αὐτῶν λαβόντι, καὶ
ἐναργῶς κατασκευάσαντι· ὁμοίως ὀλίγα παραδείγματα
τα παρατεθέντα, καὶ τὰ ἄλλα νοεῖν παρασυνάσει·

Ο δὲ θεωρητικὸς λόγος ἔστιν, ὁ πρὶν ἔχων τὰ καλῶς μενα θεω-
ρήματα, ὅπ' ἔστι γνῶσις τῆς ἀληθείας· γινόμενῃ μετὰ
τέχνης· ὅφ' ὡς ἐστὶ πλὴν φύσιν τῶν ὄντων θείων τε, καὶ ἀν-
θρωπίνων πραγμάτων κατανοεῖν· καὶ τὰς πρὶν τὸ ἦθος
ἄρετας, καὶ κακίας διακρίνειν· καὶ εἴ τιτι τέχνη, λογικῇ
μετέρχεσθαι

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

μετέρχεσθαι τῇ ἀλήθειαν προσήκει μανθάνειν. ταῦτα
 δὲ μετεχρίσαντο οἱ ἐν φιλοσοφίᾳ διακρίψαντες, ἧς
 ἔτι μέρη τὸ φυσικόν, καὶ ἠθικόν, καὶ διαλεκτικόν. ἐν δὲ
 πᾶσι τούτοις τὰς ἀρχάς, καὶ τὰ σπέρματα ἐκιδόντα ὁ μὴ
 ρον εἰς κἄτα μάθοι μὲν, πῶς ὅτι αὐτὸς εἴη πρὸ πάντων θαυ-
 μάζεσθαι ἀξίος. εἰ δὲ δι' ἀνιγμάτων, καὶ μυθικῶν λό-
 γων τινῶν ἐμφαίνεται τὰ νοήματα, ὃ ἤ παραδόξον
 ἢ γένοιτο. τὸ γὰρ αἴτιον ποιητικῆς, καὶ τῶν ἀρχαίων ἡ-
 θος. ὁ πῶς οἱ μὲν φιλομαθῶντες μετακτινος ἀμυσίασ-
 φυ χαλῶντο, ῥᾶν ζητῶσιν, καὶ εὐρίσκωσι τῇ ἀλή-
 θειαν. οἱ δὲ ἀμαθεῖς, μὴ κἄτα φρονῶσι τούτων, ὧν ὅδ' ὀ-
 νανται σωθῆναι. καὶ γὰρ ἐστὶ πῶς, τὸ μὲν δι' ὑπονοίας ση-
 μαίνον, ἀγασθόν, τὸ δὲ φανερῶς λεγόμενον, αὐτελές.
 Ἀρξώμεθα τοίνυν ἀπὸ τῆς παντὸς ἀρχῆς, καὶ γενέσεως.
 ὡν θαλῆς ὁμιλήσιος εἰς πλὴν τὸ ὕδατος ὑσίαν ἀναφέρει.
 καὶ θεασώμεθα, εἰ πρῶτος ὁ μῆρος τὸ θ' ὑπέλαβεν εἰπὼν,
 ὡκεανὸς δ' ὅς περ γενέσις πάντεσσι τίτνυται. μετ' ἐκεῖ-
 νον δὲ ξενοφάνης ὁ κολοφώνιος ὑφιστάμενος τὰς πρώτας
 ἀρχὰς εἶναι τὸ ὕδωρ, καὶ τῇ γῇ, εἴοικε πᾶσαι τῇ ἀφορ-
 μῇ ταύτῃ, ἐκ τῶν ὁμηρικῶν τύπων. αὐτὸς μὲν μὲν πᾶς
 τὸ ὕδωρ, καὶ γαῖα γένεσθαι. σημαίνει, γὰρ πλὴν ἀνά-
 λυσιν εἰς τὰ γεννητικὰ στοιχεῖα τὸ παντὸς ἢ δὲ μάλιστα
 ἀληθὲς δόξα, τέσσαρα στοιχεῖα σημαίνει. πῦρ αἶρα,
 ὕδωρ, γῆ, ταῦτα δὲ καὶ ὁ μῆρος εἰδὼς φαίνεται, μὴ
 μονόων ἐν πολλοῖς αὐτῶν ἐκείν. καὶ πλὴν τῶν δὲ αὐ-
 τῶν ὁ πῶς ἔχῃ κἄτα μάθεν.

Ὅτι μὲν ἡ γῆ κἄτα τὰ πάντων ὄντων, θεασώμεθα. σφαιρο-
 γδῶς γὰρ ὄντος τὸ κόσμος, ὃ μὲν πρίν τὰ πάντα ὅ-
 ρανός, τὸν αἶνῳ τόπον ἐπέχον εἰκότως λέγοιτ' αἶν. ἢ δὲ
 γῆ ἐν μέσῳ ὅσα πανταχόθεν, κἄτα τέρω τὸ πρίν τῶν

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

τος ἐστὶ τὸτο δὴ ὁ ποιητὴς ἐν ταῖς μάλιστα διηγήσει, ὅς
οἷς φησὶν ὁ Ζεὺς ἀπὸ τῆς ὀλύμπου σφραγὸς ἀναψάλλουσαν
πλὴν γῆν, καὶ πλὴν θάλασσαν ἀναπλάσσειν, ὡς πάντα με-
τίωρα γενέσθαι· ὡς δὲ κεν καὶ ἐν τῷ πρόφρων ἐθέλοιμι
ἐρύσαι, αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαι μὲν αὐτῇ τε θαλάσῃ· σφει-
ρὴν μὲν κεν ἔπειτα πρὶ ῥίον ὑλύμποιο δησάμενη· τὰ
δὲ καὶ αὐθι μετίωρα πάντα γένοιτο.

Υπὲρ δὲ γῆς ὄντος τῆς αἰέρος, τὴν αἰθέρα ὑψιλότρεον εἶναι
φησὶν ὅπως· εἰς ἐλάτνην ἀνάβας πρὶ μῆκετον, ἢ ῥοτὶ ἐν
ἡδὴ ἀκροτάτῃ πεφυγῇ· διὸ ἡέρος αἰθέρ' ἵκενε τῆς δὲ αἰ-
θέρος ἀνωτέρω τὸν ὕρανδον· ὡς οἱ μὲν μάρναντο· σιδη-
ρεος δ' ὀρυγμαδὸς χαλκεον ὕρανδον ἵμεν διὸ αἰθέρος
ἀκρογέτοιο· καὶ ἐπὶ ἐν τῷ ἡερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν ὕρα-
νον, ὑλυμπόν τε· ὃ γὰρ καθαρώτερον τῆς αἰέρος ἀνωτάτω
δὲ καὶ τὸ μάλισ' ἀπέχον τῇ γῆς, καὶ τὸ ἐξ αὐτῆς ἀναθυμιά-
σεων, ὡς ὅλον λαμπρόν φασιν ὀλυμπον προσιοροῦ-
σθαι· ἐν οἷς δὲ φησὶν ὁ ποιητὴς σαωσκεῖν τῷ διὸ τὴν ἡραν
ἦσαν ἀδελφῶν, δοκεῖ ταῦτα ἀμνηροεῖσθαι· ὅτι ἡρα μὲν
ποεῖται ὁ αἴηρ, ἡ πέρ' ἔστιν ὕρα ὡς ἰά, διὸ καὶ λέγεται· ἡέρα
δ' ἡρη πῖτνα πρόθε βαθεῖαν· Ζεὺς δὲ ὁ αἰθὴρ τατέστιν
ἡ πυρώδης, καὶ ἐνθρμος ὡς ἰά· Ζεὺς δ' ἐλάτ' ὕρανδον αἰρῶν
ἐν αἰθέρι, καὶ νεφέλῃσιν· ἀδελφοὶ μὲν ἔδοξαν διὰ τὴν
συνάρειαν, καὶ τὸ κατὰ τι ὁμοιόπτητα, ὅτι ἀμφω κῆφοι, καὶ
κηφύμοιοι· σαώτικοι δὲ, καὶ ὁμολέκτροι, ὅτι ἐξ αὐτῶν σαω-
ιόντων, γεννᾶται τὰ πάντα· διὸ καὶ ἐν τῇ ἱδὴ σωέρχον-
ται· καὶ ἡ γῆ αὐτοῖς φύει τὰς πόας, καὶ τὰ ἄνθη.

Τὴν δὲ αὐτὴν λόγον ἔχεται καὶ κείνη· ἐν οἷς φησὶν ὁ Ζεὺς κρε-
μαῖσθαι πλὴν ἡραν, καὶ ἐξ αὐτῆς ποδῶν αὐτῆς ἀκ-
μονας δύο, τατέστι πλὴν γῆν, καὶ πλὴν θάλασσαν· μάλιστα
ἐν ἐκείνοις, ἐξεργάζεται τὸ πρὶ σοιχείων λόγον, διὸν
ὁ ποσζδῶν

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ἡ προσειδὼν λέγει αὐτῷ· ἦεις γὰρ τε κρόνον εἰ μὴ ἀδελ-
φοί, ὅς τέ με ῥήϊα, ζῆς, καὶ ἐγώ, φίτατος δ' αἰδῆς ἐνέ-
ροισιν ἀνέκων. καὶ τριχθαὶ δὲ πάντα δέδασαι· ἐκείνος
δ' ἔμμορε τιμῆς· καὶ ὅτι ἐν τῇ τῆ πάντες νόμῳ ζῆς αὐτὸν
ἔλαχε τ' τῆ πυρὸς ὑσίαν· ποσειδῶν δὲ πᾶν τὸ ὕδατος,
ἔδης δὲ πᾶν τὸ αἶρος· τῶτον γὰρ λέγει ζῆς ὅφρον κτερέντας,
ἐπειδὴ φῶς οἰκῆον ἔκλει, αὐτὸν ὑπὸ ἡλίου, καὶ σελη-
νης, καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων καταλάμπεται.

Τετάρτη δὲ, κατελείφθη καὶ κοινὴ πάντων ἡ γῆ· ἡ αὖτις γὰρ τῶν
φύων σοιχείων ὑσία κινεῖται αἶ· μόνη δὲ ἀκίνητος ἡ
γῆ μένει, ἡ καὶ τὸ ὄλυμπον προσέδουκεν, εἰ αὐτὸν τὸν ὅρος
ἔστιν, ὡς μέρος τῆ γῆς· εἰ τῆ ἔρανος τὸ λαμπρότατον, καὶ
καθαρώτατον, ὡς καὶ ταύτης ὕψους ἐν τοῖς σοιχείοις πύμ-
πης ὑσίας ὅπερ ὤνομασαν τινὲς τῶν ἐσθλῶν φιλοσό-
φων· ὡς τε κατὰ τὸ εἶδος κοινὰ ὑπέθετο εἶναι, τὴν τε
γῆν κατωτάτω διὰ βαρυτητα, καὶ τὸ ὄλυμπον ἄνωτάτω
ὄντα διὰ εὐφροτητα, ὅτι εἰς ταῦτα αἰ μεταξὺ φύσης,
πῇ αὖτις καταφέρονται, πῇ δὲ ἀναφέρονται· τὴν δὲ σοιχεί-
ων φύσεως ἐξ ἐναντίων σωεσώσης, ξηρότητός τε, καὶ
ὕγροτης, καὶ θερμότητος, καὶ ψυχρότητος, ὑπὸ δὲ τῇ
πρὸς ἀλλήλα ἀναλογία, καὶ κράσεως ἀναπεργαζομέ-
νης τὸ πᾶν, καὶ μεταβολὰς αὐτὸν μερικῶς ὑπομενύσης,
τὸ δὲ πάντος λύσιν μὴ ἐπιδεχόμενης, ἐμπεδοκλῆς
ἔφη τὰ ὅλα σωεσάναι ἑαυτῶς, ἄλλοτε μὲν φιλόπτη σωερ-
χόμενα εἰς ἐν ἅπαντα ἄλλοτε δ' αὖτις ἐκτε, φορού-
μενα νεῖκος ἀχθῆ· τὴν αὖτις συμφωνίαν καὶ ἐνωσιν τῶν σοι-
χείων, φιλίαν προσαγορεύσας νεῖκος δὲ τῇ ἐναντίωσιν.

Γ' ῥὲ δὲ τὸν ὁμηρος τῇ φιλίαν, καὶ τὸ νεῖκος ἀνίσταται, ἐν
οἷς φησιν ἡρὰ παρ' αὐτῷ εἶμιν γὰρ ὁφομένη πολυφύ-
βη πείρατα γαῖης, ὡς κτανόντες θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρας

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

την αὐτὴν τὴν εἰς μὲν ὀφειμένη, καὶ σφ' ἄκριτα νείκεα λύσας
Τοῦτον δὲ γε καὶ πλὴν ἀρροδίτην, καὶ τ' ἄρην ὁ μῦθος ἀ-
 νήϊεται, τῆς αὐτὴν ταύτῃ διασμένης, ὃ παρὰ τῷ ἔμπε-
 δοκλεῖ ἢ φιλίας. τὸ δ' παρ' ἐκείνῳ τὸ νείκος· ὅθεν ποτὲ
 αὐτὸν σωῶσιν ἀμύλοισι ποτὲ δὲ διαλύονται· ἐλέγχει δὲ
 αὐτὸς ἡλίου, καὶ δεσμῶν αὐτὸς ἡφαιστὸς· λυεῖ δὲ
 ποσειδῶν· ἐν οἷς δὴ λόγόν ἔστιν, ὅτι ἡ ἐνθρῆμος, καὶ ἡ ξηρὰ
 ὕψια, καὶ ἡ ταύτη ἐναντία, ἡ ψυχρὰ τε, καὶ ὑγρὰ, ποτὲ
 μὲν σωᾶνσι τὰ πάντα, ποτὲ δὲ λύουσιν·

Απολυθεὶ δὲ τούτοις καὶ τὸ παρὰ τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς εἰρη-
 μένον, ὅτι ἐκ τῆς ἄριος, καὶ ἀρροδίτης συνουσίας ἁρ-
 μονία συνέστηκεν ἐξ ἐναντίων βαρέων τε, καὶ ὀξείων,
 κερναμένων ἀμύλοις ἀναλόγως· ὅπως δὲ ἀντίκεινται
 ἀμύλοις τὰ τῆς ἐναντίας φύσεως τετυγνηκότα, ἀνίηκε
 οἷον εἰσὶν ὁ ποιητὴς καὶ ἐν τῇ παρατάξει τῶν θεῶν, ἐν
 ᾧ πεποίηκε τὸν αὐτὸν τοῖς ἑλλήσι, τὸν δὲ τοῖς πρῶσι βοή-
 θυντας, ἀμνηστορικῶς ἐμφανῶν τὰς διωόμεναις ἐκείνων·
 καὶ τὸ μὲν φοῖβον τῷ ποσειδῶνι ἀντιτάσσει, τὸ θρῆμον,
 καὶ ξηρὸν, τῷ ὑγρῷ, καὶ ψυχρῷ πλὴν δὲ ἀθηνᾶν τῷ ἄρῃ,
 τὸ λογιστικὸν τῷ ἀλογίῳ, τὸ τέλει τὸ ἀγαθὸν τῷ κακῷ·
 πλὴν δὲ ἦσαν τῇ ἀρτέμιδι· τὸ ἀέρα τῇ σελήνῃ· καὶ ὅτι ὁ
 αὐτὸν, ταυρὸς, ἡ δὲ, πολυκίνητος· τὸ δὲ ἑρμῆν τῇ λητοῖ· ὅ-
 τι ὁ αὐτὸν λόγος, αἰετὶ ζητεῖ, καὶ μέμνηται· ἡ δὲ λήθη τῷ τῷ
 ἔστιν ἐναντίον· τὸ δὲ ἡφαιστὸν τῷ ποταμῷ, κατὰ τὸ αὐτὸν
 λόγον καὶ ὅν τὸν ἡλίον τῇ θαλάσσῃ· θεαπλὴν δὲ τῆς μά-
 χης τὸν πρῶτον θεὸν καὶ ἐπὶ τούτῳ γενησέτα·

Εκ δὲ τῶν προειρημένων ἅμα, καὶ τούτο ὑποδεικνύει ὁ
 μῦθος φάνεται· καὶ ὅτι εἰς ἔστιν ὁ κόσμος, καὶ πεπερασ-
 μένος· εἰς ἅπτερος ἦν, ἡ δὲ εἰς ἀόριστον πέραν ἔχον-
 τα διηρεῖτο· καὶ ἐν τῷ ὀνόματι σημαίνει τὸ σιωπᾶν· ὡς

καὶ ἐν

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς χρήται, ἀντὶ τῆς ἐνικῆς τῷ πληθυσ-
τικῷ· σαφέστερον δὲ τὸ αὐτὸ δηλοῖ ἐν τῷ εἰπεῖν· πείρα-
τα γαῖης· καὶ πάλιν ἐν οἷς φησὶν, ὅδ' εἴ κε τὰ νείατα περ-
ραδ' ἵκηται γαῖης· καὶ πόντοιο, καὶ ἐν τῷ, ἀκροτάτῃ
κορυφῇ πολυδράδος ὑλ' ἔμποιο· ὅπν γάρ ὄνιν ἀκρό-
της, ἐκεῖ καὶ πέραι· ὅπως δὲ καὶ πρὶ ἡλίου γινώσκει, ὅτι
ἀδελφον, ὅτι κυκλοφορικὴν ἔχων διαύαμιν, ποτὲ μὲν
ὑπὲρ γαῖης φαίνεται, αὖθις δὲ ὑπὸ γῆν ἀπεισι· καὶ τῷ
τοῦ ἡλίου ποιεῖ λέγων, ὡ φίλοι, ὅ γάρ τοι ἴδμεν ὅπῃ ζῆ-
φος, ὅδ' ὅπῃ ἡὼς, ὅδ' ὅπῃ ἡέλιος φαεσίμβροτος εἴς ὑ-
πὸ γαῖαν, ὅδ' ὅπῃ ἀνείται· καὶ ὅτι ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἰὼν,
καὶ διὰ τὸ τοῦ πρὶ ὧν προσαγορεύομενος ὑπὸ αὐτῆς τῆς
ποιήσεως τὴν τε ἀνατολὴν ἐκ τῆς πρὶέχοντος πλὴν γῆν ὑ-
δατος, τυτέσι τῶ ὡκεανῷ ποιεῖται, καὶ εἰς αὐτὴν κατὰ δύ-
ται, δηλοῖ σαφῶς πλὴν μὲν ἀνατολὴν καὶ τῷ τοῖς ἡέλιος
δ' ἀνόρουσε λιπὼν πρὶ καλλέα λίμνην, ὕραν δ' εἰς πολυ-
χαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαίνη· τὸ δὲ δούσιν, ἐν δ' ἔπεσ'
ὡκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, ἔλκον νύκτα μέλαι-
ναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρσραν·

Δ εἰκνυσι δὲ αὐτῶ καὶ τὸ εἶδος· λαμπρὸς δ' ἦν ἡέλιος ὥς,
καὶ μέγεθος, οὗ τε γὰρ ἡέλιος φαέθων ὑπρέχεθε γαῖαν·
καὶ ἵτι μᾶλλον ἐν τῷ τῷ ἡμους δ' ἡέλιος μέσον ὕραν δ'
ἀμφιβέβηκε· καὶ πλὴν διαύαμιν· ἡέλιος, ὅς πάντ' ἐφο-
ρᾷ, καὶ πάντ' ἐπαμύει· καὶ τὸ ἐμψυχον, καὶ τὸ ἐπὶ τῇ κε-
νήσῃ αὐτοπροαίρετον, ἐν οἷς ἀπῆλθ' ἄσσομαι εἰς αἶδας,
καὶ ἐν νεκύεσσιν φαίνω· καὶ ἐπὶ τῷ τῷ ὅδε αὐτὴν παρὰ
καλεῖ ἡέλι, ἥτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φαίνε, καὶ
θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρσραν· ἐξ ὧν δηλοῖ
ὅτι, ὅ πῦρ ὄνιν ὁ ἡέλιος, καὶ ἑτέρα τίς κρείων ὁ σία· ὅ-
περ καὶ ὁρίστυτέλης ὑπέλαβεν· εἴ γε τὸ μὲν πῦρ ἐστὶν ἄνω

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

Φερέε, καὶ ἄφυχον, καὶ αὐδιάληπον, καὶ φθάρην. ὁ δὲ
ἥλιος κυκλοφορητικός, καὶ ἑμφυχος, καὶ αἰδῖος, καὶ
ἀφθαρτος, καὶ τῶν ἄλλων δὲ τῶν κατὰ τὸ ἕρπον ἀσρων.
ὅτι ἡ ἀπείρων ὁ μῆρος εἶχεν, φανβὸν ἔστι ἐν πε-
ποίηκε· πηϊάδασ θ' ὑάδασ τε, πτε αἰγὸς ὠρίωνος· καὶ
πλὺ ἀρκτον τ' αἰετρεφομένην πρὶ τὴν αἰφάνη πόλιν
τὴν βόρειον, καὶ διὰ τὸ μετέωρον μὴ ἀπομένειν τ' ὀρί-
ζοντος· ὅτι ἐν ἰσῶ χρόνῳ ὅτε μικρότατος κῆκλος ἐν ᾧ
ἔστιν ἀρκτος· καὶ ὁ μέγιστος, ἐν ᾧ ὠρίων στρέφεται, ἐν τῇ
τῶ κῶσμη πριφορᾷ καὶ τῇ βραδείῳ δυνάμειον βοώπην.
ὅτι πολυχρόνιον ποιεῖται τὴν κατὰ δύσιν, ἕτω πεπώ-
κως θέσει, ὡς τε ὀρθὸν κατὰ φέρεσθαι, καὶ συγκαταδύ-
εσθαι τέσσαρσι ζωδίοις· τὰ πάντων εἰς ὅλην νύκτα μῆ-
ζομένων ἐξ ζωδίων· εἰ δὲ μὴ πάντα τὰ περὶ τῶν ἀ-
σρων θεωρῶμεθα διεξῆλθεν, ὡς ἀρατος, ἢ ἄλλος τις, ἢ
χρὴ θαυμάζειν· ὃ γὰρ τὸ το προέκειτο αὐτῷ ἡ ἀγνοεῖ δὲ
τὰς αἰτίδας τῶν περὶ τὰ στοιχεῖα συμπωμαμάτων, οἷον
σφισμῶν, καὶ ἐκλείφων.

Ε' πρὶ γὰρ ἡ γῆ σύμπασα μετέχει ἐν ἑαυτῇ αἴρος τῆ, καὶ
πυρὸς, καὶ ὕδατος ὅρῳ καὶ περιέχεται κατὰ τὸ εἰ-
κὸς ἐν βάθει αὐτῆς, σκωίσανται αἱ μοῖ πνευματώδεις·
τύττας φασὶν ἐξω μὲν φερομένους κινεῖν τὴν αἴρα· εἰρ-
χθέντας δὲ ἀνοιδάνοιν, εἰς τὸ ἐξω βιαζομένους, τὸ δ'
ἀνελθεῖν τὸ πνεῦμα ἐν τῇ τῆς γῆς τῇ θαλάσῃ αἰτίαν
εἶναι νομίζουσιν ἐμφράσσων ἐν ὅτε τὰς εἰς τὸ ἐξω δίο-
δους· ἐστὶ δὲ ὅτε ὑποχωρῶσαν αὐτῇ, κατερείπην τῇ γῆς
τινὰ μέρη· καὶ τὸ το ἦν ὁ μῆρος εἰδὼς, πλὺ αἰτίαν τῶν
σφισμῶν τῷ ποσειδῶνι ἀνατίθῃσι, γαῖῃ ὁχόν τε αὐτῇ,
καὶ ἐνοσίχθονα προσκαρῶν.

Ε' πρὶ δὲ τῶν πνευμάτων ἐν τῇ τῆς γῆς καθεργυρίων.

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ἔννεμιαι συμβαίνουσι, καὶ ζόφοι, καὶ αὐμαυρώσας τὰ
 αἶψα, σκεφώμεθα εἰ καὶ τὸ το σιωπῇ. πεποίηκε μὲν δὲ
 τὸ προσδῶνα σείοντα πῶν γῆν, μετὰ τὸ ἀχιλλεύως ἐξο-
 ρον ἐπὶ πῶν μάχην· προσηνέχει δὲ ἐπὶ τῆς προτράδας,
 ὁποῖα ἦν ἡ τῆς αἴρος κατὰσσις· ἐπὶ μὲν τῆς σαρκηδός-
 ρος ζῆς δὲ ἐπὶ νύκτ' ὅλην ταπύσας κρατῆρ' ὕσμίνην·
 καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς παροόκλη· ὅδε ποτ' ἠέλιον σόον ἔμε-
 μαι, ὅτε σελήνην· ἠέρι δὲ κατέχευτο· καὶ μετ' ὀλίγον
 ὅδε αὖθις ὄνεται, ζῶ πάτερ, ἀμὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος ἔσας
 ἀχαιῶν· ποιήσου δ' αἶθρην, δός δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέ-
 σθαι· μετὰ δὲ τὸ σείσμεν τῆς πνύματος ἔξω κατὰσάν-
 τος, σφοδροὶ γίνονται ἄνεμοι, ὅθεν ἦρα φησὶν· αὐτὰρ
 ἐγὼ ζεφύροιο, καὶ ὄργεστο νότοιο εἴσομαι ἐξ ἀλόθεν
 χαλεπὴν ὀρέσασα θυέλλαν· εἴτα τῇ ὕστεράα τῇ ἀνέμῳ
 ἡ ἱρίς ἐπὶ τὴν πυρὰν τῆς παροόκλη παρακαλεῖ· οἱ δ' ὁ-
 ρέοντο πνοῇ ὑπὸ λιγυρῇ νέφεα κλονέοντες ὁπιάθεν· ὅ-
 πως δὲ καὶ τὸ ἐκλείψιν τῆς ἡλίου φυσικῶς γινομένην, ὅταν
 ἡ σελήνη ἐν τῇ πρὸς αὐτὸ σιωπῇ κατὰ καθετόν ὑπελα-
 θῆσα ἐπισκοπήσῃ εἰδὼς φαίνεται· πρᾶσιπὼν γὰρ ὅτι
 εἰλύσεται ὁ ὀδυσσεύς, τὸ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τὸ δ' ἵστα-
 μένου· τατέστιν ὅτε αἶμα παύεται καὶ ἄρχεται, ὁ μὲν
 σιωπῆς τῷ ἡλίῳ τῇ σελήνῃ, αἶμα τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν φη-
 σὶν ὁ μάντις πρὸς τῇ μνηστῆρας· αἱ δειλοὶ τί κακὸν τῷδε
 πάχετε, νυκτὶ μὲν ὕμῶν εἰλύσασθαι κεφαλαί τε πρό-
 σωπά τε νέρθε τὴν γῆνα· εἰδώλων δὲ πλέων πρόθυρον,
 πλείη δὲ καὶ αὐλήϊεμένων· ἐρεβός δὲ ὑπὸ ζόφον· ἠέ-
 λιος δὲ ὕραν ἔξ ἀπόλωλε· κακὴ δ' ἐπιδεδροῦ ἀχλὺς·
 καὶ ἀνέμων δὲ φύσιν ἀκριβῶς κατενόησεν· ὡν πᾶν μὲν γέ-
 νεισιν ἐκ τῶν ὕδρων εἶναι· τὸ μὲν δὲ ὕδατος μεταβολή, ὡς
 αἶρα γίνεται· ὁ δὲ ἀνέμος, ἔστιν ἀήρ ῥέων· τὸ δὲ, ὅτε

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

τε ἄλλοις πολλοῖς ἐμφάνει, καὶ ἐν οἷς φησὶν ἀνέμων με-
τος ὑγρὸν αἰντῶν· πλὴν ἢ τὰ εἶναι αἰντῶν, ὡς ἔχει διέθικη·
συν δ' αὖρος τε νότος τ' ἐπεσι, ζέφυρος τε δυσαιῆς, καὶ
βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κύμα κυλίνδων· τῶν γὰρ
ὁ μὲν ἀπὸ ἀνατολῆς ὁρμάται, ὁ δὲ, ἀπὸ μεσημβρίας·
ὁ δὲ, ἀπὸ δύσεως· ὁ δὲ, ἀπὸ ἀριστεῖ· καὶ ὁ μὲν ἀπὸ πηλιώ-
της ὑγρὸς ὢν, μεταβάλλει εἰς νότον θρῆμον ὄντα· ὁ δὲ
νότος λεπιδώμενος, εἰς ζέφυρον, ὁ δὲ ζέφυρος ἔτι μᾶλ-
λον λεπιδώμενος, εἰς βορέαν ἀποκχευαίρεται· διὸ ὡς
ἐπὶ κραπνὸν βορέην, τὰ δὲ κύματα ὄξεν· καὶ πλὴν αἰ-
τίθουσιν δὲ αἰντῶν φυσικῶς· ἐξηγήσατο· ἄλλοτε μὲν νό-
τος βορέην προέηκε φέρεσθαι· ἄλλοτε δ' αὖρος ζέφυρον
ἐξέσκακε διώκην.

Ἡ πύλας δὲ καὶ κείνος ὅτι βορέης πύλας, ὑπὲρ γῆν ὅτι με-
τέρως, ὡς καὶ ἡμᾶς ἔχοντες κλίματι τῷ τῷ κατοι-
κύντας· ὁ δὲ νότιος ἐκ τῆς ἐναντίας βαθύς· ὅθεν ἐπὶ μὲν
τῆς βορέης φησὶ· καὶ βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κύμα
κυλίνδων· τὸ ἀνωθεν ἐμπέπυσαν φορὰν· τὸ ἀνέμῳ ἐμ-
φανί· τὸ δὲ ὡς, τὸ ἀπὸ τῆς κοιλοτέρης πρὸς τὴν ἐναντίον
βίαν· ὅτι δὲ καὶ τὸ ὑετὸς γένεσις ὅτι ἐκ τῆς τῶν ὑγρῶν
ἀναθυμιάσεως, ἐπεδήλωσεν εἰπὼν· κατὰ δ' ὅτι ὡς
ἦεν ἐέρσας αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, καὶ αἵμα-
τοῖσιν δὲ ψιλάσας κατέχονεν ἔραζε· προειρήκει γὰρ τὸ
μὲν αἶμα κελαινὸν ἐυρρόον· ἀμφοῖν σκεῦμανδρον, ἐσμέ-
δας· ὁ δὲ αἶμα, ψυχὰς δ' αἰθέρος δὲ κατέκλινον· ὅθεν δὴ
λόγῳ ὅτι τὰ ἀναφρόμενα ἀπὸ τῆς περὶ γῆν ὑδάτων
ὑγρὰ ἀναπεφυρμένα τῷ ὕδατι, τοιαῦτα ἀνωθεν κατη-
σέχθη· τὸ δ' αὖτ' λόγῳ ἔχεται καὶ κείνο ἡματι ὁπωρινῷ
ὅτε λαβρότατον χεῖρ ὕδατος· ὅτε ἂν ὁ ἥλιος ἐκ βάθους αἰ-
θαυῶν διὰ ξηρότητα τῆς γῆς τὰ ὑγρὰ, θολρὰ, καὶ γινώσκῃ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ἀνὰ φέρεται τὰ ἢ ὑπὸ βάρους λαβρα κατὰ ῥῆγνυται. αἱ δὲ
 ἐν ὑγρὰ ἀναθυμιάσεις, ὅτε γὰρ γεννώσιν, αἱ δὲ ξηραὶ ἀνέ-
 μους ὅταν ἢ ἐννέφει ἀποληφθῇ ἀνέμος, ἐπὶ τὰ βία ῥή-
 ξη τὸ νέφος, βροντὰς, καὶ ἀστραπὰς ἀποτελεῖ. εἰ δὲ ἐκ πύ-
 κτοι. ἢ ἀστραπὴ κβανδὸν ἀφίησιν ὅπρ' εἰδὼς ὁ ποιητὴς
 λέγει τὰ τοιαῦτα. ἀστράφας ἢ μετὰ ἔκτυπε καὶ ἐν ἄλ-
 λαις. ὅτε δ' αὖ μύδις βρόντησε, καὶ ἐμβαλεν νηὶ κβανδόν.
 Ⓞ εὖς εἶναι πάντες οἱ γε ὀρθῶς φρονῦντες νομίζουσι, καὶ
 πρῶτος ὁ μῆρος· αἰὲ γὰρ μέμνηται τῶν θεῶν λέγων, μοῖ-
 καθεὶς θεοὶ ῥέα ζῶντες ἀθανάτοι καὶ ὄντες. ῥαδίαν. καὶ
 ἀπαυσον ἔχουσι πλὴν τὸ ζῆν φύσιν, καὶ ὁδεύοντα τροφῆς
 ἢ δέεται τῶν θνητῶν ζῶν τὰ σώματα. ὁ γὰρ σῖτον ἔ-
 δισσ', ὅπνιν σ' ἀβροπαοῖνον· τὴν ἐκ ἀνάμονες εἰσι, καὶ ἄ-
 θάνατοι καλέονται· εἰπεῖ ἢ ἐδέτο ἢ ποίησις θεῶν ἐν βῆν
 τῶν ἵνα πλὴν γνώμην αὐτῶν, ἀεθλήσῃ τῶν ἐν τυχεράντων
 παραστήσῃ. πρίεθικεν αὐτοῖς σώματα· ὅθεν δὲ ἄλλο
 σώματος εἶδος ἢ ἄνθρωπος δικτινὸν ἔπει ἐπισήμης.
 καὶ λόγος, προσειχέσας ἔκτισον τῶν θεῶν, μετὰ τὸ κοσ-
 μῆσαι μετέθετε, καὶ καλλῆ, ἅμα καὶ τὸ τοῦ πέδειξε,
 τὸ εἰκόνας, καὶ ἀγάλματα θεῶν μετὰ τὸ εἰς ἀνθρώπων
 εἶδος, ἢ κριβωμένα ἰδρύσθαι ὑπὲρ τὸ παρέχειν ὑπό-
 μνησιν, καὶ τοῖς ἑλάων φρονῦσιν, ὅτι εἰσὶ θεοί. τῶν
 δὲ πάντων ἀρχηγόν, καὶ ἡγεμόνα τὸν πρῶτον θεὸν νο-
 μιζόντων τῶν ἀρίστων φιλοσόφων ἀσώματον ὄντα, καὶ
 νοήσῃ μᾶλλον κατὰ λιπὸν· καὶ ὁ μῆρος ταῦτα ὑπολαμ-
 βάνων φαίνεται παρ' ὧ λέγεται ὁ ὅτε, πατὴρ ἀνδρῶν τε
 θεῶν τε· καὶ ὧ πάτερ ἡμέτερε κρονίδη ὕπατε κρείόν-
 των· καὶ αὐτὸς μὲν ὁ ζεύς φησιν· ὅσων ἐγὼ περίτ' εἰμι
 θεῶν περίτ' εἰμὶ ἀνθρώπων· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ πρὸς αὐτὸν· αὐτὸν
 καὶ ὅ μεις ἰδμεν, ὅ τοι ἀέρος ὅς ἐστι κρονί· εἰ δὲ δέει καὶ

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

τὸ ζητῆσαι, εἰ νοῦν ἡπίστατο τὸν θεὸν, ἢ ἀντικρὺ
 ἢ ἄτε ἐν ποιήσει πολὺ τὸ μυθώδης ἐχέσθαι. ὁ μὲν δὲ
 θεὸς καταμαθεῖν, ἐν οἷς φησὶν ὄρεν δ' αὐρύσσει κρονίδην
 αὐτῷ ἡμίονον ἄλλων, ἐν οἷς αὐτὸς λέγει αἰὲς ἦτοί μ' ἐγὼ
 μενέω πῦλιν ἡλύμποιο ἡμίονος, ἐν δ' ὄρεσιν φρένα τέρ-
 φομαι. ἢ ἢ μόνωσις αὐτῇ, καὶ τὸ μὴ καταμινύειν τοῖς
 ἄλλοις θεοῖς ἑαυτὴν, αἰὲς χαίρειν ἑαυτῷ σωδόντα, καὶ
 χρώμενον ἡσυχίαν ἄγοντι, καὶ αἰὲς διακοσμήντι τὰ
 πάντα, πῶς τὸ νοῦν θεῶ φύσιν παρίστησιν· οἷον δὲ ὅτι
 οὗς θεὸν ὁ θεὸς ὅ πάντα ἐπιστάμενος, καὶ διέπων τὸ πάν-
 φησι γὰρ ὁ ποσειδῶν· ἢ μὲν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος
 ἢ δὲ γὰρ πάρεξ αἰὲς ἢ πρῶτος ἐγενόνη, καὶ πλείονα ἢ
 δὲ καὶ τὸ πολλὰς, ἐν δ' αὐτῶν ἀλλ' ἐνόησε τὸ σημάδι
 ἢ ὅτι αἰὲς διαγοῖται.

Τῆς δὲ τὸ θεῶ διανοίας ἐχεται, καὶ ἡ πρόνοια, καὶ εἰ μαρ-
 μένη, πρὶ ὧν εἴρηται λόγοι πολλοὶ παρὰ τοῖς φιλοσό-
 φοις· τῶν δὲ πάντων τὰς ἀπορροὰς ὁμηρος παρέχει·
 τὰ δὲ τῆς προνοίας τῶν θεῶν τίς αἰὲς καὶ λόγοι τὸς ὅτι
 διὰ πάσης τῆς ποιήσεως ἢ μόνον πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ
 τῶν ἀνθρώπων διαλέγονται, αἰὲς καὶ καταβάντες ἐπὶ
 πῶς γῆν, τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλῶσιν ὀλίγα ἢ παραδείγμα-
 τος ἐνεκα θεασώμεθα ἐν οἷς θεὸν ὁ ἢ λέγων πρὸς τὸν
 ἀδελφόν, ἔγνωσ ἐνοσίγαιε ἐμὴν αἰὲς σῆθεσι βυλὴν, ὧν
 ἐνεκα ξωάγαιρα μέλυσί μοι ὁλλύμενοι πρὸς καὶ ἐν ἄλ-
 λοις, ὧ πόποι, ἢ φίλον ἄνδρα διωκόμενον πρὶ τείχεος
 ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι, ἢ μὲν δ' ὁλοφύρεται ἡτορ.

Εἰ τι δὲ τὸ βασιλικὸν αἰετῶμα καὶ τὸ φιλόανθρωπον ἡθος
 ἐμφαίνει ἐπὶ πῶν, πῶς αἰὲς πρὸς ὁδυσῆος ἐγὼ θεοῖο λαβοί-
 μην, ὅς πρὶ μ' ἔνδον θεὸς βροτῶν, πρὶ δ' ἢ βῆ θεοῖσιν ἄθα-
 νάτοισι δέδωκε, τοὶ ἔρανδον αὐρῶν ἐχουσιν, ἐν οἷς ὄρεν

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ἔστιν ὅτι ἐπὶ πέντε ἔτη ἀνδρᾶ πρῶτον ἐπὶ τῷ νῦν ἔχοντι
 δαῖτῳ ἢ ἐπὶ τῷ σέβειν θεῶν, πῶς ἢ αὐτοῖς τοῖς ἀνθρώ-
 ποις ὁμιλῶντας, καὶ συμπονῶντας ποιεῖ τὰς θεῶν ἐν
 πολλοῖς ἐστὶ καταμθεῖν ὥς πρὸς καὶ πλὴν ἀθηνᾶν, ποτὲ καὶ
 τῷ Ἀχιλλεῖ· αἰεὶ δὲ τῷ Ὀδυσσεῖ, καὶ τὸν ἑρμῆν τῷ πρία-
 μῳ, καὶ αὐτὸν πάλιν τῷ Ὀδυσσεῖ· καὶ θάλασσαν ἢ αἰεὶ τὰς θεῶν τοῖς
 ἀνθρώποις παρασκευάζειν οἴεται. φησὶ γὰρ καὶ τε θεοὶ ἐοί-
 κότες ἀμφοδραποῖσι παντοῖοι τελέθοντες ἐπισρωφῶσι
 πόλιν, ἀνθρώπων ὕβριν τε, καὶ ὀνόμην ἐφορῶντες
 τῆς ἢ προνοίας τῶν θεῶν· ἰδίον ἐστὶ τὸ βύλασθαι δικαίως
 τὰς ἀνθρώπων βίαν· καὶ φησὶν ὁ ποιητὴς ἐναργέστα-
 τα· ὅ γὰρ χέτλια ἔργα θεοὶ μάκτερες φιλέουσιν. ἀλλὰ δὲ
 κινεῖ τίνεσι, καὶ ἅσι μακρὰν ἀνθρώπων· καὶ ζῶντες δὲ δῆτ'
 ἀνδρῶν κατεσφάλλουσιν χαλεπήνῃ οἱ βίην ἀγορῇ σκολι-
 αὶς κρινόντι θέμιστας· ὥς πρὸς τὰς θεῶν προνομήντας
 τῶν ἀνθρώπων εἰσάγει· ὅπως καὶ τὰς ἀνθρώπων μεμνημέ-
 νους αὐτῶν ἐν πάσῃ τύχῃ· καὶ ὁ μὲν ὀνόμων στρατηγὸς
 φησὶν ἐλπομαι ἀνδρῶν δὲ τῶν ἄλλοισι τε θεοῖσιν ἐ-
 ξελάν· ἐπὶ δὲ καὶ καὶ κηρυττομένης· ὁ δὲ κινεῖται
 ὡς· ἔσθ' ἂν πατέρ' ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὕπνῃ ἔρος ἦσθ' ἀχαιῶν· καὶ
 πάλιν ὁ μὲν κτείναν, ἐπεὶ δὲ τὸν ἀνδρᾶ θεοὶ δαμάσασθαι
 ἔδωκεν· ὁ δὲ θνήσκων, φράζει τὰ μῆτοί τι θεῶν μῆ-
 νιμα γένωμα· πόθεν οὖν ἄλλοθεν, ἢ ἐκ τῶν εἰρημέ-
 νων ἔστι τὸ δόγμα ἐκείνο τῶν πωτῶν;

Τὸ δὲ εἶνα μὲν εἶναι τὸν κόσμον, συμπολιτευέσθαι δὲ ἐν
 αὐτῷ θεῶν καὶ ἀνθρώπων δικαιοσύνης μετέχοντας φύσιν
 καὶ τὸν ὅταν εἴπῃ. ζῶντες δὲ θέμισ' ἐκέλευσε θεῶν ἀγορῇ
 δεκτέσθαι. τίς γὰρ αὐτὸν ὁρῶντες θεῶν ἀγορῇ δεκτέ-
 λεσθαι· ἢ τίς πρὶν ὧν, καὶ ἀχαιῶν μερμηρίζεις· τίς ἄλ-
 λου ποδὲς κινεῖσιν, ἢ ὅτι νόμος πόλεως ὁ κόσμος διοικεῖται

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ταῖς καὶ προβαλόντων οἱ θεοὶ ἐξάρχοντος τῶ θεῶν τε,
καὶ ἀνθρώπων πατρὸς.

Τὴν δὲ πρὶ τῆς εἰμαρμένης δόξαν, δείκνυσιν ἐν ἐκείνοις
σαφῶς μοῖραν δ' ἢ τινά φημι πεφυγμένον ἐμμεναι αὐ
θρῶν, ἢ κακόν, ἢ ἢ καὶ ἐσθλόν, ἐπὶ τὰ πρῶτα γένεται.
καὶ ἐν οἷς ἄλλοις κραταύει τὸ δαύμιον τὴν εἰμαρμένης,
ἡγεῖται μὲν τοι καὶ αὐτὸς ὡς πρὶ καὶ μετ' αὐτὸν οἱ δοκίμοι
ταῖσι τῶν φιλοσόφων, πλάτων, καὶ ἄριστοτέλης καὶ θεόφρα
στος ἢ πάντα καὶ εἰμαρμένην παραγίνεσθαι, ἀλλὰ τι
καὶ ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι, ὧν ὑπάρχει καὶ τὸ ἐκείνου
θρ' τῆς δὲ πῶς σωαπὴν τὸ κατηναγκασμένον, ὅταν
τις πράξας ὁ βύλεται, εἰς ὃ μὴ βύλεται, ἐμπίσθι καὶ
ταῦτα σαφῶς ἐν πολλοῖς διδῆλωκεν ὡς τε, καὶ ἐν ταῖς
ἄρχαῖς ἐκτέρας τῆς ποιήσεως ἐν καὶ τῇ ἰλιαδί λέγων
πῶ ὄργην τῶ ἀχιλλεύς ἀτίαν τῆς ἀπωλείας τῶν ἐλλή
νων γενέσθαι καὶ τότε πῶ διὸς βύλησιν ἐκ τελεσθῆναι.
ἐν δὲ τῇ ὀδυσείᾳ τῆς ἐταίρου τὸ ὀδυσσεύς διὰ πῶ αὐ
τῶν ἀβυλίαν ὁλέθρῳ πρίπτεσθαι ἐξήμαρτον γὰρ ἀφά
μενοι τῶν ἱσῶν τῶ ἡλίῳ βοῶν, ἐξ ὃν ἀποχέσθαι αὐτῶν.
καὶ ἢ ἦν προειρημένον, τὰς εἰ καὶ κασιγέας ἐάσης, γό
σου δὲ μέδου καὶ κεν ἐτ' εἰς ἰθάκην καὶ πρὶ πάχον
τῶ ἰκοιθεῖ εἰ δὲ κε σῖναι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὅλε
θρον. ὅπως τὸ καὶ μὴ ἀδικῆσαι, ἐπ' αὐτοῖς. τὸ ἢ ἀδική
σαντας ἀπολείσθαι ἐκ τῆς εἰμαρμένης ἀκόλυθον ἦν.
ἔνεστι ἢ καὶ ἄλλως συμβαῖναι ἐκ προνοίας διαφυγεῖν.
ὅπρ' ἐν τῇ παρίσθῃ ἐνθα, δὲ καὶ δούσηνος ὑπὲρ μό
ρον ὡλετ' ὀδυσσεύς, εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεῶν γλαυκῶ
πις ἀθήνη. ἀμφοτέρησι δὲ χροσὶν ἐπεαυμένους λάβε
πέποις, τῆς ἐχίτο σπινάχων, εἰως μέγα κῦμα παρῆλθεν.
ἐνταῦθα γὰρ ἐκ τῶ ἐκαντίον κινδυνούων ὑπὸ τύχης ἀπο
λείσθαι,

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ἀνδρῶν ἐν προνοίᾳ σώθῃ.

Κ αὐτὰρ ἢ πρὶ τῶν πολλῶν, καὶ ποιήσῃ παρὰ τοῖς φι-
λοσόφοις τὰς πλείους ἀφορμὰς ἐξ ὁμῆρος λαβύσιν, ὅτε
καὶ πρὶ τῶν ἀνθρωπείων πραγμάτων, ὧν πρῶτον πρὶ τῆς
ψυχῆς τῆρας ὡς μεθ' ἡμῶν δὴ τῶν λογμάτων, πυθαγό-
ρου, καὶ πλατωνος γενναϊοτάτον ὅτι, ὅτι εἶναι τὴν ψυχὴν
ἀθάνατον, καὶ πρὸ τῶν λόγων προστιθέντιν ὁ πλάτων· τίς
ἦν τὸ πρῶτον ἀνερῶν ἡσεν; ὁ μῆρος εἰπὼν ἄλλοτε, καὶ
ταῦτα. ψυχὴ δ' ἐν ῥεθείῳ πλάμεν, αἰδὸς δὲ βεβήκει,
εἰς τὸ αἰδῆν, καὶ ἀδρακτον· εἴτε αἶρα θείη τίς, εἴτε ὑπόγει-
ον τόπον. καὶ ἐν τῇ ἰλιᾷ ποιῶν τὸ παροῦκλῃ
ψυχὴν ἐρίσσε μένιν κοιμωμένῳ τῷ Ἀχιλλεῖ· ἦλθε δ'
ἐπὶ ψυχὴ παροῦκλῆος δειλοῖο· καὶ λόγος αὐτῷ πρὶ τῇ
θυσίᾳ ἐν οἷς καὶ τὸ τοῦ λέγει· τί λέμε ἔργουσι ψυχῇ, εἰδω-
λα καμόντων· ἐν δὲ τῇ ὁδῷ αἰὶα δι' ὅλης τῆς νεκρῆος τῆς
ἄλλοι, ὅτι τὰς ψυχὰς δεικνυσι μετὰ θάνατον διαμενί-
σας, καὶ φθεγγομένας αἷμα τῷ πιεῖν τὸ αἷματος· καὶ ἔ-
στιν ὅτι τὸ αἷμα νομῇ καὶ ῥοφῇ ὅτι τὸ πνέματος
τὸ ἢ πνέμα ἐστὶν αὐτὴ. ὅψυχῃ δ' ὀχημα τὸ ψυχῆς.
Ε νὰ γέτατα ἢ καὶ κείνο ἀπέφηνεν, ὅτι τὸ ἀνθρώπου ὅθεν
ἄλλο, ἢ τὴν ψυχὴν νομίζῃ· ἐν οἷς λέγει· ἦλθε δ' ἐπὶ ψυ-
χὴ θιβαῖον τειρεσίαν, χύσεν σκῆπτρον ἔχων· ἐπὶ τῇ
δε γὰρ ἀπὸ τῆς ψυχῆς ὀνόματος εἰς τὸ ἄρρενικόν
μετέβαλεν ἵνα δείξῃ ὅτι ἡ ψυχὴ ἦν ὁ τειρεσίας· καὶ ἐν
τοῖς ἐξῆς πάλιν· τὸν δὲ μετ' εἰσενόησε βίην ἡρακλεῖ-
ην εἰδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι· καὶ γὰρ ἐν ταῖς
πάλιν εἰδῶσεν, ὅτι τὸ μετ' εἰδῶλον, ὅπρ' ἦν ἀποπε-
τασμένον τῷ σώματος, ὅτι τῆς ἐκείνης ὕλης ἐφελ-
κόμενον ἐφάνταζετο· τὸ δὲ κατὰ τὸ πρῶτον τῆς ψυχῆς
ἀπελθὼν αὐτὸς ἦν ὁ ἡρακλεῖς.

Hom. Ilias

5 i

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

Ὅτιν καὶ κείνο δοκεῖ τοῖς φιλοσόφοις ὅτι εἶναι τὸ σῶμα ἄν
 πόν τινὰ τῆς ψυχῆς δεσμοτήριον· καὶ τὸτο ἡ ὁμηρος
 πρῶτος ἐδήλωσε· τὸ μὲν γὰρ τὸ ζῶντων αἰεὶ δέμας προ
 σαγορεύει· ὡς ἐν τούτοις· δέμας ὑδὲ φυὴν, καὶ δέμας
 δ' ἦν κτο· γαῖα κὲν καὶ ἦτο· ἐμὴν δρετὴν, εἰδὸς τε, δέμας
 τε· καὶ δὲ ἀποβεβληκὸς τὴν ψυχὴν, ὑδὲν ἄλλο, ἢ σῶμα
 κελεῖ· ὡς ἐν τούτοις· σῶμα δὲ οἷός ἐστι δέμον δόμιναι πα
 λιν, καὶ σῶμα τ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις ὀδυσῆος· καὶ
 σῶμα γὰρ ἐν κίρκης μεγάρῳ κετελείπομεν ἡμεῖς· καὶ ἔ
 αὖτ' ὡντος μὲν τὸ ἀνθρώπου δεσμός ἐστι τῆς ψυχῆς·
 τελευτήσαντος δὲ, ὡς περὶ σῆμα καταλείπεται·

Τούτω δὲ ἐπιτετα καὶ ἐτέρου δόγμα τὸ πυθαγόρου· ὅτι μετα
 βαίνειν τὰς ψυχὰς τῶν τελευτησάντων εἰς ἑτέρα σώμα
 των εἰδὴ· αἷμα δὲ τὸτο τὸ ὁμηροῦ διανοίας ἐκτὸς ἔστιν· ὅτι
 ποιήσας καὶ τὸ ἐκτορα τοῖς ἵπποις διαλεγόμενον, καὶ τὸ
 ἀντίλοχον· καὶ αὖτ' ἐν τῷ ἀχιλλεῖ, καὶ μὴ ὅτι διαλεγόμε
 νον, ἀλλὰ καὶ αἰνόντα, καὶ τὸ καὶ πρὸ τῶν ἀνθρώπων,
 καὶ τὸ οἰκείων ἐπιγινώσκοντα τὴν ὀδυσσεύς, τί ἄλλο, ἢ
 τὸ κοινωνίαν τῶν λόγων, καὶ συγγένειαν τῇ ψυχῇ τῶν ἀνθρώ
 πων, καὶ τῶν ἄλλων ζώων παρίσσει· καὶ οἱ τὰς βῆς τῶν ἰλίων
 καταφρονέοντες, καὶ ἐκ τῶν ὀλέθρων πρὶ πεσόντες, ἐλέχθ
 σιν, ὅτι ὑμόνον βόες, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ἄλλα ζῶα ὡς
 τὸ αὐτὸ φύσει ζωτικῆς μετέχοντα, τιμᾶται ὑπὸ τῶν
 θεῶν· καὶ τὸ μεταβάλλειν ἢ τὸ ἐταίρους τῶν ὀδυσσεύς εἰς σὺ
 αῖς, καὶ τοιαῦτα ζῶα, τὸ αἰνιέται, ὅτι τὸ ἀφρόνων ἀν
 θρώπων αἰ ψυχὰς μεταλλάττειν, εἰς εἰδὴ σωμάτων θη
 ριωδῶν ἐμπεσῆσαι εἰς τὸ τὸ παντὸς ἐγκύκλιον πρὶ φω
 ράν ἢν κίρκη προσαγορεύει· καὶ κατὰ τὸ εἶδος ἡλίου παῖ
 δα ὑποτίθεται οἰκῆσαν ἐν τῇ αἰαίνῃ νήσω· ταύτην ἡ ἀπό
 τ' αἰαίν, καὶ ὀδύρεσθαι τὸ ἀνθρώπου ἐπὶ τοῖς θανάτοις
 (ἐκκλητικόν)

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

Ὁ δὲ ἔμφρων ἀνὴρ αὐτὸς ὁ ὀδυσσεὺς ἠνέπαθε τὸ τοιαῦτον
μεταβολὴν, παρὰ τὸ ἔρμυ τῆς ἐστὶ τὸ λόγῳ τὸ ἀπαθὲς
λαβὼν αὐτὸς δὲ ὅτος, καὶ εἰς ἄλδ' αὖ καὶ τοῖσιν, ὡς πρὶ εἶναι
αἰῶν χωρίζειν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ θεατὴς ψυ-
χῶν τὴν τε ἀρχαῶν, καὶ φάων γιγνόμενος αὐτὴν ἢ τὴν ψυ-
χὴν οἱ παῖδες ὁρίζονται πνῦμα συμφύεις, καὶ ἀναθυ-
μίσαισιν ἀνθρωπίνην, ἀναπνομένην ἀπὸ τοῦ ἐν σώματι ὀ-
ργῶν, ὁ μὲν ὁ ἀκολληθῆσαντες λέγοντι, εἰσὶ δὲ αὐτῇ
ἐν στήθεσι μένη καὶ πάλιν, ψυχὴ ἢ κατὰ χθονὸς ἡνίτε
καπνὸς ἐν οἷς τὸ μὲν ζωτικὸν πνῦμα αἶτε ἐνικμον ἀν-
τιδιδού, τὸ ἢ κατὰσβεσνύμενον ἡδὴ, καπνῷ ἀπὸ καὶ ἔρ-
καὶ αὐτῷ δὲ τῷ τὸ πνῦματος ὀνόματι κέχρηται ἐπὶ
αὐτῆς ὡς εἰπὼν, ἔμπνυσε μένος μέγα ποιμενὶ λαῶν
καὶ θυμὸν ἀποπνείων, καὶ ἡδ' ἐπεὶ τὸν ἄμπνυτο, καὶ ὅτε
φρένα θυμὸς ἀγέρθη, τῆς ἐστὶ τὸ πνῦμα διασπαρμένον
συνελέξατο, καὶ αὖθις δ' ἄμπνυθῆ παρὰ τὴν προῖη βο-
ρέας, ἰώρῃ ἐπιπνείουσα καὶ ὡς κενεφνῶτα θυμὸν τὸ
τὸ λειποθυμνῶτος τὸ πνῦμα ῥιπίσασα ἢ ἔξωθεν προῖη
συμφύεις ὅσα, ζῶντα αὐτὸν κατέστησε. συναίρεται δὲ
τῷ λόγῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὸ ἐκτὸς πνῦματος τῷ τῆς ψυ-
χῆς ὀνόματι κέχρηται εἰπὼν, ἢ καὶ μάλα φύξασα,
βύλεται τὸ ἔπειν ἀντιπνύσασα.

Γ' ἅπαν δὲ, καὶ ὀριζομένης πᾶν ψυχὴν ἀσώματον εἶναι
ἐνόμισαν. αἱ δὲ πρὶ σώμα εἶναι, καὶ τῆς ὡς πρὶ ὀχ-
ματον δεῖσθαι διὰ καὶ ἀπαλλαγομένην τὸ σώματος,
τὸ πνῦματιδὸν ἐφέλκεσθαι πολλάκις καὶ θάπρ' ἐκ μα-
ρῆον ἢν ἔχε τῷ σώματι μορφήν διαφυλάσσοντες ὅπως
εἴη καὶ ὁμιρος ὁ δαμῶ τῆς ποιήσεως ὀρεθίσειται σῶ-
μα τὴν ψυχὴν καλῶν, αἰνὰ τὸ ἐστρημένον ψυχῆς αἰὲ τῷ
τῷ τῷ ὀνόματι προσαγορεύει, ὡς καὶ τινῶν ἐν τοῖς πρὶ

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ὡς ἐμνημεύσαμεν τῆς ἡ ψυχῆς ἐχθρῆς, ὡς καὶ τοῖς
 φιλοσόφοις δοκεῖ, τὸ μὲν λογικὸν ἐκιδρυμένον τῇ καρ-
 τῇ, τὸ δὲ ἄλογον, καὶ τῷ τῷ μὲν θυμικὸν ἐκιδρυμένον τῇ καρ-
 τῇ, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν ἐν τοῖς περὶ πλὴν τὰς ἄλλων, ἄρ-
 ὡς ὁ πρῶτος ὁ μὲν εἶδε τὴν τῷ διαφορὰν ὡς ἐποίη-
 σεν, ἐπὶ μὲν τῷ ἀχιλλεύῳ, πλὴν λογισμὸν τῷ θυμῷ μα-
 χόμενον, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ῥοπῇ διανοούμενον, ἢ αἰμάνειν
 τὸν λευπηκότα, ἢ παύσαι τὸν χόλον, ὡς ὁ ταυθ' ὥρμαι-
 νε κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν τῷ τῷ πλὴν φρόνισιν.
 καὶ πλὴν ἀντικειμένην αὐτῷ θυμικὴν ὀργὴν, ἢ τὴν φρό-
 νησιν ἐπικρατεῖσαν πεποιμένην τῷ αὐτῷ ἢ ἐπιφά-
 νει τῆς ἀθηνᾶς βύλεται. καὶ ἐν ἄλλοις δὲ ποιοῖ τὸν λο-
 γισμὸν τῷ θυμῷ παραινῶντα. καὶ ὡς πρὸ ἄρχοντα τῷ
 ὑποτεταγμένῳ κελεύοντα. τέταρτον δὲ καρδίῃ, καὶ καὶ
 τῷ ἄλλῳ ποτ' ἐπὶ καὶ πολλὰ καὶ μὲν τῷ λογισμῷ
 πείθεται τὸ θυμικὸν ὡς ἐν ταῖς ὡς ἐφ' αὐτὴν ἐκείναι
 καὶ παρὸς φίλον ἡτορ' τῷ αὐτῷ ἐκείνῃ καρδίῃ μέ-
 νει τετληκῶς. ὁ μοῖως δὲ καὶ τὸ λυπημένον, ἀλλὰ τὰ καὶ
 προτετύχθαι ἐκείνῳ ἀχνυμένοι πρὸ θυμὸν ἐκείνῳ
 θείναι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη. οἷον δὲ πρὸς ἐκεί-
 νον τὸν θυμὸν τῷ λογισμῷ παρὶσιν. ὁ πρὸς ἡνὶ πα-
 τῶν, ἀλλὰ φίλων φανερὸς ὅτι, ὡς ὁ νέκτωρ τῷ ἀγαμέμνο-
 νι πλὴν εἰς τὸν ἀχιλλεῖα ὑβρίν ὀνειδίζων φησὶν. ὅτι
 καὶ ἡμέτρον γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε πόλλ' ἀπε-
 μυθεόμην· σὺ δὲ σὺ μεγαλήτορ θυμῷ ἐξέσθ', ἄνδρα
 φέριστον, ὃν ἀδάνατοί πρὸς ἔτισαν, ἡ γὰρ μῆσαο. ὁμοίᾳ δὲ
 τῷ τοῖς καὶ ὁ ἀχιλλεῖα πρὸς τὸ ἅπαντα λέγει· πάντα τί μοι
 κατὰ μοῖραν εἴσω μυθεόσασθαι. ἀλλὰ μοι σιδάνεται
 καρδίῃ χόλῳ, ὅππότε ἐκείνῳ μνήσομαι. ὅς μ' αὖ σφρη-
 λον ἐνδοχέουσιν ἔρεξεν. ὅτω δὲ καὶ ὑπὸ φόβῳ ἔστιν ὅτε
 ὁ λογισμὸς

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ἡ λογισμὸς ἐξίσταται· ὅταν ἔκτωρ ἢ διανοεῖται ὑπὸ τῇ
 καὶ τὴν πρὸς τὸν Ἀχιλλεὺς μάχῃ· βέλτερον αὐτὸν ἔριδι
 ξαυελανέμεν· ὅππῃ τὰ χιόδια εἶδον, καὶ ὁ ποτέρωθεν ὀλύμ-
 πιος αὐχὸς ὀρέξῃ· εἴτ' ἀναχωρεῖ πησίων γενομένων τῶ
 Ἀχιλλεὺς· ἔκτορα δ' ὡς ἐνόησεν, ἔλεθ' ὁρῶν, ὅτε ἔτι
 τῇ αὐτῇ μένῃ, ὁπίσω δὲ πύλῃσι λίπε· βῆ δ' ἢ φοβηθεὶς·
 Εἰς τὴν κενεὴν δὴλον, ὅτι τὰ πάντα πρὶ τὴν καρδίαν σω-
 σιν, ὅρῃν ἢ ὕψος, καρδίῃ δ' οἱ ἐνδον ὑλάκτῃ· λυπῆ-
 ῖ, τὸ μέγιστον ὀδυρόμενος, καὶ ἀχέων σὴν ἔδει κα-
 ρδίην· τὴν φόβον, καρδίῃ δέ μοι ἐξω σπένδων ἐκθρόσκει·
 φρομεὶ δ' ὑπὸ φαίδιμα γῆα· κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ λόγον ὡς
 πρὸ τὸ φόβον, ὕψος καὶ θάρσος πρὶ καρδίαν ἀπορρίπτει·
 καρδίῃ Ἀλκίνοον προεμίζεν, ἡ δὲ μάχεσθαι· ἐκ τῶν
 εἰρημίων, ἔδοξε τοῖς σπῆκτοισι τὸ ἡγεμονικὸν εἶναι πρὶ
 καρδίαν, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν, ὅπως πρὶ γαστέρα ἐν
 πολλοῖς διασφαλεῖ καὶ ἐν τέτοις· ἀμὰ με γαστὴρ ὁ τραυέ-
 κτος, καὶ γαστέρα δ' ὕψος ὅτιν ἀποκρύψαι μεμαῶ-
 ῖ· καὶ τὰς ἀτίδας ἢ τὴν πρὶ τὸ θυμικὸν μέρος τὴν ψυχῆς
 φύσει συμβαινέσας κατεῖδε· τὴν δὲ ὅρῃν ὑπὸ λύπῃς
 ἐγγινομένην· ζέσιν δέ τινα τὸ αἷματος, καὶ τὸ ἐν αὐτῷ
 πνέματος ὕσαν ἐμφάνων, ὡς ἐν τέτοις· ἀχνύμενος,
 μένος ἢ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναί πῃ μῆλ' ἔπει, ὅτε ἢ
 οἱ πυρὶ λαμπυροῦντι ἐῖκται· μένος δ' ὁ πνέμα προ-
 σαγορεύει· οἷον· τὸ δὲ ἐγγίνεσθαι, καὶ φλέγεσθαι ἐπὶ
 τῶν θυμικῶν οἶται· πάλιν δὲ αὐτὸ τῶν φοβημένων
 πνέμα συγχόμενον, καὶ καταψυχόμενον, τὰς φρί-
 κας, καὶ τὴν πρόμην ποιῇ, καὶ τὰς ὠχρώσεις ἐν τοῖς σώ-
 μασι· πάντα γὰρ ταῦτα συμβαίνει ὑπὸ φύξεως· ἡ μὲν
 ὠχρότης, ὅτι τὸ θερμὸν σωτὴρ χοντος εἰς τὰ μέσα,
 τὸ ἔρως ἀπολείπει τὴν ἐπιφάνειαν· δὲ πρόμος, ὅτε

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ἐν τῷ σωτηρίῳ μου τὸ πνεῦμα, δόξα αὐτῷ τὸ σῶμα. ἡ φρί-
κη, ὅτι πηγνυμένον τὸ ὕψος, αἰφύχῃ πιεζόμεναι ἀνί-
στανται πάντα ἐν ταῦτα σαφῶς σημαίνει ὁ μῆκος φησὶ
τὸ χλωροὶ ὑπαὶ δέης, καὶ χλωρὸν δέος ἤρῃ καὶ βρομέει ὁ
ποταμὸς μαγῆα. καὶ ὡς φάτο, σὺν ἡγέροντι τοῦδε χύτο· δεῖ
διεδαινῶς. ὁρθαὶ ἡ φρίχες ἔσαν ἐν νηαμπῶσι μέλειν
Κατὰ ταῦτα δὴ καὶ τὸ ἐφοβήθη· ῥέγῃσε λέγῃ, καὶ τὸν φόβον
κρυπνὰ προσαιγοῦν. ἐν ἡ ἔναντί, θαλπορὴν τὸ θάρ-
σος, καὶ πῶ ἀγαθὴν ἐλπὶδα τὰ καὶ ἐν φαύλῃ πάθῃ ἔτον
διαρεῖται τὸ φόβον· πάλιν δὲ τῶν πρὸ ὁριζοτέλειαν ἀ-
σεῖα πάθῃ ἡγῃ μένων τὸ νέμεσιν, καὶ τὸ ἔλεον· τὸ τῶν
ἀγαθῶν δάκνεται ἐπὶ τοῖς πλησίον, εἰ παρ' αἰθέραν αὐτοῦ
χῦσι, νέμεσις καλεῖται· τὸ ἡλυπείσθαι, εἰ παρ' αἰθέραν
δυσεχῶσιν, ἔλεος λέγεται, ταῦτα καὶ ὁ μῆκος προσέκειν
τοῖς ἀγαθοῖς νομίζῃ, ὅτι καὶ τῷ διὰ ἀνατίθῃσιν αὐτὰ.
ποιεῖ καὶ ἄλλα τε, καὶ ταῦτα αἰάντος δ' αἰετὶν μάχην
τελαμονιάδαο, (ὅτι γὰρ οἶνε μεσῶν ὅτ' αἰετὶν φω-
τὶ μάχοιτο· καὶ ἐν ἄλλοις, πάλιν οἰκτεῖται τὸν αὐτὸν φό-
βον διωκόμενον πρὸ τείχους.

Γρὶ δὲ ὁρετῆς, καὶ κακίαν ψυχῆς, ἣν ἔχει δόξαν ὁ ποιη-
τὴς ἐν πολλοῖς παρίσησιν. ἐπεὶ καὶ τὸ μὲν τί τῆς ψυχῆς
φοβόν, καὶ λογικόν ἔστι, τὸ δὲ ἄλογον καὶ ἐμπαθές, καὶ διὰ
τοῦτο μέσος θεῶν, καὶ θηρίων γέγονεν ἄνθρωπος· πῶν καὶ ἀ-
κρὰν ὁρετῆς, τείαν ἡγεῖται· πῶν ἡ ἀκρὰν κακίαν, θηρίω
δίαν· ὡς ὑπερὸν ὁριζοτέλειαν ἐνόμισε, καὶ ταῦτα ἐμφανό-
ζει ἐν ταῖς ὁμοιώσεσιν· αἰεὶ καὶ τὸ ἀγαθὸν ὀνομάζῃ θεοει-
δής, καὶ διὰ μῆτιν ἀτάλαντον. τῶν δὲ φαύλων τῶν καὶ
δειλῶν, φυλακινῶν ἐλάροισιν εἰ καὶ ἔστι, καὶ προβάτοις ἀση-
μάντοις, καὶ λαγῶν διωκόμενοι· ἐπὶ δὲ τῶν προπε-
τῶν, καὶ ἀνοήτως ὑπὸ ὀργῆς φρομένων φησὶν, ὅτ' οὐκ
παρδάλιος

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

παρδάλιος τῶν ὀνείων· μένος, ὅτε λέοντος, ὅτε σὺν δὲ καὶ πρὸς
 τὸν ὀλοφρόνος, ὅτε μάλιστα θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πρὶ θεῶν
 βλεμμένη, ὅσον πάνθ' ἔδωκε ὑμμελίαι φρονέουσι·
 τὸν δὲ λιπυμένων ἐμπαθέσθων ὀδυρμὸς ἀνδρόνων
 φωνῆς ἀπειχέζε· τέκνα ἀγρόται ἐξείλοντο, τάρως πετε
 ννὰ γενέσθαι· οἱ μὲν δ' αὖ σὺν τοῖς, τὴν δ' ἄρετὴν τίθενται
 ἐν τῇ ἀπαθείᾳ, ἐκείνοις ἐπὶ μοῖαι, ἐν οἷς πᾶν πάθημα
 ἀναιρεῖ λέγων, πρὶ μὲν λυγρῆς· ἀλλὰ χεῖρ' ὅν μὲν κατὰ
 θάπην, ὅς κε θάνησι νηλεὲς θυμὸν ἔχοντας· ἢ πᾶσι ματι
 διακρύσαντας· καὶ τίπτε δὲ δάκρυσαι παροδὸς καὶ ὅτε
 αὐρῇ· πρὶ δὲ ὀργῆς, ὡς ἔρις ἐκ τε θεῶν, ἔκτ' ἀνθρώ-
 πων ἀπολοιτο· πρὶ δὲ τῷ φόβῳ, μήτι φόβον δ' ἀγρόται
 ἐπεὶ δ' ἐσε πρὸς ἑλπίσιν, καὶ δὲ δέκν' ὑμῶν βλήμενος,
 ἢ τυχεὶς θάνατον, καὶ πότμον ἐπίσση, τεθνάτω· ὅπως
 καὶ προκλάμμοι εἰς μονομαχίαν ἀρόβως ὑπακύνσι·
 καὶ πλείους ἀνθ' ἐνὸς ἀνίστανται· καὶ ὁ τερωμένος, ὅστις
 ἔσθον ἢ χεῖρ' ὅσον παρὰ μένον ὡς πεφισί· νύ δ' ἐμ
 ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς σὺ χεῖρ' αὐτῶς· καὶ πᾶς ὁ γεν-
 νῆος ἀπειχέζεται λέοντι, ἢ καὶ πρὸς ἢ χεῖρ' ἀρρῶ ἢ λαί-
 λαπι· οἱ δ' ἐκ τῷ πρὶ πάντας τὴν ἀπάθειαν ἀνέριον ἀν-
 θρώπῳ νομίζουσι· τὴν δὲ μετριοπάθειαν εἰσάγοντες,
 τῷ τὴν ὑπερβολὴν τῶν παθῶν ἀναιρεῖν μεσόπῃ τὴν
 ἄρετὴν ὀρίζονται· καὶ ὁ μῆρος αἰὲ παρὰ τὴν τῶν ὀρίσους
 ὅτε ἀγνοεῖς, ὅτε μὲν ἀρόβως, ἢ αὐτῶς παντελῶς, ἐν
 τῷ μὲν ἄλλαν ἢ τοῖς πάθεσι κρατῆσθαι, τῶν φάσεων δὲ
 φέροντας· φησὶ δὲ, τὸ μὲν γὰρ τε καὶ ἢ βέπεται χρῶς
 ἀλλυδὶς ἄλλαν· ὅ δὲ οἱ ἀβέβαιος ἔσται· ἐρυταίτ' ἐν φρεσὶ
 θυμός· ἐν ἣ τέ οἱ κραδίη· μεγάλα σένοισι πατάσῃ· καὶ
 ραὶ οἱ οἰόμενῳ, πάταρος δὲ τε γένετ' ὀδόντων· τὸ δ' ἀγα-
 θόν, ὅτ' ἀρ' βέπεται χρῶς, ὅτε τι λίην ταρβῇ· ἀδ' ἄλλον δὲ

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

ὅτι τὰ ἀγαθὰ τὸ λίαν φοβεῖσθαι ὑφελών, τὸ μέγιστον καὶ
τέλειπε· τὰ δὲ καὶ ἐπὶ τῷ ὁμοίῳ λυπῆς τε, καὶ ὁρῆς
καὶ νοεῖν· τοιούτῳ δὲ καὶ κείνοι· ὥστε καὶ ὁ ὁμοίος αὐτῶν
ὑπὸ λυπῆς καὶ ὁρῆς, ἐκτορεῖ τὸ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν
πάτασεν· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι καὶ ὁρῶντες, ἔβριμον· ὁ δὲ ἐν
τῷ κινδυνῷ καθεστὼς ἀνδρείος ὢν, μόνον ἠγωνία· ὅθεν
ἄλλως μὲν ποιεῖ τὸν δόλωνα, καὶ τὸν λυγρόνα φόβῳ μέ-
νους· ἄλλως δὲ τὸ αἰάντα, καὶ τὸν μαίλαον, ἐντροπαλιζο-
μένους, καὶ βάλλειν ὑποχορῶντας, ὡς πρὸς ἀπώσαμένους
σαθμῶν ἑόντας· ὡσαύτως δὲ καὶ λυπυμένων διαφορὰς·
ἐπιδείκνυσιν, καὶ ἡ δόμῶν ὁμοίως· ὡς πρὸς τὸ ὁδυσ-
σεὺς διηγέμενος ὅτι ὁρῶν τῆς κύνελωπας ἐξηπάτησεν,
εἶπεν· ἐμὸν δὲ ἐγέλασε φίλον κῆρ· οἱ δὲ μνηστῆρες πε-
σόντες τὸν πῶχον ἰδόντες, χεῖρας ἀναχόμενοι ἠλώϊη
θανόν· φαίνεται δὲ ἐν κατωτέροις ἢ τῇ μετρίᾳ διαφορᾷ·
καὶ ὁ μὲν ὁδυσσεὺς τὸ ἑαυτοῦ γυναικὸς ἔρων, καὶ κλαῖν-
σαν ἐπὶ αὐτῷ ὁρῶν, φέρει· ὁ φθαλμοὶ δὲ ὥσπερ κέρα ἔστα-
σαν, ἢ ἐσίδιμος· τὸ δὲ μνηστῆρων τῆς αὐτῆς ἔρωντων τῷ
θεασαμένων αὐτῷ λύτο γένετα· ἔρως δὲ ἄρα θυμὸν
ἐθέλγει· πάντες δὲ ἠγῆσαντο παρὰ λεχέων κλιθῆναι·
τοιούτῳ μὲν δὲ τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ πρὸς ψυχῆς δυνά-
μεων, καὶ παθῶν· πρὸ δὲ ἀγαθῶν, καὶ σὺ δαίμονιάς,
πολλῶν εἰρημένων παρὰ τοῖς φιλοσόφοις·

Τ ὁ μὲν τὸν ὄρεπτον τῆς ψυχῆς μέγιστον εἶναι τῶν ἀγαθῶν
κατὰ πάντα σαφές ἐστιν· ἀλλ' οἱ μὲν στωικοὶ τὸν ὄρεπτον αὐ-
τάρκην ἠγῶνται, πρὸς σὺ δαίμονίαν λαβόντες τὸ ἐν δό-
σίμῳ ἐκ τῶν ὁμηρικῶν τύπων· ἐν οἷς τὸ σοφώτατον, καὶ
φρονιμώτατον πεποίηκεν, ὑπὲρ σὺ κλείας πόνη κατὰ
φρονεῖν τε, καὶ ἡ δόνη ὑπερῶν τε· καὶ μὲν πρότερον, ὅ-
πως αὐτῷ οἶον τὸ δὲ ἔρεξε, καὶ ἔτι κατὰ τὸν ἀνὴρ· αὐτῷ

μὲν πληγῶν

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

μὲν πληγῆσιν ἀγκυλίῃσι δαμάσας· ἀπείρα καὶ ἄμφω
ἄμοισι βαλὼν οἰκῇ ὅμοιως ἀνδρῶν δύσμενον κατέ-
δυπλόην· τὸ δ' αὐτὸν δὲ ὕψος· ἡ μὲν αὐτὸς ἔρυκε κα-
λυφῶ δ' ἰαθείων ὥς δ' αὐτὸς, κίρην κατερήτυεν ἐν με-
γάροισιν αἰαλὴ δολόεσσα, λικαιομένη πόσιν εἶναι· αὐτὸς
ἑμὸν ὅποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπρηθεν·

Μάλιστα δὲ ἐν τούτοις πλὴν τῆς ἄρετῆς δόξαν σωίστησιν,
ἐν οἷς ἦν καὶ ἀχιλλεία ποιεῖ ὃ μόνον ἀνδρεῖον, αἰσὰ καὶ
καλλίστην τὴν εἶδος, καὶ ποδωκέστατον, καὶ ἀνέρεστατον, καὶ
παρτίδος ἐπιφανῆς, καὶ ὑπὸ τῶ μεγίστῳ τῶ θεῶν βωηθῶ-
μαιον, ἦν δὲ ὀδυσαέας σάκεα μὲν, καὶ καρτῆρον τῇ φυ-
χῇ, τὰ δὲ ἄλλα ὃ καὶ ὁμοίᾳ τύχῃ κεχημένον· ἡλικία δὲ
τε, καὶ ὁφθαλμοὺς ὡς ἴσῃς, καὶ γονέων ὃ πάντῃ ὀνομασίων,
καὶ πατρὶδος ἀδελφῶν, καὶ ἀπεχθόμηνον ἐτέρῳ θεῷ, ὡς
ὃ δὲ ἐκώλυεν αὐτὸν εἶναι ἀκλεῖα, πλὴν τῆς φυχῆς ἄρε-
πλὴν κεχημένον.

Ο ἰδὲ ἐν τῇ περιπατῶν πρωταίῃ μὲν τὰ τῆς φυχῆς ἀγα-
θὰ νομίζουσιν, οἷον φρόνησιν ἀνδρείαν, σωφροσύνην, δι-
καιοσύνην· δ' αὐτὰ δὲ εἶναι τὰ τῶ σώματος, οἷον ὕψος
αὐτοῦ, ἰσχυρὸν καὶ ἄλλος, τάχος· βίτα δὲ τὰ ἰσχυρὰ, οἷον ἀνδο-
ξίαν ἀνέρεαν, πλῆτον· ἐπαινετὸν μὲν γὰρ εἶναι, καὶ θαυ-
μιαστὸν τὸ ἐκ ἀληθείας, καὶ νόσῳ, καὶ ἀπορίᾳ, καὶ συμφο-
ραῖς ἀβηλήτοις, χεῖρα δὲ τῇ ἄρετῇ τῆς φυχῆς ἀντεχέ-
σθαι τοῖς κακοῖς, ὃ μέντοι ἀρετὴν, ὃ δὲ μακάριον.

Τὸ δὲ ἐκ ἀγαθῶν νῦν ἔχον, τῷ ὄντι ἀνδραμον· ὃ δὲ γὰρ τῇ
κτῆσιν μόνῃ τῆς ἄρετῆς, αἰσὰ καὶ τῇ χεῖρσιν, καὶ τῇ ἐνέ-
ργειαν εἶναι καλὸν· ταῦτα δὲ καὶ ὁ μῆρος δέικνυσιν ἀντι-
κρυς· τὸς μὲν ἔστι θεὸς, αἰεὶ ποιεῖ δ' ὁτιῦν εἰς αἶων, τατέστ' ἔστι
ἀγαθῶν, αἰεὶ καὶ ἀφ' ὧν οἱ ἀνθρώποι παρέχον αὐτοῖς τὰ
θεῶν, ὃ καὶ ἀνωφελὴ δὴλον ὅτι ὄντα αὐτοῖς, ὃ δὲ ἀδιάφο-

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ρα, ἀλλὰ πρὸς αὐδαμονίαν χρήσιμα.

Τίνα δὲ ὦν ἔστι τὰ ἀγαθὰ, ὧν ἐφίενται οἱ ἄνθρωποι, καὶ δι'
αὐτὰ μακρρίζονται, ἐν πολλοῖς διασφαρεῖ, ἅμα καὶ πάντα
ἐπὶ τῷ ἑρμῇ, οἷος δὴ σὺ δέμας, καὶ εἶδος ἀγῆτος, πέπνυ-
σαι δὲ νῶν, μακρῶν δ' ἐξέει τοκήων. μαρτυρεῖ γὰρ
αὐτῷ κάλλος σώματος, καὶ φρόνησιν, καὶ ἀνένδαν. τὰ
δὲ κατὰ μέρος, τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε, καὶ ἡνιοκήν ἐρα-
τεινὴν ὥπασαν, καὶ θεωπέσιον πλῆτον κατέχουσιν κρονί-
ων. δῶρον γάρ ἐστι καὶ τὸ τοῦ θεοῦ. ἴδε δ' αὖτος νέμεθ
ἴλβον ὁλύμπιος ἀνθρώποισι.

Γοτὲ δὲ καὶ τὴν τιμὴν ἡγείται καλὸν τιοίημιν δ' ὥς τί-
ετ' ἀθηναίη, καὶ ἀπόλλων. πῶς δὲ τὴν εὐπαιδίαν, ὥς
ἀγαθόν, καὶ παῖδα κατὰ φθιμένοιο λιπέσθαι. πῶς δὲ τὴν
τῶν οἰκείων ἀπόλαυσιν. πέμπτε με σπείσαντες ἀπὴ-
μονα. χαίρετε δ' αὐτοὶ ἦδη γὰρ τετελέσται ἅ μοι φίλος
ἤθελε θυμὸς, πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ μοι θεοὶ ὑρανί-
ων δὲ ὀλβία ποιήσαν ἀμύμονα δ' οἴκοι ἀκοιτιν νοση-
σας εὐροιμι σαυτὸν ἄρτε μέλαι φίλοισιν. ὑμεῖς δ' αὖθι
μένοντες εὐρύρανοιτε γυναικας κυριδίᾳς, καὶ τέκνα,
θεοὶ δ' ὄρετὴν δ' ὁπάσειαν παντοίην, καὶ μὴ τι κακὸν
μεταδῆμιος εἴη.

Οτι δὲ ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν συγκρίσει, τὸ πλεόντε κρεῖσσον
ἔστι αὐτὸ τὸ δαύχασθαι, δηλοῖ διὰ τούτων, ὅς καὶ χρυσὸν ἔ-
χων, πόλεμον δ' ἰέν ἢ τε κύρη· νῆπιος, ὃ δὲ τι οἰτὸ
δ' ἐπὶ ἡρκεσε λυγρὸν ὀλεθρον. καὶ ὥς ἔτοι χαίρων, τοῖς
δὲ κτεάτεσιν ἀνάσσει. καὶ ὅτι τὸ φρονεῖν, τὸ καλὸν εἶ-
δος ἀμεινον· ἄλλος καὶ γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότητος πέλει
ἀνὴρ, ἀλλὰ θεὸς μορφήν ἔπεισι σέφει.

Δῆλον μὲν ὦν ὅτι καὶ τὰ πρὶ σῶμα καὶ ἐκὸς αὐτοῦ χύ-
μας, ἀγαθὸν νομίζει, ὅτι ἡ ἀνὰ τούτων ἔκ ἔστιν, αὐτὰρ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

πῆς ἡ δρετὴ μόνῃ πρὸς αὐδαμονίαν ἐν ἐκείνοις· οὐδὲ
 ἅ ἀνδρᾶς εἰς τέλος δρετῆς ἡκοντας ὑποθέμενος, τὸ νέ-
 σσας, καὶ τὸν ὀδυμένα, καὶ τὴν αὐτὴν ἀλλων διαφέροντας,
 ἀμύλοισι ἢ ὁμοίους φρονήσει, καὶ ἀνδρείᾳ, καὶ λόγων δυνά-
 μει, ὑκέτι ὁμοίους ἐν ταῖς τύχαις πεποίηκεν, ἀμὰ τῷ
 αὐτῷ νίσσῳ, τὸς θεὸς ὀλβον ἐπικλῶσαι, γαμέοντί τε,
 χεῖνόμενῳ τε. αὐτὸν αὖτε λιπαρῶς γυρασκίμεν, ἐν μεγά-
 ροισιν· ἡ δὲ αὖτε πιτυτῆς τε, καὶ ἔχουσιν εἶναι δροῖσους· τὸ
 δὲ ὀδυμένα καὶ πρὸς πολυμήτιν ὄντα, καὶ ἀχίνοον, καὶ
 ἐχέφρονα, ἀποκτελεῖ δύστην πολλὰς· καὶ ἅ τινι αὐτῷ,
 οὗ τὴν ἀνακομιδὴν πλῆσαι ταχέως, καὶ ἀσφαλῶς. τὸ
 δὲ πλανηθῆναι χρόνῳ πολλῷ καὶ πόνης, καὶ κινδύνης
 ὑπομένειν αἰὲς μυρίας· ὅπως αἰρετῶν, καὶ μακρόδον
 ἔστιν ὅταν τῇ δρετῇ, σιωαιρομένη, καὶ μὴ ἀντιπράττου-
 σα ἢ τύχῃ παρῇ.

Γ' ὡς δὲ ἡ κτῆσις τῆς δρετῆς ὅλῃ ἐς ὄφελος ἀν μὴ καὶ ἐν-
 δρῇ φανερὸν ἐκ τῶν ὅτις ὁ πᾶν ὅλον ἐπιπλήσων
 τῷ ἀχιλλεῖ, λέγει ἀναρέτην· τίς σὺ ἄλλος ὀνήσεται ὅτι
 γονός πρὸς, αἴκε μὴ δρετῆσις ἀφικέαι λοιπὸν ἀμαυῆς οὐ
 πῶ γὰρ προσεῖπε τὴν πράξιαν ἀνωφελῆ ποιῶντα τὴν
 δρετὴν· ὅτι ἀχιλλεῖ τὴν ἀπραξίαν ταύτην ὀδυρόμε-
 νός φησιν· ἀμὲν καὶ παρὰ νηυσὶν ἐπὶ τῶσιον ἀχθος δρού-
 ρης, τοῖος ἐὼν, ἔσος οὐ τις ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων· ἀχ-
 θεται ἅ ὅτι τὴν δρετὴν κεκτημένος, οὐ κέχρηται αὐτῇ,
 ἀμὰ μνηίων τοῖς ἀχαιῶσι· ὅτι ποτὶς ἀγορᾶν πωλέσκει
 το κυδανέραν, ἀμὰ φθινύθεισκε φίλον κῆρ' αὐτῷ μένων·
 ποθέεισκε δ' αὐτῇν τε, πόλεμόν τε· καὶ οὐτως ὀφθαλμοῖς
 ἐπείδουε, μύθων τε ῥητῶν ἐμμεναι πρηκτῆρα τε ἐργων.
 ὅθεν καὶ τεθνεὺς ἀχθεται τῇ ἀπραξίᾳ λέγων· βυλὸς μιν κ'
 ἐπ' αὐτῷ ἐὼν, θητάνεμεν ἄλλῳ ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ· ὅτι

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

- μη βίβτος πολὺς εἴη· ἢ πᾶσιν γενέσθαι καταρθιμένοι-
 σιν ἀνάσσειν, καὶ ἐπιφέρει τὴν αἰτίαν· ὅτι ἐγὼν, ἐπαρωχὼς
 ὑπ' αὐτὰς ἡλίους τοῖος εἶναι, οἷός ποτ' αἰὶ βροίη ἀρετή.
- Ε' τί τοῖνοι αὖ οἱ παῖδες θεῶν. ἢ ἀγαθὸς ἀνδρῶν ἀπο-
 φαίνοντες, παρ' ὁμήρου καὶ τὸ τοῦ ἑλίου, λέγοντος ἐπὶ
 τῶν ἀμφιαρῶν, ὃν περὶ κῆρι φίλει (ὡς ἀνέχεται, καὶ
 ἀπὸ λῶν καὶ ἐπὶ τῶ ὀδυμῶν, χαῖρε δ' ἀθηναῖη πε-
 πνυμένω ἀνδρὶ δικαίῳ· ἐστὶ δὲ τῶν αὐτῶν φιλοσόφων
 δόγμα, καὶ τὸ διδασκῶν εἶναι πλὴν ὀρεπλῶν, ἔχουσιν μὲν
 ὀρεπλὴν πλὴν ἀνέγειαν· δ' καὶ ὁμήρος φησι, τοῖς γὰρ πα-
 τρός, δ' καὶ πεπνυμένα βάλλεις ὑπὸ δὲ παιδείας, εἰς τὸ
 τέλειον προαγομένην.
- Ε' ἐστὶ γὰρ ὀρεπλῆς ἐπιστήμη τὸ ὀρθῶς βιῶν· ταῦτέστιν, ὡς καὶ
 οἱ βιωσάμενοι προάγειν προσήκει, καὶ ταῦτα ὅτι παρ'
 ὁμήρῳ λέγει γὰρ, νήπιον ὕπῳ εἰδὼς ὁμοίῳ πολέμοιο,
 ὃ δ' ἀγορεύων, καὶ ἐν ἄλλοις, ὅδε με θυμὸς ἀνῶν, ἐπεὶ
 μάθον ἐμμεναι ἐσθλός· καὶ ὁ φῶνιξ φησιν ἐπὶ τῶ ἀχιλ-
 λῶν· τῷ νεκρῷ με προέειπε διδασκόμεναι τὰ δὲ πάντα,
 μύθων τε ῥητῶν ἔμμεναι, πρηνετῶν τε ἔργων.
- Ε' περὶ γὰρ ὁβίος ἐκ πράξεων, καὶ λόγων σωέσθαι, τούτων
 φησὶ διδασκῶν ἐαυτὸν τὸ νεκρὸν γενομέναι· ἐκ δὲ
 τῶν εἰρημίωνων δηλονότι, πᾶσαν ὀρεπλὴν ἀπορῶν δι-
 δασκῶν ὕπῳ μὲν οὖν πρῶτος ὁμήρος ἐντε ἡθικῶς, καὶ
 φυσικῶς, φιλοσοφεῖ.
- Ε' χεῖται δὲ τὸ αὐτὸ θεωρίαν, καὶ ὀρεπμικτὴν, καὶ μουσικὴν,
 αἷς καὶ πυθαγόρας διαφροντῶς ἐτίμησεν· ἰδωμιν οὖν εἰ
 καὶ τούτων ὅτι παρὰ τῷ ποιητῇ λόγος, ἀλλὰ μὴν πλείους·
 ὀλίγα δὲ ἐκ πολλῶν παρατεθέντα ἐξαρκέσει.
- Ο ἢ πυθαγόρας ἢ ὀρεπμὸς μερίστην δαίμονιν ἔχεν ἢ
 γνῶμινος, καὶ πάντα εἰς ὀρεπμὸν ἀναφέρων τῶν τε ἀνθρώπων

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ταῖς πρὶόδους, καὶ τῶν ζώων τὰς γενέσεις, δύο τὰς αἰώνων
τάτω ἄρχας ἐλάμβανε, τὴν ἰσχυρίσμεν, μοῖα δα, πλὴν
δὲ ἀόριστον, δύσδρα καὶ ἁλῶν, τὴν ἰσχυρίσμεν, τὴν δὲ καὶ ἁλῶν
ἔσαν ἄρχη ἡ ἰσχυρία τῆς μονάδος φύσις. ἐγγενομένη
τῇ μὴ πρὶέχοντι, σύγκρασίαν. ἰσχυρία δὲ ἄρετῃ,
σώματι δὲ ὑγίαν. πόλεσι δὲ, καὶ οἰκοῖς, εἰρήνῃ, καὶ ὁ-
μόνοιαν παρέχε. πᾶν γὰρ ἀγαθόν, συμφωνίαν οἰκείον
ἔστιν ἢ τῆς δύαδος, πᾶν τὸναντίον, αἰερί, χαίμων, ἰσ-
χυρία, καὶ ἁλῶν, σώμασι, νόσῃς, πόλεσι δὲ, καὶ οἰκείαις,
στάσις, καὶ ἔχθρας ἐγέννησε. πᾶν γὰρ κακὸν ἐκ διαστά-
σεως, καὶ διαφοράς γίνεται. ὅθεν καὶ τῶν ἐφεξῆς. ἄρισ-
των, καὶ ἰσχυρίσμεν, ἰσχυρία, καὶ ἀτελῇ, καὶ δὲ περιανθῶν,
πλήρη τε, καὶ τέκνον ἀπέρηνε. ὅτι μινύμενός τε πρὸς
τὴν ἰσχυρίσμεν, αἰετὶ πλὴν ἑαυτῶν διασώζει. τὴν περιανθῶν
καὶ ἐν τῇσι ἐπιπράττοντος, ἑαυτῷ τε σωτικῆς καὶ γεν-
νῆς τὴν ἰσχυρίσμεν γόημος γὰρ ἔστι, καὶ ἔχει διασώμιν ἄρ-
χῆς, καὶ διαίρεσιν ἢ ἐπιδέχεται. αἰετὶ τῆς μονάδος ἐν
αὐτῷ πρὶόδου. ὁ δὲ ἰσχυρίσμεν ἔτε γεννῆς ποτε τὴν περισ-
σὸν σωτικῆς, ἰσχυρία, ἔτε ἔστιν ἀδιαίρετος.

Καὶ ὁ μῦθος τοίνυν τὴν τε τῆς ἐνός φύσιν, ἐν τῇ τῆς ἀγαθῆς
μοίρᾳ, καὶ τῇ τῆς δύαδος ἐν τῇ τῆς καὶ τῆς τῆς φαίνεται
πολλάκις, ἐν ἑκῇ τῇ ἀγαθὴν λέγων πολλάκις, καὶ ἐν ἑκῇ
τῇ τοιαύτην διάθεσιν, δύνην δὲ πλὴν καὶ ἁλῶν, καὶ τῇ
ἀγαθὴν πολυκοιρανίῃς, καὶ κοίρανος ἔσω καὶ μήτε ἐν το-
λέμοις δι' ἡ βάλαν, μὴ δ' ἐν βυλῇ, καὶ ἐν ἑκῇ τῇ νο-
ον, καὶ ἐπὶ φρονά βυλῇ. αἰετὶ τῇ περιανθῶν ἄριστῳ, καὶ
ταῦν κρείωνι, καὶ τῇ τῇ σὺμπαντα κόσμον. πάντε μοί-
ρα ἔχοντα ποίω, τὰς φρεῖς τῇ τῇ ἔσαν μέσας δια-
ρεῖ. φρεῖς καὶ τῇ πάντα δέδασαι, ἐκ τῆς δὲ ἑμμορε τιμῆς.
διὸ ἄριστῳ, πάντε εἶναι τὰ σελήνα ἐκμίσειν, ὡς τῇ

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

πρῖαν, καὶ τελείαν παντὶ τὸ κράτος ἔχοντος, καὶ τοῖς ἡ-
 ὑρανίοις δαίμοσι, τὰ πρῖαν ἀπονέμει. ὅτε γὰρ νόσωρ
 τῷ ποσειδῶνι θύει· ἐννεάκῃς, ἐννέα ταύρους, καὶ τὸ δούλειον
 θύειν κελεύει ὁ τρεῖς ἰσά. ὁρνεῖ δὲ, ταῦρον, τε συὼν ἐπι-
 βήτορα κτήπρον. ὁ δὲ ἀχιλλεύς τῷ πατρόκλῳ ἐνεγί-
 παντα ἄρτια· ἵππους ἡ τέσσαρας, δώδεκα ἡρώων με-
 γαθυμῶν ἡέας ἑσλῆς, καὶ ἐννέα κελύων, ὄντων· ἢ δύο
 ἐμβάλλει τῇ πυρᾷ, ἵνα ἢ ἐπὶ αὐτῷ ἀπολίπῃται· καὶ
 ἐν πολλοῖς τῷ τῷ ἡρώων· καὶ πέντε, καὶ ἐπὶ ἀριθμῷ χρῆ-
 ται. μέγιστα δὲ τῷ τῷ ἐννέα. ὡς γένοιτο ὁ γέρων, τοῖς δὲ
 ἐννέα πάντες ἀνέστη· καὶ ἐνέωροι ἰδὲ τοῖς καὶ ἐννέα
 πύχεσθ ἦσαν ἄνδρες. ἀτὰρ μήκός τε γενέσθην ἐννεό-
 ρχοι. καὶ ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὦχετο κῆλα θεοῖο· καὶ
 ἐννῆμαρ ξείνιασε, καὶ ἐννέα βῆς ἱέρουσε.

Τὶ δὲ ποτ' ἔστιν ὁ τῷ ἐννέα ἀριθμὸς τελεότατος· ὅτι ἔστιν
 ἀπὸ τῷ πρῶτον πρῖαν τετράγωνος· καὶ πρῖανῃς πρῖανδς
 εἰς ἑῖς διακρινόμενος τριτάτης ὧν ἔχῃ πάλιν, εἰς ἑῖς
 μονάδας διακρίνεται· ἢ μὲν ἢ τὸ δαύαμιν τῷ ἀριθμῶν
 ἀμὰ καὶ τὸ λογιστικὴν μέθοδον ὑπέδειξε· ἐν μὲν τῷ κα-
 ταλόγῳ ποιήσας, τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον· ἐν δὲ
 ἔχῃ, κῆροι βοιωτῶν ἔχῃ, καὶ εἴκοσι βαῖτον· καὶ πάλ-
 λιν, πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες· ἐξ ὧν λογίζεσθαι πάρε-
 σιν, ὅτι τῷ νεῶν πασῶν ὁσῶν ἐγγύς χιλίων διακοσιῶν,
 καὶ ἑκατῶν ἐξ ἑκατῶν ἀνδρῶν, δούμτας ἀριθμὸς, δώ-
 δεκά πε μυριάδων γίνεσθαι· πάλιν δὲ ἐπὶ τῷ ἡρώων φῆ-
 σας, χίλι' ἄρ ἐν πεδίῳ πυρᾷ καίτο· παρ' ἡ ἔχῃ, πεν-
 τήκοντ' ἔσαν ἄνδρες· παρέχει λογίζεσθαι, ὅτι ἦσαν πεν-
 τὰς μύριοι· ἄνδρες τῷ συμμάχων· τὸ ἢ μυσηκὴν εἰκο-
 τῶν ἔσαν τῇ ψυχῇ καὶ ὅτι ὅτιν ἀρμονία κεκραμένη
 ἐκ διαφόρων ὁρχῶν· καὶ τοῖς μέλεσι, καὶ ῥυθμοῖς τότε

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ἐκλελυμένον αὐτοῖς ἐπιτείνυσαν, καὶ τὸ σφοδρὸν ἀνίσ-
σαν, οἳ τε πυθαγορικοὶ διὰ σπουδῆς εἶχον, καὶ πρὸ αὐτῶν
ὁ μῆρος καὶ ἐγκώμιον μὲν αὐτῶν, ἐπὶ τῶν σφρήνων διεξέρ-
χεται, ὃ καὶ ἐπιλέγειν ἐν τῷ φάμενος νῆται· καὶ πλείο-
στα εἰδώς· ἄλλοτε δ' ἐν ταῖς ἀνωχίαις τὴν κιθάραν παρα-
λαμβάνει, ὥς καὶ παρὰ τοῖς μνηστῆρσι φέρμιξε, ἣν ἄρα
δαίτη θεοὶ ποίησαν ἐταίρην, καὶ παρ' ἀλκινόω ὁ κιθάρῳ
δὲ ἀνεβάλλετο κελὸν αἰδέειν, καὶ ἐν γάμοις αὐλοῖ φέρ-
μιγγές τε βοὴν εἶχον, καὶ ἐν ἔργοις ὅτε θυγνόμενης ὁ πῶ-
ρας πᾶσι φέρμιγγι λιγείη, ἡ μὲν δὲν κιθάριζε. λίνον δ' ὅ-
τε κελὸν αἰδέειν, καὶ ἐν πολέμῳ αὐλῶν, συρίγγων τ' ἐνο-
πὴν ἀκνεύειν λέγει. ὅθεν δὲ ἦσαν καὶ εἰς πένθι παραλαμ-
βάνη, τὴν μυσικὴν, θρήνων ἐξάρχους ἀοιδὸς ποιῶν, ὥς τῇ
λειόπτι τῇ μελῶν τὴν φραχὺ πῆτα τὴν ψυχῆς καταγγέλλον-
τα, οὐκ ἀδύνατον ἢ ὅτι διπλῆ ἔστιν ἡ μελωδία· ἡ μὲν, ἐν τῇ
φωνῇ, ἡ δ' ἐν ὀργάνοις, τοῖς τε ἐμπνευστοῖς, τοῖς τε ἐντο-
αῖς, τῇ δὲ ἐν αὐτῇ φθογγῇ, ὁ μὲν, ὅτι βαρὺς, ὁ δ' ὀξύς·
καὶ τούτων ἢ τὰς διαφορὰς, ὁ μῆρος ἐγνώ· ὁ δ' ἡμεῖς
μὲν, καὶ πᾶσι, καὶ γέροντας, ὁ δ' ὑφ' ὧν ποιῇ διὰ τὸ
λεπτόν τῷ πνεύματι, τοὺς δὲ ἀνδράσ, βαρυφώνους, ἐντε-
ἄλλοις, καὶ ἐν ταῖς τοῖς δὲ βαρυτενέχοντι, παρίστα-
τόντι, καὶ μὴ τῷ δὲ ἐκ κούσασα, καὶ ἡ λάβε παιδὸς
εἶσο· καὶ πάλιν, ὥς δ' βαρυτενέχων, ἐπὶ ὀργείοισι με-
τηύδα· οἳ δὲ γέροντες τέπειν εἰκοτόδε, ζώοις ὀξυφώ-
νοις ἰσάζονται, καὶ ἐν τοῖς ὀργάνοις δὲ, αἰχορδαὶ ὅσα
λεπταί εἰσι καὶ σωφώνως κινούμεναι, ῥαδίως τέμνουσι
τὸν ἀέρα· ὅθεν τὸν ὀξύ φθογγὸν ἀποτελεῖσιν· αἰδὲ πα-
χεῖαι, βραδείαν ἔχουσαι πλὴν κίνησιν, ἡχοῦσι βαρύν-
καθ' ὃν λόγον καὶ ὁ μῆρος πλὴν μάστιγα, λιγυρὴν προσηγο-
ρουσιν· ἐπεὶ λεπτὴ ὅσα, ὀξὺν ἡχὸν ἀποδίδωσι· ταῦτα μὲν

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ὅου περὶ τῆς παρ' ὁ μῆρῳ μυσικῆς.

Ε' πει δὲ ἐν τῇτοις καὶ πυθαγόρῳ ἐμνημονύσαμεν, ὃ μα-
λιστα ἤρεσκεν ἡ ἐχεμυθία, καὶ τὸ σιγᾶν, ἃ μὴ χρὴ λέγειν
θεασώμεθα εἰ καὶ ὁ μῆρος ταύτην ἔχει τὴν γνώμην ἐπί-
τε ἢ τὴν παροινόντων ἐφίη καὶ τι ἔπος προέειπεν, ὃ περ
τ' ἄρρητον ἀμεινον· καὶ τῷ θρσίτῃ ἐπιπλήθει θρσίτ' ἢ
ἀκριτόμυθε, λυγρὸς πρὶν ἄγορητις, ἴχει· καὶ τὴν ἡδομε-
νέως καθεσπόμενος ὁ αἶσα, λέγει· αἰεὶ μύθοις λαβρούσαι,
ὅδε τι σε χρὴ λαβραδρὴν ἔμμεναι· καὶ τὴν τραταμά-
των εἰς μάχην σκαιόντων· βῶδδ' κὼ κλαγγὴ τ' ἐνοπῆ
τ' ἴσαν ὀρνιθὸς ὡς· ὁ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μέγεα πνεύον-
τδδ' ἀχαιοὶ· βαρβαρικὸν ἢ ἡ κραυγὴ ἑλληνικὸν ἢ ἡ σιω-
πὴ· διὸ καὶ τὴν φρονιμωτάτης ἐγκρατεστάτης γλώσσης πε-
ποίηκε, καὶ τὴν ὁδυσσεῖα, τῷ ὧν διακελευόμενοι· εἰ ἔτεον
ἢ ἐμὸς ἐαυτὸν, ἐμοὶ δὲ σε γείνατο μήτηρ· μήτε τι λαέρτης
ἴσω τόδδ', μήτε συβώτης· μήτε τις οἰκείων, μήτ' αὖ-
τῇ πηνελόπειᾳ· καὶ πάλιν αὐτῷ παραινέει· σίγα, καὶ κα-
τὰ σὸν νόον ἴχανε· μήδ' ἐρέεινε.

Τ' οἱ αὐτὰ καὶ τῶν ἐκδόσεων φιλοσόφων, τὰ ἐξ ὁ μῆρῳ
τὴν ἀρχὴν ἔχει δόγματα· εἰδὲ δὲ καὶ τὴν ἰδίαν τινὰς ἀε-
ρίσεις ἐλομένων μνημονύσαι· αὐροίμεν αὖ καὶ κείνης
παρ' ὁ μῆρῳ τὰς ἀφορμὰς λαβόντας· διημόκριτον καὶ
τὰ εἰδωλα ποιήσαντα ἐξ ἐκείνων· αὐτὰρ ὁ εἰδωλον
ταῦν ἐξ ὁδυρότοξος ἀπόλλωνος ἄλλος ἢ πλανηθέντας, οἷς
ἐκείνος ὅχ' ἐπόμενος, ἀπὸ πρὸς τὴν παραπίπτοντα κα-
ρὸν ἄρμος ὁ μῆρος, πρὶ ἐβηκεν· εἰπεὶ ἢ ὁ ὁδυσσεῖα παρ'
ἄλκιμῳ κατεχόμενος, ἡδυπαθεῖα, καὶ πρὸς κέχρημέ-
νῳ πρὸς χάριν αὐτῷ διαλεχόμενος ἐφίη· ὃ ἢ ἐγὼ γέ τι
φιμὶ τέλος χαρίεπρον εἶναι, ἢ ὅταν ἀνδροσώῃ μὲν χη-
κατὰ δὴ μὲν ἅπαντα· δαυτομόνες δ' αἰνὰ δώματ' ἀκνῶ
ζοῖται

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

ζονται αἰοῖδ' ἡ μένοι ἐξείης· παρὰ δὲ πλήθυσι βράπτεαι
αἶτ' αἰ, καὶ κρείων, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύων οἶνοχοός
φορεῖσι καὶ ἐχέει δεπαῖαι· τὴν δὲ τί μοι κάλλιστον ἐνὶ
φρεσὶν εἶδεται εἶναι· τύτοις παραχθεὶς καὶ ἰκκρος, ἢ
ἡδονὴν τέλος αὐδαμονίᾳς ἐλόμισε· καὶ ἐπεὶ αὐτὸς ἔτος
δ' ὀδυαδὰ ποτὲ καὶ ἔλη, καὶ ἀπάλῃ χλανίδι ἡμίχιε-
το, ποτὲ δὲ ῥακίοις, καὶ πῆραις· καὶ νῦν μὲν τῇ κελυφῇ
σωανεπαύετο, νῦν δὲ ὑπὸ ἴρυ, καὶ μελανθίου περιυβρί-
ζετο, ταύτην εἰκόνα τῷ βίῳ παραλαβὼν θοῖς τ' ἴππος, καὶ
πενίχ, καὶ πόνοις σωινὲς χθι ἐρρωμένως, καὶ ἡδονῇ ἀφ' ἧς
δῶς ἐχρήσατο.

Τῆς δὲ ὁ μῆρς σορίᾳς καὶ κείνῃα καταμαθεῖν ὅτι δείγματα
τὰ ὅτι καλὰ, καὶ πολλὰ σοφῶν ἀνδρῶν ἀποφθεγμάτων
προανεφώνησιν· οἷον τὸ, ἔκ' θεῶ· ὅς κε θεοῖς ἐπιπέθη-
ται, μάλα τ' ἐκλυον αὐτῶ· καὶ μηδὲν ἄγαν· καὶ δ' ἄλλω
νεμεσῶ, ὅς κ' ἐξοχα ἢ φιλέησιν, ἐξοχα δὲ ἐχθαίρῃσιν·
ἀμείνω δ' ἀέσιμα πάντα· καὶ ἐγγύα παρὰ δ' ἄτα· δηλαῖ
τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύα ἐγγυάσθαι· καὶ τὸ ἔκ' πυθαγόρη
πρὸς τὸν πυθόμενον, τίς ὅτι φίλος, ῥηθὲν, ἄλλος ἐγὼ,
ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ.

Εστὶ δὲ τῆς αὐτῆς ἰδέας τῶν ἀποφθεγμάτων καὶ ἡ καλὴ
μένει γνώμη, ἢ πέρ ὅτιν ἀπόφρασις νεβολικῇ, περὶ τῶν
κατὰ τὸν βίον λόγων σωτόμων· καὶ τῷ τῷ δὲ χρῆσασθαι τῶν
πάντων ποιητῶν, καὶ φιλοσόφων, καὶ λογογράφων, καὶ
γνωμικῶς τινὰ ἀποραινέσθαι ἐπιτηδουσάντων, πρῶτος
ὁ μῆρος πολλὰς καὶ ἀγαθὰς γνώμας ἐξήνεγκε δι' ὅλης
τῆς ποιήσεως, τὴν δὲ αὐτὴν ἀποραινόμενος, οἷόν ὅτιν δ' βού-
λεται παραῆσαι, ὡς ὅταν εἴπῃ, κρείων γὰρ βασιλεὺς,
ὅτε χάσεται ἀνδρὶ χέρι· τὴν δὲ ὡς δέον προάγειν τι.
οἷον, ὅτιν παννύχιον οὐδεὶν βασιφρόρον ἀνδρα·

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

Ἰν ὁλλὰς δὲ γνώμας, καὶ παραινέσεις ἀγαθὰς ὁμήρου ἱερίῳ
 κόντος παρέφρασαν ἐκ ὁλίγοι τῶν μετ' αὐτόν. ὧν τινες
 παραδείγματα ἐκ ἀκαιοῦ δὲ παραθέσθαι, οἷόν ἐστι τὸ
 ὁμήρου νῆπιοι, οἱ ζηνὶ μενεαίνοντο, ἀφρονέοντες, ἢ ἔτι
 μὴ μέμαρτον καταπαύσει μιν ἄλυσιν ἰόντες, ἢ ἔτι, ἢ
 βίη, ὃ δ' ἀφῆμιενος ἐκ ἀλεγιζοῦ, ὃ δ' ὀβεται. φησὶ γὰρ ἐν
 ἀθανάτοισι θεοῖσι κέρτι' ἔτε, ἀένει' τε, διακριδὸν εἶναι
 ἄριστος. τῷ ἔχει δ' ἢ, πῶς κεν ὕμμι κῆδον πέμπησιν ἐκ
 σω. παρὰ τὸτο δὲ ἐπὶ πυθαγορικόν, ὅσα τε δαιμονία
 σι τύχαις βροτοὶ ἀλλεῖ' ἔχουσιν, ὧν αὖ μοῖραν ἔχεις, πρὸς
 ὡς φέρε, μὴ δ' ἀγανάκτη. καὶ ἐπὶ τούτοις, τὸ ὑριπίδης.
 τοῖς πράγμασι γὰρ ἐπὶ θυμῷ θάλασσαν χρεῶν. μέλλει γὰρ αὐ
 τοῖς ὅθεν. αὐτὸς τυχάνων τὰ πράγματα ὁρθῶς ἐν τιθῇ,
 πράττει καλῶς. πάλιν ὁμήρος μὲν φησὶ. τέκνον ἐμὸν,
 τίς μέχρ' ὁδυρόμενος, καὶ ἀχάων, σὴν ἔδεαι κραδίην;
 ὃ δὲ πυθαγόρας, φησὶ δὲ τῆς ζωῆς, μὴ μιν καταθυμοβο
 ρήσῃς. ἔτι ὁμήρος ἐπὶ πότος, τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθε
 νίων ἀνθρώπων, οἷον, ἐπ' ὅμαρ ἄνησι πατὴρ ἀνδρῶν
 τε, θεῶν τε.

Ἀρχίλοχος τὰ τε ἄλλα αὐτὸς μιμνῆσθαι, καὶ τὸτο ἢ παρ
 ρέφρασεν ἐπὶ πῶν. τοῖς ἀνθρώποισι θυμὸς γλαυκίαι λεπί
 σιν παῖ. γίνεται θνητοῖς ὁποῖν ζῶς ἐφ' ἡμέρην ἀγῆ. καὶ
 ἐν ἄλλοις ὁμήρος ἐπὶ πότος, ἄλλω μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πο
 λιμήϊα ἔργα, ἄλλω δ' ἐν στήθεσι τιθεὶ νόον ἀνρύσσει
 ζῶς ἐσθλόν, τὸ δὲ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκονται ἄνθρωποι,
 καὶ τε πόλεις ἐσάωσε, μάστιγι δὲ αὐτὸς ἀνέγνω.

Ἐπὶ ὑριπίδης παρὰ τὸτο ἐποίησε γνώμας γὰρ ἀνδρός. ὃ
 μὲν οἰκῆνται πόλεις, ὃ δ' οἶκος εἰς δ' αὖ πόλεμον ἰχὺς
 μέγα. σοφὸν ἢ ἐν βύλῳ μα, τὰς πολλὰς χεῖρας νικᾷ.
 σὺ δ' ἄλλω δ' ἀμαθία πλεῖστον κῆμόν. αὐτὸ δὲ παρακλειθεῖς
 μέγας,

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

μενον, τῷ ἑταίρῳ τῷ ἰδομενέῳ πεποίηκεν. ὡς πέποιθε
 ἰδομενὸς πόλεμον περὶ τὸνδε φυγόντος αἰὲ δὴ μέλλοι-
 μεν ἀνὴρ τῷ ἀθανάτῳ τε ἴσασθαι, ὅτι κεν αὐτὸς ἐν
 πρώτοις μαχοίμην, ὅτε κέ σε σέλλοιμι μάχην ὅς κε
 διάνειραν. νῦν δ' ἔμψης γὰρ κῆρδός ἐρεσάσι θανάτοιο
 μυρία, ὡς ἔκ' ἐστ' ἐφυγεῖν βροτῶν, ὃ δ' ὕπαλυσαι ἴομεν.
 ἢ ἐπεὶ σῆχος ὁρῶμεν, ἢ ἐπεὶ τίς ἡμῖν.

Αἱ χυλὸς καὶ δούτερος λόγῳ, ὅπως ἔφη· αἰὲν ὅτε πολλὰ
 τραύματα ἐν σέρνοις λαβὼν θνήσκῃ τις, εἰ μὴ τέρμασιν
 φέροι βίην, ὅτι ἐν σέρνῃ τις ἡμενος παρ' ἑστῶτος, φεύγει τι
 μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον. ἐν δὲ περὶ ἡλέτης διημο-
 σθένης ὅτ' ὡς πέρας ἰδομενὸς γὰρ ἔφη ἅπασιν ἀνθρώποις τὸ
 βίην θάνατος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθέρξασθαι πρῶτον.
 δεῖ δὲ τὸν ἀγαθὸν ἄνθρωπον ἐχειρεῖν ἢ ἅπασιν αἰὲν τοῖς
 καλοῖς, φέρειν δ' ὅτι αἰὲν ὁ θεὸς διδῶν γενναίως· πάλιν ὅ
 τὸ μῆρ. ὅτοι ἀποβλήτ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα. σοφο-
 κλῆς παρέφρασεν εἰπὼν· θεῶν τὸ δῶρον τὸ τοιοῦτον· ἡ δ' ὁ
 αἰὲν θεοὶ διδῶσι, φεύγειν μὴδὲν ὡς τέκνον ποτέ. παρ' ἐκεί-
 νου δὲ τὸ καὶ ἀπὸ γλώκῃς μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐτῷ,
 θεόκριτος εἶπεν. ἔννεός οἱ γλυκὺ μῦθος, κατὰ σῶματος
 χεῖρ ἔκταρ. πῶς δὲ καὶ ἄρατος παρέφρασε, τὸ μέν, οἷον
 δ' αἰμωροῦς ἔφη λουεῖν ὡς κειανόιο, εἰπὼν ἄρατος κυανέας
 πεφυλαγμένους ὡς κειανόιο, τὸ δὲ, θυμὸν ἢ ὅτι πεθανάτοιο
 φέρονται εἰπὼν. ὁ λόγος δὲ διὰ ξύλον αἰὲν ἐρύκει. καὶ
 περὶ ἰδομενὸς τῶν ἄλλων.

Οὗτος δὲ πολιτικὸς λόγος, ἐστὶν ἐν τῇ ῥητορικῇ τέχνῃ, ὅς ἐστις
 ὁμηρος πρῶτος γέγονεν ὡς φαίνεται. εἰ γὰρ ἔφη ἡ ῥητο-
 ρικὴ δύναμις, τὸ πιθανῶς λέγειν, τίς μᾶλλον ὁμηρος
 ἐν τῇ δυνάμει ταύτῃ κατέστηκεν; ὅς τῇ τε μεγαλοφρονίᾳ
 πάντας ὑπεράρει, ἔντε τοῖς διανοήμασι πᾶσι ἴσῃ τοῖς

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

λόγοις ἰχὺν ἐπιδείκνυται.

Καὶ πρῶτον διὰ τῆς τέχνης ἡ οἰκονομία. ἢν δι' ὅλης τῆς ποιήσεως παρίσῃσι, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς δοχαῖς τῶν πραγμάτων. ὃ γὰρ πόρρωθεν ἐμβαλὼν πλὴν ἀρχὴν τῆς ἰλιάδος ἐποίησαν, καὶ καὶ καθ' ὃν χρόνον αἱ πράξεις ἐπερ-
γοῦνται, καὶ ἀκριβοτέρας κατέστησαν· τὰ δὲ τούτων ἀργό-
τερα, ὅσα ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ ἐγένοντο, σωφρόνως
ἐν ἄλλοις ῥήποις παρεδινμήσατο· ὃ δὲ αὐτὸ καὶ ἐν τῇ
ὁδυσεΐα πεποίηκεν, ἀρξάμενος μὲν ἀπὸ τῶν τελευταί-
ων τῆς πλάνης τῆς ὁδυσεΐας χρόνων, ἐν οἷς καιρὸς ἦν
ἡδὴ καὶ ὅν τιλεῖμαχον εἰσάγειν, καὶ πλὴν τῶν μυητή-
ρων ὕβριν ἐμφανίζειν, τὰ ἢ πρὸ τούτων ὅσα τῷ ὁδυσεΐ
ἀλωμένῳ σωσέπαιεν αὐτὸν παράγῃ διηγέμενον, ἀ καὶ
δυνότερα, καὶ πιθανώτερα ἐμελλε φαίνεσθαι, ὑπὸ αὐ-
τῷ τῷ παθόντος λεγόμενα. καὶ τοίνυν χρωμένων τῶ ῥή-
των πάντων τοῖς προοιμίοις ὑπὲρ τῆς προσεκτικώτε-
ρον, ἢ συνήστερον ποιεῖν ὅν ἀκροατὴν.

Αὐτὸς μὲν ὁ ποιητὴς κέχρηται προοιμίοις, τοῖς μάλιστα κε-
νήσαι, καὶ παραθέσθαι πρὸς πλὴν ἀκρόασις δυνάμεναι,
ἐν τε τῇ ἰλιάδι προαναφώνων· ὅτι μέλλει λέγειν ὅσα διὰ
πλὴν ἀχιλλέως ὀργὴν, καὶ τῷ ἀγαμέμνονος ὕβριν, καὶ κα-
τὰ τοῖς ἑλλησι σωσέβη. καὶ ἐν τῇ ὁδυσεΐα, ὅσοις πόνοις, καὶ
κινδύνοις πριπεσὼν ὁ ὁδυσεὺς, πάντων τῇ τῆς ψυχῆς
σωσέσει καὶ καρτερίᾳ περιεγέμετο, καὶ ἐν ἐκτέροις τῶν
προοιμίων πλὴν μῦσαν παρακαλεῖ, ἵνα θεοτέραν, καὶ
μείζονα πλὴν δόξαν τῶν λεγομένων παραστήσῃ. πολλὰ
ἢ τῶν εἰσαγομένων ὑπ' αὐτῷ προσώπων λέγοντα ποιῶν,
ἢ πρὸς οἰκείους, ἢ φίλους, ἢ ἐχθροὺς, ἢ δῆμους, ἐκείνῳ τὸ
πρέπον εἶδος τῶν λόγων ἀποδίδωσιν, ὥς περ ἐν δοχαῖς
πεποίηται αὐτῷ ὁ χρύσης ἐν τοῖς πρὸς τῶν ἑλλήνων λό-
γοις,

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

χοις, χρησι μωτάτω προσιμίω κεχρημένος. σιωδ' ἔχεται
 τὸρ αὐτοῖς πρότερον κρατῆσαι τῶν πολεμίων, καὶ οἴκῃ
 δε ἀναστρέφαι, ἵνα πῶ παρ' αὐτῶν ὄντοισιν ἐπιστάση-
 ται. ἐπ' ἔτι αὖτως ὑπὲρ τῆς παιδὸς παρακχεῖ· ὁ δὲ Ἀχιλ-
 λεὺς ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ τῶ ἀγαμέμνονος θυμὸν μένος. μι-
 γνύει τ' ὑπὲρ αὐτῆς, τ' ἐλλήνων λόγον, ἵνα κῆκείνης αὐ-
 κήσαντας, ὅν κ' ἐπὶ τῶν κατὰ σῆσιν πάντα ἔκ' ἐπὶ τ' πόλε-
 μον ἐσάλαι, ἔκ' ἰδίᾳ στίχον ἀπεχθείας, ἔνεκεν, ἀλλὰ εἰς
 χάριν αὐτῶ τῶ ἀγαμέμνονος, καὶ τῶ ἀδελφῷ αὐτῶ. καὶ
 πολλὰ μὲν πεποινηέναι ἐαυτόν. τὸ δὲ γέρας, ὃ παρὰ
 τῶν, ἀλλὰ παρὰ τῶ κοινῷ τῶν ἐλλήνων εἰληφέναι. οἷς
 ἀντιλέγων ὁ ἀγαμέμνων, ἔκ' ἀπορεῖ ὅπως καὶ αὐτὸς θε-
 ραπύσῃ τὸ πλῆθος. φησάντος γὰρ τῶ ἀχιλλεύως ἀπελευ-
 σάσθαι εἰς πῶ πατρίδα, δι' ἣν ἔπαθεν ὕβριν, ἔκ' εἶπεν
 ἀπιθί, ἀλλὰ φῶτε, τὸ ἀπλῶς ῥιθύν, εἰς τὸ ἀδρότερον
 μεταβαλὼν. καὶ ὅτι ὃ παρακχεῖωσέ μενείν. πάρεσι
 γὰρ καὶ ἄλλοι, οἱ τιμῆς ἀξιώσουσί με. ἦν δὲ καὶ τὸ
 τοῖς ἀνέμοισι κεχαρισμένον.

Καὶ ἐπὶ τούτοις εἰσάγεται ῥήτωρ ὁ νέτωρ δὲν ἡδυνεπῆ, καὶ λιγὺν
 ἀγορητὴν προσείπει. καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέ-
 εν αὐδῆ. ὃ μείζον ἐγνώμιον, ἔκ' ἀν γένητο ῥήτορος. τί
 ἢ ὅτος διαπράσσεται τῷ λόγῳ; ἀρχεται μὲν ἀπὸ προσιμί-
 υ, δι' ὃ μετὰ γινώσκιν ἐμποεῖν πρᾶται τοῖς διαφορομέ-
 τοις, ἀριστῶσιν, ἐννοεῖν αὐτῶ παρασκυλῶν, ὅτι μαχό-
 μενοι παρέχουσιν ἀφορμὴν χαρᾶς τοῖς πολεμίοις. πρὸ
 φσι ἡγεθῆτ' ἐκείττον, καὶ πείθεσθαι ἐαυτῶ ὡς πρεσβυ-
 τέρω παλαιῶν. καὶ ἐν τῷ σωφρονίζεν τ' ἑτέρον, κεχα-
 ρισμένα τῷ ἐτέρῳ λέγειν. τῷ μὲν ἔκ' ἀγαμέμνονι παρὰ
 νεῖ, μὴ ἀφαιρεῖσθαι τὸ δοθέν. τῷ πολλὰ κεκμηκότε γέ-
 ρας. τῷ ἢ ἀχιλλεῖ, μὴ ἐρίξεν τῷ βασιλεύῳ προκρινε

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

μὲν ὡς καὶ πρέποντα ἐκτέρω ἔπαινον· τῷ μὲν, ὡς πλεόντων βασιλεύοντι, τῷ δὲ, ὡς πλεονίχυνοντι· τὸτον τὸ βούπον πρᾶνεν αὐτὸς ἐπιχειρεῖ.

Τὶ δὲ, ὅτι καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ὁ πότε εἶδε τὸν ὄντην ὁ ἀγαμέμνων, ἐλπίδας ἀγαθὰς αὐτῷ φέροντα παρὰ τῆς διός, καὶ ὁ πλῖζεν τὴν ἑλληνὰς παρακελεύόμενον, ῥητορικῶς χῆται τέχνη, τὴν ἀντίον οἷς βύλεται πρὸς τὴν πολλὰς λέγων, ἵνα πείραν τῆς ὁρμῆς αὐτῶν λάβῃ, καὶ μὴ ἑταχθῇ, πολεμεῖν ἀναγκάζων ὑπὲρ ἑαυτοῦ· αἷμα αὐτοῦ καὶ πρὸς χάριν λέγει· ἄλλος δὲ τις τῶν πείθειν αὐτὸς δυναμένων, προβέβηκε μένειν, ὡς τὸ τῇ ἀληθείᾳ τῆς βασιλείας θέλοντος· καὶ ἔν οἷς διημιγορεῖ, ἐμφανὲς ὅτι τὸν ἀντίον βύλεται· ὁ δὲ χόμενος τῶν λόγων τούτων, εἶπεν ὁ δυνάστης, παρρησίᾳ τῇ πρεπύσῃ χρώμενος· καὶ τῶν δούσους, λόγοις προσηγέσει πείθων, τὴν δὲ ὑποδιεσέρας, καταπλητικῶς ὑπακύνει τοῖς κρείττοσιν ἀναγκάζων· καὶ τὸ ἀτακτον, καὶ βορυβῶδες τῶν πολλῶν καταπαύσας, ἅμα πάντα πείθει λόγοις ἐμφοροῖ· μετρίως καὶ ὁ δυνάστης, δίδωσι ὑκέτι τελευτῶν, αἷμα ὑπέχοντο, καὶ ἅμα συγγνώμης ὁξείωσας, ὅτι πολὺν χρόνον ἀπρακτοὶ μένοντες, τῶν φιλάτων ἐπέρηται· παρακλήσει δὲ, καὶ ἐλπίδι τῇ ἐκ τῶν μακρυῶν, συμπεύδων μένειν.

Ομοίως δὲ καὶ ὁ νέστωρ λόγους ἐξηλατμένους, εἰς ταὐτὸν δὲ τείνοντας ποιεῖ μένος, καὶ πλείονι παρρησίᾳ πρὸς τὴν ἑλλην μεμαλατμένους χρώμενος, πείθει τὸ πλῆθος, καὶ πᾶσι αὐτίαν τῆς ὀλιγορίας, εἰς ὀλίγους τῶν μηδενὸς ἀξίους ἀναφύρων, τὴν πολλὰς ἐντρέπει· προστίθισι δὲ καὶ ἀπειλὴν τοῖς ἀπρόθυμοις, καὶ αὐθιγῶς συμβαλὺναι τῷ βασιλεῖ, ὅπως χρὴ καταλέγειν τὰ στρατιωτικὰ τέλματα.

Γὰρ αἶψα δὲ ἐν ταῖς καταρὰν πόλεμον πράξεισι τῶν ἑλλήνων, τὰ μὲν,

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

καὶ μὲν, οὐτυχεσάντων, τὰ δὲ, πηισάντων, καὶ ἐν φόβῳ
 πηισάντων, ὃ μὲν διομήδης αἶτε καὶ ἐκ τῆς νεότητος θραύ-
 σος, καὶ πάλιν ἐκ τῆς ἀριστείας κέρησιαν ἔχων, πρὸ τῆς
 ἐπιλείψας πάλιν ἀνδραγαθίαν, σιωπῆς ἀξιώσας τὸ πα-
 ρὰ τῷ βασιλεῶς ὄντος, τότε ἐπιπλήσας τῷ ἀγαμέμνο-
 νι, ὡς ὑπὸ ἀνανδρίας συμβυλόντι φύσιν, φησὶ γὰρ
 ἀφείδῃ, σοὶ πρῶτα μαχέσσομαι ἀφραδέοντι· ἢ θέμις
 ὅστιν ἀναξ ἀγορῇ σὺ ἢ μή τι χαλῶθῃς; οὐδὲς ἄμα μὲν
 θετὴν αὐτὸν ἐπιχειρεῖ. ἄμα δὲ πάλιν παρ' αὐτῷ ἔργον
 παρατεῖται· καὶ τὰ μὲν φθάνοντα διαπεπραχθεὶς αὐ-
 τῷ ἀνεπαχθὼς ὑπομιμνήσκει λέγων· ταῦτα δὲ πάν-
 τα ἴσας ἀργείων, ἢ μὲν γένοι, ἢ δὲ γέροντος.

Εἰς δὲ τὰ ἐξ ἧς προρέπει τὴν ἑλληνικὴν τεχνικὴν ἐγκω-
 μιᾶζων αὐτὸς. δαιμόνι' ἔτι περ μάλα ἔλπει ἡδὲ ἀ-
 χαιῶν, ἀπολέμενος τ' ἔμειναι, καὶ ἀνδρείως ὡς ἀγο-
 ραίης· καὶ αὐτὸν τὸν ἀγαμέμνονα δυσωπεῖ, συχωρῶν
 αὐτῷ εἰς βλάβην ἀπέναι· τὸς γὰρ ἄλλους ἐξαρκέσσειν, ἢ
 καὶ πάντας φύγῃσιν, αὐτόν γε σὺν τῷ ἑταίρῳ μένῃ, καὶ
 μάχεσθαι, εἰπὼν νῶϊ δ' ἐγὼ δένεός τε μαχισόμε-
 θα. ὃ δὲ νέτωρ, τὸ τῷ μὲν γνῶμης τὸ, καὶ πράξεως ὅρε
 πάλιν μαρτυρεῖ· ὅσα δὲ εἰς τέλος τῆς συμβολῆς δια-
 φέρει, αὐτὸν ὡς πρεσβύτερον δεῖν παραινέειν ἀξιοῖ.
 καὶ ἐπέξεισι τῷ λόγῳ, πάλιν πρὸς ἀχιλλεῖα πρεσβεῖαν
 παρασκευάζειν ἐπιχθρῶν.

Καὶ ἐν αὐτῇ ἡ τῇ πρεσβεῖα, ποιμίλαις τέχνας ποιεῖ χρω-
 μένης τὴν ῥήτραν· ὃ μὲν δὲ δυνάσται ὀρχόμενος τῷ λόγῳ,
 καὶ ἀθεῶς ἔφη, ὅτι ἀγαμέμνων μετεγνωκὼς ἐπὶ τῇ
 τῆς βρισηίδος ἀφαιρίσει, τὴν τε κόρην ἀποδίδωσι,
 καὶ δῶρα τὰ μὲν, παραυτίκα πέμπει, πάλιν δ' ὑπερονέ-
 παγγέλλεται· καὶ ἦν χηνοῖμον, οἰδῶντος ἔτι τὸ θυμῷ,

ΒΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ταῦτα ὑπομιμνήσκειν, ἀλλὰ πρῶτον ὑπέλιπεν ἑμβά-
λειν τὴν ἀχιλλεῖα εἰς οἶκτον τῶν ἑλληνικῶν ἀτυχημάτων,
εἴτα ἐπὶ τὸν ὑπερον βυλῆθεις ἐπανορθώσασθαι τὰς συμ-
φορὰς, ὅτετι δαυήσεται, μετὰ ταῦτα τῶν πηλέως πα-
ραίνεσεων ἀνέμνησεν, ἑαυτὸν μὲν ἀφαιρῶν τὸ ἐπαχθεῖς,
τῷ δὲ μᾶλλον οἶον ῥέπην δαυάμενος προσώπῳ τῷ τῷ
πατρὸς περιθεῖς τὸν λόγον· καὶ ὅτε ἐδόκει πραότερον
αὐτὸν εἶναι, τότε καὶ τῶν ἀγαμέμνονος δώρων ἐμνη-
μόνευσε· καὶ πάλιν εἰς τὰς ὑπὲρ τῶν ἑλλήνων δειήσεις
μετέβαλε τὸν λόγον ὅτι εἰ καὶ δικαίως ἀγαμέμνων μέμ-
φεται, καλὸν γυν σῶσαι τὴν μηδὲν εἰς αὐτὸν ἐξημαρ-
τηκότασ·

Ε γρὴν ἔκ τ' ἐπίλογον, μηδὲν τ' λυπνύτων, ἔχρησεν τὸν ἀκρόν-
τα· ἐπεὶ καὶ μάλιστα μνημονόεταί τὰ τέλη τῶν λόγων·
ἡ δὲ τελευταία παράκλησις ἔχρησεν καὶ διεγερτικὸν ἐπὶ
τῆς πολεμίας ὡς καὶ αὐτὸν καταφρονούντας· νῦν ἂν φη-
σιν ἑλοῖς τὸν ἑταίρα, εἴσθε κατεναντίον σταίη, ἐπεὶ ὅδε
να τῶν ἑλλήνων ἐαυτῷ φησιν εἶναι ὁμοιον· ὁ δὲ φῶνιξ δε-
δοικώς μὴ ἑνδεέστερον, ἢ προσῆκε χρῆται τῇ δειήσῃ, δά-
κρυα προΐεται· καὶ πρῶτον μὲν τῇ ὁρμῇ αὐτὸν συντίθε-
ται, φησὶ μὴ ἀπολειφθῆσεσθαι αὐτὸν, εἰ ἀποπλέει· τὰς
ἐν τῇ αὐτῷ κεχαρισμένον, καὶ πῶς αὐτὴν λέγει, ὅπως
ῥέπειν αὐτὸν ἐπισύβη παρὰ τῇ πηλέως, γήπιον παραλα-
βὼν, καὶ διδάσκαλος ἔργων, καὶ λόγων εἶναι ἡξιῶθη·

Γ παραδιηγείται δὲ καὶ τὰς ἐπὶ τῆς νεότητος ἀμαρτίαν
αὐτὸν, ἐμπαλίνων ὡς καὶ ἄβυλον ἢ τοιαύτην ἡλικίαν, καὶ προ-
ῶν ὅδε τῶν εἰς πρόσοπὴν παραλείπει πᾶσι τοῖς κερ-
αλοῖς ῥητορικῶς χρώμενος, ὅτι διηλλάχθαι καλὸν τῷ
ἐκελεύοντι, καὶ δῶρα πέμποντι, καὶ πρέσβεις τὴν ἀρί-
στην, καὶ κείνων τιμιωτάτους ἀπεσταλκῶτι καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς
δίδουσι

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

Δι' αἰὸς ὅτι ἀκταθῆται φρονὶς γε αὖν, καὶ διδάσκαλος.
 καὶ ὅτι μεταγνώσεται προέμενος τὸν παρόντα καιρὸν,
 καὶ παραδείγματι χηται τῷ κατὰ μελέαιρον διηγήματι.
 ὅτι καὶ κείνος παρακταλόμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων βοή-
 θειν τῇ πατρίδι, ὃ συγκατέθετο, ἕως ὑπὸ τῆς ἀνάγκης
 τῶν κατалаβασῶν πῶς πόλιν συμφορῶν, ἐπὶ τὸ αὐμύ-
 νειν ἐπρόπτετο. αἶσος δὲ οἴκτου μὲν, καὶ ἰκεσίαις, ὃ δὲ ἐ-
 δέχθη. παρρησίᾳ δὲ χρυσάμενος, καθελεῖν τὸ φρόνημα
 τὸ ἀχιλλέως διέγνω. τὰ μὲν, ἀναιδέως ἐπιπλήτων, τὰ
 δὲ, ἀγενῶς παρακταλῶν, ἵνα μὴ τελίως παροξύνῃ. ὅτε
 γὰρ ἡρμολέε τῷ τῆς δόξεως μετεληφοῖ. πρὸς δὲ τούτων
 ἔκτισον ὁ ἀχιλλεύς ἀποκρινάμενος, ἡθος γενναῖον ἄμα,
 καὶ ἀπλὴν ἐμπαύση. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις ἐλεγκτικῶς
 ἄμα, καὶ μεγαλοφρόνως ἀντιλέγει, αἰτίαις ἀλόγους τὸ ὄρ-
 γης παρίσαι. αἰάντι δὲ ἀπολογεῖται, καὶ ὁδυσσεὺς ἔφη
 ἀποπλύσειν τῇ ὑπεραίᾳ. καὶ μπεδόμενος δὲ πως ταῖς
 φοίνικος δειψέσι, βυλῶν ἀέφισι πρὶ τὸ ἀπόπλυν. ἐκτε-
 κηθεὶς δὲ ὑπὸ τῆς ἀέκντος παρρησίαις, ἐξομολογεῖται
 πάν, δ' μέλλει ποιῆσειν, ὅτι ὑπρότερον ἔξεσιν ἐπὶ τὸν
 πόλεμον, πρὶν ἂν ὁ ἐκτωρ ἐπὶ τὰς σκηνὰς αὐτῆς, καὶ
 τὰς ναῦς ἀρίστηται, τὰς πολλὰς τῶν ἐλλήνων ἀπεκτο-
 νῶς. ἐνθα φησὶν, ὅτι καὶ περ ἐκθύμως μαχομένον τὸν
 ἑκτορα παύσειν νομίζω, καὶ γὰρ τὸτο προειρημένον
 πρόσθεν ὑπὸ τῆς ὁδυσσεύς, περὶ τῆς ἐνσηναι τῇ ὁρμῇ τῆς
 ἑκτορος ἀντέστηκεν.

Εν δὲ τοῖς τῆς φοίνικος λόγοις καὶ κείνο παρίησιν, ὅτι τέ-
 χνη ὅτιν ἡ ῥητορικὴ. φησὶ γὰρ τῷ ἀχιλλεῖ, διότι παρέ-
 λαβόν σε νῆπιον, ἔγω εἰδὼς ὁμοῖον πολέμοιο, ὃ δ' ἀγο-
 ρέων, ἵνα τὸ ἀνδρὸς ὁριπρεπέος τελέσθαι, τὴν καὶ με-
 προήκει διδάσκειν μιναι τὰδε πάντα μύθων τε ῥητῆρ'

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

ἔμειναι, πρὶν κτῆσθαι τὰ ἔργων· ἐν οἷς καὶ τὸ δεικνύ-
σιν, ὅτι ἡ τῶν λόγων δύναμις μάλιστα ἢ ἄνδρασιν ὁ-
κλεῖς ἀπεργάζεται.

Εἴη καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τῆς ποιήσεως ἥτοις εὐρεῖν λό-
γους τῆς ῥητορικῆς τέχνης ἐχομένους· καὶ κατὰ τὴν ῥητορίαν,
καὶ ἀπολογία ὑποδείκνυσιν ἄλλον ἐν τε ἄλλοις, καὶ ἐν οἷς
ὁ ἑκτωρ καὶ θάπτεται τὸ ἀδελφεῖ, ὁ γὰρ δὴ ζῶν αὐτῷ δειλὸν
αὖ, καὶ ἀπολασίαν, καὶ ὅτι τοιοῦτος ὢν, ἡ δὲ κτῆσθαι πόρρω ἀ-
πώρισμένους· ὅθεν αἰτίας καὶ κτῶν τοῖς οἰκείοις ἐγένετο·
καὶ ὁ ἀλέξανδρος ἐκλύει τὴν θυμὸν τὸ ἀδελφεῖ δικά-
ως ἐπιπληθεῖσαι συγκατατιθέμενος· καὶ τῷ ὑποχέειν
τῷ πρὸς τὴν μελέαν μάχην, ἀπολυόμενος τὸ ἐκκλη-
μα τῆς δολιχῆς.

Καὶ ὅτι καὶ τεχνίτης λόγων ὁ ἄνθρωπος, πᾶς τις αὖτε εἴποι αὐ-
φρονῶν δὴ καὶ γὰρ καὶ τὰ ἄλλα ἐξ αὐτῆς τῆς ἀναγνώσε-
ως· ὅτι ἡ μέλισι δὲ ὅτι καὶ κατὰ τὴν ῥητορίαν τῆς ῥητορίας·
καὶ γὰρ νέσομαι ἡδὺν, καὶ προσήνῃ τοῖς ἀκούουσιν εἰσαίρει·
τὴν δὲ μελέαν, βραχυλόγον, καὶ αὐτὸν χαρὶν, καὶ τὸ προ-
κείμενον τυγχάνοντα· τὴν δὲ ὁδὸν αἰετῶν, πολλῇ, καὶ πυκνῇ
τῇ δὴ γνώτῃ τῶν λόγων κεκρημένον· ταῦτα γὰρ τοῖς δυ-
σὶ τούτοις ἥρωσιν, ὁ ἀντήνθρωπος μαρτυρῇ ἀκούσας αὐτῶν,
ὅποτε πρὸς βούλονται ἀφίκοντο εἰς τὸν ἴλιον.

Καὶ ταῦτα τὰς ἰδέας τῶν λόγων ὁ ἄνθρωπος παρέχουσιν, αὐτῶν
ἐν τῇ ποιήσει δέξασθαι ἀπάσῃ· οἷον δὲ καὶ τὸν ἀντίθε-
σιν τῶν λόγων αὐτῶν ἐναντίων ἐπὶ παντὶ πράγμα-
τος τιθεμένων, καὶ τὸ αὐτὸ κατὰ σκοπεύοντων, καὶ ἀνα-
ρύντων διὰ τὴν ἀπορίαν τῆς λογικῆς ἐξέως· φησὶ δὲ εἰς
τῇ δὲ γλώσσῃ ἀπὸ βροτῶν, πολλοὶ δὲ ἐν μύθοις παντοί-
ων δὲ πολλὸς νομὸς εἶναι, καὶ εἶναι· ὁ πόσιον κείνην
εἶδος, τοῖον κ' ἐπακρότης.

Εἴη καὶ τὰ ταῦτα καὶ διὰ πολλῶν λέγειν, καὶ διὰ ὁλίγων

ΒΙΟΣ ΘΗΡΟΥ.

ἵππανάλαμβάνειν, ὅπερ κηλεύεται ἀναμειφάλλωσις, καὶ
ἔστιν ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ῥήτορσι, ὅποταν δέη πολλὰ
πράγματα εἰρημένα ἀναμνήσαι σωτοδύως. ἀ γὰρ διη
γῆσάτο ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τοῖς φαίειν ἐν τέλει ῥαφῶ
δίαις, ταῦτα πάλιν διὰ βραχείων διέξυσιν ἐν τούτοις.
ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον κίνονα δάμασ', αὐτὰρ ἔπειτα,
καὶ τὰ ἑξῆς.

Ι ὅ δὲ πολιτικὸν λόγον ἔχειται καὶ ἡ τῶν νόμων ἐπιστήμη,
καὶ ὅ δὲ ταύτης ἐκ τῶν ὁμηρον εὐροιμεν ἄν· εἰ μὲν οὖν
καὶ τὸ ὄνομα τῶ νόμου ἦν κατ' αὐτὸν ἐν χρήσει, ὡς ἐστὶ σα
φῶς διορίσασθαι· οἱ μὲν γὰρ φασὶ δῆλον αὐτὸ εἶναι, εἰ δὲ
τὰ τῶ νόμου τῶ νόμου ἐν τῷ εἰπεῖν ἀνθρώπων ὕβριν, καὶ
ἀννομίην, ἐροῦντες· ἀρίσταρχος ἢ ἠέβη τ' ἀννομίαν
εἰρήσθαι, παρὰ τὸ αὐτὸ εἰμῆσθαι· καὶ τοι καὶ ὁ νόμος λέγε
σθαι εἴποιεν, ἀπὸ τῆς νέμειν τὰ ἴσα πᾶσιν, ἢ τὸ κατ' ἀξί
αν ἐκείνη. ὅτι δὲ δύναμιν τῶν νόμων οἶδεν, εἰ μὴ καὶ
ἐν γραφαῖς, ἀλλ' ἐν ταῖς γνώμας τῶν ἀνθρώπων φυλακτο
μένην, ἐν πολλοῖς παρίσσει. τὸν δ' ἀχιλλεὺς ποιεῖ ὑπὲρ
τῆς σκῆπτρου λέγοντα, νῦν αὖτέ μιν ὑβὲς ἀχαιῶν ἐν πα
λάμῃς φορέουσι δικαστοὶ, οἵ τε θέμιστας πρὸς δίδος εἰ
ρύαται. θέμιστας γάρ, ἢ θεσμοί, οἱ νόμοι, ὧν τ' εἰς εἰ
σηγήτ' παραδίδωσιν· ὡς καὶ τὸν μῆνεα τὸν τῶν κρητῶν
βασιλέα φησὶν ὁμιλεῖν ἢ δ' ὁμιλίᾳ, νόμων μάθης
ἦν, ὡς καὶ πλάτων μαρτυρεῖ· σαφῶς δὲ καὶ ἐν ἐκείνοις
δηλοῖ, ὅτι καὶ νόμοις ἔπεισθαι, καὶ μὴ ἀδικεῖν, τῷ μὴ
τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ ἀθέμιτος εἴη, ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα
θεῶν ἔχειν, ὅπῃ διδόνται.

Ι πρῶτος τοίνυν ὁμηρος τὰ τῆς πολιτείας διείλεν. ἐν δ' τῇ
ἀσπίδι, ἣν τὸ κόσμος παντὸς μίμημα κατεσκεύασεν
ὑφ' αὐτοῦ, τὰ τῆς ἡγεμονικῆς δυνάμεως ἐμπεριέχο-

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

μείας, ἐποίησε δύο πόλεις· τὴν μὲν, ἐν εἰρήνῃ, καὶ οὐ-
φροσύνῃ διάγεισαν, τὴν δ' ἐν πολέμῳ χολάζουσιν. καὶ πα-
ραθεὶς τὰ ἑκατέρω πρόσφορα παρίησιν· ὅτι ὁ μὲν, πο-
λιτικός ἐστι βίος, ὁ δὲ, στρατιωτικός.

Θὺ παρῆλθε ἢ ὅτε τ' ἦν τὸν τ' γεωργικὸν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐσθ-
ξεν, ἐν ἀρχῇ αἵμα, καὶ καλὸς πρὶς τοῖς λόγοις· ὃ ἢ, ἐν
πάσῃ πόλει νειομοθεῖται ὅτι εἶναι σωέδριον βελῆς. καὶ
τὸ το προβυλάει πρὸ τῆς ὅν δῆμον σωιέναι, πρὸ δῆ-
λον ὅτι ἐστὶν ἐκ τ' ὁ μικρικῶν τῶν βελῆν ἢ πρῶτον με-
γαθυμῶν ἢ ἐγερόντων. σωαίει ἢ ἀγαμέμνων. ἢ γέρον-
τας, καὶ σκέπεται πρὶ αὐτῶν, ὅπως ὁ πλείων ὁ πλείους πρὸς
τ' μάχην. καὶ ὅτι δει τὸν ἄρχοντα πρὸ τῶν ἄλλων φροντί-
ξεν τῆς πάντων σωτηρίας, ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ δι-
δάσκει, ὃ καὶ παρακαλεῖ. ὃ καὶ παννύχιον ὡς δὲν βυλὴ φέ-
ρον ἀνδρα. καὶ ὅτι δει τῷ ἡγεμένῳ, πείθεσθαι τῆς ὑπο-
ταγμένους. καὶ ὅπως ἐκείνῳ προσφέρεσθαι τὴν προτε-
ταγμένον ὃ ὁ δουλοῦ ὑποδείκνυσιν τῆς μὲν ἐντίμης, λό-
γοις προσκινέσι πείθων· τοῖς δὲ ἐκ τῆς ὁχλῆς, πικρότερον
ἐπιπλήτων. ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπανίστασθαι τοῖς ἀμείνοισι, πα-
ρὰ πᾶσι νειόμισαι, ὃ καὶ αὐτοῖς οἱ θεοὶ ποιῶσιν ἐπὶ τ' διδόν-
τες· τίς ἐπὶ τῇ μέναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσαν ἀ-
παντὸς νόμος παρὰ τοῖς πλείστοις τὴν πρεσβύτατον λέ-
γειν. ὃ δὲ διομήδης ὑπὸ ἀνάγκης τ' πολέμῳ πρῶτος θαρ-
σύνει· ἀλγειν, συγγνώμης εἶναι ἀξιοῖ· καὶ μὴ κῶτω ἀγα-
σθῆναι. οὐνεκ δὲ γενεῇ φη νεώτατος εἰμι μεθ' ὑμῶν.

Καὶ ἐκεῖνο δὲ παρὰ πᾶσι νειόμισαι, τὸ κολλάζεσθαι τὰ ἐκ-
σια ἀμαρτήματα, τὰ δὲ ἀκῶσια, συγγνώμης τυχε-
ν. τὸ το πάλιν δείκνυσιν ὁ ποιητὴς, ἐν οἷς φουσιν ὁ αἰ-
δὸς παρ' αὐτῶν. καὶ ἐκεῖν πλεῖμαχος τὰ δὲ γ' εἴποι σὸς φί-
λος ἦδ' ὡς, ὡς ἐγὼ ὅτι ἐκὼν ὅς σὸν δόμον, ὃ δὲ χατί-

100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200

ζων πωλὺ μιν μνηστῆρσιν αἰσούμενος μετὰ δαΐτασιν
ἀπὸ πολὺ πλέον δὲ καὶ κρείων δὲ ἦτον ἀνάγκη.

[illegible]

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

φασιν, ὅτι ὁ αὐτὸς ἐτυχε ταφῆς ἢ περ μενέλαον παρὴν
 τὸτο πρὶ ἐπὶ τῶν τυράννων νεόμισται, τῷ δὲ θανόντι
 χυτὴν ἐπιτάξαν ἔχονταν, ἀλλ' ἄρα τὸν γε κύνες τε, καὶ
 οἰωνοὶ κατέδραν κείμενον ἐν πεδίῳ. μάλα γὰρ μέ-
 γα μῆσατο ἔργον.

Οὐκ ἀρχίαν ἢ δηλὴν δοκεῖ διὰ τῆς τῶν μνηστῆρων πλεο-
 νεξίας, περὶ ᾧ φασιν, ἢ δ' ἄνθρωποι κραναὴν ἰθάμην κατὰ
 κοίραν ἐσιπύον, πῶς δὲ ὁ χλοκρατὴς ἐν τῇ τῶν φῶων πολι-
 τεύει παρὰ δίδωσιν, ἐν ᾗ καὶ σαναράμενοι πάντες ἄλλοι
 ξάνδρῳ, καὶ τοῖς περιέπεσον. καὶ ὁ πρίσμος λοιδορεῖται
 τοῖς παισὶν, ὡς τῶν αἰτίοις, ἀπὸ σάτε μοι καὶ ἀτέκνοα
 κατὰ φρόνους καὶ ἄλλος δέ τις τῶν φῶων ὁ ἀντίμαχος,
 χρυσὸν ἀλεξάνδρῳ δὲ δολυμένῳ ἀγαθὰ δῶρα, ὅτε εἴαχ'
 ἑλάνην δόμεναι ξανθῷ μενελάῳ.

Εἰ πὶ δὲ τὸ παρὰ ἀνθρώποις δίκαιον τὰτο νομίζεται, τὸ
 ἀπονεμητικὸν ἐκείνῳ τῷ κατὰ ξίαν, ἐν ᾧ μάλιστα ἔστι τὸ
 θεὸς σέβειν, γονέας, καὶ οἰκίους τιμᾶν, πῶς μὲν εἰς θεὸν
 ἀσέβειαν, ἐν πολλοῖς διδάσκει εἰσαγῶν τὴν ἥρωα
 θύοντα, καὶ ἀνχομένους, καὶ δῶρα ἀνατιθέντας τοῖς
 θεοῖς, καὶ ὕμνοις γεραίροντας αὐτοὺς, καὶ τῆς ἀσεβείας
 ἀμοιβὴν ἀπολαμβάνοντας πῶς παρὰ τῶν θεῶν ἐπικυ-
 ρίαν. πῶς δὲ πρὸς τῇ γεννωμένῃ τιμῇ, ἐν τῷ τηλεμά-
 χῳ προσώπῳ μάλιστα δείκνυσσι, καὶ ἐν οἷς ἐπαινεῖ τὸν
 ὀρέσῃν, ὅτε αἰεὶς οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος ὀρέσῃς πάν-
 τας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε παροφονῆα;

Καὶ ὅτι τὸ γηροφροεῖσθαι τὴν γονέας ὑπὸ τῶν παίδων φύ-
 σει δίκαιον, καὶ ἐξ ἀμοιβῆς ὀφειλόμενον, διὰ μίαν λό-
 ξιν ἐδήλωσεν εἰπὼν, ὅτι τοκοῦσι θρέπτρα φίλοις ἀπέ-
 δωκεν, ἀδελφῶν δὲ οὐνοῖαν, καὶ πίστιν πρὸς ἀμύληας, ἐν τῷ
 αἰγυμῆμονι, καὶ μενελάῳ, φίλων δὲ ἐν ἀχιλλεῖ, καὶ πα-

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

φύλῳ δεινυσιγυναικὸς δὲ σωφροσύνῃ, καὶ φιλα
 θρίαν, ἐν τῇ πινελόπῃ· ἀνδρὸς δὲ πόθον τῆς αὐτῆς γυ
 ναικὸς, ἐν τῇ ὀδυσεὶ παρίσσειν.

Ο πῶς ἡ κούπερ παρίδος χῆν πρᾶσεν, ἐν τούτῳ μάλιστα
 ἐδήλωσεν· εἰς οἷον δὲ ἄριστος ἀμύνεσθαι πρὶ πάσης· καὶ
 πόλιν ὅπως ἔξ τῆς πολιτείας κοινονύνας φίλίας ἔχον
 δειφρῆται, ἀθέμιτος ἀνέσις ἔστιν ἐκείνος, ὃς πολέμῳ
 ἔρταται ἐπιδιμῖν ὀχυρῆντος· πῶς δὲ τὸ ἀληθὺς ἐν τίμι
 ον, τὸ ἡ ἐναντίον φανερὸν, ἐχθρὸς γὰρ μοι κείνος ὁ μῶς
 ἀλλὰ πύλησιν, ὃς ἕτερον ἢ κούπῃ ἐν φρεσὶν, ἀλλὰ
 ἡ εἴη· οἷον δὲ ἄλλοι βάζουσι, κακῶς δὲ ὀπίθεν φρονέουσι·

Τῶν δὲ οἰκῶν μάλιστα σωζομένων, ὁπόταν γυνὴ μὴ τε
 τὰς ἀπορήτους διανοίῃ· ἡ ἀνδρὸς πολυπραγμονῇ, μὴ
 τε ἀνὴρ τῇ γνώμῃ αὐτῆς πρᾶσεν· ἐπιχρῶν, ἐκότε
 ρον ἐν τῆς ἡρᾶς ἐπέδειξε· τὸ μὴ πρότερον τῷ δὲ ἰδὲ
 γοντι περιθεῖς, ἡρῆ μὴ δὴ πάντας ἐμὲς ἐπέλεπε μύ
 θους εἰδήσιν, τὸ ἕτερον τῇ ἡρᾷ, μὴ πῶς μοι μετέπηται
 χολώσεται, ἀλλὰ σιωπῇ οἰχόμεναι πρὸς δῶμα βαθυρρό
 ῳ κεανόοι· τὸ δὲ καὶ τῆς ἐξιόντας ἐπὶ πόλεμον, ἢ ἐν κιν
 δύνῳ καθεστῶτας ἐντέλλεσθαι· τῶν οἰκειοῖς εἰδισμένον
 παρὰ πᾶσιν, ἢ ἡ γνῶσεν ὁ ποιητής· ἡ καὶ τὸν ἀνδρὸς
 μάχῃ σέυσσας ἦν ἐκτοράφισιν, ἢ γὰρ μοι θνήσκων, λε
 χέων ἐν χεῖρας ὀρεξας· ὅδε τι μοι εἶπας πυκινὸν ἔπος,
 ὅτε κεν αἰεὶ με μνημὴν νύκτας τε, καὶ ἡμάτια δακρυ
 χέουσα· ἡ δὲ πινελόπῃ, τῶν τῆς ὀδυσεὶς ἐντολῶν μνη
 μονεύει· φήσαντος ὁπότε εἴη τῷ, ἢ οἷον ἡκεν μ' ἀνέ
 σθαι θεός, ἡκεν ἀλώω αὐτὴν ἐν τῷ οἴκῳ· οἷον δὲ πάντα με
 λόντων με μνησθαι παρὸς, ἢ μητέρας ἐν μεγάροισιν,
 ὡς νῦν ἡ εἴ τι μᾶλλον, ἐμὲ ἀπονόσφιν ἰόντος· αὐτὰρ
 ἐπεὶ δὲ παῖδα γενεήσαντα ἴδεναι, γήμαθ' ὡς ἐβλήθη

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

τιδὲν κατὰ δῶμα λιπύσας· οἷδε, κ' ἐπιπόρπυς καὶ οἱ ἰῶν
 ὀνηυσὶν, ἐπέρεπεν οἶκον ἅπαντα, πείθεσθαι τε γέρον-
 τι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν.

Τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς θανάτοις τῶν οἰκείων πένθη, ὅτε ἄμετρα
 εἶναι ἀξιόσι· (ἀγνὸς γὰρ τὸ τοῦτο·) ὅτε παντελῶς ἐκκεκ-
 ρθαι εἴη· (ἀδύνατον ἂν ἁπαλὸς ἐπὶ ἀνθρώπων·) ὅθεν
 λέγει τὰ τοιαῦτα· αἰὲν ἦτοι κλαύσας κ' ὀδυρόμενος μεθέ-
 κεν· τλήν γάρ μοιραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν· ἐν ἄλ-
 λοις δὲ φησιν· αἰὲν ἦτοι κ' ὀδυρόμενος μεθέκεν, ὅσπερ θάνη
 σι νηλεὲς θυμὸν ἔχοντα· ἐπ' ἡμάτι δακρυσάντα· ἐν ὧ
 δὲ καὶ κείνα, αἶψα νῦν ἐν ταῖς ταράῃς νομίζεται· ἐντε ἄλ-
 λοις, κ' ἐν τούτοις· ἐνθα ἐταρχύσῃσι, καὶ σίγητοί τε, ἔται-
 τε, τυμβῶ τε, σήλη τε, τὸ, ἂν γέρας ὅτι θανόντων· κ' οἱ αἰὲν
 ἀνδρομάχη φησὶν εἰς τ' ἐκτορος νύκην θυμὸν κείμενον
 αἰόλαι οὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσονται θυμὸν,
 αἰτάρ μοι εἴματα τ' ἐπὶ μεγάροισι κέονται λεπτὰ τε, καὶ
 χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν· αἰὲν ἦτοι τὰδε
 πάντα καταφλέξω πυρὶ νηλεῖ· ὃ δὲν σοὶ γ' ὄφελος, ἐπεὶ
 οὐκ ἐγκρίσεις αὐτοῖς· αἰὲν ἦτοι πρὸς πρῶτον, καὶ πρῶτα δὲ
 κλέος εἶναι· ὅτε καὶ ἡ πηνελόπη τ' ἐδῆτα κατασκαυά-
 ζει λαίρτη ἡρώϊ ταφῆϊον· κ' ταῦτα μὲν, μέτρια· τὸ δὲ
 περιὰ τούτων ζῶα ἄλλα τε, κ' ἀνθρώπος ἐπιμαίει τὸν
 ἀχιλλεῖα τῇ τοῦ παροδῆλου πυρρῇ, οὐκ ἐπαινῶν λέγει·
 διὸ καὶ ἐπιφωνεί· καὶ καὶ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα.

Καὶ τὰ πολυάνδρα ἢ πρῶτος ἢ ἡγερε· τυμβὸν δ' ἐκ πεδίου
 εἶνα χούομεν ἐξαγαγόντες· καὶ τὸς ἐπιταφίους ἀγῶνας
 ἐδῆξε πρῶτος· ταῦτα μὲν κοινὰ τῶν τε ἐν εἰρήνῃ, καὶ τ'
 ἐν πολέμῳ καθεστώτων· πάλιν δὲ περὶ τοὺς πολέμους ἐμ-
 περίαν ἢν κ' τακτικὴν τινὰ καλοῦσιν, ἢ ποίησις πᾶ-
 ποικιλμένη, μὲν πεζομαχίαις, τειχομαχίαις, ἐπινου-
 μαχίαις,

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

μαχίαις, παρατάξεισι, μονομαχίαις. πολλά δὲ καὶ στρα-
τηγικά περιέχουσα, ὧν ὀλίγα παραθέσθαι ἔστιν ἄξιον.

Ε ν γὰρ ταῖς παρατάξεσιν αἰὲν ἤν προτετάχθαι τὸ ἱππε-
μόν, καὶ ἔπειθαι τὸ πεζόν· καὶ τὴν δὲ δεικνύσιν ὕψος.
ἱππῶν μὲν πρῶτα σὺν ἱπποῖσι, καὶ ὁ χεῖροισι, πεζῶν δ' ἐξ ὅ-
πιθεν σῆσας, πολέας τε, καὶ ἐσθλὰς, καὶ τὸ εἶναι ἐν τοῖς στρα-
τιώταις, ἡγεμόνας κατὰ τάξιν. ἐπὶ δ' ἔσαν ἡγεμόνες
φυλάκων· ἐκ τῶν δὲ ἐκείνων υἱοὶ ἅμ' ἔσθλόν, δολίχ' ἔ-
χεα χερσὶν ἔχοντες.

Κ αὶ τῶν ἡγεμόνων τὰς καὶ προαγωνίζεσθαι ἐν πρώτοις τε-
ταγμένους, τὸς δὲ κατὰ πινυνομένους, ἐπείρην τὸς ἀγ-
πομένους πρὸς τὸν μάχην· οἱ δ' ἅμ' ἰσομενεῖα διαίφρο-
να θωρήσαντο· ἰσομενεῖα μὲν, ἐνὶ προμάχοισι σὺν
εἰκελὸς ἀλκὴν, μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὥρμαινε
φάλαγγας.

Κ αὶ ὅτι δὲ τὸς διατάμει διαφέροντας ἐν τοῖς ἐξω στρατο-
πεδούν, ὡς περ τεύχος τῶν λοιπῶν περιβεβλημένους, τὸ
δὲ βασιλέα ἐν τῷ ἀσφαλεστάτῳ, τετέστι τῷ μεσαιτάτῳ
κατασκηνῶν δεικνύσιν, ἐν τῷ τὸς μὲν γενναιοτάτους τὸν
ἀχιλλέα, καὶ τὸν αἰάντα ἐν τοῖς ἐχάτοις μέρεσι τῶν νε-
ῶν κατεσκηνωμένους, τὸν δὲ ἀγαμέμνονα, καὶ τὸς ἀλ-
λως δαίεους, ἐν τῷ μέσῳ· καὶ τὸ ἐν τῷ στρατοπεδούε-
σθαι, χάρακας τε περιβάλλεσθαι, καὶ τάρρους ἀποσκη-
πῆν εἰς αὖρος, καὶ βάθος, καὶ σκόλοφι κύκλῳ διαλαμ-
βάνειν, ὡς μήτε ὑπὲρ πηδῶν τινὰ διαπλάτος, μήτε δια-
βάθος κατείναι δύνασθαι, γίνεταί τε ἐν τοῖς πολέμοις,
καὶ παρ' ὁμήρῳ ἀπὸ τοῦ δεῖδείατο τάρρος αὐρεῖα ὃ γὰρ
ὑπερθερέειν χερσὶν ἔτε περῆσαι ῥηϊδίῳ· κρημτὸν γὰρ
ἐπιρεφέει περὶ πᾶσαν ἔσασαν ἀμφοτέρωθεν. ὑπερ-
θεν ἢ σκολόπεσιν ὀξείσιν ἢ ῥήρειστο, ἢ ἔσασαν ὑπερῆχα

Hom. Iliad.

7 i

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ων πυκνὸς, καὶ μεγάλῃς δεινῶν ἀδρῶν ἀλεωρῆν· καὶ μὲν
 χόμοι θνήσκουσι γενναίως οἱ τούτοις ἐπόμενι· μὴ μὰν
 ἀσπυδαί γε, καὶ ἀκλῆως ἀπολοίμην, ἀλλὰ μέγα ῥέξασ-
 τι καὶ ἐσομένεσι πυθέσθαι· καὶ πάλιν· ὅς δέ κεν ὕμν-
 ων βλήμενος ἢ τυπὴς θάνατον, καὶ πάτμον ἐπίσση,
 τεθνήσκω· ὃ δὲ ἀεικὲς ἀμωμομένῳ περὶ πάσης τεθνή-
 μιν· καὶ τοῖς μὲν δῶκευσι γέρα νέμεται· ἀλλὰ δ' ὄρι-
 σήεσι δίδω γέρα, καὶ βασιλεῦσι τοῖς δὲ λειποτάκταις,
 ἀπειλεῖ· ὃν δ' αὖ ἐγὼν ἀπάνουθε νεῶν ἐθέλοντα νοήσω,
 αὐτὸς οἱ θάνατον μητίσσομαι.

Ε ν δὲ ταῖς μάχαις, ὃν μὲν ῥόπον, καὶ ὅπως διαφύρω,
 καὶ ποικίλως τῆς ἥρωας ποιεῖ τιφώσκοντάς, καὶ τιφω-
 σκομένους, τί δέει λέγειν; ἐκείνο ἢ ὑπομνήσαι ἄξιον, ὅτι
 τῆς μὲν πρόθεν τεθωμένους, ἐνδοξότερους ἢ γὰρ μεθεῖναι,
 αἴτε πῶς ἐκ τῆ σωστέων καὶ παραμένειν προθυμίαν δὲ
 κινύοντάς. ἢ ἡ τὸ νῶτον, ἢ τὸ μετὰρρενον πεπληροῦντάς,
 αἰτιμότερους, ὡς ἐν τῷ φανέρῳ τὸ το πεπονημένους· καὶ ταῦ-
 τα οὖν ἐκ τῶν ἄλλων παρ' ὁμῶν· εἴπερ ἔτι πῶς βλεῖο πο-
 νούμενος, ἢ τυπὴς, ἢ κ' αὖ ἐπ' αὐτὴν ὅστις πέσοι βέ-
 λος, ἢ δ' ἐν τῷ ῥώτῳ, ἀλλὰ κεν ἢ σέρων, ἢ νηδύος ἀντιά-
 σσει, πρόσω ἢ μένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν· καὶ πά-
 λιν· ἢ μὲν μοι φάροντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξις.
 ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ σῆθεσφι ἔλασσον· χρυσόμωσ δὲ
 καὶ ἐν τῇ προπῇ τῶν πολεμίων παραινέει μὴ περὶ τὰ
 σκῦλα ἵνεσθαι, μὴ δὲ ἐν δίδόναι καὶ ῥὴν φυγῆς, ἀλλ'
 ἐγκέσθαι, καὶ δίδωκεν· μὴ τις ναῦ ὁκάρων ἐπιβαλλόμε-
 νος μετόπισθεν μιμνέτω, ὡς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆ-
 ας ἵκηται, ἀλλ' ἀνδρῶς κτείνοντο· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ, ἐ-
 κηλοὶ νεκρὸς ἀμπεδίον συλησέτε τεθνηῶτας.

Ε ν δὲ παρ' αὐτῷ πάσης ἡλικίας κατορθώματα, ὅφ' ὧν
 πᾶς ὅς

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

πᾶς ὅς τις οὖν ἐπαρθεῖν, ὃ μὲν, ἀμμάζων, ὑπὸ τῆς ἀχιλλεύως, καὶ αἰάντος, καὶ διομήδους, ὃ δὲ νεώτερος, ὑπὸ τῆς ἀντιλόχου, καὶ τῆς μυριόνης. ὃ δὲ μισσηπόλιος, ὑπὸ τῆς ἰδομενέως καὶ τῆς ὀδυσσεύως, ὃ δὲ γέρων, ὑπὸ τῆς νέστορος. καὶ πᾶς βασιλεὺς ὑπὸ τῶν πάντων, καὶ τῶς ἀγομέμνονος. τοιαῦτα μὲν τῶν πολιτικῶν λόγων, καὶ πράξεων ἔστι παρ' ὁμήρῳ τὰ λήμματα.

Θεωρῶμεθα δὲ καὶ περὶ τῶν ἱατρικῶν, εἰ καὶ τῶν μὴ εἶχεν ἀπείρως ὁ ὁμηρος· καὶ ὅτι μὲν πολλὰ ἀξίαν τὴν τέχνην ὑπελάμβανε, δῆλον ἐκ τούτων· ἰητροὺς δὲ ἀνὴρ πολλῶν ἀνταξίους ἄλλων. δοκεῖ ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη εἶναι νοσερῶν, καὶ ὑγιγνῶν, ἅπερ ἐκ τούτων ἀντίς μάθοι, ὅτι μὲν ἐπιστήμη, ἰητροὺς δὲ ἐκείνους ἐπιστάμενος περὶ πάντων· ὅτι δὲ ὑγιγνῶν, καὶ νοσερῶν, φάρμακα πολλὰ μὲν ἰσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ, σημαίνει τούτων ἐκτέτερον· ἐστὶ μὲν τῆς ἱατρικῆς, θεωρητικὸν μὲν, καὶ διὰ τῶν καθολικῶν λόγων, καὶ διὰ μεθόδου ἐπάγον ἐπὶ πᾶσι τῶν κατὰ μέρος γινώσκιν. τούτων δὲ αὐτῶν μέρη, καὶ μὲν, σημειωτικόν, καὶ δὲ αἰτιολογικόν· πρακτικὸν δὲ καὶ διὰ τῆς ἐκέρξεως αὐτῆς βαδίζον· τούτων δὲ μέρη, καὶ μὲν, διατητικόν, καὶ δὲ χειρουργικόν, καὶ δὲ, φαρμακευτικόν· πῶς οὖν ἐκείνῳ τούτων ὁ ὁμηρος ἐπιβέβληκεν· ὅτι μὲν γὰρ θεωρητικόν τι εἶναι ἐπίσταται, ἐν τούτῳ ἀνίσταται· τοῖα δὲ δοθέντα ἔχει φάρμακα μνησιόεντα· μνησιόεντα δὲ λέγει, δηλονότι κατὰ τὴν θεωρητικὴν ἐκκλουσμένα.

Τὸ δὲ σημειωτικὸν ἀντικρυς ἵστανται, διὰ τῆς ἀχιλλεύως· μαθητὴς δὲ οὖν χείρωνος, πρῶτος πᾶσι ἀτίαντῃ κατὰ χάριν τῆς ἐλλήνας νόσον κατενόησε, σιωπῶν ὅτι τὰ ἐπιδήμια νοσήματα ἐκ τῶν πολλῶν ὅς ἐστιν ὅς γε δοκεῖ εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ ἡλίῳ· ὅτος ἰδὼν τὰς ὥρας τῆς ἐκείνου ἐπά-

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ.

γῆ αἰ περ ὅτ' ἂν ὥσι δυσκράτως διακείμεναι, νοσήμα-
τος αἰτίαι καθίστανται. καὶ γὰρ τὸ ὅλον, τὴν τε σωτηρίαν,
καὶ τὸν ὀλεθρον, τῶν μὲν ἀνδρῶν τῷ ἀπόλλωνι, τῶν δὲ
γυναικῶν, τῇ ἄρτεμιδι, τατέσι τῷ ἡλίῳ, καὶ τῇ σελήνῃ
ἀνατίθῃσι, τοξότασ' αὐτὸς ποιῶν διὰ τῶν ἀντί-
νων βολὴν, ὅτ' αὖ δὲ διορίζων τὸ ἄρρεν, καὶ τὸ θῆλυ, ἐπ' αὖ
καὶ θερμότερον φύσῃ τὸ ἄρρεν γένος. διὰ ταῦτα γυνή
σι, τὸν μὲν πλεῖμα χον πηλικύτον εἶναι, ἀπόλλωνός γε
ἐκίητι. τὰς δὲ τρωδάρεως κούρας ὑπὸ δῶτεμιδος ἡνέξῃ
αἰσχυρὸς ἢ θανάτους αὐτοῖς ἀνατίθῃσιν ἐν τε ἄλλοις πολ-
λοῖς, καὶ ἐν οἷς διορίζῃ. τὴν μὲν, ἀπόλλων πέρνειν ἀπ'
ἄργυρέοιο βίοιο. χυδόμενος νιόβῃ, τὰς δ' ἄρτεμις ἰοχέ-
αιρα. ὅπ' αὖ δὲ καὶ πῶν τῆς κωδὸς ἐπιτολὴν διηγῆται, ση-
μείον, καὶ αἴτιον τῆς ἐκκαύσεως, καὶ νόσων. λάμπρο-
τατος μὲν ὁ γ' ἔστι, καὶ μὲν δὲ τε σῆμα τέτυκται, καὶ τε
φείρει πολλὸν πυρετὸν δηλοῖσι βροτοῖσιν αἰτιολογεῖ ἢ
ἐν οἷς λέγει περὶ τῶν θεῶν. ὃ γὰρ σίτον ἔδωκε, ὃ πίνυς
αἰθοπα οἶνον. τῶν κ' ἀνέμονες εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλε-
ονται. ἢ γὰρ προφῆ, ἢ τε ξηρὰ, καὶ ὑγρὰ, αἵματός ἐστι γεν-
νητικὴ. τῆτο δὲ προέφθ' μὲν τὸ σῶμα, πλεονάσαν δὲ, ἢ
διασπαρὲν, νόσων αἴτιον γίνεται.

Τὸ δὲ πρακτικὸν μέρος τῆς ἰατρικῆς, ὅτ' αὖ δὲ ἀκριβοῖ, ἐν
ὧ ἔστι καὶ διαγνωτικόν. πρῶτον μὲν γὰρ οἶδε τὰ χρόνια
τῶν νοσημάτων, καὶ τὰ ὀξεία, ὡς ὅταν λέγῃ. τίς νύσῃ
μὴρ ἐδάμασε ταχυλεγέος θανάτοιο, ἢ δολιχὴ νόσος, ἢ
ἄρτεμις ἰοχέαιρα, οἷς ἀγανόις βελέωιν ἐποιομένη
κατέπεφνε;

Φανερὸς δὲ ὅτι καὶ πῶν λιπὺν δίδωται ὑγιεινὴν ὑπολαμβά-
νων. πεποίηκε ἔτι τὸς ἥρωας ὁ πῶς κρέασι χρωμένους, πε-
ριελὼν τὸ πρὶ τὰ βρώματα περιβρίαν. καὶ περὶ ἡ γαστήρ
αἰ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

αἰεὶ δ' αἶται πληρώσεως, ὅταν τὰ πρότερα σιτία καταπε-
φθύντα, τὸ π' οἰκῆον τῷ σώματι, εἰς καρδίαν, καὶ τὰς
φλέβας ἀναπέμψῃ, τὸ ἢ περιανὸν ἐμβαλῇ, τοιαῦτά φη-
σιν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν διορπῆσαι ἐσάατε κηδόμενον τρ. ὃ
γάρ τι συγερῇ ἐπὶ γαστρί' ἔπλετο κύντερον ἄλλο· ἢ τ' ἐκὲ
λαυσεν ἴο μνήσασθαι ἀνάγκη· καὶ πάλιν· ἦ δὲ, μάλ' αἰεὶ
εἰς θέμεναι κέλεται, καὶ πινέμεν ἐκ δέ με πάντων λι-
θάνει, ὅς' ἔπαθον, καὶ ἐνὶ πλῆσασθαι ἀνώγῃ.

Ο ἴδε καὶ οἶνον χησέως διαφοράς· ὅτι ὁ μὲν πολὺς ποθεῖς,
βλαβερός, ὁ δὲ μέτριος, ὠφέλιμος· τὸ μὲν, ὅπως οἶνος
τοι μελιιδής, ὅς τε καὶ ἄλλος βλάπτῃ, ὅς ἂν μιν χαν-
δὸν ἔλῃ, μὴ δ' αἰσιμα πίνη· τὸ δὲ, ἐκείνως· ἀνδρὶ δὲ
κεκμηῶτι, μένος μέγα οἶνος ἀέξῃ. καὶ ὅτι δωαδέμωος
ποιητικός, ὅς δ' ἐν ἀνὴρ οἶνοιο κορεσάμενος, καὶ ἐδωδής,
ἀνδράσι δυσμενέεσι πανυμέριος πολυμήζῃ, θαρσαλέ-
ον νύτοι ἤτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὃ δὲ τι γῆα πρὶν καί μιν, πρὶν
πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο· καὶ τὴν κτλ. ἡ δὲ, εἰς τὰς
φιλοφροσύνας παραλαμβάνει· ὡς φάτο, ποντόνοος δὲ
μελίφρονα οἶνον ἐκέρνα· τὸ δὲ σφοδρὸν, καὶ κερωτι-
κόν, τῷ κνύκλωπι ὁ δ' οὐκ ἀβία τίθησι· τὸ δὲ εὐφροντα,
πρὸς ἴασι· ὅτος γάρ ὤβρις ὁ πρᾶμνιος, ὃν τῷ μαχά-
ονι τετρωμένῳ δίδωσιν.

Ο πως δὲ ἐν γυμνασίοις χησάσαι παραγγέλλῃ, φανερὸν ἐκ
πολλῶν· αἰεὶ ἢ πονῶντας ποιεῖ. ἢ π', ἐν τοῖς προσήκουσιν
ἔργοις, ἢ δὲ, δι' ἐπιτηδευμάτων ὁπότε ἐκ τῆς μάλιστα τῇ
ἡδυσπαθείας κεχημένους φαίνασθαι, καὶ τῆς αἰσώτης μνη-
στῆρας γυμναζομένους εἰσάγει, καὶ πότους κτλ. τὸς αὐτά
ρκεῖς αἰτίους ὑγιείας ὅπως νομίζῃ. τῶν δὲ καταβαρύν-
των τὸ σῶμα κερμάτων, ἴαμα τὸν ὕπνον εἶναι· φησὶ
ἢ τῷ οὐκ ἀβία κεκμηκότε ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὕπνον ἐπελ-

ΡΑΟΥΤΑΡΧΟΥ

θεῖν, ἵνα μιν παύσει τάχιστα δυσπραγίας καὶ μάτοιο. ἢ
 ἢ φύσις ἀπατῇ τὸ κεκμηκὸς σῶμα ἀναπαύεσθαι, καὶ ἐν
 ᾧ ὀλίγον τὸ θερμὸν ὑπάρχει, τὸ τοῦτο ἐπεὶ ὁ δύναται πάν
 τῇ ἐξηγεῖσθαι, ἐν τῷ βάθει μένειν. τὼς δὲ καὶ ἀναπαύε-
 ται τὸ σῶμα, ὅτι ἡ σύστασις τῆς ψυχῆς ἀνίεται, καὶ τὰ
 μέλη τὸ σῶματος λύεται, καὶ τὸ τοῦτο ἐναργῶς εἶπεν· οὐδὲ
 δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθην δέ οἱ ἄλφα πάντα. τὸ δὲ ἐν ταῖς
 ἄλλοις ἀπασιν ἀμετρον, ὅτι ὃν ὠφέλιμον, καὶ ἐπὶ τῷ ὕπνῳ
 ἀποφάνεται, ποτὲ μὲν εἰπὼν, ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
 ποτὲ δὲ ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν πάννυχον ἐγρήσκοντα.

Εἰ πύσεται ἡ καὶ ἀέρων ἀνκρασίαν ὑγείας ὅσαν παρασκευα-
 στικὴν, ἐν οἷς φησιν. ἀγασθὲς ἡλύσιον πεδίον, καὶ πείρα
 τὰ γαῖης ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅτι ξανθὸς ῥαδάμανθυς.
 τῇ περ ῥήτι βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν, ὅτι νιφετός, ὅτ' ἀρ-
 χειμὼν πολὺς, ὅδε ποτ' ὀμβρος, ἀγ' αἰεὶ ξερύροιο λιγύ-
 πνειόντας αἰτᾶς, ὡκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχην ἀνθρώ-
 πους. ἐν οἷς δὲ οὗτα μάλιστα ὀρθῶς διεγνωκὼς φάνε-
 ται ὅτι τε ἡ ἀρχὴ τῶν ἀνέμων ἀπὸ τῶν ὑγρῶν γίνεται,
 καὶ ὅτι τὸ ἐμψυτον τὸ ζῶν θερμὸν, δεῖται ἀναψύξεως.
 καὶ ἰάματα ἡ παθημάτων οἶδε. ληποθυμίας ἢ ἀνά-
 ψυξιν, ὅπερ καὶ ἐπὶ τῷ σαρπηδόνης ποιεῖ. αὐθις δ' ἀμ-
 πνύνθη, περὶ ἣ πνοιὴ βορέας ζώρηι ἐπιπνέουσα κακῶς
 κεκοφινότα θυμόν. ψύξεως δὲ θέρμην, ὡς ἐπὶ τῷ ὀδυ-
 σείῳ κεχειμασμένῳ, ὅς ἐν τῷ θάμνῳ κρυπνέται, ἐνθα
 καὶ ἀνέμων, καὶ ὀμβρον ἠνέσκεπεν, καὶ τῇ παρῶσῃ ὕλη
 καλύπτεται, καὶ ὅπερ δὲ λαβρὰ, καὶ χείματα ὡς ἐπὶ τῷ
 διομήδῃ, καὶ τῷ ὀδυσεύῳ ἐκ τῆς νυκτεγεροῖας ἀνα-
 κοιμωμένων. καὶ γὰρ οἶον ὠφέλιον εἶχεν τὰ λαβρὰ, διὰ τῶν
 τῶν μάλιστα διηλοῖ. θυμῶν κεράσασα κατὰ κρατὸς τε,
 καὶ ὠμῶν. φανερόν οὖν ὅτι ἐν τῷ θένετοντα πλὴν ἀρχῆς

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

τὰν αὐτῶν, εἰκότως ἀπ' αὐτῶν, καὶ τ' ἴασιν τὸ κόπυ λαμβάνει· αὐτὴ δὲ ὄψιν ἢ διὰ τὴν θερμανθῆναι, καὶ ὕγραν-
θῆναι· ξηραίνουσι γὰρ οἱ κόποι.

Λοιπὸν ὅτι σκοπεῖν ὅπως καὶ τὰ τ' χερσὶν ἰασθενέσθω-
ν ἢ δὴ μινέλαον, ὁ μαχάων ἰάται, πρῶτον ἐκκο-
μισάμενος τὸ βίλος, ἔπειτα σκεψάμενος τὸ ἔλκος, καὶ
ἐκπιέσας τὸ αἷμα, καὶ ξηρὰ φάρμακα ἐπιπάσας· καὶ τὸ
πρόδηλον, ὅτι τεχνικῶς αὐτῷ πράσσεται· τὸν δὲ αὐτὸν
πυλον κατὰ τὴν μηρὸν τρωμένον, πάροκλος πρῶτα ἢ
τῷ ἀποριθέντι μαχαίρῃ διαχίρῃ, ἔπειτα ἀποτί-
ψας ὕδατι λιανῶ, ὡς ἀνωδυνώτερον γένοιτο, ῥίξαν ἐπὶ
βάλει· πολλὰ γὰρ πανταχῇ πρὸς ἴασιν ἐλκῶν πεφυ-
κασιν· ἔγνω δὲ καὶ τὸτο, ὡς τὰ πικρὰ φάρμακα πρὸς
τὸ ξηραίνειν ὄψιν ἐπιτίθεται· ξηραίνεισθαι γὰρ καὶ τὰ ἔλ-
κη, καὶ ἢ ἀνθέως ἰασάμενος ὁ πάροκλος ἀπῆλθεν, αἰ-
νῶς τε, καὶ τ' ἑτέρπε λόγους· εἰ δὲ καὶ τῷ ὀδυνωμένῳ παρα-
μυθίασ· τὴν μαχάων αἰσθέντα ὁ μενέλαον, ὃν καίριον
πληγὴν ἐπὶ τῷ ὤμῳ, εἰκότως ἀρυλακτοτέρα διάτῃ
ποιεῖ χρώμινον· ἴσως καὶ τὴν τέχνην αὐτῷ δέηνυσιν· ὁ δὲ
τὰ ἄλλα ὡς ἐτυχε διαιτῶμενος ἐαυτὸν ἰάσθαι ἐδύνατο·

Κακεῖνο δὲ ὅτι κατανοῆσαι παρ' αὐτῷ, ὅτι ἢ ἀγνοεῖ τ' ἰα-
τρικῶν φαρμάκων· τὰ μὲν ἐπίπασα, καὶ ἐπίπασα,
ὡς ὅταν εἴπῃ· ἐπ' αὐτὴν ἢ πικρὰ φάρμακα πάσας· τὰ δὲ πο-
τὰ, ὅπως ἢ ἐλένη τῷ κρατῆρι μίσγει· φάρμακον νηπεν-
θεὺς, ἀχολόν τε, καὶ ἄλλων ἐπιληθῶς ἀπάντων· τὸν αὐτὸν δὲ
τρόπον καὶ τῶν δηλητηρίων φαρμάκων τὰ ἢ ἐπὶ χρίσας
οἶδεν ὡς ἐν τούτοις· φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος,
ὅφρα οἱ εἴη ἰδὲς χρίσθαι χαλκήρεας· τὰ δὲ ποτὰ ἐν ἐκεῖ-
νοῖς· ἐν δὲ βάλει κρατῆρι, καὶ ἢ μέσας πάντας ὀλέσθαι·
ταῦτα μὲν καὶ πρὶ τῶν παρ' ὁμήρῳ ἰατρικῶν·

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

Ω φιλέται δὲ οἱ ἄνθρωποι, ὡς πρὸ τῆς ἰατρικῆς, ὅτι
 ὄντι καὶ ἀπὸ τῆς μαντικῆς. ταύτης οὖν ἡ τέχνη
 μὲν φασιν εἶναι οἰστικὴ. οὖν, ἱεροσκοπίαν, καὶ οἰωνὸν,
 καὶ τὸ περὶ φήμας, καὶ κληιδόνας, καὶ σύμβολα, ἀπερ
 συλλήβδην τεχνικὰ προσηγοῦνται. τὸ δὲ, ἄτεχνον, καὶ
 ἀδίδακτον, ταῦτα ἐστὶν ἐνύπνια, καὶ ἐνθυσιδασμοί. ὅθεν ταῦ
 τα οὖν ὁ μῆρος ἡγήθησεν, ἀπὸ οἷοι μὲν μάντις, καὶ ἱερεῖς,
 καὶ ὀνειροπόλους. ἐπεὶ δὲ καὶ οἰωνιστὰς, καὶ τινα ἐν ἰθαμῇ
 σοφὸν, ὀρνιθίας τε γινώσκει, καὶ ἐναίσια μυθήσασθαι. καὶ
 ὁδυαλὸς φησὶν ἀχόμενος, φήμην τίς μοι φαίνεται ἐν-
 ρομένων ἀνθρώπων ἐνδοθεν. ἔκτοθεν δὲ διδὸς τέρας
 φάνη μοι καὶ πᾶρμος δὲ παρ' αὐτῷ σύμβολον ἀναθὼν
 γίνεται. τοῖς δὲ μνηστῆρσιν ἐφέσταται ἐνθεος μάντις,
 ἐκ τίνος ἐπιπορεύσεται σημαίνων τὰ μέλλοντα. ἐπεὶ δὲ καὶ
 ὁ ἑλενος αὐτῆς φησὶ θεῖας φωνῆς γεγενῆσθαι, ὡς γὰρ
 ἐγὼν ὅτ' ἄκυστα θεῶν ἀγγελεῖται, παρέχει πιστὸν ὅτι
 καὶ σωκράτης ἀπὸ τῆς τῶ δαίμονι φωνῆς ἐμαρτυρεῖτο.

Τ ἴς ἐτι καταλείπεται λογικὴ τέχνη, ἢ ἐπιστήμη, ἀπὸ
 μὲν καὶ ἢ προαγορεύει πῶς ὁρῶν ἐλάβεν ἐξ ὁμήρου, εἰς ὃν
 κλον προαγορεύει, καὶ λόγων ἐπαρθεῖσα. ἐστὶ γὰρ παρ' αὐτῷ
 πᾶν εἶδος προαγορεύει, ἔργα μεγάλα, καὶ παράδοξα, καὶ
 θεῶν ἐπιφάνειαι, καὶ λόγοι φρονήματος μεσοῖ, καὶ
 ἡθῶν παντοίων μιμητικοί. σκελεδόντι ἢ εἰπεῖν ὅτι ἔστι
 ἄλλο, ἀπὸ ἢ ὁράματα αὐτῶν δὲ τὰ ποιήματα, σεμνὰ μὲν,
 καὶ ἐπὶ τῇ λέξει, καὶ τῇ διανοίᾳ, καὶ τοῖς πρά-
 μασι. ἔκ τινος δὲ ἀνθρώπων ἔργων ἐπιδείξοις, γὰρ μὲν
 ἀθεμίτους, ἢ παλίων, ἢ γονέων σφαγὰς, ἢ ὅσα ἄλλα ἢ
 νεωτέρων φανερὰ τερατεύεται. ἀπὸ καὶ ὅταν τοιούτων
 τινὸς ἐπιμνησθῇ, ἐπιμάμπειν μᾶλλον. ἢ ὀνειδίξιν περ
 ραῖται τὸ ἀμάρτημα, ὡς ἐπὶ τῆς κλυταίμνης τας πε-

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

πρόειπε φησὶ ἅ ὅτι φρεσὶ κέχρητ' ἀγαθῇσι ἢ πρότερον,
 ἕως παρόντα εἶχε τὸν ἀοιδὸν, τῆτέστι διδάσκαλόν τινος
 ὑπὸ τῷ ἀγαμέμνονος ἐπισταθέντα ὅπως αὐτῇ τὰ ἄριστα
 παραινῇ· τῦτον δὲ ἐκποδῶν ὁ ἀγχιθοῖς θέμενος, παρέ-
 πησεν αὐτῷ ἐξαμαρτάνειν· καὶ ὅτι ὁ ὀρέσσης δικάως
 ἐτιμωρήσατο τῷ πατρὶ, τὸν ἀγχιθοῖον ἀποκτείναντα, πλὴν
 δὲ τῆς μητρὸς ἀνὰ ἄρεσιν ἀπεσίγησε· καὶ ἄλλα πολλὰ
 τοιαῦτα ἰδεῖν ἐστὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, βραχυδίαν σεμνὴν,
 καὶ ἡ ἀπάναθρῶπον ἡράροντι.

○ Ὑδὲν ἢ ἔλασσον καὶ ἢ κωμωδίᾳ ἐκθέενδε ποθὲν ἔλαβε τὴν
 ἀφορμὴν· ὅρε γὰρ ὅτι καὶ παρὰ τῷ τὰ σεμνύτατα,
 καὶ ὑψηλότερα διηγούμενῳ, ἐπησὸς διὰ τινὰ ἄτι γέλωνται
 κινῶνται· διὸ ἐν τῇ ἱλιάδι, ὁ μὲν ἡφαιστος χυλούων, εἰσά-
 γεται οἶνο χοῶν τοῖς θεοῖς· ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐκῶρτο γέλωτος
 μηχανάρεα θεοῖσιν· ὁ δὲ θεοσίτης τῷ τε σώματι αἰχι-
 σος, καὶ πλὴν ψυχὴν κακίς, ἐκ τῷ θορυβεῖν, καὶ κρηολο-
 γεῖν, καὶ ἀλχεῖν, ἐφ' οἷς τυπόμενος ὑπὸ τῆς ὀδυσεῦς, πάν-
 τας ἡλάν παρεσκιάσεν· οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐ-
 τῷ ἡδὺ γέλασαν· ἐν δὲ τῇ ὀδυσειᾷ ὁ παρὰ τοῖς ἡδυπα-
 θεῖσι φαίχεται δημαδόκος ἄλκι πλὴν ἄρεος, καὶ ἀφροδίτης
 μοιχεύειν, καὶ ὅπως ἐμπεσόντες εἰς τὰ τῆς ἡφαιστος δεσμά,
 κατὰ φωροῖτε ἐγένοντο, καὶ γέλωτα παρέχον τοῖς
 ἄλλοις θεοῖς· οἱ καὶ ἐσκώφον χαριέντως πρὸς διμή-
 λης, καὶ παρὰ τοῖς ἀσώτοις μνηστῆρσιν εἰσάγεται ὁ πῶ-
 χος ἱρος, τῷ γενναίω τῷ ὀδυσεῖ ἐρίζων εἰς πάλιν, καὶ
 ἐν τῷ ἔργῳ φαινόμενος κατὰ γέλωτος· καὶ θόλος ἅ οἱ κεῖδεν
 ὅτι τῇ τῷ ἀνθρώπῳ φύσιν, μὴ μόνον ἐπιτείνεσθαι, ἀλλὰ
 καὶ ἀνιένεσθαι, ἵνα καὶ διαρκῇ πρὸς τὸς ἐν τῷ ζῆν πόους·
 τοιαῦτα καὶ καὶ ἡ θυμηδία παρὰ τῷ ποιητῇ εὐρίσκεται·
 εἰ δὲ οἱ μετ' αὐτὸν εἰσαγαγόντες τὴν κωμωδίαν λόγοις αἰσ-
 χροῖς, καὶ ἀποκεχλυμένοις, εἰς παρασκηνὴν γέλωτος

ΓΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

ὁ χρῆσαντο, ὅταν εἴποιεν ἀμνησόντι ὑπὸ κλέψει. καὶ ἔπειτα
ρωτικῶν διαθέσεων, καὶ λόγων, ὁ δὲ μῆρος ἡ ἐκκρατῶς ἐπε-
μνήσθη, ὡς πρὸς ὁ ζῶντων ἐπὶ τῇ πόλει μὲν ὡς φρένας
ἀμφοτέρωθεν, καὶ τὰ ἐξ ἡς καὶ ἐπὶ τῇ ἐλένης, ὅς νεμεσις
φύλας τε, καὶ ἀνὴρ μὲν ἀχαιῶν, τοιῆδ' ἀμφοτέρωθεν
πολὺν χρόνον ἀλλοιὰ πάσχειν καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. οἱ δ'
ἄλλοι ποιητὰς, ἀκράτως, καὶ ἀμέλως ἀλισκομένους τῷ
πᾶσι τῷ ἀνθρώπου ἐποίησαν. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσούτων.
Εστι δ' ἐτι χάριεν εἶδος λόγων καὶ τὸ ἔπι γραμματέων, ὅ
περ ὑρέθη ἐπὶ τῶν ἀγαλλμάτων, καὶ αὐτὸ πάλιν ἐπὶ τῶν
μνημάτων, σιμαῖνον σωφρόνως ὅν τῶν τινὲς τετιμη-
μένον. αἷμα καὶ τὸ τοῦ ὁμήρου, ὅπερ φησὶν. ἀνδρὸς μὲν
τοῦ σῆμα πάλαι κατατεθνήκως, ὅτε ποτ' ἀριστύνοντα,
κατέκτανε φαίδιμος Ἴκτωρ. καὶ πάλιν, ἑκτορος ἡ δὲ
γυνὴ, ὅς ἀριστύνει μάχεσθαι φῶν ἰπποδάμων, ὅτε
ἴλιον ἀμφοτέρωθεν.
Εὶ δὲ καὶ ζωγραφίαν διδάσκαλον ὁ μῆρον φαίη τις, ὅτι
αὐτὸν ἀμαρτάνοι. καὶ γὰρ εἴπετις τῶν σοφῶν, ὅτι ἐστὶν ἡ ποι-
ητικὴ, ζωγραφία λαλῶσα, ἡ ἢ ζωγραφία, ποιητικὴ σιω-
πῶσα. τίς οὖν πρῶτος, ἡ τίς μᾶλλον ὁ μῆρος τῇ φαντα-
σίᾳ τῶν νοημάτων, ἡ τῇ ἀφωνίᾳ τῶν ἐπὶ ἐκδόμισσε
θεῶν, ἀνθρώπων, τόπων, πράξεις ποιητῶν. ἀνέπλασε
δὲ τῇ ὕλῃ τῶν λόγων, καὶ ζῶα παντοῖα, καὶ μάλα ταῖς
ἀλκιμώτατα, λείοντα, σύα, παρδάλεις, ὧν τὰς ἀπορ-
μας, καὶ διαθέσεις ὑπογράψας, καὶ ἀνθρωπεύεις πράγμα-
σι παραβαλὼν, εἰδείξεν ἐκτέρας τὰς οἰκειότητας.
ἐτόλμισε δὲ καὶ θεοὺς μορφὰς ἀνθρώπων εἰκάζει. ὁ δὲ
πῶς ἀπείδω τῷ Ἀχιλλεῖ κατασκαυάσας ἠφαιστος, καὶ ἐν
τορυνάσας τῷ χυσῶ, γῆν, ὕραν, θάλασσαν.
Ετι δὲ μέγιστος ἡλίου, καὶ καλλιόσεληνης, καὶ πληθὺς ἄστρον
σεφανέντων τὸ πᾶν, καὶ πόλεις ἐν διασφόροις ἑσέποις, καὶ τῷ

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

χαις καθιστάσας, καὶ ζῶα, κινούμενα, καὶ φεγγόμενα, τίνας
ὅ φάνεται τέχνης τοιαύτης δημιουργῆ τεχνικώτερος
Ι δωμεν δὲ καὶ ἐπὶ ἄλλοις ἐν πολλῶν παραδείγμα-
τος, ὅτι ὁρωμένοις πᾶλλον, ὡς ἀκρομένοις εἴοικε τὰ ποιη-
ματα ὥς πρὸς οὐκ οὐκ τὰ τοιαῦτα, ὅν οἱς τὸ ἔλκην τὸ ὁδυσ-
σίως φράσας, ἐπιφέρει τὰ τῆς οὐρυκλείας· πῦν, γῆρας
χείρῃ καὶ ταπεινῇ λαβῆσα, γυνὴ ῥ' ἐπιμαυαμένη,
πόδα δὲ προέεικε φέρεσθαι· ἄψ δ' ἐτέρωσ' ἐκλίθη· καὶ δ'
ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ· πῦν δ' ἄμα χάρμα, καὶ ἄλγος
εἰλεφρένα· τὰ δὲ οἱ ὄσανε, δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ
δὲ οἱ ἐχέτο φωνή· ἄφαμένη δὲ γενεή, ὁδυσσεύα προσέει-
πεν· ἢ μάλ' ὁδυσσεύς ἐστι φίλον τέκος, ὃ δέ σ' ἔγνωε πρὶν
ἔγνω, πρὶν πάντα ἀνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάσασθαι· ἢ καὶ
πηνελόπειαν ἐσέδορακεν ὀφθαλμοῖσι, πεφραδέν ἐθε-
λουσα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ε νταῦθα δὲ καὶ τὸ ἐν πέναντι γραπτὸν διδραχμίων τὸ ὑπὸ
τὸ ὀφθαλμὸν πεσεῖν δωαμένων, ἐμφανίζεται πλείω,
τὰ μὴ δὲ τῇ ὀφεί ἐτι καταληπτὰ, ἀλλὰ τῇ νοήσῃ μόνη·
ἢ τε διὰ πῦν ἐκπληξιν ἄριστος τὸ ποδός, καὶ ὁ φόρος τὸ
χαλκῷ, καὶ τὸ ἐκχεόμενον ὕδωρ, καὶ τῆς γράδος λύπη τε
ἄμα, καὶ χάρα, καὶ τὰ ῥηθέντα πρὸς τὴν ὁδυσσεύα, καὶ ὁ
πρὸς πῦν πηνελόπην ἀποβλέψασα εἰπεῖν ἐμέλησε.

Γ ολαὰ δὲ καὶ ἄλλα γραφικῶς παρὰ τῷ ποιητῇ δείκνυ-
ται· ἅπερ ἐν αὐτῇ τῇ ἀναγνώσει θεάσασθαι ἔνεστιν.

Ε νταῦθα καί ποδός καὶ ταπεινὴν τὴν λόγον, ὅν ὥς πρὸς εἶφανον
ἐκ λειμῶνος πολυανθῆς, καὶ ποικίλου πλέξαντος, ταῖς
μύσαις ἀνατίθεμεν, καὶ ὅτι ἂν φροντίσαιμεν εἴ τις ἐπι-
τιμήσειεν, ὅτι πονηρῶν πραγμάτων ὑπόθεσιν ἔχου-
σῶν τὸ τὸ μέρους ποιήσεων, προσάπομεν αὐτῷ λόγους
φυσικῶς, πολιτικῶς, καὶ ἠθικῶς, καὶ ἐπισήμως ποικί-
λας· ἀνάγκη μὲν ἔστιν τῷ ποιητῇ πράξεις παραδίδεσθαι,

Γ Λ Ο Υ Τ Α Ρ Χ Ο Υ

καὶ παῖδι, καὶ ἡθὴ διάφορα ὑποθέσθαι· ἐπεὶ τὰ μὲν ἀγαθὰ
 καὶ θ' αὐτὰ, ἀπλᾶ δὲ, καὶ μονοειδῆ, καὶ ἀκατασχευάστα.
 τὰ δὲ τοῖς θεοῖς ἀναμειγμένα, πολλὰς ἔχει καὶ ῥό-
 πους, καὶ παντοίας διαθέσεις, ἐξ ὧν ἡ ὕλη τῶν πραγμά-
 των σωίσταται· ἐν ἡ παρατιθεμένων τῶν χερδόνων, ἢ τῶν
 ἀμεινόνων γνώσις, καὶ αἵρεσις, ῥάων καθίσταται· καὶ τὸ
 ὅλον, ἡ τοιαύτη ὑπόθεσις παρέχειν ἀφορμὰς τῷ ποιητῇ
 ταντοῦ παρὰ κινήσαι λόγους, τῆς μὲν ἀπ' αὐτοῦ, τῆς δὲ,
 ἀπὸ τῶν εἰσαγομένων προσώπων· ὥς τε πλὴν ἀπὸ τῶ-
 των ὠφέλῃαν, τοῖς ἐντυχάνουσι παραχεῖν· πῶς δὲ ἢ καὶ
 ἐν πάσῃαν ὄρεσιν ἀναθεῖν μενὸς μήρω; ὅπῃ καὶ ὅσα αὐ-
 τὸς μὴ ἐπετηδόνει, ταῦτα οἱ ἐπιγερόμενοι ἐν τοῖς ποι-
 ῆμασιν αὐτῷ κατενόησαν· καὶ χρῶνται μὲν τινες πρὸς
 μαντείαν τοῖς ἔπεσιν αὐτῷ, καὶ θάπρ τοῖς χρησμοῖς τῷ
 θεῷ· ἄλλοι δὲ ἐτέρως ὑποθέσεις προθέμενοι, ἀρμόζου-
 σιν ἐπ' αὐτὰς τὰ ἐπὶ μετατιθέντες, καὶ σωείροντες.

ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ ΛΟΓΟΣ ΝΓ ΔΙΩ- ΝΟΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Μὲν δὴ μῦθος πρὶ ὁ μῦθος φη-
 σὶν ἔπος· ὁ μῦθος φύσεως λαχόν
 θεαζέσθης, ἐπέων κόσμον ἐτικτή-
 νατο παντοίων ὧς ἢ ἐκόν, ἀνὰ θεῖ-
 ας, καὶ δαίμονι' αὖ φύσεως ἔτω καὶ
 λαέ, καὶ σοφὰ ἐπὶ ἐργάσασθαι· πολ-
 λοὶ δὲ καὶ ἄλλοι γεγράφασιν, οἱ μὲν ἀντικρὺς ἐγκωμιά-
 ζοντες τὸν ποιητὴν αἶμα, καὶ δηλώντες ἐναντία τῶν
 ὑπ' αὐτῷ λεγομένων· οἱ δὲ, αὐτὸ τῷ τοῦ διάνοιαν ἐξή-
 γήμενοι ἢ μόνον ὀρίσασθαι, καὶ κράτης, καὶ ἑτέροι πλεί-

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ.

ὅς τῶν ὑπερον γραμματικῶν κληθέντων, πρότερον δὲ
 κριτικῶν, καὶ δὴ καὶ αὐτὸς ἀριστοτέλης, ἀφ' οὗ φασι πλὴν
 κριτικῶν τε καὶ γραμματικῶν ἀρχὴν λαβεῖν, ἐν πολ-
 λοῖς διαλλογοῖς πρὶ ἧ ποιητῆς διεξέρσι, θαυμάζων αὐτὸν
 ὡς τὸ πολὺ, καὶ τιμῶν. ἔτι ἡ Ἡρακλείδης ὁ ποιητικὸς. τῶν
 τῶν ἢ πρότερος πλάτων πανταχῶς μέμνεται, ἢ ἡ Ἡδο-
 νήν, καὶ χάριν πλὴν τῶν ἐπῶν ἐκπληρόματος, πολλάκις
 γε μὴν ἀπομεμφομένου ἐν τοῖς περὶ θεῶν μύθοις τε, καὶ
 λόγοις, ὡς ἐ συμφύροντα τοῖς ἀνθρώποις ἡδαιμῶς αὐτῶν
 εἰρηνότα, πλεονεξία, καὶ ἐπιβλαὰς κατ' ἀνθρώπων, καὶ
 μοιχείας, καὶ ἐριδίας, καὶ φιλονεικίας περὶ θεῶν ἐπε-
 ξιόντα. μετὰ ταῦτα, ὅ μετὰ διδῶς αὐτῶ τῆς αὐτῆς πό-
 λεως τε, καὶ πολιτείας σοφῆς, ὡς αὐτὸς ἐνδομίζεν ἐσο-
 μένης, ἵνα μή τε ταῦτα ἀκνῶσι πρὶ θεῶν νεοιδόντες,
 ὅς ἐκείνος ἀποφάνει φύλακός τε, καὶ ἡγεμόνας τῆς πό-
 λεως. μὴ δ' αὖ πρὶ τῶν ἐν ἑῷ μινδὲν σκυθρωπὸν λεγού-
 μενον. μαλακωτέρους αὐτὸς πρὸς τὸ μάχεσθαι, καὶ
 τὸ ἀποθνήσκειν ποιῇ. μὴ δὲ ὡς πρὸ πολλὰς κακῶς πολι-
 τισθέντας ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ ἧ πρὸς τὰ μὴ φόρα περὶ
 αὐτῶν τῶν, ἕτερος λόγος πλείων, καὶ μακρότερος, καὶ ὅ
 ῥαδίου, πρότερον ὁ ἴμιρος ἡμάρτε περὶ ταῦτα, ἢ φυσί-
 κὸς τινὰς ἐνόντας ἐν τοῖς μύθοις λόγους, κατὰ πλὴν τὸ τε
 σωθήσαν παρεδίδω τοῖς ἀνθρώποις. ὅ γὰρ ῥαδίον δια-
 σῆσαι τὸ τοῖστον, καὶ θάπερ οἶμαι δύο φίλων ἀνδρῶν ἀμ-
 φοτέρων σεμνῶν, τὸ ἐτέρῳ τῷ ἐτέρῳ ἐγκαλῶντος, ἐνδὸς
 αὐτῶν κατὰ γνῶναι. γέγραφε δὲ ζήνων ὁ φιλόσοφος, εἰς
 τε πλὴν ἱλιάδα, καὶ πλὴν ὀδύσειαν. καὶ περὶ τὸ μαργίτη
 δὲ, δοκεῖ γὰρ καὶ τὸ τὸ ποῖμα, ὑπὸ ὁ μήνυς γερονέναι
 νεωτέρου, καὶ ἀποπρώμενου τῆς αὐτῆς φύσεως πρὸς
 ποίησιν. ὁ δὲ ζήνων, ὅ δὲ τὸ ὁμήρου λέγει, ἀπὸ διη-

ΦΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

γυμνός, καὶ διδασκων, τὰ μὲν, κατὰ δόξαν, τὰ δὲ, κατὰ
 ἀλήθειαν γέγραπεν, ὅπως μὴ φαίνεται αὐτὸς αὐτῷ ἔν-
 τισι δοκῶσιν ἐναντίως εἰρηθεῖν. ὁ δὲ λόγος ὅτος ἀντι-
 ρέτους ὅτι πρότερον. ὅτι τὰ μὲν, δόξη, τὰ δὲ ἀληθεία εἴρη-
 ται τῷ ποιτῇ. αὐτὸς δὲ ἢ κ' ἐξεργάσατο αὐτῷ. ὁ δὲ καὶ ἔκ-
 σπον ἔτι πρὸς μέρους ἐδήλωσεν. ἔτι ἢ καὶ βραχὺς ὁ ἔρ-
 νος κατ' αὐτὸν ὑπόθεσιν γέγραφε, καὶ ἄλλοι πλείους ὁ δὲ
 πλάτων αἶμα αὐτιώμενος αὐτὸν ὡς εἶπον, καὶ τὸ δύναμιν
 αὐτῷ θαυμαστὴν τινὰ ἀποφαίνει τὸ ποιήσεως, ὡς ἰκνύον-
 ὄντα παντὸς κρήματος, καὶ πάσας ἀτεχνῶς ἀφίεντα φω-
 νὰς ποταμῶν τε, καὶ ἀνέμων καὶ κυμάτων, καὶ κελεύει μάλα
 εἰρηνικῶς σέφαστας αὐτῷ ἐρίῳ, καὶ μύρῳ κατὰ χεῖρας,
 ἀφίεναι παρ' ἄλλους. ἔτο ἢ αἱ γυναικες ἐπὶ τῷ χελιδ-
 νῳ ποιῶσιν ἔτι ἢ καὶ αὐτὸς τὸ χάριτος ἐπιδόν, τὸ ποίησιν
 σφόδρα ἀγατὰ τὸ ἀνδρα. ἀτεχνῶς δὲ, ἢ κ' ἀνὰ θέας τυ-
 χης, ὁ δὲ ἀνὰ μουσῶν τε, καὶ ἀπόλλωνος ἐπιπνοίας, ἢ
 δυνάτ' ὕψος ὕψι μὲν καὶ μεγαλοπρεπῆ, καὶ προσέτι ἡδὲ
 ἀν γενέσθαι ποίησιν, ὡς τε μὴ μόνον ἢ ὁμογλώσσους, καὶ
 ὁμοφώνους τοῦτον ἢ δὴ κατέχεν χρόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ βαρ-
 βάρων πολλῶν. ἢ καὶ διγλώσσους, καὶ μιγάδας, σφόδρα
 ἐμπέρις εἶναι τὸ ἐπὶ αὐτῷ, πολλὰ τ' ἄλλων ἀγνοῦντας
 τῶν ἑλληνικῶν. αἶψα δὲ καὶ τὸ σφόδρα μακρὰν διωκισμέ-
 νων, ὅποτε καὶ παρ' ἰνδοῖς ἀδεσφαί φασι τὸ ὁμῆρου ποίη-
 σιν, μεταλαβόντων αὐτῶν εἰς τὸ σφετέρην διάλεκτον τε,
 καὶ φωνήν. ὡς τε καὶ ἰνδοί, τῶν μὲν ἄσρων τῶν παρ' ἡμῖν,
 πολλῶν εἰσιν ἀθέατοι. τὰς δὲ ἄρκτους, ὅφασι φαίνεσθαι
 παρ' αὐτοῖς. τῶν δὲ πριάμου παθημάτων, καὶ τῶν ἀνδρῶν
 μάχης, καὶ ἐκβίης θρηνην, καὶ ὀδυρμῶν, καὶ τῆς ἀχιλλέ-
 ως τε, καὶ ἑκτορος ἀνδρείας, ἢ κ' ἀπείρως ἐχουσι. τοῦ-
 τος ἰχυσεν ἐνδὸς ἀνδρὸς μεσοικῆ καὶ δοκεῖν ἐμοιγε, τῇ.

ΒΙΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

δ' αὖ μιν ταύτην τὰς τε σειρήνας ὑπερβαλέσθαι, καὶ τὸν
 ὄρφεα· τὸ γὰρ λίθος τε καὶ φυτὰ, καὶ θηρία καλεῖν, καὶ
 αἶψιν τί ἔστιν ἕτερον, ἢ τὸ βαρβάρους ἀνθρώπους ἀσυνέ-
 τος ἑλληνικῆς φωνῆς, ὅπως αἶψαν χερῶσασθαι, μήτε
 τὴν γλώττης, μήτε τὰ πραγμάτων ἐμπείρους ὄντας, ὅτι
 ὡς ὁ λόγος, αἰνὰ τεχνῶς καθά περ οἶμαι, πρὸς κινά-
 ραν κηλυμένους, ἡγῶμαι δὲ ἔγωγε πολλὸς καὶ τῶν ἀμα-
 θετέρων ἔτι βαρβάρων, τὸ γε ὄνομα ἀκηκοέναι τὸ ὁμή-
 ρου ὅτι ἡ δὴ δαῖτα μὴ εἰδέναι σαφῶς, εἴτε ζῶν, εἴτε
 πρῶτα ἕτερον, εἴτε φυτὸν· ὃ μὲν, αἰνὰ καὶ τὸν βίον ἐ-
 πανέσαι τινὰς τῶν ἀνδρῶν πολὺ μᾶλλον τῆς ποιήσεως. τὸ
 ἅ ἐν πενία διαγινέσθαι, καὶ ἀλώμενον, καὶ τὸ σῶτον ἀπὸ τῶν
 ποιημάτων κρίνοντα ὅποσον ἀπὸ τῆς, θαῦμα τῆς ἀν-
 δρείας, καὶ μεγαλοφροσύνης. ἔτι δὲ τὸ κινδύμου γεγρα-
 φθαι τὸ αὐτὸ ὄνομα, αἰνὰ μὴ δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ποιήσει μνη-
 σθῆναι. καὶ τοι τῶν ἄλλων ἀπάντων, ὅποσοι τινὰ ἔδοξαν
 εἶχειν δύναμιν, ἢ πρὶ ποιήσιν, ἢ καταλογίσαν συγγρά-
 φοντάς, καὶ πρῶτον, καὶ τελευταῖον, τὸ ἑαυτῶν ὄνομα συγ-
 γραφόντων. πολλῶν δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς λόγοις τε, καὶ
 ποιήμασιν, ὡς περ ἐκσταῶς τε, καὶ ἡρόδοτος, καὶ θου-
 κυδίδης. ὅτος μὲν δὲ ἔχ' ἅπασι μόνον ἐν ἀρχῇ τῆς ἱστο-
 ρίας, αἰνὰ πολλάκις διαμαρτυράμενος, καθ' ἑκάστην χε-
 ρῶν καὶ θέρος, ὅτι ταῦτα ξειγράφε θουκυδίδης.
 ὁ δὲ, ὅπως αἶψα ἐλευθεροί ἦν, καὶ μεγαλόφρων, ὡς τε ὕδα
 μὴ φανήσεται τῆς ποιήσεως αὐτὸς μεμνημένος, αἰνὰ
 τῷ ὄντι ὡς περ οἱ προφῆται τῶν θεῶν, ὡς περ ἐξ ἀφρο-
 νῆς, καὶ ἀδύτου ποθέν φεγγόμενος. ὅτι δὲ καὶ ὠφέλι-
 μα πάντα, καὶ χηρῶσι μαῖε γράφε, τὰ μὲν ἄλλα εἰδὲ ξείσι
 τις, πολὺ αἰν' ἔργον ἐπεῖν, ὅσα πεποίηκε πρὶ δρετῆς,
 καὶ κενέας. πρὶ δὲ τῶν βασιλείων, ἐν βραχέσι οἶον φη-

ΠΑΡΟΥΤΑΡΧΟΥ

οὐδὲ εἶναι. ὃν γὰρ αὖ ἐπαινῇ τῶν βασιλέων, διὸ μὴ
 τιν ἀτάλαντόν φησιν εἶναι, καὶ διοπροφέας ἅπαντας
 τὰς ἀγαθὰς βασιλεῖς. καὶ τὸν μὲν, μεγίστην ἐπὶ δι-
 μαροσύνην δόξαν ἔχοντα παρὰ τοῖς ἔλλησι, τὸ δὲ δι-
 μιλητὴν τε, καὶ μαθητὴν εἶναι φησιν, ὡς πρῶτον δὲ,
 καὶ μέγιστον ἁπάντων ἐκείνων βασιλέα, καὶ μόνον αὖ-
 τὸν ἐπιστάμενον, καὶ παραδιδόντα τὴν βασιλικὴν τέ-
 χνην, καὶ τὰς ἀγαθὰς βασιλεῖς δέον πρὸς ἐκεῖνον βλέ-
 ποντας, καὶ ταύτην τὴν ἀρχὴν, ἀφομοιῦντας ὡς δι-
 γὰρ ἄνθρωπος θεῶν αὐτὸν πρόπον. τὸ δὲ τὸ δι-
 ος ἦθος, καὶ τὴν βασιλείαν, ὅποια τις ἦν, ἐν πολλοῖς ἄλ-
 λοις ποιεῖ φανεράν. ὡς δ' ἐν βραχεὶ περιλαβόντα ἡγεῖν,
 τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ τὴν δianoian, δηλοῖ πολλάκις
 αἰετοῦ αὐτὸν ὅπως ὀνομάζων, πατὴρ ἀνδρῶν τε, θε-
 ῶν τε, ὡς δέον τὴν τῶν βασιλέων ἐπιμέλειαν, πατρι-
 κὴν, καὶ μηδεμονικὴν εἶναι, μετ' αὐτοῖας, καὶ φιλίας, ὡς
 μηδέποτε ἄλλως προσῆκον ἀνθρώπῳ προϊστασθαι τε,
 καὶ ἀρχεῖν, ἢ ἀγαπῶντα, καὶ προνοῦντα, ὅποτε ὁ ζῶν
 ἢ ὑπερορᾷ πατὴρ τῶν ἀνθρώπων καλεῖσθαι.

ΤΕΛΟΣ.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

HOMERI ILIAS.

ALDVS PIVS MANVTIVS RO
MANVSHIERONYMO ALE
ANDRO MOTENSI.S.P.D.

Siquisq̃ est, qui nos, quod alienos libros huic, & illi
pro arbitrio nostro nūcupamus, accusat, etsi cur id
meo iure mihi quodāmodo facere uideor, alia epi-
stola memini scribere, ut inde causam posset cognosce-
re, tamē & hic, si libuerit, legat, & desinat maledi-
cere, cū enim renasci quodāmodo uideantur libri
summa cura, sumis laboribus informati in aedibus
nostris, licere mihi arbitror διὰ τὸ τοιαύτην παλιγγε-
νέσθαι eos, cui libuerit, dedicare. Quare Homeri
Iliadē, vlyssēamq; cū cæteris, quæ extāt eiusdem
poëtæ, sub tuo noīe mi Aleāder exire ex Neacade-
mia nostra uoluimus, non ut hac dictura te ad bo-
narū literarū studia redderemus alacriore, cū tibi
freno magis sit opus, q̃ calcatribus. sed ut summa be-
neuolentia in te mea, ob diuinū ingeniū tuū, ac plu-
rifariā doctrinā, multarumq; linguarum cognitio-
nem hac epistola omnibus innotescat. Tu enim non
dum quartum & uigēsimū annū agens, es huma-
norum studiorū utriusq; lingue doctiss. nec minus
hebraicā calles, nūcq; & Chaldaea, & arabi-
ca tanto incumbis studio, ut quinq; te habentem cor-
da breui sint hoīes admiraturi, nam tria, ut olim
grandis de se Ennius dixit, tu hac ratione uel nūc
habes. Tanta præterea lingue uolubilitate uerba
græca pronuntias, tantāq; aptitudine et facilitate in-
spiras hebraicā, ac si medijs Athenis, mediāq; israe-
litarū urbe, quo stabāt tēpore, natus, & educatus

esses. qd de nostra i. latina lingua dixerim. in qua
adeo præcellis, ut equestri oratione lyricorū, Sylva-
rum, epigramatū, Iambicorum omne genus carmi-
num iam magnos, & doctos libros, pedestri uero
epistolas, orationes, dialogos, & pleraq; alia felici
stilo absolueris, quæ oīa an doctissimi cuiusq; proba-
tione digna sint, iudicabūt ij, quorū propediē in
manus uenerint. omitto Musices, et Mathematicarū
artium, quæ tibi inest, cognitionē, omitto liberaliū
disciplinarum omnium, ipsiusq; uniuersæ, ut græci
dicunt, ἐγκυκλοπαιδίας studium, cui nunc unā cū
Maphæo Leone patricio ueneto excellētis ignij ado-
lescente, bonarūq; literarū per studioso, die, noctūq;
indissolubili amore, & circa Patavij nauas operā-
sed quod est omniū maxime laude dignū, es mori-
bus ornatissimus, es christianissimus, nunc imitandos
ducis leuissimos quosdā, qui ut excellēti, nimisq; de-
licato esse ingenio uideantur, cōmunem bonorum
uiam quasi fastidiētes, mix olfactis, ut sic dixerim,
doctrinis, infideles euadūt, & quod inde sequitur,
uiciosissimi. Cum igitur hæc nemini adhuc uideam
cōtigisse ex hominibus nostris, merito poëtarū prin-
cipem, omniumq; doctrinarū fontem, poëta etiam
ingeniosissimo, & omnium pariter doctrinarū stu-
diosissimo tibi dedicauerim. Et quis eū ipsum Ma-
phæum Leonem Meccenatē tuū nunq; tibi deesse ui-
deam, quē parcis his temporibus liberalissimū esse
mirabile est, tamen de me etiā tibi queas uolo oīa
cōstantissime polliceri. Itaq; tibi persuadeas uelim,
me eū esse, cui ob ingentes uirtutes, ob sanctissimos
mores tuos æque carus sis, ac fuisse patri. Vale.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α' ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

ῥύσῃσι βλάττ' ἀπὸ λωνος παραγίνεται ἐπὶ
 χ ἴν ναύσταθμον τῶν ἑλλήνων βυλόμυθος λυ-
 ζώσασθαι πλὴν θυγατέρα αὐτῆς Χρυσήϊδαν.
 ἣν ἀπολαβὼν δὲ, ἀμὰ καὶ μεθ' ὕβρεως ἀποδιωχθεὶς
 ὑπὸ ἀγαμέμνονος, ἤυξατο τῷ ἀπὸ λωνι κατὰ τῶν ἑλ-
 λήνων· λοιμὸν δὲ γενομένην καὶ πολλῶν ὥς εἰκὸς δια-
 φθερομένων, ἐκκλησίαν ἀχιλλεὺς σιωπήσας. Καλῶν
 τος ἢ διασαφύσαντος πλὴν ἀληθῆς αἰτίαν καὶ κελύσαν
 τος ἀχιλλεὺς ἐξιλάσκεισθαι τὸν θεόν, ἀγαμέμνων ὁρ-
 γισθῆς, δινὴν ἔχθη πρὸς τὸν ἀχιλλεὺς καὶ αὐτῆς τὸ γέρας
 ἀπέπασσε πλὴν Βρισηϊδαν. ὅδ' ὁργίζεται τοῖς ἑλλήσι.
 Θέτις δὲ τῆς ἡῆς δευθέντος εἰς Ὀλυμπον ἀνελθῆσα, ἡ
 τήσατο παρὰ τῆς Διὸς, ὅπως τῆς προῶσ' ἐπικρατεσε-
 ρος τῶν ἑλλήνων ποιήσῃ· ἥρα δὲ γυνῆσα τῆτο, δινὴν ἔ-
 χθη πρὸς τὸν Δία ἕως αὐτῆς διέλυσεν ἡφείστος οἶνο-
 χοήσας ὡς ἐκ πώματι χρυσεῖω· οἷον τολοιπὸν τῆς ἡ-
 μέρας ὡς χηθὲν τὸς εἰς ὕπνον ζέπονται.

ΙΛΙΑΔΟΣ Α. ΟΜΗΡΟΥ

ΓΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ἀλφειτὰς Χρῦσεν, λοιμὸν στρατῷ, ἔχθος ἀνάντων

Ἦνιν αἶε δὲ θεὰ Πηλεΐάδῳ Ἀχιλῆος,
οὐλομένην· ἢ μυρὶ Ἀχαιοὺς ἀλγέ
ἔθηκεν·

πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἶψα
προΐαψεν

ἠρώων· αὐτὰρ δ' ἐλώρια τῷ χε καὶ εἰσιν·
οἰωνοῖσιν τε παῖσιν· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή·
ἔξ ὧ δὴ ταπρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀηείδης τε Ἀναξάνδρων, καὶ Δῖος Ἀχιλλεύς,
τίς τάρσφω θεῶν ἐριδί ξυνέηκε μάχεσθαι·

Ἀ καὶ Διὸς υἱός· ὃ γὰρ βασιλῆϊ χολωθείς·
νῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε Κρονίων, ὅλνκοντο δὲ λαοὶ
ὄϊωνε· τὸν Χρῦσεν ἠτίμησ' ὀρητῆρα
Ἀηείδης· ὃ γὰρ ἦλθε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Λυσόμβροτος τε θυγάτηρ, φέρων τ' Ἀπρεΐσιν ἄποινα,
Σέμμητ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκὼν ἀπόλλωνος·
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ εἰλίπετο πάντα Ἀχαιῶς·
Ἀηείδα δὲ μάλιστα δύνω κοσμήτορε λαῶν·
Ἀηείδαί τε καὶ ἄλλοι σὺν κνήμιδες Ἀχαιοί·
ὅμῃ μὲν θεοὶ δοῖεν ὀλὺμπια δώματ' ἔχοντες·
ἔκ περσαι Πριάμοιο πόλιν, οὗ δ' οἴκῳ δ' ἵκέσθαι·
παῖδα δέ μοι λύσατε φίλην τὰ δ' ἄποινα δέχεσθαι·
ἄζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκὼν ἀπόλλων·
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπυφνήμησαν Ἀχαιοί·
αἰδέσθαι δ' ἰβῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·

ΟΜΗΡΟΥ

αἴψ' ἔκ' ἀφρείδῃ ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ.
 αἴψ' ἔκ' ὡς ἀφίγῃ, κρατρὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 μή σε γέρον κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κεχρίω,
 ὡν αὖθιθ αἰῶντ', ἢ ὕπερον αὖτις ἰόντα,
 μὴνύ τοι ὅτ' ἁλὸς μη σκῆπτρον, καὶ σέμμα θεοῖο·
 τήν δ' ἐγὼν λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 ἢ μετέρω ἐν δόκῳ ἐν ἄρρεϊ πηλόθι πάτρης
 ἴσον ἱποχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσσαν·
 αἴψ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζέ σαώτ'ρος ὥς κε νέηαι
 Ως ἔρατ'· ἔδδ' ἔσειε δ' ὀγέρων, καὶ ἐπέθετο μῦθον·
 βῆ δ' ἀκίων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κίων ἠρᾷ ὄρβαιος
 ἀπόλλωνι ἀνακτι, ὅν ἡ νόμος τέκε λιτῷ·
 κλυθὶ μάθ' ὄρυρ' ὅτ' ὅς χυρὴν ἀμριβεβηκας,
 κίλλαν τε ζαθέην, τενέδοιό τε ἱφί ἀνάαγας·
 σμινθῶν· εἴ ποτέ τοι χαρὲντ' ἐπὶ νηὶν ἐρέφα·
 εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πτόνα μηρὶ ἔκηκα
 ταύρων, ἢ δ' αἰγῶν, τόδ' μοι κρήνην ἐέλωρ,
 τί σ' ἔσαν δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσιν
 Ως ἔφατ' αὖ χόμοις· τὸ δ' ἔκλυε φοῖβος ἀπόλλων·
 βῆ δὲ κατ' ἐλύμποιο κερήνων χόμοις κῆρ·
 τόξ' ὥμοισι ἔχων ἀμφιρεφέα τε φάρεθρον·
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὅϊσσι ἐπ' ὤμων χρομένοισι·
 αὐτὸς κινηθέντος· ὃ δ' ἦν νυκτὶ ἐοικώς·
 ἔζιτ' ἐπ' ἔγχετ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε·
 δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ὄρυρ' εἰο βιοῖο·
 ἔρϊας κλυτὰν πρῶτον ἐπώχετο, καὶ κύν' ἀργυρῶν·
 αὐτὰρ ἔπ' ἔγχετ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπακὲς ἀριεῖς,
 βάλλ' αἰεὶ δὲ πυρὰ νεκρῶν καίοντο θαμναί·
 ἐνὶ μαρ κλυτὰν ἀνὰ στρατὸν ὥχετο κῆλα θεοῖο·
 τῇ δὲ κατ'

τῇ δὲ χεῖρτι δ' ἀγορήνδ' ἐκλέατο λαὸν ἀχιλλεύς·
 τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λυκώλενος Ἥρη·
 κήδετο γὰρ δαναῶν, ὅτι βᾶθ' ἤσκοντασ' ὄρατο·
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἤεθ' ἦν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς,
 ἀπρεΐδ'· νῦν ἄμ' με παλιμπλαγχθέντας οἶω
 ἀψ' ἀπονοσήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύροιμιν,
 εἰ δὴ ὁ μὲν πόλεμόν τε δαμάσῃ, καὶ λοιμὸς ἀχαιῶν·
 εἴ μ' αἴεθ' ἤ τινα μάντιν ἐρεΐομιν, ἢ ἱερεῖα,
 ἢ καὶ ὄνειρα πόλον· καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ὄβρι·
 ὅς κ' εἴποι ὅτι τόλ' οὐκ ἐχέσαστο φοῖβος ἀπόλλων·
 εἴτ' ἄρ' οὐδ' οὐ χωλὴς ἐπιμέμερται, εἴθ' ἐκατόμβη
 ἀκέν' πως ἄρ' ὦν κνίανθ' αἰγῶν τε τελείων
 βύλεται ἀντίσας, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύναι·
 οἳ τοι ὅγ' ὦς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔειπε· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας θεσορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
 ὅς κ' ἦδ' ἔειπεν ἔοντα, τάτ' ἐσόμενα, πρότ' ἔοντα,
 καὶ νῆα' ἠγήσατ' ἀχαιῶν ἱλίου ἐῖσω,
 ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε φοῖβος ἀπόλλων
 ὅσφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν
 82 ἀχιλλεῦ· κέλεά με δὴ φίλε μυθήσασθαι
 μῆνιν ἀπόλλωνος ἐκ τῇ βελέτασ' ἀναικτος·
 τοι γὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὁμοῖον,
 ἢ μὲν μοι πρόφρων ἔπεις, καὶ χερσὶν ἀρήξειν·
 ἢ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὅς μέγα πάντων
 ἀργείων κρατῆει, καὶ οἱ πείθονται ἀχαιοί·
 83 Κρείων γὰρ βασιλεύς ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρη;
 84 εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῇμαρ καταπέψῃ,
 85 αἴ μ' αἴ γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον ὄφρα τελείῃ·
 86 ἐν σῆθεσιν ἰοῖσι, σὺ δὲ φράσαι εἴ με σώσεις·

Ο ΜΥΡΟΥ

Τὸν δ' ἄπαμειβομένους προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 θαρσύνεσθαι μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅ, τι οἶσθα.
 ὃ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διὶ φίλον, ὃ τέ σὺ Κάλχαν
 εὐχόμενος δαναοῖσι θεοπρεπὶς ἀναφαίνεσθαι,
 ὅστις ἐμὸν ζώντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δρῶκομένοιο,
 σοὶ κοίλῃς παρὰ νηυσὶ βαρεῖας χεῖρας ἐποίησεν,
 συμπαύτων δαναῶν, ὃ δ' ἦν ἀγαμέμνονα εἰπὼς
 ὅς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐν στρατῷ εὐχεταί εἶναι.
 καὶ τό τε δὴ θάρσησε, καὶ ἦν δα μάντις ἀμύμων.
 ὅτ' ἄρ' οὐ γὰρ ὀλῶλῃς ἐπιμέμεται, ὃδ' ἐκ τόμβης.
 αἴ γ' ἔνεκ' ὄρητῆρος ὃν ἠτίμησ' ἀγαμέμνων.
 ὃ δ' ἀπέλυσε θυγάτηρ, καὶ ἦν ἀπεδέξατ' Ἀποίνα.
 τὴν γὰρ ἄρ' ἄλγ' ἐδωκεν ἐκὼς ἡβόλος ἡ δ' ἐτι δῶκε.
 ὃ δ' ὅ γε πρὶν λοιμοῖο βαρεῖας χεῖρας ὤρεξε,
 πρὶν γὰρ πὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κῆρυγ
 ἀπριάτην, ἀνὰ ποῖνον ἄλγος ἰβὴν ἐκ τόμβην
 ὅς χρύσῃν· τό τε κέν μιν ἱλασάμενοι πεπύθοιμεν.
 ἦτοι ὃ γὰρ εἰπὼν κατ' ἄρ' ἐζέτε· τοῖσι δ' ἀνέστη
 ἦρως ἀφροδίτης ὑρυκρείων ἀγαμέμνων
 ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφὶ μέλαινας
 πύμπλυντ' ὅσπερ δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴηεν.
 κάλχαντα πρῶτιστα κηκοσόμενος προσέφη
Μάντι κακῶν ὃ πῶποτε μοι τὸ κῆρυγόν εἶπας.
 αἰετοὶ τὰ κακὰ δὴ οἶλα φρεσὶ μακτανέεσθαι.
 ἐθλὸν δ' ὃ δὲ τι πῶ εἶπας ἔπος, ὃ δ' ἐτέλεσας.
 καὶ νῦν ἐν δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
 ὥς δὴ τὸ δ' ἐνεχέσθην ἐκὼς ἡβόλος ἄλγεα ταύχαι,
 ἔνεκ' ἐγὼ κῆρυγ χρυσηίδος ἀλλὰ Ἀποίνα
 οὐκ ἔβηλον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτῷ
 οἵ μοι ἔχον· καὶ γὰρ ῥα κλυταὶ μνήστῃς προβέβυλα
 κερειδῆς

κευρίδιος ἀλόχῃ· ἐπεὶ ὕψιν ὅτι χρεῖων
 ὃ δέμας, ὃ δὲ θυὸν ὅτ' ἄρ' φρένας, ὅτε τι ἔργα·
 αἰνὰ καὶ ὥς ἐθέλω δοῦναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον
 βύλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι·
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσας, ὄφρα μὴ οἷος
 ὄργειων ἀγέραςος ἔω, ἐπεὶ ὃ δὲ εἴοικε.

λάσσετε γὰρ ὅ γε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ·
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρης διὸς ἀχιλλεύς·
 ἀφρείδῃ κῦδίσει φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς γάρ τοι δώσωσι γέρας μεγάθυμοι ἀχαιοί;
 ὃ δὲ τί πω ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλὰ
 αἰνὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέ δασαι·
 λαὸς δ' ὅκ' ἐπέοικε παλὶ λόγον ταῦτ' ἐπαίρην·
 αἰνὰ σὺ μὲν ναῦ τήνδε θεῶ πρόες· αὐτὰρ ἀχαιοί·
 τροπῇ τε τροπῇ τ' ἀποτίσομαι, αἰεὶ ποθὶ Ζεὺς
 δῶσι πόλιν προῖνι οὐτεῖχρον ἐξαλαπάξαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἀγαμέμνων,
 μὴ δ' ὅπως ἀγαθὸς περ ἐὼν θεοείκελ' ἀχιλλεῦς,
 κλέπτει νόψ' ἐπεὶ ὃ παρελῶσαι, ὃ δὲ με πείσῃς·
 ἢ ἐθέλῃς ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἐμ' αὐτὰς
 ἔσθαι δαδόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδύναε
 αἰνὰ μὲν δώσωσι γέρας μεγάθυμοι ἀχαιοί·
 ἄρσαντες κατὰ θυμὸν ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
 εἰ δέ κε μὴ δώσωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεδόν, ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 ἄξω ἑλών· ὃ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἰκώμασ
 αἰνῇ τοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεθα καὶ αὐτίς·
 ναῦ δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσομαι εἰς ἄλα δῖαν·
 ὅς δ' ἐρέτας ἐπιπιδὲς ἀγέρομαι, ὅς δ' ἐκτόμβην
 θέσμεν ἀνδ' αὐτῶν χρυσήϊδα κελιπάρηον.

ΟΜΗΡΟΥ

βῆσομαι εἰς δὲ τις ἄρχος ἀνὴρ βυληφόρος ἔστω
 ἢ Αἰῶς, ἢ ἰδομένης, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς.
 ἢ σὺ Πηλεΐδῃ πάντων ἐκ παλαιοτάτ' ἀνδρῶν
 ὄφρ' ἡμῖν ἐκφύγον ἱλασθῆαι ἰβὰ ῥέξας.
Τὸν δ' ὁρῶν πόδας ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 ὦ μοι ἀναιδὴν ἐπιμένε, κρδαλιόφρον,
 πῶς τίς τοι πρόφρων ἐπεὶ σὶν πείθεται Ἀχαιῶν
 ἡδὲ δὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 ὃ γὰρ ἐγὼ πρῶτων ἔνεκ' ἦλυθον ἀχμητάων
 δαῦρο μαχιστοδολοῦς· ἐπεὶ ἦτι μοι αἵτιοι εἶσιν·
 ὃ γὰρ πῶ ποτ' ἐμαὶ βῦς ἦλθσαν, ὃ δὲ μὲν ἴππυς,
 ὃ δὲ ποτ' ἐν φθίῃ ἐριβόλῃσι βωτιανείρῃ
 κερπὸν ἐδιδόσαντ'· ἐπεὶ μάλα πολλὰ μετὰ ξυῖ
 ἔρεά τε σιθιδέντα θαλάσσι τε ἢ χθίνα·
 εἴη σοὶ ὦ μὲν ἀναιδὴς ἄμ' ἐσσομένοισι, ὄφρα σὺ χάρης
 τιμὴν δόνυ μενοι Μενελάω σοὶ τε κλυῶπα
 πρὸς πρῶτων· τῶν ὅτι μεταφρέτη, ὃ δ' ἀλγίζεις·
 καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀραιρῆσθαι ἀπὸ γλῆστος
 ὦ ἐπὶ πόλλ' ἐμύησα, δόσαν δέ μοι ἴφες Ἀχαιῶν.
 ὃ μὲν σοὶ ποτὶ ἴσον ἔχω γέρας, ὃ πῶτ' Ἀχαιοὶ
 πρῶτων ἐκ πέρσας ἀνέδιδυον πολέεθρον·
 εἴη μὲν τὸ πλεῖον πολυαῖμος πολέμοιο,
 χεῖρες ἐμαὶ δίδραξ' ἀτὰρ ἦν ποτὲ δασυμόσι ἵκηται·
 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 ἔρχομαι ἔχων ὅττι νῆας ἐτὴν μεχθρῶν πολεμίζων.
 νῦν δ' εἴμι φθίην δ' ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
 οἷός δ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κωρωνίσιν, ὃ δὲ σ' οἶω
 εὐσθᾶν ἄτιμος εἶναι, ἄμενος, καὶ πλεῖστον ἀνέξεν.
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπητὰς ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 φῶγε μάλα, εἴ τοι θυμὸς ἐπέστυται· ὃ δ' ὅτ' ἔγνω

λίσσομαι εἶναι ἐμὸν μένειν παρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι,
 οἳ κέ με τιμήσουσι μάλιστα δὲ μητίετα ζῶς·
 ἔχθιστος δ' ἐμοὶ ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων·
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμός τε μάχαι τε·
 εἰ μάλ' αὖτε βροτῶν ἐσσι, θεὸς περ σοὶ τόγ' ἔδωκεν·
 οἴκῳ δ' ἰὼν σῶν νηυσὶ τε σῆς, καὶ σοῖς ἐτάροισι,
 μυρμιδόνεσσιν ἀνασσεύεις, σέθεν δ' ἐγὼ ἔκ' ἀλεγίζω
 ὅθ' ὁδομαι κοτέοντος· ἀπλήσω δὲ τοι ὦδ' αἶμα,
 ὥς ἐμὲ ἀραιρεῖται χρυσήδεα φοῖβος ἀπόλλων·
 πῶς γὰρ ἐγὼ σῶν νηῶν ἐμῇ, καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι
 πέμψω ἐγὼ δ' ἐκὼν βρισηῖδ' αὖτε καλλιπάρημον
 αὐτὸς ἰὼν κλισίην δὲ πρὸς σὸν γέρας· ὅφρ' ἂν εἰδῆς
 ὅσσον φέρτβός ἐμι σέθεν συγῆ δὲ καὶ ἄλλος
 ὥσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθῆναι ἀνθρῶπιον·
 ὥς φάτο· πηλείωνι δ' ἄχος γένετο· ἐν δὲ οἴῳ
 στήθεσιν λαοίοισι διάνδησε μερμήριξεν·
 ἠὲ γὰρ φάσαντο δ' ἐξυρυσσάμενος παρὰ μηρῶν·
 πρὸς μὲν ἀναστήσεν· ὁ δ' ἀφείδην ἐκαρτέρησεν,
 ἠὲ χόλον παύσσειν ἐρητύσειε τε θυμὸν,
 εἰς δ' αὖτε ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' ἀθήνη
 ὑρανόθεν, πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λουκώλενος ἦρη,
 ἀμφω δ' ὁμῶς θυμῷ φιλέεσθαι τε κηδομένη τε·
 εἴη δ' ὅππῃθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε πηλείωτα
 οἷω φαιγομένη· τῶν δ' ἄλλων οὐτις ὄρατο·
 θέα μιν εἶδεν δ' ἄχιλλεος, μετὰ δ' ἐβράπετ' αὐτίκ' ὁ γυνὴ
 παλλὰ δ' ἀθηναίην, δεινὴ δ' εἰς οἶον φάανθεν
 καέ μιν φωνήσας ἔπειτα πρὸς ἑνὶ προσήνδα·
 πῆπ' αὐτ' ἀγχιόχοιο δίδος τέκος εἰλήλησθαι·
 οἷον ὑβριν ἴδῃ ἀγαμέμνονος ἀφείδαι·

ΟΜΗΡΟΥ

αἰὲν τοι ἐρέω· τὸ δέ, καὶ τετελεσθαι οἶω
 ἥντι πρόπλησι τάχ' ἂν ποτε θυμὸν δάεαι
 ἴδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἦλθον ἐγὼ παύσασθαι τὸν μένος, αἴ κε πίθουαι,
 ἔρηνόθεν· πρὸ δ' ἐμὴν κε θεὰ λουκώλενος ἦρῃ
 ἄμρω δ' ὁμῶς θυμῷ φιλέεσά τε, κυδομένη τε.
 αἰὲν ἄγε λῆγ' ἐρίδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χερσὶ·
 αἰὲν ἥτοι ἐπέσιν ἰδὼν ὀνειδίσον ὥς ἔσεται πρὸ
 ὧδε γὰρ ἐξέρω· τὸ, καὶ τετελεσμένον ἔσται
 καὶ ποτέ τοι τοῖς τόσσ' ἀπαρτίζεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἵνεκ' τῆς δὲ· σὺ δ' ἴχου· πείθεο δ' ὕμιν·
 ἦν δ' ὁππᾶμι βόμηνος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 χρὴ καὶ σφωὶ τρὸν γε θεὰ ἔπος εἰρύσασθαι
 καὶ μάλα πρὸ θυμῷ κεχολωμένον· ὧς γὰρ ἄμεινον
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἐκλυον αὐτὸς·
 ἦ καὶ ἐπ' ὀρνυρέη κώπῃ χεῖρε χεῖρα βαρεῖαν·
 αἶψ' ὅτ' ἀνελὸν ὥς μέγα ξίφος· ὅτ' ἀπίθῃσιν
 μύθῳ Ἀθηναίης ἥ δ' ἔλυστον δὲ βεβήκη,
 δῶματ' ἐς ἀγροῖοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους
 Πηλεΐδης δ' ἐξαὐτίς ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
 ἄπορσεν προσέειπε, καὶ ἔπω λῆγε χόλοιο·
 οἶνοβαρεῖς· καυδὸς δ' ἔμμελ' ἔχων κραδίην δ' ἐλάφοιο,
 ἔτεπ' ὅτ' ὅτ' ὀλέμον ἄμα λαῶν θωρηχθῆναι
 ἔτε λόχον δ' ἰέναι σὺν δροισιναῖν Ἀχαιῶν
 τέτληκ' θυμῷ· τὸ δέ τοι, κῆρ εἶδεταί εἶναι·
 ἦ πολὺ λωϊὸν ὅτ' ἐστὶν ἔργον ἄνδρ' Ἀχαιῶν
 δῶρ' ἀπαρτίζεσθαι ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπῃ·
 δημόβορος βασιλῆα ἐπεὶ ἔτι δ' ἀνδρῶσι ἀνάσσει·
 ἦ γὰρ ἂν ἀπορσέναι νῦν, ὅτ' ἔσται λωβήσαιο·
 αἰὲν τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρμον ὁμῶμαι

καὶ μὰ τῷδε σκηπτρὸν τὸ μὲν ἔποτε φύλλα καὶ ὄζυς
 φύσει· ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρειαι λέλοιπεν,
 ἢ δ' ἀναθλήσει· πρὶ γὰρ ῥά· ἱ χαλκὸς ἔλεφε
 φύλλα τε καὶ φλοιδόν· καὶ αὖτ' ἐμιν ἦδ' ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃς φορέουσι δίκτυοι, οἵτε θέμιστας
 πρὸς Διὸς εἰρύαται· δ' δὲ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
 ἢ ποτ' ἀχιλλῆος τοβὴ ἵξεται ἦδ' ἀχαιῶν
 ἐνύμπαντας· τοῖς δ' ἔτι δαυήσεται ἀχνυμένοσ' πρ,
 χραίσμεν· οὐτ' ἂν πολλοὶ ὕφ' ἔκτορος ἀνδροφρόνοιο
 θνήσκοντες πίπῳσι· σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
 χαόμενος ὅτ' ἄριστον ἀχαιῶν ἔδιν' ἔτισας·
 ὣς φάτο πηλεΐδης· ποτὶ δὲ σκηπτρὸν βάλε γαῖῃ
 χρυσεῖοις ἥλοισι πεπαρμένον· ἔλκετο δ' αὐτὸς·
 ἀφείδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέτωρ
 ἠδυνεπὴς ἀνόρουσε λιγύς πυλίων ἀγορητής·
 τίς καὶ ἀπὸ γλώσσῃς μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐδῶ
 τῷ δ' ἦδ' ἰδὺ μὲν γυνεὰ μβόπων ἀνθρώπων
 ἐφθίαθ' οἱ δὲ πρόθεν ἅμα φάρεν ἠδ' ἐγένοντο
 ἐν πύλῃ ἠγαθέῃ μετὰ δὲ ῥιτάτοισιν ἀνααίνε·
 ὅσφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει·
 ἦ κεν γιθῆσαι πρίαμος πρίαμοιό τε πᾶσι
 ἄλλοι τε ῥῶδ' ἔμεγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ.
 εἰ σφῶϊν τάδε πάντα τυθοῖατο μαρναμένοισιν·
 οἳ περὶ μὲν βυλῇ δαναῶν περὶ δ' ἐσὲ μάχεσθαι·
 εἰ μὲν πρὶν ἄμφω δὲ νεωτέρω ἔσδ' ἐμείο·
 ἦδ' ἰδὺ ποτ' ἐγὼ καὶ ἄρ' ἔοισιν ἠέ πρ' ὕμιν
 ἀνδράσιν ὠμίλησα καὶ ἔποτε μοῖ γ' ἀβέρizon·
 ἢ γάρ πω τοῖς ἴδον ἀνέρας ἔδιν' ἴδωμαι,
 ὅσιν Περσέϊδον τε Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν,

ΟΜΗΡΟΥ

Καινιάτ' ἐξείδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφριμον,
 Θησέα τ' αἰγείδην ἐπιείκελον ἀθανάτοισι·
 κέρτισοι δὲ κείνοι ἐπιχθονίων βόρεν ἀνδρῶν·
 κέρτισοι μὲν ἔσαν καὶ κερτίσσις ἐμάχοντο,
 φηρσὶν ὀρεσκόμοισι καὶ ἐκπάλως ἀπόλειαν·
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλειον ἐκ πύλῃ ἐλθὼν
 πλόθην ἐξ ἀπίης γαίης, καλέσαντο γὰρ αὐτοί·
 καὶ μαχόμεν κατ' ἐμαυτὸν ἐγὼ κείνοισι δ' ἂν ὕτις
 τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο·
 καὶ μὲν μου βυλέων ξαῖον πείθοντο τε μύθῳ·
 αἰὲν πίθεσθαι καὶ ὅμμις ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
 μή τε σὺ γὰρ δ' ἀγαθὸς πρὶ ἐὼν ἀποαίρειο κήρην,
 αἰετὰ ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας ἕως ἀχαιῶν
 μή τε σὺ τηλείδῃσι βίη ἐριζέμεσθαι βασιλῆϊ
 ἀντιβίην· ἐπεὶ ἄποθ' ὁμοῖος ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτῆρος βασιλῆος ὧς τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·
 εἰ δὲ σὺ κερτρὸς εἴμι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
 αἰὲν ὅ γε φέρτρὸς ἔστιν ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνδράσιν·
 ἀφείδῃ σὺ δὲ πᾶσι τιδὼν μένος· αὐτὰρ ἐγὼ γε,
 αἴσω μ' ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 ἔρμος ἀχαιοῖσι πέλειται πολέμοιο κακός·
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἀγαμέμνων·
 γὰρ δὲ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 αἰὲν δ' ἀνὴρ ἐθέλει πέρι πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 πάντων μὲν κρατεῖν ἐθέλοι, πάντεσσι δ' ἀνδράσιν,
 πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' ὕπείσεται οἶώ·
 εἰ δέ μιν ἀχιλλεύῳ ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 τῶν καὶ οἱ προσέειπεν ὀνείδεια μυθήσασθαι,
 Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος ἀχιλλεύς,
 ἦ γὰρ μιν δειλὸς τε καὶ ὕτις ἀνὴρ κακούμενος,

εἰδῆσαι πάν' ἔργον ὑπέρομαι ὅππῃ κεν εἴποις·
 ἄλλοισιν δ' ἂν τῶντ' ἐπιτέλλω, μὴ γὰρ ἔμοι γε
 σήμαιν'· ἔγω γ' ἔτι σοι πείσεσθαι οἶω·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω σύ δ' οἱ φρεσὶ βάλλω σῆσι·
 χρεὶ μὲν ὅτι ἔγω γε μαχήσομαι εἵνεκα κῆρης
 ὅτε σοὶ ὅτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀμφέλεσθ' ἔγε δόντ' ὅ·
 τῶν δ' ἄλλων ἅ μοι ἔβη θεῶν παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 τῶν ἣν ἀντιφύροισ ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμῆο.
 εἰδ' ἄγε μὲν πείρησαι ἵνα γνῶσι καὶ οἱ δέ·
 αἰετὰ τοι ἄεμα κελαινὸν ἐρωήσῃ πρὶ δ' ἄρ' ὅ·

ὣς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχεσάμενῳ ἐπέειπεν·
 ἀνστήτην ἤϊσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν ἀχαιῶν·
 πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίῃσ' καὶ νῆασι εἰσάσθ'·
 ἦτε σάω τε μνηστῆράδ' ἢ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
 ἀρεΐδης δ' ἄρ' αὖ νῆα θοὴν ἀλάσθ' προέρυσεν·
 ὅς δ' ἐρέτας ἔκρινεν εἰκοσὶν ὅς δ' ἐκφύμβησ'·
 βῆσε θεῶν ἀνὰ δὲ χρυσηΐδ' αὖ καλλιπάρηον
 εἴσεν ἄγων' ὃν δ' ὅρ' ὅς ἐβη πολὺμητις ὀδυσσεύς·
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα·
 λαῦς δ' ἀρεΐδης ἀπολυμάνεσθαι ἄνωγεν·
 οἱ δ' ἀπ' αὖτε μάχοντο καὶ εἰς ἄλλα λύματα ἔβαλον·
 ἔρπον δ' ἀπόλλωνι τελειύσας ἐκφύμβας
 ταύρων ἢ δ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλός ἀρυγέτοιο·
 κνίσσῃ δ' ὕραν ὅς κεν ἐλαιομένη πρὶ καπνῷ·
 ὥς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατὸν ὃ δ' ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος τῷ πρῶτον ἐπιπείλησ' ἀχιλῆϊ,
 αἴη δ' ἔγε Ταλθύβιδ' ἔκ τε Εὐρυβάτην προσεΐπε·
 τῷ οἱ ἔσαν κῆρυκε καὶ ὀφιοῖν θράποντε·
 ἔρχεσθον κλισίῃν πηληϊάδῳ ἀχιλῆος·
 χερὸς ἐλόντ' ἀγέμεν βρισηΐδ' αὖ καλλιπάρηον·

ΟΜΗΡΟΥ

εἰ δὲ καὶ μὴ δώησιν, ἐγὼ δὲ κεν αὐτὸς ἐλωμαι
 ἔλθων σὺν πλεόνεσσιν· οἳ καὶ ῥίγιον ἔσται.
 ὦς εἰπὼν προΐει κρατὶ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 τῷ δ' αἰέοντε βῆσθ' ἀπὸ θύρας ἀρυγέτοιο.
 μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίῃσ' καὶ νῆας ἱκέσθην·
 τὸν δ' ἄρ' οὖν παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἤμενον· ὃ δ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν ἀχιλλεύς·
 τὸ μὲν τὰρ βῆσαντε, καὶ ἀδομένω βασιλῆα,
 ἔστην, ὃ δέ τι μιν προσεφώνεον· ὃ δ' ἐρέοντο.
 αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἥσιν ἐπὶ φρεσὶ φώνησέν τε.
 Χ αἶρετε κήρυκες Διὸς ἀγγελοι· ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν·
 αἶσαν ἴτ' ὅτι μοι ὕμμευ ἐπάτριοι· ἀλλ' ἀγαμέμνων
 ὅς σφωὶ προΐει βρισηΐδος εἵνεκα κῆρης·
 ἀλλ' ἄγε διογενὲς Γαργοκλεις ἔξαγε κῆρην,
 καὶ σφωὶν δὸς ἄγειν, τῷ δ' αὖτ' ὁ μάρτυροι ἔσων
 πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,
 καὶ πρὸς τῷ βασιλῆος ἀπινεύς, εἴ ποτε δ' αὖτε
 χρεὼ ἐμείο γένηται ἀεικέα λοιβὴν ἀμύσσει
 τοῖς ἄλλοις· ἢ γὰρ ὃ γ' ὀλοῆσι φρεσὶ θύει,
 ὃ δέ τι οἷδε νοῆσαι ἅμα πρῶτα καὶ ὀπίσσω,
 ὃ πῶς οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο ἀχαιοί·
 ὦς φάτο· Γαργοκλεις δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐτάρω·
 ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης βρισηΐδα κελλιπάρηον,
 δῶκε δ' ἄγειν· τῷ δ' αὖτις ἵστην παρὰ νῆας ἀχαιῶν·
 ὃ δ' αἰέοντο ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 διακρύψας ἐτάρων ἅφαρ ἔζετο νόσφι λιαθεῖς,
 θῖν' ἐφ' αἰὲς πολέως ὁρώων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 πρὸ δὲ μήδ' ἰφίλη ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·
 μήτ' ἔπειμ' ἔτεκός γε μιν αὖθις δῖόν πρ' ἐόντα,
 τιμὴν πέρ μοι ὄφρα λένε δαίμων ἰγυαλίξαι
 Ζεὺς

Ζηὶς δ' ἔφιβρε μέγ' ἔπειτα· γυῖν δ' ἔδ' ἐμε τυτθὸν ἔτισεν·
 ἢ γὰρ μὲν Ἀτρεΐδης οὐρυκρέων ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπύραστο
 ὦς φάτο δακρυχέων· τῷ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
 ἠμένη ἐν βένθεσιν ἄλδος παρὰ πατρί' ἱέροντι·
 καρπαλίμως δ' ἀνέδυσ' ὀλοῆς ἄλδος, ἠὲ τ' ὀμίχλη·
 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος·
 χειρὶ τέμιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε
 τέκνον, τί κλάεις, τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 ἔξαυδα, μὴ κῶθε νόω, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.
 Τὴν δ' ἐβαρυσεν ἄχων, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 οἶδα. τίη τοι ταῦτ' εἰδὴ πάντ' ἀγορεύω;
 ὦ χόμ' ἐς θήβην ἱερὴν πόλιν ἠετίωνος.
 τὴν δ' ἐδιεπράθομ' ἐν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθαδ' ἐπάντα·
 καὶ τὰ μὲν, οὐ δάωκ' ἀντο μετὰ σφίσι' ἔξ' Ἀχαιῶν.
 ἐκ δ' ἔλ' Ἀτρεΐδην χρυσιῖδα καλλιπάρηον.
 χρύσεος δ' αὖθ' ἱερὰς ἐκασθ' ὀλοῆς ἀπόλλωνος,
 ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 λυσόμενός τε θυγάτρα, φέρωντ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 σέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκασθ' ὀλοῆς ἀπόλλωνος
 χρυσέῳ ἀνὰ σιδήτρῳ καὶ ἐλίπετο πάντας Ἀχαιούς·
 Ἀτρεΐδῃ δ' ἐμάλιστ' ἐδύω κοσμήτορε λαῶν.
 ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπαυθήμεσαν Ἀχαιοί,
 αἰδέσθ' ὅθ' αἰθ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 ἀλλ' ἐκ Ἀτρεΐδῃ ἀγαμέμνονι ἦν δ' ἀνεθυμῶ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
 χυόμενος δ' ὁ γέρον, πάλιν ὦχετο· τοῖο δ' ἀπόλλων
 οὐδ' ἀμείν' ἠκυσεν ἐπεὶ μάλα δὲ φίλος ἦεν.
 ἦ κε δ' ἐπ' ἀργείοισι κακὸν βέλος, οἳ δ' ἐνυλαοί,
 θηῆσκον ἐπαυότεροι· τὰ δ' ἐπ' ὦχετο κῆλα θεοῖο

ΟΜΗΡΟΥ

πάντῃ ἀνὰ θράσιν ὑρὺν ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
 οὐ εἰδὼς ἀνδρῶν θεοπροπίδω ἐνάτοιο.
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκειν.
 ἀβρίωνά δ' ἐπὶ πῆτα χόλος λάβεν. αἶψα δ' ἀνάσας,
 ἢ πείλησεν μῦθον, δ' δὴ τετελεσμένος ἐστ'.
 πῶ μιν, γάρ σὺν νηὶ θαρῆλίῳ περὶ ἀχαιοὶ
 ὅς χύσιν πέμπουσιν ἄγασι δὲ δῶρα ἀνακτι.
 πῶ δὲ, νέον κλισίῃθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κῆρυγ Βρισηΐος τήν μοι δόσαν ἔσθ' ἀχαιῶν.
 αἰγὰ σὺ εἰδύνασαί γε, περίχεο παιδὸς ἑῆος.
 ἐλθῶσ' ὕλυμπόνδε, Δία λίαι εἴποτε δῆ τι
 ἢ ἔπει ὠνήσας κραδίην Διὸς, ἢ ἐκὼς ἔργω.
 πολλὰ γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν αἴνεσεν
 εὐχομένης, ὅτ' ἔρῃσθαι κελαινεφεί κρονίωνι
 οἷον ἐν ἀνὰ τοισιν ἀγκέα λοιστὸν ἀμύναι.
 ὅππότε μιν ξυωδῆσαι ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 ἤρητ', ἢ δὲ προσειδάων, καὶ παλλὰς ἀθήνη.
 αἰγὰ σὺ γὰρ γ' ἐλθῶσα θεὰ ὑπελύσας δισμῶν,
 ὦ χ' ἐκὼς χεῖρον ἐθέσας ὅς μακρὸν ὕλυμπον
 δ'ν Βριάρεων ἐθέλεις θεοὶ ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγῶν. δ' γὰρ αὐτὲ βίη δ' πατρὸς ἀμείνων
 ὅς ῥα παρὰ κρονίωνι ἐθέζετο κῆρυγ γῶν.
 τὴν, καὶ ὑπέδδυσαν μάκρες θεοὶ, ὅδ' ἐτ' ἐδήσαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασθαι, παρέξω, καὶ λάβε γύνων,
 αἰκὴν πῶς ἐθέλῃσιν ἐπὶ πρῶτασιν ἀρῆξαι.
 τὴν δὲ, κατὰ πρῶτασ τε, καὶ ἀμρ' αἶλα ἔλσαι ἀχαιῶν
 κτενομένων, ἵνα πάντες ἐπαύωνται βασιλῆος,
 γνῶ δὲ καὶ ἀφροδίτης ἀρυκρέων ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὅτ' ἀρίστον ἀχαιῶν ὕδ' ἐτίσιν.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἐπὶ πῆτα Θέτις κατὰ δάμνυ χίονα.
 ὦ, μοι

ΙΛΙΑΔΟΣ Α. 10

ὦ μοι τέκνον ἐμὸν τί νύ σε ἔρρεφον ἀνὰ τεκῦσα;
 αἰθ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος, καὶ ἀπῆμων
 ἦσθαι· ἐπεὶ νῦτοι αἶσα μίνωσθ' περ, ὅτι μάλα δὴν.
 νῦν δ' αἶματ' ὠκύμορος, καὶ δι' ὕρως πέρι πάνταν
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν.
 τὰρ δέ τοι ἔρρεσσα ἔπος Διὶ τερπικεραύνῳ
 εἰμ' αὐτῇ πρὸς Ὀλύμπου ἀσάννιφον, αἶκε πίθεται.
 αἰγὰ σὺ μὲν νῶν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν,
 μήνι' ἀχαιοῖσιν· πάλῃ δ' ἀποπαύεο πάμπαν.
 Ζεὺς δ' ἔρ' ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας αἰθίοπῃσιν
 χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα. θεοὶ δ' αἶμα πάντες ἔποντο.
 δῶδε καὶ τῇ δέ τοι αἰθρὴς ἐλώσεται ἔλυμπόνδε.
 καὶ τότ' ἐπειτά τοι εἴμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ
 καὶ μιν γαυάσομαι, καὶ μιν πείσειναι δῖω.
 ὦς ἄρα φωνήσας, ἀπεβήσατο. τὸν δ' ἔλπε' αὐτῷ,
 χυόμενον κατὰ θυμὸν εὐζώνοιο γαυαῖκός·
 τήν, ῥα βίη' ἀέκοντος ἀπηνύρων. αὐτὰρ ὀδυσαδὲ,
 ὅτ' ἤρπυιαν ἴκνετο ἄλγος ἱερὴν ἐκτόμβην.
 οἳ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐπὶ ἴκοντο,
 ἵστα μὲν στείλαντο θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ.
 ἵσθ' ἐπὶ ἵσοδῶν πελάσαν προτόνοισιν ὑφέντες,
 καρπαλίμως. τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρυσαν ἐρετμοῖς.
 ἐκ δ' αὐτὰς ἐβαλον κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδισαν.
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ἐκ δ' ἐκτόμβην βῆσαν ἐκὶ βόλῳ ἀπόλλωνι.
 ἐκ δὲ χρυσῆς νηὶς βῆ ποντοπόροιο.
 πλὴν μὲν, ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄλγος πολύμητις ὀδυσαδὲ,
 πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει· καὶ μιν προσέειπεν,
 ὦ Χρῦση, πρόμ' ἐπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 παῖδά τέ σοι ἀγέμεν· φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἐκτόμβην

Β ἡ

Ο ΜΗΡΟΥ

ῥέξα' ὑπὲρ δαναῶν· ὄφρ' ἱλασῶ μεθ' ἀνάντα,
 ὃς νῆαυ ἀργείοισι πολύτρονα κήδε' ἐφῆκεν.
 ὦς εἰπὼν· ἔν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων,
 παῖδα φίλην τοῖ δ' ὦκε θεῶ κλειπὴν ἐκ τ' ὀμβριν,
 ἐξείης ἐψησαν ὑδμήτον περὶ βωμόν.
 χερνίψαντο δ' ἐπειτα, καὶ ὕλοχύτας ἀνέλοντο,
 τοῖσιν δὲ χρύσης, μετὰ δ' αὖχετο χεῖρας ἀναχών.
Κ αὐθὶ μὲν ἀργυρότοξ' ὃς χρύσιν ἀμφιβέβηκας,
 κίλλαν τέ ζαθέην· τενέδοιό τε ἴφι ἀνάαγας.
 ἦδη μὲν πρὶ ἐμοῦ πάρος ἔκλυε σὺ ξαμένιοι.
 τίμηςας μὲν ἐμὲ· μέγα δ' ἵψαο λαὸν ἀχαιῶν.
 ἦ δ' ἐτι καὶ νῆαυ μοι τό δ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ.
 ἦδη νῆαυ δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμυνον.
 ὦς ἔφατ' αὖ χόμενος· τὸ δ' ἔκλυε φθίβας ἀπόλλων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' οὐξάντο, καὶ ὕλοχύτας προβάλοντο,
 αὖ ἔρυσαν ἰδὺν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδφραν,
 μηρὺς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίῃ ἐκάλυψαν,
 δὴ πύχα ποίησαν τ' οὖ, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν,
 καὶ δ' ἐπὶ χιζῆς ὁ γέρων ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον·
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτῶν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκῆν καὶ σπλαγχν' ἐπάσαντο.
 μίσυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμρ' ὀβελόισιν ἐπειραν.
 ὠπῆσαν τε πριπράδ' ἑως ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον, τιτύκοντό τε δαῖτα
 δάεναι· ὃ δ' ἐτι θυμὸς ἐδύετο δαιτὸς εἴσης.
 αὐτὰρ ἐπὶ πόσιος, καὶ ἐδιτύος ἐξ ἔρον ἔντο·
 κῆροι ἰδὺν, κρητῆρας ἐπεσέψαντο ποτοῖο.
 γώμηςαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάειν·
 οἱ δὲ πανημέριοι μολεπῆ θεὸν ἱλάσκοντο·
 κελὸν ἀείδοντες παμόνα κῆροι ἀχαιῶν·
 μάλποντες

μέλποντες ἐκέρχοντο δὲ, φρένα τέρπει' ἀκύνω.
 ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ νηέσσῃσιν ἦλθε,
 δὴ ἕτε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς.
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 καὶ ῥ' ἔπειτ' ἀνείροντο μετὰ στρατὸν εὐρυν Ἀχαιῶν!
 τοῖσιν δ' ἵμενον ἔρον ἴει ἐκέρχος ἀπόλλων.
 οἷδ' ἰδὼν σήσαντ' ἀνὰ θύσιν ἀσπὶς πέτασαν.
 ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἵστον. ἀμφὶ δὲ κῦμα
 σέλη πορφύρεον μετὰ ἴαχε νηὸς ἰσθμοῦ.
 ἦ δ' ἔθενε κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθα!
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρυν Ἀχαιῶν,
 νῆα καὶ οἳ γε μέλαιναν ἐπ' ἡπείροιο ἔρυσαν.
 ὕψ' ἐπὶ φάμασσι. ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσαν!
 αὐτοὶ δ' ἐσκήδναντο κατὰ κλισίᾳς τε νέεσσι τε.

Αὐτὰρ ὁ, μῆνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
 διογενὲς Πηλεΐος υἱὸς πόδας ὠκύνει χαλκῶν.
 ὅτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκειτο κυδανέειραν,
 ὅτε ποτ' εἰς πόλεμόν, γ' ἀμφὶ φθινύθεισκε φίλον κῆρ,
 αὐθι μένων. ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε, πῶλεμόν τε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δουλοῦ καὶ πηνέει' ἠώς,
 καὶ ῥ' ἐπὶ πρὸς Ὀλύμπου ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 πάντες ἅμα. Ζεὺς δ' ἦρχε θέτις δ' ὕψ' ἀθήετ' ἔφετ μέων
 παιδὸς ἔϋ, ἀλλ' ἦ γ' ἀνιδύσατο κῦμα θαλάσσης.
 ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν ὕραν ὄν, Ὀλύμπόν τε.
 εὐρεν δ' εὐρύσπεα κρονίδην, ἄτερ ἵμενον ἄλλων,
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδιδράδος Ὀλύμπου.
 καὶ ῥα παροῖθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γυνῶν
 σκαιῇ δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὕψ' ἀνθερέωνος ἑλῶσα,
 λισσομένη προσέειπε Δία κρονίων ἀνακτα.

Ζεὺ πάτερ, εἴ ποτε δῆ τοι μετ' ἀθανάτοισιν ὦνῃσα

ΟΜΗΡΟΥ

ἢ ἐπὶ τῇ ἔργῳ, τὸ δέ μοι κρήνην ἐξέλεω.
τίμιθόν μοι ἔδν, ὅς ὤκνυ μορώτατος ἄλλων
ἔπλετ'. ἀτὰρ μιν νῦν γε ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
ἠτίμισεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπύραστο.
ἀλλὰ σὺ πέρ μιν τίσον ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ.
τὸρρα δ' ἐπὶ φῶεαι τίθει κρατος, ὅφρ' ἀν' ἀχαιοὶ,
ἔδν ἐμὸν τίσωσιν, ὁρέλλωσιν τε ἔτι μῃ.

ὦς φάτο· τὴν δ' ὕτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦσο· Θέτις δ' ὡς ἠΐατο γένων,
ὡς ἔχειτ' ἐμπεφυγῶ. καὶ ἦρετο δαύτερον αὖθις·
νημερτές μιν δὴ μοι ὑπόχεο, καὶ καταναύσον,
ἢ ἀπείπ', ἐπεὶ ἔτοι ἐπι δέος, ὅφρ' αὖ εἰδῶ,
δαον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἄτι μοτάτη θεός εἰμι.

Τὴν δὲ μὲν ὁ χθίσας, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
ἢ δὴ λοίγια ἔρ', ὅτ' ἐμ' ἐχθοδοπήσαι ἐφήσεις
ἦρῃ, ὅταν μ' ἐρέθισιν ὄνυξι δίοις ἐπέειπν.
ἦ δὲ καὶ αὐτὸς μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
νεκεί· καὶ τέ με φησὶ μάχη φῶεαι ἀρήγειο
διμῶσιν μιν νῦν αὖθις ἀπόσιχε, μή σε νοήσῃ
ἦρῃ· ἐμὸι δέ κε ταῦτα μελήσεται ὄρρα τελέσω.
εἰδ' αἴε τοι κεφαλῇ καταναύσομαι, ὄφρα πεποιθὴς.
τὸτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
τέκμων. ὃ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον· ὃ δ' ἀπατηλόν·
ὃ δ' ἀτελεύτηρόν γ' ὅτι κεν κεφαλῇ καταναύσω.
ἦ, καὶ νευανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νῶσε κρονίων·
ἀμβρόσια δ' ἄρα χῆται ἐπερρώσαντο ἄνακτος,
κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο. μέγαν δ' ἐλέλιξεν ὀλύμπου.
τῶν ὡς βυλεύσαντε, διέτμαριν. ἢ μιν, ἔπειτα
εἰς αἶλα αἶλτο βαθεῖαν ἀπ' ἀγλαέντος ὀλύμπου.
Ζεὺς δ' ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστη
ἐξ ἐδέων.

ἐξ ἑδίων· σφῶ πατρὸς ἐναντίον· ὅδε τις ἔτλη
μῆνας ἐπερχόμενον, αἷς ἀντίοι ἔσαν ἅπαντες.
ὥς ὁ μὲν, ἐνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνῳ, ὃ δέ μιν ἦρῃ
ἠγνοῖσεν· ἰδὼς ὅτι δις μὲν ῥάατο βυλὰς
ἄργυρόπεζα Θέτις· θυγάτηρ Ἀλκίοιο γέροντος.
αὐτίκα κερτομίῃσι Δία κρονίωνα προσηύδα·
τίς δ' αὖτοι δολομήτα θεῶν συμφράατο βυλὰς;
αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν ἐμοῦ ἀπὸ νόσφιν ἔσντα,
κρυπτάδια φρονέοντα δικάζέμεν· ὅδε τι πό μοι
πρόφρον τέλῃκας εἰπεῖν ἔπος ὃ, Πηνόσης.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε.
ἦρῃ· μὴ δὴ πάντας ἐμὰς ἐπιέλπεο μῦθος
εἰδήσιν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἄλῳ περ ἔσση.
αἷς ὃν μὲν ἡ ἐπεικὴς αἰκέμεν, ὅτις ἔπειτα
ἦτε θεῶν πρότερος γὰρ εἴσεται, ὅτ' ἀνθρώπων.
ὅν δ' αὖ ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
μή τι σὺ ταῦτα ἔκτε διείρειο, μὴ δὲ μετάλλα.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια ἦρῃ.
αἰνότατε κρονίδη, ποῖον ἦν μῦθον εἶπες;
καὶ λίην σε πάρος γ' ὅτ' εἶρομαι, ὅτε μεταλλῶ.
αἷς μὲν ὄνυχος, τὰ φράζεαι, ἄλ' ἐθέλῃς.
νῦν δ' αἰνῶς δειδοίκα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ
ἄργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ Ἀλκίοιο γέροντος.
ἠερίη γὰρ σοὶ γε παρέζετο, καὶ λάβε γυνών.
τῇ, σ' ὀϊῶ κατανύσσει ἐτήτυμον· ὥς ἀχιλῆα
τιμῆσιν· ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
δαίμονίη· αἰεὶ μὲν ὀϊεαι· ὅδε σε λήθω.
πρῆξαι δ' ἐμῆς ὅτι δαῖσσαι, αἷς ἀπὸ θυμῷ
μᾶλλον ἐμὸν ἔσεαι· τί, δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔστι.

ΟΜΗΡΟΥ

εἰ δ' ὕτω πᾶτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 ἀλλ' ἀκύνεσσα κῆθῃσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθειο μύθῳ·
 μὴ νύ τοι ὑχράεσσιν ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν ὀλύμπῳ
 ἄλυσον ἰόνθ' ὅτε κέν τοι ἀάπτῃς χεῖρας ἐφείω.
 ὧς ἔφατ'· ἔλθουσιν δὲ βοῶπις πότνια ἦρι.
 καὶ ῥ' ἀκύνεσσα κῆθῃσο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
 ὦχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς, θεοὶ ὑρανίωνες.
 τοῖσιν δ' ἤφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ὠροαύειν,
 μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἥρα φέρων λυμωλένῃ ἦρι.
 ἦ δ' ἡ λοῖγια ἔργα τάδ' ἔσσεται, ὃ δέ τ' ἀνεκτά.
 εἰ δ' ἡ σφῶ' ἐνεκῇ θνητῶν ἐριδάνετον ὦδε,
 ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον, ὃ δέ τι δαίμων
 ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
 μητρὶ δ' ἐγὼ παρά φημι καὶ αὐτῇ περ νοεῦσιν·
 πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἥρα φέρειν Διὶ, ὅφρα μὴ αὐτὴ
 θεικείῃσι πατήρ. σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα τάραξι.
 εἰ περ γὰρ κ' ἐθέλῃσιν ὀλύμπιος ἀστροπυτῆς
 ἐξ ἐδέων συφελίξαι ὃ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
 οἷμά σὺ γὰρ γ' ἐπέειπες κῆθ' ἄπειθαι μαλακοῖσι.
 αὐτὶ κ' ἐπείθ' ἵλαος ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν·
 ὧς ἄρ' ἔφη. καὶ ἀναΐξας, δέπας ἀμφικύπελλον
 μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει· καὶ μιν προσέειπε.
 τέτλαθι μήτερ ἐμή, καὶ ἀνάχαιο κηδομένη περ,
 μή σε φίλῃν περ ἔσσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι
 θυνομένην. ἥ τέ δ' ὅτι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ,
 χραίσμειν. ἀργαλέος γὰρ ὀλύμπιος ἀντιφέρεισθαι.
 ἦ δ' ἡ γὰρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,
 ῥίψε ποδὸς τεταγῶν ἀπὸ βηλῶν θεσπεσίοιο.
 πᾶν δ' ἡμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἡελίῳ κῆτα δύντι,
 κῆπυσον ἐν λήμνῳ· ὀλίγος δέ τι θυμὸς. ἐν ἧεν·
 ἐνθά με

ἔνθα με σίντιες ἄνδρες ἄραρ νομίσαντο πεισύντα.
 Ως φάτο· μείδῃσεν δὲ θεὰ λονκώλενος Ἥρη.

μηδύσασα δὲ, παιδὸς ἐδέξατο χερσὶν ὑπέλλον.

αὐτὰρ δ' τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν

ὠνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύων.

ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐν ὦρτο γέλως μακάρεσσιν θεοῖσιν,

ὥς ἰδὼν ἤφαισεν διὰ δώματα ποιπνύοντα·

ὥς ῥτε μὲν πρόπαν ἦμαρ ὅθι ἥελιον καταδύντα

δαίνηντ' ὅδ' ἔτι θυμὸς ἐδάετο δαίης ἐΐσης.

ἔμην φόρμιγγος περικαλλέος ἦν ἔχ' ἄπολλων,

μυσάων θ' αἰεὶ δὼν ἀμειβόμενα ὀπὶ καλῇ.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο,

οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἑκάστος·

ἦ χι ἐκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις

ἤφαιστος ποίησ' εἰδήησι πραπίδασι.

Ζεὺς δὲ πρὸς δὴν λέχος ἠὲ ὀλύμπιος ἀεροπιτῆς,

ἔνθα πάρος κοιμάθ' ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·

ἔνθα καὶ αὖδ' ἀναβάς· παρὰ δὲ χρυσόθρονος ἦρι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Β'. ΟΜΗ-
 ΡΟΥ ΡΑΥΩΪΔΙΑΣ.

Εὐς ὄντηρον ἐπιπέμψας ἀγαμέμνονι παρακα-
 λᾷται τὴν ἑλληνας ἐξάγειν αὐτὸν ἐπὶ τὴν πόλιν
 μον. ὃ ἡ πρῶτον μὲν τῶν ἀρίστων συνέδριον συ-
 νήγαγεν. ἐπειτα ἡ ἐκ κλησίων ποιησάμενος, ἀποπειρᾷ-
 ται αὐτῶν, παρακελευσάμενος φύρην εἰς τὰς παρίδας.
 κατέχῃ δὲ αὐτὸς ὁ δυνάστες ἀθηνᾶς προνοῖα. καὶ Νέστωρ
 δημηγορήσας· εἴτα βροτῶν ἀνελόμενοι, ἐξοπλίζονται
 αὐτοῖ τε, καὶ ἡγεμόνες. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ πρῶτοι ἐρίδου

ΟΜΗΡΟΥ

αὐτοῖς ἀπαγγελάσῃς. κατὰ λόγον δὲ ὁ ποιητὴς ἐποίησε
τῶν στρατομάτων, καὶ τῶν νηῶν.

Α Λ Λ Ω Σ.

Ζεὺς ἐμέμνητο Θέτιδος τῆς ἱεσίδας. τῶν ἄλλων
θεῶν τε, καὶ ἀνθρώπων ὕπνω χολαζόντων, πρὸ
ὀφθαλμῶν ποινόμενος ἦν τῷ Πηλέως, ὄνειρον ἀγαμέ-
μνονι πέμπει, κελεύων αὐτὸν ἐμβαλεῖν, πάντας τῆς
Ἑλλάδος εἰς πλὴν μάχην. καὶ συμβυλεύων αὐτῷ διηγε-
σθαι καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς παραχαλέσαι. ὁ δὲ, ὕσσωις τὸ ὄ-
ναρ, τοῖς ἀριστοῦσιν αὐτῷ διηγεῖται. καὶ μετὰ τὸτο εἰς
ἐκκλησίαν ἀθροίσας πάντας Ἕλληνας. ὑπόπως πρὸς
αὐτὸς διακείμενος, διὰ τὸ ἡγεῖσθαι τὸν Ἀχιλλεὺς ἐπιτί-
θεμενος αὐτῷ τῇ ἀρχῇ, προσοικειῖσθαι τὸ πᾶν πλῆθος
περιέζων, φούρην αὐτὸς εἰς τὰς παροῖδας κελεύει. οἱ
δὲ, ὕσσωιέντες, ἐπὶ τὸ καθέλκειν τὰς νᾶς, καὶ εἰς τὰς
παροῖδας ἀπαλλάττειν χερσίν. ὁ δὲ οὐκ οὐκ ἐπὶ ὑπο-
θεμένης αὐτῷ ἀθηνᾶς τῆς μὲν ἀρίστους, πέθει κατέ-
χειν. τῶν δὲ στρατιωτῶν, πικρῶς καθάπτεται. παύει
δὲ καὶ Θερσίπην ἀμύσσει πρὸς τὸν βασιλέα ταισιάζον-
τα. καὶ τῆς Ἑλλάδος μέναι, καὶ πλὴν ἴλιον εἶναι προ-
τρέπει. συμβυλεύσαντος δὲ καὶ Νέστορος τὰ αὐτὰ, ἀ-
γαμέμνων θύσας τῷ Διὶ, τῆς γέροντας ἐστῆ. καὶ προ-
τρέφόμενος τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξάρξα-
σαντας. ἐξῆς δὲ ἔστιν ὁ κατὰ λόγον τῶν νεῶν, ἐφ' ὧν
ἔλαθον οἱ ἠρώες, καὶ οἱ Ἕλληνες, καὶ τῶν ἐπιπύρων, καὶ
σῶν ἡγεμόνων αὐτῶν.

14
 ΙΑΤΙΑΔΟΣ Β' ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Βῆτα δ' ὄνερρον ἔχει· ἀγορήν, καὶ νῆας ἀριθμεῖ.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοί τε, καὶ ἄνδρες ἱπποκο-
 ρυταί,
 αὖδ' ὃν παννύχιοι· Δία δ' ὅκ' ἔχε νῆδυμος
 ὕπνος.

αἶψ' ὅ γε μερμηρίζει κατὰ φρένα, ὡς ἀχιλλῆα
 τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν.
 ἦ δὲ δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλὴ.
 πέμψαι ἔτ' ἀφείδῃ ἀγαμέμνονι ὕλον ὄνερρον.
 καὶ μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Βάτ' ἴθι ὕλε ὄνειρε θεὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,
 ἐλθὼν δὲ κλισίην ἀγαμέμνονος ἀφείδω,
 πάντα μάλ' ἀποκείως ἀγορεύμεν ὥς ἐπιτέλλω.
 θωρήξαι δὲ κέλευε κρηνηκοῶντας ἀχαιῶς
 παυσιδίη. νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν ἀρυάγαν
 βῶων. ὃ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύν' ἰαδῶματ' ἔχοντες
 ἀδάνατοι φράζονται· ἐπ' ἐγὼ μὲν γὰρ ἅπαντας
 ἦρ' ἠλυσομένην· βῶεαι δὲ κῆδ' ἐφ' ἡπῆαι.

Ως φάτο· βῆ δ' ἄρ' ὄνειρος, ἐπεὶ ἦν μῦθον ἄκουσε.
 κερπαλίμως δ' ἵκνε θεὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.
 βῆ δ' ἄρ' ἔτ' ἀφείδῃ ἀγαμέμνονα· ἦν δ' ἐκίχανε
 αὖδ' ὃντ' ἐκ κλισίῃ. περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
 σῆσ' ἄρ' ὕπὲρ κεφαλῆς νηληϊφῆϊ ἰοικῶν,
 Νέστορι· ἦν, ῥα μάλιστα γερόντων τῇ ἀγαμέμνων.
 τῷ μιν ἐσχάμινος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος.
 αὖδ' ὅς τ' ἀφείδ' ἔγ' ἐδαιφρονος ἱπποδάμοιο;
 οὐχ ῥὴ παννύχιον αὖδ' εἰν βελιφόρον ἄνδρα,

ΟΜΗΡΟΥ

ὦ λαοίτ' ἐπιτεθράραται, καὶ πόλιν μεμνηνέον.
 οὐδ' ἴμεθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σὺ ἀνυσθενέων, μέγα κήδεταί, ἡδ' ἐλευαίρει·
 θωρήξαι σε κέλυσσε κερηκόμοωντας ἀχαιῶς
 πανσυνδίη· νῦν γὰρ κενέλοισ πόλιν οὐρυάγχαν
 πρῶων. ἔτ' ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγιαμ' ἐν γὰρ ἅπαντας
 ἦρ' ἡλιαομένη· βῶεσι δὲ κήδε' ἐφῆπαι
 ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ· μή δέ σε λήθῃ
 αἰρείτω οὗτ' ἄνσε μελίφρων ὕπνος ἀνήη.
 ὦς ἄρα φωνήσας, ἀπεβήσετο. κῆρ δ' ἔλιπ' αὐτῷ
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ ῥ' ὑτελέεσθαι ἔμελλε.
 φῆ γὰρ ὅτ' αἰρώσῃν Γριάμην πόλιν ἡματι κείνῳ
 νῆπιος ὕδ' ἐπ' αὐτῇ, ἃ ῥὰ Ζεὺς μήδετο ἔργα·
 θήσῃν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἀλγεά τε, σπονδαί τε,
 πρῶσί τε καὶ δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὕσμινας.
 ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θεὸν δέ μιν ἀμφέχοντ' ὀμφή.
 ἔζετο δ' ὀρθωθείς· μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα
 κελόν, νηϊάτειον· περὶ δ' αὖ μέγα βάλλετο φάρος.
 ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο κελὰ πέδιλα.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὦμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον.
 εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρῷον ἀφθιτον αἰεὶ.
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.
 ἡὼς μὲν ῥὰ θεὰ προσεβήσατο μακρὸν ὀλυμπον
 νηὶ φόως ἐρέεσσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 αὐτὰρ ὁ κηρύκεασι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
 κηρύσσῃν ἀγορήνδε κερηκόμοωντας ἀχαιῶς.
 οἱ μὲν ἐκήρυκον· τοὶ δ' ἡγείροντο μάλ' ὦκα·
 βαλὴν γὰρ πρῶτον μεγαθύμων ἰζεγρόντων
 νεοσρέην παρὰ νηὶ πυλινγενέος βασιλῆος.

τῆς, ὃ γε συγκαλέσας, πυκινὴν ἤρτυνετο βυλὴν
 κλυτὰ φῖλοι θεῖός μοι ἐνὺπνιον ἦλθεν ὄνειρος
 ἁμβροσίην διὰ νύκτα, μάλιστα δὲ Νέστορι δῖῳ
 εἰδός τε, μέγεθός τε, φωνήν τ' ἀρχίστα ἔφη.
 σὴ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ με πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 αὐδεις ἀφ' ἑός ἔγ' ἐδαΐφρονος ἱπποδάμοιο;
 ὃν ἔχῃ παννύχιον αὐδὲν βυλιδόρον ἄνδρα,
 ὃν λαοὶ τ' ἐπιτεπάραται, καὶ πάντα μέμνηε.
 ναῦ δ' ἐμὲθεν ξύνδ' ὦχε. Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι
 ὃς σὺ ἀνυσθεν ἔως, μέλας κήδεταί, ἡ δ' ἑλκεῖται.
 θωρήξαι σε κέλευσε κρηνομόωντας Ἀχαιῶν,
 πανσυνδίη. ναῦ γάρ κεν ἔλοις πόλιν ὑρυσσάνην
 τροφῶν. ὃ γὰρ ἐτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται ἐπέηνά μιν γὰρ ἅπαντας
 ἦρ' ἡλαιομένη. προέειπε δὲ κῆδ' ἐπ' ἡπείῃ
 ὅτε Διὸς ἄμ' ἀνὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶν ὥς ὁ μὲν εἰπὼν,
 ὦχετ' ἀποπτόμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 ἀλλ' ἄγετ' αἰεὶ πῶς θωρήξομεν ἧας Ἀχαιῶν.
 πρῶτα δ' ἐγὼν ἐπεσὶν περὶ ἡσομαι, ἡ θέμις ἐστὶ.
 καὶ φάσιν σαῶν νηυσὶ πολυκλῆϊσι κελύσω.
 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐριτύην ἐπέειπεν.
 ἦτοι δ' ἔγ' ὥς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὃς ῥα πύλοιο ἀναξὶς ἦν ἡμαθόεντος.
 ὅσπριν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.
 ὦ φίλοι, ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες.
 εἰ μὲν τις ᾗν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσσῃ,
 ψαῖδος κεν φαίμεν, καὶ νοσφίζοιμεθα μάλλον.
 ναῦ δ' ἴδεν ὃς μὲν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ ὄχεται εἶσθαι
 ἀλλ' ἄγετ' αἰεὶ πῶς θωρήξομεν ἧας Ἀχαιῶν.
 ὧς ἄρα φωνήσας, βυλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι.

ΟΜΗΡΟΥ

οἳ δ' ἐπ' ἀνέστησαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν
 σκηπτοῖχοι βασιλῆες, ἐπεσύνοντο δὲ λαοί.
 ἦν τε ἔθνεα εἴσι μελισσάων ἀδινάων,
 πέφνης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων.
 βορυσθὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθείσιν εἰαρινόισιν·
 αἰμὴν, τένθα αἰλὶς πεποτήχεται, αἰδέε, τε ἔνθα.
 ὥς τῶν, ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἀπο, καὶ κλισιάων,
 ἠϊόνος προπάρσιθε βαθείης ἄβιχθωντο
 ἔλαδὸν εἰς ἀγορὴν· μετὰ δέ σφισιν ὄσα δὲ δῆει
 ὀτρύνουσ' ἵέναι Διὸς ἀγγελος, οἳ δ' ἀγέροντο.
 τεβήχει δ' ἀγορῇ, ὑπὸ δ' ἐσυναχίζετο γαῖα
 λαῶν ἰζόντων ὁμάδος δ' ἦν, ἐννέα δέ σφεας
 κήρυκες βοδῶντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' αὐτῆς
 χροίατ', ἀκνύσαν δὲ διοσφρέων βασιλῆων.
 σπασθῆ δ' εἴζετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθέδραος
 παυσάμενοι κλαγγῆς, ἀνὰ δὲ κρείων ἀγαμέμνων
 εἴη σκηπτοῖχον ἔχων, καὶ ἦν ἦραισος κάμε τούχων.
 ἦραισος μὲν δῶκε Διὶ κρονίωνι ἀνακτι.
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς, δῶκε δ' ἰακτόρῳ ἀργεφόντῃ.
 ἑρμείας δὲ ἀνάξ, δῶκε Γέλοπι πληξίππῳ.
 αὐτὰρ ὁ αὖτε πέλοψ, δῶκε ἀβρίϊ ποιμένι λαῶν,
 ἀγροῦ δὲ κνήσκων, ἔλιπε πολὺ ἄρνη θυέση.
 αὐτὰρ ὁ αὖτε θυέες, ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναις,
 πολλῇσι νήσοισι καὶ ἀργεῖ παντὶ ἀνάλαιον.
 τῷ, δ' ὃ γ' ἐρείσάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 ὦ φίλοι ἦρώδ' δαναοὶ, θεράποντες ἄρῃος,
 Ζεὺς με μέγα κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρεῖν.
 χεῖτλιος, δ' ἐπὶ πρὶν μὲν μοι ὑπέχετο, καὶ κατέναντι,
 ἰλίον ἐκπέρσαντ' αὐτεῖχρον, ἀπονέεσθαι.
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βυλόνσατο, καί με κελούει

δυσκλῆα ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν·
 20 ἔγωγε πρὸς Διὶ μέλλει ὑπὲρ μιν εἶφίλον εἶναι,
 20 ὃς δὲ πολλῶν πολίων κατέλυσε κέρηναι,
 20 ἢ δ' ἔτι καὶ λύσει. τὸ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 ἀλ' ἄρ' οὐ γὰρ τοῖσι καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι,
 μάψ' ἔγωγε τοῖσινδε τοσόνδε τε λαὸν ἀχαιῶν,
 ἀπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἢ δὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροισι. τέλος δ' ἔγωγε τι πίφονται·
 εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν ἀχαιοί τε, φῶές τε
 ὄρνια πιστα ταμόντες ἀριθμηθῆμεναι ἄμφω,
 ποῶας μὲν λείξασθαι, ἐφέστοι, ὅσοι ἔασιν,
 ἡμεῖς δ' ὅς τις δεκάδας διακοσμηθῆμεν ἀχαιοί,
 φῶων δ' ἀνδρῶν ἕχσον ἐλπίμεθα οἶνοχοοῖν,
 πολλὰ κεν δεκάδες δαΐδατο οἶνοχοοῖο.
 τόσον ἐγὼ φημι πλέας ἐμμεναι ἥ εἰς ἀχαιῶν
 φῶων σὶ ναῦσι κατὰ πτόλιν. οἳ γὰρ πῆκτροι
 πολλέων ἐκ πολίων ἐχέσσωσιν ἀνδρῶν ἔασι·
 οἳ με μέγα πλάτυσσι, καὶ ἔκ ἐῷσ' ἐθέλοντα
 ὀλίγῃ κ' ἐέρσαι δύνασθ' αἰὲν πόλιν ἰθρον.
 ἐν γὰρ δὴ βεβήκασιν Διὸς μεγάλας ἐνιαυτοί.
 καὶ δὴ δ' ἔρα σέσσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λείωνται.
 αἱ δέ γε πρὸς ἡμέτερά τ' ἄλοχοι, καὶ νῆπια τέκνα,
 εἵαται ἐν μεγάροισι ποτιδέρμεσθαι. ἄμμι δὲ ἔργον
 αὐτῶς ἀφράντων, ὅς εἴνεκεν δ' αὖρ' ἰκόμεσθα.
 οἳ γὰρ ἀνέθ' ὧς ἐγὼ εἶπω, πεσώμεθα πάντες.
 φάσωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 ὅ γὰρ ἔτι φροῖνην ἀρῆσομεν εὐρυάγχαν.
 22 φάτο. τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινε
 πᾶσι μετὰ πλοῦν, ὅσοι ἔβηλ' ἐπάκυσαν.
 κινήθη δ' ἄγορῃ, ὧς κύματα μακρὰ θαλάσσης

ΟΜΗΡΟΥ

πόντην· ἠκαρίοιο, τὰ μὲν τ' αὐρός τε, νότος τε
 ὠρορ' ἐπαίξας πατρὸς Διὸς ἐκνεφελάων·
 ὥς δ' ὅτε κινήσῃ ζέφυρος βαθυλήϊον ἐλθὼν
 λάβρος ἐπαγίζων, ἐπὶ τ' ἠμύει ἄσπεχέων,
 ὥς τ' ὅν, πᾶσ' ἀγορὴ κινήσῃ τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 νῆας ἐπεσύνοντο. ποδῶν δ' ὑπένερχε κοινή
 ἵστατ' ἀειρομένη. τοὶ δ' ἀμύηλοισι κέλουν
 ἀπ' ἐσθαι νηῶν, ἡ δ' ἔλκε' μεν εἰς ἄλα δ' ἴαν,
 ὕρως τ' ἐξεκάθαιρον. αὐτὴ δ' ὕρανδ' ἔκιν
 οἴκαδ' ἰεμένων, ὑπὸ δ' ἠέρεον ἐρματα νηῶν·
 ἐνθά κεν, ἀργεῖοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ ἀθιναῖν ἦρ' ἦν πρὸς μῦθον ἔηπεν.
 ὦ πόποι, οὐκ ἔοικε Διὸς τέκος ἀτρυγάνη·
 ἔτω δ' ἡ οἴκῳ δέ, φίλῃν δὲ πατρίδα γαῖαν
 ἀργεῖοι φάρονται ἐπ' αὐρὰ νῶτα θαλάσσης.
 καὶ δ' ἐκένυτο χολὴν Πριάμω καὶ τρωσὶ λίποιεν
 ἀργεῖν ἐλένην, ἥς εἴνεκα πολλοὶ ἀχαιῶν
 ἐν τροίῃ ἀπόλοντο φέλης ἀπὸ πατρίδος αἰῆς
 ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 σοῖς δ' ἀγαντοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἑκάσταν,
 μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλλα δ' ἔλκε' μεν ἀμφιελίσσας.
 Ως ἔφατ'. ὅδ' ἀπίθισε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 βῆ δὲ κατ' ἑλνύμποιο καρήνων αἰέεσσα.
 καρπαλίμως δ' ἵκανε θαλῆς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν.
 ὄφρ' ἐπ' αἶψ' ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
 ἵστατ'. ὅδ' ὅγε νηὸς εὐαέλοιο μελαιντὸς
 ἀπ' ἔτ' ἐπεί μιν ἄχος κραδίην, καὶ θυμὸν ἔκινεν.
 ἀχὺ δ' ἵσταμένη, προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 διογενὲς λαερτιάδην πολυμήχαν' ὀδυσσεύ,
 ἔτω δ' ἡ οἴκῳ δέ, φίλῃν δὲ πατρίδα γαῖαν
 φάρονται

φῶξεν δ' ἐν νῆασι πολυκλήϊσι πεισόντες,
 καὶ δέμεν ἐν χολῇν πριάμεν, καὶ πρὸς λίποιτε
 ἀργεῖν ἐλένην ἥς εἵνεκεν πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν προῇ ἀπόλοντο φίλης ἀποπατρίδος αἰῆς,
 οἷοι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μήδ' ἔτι ῥώϊ.
 τοῖς δ' ἄλκονοις ἐπέειπεν ἐρήτυε φῶτα ἔχουσιν.
 μή δέ τις νῆας ἄλλας ἔλκε μεν ἀμφιελιάσας.
 ὧς φάσθ' ὅτε, ξανέηνε θεᾶς ὅπα φωνησάσης.
 βῆ δὲ θέειν ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε τήνδ' ἐκὸς μίαν.
 κῆρυξ Εὐρυβάτης ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπῆδει.
 αὐτὸς δ' ἀπείδω ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἔλθων,
 δέξασθ' οἱ σκήπτρον παρ' ὧϊον ἄρβιτον αἰεὶ.
 σὺν τῷ, ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 ὅντινα μὲν βασιλῆα, καὶ ἔξοχον ἄνδρα κίχην,
 τὸν δ' ἄλκονοις ἐπέειπεν ἐρητύσασκε παρασάς.
 δαιμόνι, ὅς σε εἶοικε κερκὸν ὥς δειδείναι.
 οἷοι αὐτὸς τε κέρθισο, καὶ ἄλλος ἴδρουε λαῶς.
 ὃ γάρ πω σάρα δῖα δ' ὅς νοός ἀπείδω.
 νῦν μὲν περᾶται, τάχα δ' ἴσεται ἦας Ἀχαιῶν.
 ἐν βελῇ δ' ὅς πάντες ἀκυσσάμενοι οἶον ἔειπε.
 μή τι χολωσάμενος, ῥέξῃ κερκὸν ἦας Ἀχαιῶν.
 θυμὸς δὲ μέγας ἐστ' διοτρεφέος βασιλῆος.
 τιμὴ δ' ἐν Διὸς ἐστ'· φιλεῖ δὲ ἐμὴ τίετα Ζεύς.
 δὲ δ' αὖθις δὴ μὲν τ' ἄνδρα ἴδοι, βοῶντα τ' ἐρᾶροι,
 τὸν, σκήπτρῳ ἐλίσσασκεν, ὁμοκλήσασκε τε μύθῳ.
 δαιμόνι ἀπείδω ἦσο, καὶ ἄλλων μύθων αἴνε,
 οἳ σέο φέρτεροί εἰσι. σὺ δ' ἀπὸ λῆμος, καὶ ἀνάληψ,
 ὅτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, ὅτε βελῇ.
 ὃ μὲν πῶς πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
 ὃ καὶ γὰρ δὲ πολυκοιρανίη· εἰς κοίρανος ἔστω,

Hom. Iliad.

C

ΟΜΗΡΟΥ

21 εἰς βασιλίδεω ὣς ἔδωκε Κρόνῳ παῖς ἀγκυλομήτεω
 22 σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα φῶσι βασιλεύειν. Νόθος
 23 ὧς δ' ἔγε κοιρανέων δῖεπε τραπὺν οἷ δ' ἀγορήν δὲ
 24 αὐτὶς ἐπεσύνοντο νεῶν ἅπο, καὶ κλισιάων
 25 ἠχῇ, ὥς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 26 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντο·
 27 ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καὶ θέρδρα.
 28 Θερσίτης δ' ἔτι μῦθος ἀμετροεπὴς ἐκολῶα,
 29 ὅς ῥ' ἔπεια φρεσὶν ἥσιν ἀκοσμάτε, πολλὰ τε ἦδ' ἤ,
 30 μάτ', ἀτὰρ ὕψα καὶ νόσμον ἐριζέμεναι βασιλῶσιν
 31 ἄλλ' ὅ, τι οἱ εἴσαιτο γελῶν ὀργείοισιν
 32 ἔμμεναι ἀχίς δὲ ἀνὴρ ὕπ' ἱλίον ἦλθε.
 33 Φολιὸς ἦν χλωὸς δ' ἕτερον πόδα τῷ δέ οἱ ὦμον,
 34 κυρτῷ ἐπὶ σῆθος σωχωκότε· αὐτὰρ ὕπερβεν,
 35 φοξὸς ἦν κεραλήν· φειδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 36 ἔχθιστος δ' ἀχιλῆϊ μάλις ἦν, ἠδ' ὀδυσηΐ.
 37 τὰ γὰρ νεκείεσκε τότ' αὐτ' ἀγαμέμνονι δῖῳ·
 38 ὁρῶν κεληγὸς λέγ' ὀνειδέα· τῷ δ' ἄρ' ἀχαιοὶ
 39 ἐκπάρλως κοτέοντο νεμεσινέεντ' ἐν θυμῷ.
 40 αὐτὰρ δ' μακρὰ βοῶν, ἀγαμέμνονα νεῖκε μύθῳ·
 41 ἀπείδην τέ οὐδ' αὐτ' ἐπιμέμρεαι, ἠδὲ χατίζεαι;
 42 πλείεσσι χαλκῷ κλισίαι, πολλὰ δὲ γυναικὲς
 43 εἰσὶν ἐν κλισίῃς ἐξάρετοι, ὥς τοι ἀχαιοὶ
 44 πρωτίστ' ἐπίδομεν, αὐτ' ἐν πολίεθρον ἔλωμεν.
 45 ἠέ τίς κ' ἐχρυσὺν ἐπιδόσει, ὃν κέ τις οἴσει
 46 τρώων ἱπποδάμων ἐξ ἱλίου ἦος ἀποινα.
 47 ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀνείω, ἢ ἄλλος ἀχαιῶν.
 48 ἠὲ γυναικὴ νέην, ἵνα μίσγειεν ἐν φιλόπτι,
 49 ἢ γὰρ τ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίζεαι, ἢ μὲν οἴσιν
 50 ἀρχὸν ἐόντα, κακῶν ἐπιβασκέμεν ἦσ' ἀχαιῶν.
 51 ὦ πέποιες,

ὣς πεπρονες, κῆρ' ἐλέγχε' ἀχαιῶδ' ὅς κ' ἐτ' ἀχαιοί,
οἵ κ' εἰς πρὸς σιὸν νηυσὶ νέωμεθα· τόδ' ἐδ' ἔωμεν
αὐτὰ ἐνὶ προίῃ γέρα πεσέμεν, ὅφρα ἴδῃται
ἢ ῥά σ' ὁ δὲ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, καὶ κῆρ' ἔκ' ἡμῶν.
ὅς κ' ἐν νηυσὶ ἀχιλῆα ἔο' μέγ' ἀμείνονα ρῶτα
ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχ' ἑγὼ γέρας αὐτὸς ἀπύραστον
ἀνὰ μάλ' ἔκ' ἀχιλῆϊ· χόλος φρεσὶν, ἀνὰ μεσώμων·
ἢ γὰρ αὖν ἀφείδῃ, νηὺς ὕστατα λωβήσαιο.

ὦς φάτο, θεινέων ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
Θερσίπης, τῷ δ' ὦκε παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς.
καί μιν ὑπὸ δόρα ἰδὼν, χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθῳ·
Θερσίτ' ἀκροόμυτε, λιγύς πρὸς ἑὼν ἀγορητής,
ἵχεο, μὴ δ' ἔθελ' ὅς τις ἐριζέμεται βασιλευσὶν·
ἢ γὰρ ἐγὼ σῖο ρημὶ χειροτέρον βροτὸν ἄλλον
ἔμμεναι· ὅσοι ἄμ' ἀφείδῃς ὑπὸ ἱλίον ἦλθον.
τῷ, ἢ κ' αὖν βασιλῆας ἀνὰ σῶμ' ἔχων ἀγορεύοις·
καὶ σπῖρον ἀνείδ' αὖτε προφάροις νόσθον τε φυλάκοις.
ἢ δέ τι πω σάρα ἰδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
ἢ οὐ, καὶ κῆρ' ὡς νοστήτομεν ἤδ' ἀχαιῶν.
τῷ, νηὺς ἀφείδῃ ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
ἦσαι ὀφείδ' ἔζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδύσιγ'
ἤρωδες δ' ἀνταί, σὺ δ' ἐκ βροτομέων, ἀγορεύεις.
ἀνέκ' τοι ἔρέω, γὰρ δὲ κῆρ' ἐτελεσμένον ἔσται.
εἰ κ' ἐπὶ σ' ἀφραίνοντα κίχῃ σόμα ὥς νύ πρ' ὧδε,
μηνέτ' ἐπεὶ τ' Ὀδυσῆϊ κῆρ' ὦμοισιν ἐπέη,
μὴ δ' ἐπὶ τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴη,
εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν, ἀπ' ἐμὴ φίλα εἵματα δύσω,
χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικλυπῆι,
αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοάς ἐπὶ νῆας ἀρήσω,
πεπληγὸς, ἀγορήθεν ἀεικέλι πλῆγῃσιν.

Ο ΜΗΡΟΥ

Ως ἄρ' ἐφίσηκ' ἡ Πύρρῳ δὲ μεταρρένον ἦδ' ἐκὼς ὤμῳ
 πλῆξεν. ὃ δ' ἰδὼν ὅθι θαλερὸν δέοι ἐκπεσε δάκρυ.
 σμῶδιξ δ' αἰμακρία μεταρρένῃ ἐξυπανέστη,
 σκῆπτρόν ὑποχυσέεν. ὃ δ' ἄρ' ἔζιτο τάρβισέν τε
 ἀλγίσσας δ' ἀχρεῖον ἰδὼν ἀπεμόρξατο δάκρυ.
 οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοι πρὸς αὐτῷ ἦδ' ὀλέατο
 ὥδ' ὅτε τις εἴπαισκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
 ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ δ' οὐαδὲ ἐσθλὰ ἔοργε.
 βυλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πολεμόν τε κορύων.
 νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον ἐν ἀργείοισιν ἔρεξεν.
 ὃς ἦν λωβιτῆρα ἐπεσβόλον ἐχ' ἀγοράων.
 ἔθην μιν πάλιν αὖθις ἀνήσει θυμὸς ἀγνῶν,
 νεικείην βασιλῆας ὀνειδίους ἐπέειπεν.
 Ως φάσαν ἡ Πηλεὺς ἀνὰ δ' ὁ πολίπορθος ὀδυσσεύς,
 ἔστη σκῆπτρον ἔχων. παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 εἰδομένη κήρυκε, σιωπᾶν λαὸν ἀνῶγει,
 ὥς ἄμα θ' οἱ πρῶτοί τε, καὶ ὕστατοι ἦες ἀχαιῶν
 μῦθον ἀκρόσειαν, καὶ ἐπιφρασάατο βυλῆν.
 ὅσφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.
 Ἀβρεῖδ' ἡ νῦν δὴ σε ἄναξ, ἐθέλῃσιν ἀχαιοὶ
 πᾶσιν ἐλέγχιζον θέμεναι μερόπεια βροτοῖσιν.
 ἔδ' ἐτοίμ' ἐκτελέουσιν ὑπόχεσιν, ἣν περ ὑπέστην,
 ἐσθλὰ δὲ τοὶ σείχοντες ἀπ' ἄρ' ἔως ὑποβότοιο,
 ἥλιον ἐκτέρσαντ' αὐτὴν χεὶρ ἀπονέεσθαι.
 ὥς τε γάρ ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί ται γυναικίς,
 ἀνδράσι δ' οὐδ' ὄντας οἰκόνδε νέεσθαι.
 ἢ μὴν καὶ πόνος ἔστιν ἀνιθέντα νέεσθαι.
 καὶ γάρ τις θ' ἔνα μῆνα μένων ἀπο ἥς ἀλόχοιο,
 ἀχαλὰ παρὰ νηὶ πολυζύγῳ, ἣν πρὸς ἄελλα
 χειμέρια εἰλέωσιν, ὀρίνομένη τε θάλασσα.

ἡ μὴν

ἡμῖν δ' εἴναρς ἔστι προπέων ἐνιαυτός
 ἐνθάδε μιμόντεσσι τῷ, ὃν νεμεσίζομεν ἄχαιός
 ἀχάλααν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· αἷμα καὶ ἔμψης
 αἰχρόν τοι δηρόν τε μένιν, κενεὸν τε νέεσθαι.
 τλήτε φίλοι καὶ μέγατ' ἐπὶ χθόνα, ὅρα δαώμεν
 εἰ ἐτεδν Κάλχας μαντεύεται, ἢ καὶ οὐκί.
 αὐτὰρ δὴ ῥγεῖ δ' ἰδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἐσέ δὲ πάντ' ὅς
 μάρτυροί οὐς μὴ κῆρδός ἐβαν θανάτῳ φέρουσαι,
 χθιζάτε, καὶ πρῶτ' ὅτ' ὅτε αὐλὶ δαυηδὸς ἄχαιῶν
 ἠγέρεθοντο, καὶ Πριάμῳ, καὶ ῥοσὶ φέρουσαι.
 ἡμεῖς δ' ἄμρι πρὶ κρήνῃν, ἱβὺς κατὰ βωμὸς
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τελέεσθαι ἐκ τῶ μβας
 καλῆν ὑπὸ πλατανίσῳ, ὅθεν ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ.
 ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα, δοχέων ἐπὶ νῶτα δαφνοῖδος
 σμερδαλέος, ῥν, ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φώσδε.
 βωμὸν ὑπαΐεσθαι, πρὸς ῥὰ πλατάνισον ὄρυσεν.
 ἐνθάδ' ἔσαν στυγροὶ νεοασὶ νῆπια τέκνα,
 ἧζ' ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοισι ὑπεπῆν ἡῶτα,
 ὁκτώσ' αὐτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἢ τέ κε τέκνα·
 ἐνθ' ὅγε τὸς, ἐλεεινὰ κατὰ τῆς τε βῆζ' ἰώτας.
 μήτηρ δ' ἄμρι πρῶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
 τὴν δ' ἐλελιξάμενος, πῆρυγος λάβεν ἄμφια χεῖρας·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στυγροὶ καὶ αὐτῶν,
 ῥν κεν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς, ὅς πρ' ἔφηνεν.
 ἄσαν γάρ μιν ἐθικε Κρόνος παῖς ἀγκυλομήτης.
 ἡμεῖς δ' ἐπαύσεσθαι θαυμάζομεν οἶον ἐτύχῃ.
 ὥς οἶω δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσὶ λῶν ἐκ τῶ μβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἐπειτα θεοπροπέων, ἀγόρευε.
 τί π' ἄν εἴω ἐγένησθε κατ' ἡκομῶντ' ὅς ἄχαιοι
 ἡμῖν μὲν ῥ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,

ΟΜΗΡΟΥ

ὄφιμον ὀφίτελεσσον, ὅς κλέος ὄποι' ὀλεῖται·
 ὡς ὅτος κῆρτά τέ κεν ἔφαγε στυγθεῖο, καὶ αὐτὸν,
 οὐκ ἔτι μὴ πρὶν ἀάπῃ ἦν ἢ τέκε τέκνα,
 ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ' ἔτεα πολεμήσομεν αὐθι·
 τῷ δὲ κῆρτ' ὀφί, πόλιν ἀερίσομεν εὐρύαγαν·
 κείνός θ' ὡς ἀγόρευε, τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται·
 ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες εὐκνήμιδες ἄχαιοι,
 αὐτὰρ εἰσόμεν ἄστυ μέγα πριάμοιο ἔλωμεν·
 Ως ἔφατ'· ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἵαχον· ἀμφὶ δὲ νῆσθ
 σμυδαλέον κονάβησαν ἀσάντων ὑπ' ἄχαιων,
 μῦθον ἐπαινῆσαντες ὀδυσῆος θεῖοιο·
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γρήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 ὦ πόποι, ἦ δὴ πασιὴν εἰσικόσθ' ἀγορεύαδε
 θυπιάχοις, οἷς ἔτι μέλει πολεμῆ' ἄρ' ἔρα·
 πῦρ δὴ σωθεσάμετε, καὶ ὄρμια βῆσεται ἡμῖν;
 ἐν πυρὶ δὴ βυλάμετε γενοίατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν,
 σπονδαί τ' ἀκρητοί, καὶ δεξιὰ ἧς ἐπέπιθμεν·
 αὐτὰς γὰρ ῥ' ἐπέε' ἐριδάνομεν, ὅδε τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐσθλὰ ἐοῦσθ·
 ἀρεῖδ' ἡ σὺ δὲ θῶς πρὶν ἔχων ἄετ' ἐμφεία βυλὴν,
 ἀρχὸν ἀργεῖοισι κῆρτά κρατράς ὕσμινας,
 τῆσδε δ' ἑὸν φθινύθειν ἔνα, καὶ δύο, τοῖ κεν ἄχαιων
 νόσφιν βυλεύωσ'· ἀνυσὶς δ' ἔκ' ἐσεται αὐτῶν,
 πρὶν ἄρχος δ' ἵέναι· πρὶν καὶ Διὸς ἀγνέχοιο
 γνῶμεναι, εἴ περ φῶστος ὑπόχρεοις, ἢ καὶ ἔκ' ἑκί·
 φημὶ γὰρ οἶω κῆτανούσαι ὑπὲρ μενεία κρονίων
 ἡματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἐβαινον
 ἀργεῖοι, ζῶεαι φόνον, καὶ κῆρα φέροντες,
 ἀσράπῃων ἐπιδέξαι, ἐκαστοῖμα σήματα φάνων·
 τῷ, μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκον δὲ νείεσθαι,

πρὶν

πρὶν τινὰ παρ' ἑωὶν ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
 τίσασθαι δ' ἑλένης ὁρμήματα τε, συναχάς τε·
 εἰ δέ τις ἐκπάλως ἐτέλει οἶκον δὲ νέεσθαι,
 ἀπείδω ἢς νηὶς εὐαέλοιο μελαίνης,
 ὅφρα πρόθ' ἄλλων θάνατον, καὶ πότμον ἐπίσῃ·
 ἀμὰ ἄναξ, αὐρὸς τ' οὐ μήδεο· πεῖθεο τ' ἄλλω·
 ἔτοιμόβλητον ἔπος ἔειπαι ὃ ἦικεν εἶπω·
 κρὶν ἄνδρας κατὰ φύλα κατὰ φρήδας ἀνάμενον,
 ὥς φρήρη, φρήρηδιν ἄρηγῃ, φύλα δὲ φύλοισ·
 εἰδέμεν ὥς ἔρξεις καὶ τοὶ πείθονται ἀχαιοὶ,
 γνώσῃ ἐπειθ' ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς, ὅς τέ νυ λαῶν·
 ἢ δ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔησι κατὰ σφείδε γὰρ μαχέσονται.
 γνώσεται δ' εἰ καὶ θεσπεσίη πόλιν ἔη ἀλαπάξεις,
 ἢ ἀνδρῶν κακότητι, καὶ ἄρραδὶν πολέμοιο.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη κρείων ἀναμέμνων·
 ἦ μὰν αὐτ' ἀγορῇ νικῶς γέρον ἦσ' ἀχαιῶν·
 αἰτῶρ Ζεὺς τε πατήρ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄρτεμις,
 τοῖσ' τοὶ δέκα μοι συμφράδ' ἔμουνθ' εἶεν ἀχαιῶν·
 τί, κατὰ χ' ἡμύσει πόλοισ' πριάμοιο ἄνακτος
 χρυσὸν ὕφ' ἡμετέρῃσιν ἀλγύα τε, πρῆθ' ὀμνύντε·
 ἀμὰ μοι ἀγίοχος κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἰδῶκεν·
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας, καὶ νείκεα βάλλει·
 καὶ γὰρ ἐγὼν, ἀχιλλεύς τε, μαχεσάμεθ' εἴνεκα κήρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 εἰδέετο γὰρ με μίαν βυλῶσομεν, ἢ ἔτ' ἐπείτα
 προσὶν ἀνάβλησις κακὴ ἔειπαι ἢ δ' ἔβαιον.
 νῦν δ' ἔρχεο τ' ἐπὶ δειπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρκα·
 αὐτὸς τίς δόρυ θηξάσθω, αὐτὸς δ' ἀσπίδα θέσθω,
 αὐτὸς δέ τις ἱπποισιν δειπνον δόπ' ὠκυντόδεσσιν,
 αὐτὸς δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδῶν, πλεέμοιο μεδέσθω,

ΟΜΗΡΟΥ

ὣς κε πανημέριοι, συγερῶ κρινώ μεθ' ἄρηϊ.
 ὃ γὰρ παυσωλήγε μετέωεται ὃ δ' ἠβαιόν,
 εἰ μὴ νύξ ἐλθῆσα, διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ὁδρώσει μὲν τὰ τελαμῶν ἄμφι σῆθεσφιν
 ἄσπίδος ἄμφιβρότης· πρὶ δ' ἔχει χεῖρα καμῖται.
 ὁδρώσει δέ τιν' ἵππος ἐξέον ἄρμα τιταίνων.
 θὺν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνουθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 μιμνάζην παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ὃ οἱ πεῖτα
 ἄρκιον ἐσέεται φυγῆεν κύνεσσ', ὃ δ' οἰωνός.
 Ως ἔφατ' ἄρ' εἰσι δὲ μὲν ἰαχον ὥς ὅτε κῦμα
 ἀκτῇ ἐφ' ὕψηλῃ, ὅτε κινήσει νότος ἐλθὼν
 προβλήτι σκοπέλῳ· τὸν δ' ἔπρε κύματα λείπει
 παντοίων ἀνέμων· ὅταν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένωνται.
 ἀνστήντο δ' ὀρέοντο, κεδάδέντο κατὰ νῆας,
 καὶ πνισάν τε κατὰ κλισιάσ· καὶ δὲ πνον ἔλοντο.
 ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔριζε θεῶν ἀεργεστέων,
 αὐχόμενος θάνατον γε φυγῆν καὶ μῶλον ἄρνος.
 αὐτὰρ ὁ, βῆν' ἱέρουσεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 πύονα, πενταέτηρον ὑπὲρ μενείϊ κρονίωνι.
 κί κλησκειν δὲ γέροντας ἀριστῆας παναχαιῶν.
 Νέστορα μὲν πρώτιστα, καὶ ἰδομένηα ἀνακτα.
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλκοντε δούω καὶ τυδείῳ υἱόν.
 ἔκταν δ' αὐτ' ὀδυσῆα δῖον μῆτιν ἀτάλαντον·
 αὐτῶματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.
 ἦ δ' εἰ γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο.
 βῆν δὲ πρὶς ἤσαντο, καὶ ἔλοχύντας ἀνέλοντο.
 Τοῖσι δ' ἐπὶ πολὺ χρόμενός, μετέφη κρείων ἀγαμέμνων,
 Ζεὺς κύνδιστε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέριναίων,
 μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δαΐσαι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
 πρὶν, με κατὰ πρηνὲς βαλέειν πριάμοιο μέλαθρον
 αἰθαλόεσσαν

ἀβαλὸν πρῆσαι δὲ πυρὸς διήϊοιο θύρετρα·
 ἔκτορον δὲ χιτῶνα πρὶ στήθεσσι δαΐσαι,
 χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἑτάεροι,
 πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὁδῶς λαβοίχτο γαῖαν·
 Ω¹ δ' ἔφατ' ὅδ' ἄρα πῶοι ἐπεκράεινε κρονίων·
 αἴψ' οὖγε δέκτο μὲν ἱράπνονον δ' ἀμείγαρτον ὄφελεν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤξαντο, καὶ ὕλο χυτὰς προβάλλοντο,
 αὐτὶ ῥυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν·
 μηρὸς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίαν ἐκάλυψαν
 δὶ πύχα ποίησαν τῶς ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
 καὶ τὰ μὲν, ἄρ' ἰχίησιν ἀρύλλοισι κατέκλειον·
 σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπεύραντο, ὅππῃ ῥέχον ἠφάισιο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἔκθη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 μίσυλλοντ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελόισιν ἐπείραν·
 ὥπῃσαν τε πριφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πάσαντο πόνη, τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ' ὅδ' ἐτι θυμὸς ἐδούετο δαιτὸς εἴαης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδιτύος ἐξέρον ἔντο·
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Ἀφείδῃ κύνειπ' ἀναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον,
 μικέτι νῦν δ' ἦθ' αὖθι λειώμεθα, μὴ δέ τι διρὸν
 ἀμβαλλώμεθα ἔργον δ' δὴ θεὸς ἐγγυαλίξῃ·
 αἴψ' ἄγε κήρυκός μιν ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 λαὸν κηρύσσοντες, ἀχειρόντων κατὰ νῆας·
 ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὥδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν ἀχαιῶν
 ἴομεν, ὅφρα κεν θάωον ἐγείρομεν ὅξω ἄρηα·
 Ω² δ' ἔφατ' ὅδ' ἀπίθουσιν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον·
 αὐτίκα κήρυκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
 κηρύσσειν πόλεμόνδε κερνημοδώντασ' ἀχαιῶς·
 οἱ μὲν, ἐκήρυκον· τοῖς δ' ἠγείροντο μάλ' ὥκα·

οἱ δ' ἄμφ' ἄρ' αἰὲν ἀνὰ διοφρενέεσσιν βασιλῆες
 θύνον κρινόντες μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδα δ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε,
 τῆς, ἔκθ' ἐν θύσανοι παχεύσει ἡ βέβητο
 πάντες ἐϋπλεκέες, ἔκθ' ὀμβροῖος δὲ ἔκθ' ὅσος·
 σιὸς τῇ παρφαίνουσα δίδουτο λαὸν Ἀχαιῶν,
 ὁρῶντες ἵεσθαι ἐν δὲ ἀέρος ὥρσεν ἔκθ' ὅσον
 κερδὶ ἡ ἀλκίον πολέμιζεν, ἡ δὲ μάχεσθαι·
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἢ ἐνέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαυρυῆσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
 ἡὺτε πῦρ αἰὲν δηλὸν ἐπιπλέγῃ ἄσπετον ὕλην
 ἔρεος ἐν κορυφῇ, ἔκθ' ἐν δὲ τε φαίνεται αἰγλή·
 ὥς τῶν, ἐρχομένων ἄπ', χαλκῷ θεῶσσι οἶο
 αἰγλή παμπανόωσα δὴ ἀσέρος ἕρανδον ἦκε.
 τῶν δ' ὥς τ' ὀρνίθων πετεινῶν ἔθνεα πολλὰ,
 χηνῶν, ἡ γράνων, ἡ κύκνων δολιχοδείρων,
 αἰσίῳ ἐν λειμῶνι, καὶ ὄρνις ἄμφ' ἱέεσθαι,
 ἐνθα καὶ ἐνθα πρῶνται ἀγαλλόμενα πῆδ' ἔχουσι,
 κλαγγὴ δ' ἐκ προκοφθιζόντων, σμαραγδὶ δὲ τε λειμῶν,
 ὥς τῶν, ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπ', καὶ κλισιάων,
 ἐς πεδῖον προχέοντο σκαμάνδοισιν· αὐτὰρ ὑπὸ χθονὸς
 σμρδαλέα κοινάβριζε πρῶν αὐτῶν τε, καὶ ἵππων·
 ἔσαν δ' ἐν λειμῶνι σκαμανδοίῳ ἀνθεμένοντι
 μυρίοι ὄσα τε φυλλὰ καὶ ἄνθεα γίνεσθαι ὥρη·
 ἡὺτε μυῶν ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
 αἶτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἡλώσκησιν
 ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γάργος ἄγγεα δόει,
 ἥσσοι ἐπὶ βῶεσι κερκομοδῶντες ἀχαιοὶ
 ἐν πεδῇ ἵσαντο διαρράσσαι μεμαῶτες·
 τῆς δ' ὥς τ' αἰπὸ λία πλατὺ αἰγῶν αἰπὸ λιοῖ ἀνδροῖ

ῥεῖα διακρινέωσιν ἐπεὶ κε νομῶμι γέωσιν,
 ὥς τῆς ἡγεμόνδ' ἐκένόσμεον ἐνθα καὶ ἐνθα
 ὕσμινιν δ' ἵεναι· μετὰ δὲ κρείων ἀγαμέμνων
 ὀμματὰ καὶ κεφαλὴν ἱκελος Διὶ Τρῆϊν βαῦνω,
 ἄρει δὲ ζῶντι σέρνον δὲ, ποσσὶ δάωνι,
 ἥν τε βῶς ἀγέληφι μὲν ἔξοχος ἔπλετο πάντων
 ταῦρος, ὃν ἄρ τε βόεσσιν ἀγρομένοισι,
 τοῖον ἄρ' ἄρειδιν θῆκε Τρῶεσσι καὶ κείνῳ
 ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι, καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν·
 ἐσπετο γὰρ μοι μῦσαι δαίμνια δώματ' ἔχουσαι
 ὕμεις γὰρ θεὰ ἐστε, πάρεστε τε, ἴτε τε πάντα,
 ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκνέομεν, ὃ δέ τι ἴδμεν,
 οἷτιν δὲ ἡγεμόνδ' ἀναγῶν, καὶ κοῖραν οἴσαν·
 πληθύνει δ' ὅττι ἐγὼ μυθήσομαι, ὃ δ' ὀνομήνω,
 ὃ δ' εἴ μοι δέκητ' ἔτι γλῶσσαι, δέκητ' δὲ στόματ' εἶν,
 φωνή δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη,
 εἰ μὴ δαίμνια δὲ μῦσαι, Διὸς ἀγχιόχοιο
 θυγατέρ' εἰς, μνησαέχθ' ὅσσιν ὑπὸ ἴλιον ἦλθον.
 ἀρχὴς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.

ΟΜΗΡΟΥ
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΝΕΩΝΗΤΩΝ
ΒΟΙΩΤΙΑ.

βιοτῶν καὶ πινέλειος, καὶ λήϊτος
ἦρχον,
ἀρκεσίλαός τε, προθοήνωρ τε,
Κλόνιός τε.

οἳ δ' ὕρι' ἐνέμοντο, καὶ αὐλίδ' ἀπεβήσαν.
χοῖνόν τε, σκῶλόν τε, πλύκνημόν τ' ἐτεωνόν.
τέσπραν, γραῖάν τε, καὶ σὺρ' ἄρχορον μυκθλησόν.
οἳ τ' ἄμδ' ἄρμ' ἐνέμοντο, καὶ εἰλέσιον καὶ ἐρυθράς,
οἳ τ' ἐλεῶν εἶχον, ἠδ' ὕλιν, καὶ πετεῶνα.
ὠκαλέην, μεδειῶνά τ' ἐϋκτίμενον πολίεθρον.
κώπασ' ἀφρησίν τε, πλυζήρωνά τε θίσβιν,
οἳ τε κορώνειαν καὶ ποιήεν θ' ἀλίαρτον.
οἳ τε πλάταιαν εἶχον, ἠδ' οἳ γλίαντ' ἐνέμοντο.
οἳ δ' ὕπρηνος εἶχον ἐϋκτίμενον πολίεθρον.
ὄλχισόν θ' ἱβὸν προειδήϊον ἀγαθὸν ἄλσος.
οἳ τε πλυτάφυλον ἀρην εἶχον οἳ τε μίδεαν,
εἴαν τε ζαθέην, ἀνθηδόνά τ' ἐχακώσαν,
τῶν, μὲν πεντήκοντα νέεθ' κίον. ἐν δὲ ἐκτῇ,
κῆροι βοιωτῶν ἐκτὸν, καὶ εἰμοσι βᾶνον.
οἳ δ' ἀσπληδόναν ἄϊον, ἠδ' ὄρχομενὸν μινύχον,
τῶν, ἦρχ' Ὀσκάλαρος, καὶ ἰάλμενος, ἦδ' ἄρμος.
ὃς τέκεν ἀσπύχην δόμῳ ἄκτορος ἀζείδαο.
παρθένος αἰδοίην ὑπ' αἰῶν εἰσαναβᾶσα
ἄρην κρατρεῖν δὲ οἳ παρελέξατο λάτρη.
τῶν δὲ φρήκοντα γλαφυράν νεεθ' ἀχιχόωντο.
αὐτὰρ φωνήων Σχεδίας, καὶ ἐπίτροπος ἦρχον,

υἷες ἰφίτη μεγαθύμῃ ναυβολίδαο.
 οἱ κυπάρριον ἔχον, πυθῶνά τε περήμεσαν.
 κρίσαν τε ζαθέην, καὶ δαυλίδα, καὶ παυοπήα,
 οἱ τ' ἀνεμώρειαν, καὶ ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο·
 οἱ τ' ἄρα παρ' ποταμὸν κηφισὸν δῖον ἔναοντο!
 οἱ τε λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ κηφισοῖο,
 τοῖς δ' ἅμα τελαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
 οἱ μὲν, Φωκίων εἶχας ἴσαν ἀμριέποντες,
 βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσαντο.
 λοκρῶν δ' ἦγεμόνευεν οἴληος ταχὺς Αἴας
 μέων, ὅτι ῥσος γε, ὅσος τελαμῶνιος Αἴας,
 αἷμα πολὺ μέων, ὀλίγος μὲν ἦν λινοθώρηξ·
 ἐχεῖν δ' ἐκέχευο πανέλληνας, καὶ ἀχαιῆς,
 οἱ κύνον τ' ἐκέμοντο, ὀπότεντα τε, καλλιάρων τε,
 βῆσάν τε, σκαρφῖν τε, καὶ αὐγῆας ἐρατῆνας,
 τάρφῖν τε, θρόνιδόν τε, βοαρρίεσσι ἀμφὶ ῥέεθρα.
 τῷ δ' ἅμα τελαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο
 λοκρῶν οἱ νέεσσι πέρην ἱερῆς οὐβοῖης.
 οἱ δ' οὐβοίαν ἔχον μένεα πνείοντες ἀβαντες·
 χαλκίδα τ' εἰρήνοάχι τε, πολυσάρυλόν θ' ἰστάρην,
 κήρινθόν τ' ἐφάλον, δῖε τ' αἰπὺ πολίεθρον,
 οἱ τε κάρυσον ἔχον, ἡ δ' οἱ σύρα ναεταάσκειον,
 τῶν δ' αὖθ' ἦγεμόναυ ἐλεφθίνωρ ὄζος ἄρσιος·
 χαλκιδοντίαδης μεγαθύμων ἀρχὸς ἀβάντων.
 τῷ δ' ἅμα ἀβαντες ἔποντο θεοὶ ὀπίθεν κομόωντες,
 αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῆσι μελίησι
 θώρηκας ῥέεθρον δ' ἡϊων ἀμφὶ σῆθεαι.
 τῷ δ' ἅμα τελαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο
 οἱ δ' ἄρ' ἀθήνας εἶχον εὐκτίλῃον πολίεθρον,
 δῆμον ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' ἀθήνη

ΟΜΗΡΟΥ

θρήνη Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρσρα·
 καὶ δ' ἐν Ἀθήνῃσ' εἶσεν ἦν ἐνὶ πόνῳ νηῶ·
 ἐνθα δ' ἐμὴν ταύροις, καὶ ἄρνεϊοῖς ἰλάοντα
 κῆροι Ἀθηναίων πριτελλομένων ἐκαστῶν·
 τῶν αὖθ' ἤγεμόν' ἦδ' ἐπετεῶ Μενελάος·
 τῷ δ' ὅπως οἱ μοῖος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνὴρ
 κοσμήσαι ἵππους τε, καὶ ἀνέρας ἀποδιδῶντας·
 Νέστωρ οἷος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν·
 τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
 αἶας δ' ἐκ σαλαμῖνος ἄγαν δυνάμει καὶ νῆας·
 εἶσε δ' ἄγων ἱν' Ἀθηναίων ἵσαντο φάλαγγες·
 οἳ δ' ἄρ' οὖν τ' εἶχον, τίρυνθ' ἄτε τειχιόεσσιν,
 ἔρμιόνην, Ἀσίνην τε, βαθὺν καὶ πόλιν ἐχέουσαν,
 προῖκον, ἠὲ δ' ὄνασ τε, καὶ Ἀμπελόεντ' ἐπίδαιρον,
 οἳ τ' εἶχον Ἀργίαν, μάστιγά τε κῆροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὖθ' ἤγεμόναε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 καὶ Σθέnelος Καπανηὸς ἀγακλῆτ' ὅς τις φίλος ἦδ'·
 τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος πρότατος κίεν ἰσθμὸς φῶς·
 Μυκιστῶς ἦδ' ἐταλαίονίδας ἄνακτος·
 συμπάντων δ' ἦν ἔϊτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀδῶν ἔκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
 οἳ δὲ Μυκῆνας εἶχον εὐκτιμένον Πηολίεθρον,
 Ἀρνεῖον τε Κόρινθον εὐκτιμέναν τε Κλεωναίαν,
 Ὀρναίαν τ' ἐνέμοντο, Ἀραιθυρέην τ' Ἐρατεινὴν,
 καὶ Σικυῶν, ὅθ' ἄρ' Ἀδριατικὸς πρῶτ' ἐμβασιλεύειν,
 οἳ θ' ὕπερσιον τε, καὶ Ἀπηνιὴν γονόεσαν,
 Πελλήνην τ' εἶχον, ἠδ' Ἀχαιοὶ ἀμφενέμοντο·
 Ἀργιολὸν τ' ἄν' ἅπαντα, καὶ Ἀμρ' ἐλίκην Ὀρεῖαν,
 τῶν ἐκ τῶν νηῶν ἦρχε κρείων ἀγαμέμνων·
 Ἀργείδης ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι, καὶ ἄριστοι

ἀσπί' ἐπὶ πόντ' ἐν δ' αὖτ' ἐδύσατο νώροπα χαλκὸν
 κυδίστων ὅτι πᾶσι μετίπρεπεν ἠρώεσσιν,
 ὅτε ἀριστος ἦεν, πολὺ δὲ πλείους ἄγε λαῶς.
 οἳ δ' εἶχον κοίλῃν λακεδέμονα κητώεσσαν,
 φάριν τε, σπάρτην τε πλυτοῦσιν ὀνόματι μέσσην,
 βρυσσάδ' ἔχοντες, καὶ αἰχμὰς ἐρατὰς,
 οἳ τ' ἄρ' ἀμύκλας εἶχον, ἔλως τ' ἔφαλλον πολίεθρον,
 οἳ τε λαῶν εἶχον, ἢ δ' οἴτυλον ἀμφιένεμοντο,
 τῶν, οἳ ἀδελφεὸς ἦρχε βῆν' ἀγαθὸς Μενέλαος
 ἐξήκοντα νέων ἀπάτερθε δὲ θωρήσαντο·
 ἐν δ' αὖτ' ἐκίεν· ἥσι προθυμίῃσι πεποιθὼς
 ὁπλῶν πόλεμον δὲ μάστιγα δὲ ἴετο θυμῷ
 τίσεσθαι ἐλένης ὀρμήματα τε σπονδὰς τε·
 οἳ δὲ πύλον τ' ἐνέμοντο, καὶ ἀρήνην ἐρατὴν,
 καὶ θρόνον ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκτιτον αἶψυ,
 καὶ κυπαρισσέντα, καὶ ἀμφιγένηαν ἔναλον,
 καὶ πέλεον, καὶ ἔλως, καὶ δώριον, ἐκθαί τε μῦσαι
 ἀνέμεναι, Θάμυριν ὅν θρήνη παύσαν αἰοιδῆς,
 οἳ χαλκὸν ἰόντα παρ' εὐρύτῃσι οἳ χαλκῶς·
 στυγὲ γὰρ ἀχόμιμος νικησέμεν, εἴ περ αὖ αὐτὰρ
 μῦσαι ἀνέδσαν κῆραι Διὸς ἀγχιόχοιο,
 αἰδέεσθαι, χολωσάμεναι, πῆρ' ὅτ' ἐβόαν, αὐτὰρ αἰοιδὴν
 θεασσέμεν ἀφελόντο, καὶ ἐκλέλαθον κισσαρῖσυν·
 πάν, αὐτ' ἡγεμόναυ γεγῆνός ἱππότες Νέστωρ,
 τῷ δ' ἐνεγόντο γλαφυραὶ νέες δὲ χόοντο·
 οἳ δ' εἶχον ἀρχαδίην, ὑπὸ κυλλῆνης ὄρος αἶψυ,
 αἶψυτιον παρὰ τυμβόν, ἵν' ἀνέρες ἀρχιμαχηταί,
 οἳ φερέον τ' ἐνέμοντο, καὶ ὀρχομένον πολὺ μῆλον.
 εἴπιν τε, στρατὸν τε, καὶ ἠνεμόεσαν ἐπίσπιν,
 καὶ τελέην εἶχον, καὶ μαντινέην ἐρατὴν,

ΟΜΗΡΟΥ

σύμφιλον τ' εἶχον, καὶ παρράσιην ἐέμοντο,
 τῶν, ἦρχ' ἀγαίοιο παῖς κρείων ἀγαπήνωρ,
 ἐξήκοντα νεῶν. πολέδδ' ἐννηι' ἐκείνη
 ἀρχέδδ' ἀνδροδδ' ἐβαινον ἐπιστάμενοι πολέμοιο·
 αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 νῆας εὐσέλμους περᾶν ἐπὶ οἶνοπα πόντον
 ἀγρείδης· ἐπεὶ ὕσφι θαλάσσια ἔργα μεμύλει.
 οἱ δ' ἄρα βυπράσιόν τε, καὶ ἠλίοιο δῖαν ἔναον,
 ὅσον ἐφ' ὕρμινι, καὶ μύρσινος ἐχάκωσα,
 πέτρῃ τ' ὠλενίῃ, καὶ ἀλείσιον ἐντὸς ἐέρχει.
 τῶν αὖ τέσσαρδ' ἀρχοὶ ἔσαν δέκθ' δ' ἀνδρῶν ἐκείνων
 νῆδδ' ἐποντο θαλ' πολέδδ' δ' ἐμβαλλον ἐπειοί.
 τῶν μὲν ἀρ' ἀμυρμάχος, καὶ Θάλαπιος ἠγασάσθην·
 ὕδδ', ὁ μὲν, Κτεάτης, ὃ δ' Εὐρύτης ἀκτορίωνος.
 τῶν δ' ἀμαρυγείδης, ἦρχε κρατερός Διώρης.
 τῶν δὲ τετάρτων, ἦρχε Πολύξενος θεοφθής,
 ἕδδ' ἀγαθένης αὐγυϊάδαο ἀνακτος.
 οἱ δ' ἐκ δολιχίοιο, ἐχινάων θ' ἱεράων
 νῆσων ἀνέχοντο πέρην ἀλὸς ἠλίοιο ἀντα,
 τῶν, αὐτ' ἦγεμόνσιν Μένις ἀτάλαντος ἄρηι
 φυλείδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἱππότεφυλλος.
 ὃς πότε δολιχίον δ' ἀπενάνατο παρὶ χολωθεῖς.
 τῷ δ' ἄμα τεσσάρωντα μέλαινα νῆδδ' ἐποντο.
 αὐτὰρ ὁδυαδὲ ἦγε κεραλήνας μεγαθυμους,
 οἱ ῥ' ἰθάκην εἶχον, καὶ νήριτον εἰνοσίφυλλον,
 καὶ προκύλει ἐέμοντο, καὶ αἰγίλιπα προχέαν.
 οἳ τε ζάκωθον ἔχον, ἡ δ' οἱ σάμον ἀμφενέμοντο,
 οἱ τ' ἠπειρον ἔχον, ἡ δ' ἀντιπέρα ἐέμοντο,
 τῶν, μὲν ὁδυαδὲ ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος.
 τῷ δ' ἄμα νῆδδ' ἐποντο δυώδεκ' ἐμυτοπάρχοιο·
 αἰτωλῶν

αἰταχῶν δ' ἤϊετο Θόας ἀνδραμόνος υἱός,
 οἱ πλερῶν ἐνέμοντο καὶ ὤλεον, ἠδὲ πυλὴν ἦν·
 χαλκίδα τ' ἀργίλον, καλυδῶνά τε περὶ ἔσαν.
 ἔγχε' ἔτ'. Οἶνός μιν ἀλκίονος υἱὸς ἦσαν·
 ἔδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἐν θάνῃ δὲ ξανθὸς Μιλέαγρος·
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασέμεν αἰπολοῖσι·
 τῷ δ' ἄμα τεσσάρων τε μέλαινα νῆος ἔποντο.
 Κρητῶν δ' ἰδομένο δαρικλῦς ἤγεμόνευεν,
 οἱ κνωσὸν τ' εἶχον, γόρτυνά τε τειχιόεσσαν·
 λυκτον, μίλην τε καὶ ἀργινόεντα λύκων,
 φαισόν τε, ρύτιόν τε, πόλιν δὲ ναϊεταῶσας,
 ἄλλοι θ' οἱ Κρήτην ἐκτόμπολιν ἀμφενέμοντο,
 τῶν, καὶ ἄρ' ἰδομένο δαρικλῦς ἤγεμόνευεν,
 Μηριόνης τ' ἀτάλαντος, αὐαλίῳ ἀνδρὸς φόντη·
 τοῖσι δ' ἄμ' ὀρθώοντα μέλαινα νῆος ἔποντο.
 τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἦν τε, μέγας τε,
 ἐκ ρόδου ἐνέει νῆας ἄγχι ροδάων ἀγερῶχων.
 οἱ ρόδον ἀμφενέμοντο διαπύχχα κοσμιθέντες,
 λίνδον, ἰηλυσόν τε καὶ ἀργινόεντα καί μιν.
 τῶν, καὶ τληπόλεμος δαρικλῦς ἤγεμόνευεν·
 ὃν τέκεν ἄστυόχῃ, βίη Ἡρακλειίδῃ,
 πλὴν ἄγετ' ἐξ ἐφύρης ποταμῷ ἀπ' σελλήεντος,
 πέρσας ἄσπεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.
 τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν προῖκεν μετὰρ εὐπύκτω,
 αὐτίκα παρὸς εἶο φέρον μύθῳα κατέκτα.
 ἦ δὲ γηράσκοντα Λικύμνιον ὄζον ἄρμος.
 αἶψα δὲ νῆας ἔπιξε. πολὺν δ' ὄζε λαὸν ἀγείρας,
 βῆ φάων ἐπὶ πόντον. ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλαι
 υἷες, ὕωνοί τε βῆς Ἡρακλειίδης.
 αὐτὰρ ὃ γ' ὅτε ρόδον ἔξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάχων.

Ο ΜΗΡΟΥ

τριχθὰ δὲ ἔκμηθεν κατὰ φυλαδὸν, ἢ δ' ἐρίλινθεν
 ἐκ Διὸς, ὅς τε θεοῖσι, καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.
 καὶ σφίσι θεοῖσιον πλεῖστον κατέχουσιν κρονίων.
 Νιρβὲ δ' αὖ, σὺ μινθεν ἄγαν τρεῖς νῆας ἐῖσα.
 Νιρβὲ, ἀγλαῖης θ' ἔχῃς, χαρόποιό τ' ἀνακτος.
 Νιρβὲ, ὅς κελλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
 τῶν ἄλλων δαναῶν, μετ' ἀμύμονα πηλείωνα.
 οὐκ ἀλαπαδνὸς ἔην. παῦρος δὲ οἱ εἶπετο λαός.
 οἱ δ' ἄρα νίσυρόν τ' εἶχον, κράπαθόν τε, κέσσοντε,
 καὶ κῶν ἀρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε κελεύδνας,
 τῶν δ' αὖ φείδι πρὸς τε καὶ ἀντιφῶς ἠγιστάδην,
 Θεσσαλὸν ἔξ' οὐο ἥρα κλείδαο ἀνακτος.
 τῶν δὲ προήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐσιχδώντο.
 νῆα δ' αὖτ' ἔς, ὅσσοι τ' πελασγικὸν ἄργος ἐναιον,
 οἱ τ' ἄλλον, οἱ τ' ἄλοπην οἶτε τριχλὴν ἐνέμοντο,
 οἱ τ' εἶχον φθίνην, ἢ δ' ἐλλάδα κελλιγύναικα,
 μυρμιδόνες δὲ κελεύοντο, καὶ ἑλλήνες, καὶ ἀχαιοί,
 τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' οἳ γ' ὅ πολέμοιο θυσηχέος ἐμνώνοντο.
 ὃ γὰρ ἔην ὅς τις σφιν ἐπὶ στήθεσσι ἠγέσαιο.
 κεῖτο γὰρ ἐν νηεσσι ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς
 κούρης χαλκῆος βρισηΐδος ὑψόμοιο,
 πῶν, ἐκ λυρνησὺν ἐξείλετο πολλὰ μογῆσας
 λυρνησὺν διαπορθῆσας, καὶ τείχεα θήβης.
 κατὰ δὲ μῖνυτ' ἔβαλεν, καὶ ἐπίτροπον ἐγχεσιμῶρος,
 ἔχων οὐνοῖο σελιπιάδαο ἀνακτος.
 τῆς, ὅ γε κεῖτ' ἀχέων. τάχα δ' ἀναστήσειαί μελλεν.
 οἱ δ' εἶχον φυλάκην, καὶ πύρρασον ἀνθεμόντα
 Διμήτρος τέμινος, ἰτωνάτε μιτέρω μήλων,
 ἀρχίχλόν τ' ἀνθρώπων, ἰδὲ πηλεὸν λεχεποῖν,
 τῶν αὖ

τῶν αὖ πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνα
 ζῶος ἐὼν· ἔτε δ' ἦδη ἔχε κατὰ γαῖαν μέλαινα.
 τὸ δὲ καὶ ἀμριδουφῆς ἀλοχος φυλάκη ἐλέειπτο·
 καὶ δόμος ἡμιτελής· ἦν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
 νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρῶτιστον ἀχαιῶν·
 ὃ δὲ μὲν, ὃ δ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθειόν γε μὴ ἀρχόν·
 ἀλλὰ σφεία· νόσμησε ποδάρκης ὄζος ἄρκος.
 ὁ φίλος υἱὸς πολυμήλες φυλακίδαο,
 αὐτοκτεσίγητος μεγαθύμος πρωτεσίλαος,
 ὁ πλότερος γενεῇ· ὃ δ' ἄρα πρότερος, καὶ ἀρείων·
 ἦρως πρωτεσίλαος ἀρήϊος· ὃ δέ τι λαοὶ
 δαίονθ' ἡγεμόνος, πόθειον δέ μιν ἐσθλὸν εὐντά·
 τῷ δ' ἄμα τευαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
 οἳ δὲ φεράς ἐνέμοντο παραβοιβηίδα λίμνην,
 βοίβην, καὶ γλαφυράς, καὶ εὐντιμένην ἰαωλκόν,
 τῶν, ἥρ' ἄδ' ἀμῆτοιο φίλος παῖς ἐνδεκῶ νηῶν
 ἀμμιλος· ἦν ὑπ' ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
 ἄλκιστος, πελίας θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη·
 οἳ δ' ἄρα μινθώνην, καὶ θαυμακίην ἐνέμοντο,
 καὶ μελίβοιαν ἔχον, καὶ ὀλιζῶνα τροχέαν,
 τῶνδε φιλοκτῆτος ἦρχε ῥέων αὖ εἰδώς·
 ἐπὶ αὖ νεῶν ἐρέται δ' ἐν ἐκέσῃ πεντήκοντα
 ἐμβέβασαν, ῥέων αὖ εἰδότες ἱφί μάχεσθαι·
 ἀλλ' ὃ μὲν, ἐν γῆσιν κείτο κρατέρ' ἄλγεα πάχων,
 ἀνέμῳ ἐν ἡγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον ἦες ἀχαιῶν
 ἑλκί' μοχθίζοντα κακῶ ὀλοόρρονος ὕδρου.
 εἰνθ' ὅ γε κείτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσκεσθαι ἔμελλον
 ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ φιλοκτῆταο ἀνάκτος.
 ὃ δὲ μὲν, ὃ δ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθειόν γε μὴ ἀρχόν·
 ἀλλὰ μέδων νόσμησεν οἱ ἄρκος νόθος υἱός,

ΟΜΗΡΟΥ

ἦν, ὃ ἔτεκεν ῥύνη ὑπ' οἴλῃι πολὺ πόρθω.
 οἷ δ' εἶχον ποικίλιν, καὶ ἰσώμην κλωμακρόεσαν,
 οἷ τ' εἶχον οἰχαλίην πόλιν ὠρύτῃ οἰχαλίῃος,
 τῶν, αὐθ' ἤγειθ' ἄσκληπιὸν δύο παῖδες
 ἱππῆρ' ἀλσῶ, ποδαλείριος, ἡ δὲ μαχάων.
 τοῖσδε προΐκοντα γλαφυράν νιῆς ὄψι χόωντο.
 οἷ τ' εἶχον ὀρμένιον, οἷ τε κρήνην ὑπέρειαν,
 οἷ τ' εἶχον ἀτέρειν, τιτάνοιό τε λονκὰ κέρρινα.
 τῶν, ἦρχ' οὐρύπυλος ἀνέμονος ἀγλαὸς υἱός·
 τῷ δ' ἅμα τεναράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 οἷ δ' ἄρριπταν εἶχον, καὶ γυρτάνην ἐνέμοντο,
 ὄρθην ἡλώνην τε πόλιν τ' ὀλοοσάονα λαοκῆν,
 τῶν, αὐθ' ἤγε μόνονε μενεπτόλεμος πολυτοίης
 υἱὸς περιθόοιο, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς·
 ὃν ῥ' ὑπὸ περιθόῳ τέκετο κλυτὰς ἱπποδάμεια
 ἡματι τῷ, ὅτε Θῆρας ἐτίσατο λαχνηέντα.
 τῷσδ' ἔκ πηλὴν ὤσε, καὶ ἀβίκεαι πέλααι·
 ὃν οἶος, ἅμα τῷ γε λεοντάδ' ὄζος ἄριος,
 υἱὸς ὑπέρθυμοιο Κερῶντος καινείδαο.
 τοῖσδ' ἅμα τεναράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 γοαοὺς δ' ἔκ κλυτὰς ἤγε δῶ, καὶ εἴησι νῆας.
 τῷ δ' ἐκίηενδ' ἔποντο, μενεπτόλεμοί τε περαιβοί,
 οἷ περὶ δωδώνην θυχεῖ μερον οἰκί' ἐθεντο,
 οἷ τ' ἀμφ' ἱμῖν τιταρῶσιον ἔργ' ἐνέμοντο.
 ὃς ῥ' ὅτε πινειὸν προΐει καλλιῖ ῥῥοον ὕδωρ·
 ὃ δ' ὅ γε πινειὼ συμμίσγεται ἀργυροδίην·
 αἰχὰ τέμιν καὶ πρὸ πρὸθεν ἐπιῖρρει, ἡ δ' ἔλασσον·
 ὄρμεν γὰρ θεινὴν συγὰς ὕδατος ὅσιν ἀποῖν ὤξ·
 μακρήτων δ' ἦρχεν πρόθοος τενθρηδόνος υἱός·
 οἷ πρὶ πηγεῖον, καὶ πάλιον εἰνοσίφυλλον
 καίεσκον,

Ὅμηρου

αἰὲρ ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ πριάμοιο θύρῃσι
 πάντες ὁμιγερέες, ἢ μὲν νέοι, ἢ δὲ γέροντες·
 ἀρχὴ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 εἴσατο δὲ φθογγὴν ἧϊ πριάμοιο πολίτη,
 ὅς τ' ἠρώων σκοπὸς ἵξε παρ' οἰκίῃσι πεποισῶς,
 τύμβω ἐκ' ἀκροτάτῳ αἰσυνήταό γεροντος,
 δέγμενος ὁππότε ναῦδιν ἀφορμηθεῖεν ἀχαιοί·
 τῷ μιν ἵσταμένη μετέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 Ωῖ γέρον αἰεῖτοί μῦθοι φίλοι ἀκριτοῖ εἰσιν,
 ὥς πρὶν εἰρήνης πόλεμος δ' ἀλίας δ' ὄρωρεν·
 ἢ μὲν φη μάλα πολλὰ μάχας εἰσέλυθον ἀνδρῶν·
 αἳ δ' ἔγω τοιόνδε, τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα.
 λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες, ἢ φάμαθ' οἰσιν,
 ἔρχονται πεδίοιο μαχισόμενοι πρὶ ἄστυ.
 ἔκτορ· σοὶ δὲ μάλισ' ἐπιτέλλομαι· ὦ δὲ δὲ ῥέξαι·
 πολλοὶ γὰρ καὶ τὰ ἄστυ μέγα πριάμυ ἐπίκρυροι
 ἄλλῃ δ' ἄλλων γλῶσσαι πλυσσβέων ἀνθρώπων.
 τοῖσιν ἐκείσιν ἀνὴρ σημαίνει τω, οἷσιν πρὶ ἄρχῃ
 τῶν δ' ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας·
 Ωῖ σέφαθ'· ἔκτωρ δ' ἔστι θεῶς ἐκείνῳ ἡγοίησεν·
 αἰετὰ δ' ἐλυσ' ἀγορὴν, ἐπὶ τούχῃ δ' ἐσθλόνοντο·
 πᾶσαι δ' ὠτ' ἔγνωτο πύλαι· ἐκ δ' ἐσθλὸν λαὸς,
 περὶ οἷον, ἵππῃς τε πλὺς δ' ὄρουμα γόος ὀρώρει·
 ἔστι δέ τις προπάρσιθε πόλιν ἀπεία κολῶνι,
 ἐν πεδίῳ ἀπάνανθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 πῶ, ἦτοι ἀνδρὸς βατίχ' ἀν κικλήσκουσιν·
 ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πλυσκάρθμοιο μυρίνης·
 ἔνθα ῥέτε βῶες τε διεκρίβην, ἢ δ' ἐπίκρυροι.
 βῶσι μὲν ἡγεμόνα μετὰς κορυθαίολος ἔκτωρ
 πριάμίδης· ἅμα τῶν πολὺ πλείστοι, καὶ ἄριστοι
 λαοί

λαοὶ θωρήσκοντο μεμαότ' ἐν χερσὶ
 δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν εὖς παῖς ἀχιλλεύς
 αἰνείας· ῥῆν δ' ὕπ' ἀχιλλεύς τέκε δ' ἴφροδότη
 ἴδης ἐν κνήμοισι θεῶν βροτῶν ἀνιθεῖσα·
 ὅ κ' οἷος, ἄμα τῶν γε δ' ὤω ἀντήνορος ἦε,
 ἀρχιλοχὸς τ', ἀκχέμας τε, μάχης οὐ εἰδότε πάσης·
 οἱ δὲ ζέλειαν ἔναιον ἔπαυ πόδα νείατον ἴδης,
 ἀφρητοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν ἀσπυτοῖο
 ῥῶδες, τῶν, αὐτ' ἦρχε λυκόνος ἀγλαὸς υἱὸς
 παύδαρος, ὃς κῆρ ῥέον ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν·
 οἱ δ' ἀδρήσειαν τ' εἶχον, κῆρ δ' ἦμον ἀπαισῶ,
 κῆρ πιτύειαν ἔχον, κῆρ τηρείης ὄρος αἰπύ·
 τῶν, ἦρχ' ἀδρησῶς τε, κῆρ ἀμφίος λινεθῶρηξ,
 ἦε δ' ὤω μέροπος περκωσί' ὅς περὶ πάντων
 ἦδ' ἔε μαντοσαῖος, ὃ δὲ εὖς παῖς ἀσπυτοῖο
 σείχην δὲ πόλεμον φθισήνορα· τὰ δὲ οἱ ὅτι
 πειθέειν κῆρ δὲ ἴδ' ἄγον μέλανος θανάτοιο·
 οἱ δ' ἄρα περὶ ὧν κῆρ πρᾶκτιον ἀμφενέμοντο,
 κῆρ σιπὼν, κῆρ ἀβυδὸν ἔχον, κῆρ δ' ἴαν ἀρίσβιν,
 τῶν, αὐτ' ὕρτακίδης ἦρχ' ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν·
 ἄσιος ὕρτακίδης, ὃν ἀρίσβινθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνδες, μεγάλοι, ποταμῶν ἀπὸ σελλήεντος·
 ἱππόθοος δ' ἄγε φύλα πελασγῶν ἐχέσι μῶρων·
 τῶν, οἱ λάριασαν ἐριβώλακ' ἐναετᾶσπον,
 τῶν, ἦρχ' ἱππόθοός τε, πύλαιος τ' ὄλος ἄρης·
 ἦε δ' ὤω Λίθοιο πελασγῶν τὰνταμίδαο·
 αὐτὰρ θρηϊτίκ' ἦρχ' ἀκχέμας, κῆρ πέτροος ἦρωε,
 ὅσων ἐλλήεσσιν ἀνδράσιν ἐνὶ ἔργῳ·
 εὐφημος δ' ἄρχος κικόνων ἦν ἀχμητᾶων,
 υἱὸς προΐζηνιο διοφρέως κιάδεο·

αὐτὰρ πυράχμης ἄγε παύοντο ἀγκυλοῦρες
 πλοῦθεν ἐξ ἀμυδάων, ἀπ' ἀξίου ἀρὺ ρέοντος·
 ἀξίου, ὃ καλλιπὸν ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.
 παρλαγόνων δ' ἤγειτο πυλαμένεος λαοῖον κῆρ,
 ἐξ οὐρανῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀροτράων·
 οἳ ῥα κῦτῳρον ἔχον, καὶ σήσαμον ἀμρενέμοντο,
 ἀμρίτε παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
 κρῶμιν τ' ἀγριαλὸν τε, καὶ ὕψηλ' ἐρυθίνους·
 αὐτὰρ ἀλιζώνων ὁ Διὸς, καὶ ἐπίτροπος ἦρχον,
 πλοῦθεν ἐξ αἰλύβης, ὅθεν ἀργύρου ὅτι γενέθλι·
 μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε, καὶ ἔννομος αἰωνιστὴς·
 αἰὲν οἰωνοῖσιν ἐρύατο κῆρα μέλαιναν,
 αἰὲν ἐδάμνη ὑπὸ χρσὶ ποδῶκεος αἰανίδας
 ἐν ποταμῷ, ὅθι πρὸ φῶτος κεραΐζε καὶ ἄλυσ·
 φόρκυς αὖ φρύγας ἦγε, καὶ ἀσχεῖνιος θεοσδής
 τῆλ' ἐξ ἀσχεῖνις μέμυσαν δ' ὕσμιν' ἰμάχεσθαι·
 μήοσιν αὖ Μέσθλης τε, καὶ ἀντιφός ἦγησάθην·
 ἔξ πυλαμένεος τὸ γυγῆν τέ κε λίμνη,
 ὃ καὶ μόνον ἦγον ὑπὸ τμῶλῳ γεγαῶτας·
 Νάπης αὖ κερῶν ἠγήσατο βαρβαροφάνων,
 οἳ μίλητον ἔχον, φθιφῶντ' ὄρος ἀκρίτοφυλλον,
 μακάνδρον τε ῥοὰς, μυκθῆλης τ' ἀπεινὰ κέρητα·
 τῶν, κῶν ἄρ' ἀμρίμαχος, καὶ Νάπης ἠγησάθην·
 Νάπης, ἀμρίμαχος τε Νομίδος ἀγλαὰ τέκνα·
 δὲ καὶ χρυσὸν ἔχων, πόλεμόν δ' ἔιν ἦν τε κῆρυ
 νήπιος, ὃ δέ τι οἰκὸν ἐπὶ κίσει λυγρὸν ὄλεθρον·
 αἰὲν ἐδάμνη ὑπὸ χρσὶ ποδῶκεος αἰανίδας
 ἐν ποταμῷ χρυσὸν δ' ἀχιλῶς ἐκόμεσε δαΐδρων·
 Σαρπηδῶν δ' ἦρχεν λυκίων καὶ γλαῦκος ἀμύνμων,
 πλοῦθεν ἐκ λυκίης ξάνθου ἀπὸ δινέεντος.

ὁ πόδας

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ' ΟΜΗΣ

ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

α² Αλέξανδρον προκλησαμένον Μενέλαον εἰς μο-
νομαχίαν ἐπὶ τῇ πῶν ὄλων διαλύσει, ὅρκοι γί-
νονται, ἐφ' ὧν ὁ νικῶν σάκεα πῶν ἑλένην λαβεῖν, καὶ τὰ
 χρήματα αὐτῆς ἡπυθέντα δὲ Ἀλέξανδρον, ἀφροδίτῃ
 ἀρπάξει· καὶ εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον ἀπάγῃσα, μετα-
 κλείεται ἀπὸ τοῦ τείχεος τῇ ἑλένην· οἱ δὲ, σωομιλή-
σαντες, εἰς ὕπνον βέπονται.

ΙΛΙΑΔΟΣ Γ'. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Γέμμα δ' ἄρ' ἄμφ' ἐλένης, οἷοις μόθας ἔειν ἀκόνταις.

Υτάρ ἐπεὶ κοσμηθὲν ἄμ' ἤγεμόνεσσιν

εἴκεστοι,

ῥῶσθ' ἰὼν κλαγγῇ τ', ἐλοπῇ τ' ἴσαν

ὄρνιθός ὣς.

ἥ οὐτε πρὸ κλαγγῇ νεράων πέλει ἔρανόθι πρὸ

αἵ τ' ἐπεὶ οἷω χιμῶνα φύγον, καὶ ἀθέσφατον δ' ἄμβροτον

κλαγγῇ τὰ γέ πετόνται ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοάων,

ἄνδράσι πυγμαῖοισι φόνον· καὶ κῆρα φέρουσαι·

ἡέριαι δ' ἄρα τὰ γέ κεκμήν' ἐρίδα προφέρονται.

οἳ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνέοντες ἀχαιοί·

ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.

οὗ τ' ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὁμίχλην,

ποιμέσιν ὅκι φίλην, κλέπη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω;

ῥῶσθ' οἳ τ' ἐπιλάσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λαῶν ἱήσιν,

ὥς ἄρα πάν, ὅ πο' πασι κοινίαλος ὤρνυτ' ἀελλῆς

ἔρχομένων· μάλα δ' ὤκησ' διέπρηστον πεδίον.

οἳ δ' ὅτε δὴ χερσὶν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

φασὶν μὲν προμάχιζεν ἀλέξανδρος θεοσδής,

παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων, καὶ κῆμύλα ῥέα,

καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ, δῶρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ

πάλλων, ἀργείων προκλιζέτο πάντασ' ἀρίστους

ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐκείνῃ διῆστον.

τόν δ' ὥς οἷω ἐνόησεν ἀρηϊφίλος μενέλαος

ἔρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλῃ μακρὰ βιβῶντα,

ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας·

αὐρῶν ἢ ἑλάφον κεραδὸν, ἢ ἄγριον αἶγα

πεινῶν· μάλα γάρ τε κατεδίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν
 σπύωνται τάχιστα τεκύνου, θαλεροί τ' αἰζοί,
 ὥς ἐχάρη μενέλαος ἀλέξανδρον θεοειδέα·
 ὀρθαμυμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τί σκαθαὶ ἀλείψην·
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σπύοντάς χεσιν ἄλτο χαμάζε.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν ἀλέξανδρος θεοειδής
 ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήννυ φίλον ἦτορ.
 ἄψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεινών.
 ὥς δ' ὅτε τις τε δράκοντα ἰδὼν παλίνροσος ἀπόσῃ
 ἕρεος ἐν βήλῃ, ὅπότε ῥόμος ἔλλαβε γῆα,
 ἄψ' τ' ἀνεχώρησεν, ὡς χὼς τέ μιν ἔλε παρῆας,
 ὥς αὖθις καὶ ὀμίλον ἐδὺ ῥώων ἀγερῶχων,
 δεισάσ' ἄρεος ἱὸν ἀλέξανδρος θεοειδής.
 τὸν δ' ἐκτωρ νείκεαεν ἰδὼν· ἀχρῶς ἐπείαι·
 Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπαντά·
 αἶθ' ὀρελές τ' ἀγρονός τ' ἐμμεναι, ἄρα μὸς τ' ἀπολέσθαι
 καέ κεν βυλοῖμιν, καέ κεν πολυκέρδιον ἦεν,
 ἢ ἔτ' αὖ λώβην τ' ἐμμεναι, καὶ ἐπόφιον ἄλλων·
 ἦ τέ καὶ χαλδῶσι καὶ ρηνομῶντάς αἰχαιοί,
 φάντασ' ἄριστ' αὖ πρόμον ἐμμεναι, ὅν κ' ἐκλόν
 εἶδος ἐπ'· ἀλλ' ὅν κ' ἐστὶ βίη φρεσὶν, ὅδε τις ἀλκή·
 ἦ τοῖσδε ἰδὼν, ἐν ποντοπόροις νείεαι
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρήρας ἀγείρας,
 μιχθεὶς ἀμοδαπῶσι, γυναικὶ δὲ δέανῃ γούρῃ
 ἐξ ἀπίης γαίης νυδὸν ἀνδρῶν ἀχμητάων,
 παρτί τε σὺ μέγα πῆμα, πόληϊ τε, παντί τε δήμῳ,
 δυσμενέσιν κῆρ' ἁρμα, καὶ πφείν δέ σοι αὐτῷ,
 ἢ κ' ἂν δὴ μείνας ἀρυτφίλον μενέλαον.
 γνοῖς χόϊς φῶτος ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν,
 ἢ κ' ἂν τοι χάρις μη κίθαρις, τὰ τε δῶρ' ἀφροδίτης,

ΟΜΗΡΟΥ

ἦτε κοῦμῃ, πρὶν τε εἶδος ὅτ' ἐν κοινῇσι μιγείησθε
 αἰνὰ μάλα βῶδ' εἰδήμονες· ἦ τέ κεν ἦδη
 λαῖνον ἔασο χιτῶνα καὶ κῶν ἐνέκ' ὅσα ἔοργασθε.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀλέξανδρος θεοειδής·
 ἔκτρ' εἴ περ με κατ' αἶσαν ἐνέκυσσας, ὅδ' ὕπὲρ αἶσαν,
 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἔστιν ἀτρήης,
 ὅς τ' εἴσιν διὰ θυρὸς ὕπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
 νῆϊον ἐκτάμνησιν, ὃφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν,
 ὥς τοι ἐνὶ στήθεσιν ἀτάρβητος νόος ἐστίν.
 29 μὴ μοι δῶρ' ἔρατ' ἀπὸρρβε χρυσοῖς ἀφροδίτης·
 30 ὅττοι ἀπόβλητ' ἔστι θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
 ὅσα κεν αὐτοὶ δῶσιν ἐκὼν δ' ὅν' ἀντίς ἔλοιτο·
 ναῦ δ' αὖτ' εἴ με θέλεις πολεμίζειν, ἦ δὲ μάχεσθαι,
 ἄλλως κῶν καθίσσον βῶδ' καὶ πάντα σ' ἀχαιῶν·
 αὐτὰρ ἐμὲν μέσῳ, καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον
 συμβάλετ' ἀμφοτέρω, καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
 ὃππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείωνν τε γένηται,
 κτήματ' ἐλὼν αὖ πάντα, γυναικὶ τε, οἴκῳ δ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι, φιλόπτητα, καὶ ὄρκια πιστὰ τ' αἰμόντ' εἰς,
 ναῖσιτε φροῖν ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νεέσθων
 ἄργος εἰς ἱππόβοτον, καὶ ἀχαιῶν καλλιγύναικα·
 Ω' εἴραθ'· ἔκτρ' δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκυσσας·
 καί ῥ' εἰς μέσων ἰὼν, πρῶτον ἀνέβη φάλαγγας
 μέσῳ θυρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρυώθησαν ἅπαντες·
 τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηκομόωντες ἀχαιοὶ
 ἰοῖσιν τε τιτυσκομίνοι, λαῖναι δ' ἐβαλλον·
 αὐτὰρ δ', μακρὸν αὖσεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 ἰχέσθ' ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε κῆροι ἀχαιῶν·
 σῶνται γάρ τι ἔπος ἐρεῖν κορυθαίολος ἔκτρ'·
 Ω' εἴραθ'· οἳ δ' ἔχοντο μάχης, ἀγέσθ' ἐγένοντο.

εἰς μένως ἔκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε.
 κέκλυτε μὲν ῥῶσθε, καὶ ἀννήμιδες ἀχαιοί,
 μῦθον ἀλεξάνδροιο, τὸ εἶνεκεν νείκεος ὄρωρει.
 ἄλλους μὲν κέλεται ῥῶσθαι, καὶ πάντα ἀχαιῶς,
 τούχῃα καὶ ἀπὸθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πυλυβοτείρῃ.
 αὐτὸν δ' ἐν μέσῳ, καὶ ἀρηϊφίλον Μενέλαον,
 οἷος ἀμρ' ἐλένη, καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείων τε γένεται,
 κτήμαθ' ἐλὼν αὖ πάντα, ζωῶν τε, οἷός δ' ἀγέσθω.
 οἱ δ' ἄλλοι, φιλόπτηα, καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
 Ως ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀλὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέηπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.
 Κέκλυτε νῆες καὶ ἐμῆοι, μάλιστα ἰδὲ ἄλλος ἰκνέε
 θυμὸν ἐμὸν. φρονέω δὲ διακρινθῆμαι ἥδη
 ἀργεῖος, καὶ ῥῶσθαι, ἐπεὶ καὶ πολλὰ πέποιθε
 εἶνεκεν μῆος ἔριδος, καὶ ἀλεξάνδρου εἶνεκεν ἀρχῆς.
 ἡμέων δ' ὁππότερῳ θάνατος, καὶ μοῖρα τέτυκται,
 τεθναίην. ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
 οἴσετε δ' ἄρ' ἔτρον λυκὸν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
 γῆ τε, καὶ ἡελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 ἄξετε δὲ πριάμοιο βίην, ὅθρ' ὄρκια τάμνη
 αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι, καὶ ἀπίστοι,
 μή τις ὑπὲρ βασιλῆος Διὸς ὄρκια δηλήσῃται.
 αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡβέθονται.
 οἷς δ' ὁ γέρον μετέησιν, ἅμα πρῶτον καὶ ὁπίσσω
 λαύσῃ, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 Ως ἔφαθ'· οἳ δ' ἔχρησαν ἀχαιοί τε, ῥῶστές τε,
 ἐλτόμενοι πάσσεσθαι οἷον πολέμοιο.
 καὶ ῥ' ἔπειτα μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στόμα, ἐκ δ' ἔβαν αὐτά.
 τούχῃα τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ,

ὍΜΗΡΟΥ

Πηλεΐδην ἀλλήλων· ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρ' ἔρα·
 ἔκτορ δὲ προτὶ ἄστυ δ' ὤω κήρυκας ἔπεμπεν
 κερταλίμῳς ἄρ' ἔρασ τε φέρειν, πρίαμόν τε κηλέσσαι·
 αὐτὰρ δ' ἰταλὺβιον προΐει κρείων ἀγαμέμνων,
 νῆας ἐπὶ γλαφυροῖς ἰέναι· ἡδ' ἄρ' ἐκέλευεν
 οἰσέμεσθαι· ὃ δ' ἄρ' ἔκ' ἀπίθης ἀγαμέμνονι δῖω·
 ἱρίς δ' αὖθ' ἐλένη λυκωλένῳ ἀγγελος ἦλθεν,
 εἰδομένη γαλόῳ ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
 πῶ, ἀντηνορίδης εἴχε κρείων ἐλιχθών·
 Λαοδίκην πριάμοιο θυγατρὸν εἶδος ἀρίστην·
 τήνδ' αὖρ' ἐν μεγάροισιν ἡδὲ μέγαν ἰσθὺν ὕφαινε,
 δῖπλ' αὖτ' ἀρ' ἔρασ τε φέρειν, πρίαμόν τε κηλέσσαι·
 βῶων θ' ἰπποδάμων, καὶ ἄχαιῶν χαλκοχιτῶνων·
 οἳ ἔθεν εἴνεκ' ἔπαχον ὕπ' ἄρης παλαμάων·
 αἰχμὴ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκεία ἱρίς·
 δῶρ' ἴθι νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι
 προῶν θ' ἰπποδάμων, καὶ ἄχαιῶν χαλκοχιτῶνων,
 οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολυδάκρυά ἑρπον·
 ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λολαόμῃσι πολέμοιο·
 οἳ δ' ἡ νύμφ' ἔσται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
 ἄσπ' ἰσὶ κεκλιμένοι· παρὰ δ' ἔχ' αὖτ' ἀρ' ἔρασ τε φέρειν,
 αὐτὰρ ἀλέξανδρος, καὶ ἄρ' ἡ φίλος μενέλαος,
 μακρῆς ἐχέουσιν μαχίσσονται περὶ σείο·
 τῷ δ' ἐκεῖ νικήσαντι, φίλῃ κεκλήσῃ ἄκοιτις·
 ὧς εἰπὺς αὖτ' ἀρ' ἔρασ τε φέρειν, πρίαμόν τε κηλέσσαι·
 ἀνδρὸς τε προτέρου, καὶ ἄσπ' ἰσὶ κεκλιμένοι·
 αὐτίκ' δ' ἄρ' ἐν νῆσιν κλυφάμενι ὀδύνησιν,
 ὡρμαῖ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κηταδάκρυ χέουσα
 ἔκ' οἴη· ἄμα τῇ γ' ἐκ' ἀμρίπολοι δ' ἔκ' οἴη·
 αἰεθρὶ πιτῆκος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις·

αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκθονοι ὅθι σκαυὰ πύλαι ἦσαν.
 οἷδ' ἄμρ' ἰκόμενοι, καὶ πάνθοον, ἠδὲ θυμοίπν.
 Λάμπρον τε κλυτὶς θ' ἱκετάονά τ' ὄζον ἄρμος.
 Οὐκ ἐλέγων τε, καὶ ἀντήνωρ πεπνυμένω ἄμφω,
 εἶατο δημογέροντες ἐπὶ σκαυῇσι πύλῃσι,
 γῆραι δ' ἠ' πολέμοιο πεπαυμένοι, αἳ ἀγορητὰς
 ἐσθλοὶ, τεπὶ ἡεριν εἰκοδότ' εἰ, οἱ τε καὶ ἴλην
 δέινδρον ἐρεζόμενοι, ὅπα ληριδέασι εἴσι
 τοῖσι ἄρα πρώων ἠγῆτορ δ' ἦν τ' ἐπὶ πύργῳ.
 οἷδ' ὥς οἱ εἶδον ἐλένην ἐπὶ πύργον ἵσταν.
 ἦ καὶ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
 ὦ νέμεσις φῶσ' καὶ σκηνήμιδ' αἰχμαῖς
 τοῖς δ' ἄμρ' ἰκόμεν' ὅσον χρόνον ἄλγεα πάχυν.
 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῇς εἰς ὧπαν εἰσικεν.
 αἳ καὶ ὥς τοῖσι πρὸς ἑὸν νηυσὶ νεέσθω,
 μηδ' ἠμῖν, τεκέεσσι τ' ὅπι' αἰσὶν πῆμα λίποιτο.
 Ως ἄρ' ἔφραν. πρίαμος δ' ἐλένην ἐκθέλει αὐτὸ φωνῇ.
 δαῦρο πάροισ' ἐλθῶσα φίλον τέκος ἵζαν ἐμῆο,
 ὅρρα ἴδης πρότερόν τε πόσιν, πῆλ' τε, φίλ' τε,
 ὅτι μοι αἰτὶν ἐσὶ θεοὶ νόμοι αἰτίοι εἰσιν,
 οἱ μοι ἐφόρμησαν πόλεμον πολυδάκρυον αἰχμαῖν,
 ὥς μοι καὶ ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,
 ὅς τις ὁδ' ἐστὶν αἰχμῶν ἀνὴρ ἠὲς τε, μέγας τε,
 ἦτοι μὲν κεραλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν,
 καλὸν δ' ἔγωγε γυνὴν ἔγωγε ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 ὅς ἔγωγε γεράρον βασιλῆϊ γὰρ ἄνδρ' εἰσικεν.
 Τὸν δ' ἐλένη μύθοισιν ἀμείβετο δῖα γαυακῶν.
 ἀδελφεὸς τέ μοι ἐσὶ φίλε ἐκυρὲ, δεινός τε.
 ὥς ὅρρεν. θάνατος μοι ἀδεῖν κακὸς, ὅππότε δαῦρο
 ἔλ' σὺ ἐπόμεν, θάλαμον, γυνωτὴς τε λιπῶσα,

ΟΜΗΡΟΥ

παῖδά τε πλυγέτην, καὶ ὁμηλικίην ἱρατεινήν·
 ἀλλὰ τὰ γ' ὕμῃ ἐγένοντο· ἦ, καὶ κλέεσσα τέπηκε.
 τὸ δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι, ἦδ' ἐ μεταλλᾶς·
 ὅτος γὰρ ἔπειδ' ἐς αὐρυκρέων ἀγαμέμνων,
 ἀμφοτέρων βασιλῶν τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.
 δαῦρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε, καυώπιδος, εἴ ποτ' εἴην γε.
 Ως φάτο· ἦν δ' ὃ γέρων ἠγάσαστο, φώνησέν τε·
 ὦ μάκαρ ἀπείδη μοιριγενὲς, ὀλβιόδαιμον·
 ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ διδμήατο κῆροι ἀχαιῶν·
 ἦ δ' ἡ καὶ φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
 εἴθ' αἰδῶν πλείους φρυγᾶς ἀνέρας αἰολοπώλης,
 λαῶν ὀφρῶν, καὶ μυρσόνος ἀντιθέοιο,
 οἳ ῥά τ' ἐς ἑσπέρων παρ' ὄχθας σαγγαρίοιο.
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπὶ κῆρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχην
 ἤματι τῷ, ὃτ' ἦλθον ἀμαζόνες ἀντιάνειραι.
 αἰὲς δ' οἳ ῥά σ' ἤσαν, ὅσοι ἐλινῶπες ἀχαιοί.
 δούτ' ὅν αὖτ' ὀδυοῖα ἰδὼν, ἐρέειν ὁ κεραιὸς·
 εἴτ' ἄγε μοι καὶ ἦν δὲ φίλον τέκος, ὅς τις ὀδ' ἔστ'.
 μείων κ' ἐκεφαλῇ ἀγαμέμνονος ἀπείδ' αἶο
 αὐρύτερος δ' ὦμοισιν, ἰδὲ σέρνοισιν ἰδέσθαι·
 τάχ' εἰ μὲν οἳ κέεται ἐπὶ χθονὶ πηλυβοτείρῃ·
 αὐτὸς δὲ κτίλος ὥς ἐπιπλεῖται εἴχ' ἀνδρῶν.
 ἀρνεῖσθ' ἔγωγε εἴσκω πηγεσι μάλλω,
 ὅς τ' ὀϊῶν μέγα πῶν διέρχεται ἀργεννάων,
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἐποῖθ' ἑλένη Διὸς ἐκγεγαῖα.
 ὅτος δ' αὖ λαβριαδῆς πολὺ μιντις ὀδυσαῖς·
 ὅς προῆρ' ἐκδ' ἡμῶ ἰθάκης κρηναῖς πρὸ ἐΐσης,
 εἰδὼς παντοίους τε δόλους, καὶ μῆδεα πυκνά·
 τὴν δ' αὖτ' ἀντὶνῶρ πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα,
 ὦ γύναι· ἦ μάλα τὸτο ἔπος νημερτὲς εἶπες.
 ἦ δ' ἡ γὰρ

ἦ δὲ καὶ δῶρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς,
 σὺν ἑνὶ ἀγγελίῃ, σὺν Ἀρήϊφίλῳ Μενελάῳ.
 τὸ δ' ἐγὼ εἰέναια, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα.
 ἀμφοτέρων δὲ θυὸν ἐδάην, καὶ μήδεα πυκνά.
 αἴψ' ὅτε δὴ φῶεαιν ἀχειρομένοισιν ἔμιχθιν,
 πάντων μὲν, Μενέλαος ὑπερέχεν ἀνδρῶν ὧμους.
 ἄμφω δ' ἐζομένῳ, νεοαρῶτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
 αἴψ' ὅτε δὴ μύθευ, καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἦτοί μιν Μενέλαος ἐπιπροχάδην ἀγόρευε.
 παῦρα μὲν, αἴψα μάλ' αἰετός, ἐπεὶ ὅ πολὺ μῦθος,
 ὃ δ' ἀφ' αὐτῆς ἐπὶ γένει ὕστερος ἦεν.
 αἴψ' ὅτε δὴ πολὺ μῆτις ἀναΐξεν Ὀδυσσεύς,
 σάσκεν, ὑπαὶ ἧ ἰήσκει κατὰ χθονὸς ὀμματα πῆξας,
 σκῆπτρον δ' ἔτ' ὀπίσω, ὅτε προπρηνὲς ἐώμα,
 αἴψ' ἄε μὲν ἐχέσκεν αἰδοῦν φῶτι ἐοικώς.
 φαῖς κεν ζῆλον ἔντινα ἔμμεναι, ἄφρονά θ' αὐτῶς.
 αἴψ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μεγάλην ἐκ σῆθεος ἴδ',
 καὶ ἔπειτα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν,
 ἦ καὶ ἄν' ἐπειτ' Ὀδυσσῆϊ γ' ἐρίσειε βροτὸς ἄλλος.
 ὃ ῥ' ὅτε γ' ὤδ' Ὀδυσσεὺς ἀγκαλάμεθ' εἶδος, ἰδόντες.
 ἢ πρότερον αὐτ' αἶψαντα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γιγαιὸς,
 τίς τ' ἄρ' ὁδ' ἄλλος ἀχαιῶς ἀνὴρ ἦν τε, μέγας τε,
 ἐξοχὸς ἀργείων κεφαλῇ, ἦ δ' ἀνδρῶν ὧμους.

Τὸν δ' ἐλένη ταυῦ πέπλος ἀμείβετο δῖα γυναικῶν.
 ὅτος δ' αἶψ' ὅτι πελώριος ἔρμος ἀχαιῶν.
 ἰδομένη δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτει θεὸς ὦς,
 ἔστη. ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγέρεθονται.
 πηλάκι μιν ξείνιαν Ἀρήϊφίλος Μενέλαος
 δῖον ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτην ἵκοιτο.
 ναὶ δ' ἄλλος μὲν πάντα δ' ὦς ἐλίκωπας ἀχαιῶς,

Ο ΜΗΡΟΥ

ὅς κεν οὐ νοῖν, καὶ τὴν οὐκ ἀμνηστὴν
 δαίωδ' ὅς δ' ὄναμαι ἰδέην κωσμήτρε λαῶν,
 Κάτορ δ' ἰπποδάμον, καὶ πύξ ἀγαθὸν πολυδούκεια,
 αὐτοκταίνῃ τῷ, μοι μίᾳ γένοιτο μήτηρ.
 ἢ ὅτι ἐπέσθην λακεδάμονος ἐξ ἑρατεινῆς,
 ἢ δ' αὖρ οὐκ ἐπὶ ποντο νέεσ' ἐνὶ ποντοπόροις,
 οὐκ αὖτ' ἐν ἐθέλῃσι μάχην καταδύμαιαι ἀνδρῶν,
 ἀλλ' ἔχ' ἀειδίδοις, καὶ ὀνείδεα πολλὰ, ἅ μοι ἐστίν;
 Ως φάτο, τὸ δ' ἦ δὴ κατέχεν φυσίζοος αἶα
 ἐν λακεδάμονι αὖθι φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ.
 κήρυκός δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστὰ,
 ἄρνε δ' ὤ, καὶ οἶνον εὐφρονα, κερπὸν ἄρ' ἔρις,
 ἀσκήϊον αἰγείῳ φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
 κῦρυξ ἰδαῖος, ἰδὲ χύσσεια κῦπελλα.
 ὥρῳεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέειπεν.
 ὄρσεο λαομεδοντιάδῃ καλέεσιν ἄριστοι
 τρώων θ' ἰπποδάμων, καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ὅς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὄρκια πιστὰ τέμνεται.
 αὐτὰρ ἀλέξανδρος, καὶ ἀρηΐφίλος μενέλαος,
 μακρῆς ἐγχείρῃσι μαχίσσοντ' ἀμφὶ γυναικί.
 τῷ δ' ἐκεῖ νικήσαντι, γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο.
 οἱ δ' ἄλλοι, φιλόπτηα, καὶ ὄρκια πιστὰ τέμνοντες,
 νεοίκεον προῖον ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέονται
 ἄργος ὅς ἰπποδάμον, καὶ ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
 Ως φάτο, ῥίγησεν δ' ὀγέρων. ἐκέλευσε δ' ἐταίρους
 ἵππους ζαγνύμεναι. τοὶ δ' ὀπράλειος ἐπίθοντο.
 ἀνδ' ἄρ' ἔβη πρίαμος, κατὰ δ' ἠνία τεῖνεν ὀπίσω.
 πὰρ δὲ οἱ, ἀντήνωρ πρὶ καλλείᾳ βήσατο δίφρον.
 πρὸ δὲ διασμαιῶν πεδίον δ' ἔχον ὠκείας ἵππους.
 αἷον δὲ δὴ ῥ' ἵκοντο μετὰ τῶας, καὶ ἀχαιῶν,
 ἐξ ἵππων

ἐξ ἱππῶν ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πυλιβόττηραν,
 οὗ μέσον πρῶων καὶ ἀχαιῶν ἐσυχόωντο.
 ὠρνευτο δ' αὐτὴν ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 ἀνδ' ὀδυσαδὲς πολὺ μῆτις ἀτὰρ κῦρυκός ἀγαυὸς
 ὄρμια πιστὰ θεῶν σύναχεν. κρητῆρι δὲ οἶνον
 μίσχον· ἀτὰρ βασιλῆυσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχοντο.
 ἀπρίδης δὲ ἐρυαδάμειος χεῖρασι μάχαιραν,
 ἣ οἱ παρ' εἰφέος μέγαν κηλεὸν αἰὲν ἄορτο.
 ἀρνῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα,
 κῦρυκός πρῶων καὶ ἀχαιῶν νείμαν ἀρίστοις.
 τοῖσι δ' ἀπρίδης μετὰ λ' αὖχετο χεῖρας ἀναχών.
 ζῶ πάτερ, ἴδῃσιν μεδέων, κῦρδιστε μένιτε,
 ἠελίος θ' ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακύνει,
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα καὶ οἱ ὑπ' ἐνερθε κελύοντες
 ἀνθρώπους τίνυσσιν, ὅς τις κ' ἐπ' ὄρκιον ὁμόσῃ,
 ὅ μεις μάρτυροί εἰσε, φυλάσσετε δ' ὄρμια πιστὰ.
 εἰ μὲν κεν μενέλαον ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' ἐλέην ἐχέτω, καὶ κτήματα πάντα·
 ἡμεῖς δ' ὀνηῖαι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δὲ κ' ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς μενέλαος,
 πρῶτος ἔπειθ' ἐλέην, καὶ κτήματα πάντα ἀποδῶναι·
 τιμὴν δ' ἀργείοις ἀποτινέμεν· ἢν τιν' εἰσικεν,
 ἢ τε καὶ ἐυομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 εἰ δ' αὖ ἐμοὶ τιμὴν πρίαμος πριάμοί τε παῖδες
 τίνειν θῇ ἐθέλωσιν ἀλέξανδρῳ πεσόντος,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσομαι εἴνεκα ποινῆς
 αὐτοὶ μένων, εἴως κε τέλος πλῆμοιο κίχέω.
 ἢ καὶ ἀπὸ σωμαχῆος ἀρνῶν ταμεινῆε' ἡλκήω.
 καὶ τὸς μὲν, κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀπαέροντας,
 θυμὸν δ' αὖθις ἀπὸ γῆρ' ἔμετος εἶλετο χαλκός.

ΟΜΗΡΟΥ

οἶτον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσόμενοι δεπόμενοι
 ἔκχεον, ἢ δ' ὄχοντο θεοῖς ἀειγένησιν.
 ὣς δ' ἐτίς ἐπείσκειν ἀχαιῶν τε πρῶν τε.
 ζῷ κύνεισε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅπότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρεια τιμῆσαν,
 ὣς δ' ἐπ' ἐγνέφαλος χαμάδις ῥέει, ὡς δ' οἶνος
 αὐτῶν καὶ τεκέων. ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μιγῆεν
 ὡς ῥαν. ὃ δ' ἄρ' αὖ πῶσφιν ἐπεκράεινε κρονίων.
 Τοῖσι δὲ δαρδανίδης πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε
 κύνε, κύνε, πρῶτος, καὶ δύνυμιδης ἀχαιῶ.
 ἦτοι ἐγὼν εἴμι προτὶ ἥλιον ἠνεμόεσσαν
 ἄψ, ἐπεὶ ὅπως τλήσομαι ὀφθαλμοῖσιν ὄρασθαι
 μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ μενελάῳ.
 ζῷ μὲν περὶ γὰρ οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 ὅπότερ' ὦ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
 ἦ ῥὰ καὶ εἰς δῖφρον ἄρνας θέτω ἰσόθεος φῶς.
 ἀνδ' ἄρ' ἐβαῖν αὐτὸς, κατὰ δ' ἡνία πείνεν ὀπίσσω.
 παρ δὲ οἱ ἀντήνων περιχελλέα βῆσατο δῖφρον
 τῷ, μὲν ἄρ' ἄψ ἄρροι πρῶτ' ἥλιον ἀπονέοντο.
 ἔκτωρ δὲ πριάμοιο παῖς, καὶ δῖος ὀδυσσεύς,
 χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον. αὐτὰρ ἔπειτα,
 κλήρης ἐν κυνέῃ χαλκῆρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 ὅπότερος δὴ πρόθεν ἀρεῇ κῆλχεον ἔρχος.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέχον.
 ὣς δ' ἐτίς ἐπείσκειν ἀχαιῶν τε, πρῶν τε
 ζῷ πάτερ ἴδμεν μεδέων, κύνεισε, μέγιστε,
 ὅπότερος τὰ δὲ ἔργα ἀμροτέροισιν ἐθηκε
 ῥὺν δὸς ἀπὸ ρθίμεον δύναι δόμον αἴδος εἴσω.
 ἦ μιν δ' αὖ φιλόπταια καὶ ὄρεια πιστὰ γενέσθαι.
 ὦς ἄρ' ἔφαι. πάλιν δὲ μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ,
 ἄψ ὀρώων.

ἄφ' ὁρῶν πάριος δὲ θοῶς ἐκκληῖρος ὄρυσεν.
 οἱ μὲν ἐπειθ' ἵζοντο κατὰ σίχας, ἥχι ἐκείῳ
 ἵπποι ἀεὶ σὶ ποδῶν, καὶ ποικίλα τάλχε' ἔκειτο.
 αὐτὰρ ὃ γ' ἄμρ' ὥμοισιν ἐδύσετο τάλχεα καλὰ
 δῖος Ἀλέξανδρος ἑλένης πόσις ἠὲ νόμοιο.
 κνημίδα δ' αὖ μὲν πρῶτα πρὶ κνήμησιν ἔθηκε,
 καλὰς ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρήσας.
 δούτρων αὖ θώρηκα πρὶ στήθεσιν ἔδωκεν
 οἷο κασιγνήτοιο λυκόνος ἥρμωσε δ' αὐτῷ.
 ἄμρ' δ' αὖ ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀνυρόηλον,
 χάλκεον. αὐτὰρ ἐπειτα σάκος μέγα τε, στιβάρον τε
 κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 ἵππυριν δ' ἐνδὸν δὲ λόφος καθεύπερθεν ἔθηκεν.
 ἔλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμῃσιν ἀρήρει,
 ὥς δ' αὐτῷς μενέλαος ἀρήϊός ἐντε' ἔδωκεν.
 οἷ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκείτρθεν ὁμίληθ' ὠρήχθησαν,
 εἴ μεσον φῶων, καὶ ἀχαιῶν ἐσχιώοντο,
 δεινὸν δερκόμενοι. θάμβος δ' ἔχει εἰσορόοντασ',
 προῶς θ' ἵπποδάμης, καὶ ἀννήμιδας ἀχαιῆς.
 ἀλλ' ἔγγυς σῆπιν διαμεπρητῶ ἐνὶ χώρῳ,
 σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.
 πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προῖε δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλεν ἀβείδω κατ' ἀπιδά πάντοσέ τ' ἴσιν.
 εἰ δ' ἔρριξεν χαλκὸν ἀνεγνάμῃσιν δὲ οἱ αἰχμή
 ἀπιδι' ἐνὶ κρατὶ, ὃ δὲ δούτρως ὤρνυτο χαλκῷ
 ἀβείδης μενέλαος ἐπαυξάμενος Διὶ πατρί.
 ζῆν ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρότ' ὅς κε κ' ἔργε,
 δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χροῖ δόμασσον,
 ὅρρατίς ἐρρίγησι καὶ ὀφιδόνων ἀνθρώπων,
 ξεινοδόκον καὶ ῥέξαι, ὅ κε φιλόπτα παράχῃ.

ΟΜΗΡΟΥ

ἦ ῥά κ' ἐν ἀμπεπαλῶν, καὶ προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε πριαμίδαο κατ' ἀποίδα πάντοσ' ἑΐσιν.
 διὰ μὲν ἀποίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαδάων ἠρήρειτο.
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμισε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίγθην, καὶ ἀλούατο κῆρα μέλαιναν.
 ἀφρείδης δὲ ἐρυσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
 πλῆξεν ἀναχόμενος κόρυθος φάλλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 βριχθάτε, καὶ τετραχθὰ διαβυθθὲν ἔκπεσε χειρὸς.
 ἀφρείδης δ' ὠμῶξεν ἰδὼν εἰς ἕρανδον οὐρανῷ.
 ἔκ' οὐ πάτερ, ὅστις σείο θεῶν ὁ λωῶτρός ἄλλος.
 ἦ τ' ἐράμην τίσασθαι ἀλέξανδρον κακότητος.
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσ' ἔα γη ξίφος· ἐν δέ μοι ἔγχος
 ἦ ἔχθην παλάμηφιν ἐτώσιον, ὃ δ' ἐβαλὼν μιν.
 ἦ καὶ ἐπαῖξας, κόρυθος λάβεν ἱπποδάσειης.
 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' οὐκνήμιδας ἀχαιῶς.
 ἄλγε δέ μιν πολύνεστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῆν,
 ὃς οἱ ὑπ' ἀνθεριῶν δὲ ὀχλὸς τέτατο βυφαλείης.
 καὶ νύ κεν εἴρυανέν τε, καὶ ἄπειτον ἦρατο κῆδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὄξυν νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἄρροδότη,
 ἦ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοῶς ἱφικταμένοιο.
 κνήν δὲ βυφάληα ἄμ' ἔπειτο χεῖρὶ παχείῃ·
 πῶν, κλυτὴν ἔκθ' ἦρως μετ' οὐκνήμιδας ἀχαιῶς
 ῥίψ' ἐπιδινήσας· κόμισαν δ' ἐρίηρ δὲ ταῖροι.
 αὐτὰρ δ' ἄψ' ἐπόρσσε κατὰ κτάμεναι μενεαίνων
 ἔχχει χαλκίῳ· ὃν δ' ἐξήρπαξ' Ἄφροδίτη
 ῥῆτα μάλ' ὥς τε θεός· ἐκάλυψεν δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
 καὶ δ' εἴς' ἐν θαλάμῳ οὐώδει, κηῶντι.
 αὐτὴ δ' αὐθ' ἐλένην καλέσ' ἴε, τήν δ' ἐκίχανε
 πύργῳ· ἐφ' ὕψηλῳ πρὶ δὲ βῶα ἄλῃς ἦσαν.

χειρὶ

χαρὶ δὲ νικταρὲς ἰανῦ ἐτίναξε λαβῦσα.
 ῥηὶ δέ μιν εἰκῆ παλαυγενέϊ προσέειπεν
 εἰροκόμῳ, ἣ δὲ λακνεδάμονι ναιεταῶσιν,
 ἥσκειν εἰρια καλὰ, μάλιστα δέ μιν φιλέσκε
 τῇ, μιν εἰσαμένη, προσερώνεε δ' ἴ' ἄρροδίτη·
 δῶρ' ἴθ' ἄλ' ἔξανδροός σε καλεῖ δῖονδε νέεσθαι,
 κείνος δ' ἔνθα λαλῶ, καὶ δινωτοῖσι λέχεσι,
 κάλλετ' τε σῆλβων, καὶ εἵμασιν· ὅδ' ἐκεφαίης
 ἀνδρὶ μαχεσάμενον ἦν γ' ἐλθεῖν, οἷα χορόνδε
 ἔρχεσθ', ἢ ἐχοροῖο νέον λήγοντα καθεῖζεν·

Ως φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινε·
 καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεῶς πρὶ καλλέα δαίρην,
 στήθεά θ' ἱμβρόεντα, καὶ ὀμμάτα μαρμαίροντα,
 θάμβυσεν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπειτα τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Δαμονίη, τί με ταῦτα λιπαίει ἢ προσούην
 ἢ πῇ με προτέρῳ· πολίων δ' ὕψιστον ἀναιόμενόν
 ἄξις; ἢ φρυγίης, ἢ μηονίης ἔρατεινῆς,
 εἴ τίς τοι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων
 ὅνεκα δὴ νῶϊ δῖον Ἀλέξανδρον μενέλαος
 νικήσας, ἐθέλῃ συγρῆν ἐμὲ δίκῃ δ' ἄγεσθαι,
 τ' ὅνεκα δὴ νῶϊ δῶρο δολοδρονέυσσα παρέστης,
 ἥσο παρ' αὐτῶν ἴστα· θεῶν δ' ἀπόσπε κελύθους·
 μή δέ τοι σῶσι πόδεσσιν ὑποσρέψαισ' ὄλυμπον
 ὅμ' αἰεὶ πρὶ κείνον δίζυε, καὶ ἐφύλακε,
 εἰσέκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὅ γε δ' ὕλην·
 κείσε δ' ἐγὼν ὅ κ' ἐμίγνε μεσητὸν δέ κεν εἴη,
 κείνῳ προσωένῃ σαλῆχος· φῶα δέ μ' ὀπίσω
 πᾶσαι μωμήτονται· ἔχω δ' ἄχ' ἄκριτα θυμῷ·
 τῇνδε χολωσαμένη προσερώνεε δ' ἴ' ἄρροδίτη·
 μή μ' ἔρεθε χιτλὴν, μή χωσαμένη σε μεθείω·

ΟΜΗΡΟΥ

τῶς δὲ σ' ἀπεχθήρω, ὥς νῆϊ ἐκπαλὲ φέλησαι,
 μέσῳ δ' ἀμφοτέρων μητίσσομαι ἔχθεα λυγρὰ
 βῶων, καὶ δαναῶν· σὺ δ' ἐκεν κρητὸν οἶτον ὀλῆαι·
 Ω' σ' ἔφατ' ἐδίδεσε δ' ἑλένη Διὸς ἐκγεγαῖα·
 βῆ δὲ κρηταχομένη ἐκ νῆϊ ἀργῇ τι φαιεῖν
 σιγῇ· πάσας δὲ προῶς λάβεν· ἦρχε δὲ δαίμων·
 αἶδ' ὅτ' ἀλεξάνδροιο δόμον περικταλλέ' ἵκοντο,
 ἀμείπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα προάποντο,
 ἦ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κτεῖ δῖα γυναικῶν,
 τῇ δ' ἄρα δῖφρον ἐλῦσα φιλομηδῆς ἀφροδίτη,
 ἀντί' ἀλεξάνδροιο θεὰ κητέθηκε θέρεσσα,
 ἐνθα κῆριζ' ἑλένη κῆρη Διὸς ἀγιδύχοιο,
 ὅσπερ πάλιν κλίνασα πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
 ἦ λυθὼς ἐκ πολέμου ὥς ὠρεῖσθ' αὐτῷ δ' ἄλῃσθαι,
 ἀνδροὶ δ' αὖ μείσ κρητῶν, ὥς ἐμὸς πρότρεος πόσις ἦεν·
 ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' αὖχ' ἀρνήφειλιν μενελάου
 σῆ τε βίη, καὶ χερσὶ, καὶ ἔχει φέρτερος εἶναι·
 αἶψ' ἴθι νῆϊ προκῆλσαι ἀρνήφειλον μενέλαον
 ἐξαύτις μαχέσασθαι ἐναντίον· αἶψ' ὅτ' ἐγὼ γε
 παύσασθαι κέλομαι, μὴ δὲ ξανθῷ μενελάῳ
 ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζην, ἦ δὲ μάχεσθαι
 ἀδραδίως· μὴ πως τάχ' ὑπ' αὐτῷ δ' ἀπὸ δαμείης·
 ἦν δὲ πάροις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
 μὴ μεγαλῶν χαλεποῖσιν ὀνείδεαι θυμὸν ἐνίσσπε·
 νῆϊ μὲν γὰρ μενέλαος ἐλίκησε σὺν ἀθήνῃ·
 κείνον δ' αὖτις ἐγὼ· πάρα γὰρ θεοὶ εἴσι καὶ ἡμῖν·
 αἶψ' ἄγε δὴ φιλότῃτι βραπείομεν ἀνιθῆν τε·
 ὃ γὰρ πῶποτε μ' ὥδε ἔρως φρένας ἀμρεκέλυφεν,
 ὃ δ' ὅτε σε πρότερον λαμειδάμενος ἐξ ἑρατεινῆς
 ἔπλεον ἀρπάζεας ἐν ποντοπόροισι νέεαι,
 νῆσῳ

νήσω δ' ὅν κ' ἀναῖν ἀμύνην φιλόπτη, καὶ δὴν,
 ὥς σέο γαῖ' ἔραμαι· καὶ με γλυκὺς ἵμερος ἄρει·
 ἢ ῥά, καὶ ἄρ' ἔλεχος δὲ κίων· ἅμα δ' εἴπετ' ἀκοιτῖς·
 τῷ, καὶ ἄρ' ὅν φητοῖσι κατὰ νῆαθεν λεχέων·
 ἀφείδης δ' ἄν' ὅμιλον φοῖτα θηρὶ εἰκῶς,
 εἴ τ' ἐσαθρήσεν ἀλέξανδρον θεοειδέα·
 ὅμ' ὅτις δ' αὖχτο βῶων, κλειτῶν τ' ἐπικύρων
 δέξε' ἀλέξανδρον ὅτ' ἀρηϊφίλῳ μενελάῳ,
 ὃ καὶ ὅρ' φιλόπτη γ' ἐκλύθανον, εἴ τις ἴδοιτο.
 ἴσον γάρ σφιν πάσιν ἀπ' ἤχθετο κηρὶ μελαίνῃ·

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 Κέκλυτέ μιν πρῶτον, καὶ δ' ἀρδανοί, ἢ δ' ἐπίκυροι·
 εἴη καὶ δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλῳ μενελάῳ·
 ὅ μιν δ' ἀργεῖν ἐλένην, καὶ πτήματ' ἅμ' αὐτῇ
 ἐκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἣν τιν' εἰκεν,
 ἢ τε καὶ ἐνομόνοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται·
 ὥς εἶπατ' ἀφείδης, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἀχαιοί.

ΙΛΙΑΔΟΣ Δ. ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Δοξε τοῖς θεοῖς τὴν Ἴλιον ἄλῶναι · διὸ Ἀθηναῖ
καὶ Μενέλαον τοξολθῆναι ὑπὸ πανδάρῃ παρυσ-
σάσῃ, ὅτε συγχυθέντων τῶν ὄρκων, μαχάων καὶ ἰσ-
ται μενέλαον ἀγαμέμνων δὲ ἀπελθὼν, τὴν στρατίαν
παρορμᾷ εἰς τὸν πόλεμον · συμβουλῆς δὲ γενομένης,
πολλοὶ ἐκτερώθεν ἀναιρῶνται.

ΙΛΙΑΔΟΣ Δ' ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

38

Δέλτα θεῶν ἀγορῇ, ὄρκων χύσις, ἄρεος ἀρχή·

Ἴ δὲ θεοὶ παρ' Ζηνὶ καθήμενοι, ἦρο-
ρόωντο.

Χρυσέῳ, ἐν δ' ἀπέδω· μετὰ δέ σφι σι-
πότηνι ἦβη

νέκταρ ἐωνοχόῃ τοὶ δὲ χρυσεόισι δεπᾶσαι
δεῖδέχατ' ἀμύλλας, ῥῶων πόλιν εἰσορόωντες·
αὐτὶ μὲν ἔπρᾶτο κρονίδης ἐρεθιζέμεν ἦριν,
κίρτομίσις ἐπέειπε παραβλήδην ἀγορεύων·
δοῖαι μὲν μενελάῳ ἄρηγόνδε εἰσὶ θεῶν,
ἦρην τ' ἀργεῖν, καὶ ἀλαλκομένην δ' ἀθήνη·
ἀμύητοί τ' αὖ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι,
τέρπειθον τῷ δ' αὖτε φιλομηδῆς ἀφροδίτη
αἰεὶ παρ' ἐμβλωκε, καὶ αὐτὴ κῆρας ἀμύνει·
καὶ νῦν ἔξεσάωσεν ὀϊόμενον θανέεσθαι·
ἀμύητοί νῦν μὲν ἀρηϊρίαν μενελάου·
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
ἦ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν, καὶ φύλοπιν αἰνὴν
ὄρσομεν, ἢ φιλόπτηα μετ' ἀμροτέροισι βάλλωμεν·
εἰδ' αὐτὰς ῥ' οὐκ ἅσι φίλον, καὶ ἡδὺ γένοιτο,
ἦτοί μιν οἰκέοιτο πόλιν πριάμοιο ἀνακτος,
αὐτὶς δ' ἀργεῖν ἐλένην μενελάος ἄγοιτο!

ὦς ἔραθ'· αἰεὶ δ' ἐπέμυξαν ἀθηναίη τε, καὶ ἦρην·
πλησίαν αὖτ' ἦθ' ἦν, καὶ καὶ δὲ ῥώεαι μεδέεσθον·
ἦτοί ἀθηναίη ἀκέων ἦν· ὅδε τι εἶπε
σκυζομένη Διὶ πατρί· χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρεν·

ΟΜΗΡΟΥ

ἦ ῥη δ' ἔκ' ἐχάσσε σῆθος χόλον, ἀλλὰ προσήυδα
 αἰνότεατε κρονίδη, ποῖον ἔν' μῦθον εἶπες;
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θείναι πόνον, ἢ δ' ἀτέλεστον
 ἰδρῶθ', ὃν ἴδρωσα μόλῳ, καὶ μέτην καὶ μοῖ' ἵπποι
 λαὸν ἀγειρῶσι πριάμῳ καὶ καὶ τοῖό τε πασι
 ἔρδ' ἀτὰρ ἔτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Τ ἦν δέ μιν ὁ χθόνιος προσέειπε νεοειρηγέτα Ζεὺς·
 δαίμονι τί νύ σε πριάμος, πριάμοιό τε παῖδάς;
 πάντα καὶ κέρε' ἔχουσιν, ὅτ' ἀπερχέσθ' ἐμευ αἰεὶ
 ἰλίε' ἐξαλαπάξει εὐκτιμένον πόλιν ἱέθρον·
 εἰ δέ σὺ γ' εἰσελθῶσα πύλῃσιν, καὶ τείχεα μακρὰ,
 ὦ μὲν βεβρωῶσι πριάμον πριάμοιό τε παῖδάς,
 ἄλλος τε βῶας, πότε κεν χόλον ἐξακέσαιο;
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις, μὴ τὰ γὰρ νεῖκος ὀπίσσω.
 σοὶ, καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται·
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω· σὺ δ' ἔτι φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 ὅππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι,
 πῶς ἐθέλω, ὅθι τοὶ φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάσι,
 μή τι διαφίβειν ἔν' ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μὲ ἴσασαι·
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ·
 αἶψ' ἔπειτα ἦελί φτε, καὶ ἔρ' ἀνὴρ ἀπ' ἐρόεντι
 ναίετο, ἄνθρωποι πόλιν δ' ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 τάων μοι πρὶ κῆρι τίεσκετο ἱλίοσι ρή·
 καὶ πριάμος, καὶ λαὸς ἐὺ μελίη πριάμοιο·
 ἔγ' ἄρ' μοι πρὶ βωμὸς ἐδάετο δαίμων ἐῖσις
 λοιβῆς τε κνήμης τε, γὰρ λαχόμεν νεῖρας ἡμεῖς.
Τ ὃν δ' ἡμεῖς βεῖε πρὶ βωμῷ πότνια Ἥρη·
 ἦτοι ἐμοὶ προῖς ἔδην πολὺ φίλταταί εἰσι πόλιν δ',
 ἄργος τε, σπάρτη τε, καὶ ἀργαῖα μυκῆνη.
 τὰς διαπέρσαι, ὅταν τοὶ ἀπ' ἐχθώνται πρὶ κῆρι

τῶν, οἳ ἐγὼ πρόθ' ἵσταμαι, ὃ δὲ μέγα ἔρω.
 εἴπῃ γὰρ φθονέω τε, καὶ ὃ κ' εἴω διαπέρσαι,
 ὃ κ' ἀνύω φθονέωσ', ἐπεὶ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
 αἴμα χῆ καὶ ἐμὸν δέ μοιαι πόνον ὃ κ' ἀτέλεσον.
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι· γένος δέ μοι ἐνθεν ὄθεν σοί.
 καί με πρεσβυτάτην τέκετο χρόνος ἀγνυλομήτης
 ἀμρότερον, γενεῇ τε, καὶ ὃ κ' σοι παράκοιτις
 κέκλημαι. σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 αἴ μ' ἦτοι καὶ ταῦτ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι,
 σοὶ μὲν ἐγὼ σὺ δ' ἐμοί. ἐπὶ δ' ἔφονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶλλον ἀθιναῖη ἐπιτεῖλαι,
 ἐλθεῖν δὲ πρῶτον, καὶ ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνῆν,
 περᾶν θῶς κεν πρῶδ' ὑπὲρ κύνεαντας ἀχαιῶς
 ἄρξῃσι πρότεροι ὑπερόρκια δηλήσασθαι.
 ὡς ἔφατ', ὃ δ' ἀπὶ θησε πατὴρ ἀνδρῶν σε, θεῶν γε.
 αὐτὴ δ' ἀθιναῖην ἐπεα πτερόεντα προσηύδα
 αἶψα μάλ' ὅτ' εἰσαὶν ἐλθεῖ μετὰ πρῶας, καὶ ἀχαιῶς,
 περᾶν δ' ὡς κεν πρῶδ' ὑπὲρ κύνεαντας ἀχαιῶς,
 ἄρξῃσι. πρότεροι ὑπερόρκια δηλήσασθαι.
 ὣς εἰπὼν, ὃ πρῶτε πάρος μεμαῖχαν ἀθήνην.
 βῆ δὲ κατ' ἡλύμποισιν κερήνων αἰξίασα.
 οἷον δ' ἀστέρα ἦκε χρόνος πᾶς ἀγνυλομήτεω,
 ἢ ναύτησι τέρας ἢ ἐσρατῶν ὠρεῖ λαῶν
 λαμπρόν· τὸ δ' ἐτε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρεσσ' ἵενται,
 τῷ, εἰ μὴ ἦεν ἐπὶ χθόνα παλλὰς ἀθήνη,
 καὶ δ' ἐθορ' ὅτ' μέσσην θάμβος δ' ἔχεν ἐσορόντας·
 πρῶας θ' ἰπποδάμους, καὶ ἀκνήμιδας ἀχαιῶς.
 ὥς δὲ τίς εἶπεσεν ἰδὼν ὅτ' πλησίον ἄλλον.
 ἦρ' αὖτις πόλεμος τε καὶ κῆρ καὶ φύλοπις αἰνὴ
 ἐσεται, ἢ φιλόπτηα μετ' ἀμροτέροισι τίθῃσι

ΟΜΗΡΟΥ

Ζεὺς δ' ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πωλεῖ μοιο τέτυκται
 ὥς ἄρα τις εἶπεν ἄχαιῶν τε βῶων τε.
 ἦ δ' ἄνδρ' ἰκέλη πρῶων κατεδύσεθ' ὀμιλον
 λαοδόκῳ ἀντηγορήσῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ.
 πάνδαρον ἀντίθειον διζήμενι εἶπε φάροι.
 αὔρε λυχνόος ἦδ' ἄμύμονά τε, κρατερὸν τε,
 ἔσπετό' ὠμφὶ δέ μιν κρατερὰ στήθεσσι παίσαν
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' αἰσῆ ποιο ῥοάων.
 ἀρχὴ δ' ἴσταμένη ἐπεα πτερόεντα προσηύδα.
 ἦ ῥά νύ μοι τι πύθοιο λυχνόος ἦε δαΐφρονος
 τλάης κεν μενεαῶ ἐπιπροέμεν ταχύν ἰδὼν
 πᾶσι δέ κεν πρῶεαι χάριν, καὶ κῦδος ἄροιο.
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα, ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.
 τὸ κεν δ' ἄμ' πρῶτα παρ' ἀγαθὰ δῶρα φέροιο.
 αἴ κεν ἴδῃ μενέλαον ἄρ' ἦεν ἀπρόεος ἦδ' ὄν
 σὺ βέλει δμινθέντα, πυρὴς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 αἰνέξ' οἳ στυσον μενεάων κυδαλίμοιο.
 αἴ χετο δ' ἀπόλλωνι λυκισγενεῖ, κλυτοτόξῳ,
 ἄρνων προτοτόνων ῥέξον κλειπῶν ἐκσπύμβη,
 οἴκεδ' ἐνοσήσας ἱρήν εἰς ἄστυ ζελεῖς.
 ὧς φάτ' ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφροτι πείθειν.
 αὐτίκ' ἐσύλας ῥέξον ἐξέον ἱξάλας αἰγὸς
 ἀγρίῳ, δὴν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ σέρνοιο τυχήσας
 πέτρης ἐκ βάλλοντα διδρυμένους ἐν προδοῦσσι,
 βεβλήκει πρὸς σῆθος. ὃ δ' ὕπτιος ἐμπεσε πέτρῃ.
 τὸ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαίδε κέδωρα πεφύνη.
 καὶ τὰ λυγρὰ ἀσκήσας κεραοξόος ἦραρε τέκτων.
 πᾶν δ' αὖ λείψας, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
 καὶ τὸ λυγρὸν κατέθηκε ταυνοάμενος, ποτὶ γαίῃ
 ἀγκλίνας, πρόσθεν δὲ σάκκῃα χέθον ἐσθλοῖς ἑταῖροι,

μή πρὶν ἀναίξην ἀρήϊοι ἕες ἀχαιῶν,
 πρὶν βληῖσθαι Μενέλαον ἀρήϊον ἀρχὸν ἀχαιῶν.
 αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φασγάνῃ ἐκδ' ἔλιπ' ἴδον
 ἀβλήτῃ, πτερόεντα, μελαινώων ἑρμ' ὀδυνάων.
 αἶψα δ' ἐπὶ ναυρῇ κατεκόσμη πικρὸν οἶστρον.
 αὔχετο δ' ἀπὸ πολλῶνι λυκηνγενεῖ, κλυτοπόρῳ,
 ἀρνῶν πρωτογένων ῥέξεν κλειπῶ ἐκφύμβην,
 οἷόνδε νοσήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ ζελιεύς.
 ἔλκε δ' ὁ μὲν γλυφίδασ τε λαβὼν, καὶ νῆρα βόρα.
 ναυρῇν μὲν μαζῶν πέλασεν, πόρῳ δὲ σίδηρον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτέρους μέγα ῥέον ἔτεινε,
 λίγξεν βιός· ναυρῇ δὲ μέγ' ἵαχεν· ἄλτο δ' οἶστρος
 ὀξυβελὴς καὶ ὁμίλον ἐπιπύεσθαι μενεάινων.
 ἦ δὲ σέθεν μενέλαε θεοὶ μάκρες λελάθοντο
 ἀθάνατοι. πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ Ἀγλαΐη,
 ἦτοι πρόθεν σάσα, βέλους ἐχεπαυκὲς ἄμυνεν.
 ἦ δὲ ῥέον μὲν ἔεργεν ἀπ' ἡρώδς, ὥς ὅτε μήτηρ
 παιδὸς ἐέρχει μῦθον, ὃ δ' ἦ δ' εἴ λέξετο ὕπνῳ.
 αὐτὴ δ' αὖθ' ἴθαιεν ὅθι ζωστήρος ὀχῆσθε
 χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλὸς ἦν τετο θώρηξ.
 ἐν δ' ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς οἶστρος.
 διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαίδαλου ἠρήρετο,
 μίγξῃς θ' ἦν ἐφόροι ἔρυμα χροὸς ἔρκος ἀκόντων,
 ἦ δὲ πλείστον ἔρυτο διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς.
 ἀκρότατον δ' ἄρ' οἶστρος ἐπέγραφε χροὸς φώρῃς.
 αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα μελαινεφές ἐξ ὠτῆλης.
 ὥς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γαυῇ φοίνικι μίμνη
 μινονίς, ἢ κέειρα, παρήϊον ἐμμεναι ἵππων,
 αἶψα δ' ἐν θαλάμῳ, πλέες τέ μιν ἠρώσαντο

ΟΜΗΡΟΥ

ἰππῶν φορέειν, βασιλῆϊ δὲ κείται ἀγαλμα^α
 ἀμρότερον, κόσμος θ' ἵππῳ, ἐλατῆρ' ἢ τε κῦδος,
 τοῖσιν τοι μενέλαε μιν ἄνθην ἄματι μηροῖ
 ἀρυνέειν κνήμαί τε, ἰδὲ σφυρὰ καλὴ πένβθε.
 ῥίγησεν δ' ἄρ' ἐπειτα ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 ὥς εἶδεν μέλαν ἄμα καταρρέον ἐξ ὠπλῆς^α
 ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηίφίλος Μενέλαος.
 ὥς δ' ἰδὲ νῦνόν τε, καὶ ὄγκος ἐκτὸς ἔδντας,
 ἀφ' ὁρρόν οἱ θυμὸς ἐπὶ στήθεσιν ἀγέρβη.
 τοῖς δὲ βαρυστομάχων μετέφην κρείων ἀγαμέμνων,
 χειρὸς ἔχων μενέλαον ἐπεστυάχοντο δ' ἑταῖροι^α
 φίλῃ κασιγνήνῃ τε, θάνατον νύ τοι ὄρκει ἔταμον,
 οἷον προσήσας πρὸ ἀχαιῶν πρὸς μάχεσθαι^α
 ὥς σ' ἐβάλον πρῶτον, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν,
 ὃ μὲν πῶς ἄλιον πέλει ὄρκιον, ἄμ' αὖτε ἀρνῶν,
 σπονδαὶ δ' ἄφρητοι, καὶ δεξιὰ, ἥς ἐπέπιθ' ἑμῷ^α
 εἴπῃ γάρ τε καὶ αὐτὶν Ὀλύμπιος ἔκ' ἐτέλεσεν,
 ἔκ' τε καὶ ὁ φέτελετ' ἑσέθεν, σάω τε μετὰ λῶ ἀπέτιψαν^α
 σὺν σφῆσιν κεφαλῇσι, γυναιξί τε, καὶ τέκνοις.
 αὐτὰρ ἐγὼν τόδ' εἰδὼς καταρρένα, καὶ κατὰ θυμόν^α
 ἔαυται ἦμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ ἱλίοις ἱρῇ,
 καὶ πρίαμος, καὶ λαὸς εὖ μ' μελίῳ πριάμοιο^α
 Ζεὺς δ' ἐσφιν κρονίδης, ὑφ' ἱζυρος, ἀσθέρηνάων,
 αὐτὸς ἐπιλείψουσιν ἐρεμνὴν ἀγίδα πᾶσι,
 τῆς δ' ἀπάτης κοτέοντ' ἅ μιν, ἔαυται ἔκ' ἀτέλεστα^α
 εἰμ' αἰὲν ἀνὸν ἄχος σέθεν ἔαυται ὥ μενέλαε,
 αἶψ' ἐθάρης καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο.
 καί κεν ἐλέγχιστος πωλυδίφιον ἄρρον ἰκοίμην^α
 αὐτίκα γὰρ μνήσονται ἀχαιοὶ πατρίδος αἰῆς^α
 κατὰ δὲ κεν ὠχλὸν πριάμω, καὶ πρὸς λίποι μὲν^α
 ἄρ' ἔτι νῦν

ἀργεῖν ἐλένην· σέο δ' ὅπ' ἀ πύαυ ἀρρα,
 κειμένον ἐν προίῃ, ἀτελευτήτω ἐπὶ ἔργῳ·
 καὶ κ' ἐτις ὧδ' ἔρεει πρῶτων ὑπερηνορεόντων,
 τύμβῳ ἐπιθρῶτ' ἄνθρωποις κυδαλίμοιο,
 αἰθ' ὅπως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσῃ ἀγαμέμνων,
 ὥς κ' ὅν' αὖ ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθα δ' ἀχαιῶν·
 κ' ὅθ' ἔβη οἰκονομὴ φίλῃν δὲ παροῖδα γαῖαν.
 σιῶ κενῆσι νηυσὶ, λιπὼν ἀγχιθὸν μενέλαον·
 ὥς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάροι αὐρεῖα χθονί·
Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων, προσέειπε ξανθὸς μενέλαος·
 θάρσει· μή δέ τι πω δειδύμεω λαὸν ἀχαιῶν.
 ὅθ' ἐν καιρίῳ ὄξυ πάγῃ βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
 εἰρύσατο ζωστήρ τε παναόλος, ἡ δ' ὕπν' ἐνερθεν
 ἰώματ' ἐκ, καὶ μίτρη, πῦρ, χαλκὸν δὲ κέμον ἀνδροδῶ·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέειπε κρείων ἀγαμέμνων·
 αἰ γὰρ δὴ ὅπως εἴη φίλος ὦ μενέλαε·
 ἔλκος δ' ἰνιτῆρ ἐπιμάσσεται, ἡ δ' ἐπιθήσει
 φάρμακ'· ἄν' ἐν παύσεισι μελαινώων ὀδυνάων·
 ἡ, καὶ ταλθύβιον θέον κήρυκε προσήνδα·
 ταλθύβι, ὅτι τάχιστα μαχάονα δῶρο κέλευσεν
 φῶτ', ἀσκληπιῶ ἔχον ἀμύμονος ἰνιτῆρος,
 ὅφρα ἴδῃ μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν ἀχαιῶν,
 ὃν τις οἵ σ' ἐυσσας ἔβαλεν κέων δ' εἰδώς,
 πρῶτων, ἡ λυκίων· τῷ μὲν κλέος· ἄμμι δὲ, πένηςος.
 ὧς ἔειπεν, ὅ δ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθισεν ἀκνύσας.
 βῆ δ' ἰέναι κ' ἐπὶ λαὸν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 παπῶνων ἥρωα μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν
 ἰσαότ'· ἄμμι δέ μιν κρατερὰν εἴχετο ἀσπίστων
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο πρὸς κῆρ ἐξ ἱπποβότοιο.
 ἀλλ' ὅθ' ἴσαμ' ἰσάμενος, ἔπειτα πειρόμεντα προσήνδα·

ΟΜΗΡΟΥ

Ὅρσ' ἀσκληπιόδ' ἠ' κλέε' κρείων ἀγαμέμνων,
 ὄρρα ἴδης μενέλαον ἀρήϊον ἀπρόος ἦόν,
 ὅν τις οἷσάνσας ἐβαλεν ῥέων αὖ εἰδώς,
 πρῶων, ἢ λυκίων τ' ἢ, μὲν κλέος ἄμμι δὲ πένθος.
 ὧς φάτο τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐλὶ στήθεσιν ὄρινε.
 βῶν δ' ἰέναι καὶ ὅμιλον ἀνά σπῆραν αὐρὴν ἀχαιῶν.
 αἴψ' ὅτε δ' ἠ' ἴκοντο ὅθι ξανθὸς μενέλαος
 βλήμενος ἦν περὶ δ' αὐτὸν ἀγχιέραθ' ὄαιο ἄριστος
 κυκλῶς, ὃ δ' ἔν μείλοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς,
 αὐτίκ' εἰς ζωστήρος ἀριρῶτος εἴληεν οἷόν.
 τὸ δ' ἐξελομένοιο, πάλιν ἄγαν ὀξέε' ὄγχοι.
 λῦσε δὲ οἱ ζωστήρα παναόλον, ἢ δ' ὕπενερθε
 ζῶμά τε, καὶ μίθον, τὴν, χαλκῆ δὲ κάμον ἄνδροσ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἷσος,
 αἶ μ' ἐν μυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἦπια φάρμακα εἰδώς,
 πάυε, τὰ δὲ ποτὲ πατρὶ φίλα φρονέων πόρε χείρων.
 ὄρρα τοί, ἄμμι πένοντο βῶν ἀγαθὸν μενέλαον,
 ῥῶρα δ' ἐπὶ πρῶων σίχες ἠλυθον ἀπιστῶν.
 οἳ δ' αὖτις κατὰ τὰ χεῖ' ἴδω, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 ἐνθ' ἔκ' ἂν βρίζοντα ἴδοις ἀγαμέμνονα δῖον
 ὃ δὲ καταπύωντ', ὃ δ' ἔκ' ἐθέλοντα μάχεσθαι.
 αἴψ' ἄ μάλ' ἀπύδοντα μάχην ὅς κεν διάνειραν.
 ἴππας μὲν γὰρ ἔασε, καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
 καὶ τῆς, μὲν θεράπων ἀπάνανθ' ἔχε φουσίδωντας
 αὐρὸν μείδων, ἦος πολεμαῖς περὰ ἴδαο.
 τῷ μάλ' ἀπὸ πάλ' ἐπέτελλε παριχέμεν, ὅππότε κέν μιν
 γῆα λάβη χέματος πολέας διακοιρανέοντα.
 αὐτὰρ ὃ πεζὸς ἐὼν, ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν.
 καίρ' ὅς κεν ἀπύδοντας ἴδοι δαναῶν ταχυπώλων,
 τὸς μάλ' ἀθαρσύνεσκε παρὶστάμενος ἐπέεσσιν.
 ἀργεῖσι,

ἀργεῖοι, μή πωτι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
 ὃ γὰρ ἐπὶ φούδαυ πατήρ Ζεὺς ἔαυτ' ἄρωγός·
 αἳ δ' οἳ πρὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρμια δηλώσαντο,
 τῶν, ἥτοι αὐτῶν τέρενα χροῖα γυῖες ἔδονται·
 ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀλόχης τε φίλας, καὶ νήπια τέκνα,
 αἴξομεν ἐν νῆεσσιν, ἐπὶν πτολίεθρον ἔλωμεν·
 ὅς τις αὖ μεθιέντας ἴδοι συγερῷ πολέμοιο,
 τὸς, μάλα νεικέεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

Ἀργεῖοι ἰδόμενοι, ἐλεχέδω ἔνυ σάεαθε;
 τιρβ' ὅπως ἔσσητε τεθιπότους, ἢ ὅτε νεβροῖ;
 αἴτ' ἐπεὶ οὐκ ἔχον πολέος πεδίοιο θέεσαι,
 ἔσας, ὃ δ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίνεται ἀλκή·
 ὥς ἡμεῖς ἔσσητε τεθιπότες, ὃ δὲ μάχεσθε·
 ἢ μένετε προῶας· χερδὸν ἐλθέμεν, ἐνθάτε νῆδω
 εἰρύατ' ἐν πυρμυνοὶ πολίης ἐπὶ θινὶ θαλάσῃς,
 ὅρρα ἴδῃτ' αἰχμῶν ὑπέχῃ χεῖρα κρονίων;
 ὧς ῥ' ὅγε κοιρανέων, ἐπεπωλείτο σίχας ἀνδρῶν·
 ἦλθε δ' ἐπὶ κήτεσσι κίων ἀνὰ ὕλαμόν ἀνδρῶν·
 οἳ δ' ἄμρ' ἰδομένης δαΐφρονα θωρήσαντο.
 ἰδομένης μὲν, ἐνὶ προμάχοις συγίκελος ἀλκήν·
 μυριόνης δ' ἄρ' αἳ πυμάτας ὥρμαινε φάλαγγας·
 τὸς δὲ ἰδὼν, γήθησεν ἀνὰ εἰς ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 αὐτίκα δ' ἰδομένην προσήυδα μελιχίσιον·

Ἰδομένη, πέρι μὲν σε τίω δαναῶν ταχυπόλων,
 ἢ μὲν ἐνὶ πτολίεμῳ ἢ δ' ἀγροῖω ἐπὶ ἔργῳ,
 ἢ δ' ἐν δαίβῳ, ὅτε πέρ τε γερυσίον αἰθοπαοῖνον
 ἀργείων οἳ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται·
 εἴ πρ' ἄρ' ἄλλοιγε κερηνομόωντες ἀχαιοὶ
 δαιτῶν πίνωσιν· σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
 ἔσῃ· ὥς περ ἐμὸν, πικρὸν ὅτε θυμὸς ἀνώγει·

Ε ἦ

ΟΜΗΡΟΥ

αἰὲρ ὄρου πόλεμον δ', ὅς πο πάρος αὖχεαι εἶναι.
Τὸν δ' αὖτ' ἰδομένη κριτῶν ἀγὸς ἀντίον ἦυδα.
 ἀπείδη, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐριήρος ἐταῖρος
 εἶσομαι, ὥς το πρῶτον ὑπέσιν, καὶ κατένευσα.
 αἰὲρ ἄλλος ὄφρα κερικομόωντας ἀχαιῆς
 ὄρρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπὶ σαιῶν ὄρμ' ἔχουαν
 βῶβ' τοῖσιν δ' αὖ θάνατος, καὶ κῆδε' ὀπίσσω
 εἴατ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρμια δηλήσαντο.
Ως ἔφατ' ἀρείδης δὲ παρώχετο γηθόσμως κῆρ.
 ἦλθε δ' ἐπαύαντα κίων ἀνὰ ἑλαμόν ἀνδρῶν.
 τῷ δὲ κορυαῖάσιν ἄμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
 ὥς δ' ὅτ' ἀπ' σκοπίης εἶδε νέφος ἀπόλος ἀνὴρ
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ ζεφύροιο ἰῶης,
 τῷ δὲ τ' ἀνυσθεν ἐόντι, μελάντερον ἦν τε πῖσα
 φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγχι δὲ τελαίλαπα πολλῇ,
 ῥίγησέν τε ἰδὼν ὑπὸ τε σπέος ἦλασε μῆλα,
 τοῖα ἄμ' αἰάντασι ἀρηϊθῶν αἰζηῶν
 δῆϊον ὅτε πόλεμον πυκινὰ κίνεωτο φάλαγγες
 κυάνεαι, σάκεσίν τε, καὶ ἔχον περρικῆαι.
 καὶ τῆς, μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων ἀγαμέμνων
 καὶ σφειὰς φωνήσας, ἔπειτα πέρροντα προσήυδα.
Λῖαντ' ἀργείων ἡγήτορες χαλκοχιτῶνων,
 σφῶϊ μὲν, ὃ γὰρ εἶοικ', ὄφρα μέν ᾗτι κελύω.
 αὐτὰ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγειτον ἴφι μάχεσθαι.
 αἰ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ, καὶ ἀθηναίη, καὶ ἄπολλον,
 τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐλὶ στήθεσσι γένοιτο.
 τῷ κε τάχ' ἢ μύσειε πόλις πριάμοιο ἀνακτος
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλυσά τε, περθόμενῃ τε
Ως εἰπὼν, τῆς, μὲν λίπεν αὐτῆ· βῆ δὲ μετ' ἄλλης.
 ἐνθ' ὅγε Νέστορ' ἔτετμε λίγυν πυλίων ἀγορητῶν,
 ὃς ἐταῖρος

ὅς ἐτάρης σέλλοντα, καὶ ὁ τραυόντα μάχεσθαι·
 ἀμφὶ μέγαν πελάγοντα, ἀλάστορά τε, χρομίον τε,
 αἰμονά τε κρείοντα, βίαντά τε ποιμένα λαῶν,
 ἱππῆας μὲν πρῶτα σάω' ἵπποισιν, καὶ ὅχεσφι·
 περὶ δ' ἐξόπιθεν ἤσεν πολέας τε, καὶ ἐοχλῆς,
 ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· καὶ ἔκ' ὅτε μέσων ἔλασεν,
 ὄρρα καὶ ἤκ' ἐθέλων τις, ἀναγκάη πολεμίζῃ.
 ἱππῶσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τῆς γὰρ ἀνώγει
 σφὸς ἵππης ἐχέμεν· μὴ δὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·
 μὴ δέ τις ἱπποσώητε, καὶ ἠγορέηφι πεποιθὼς,
 οἷος πρόσθ' ἄλλων μεμῆατο βῶεαι μάχεσθαι,
 μὴ δ' ἀναχωρεῖτω· ἀλλὰ παδνότεροι γὰρ ἴσται·
 ὅς δ' ἐκ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὁ χέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἵκηται,
 ἔχῃ δ' ὁρξάσθω, ἐπεὶ πολὺ φέρτρων ἔστω·
 ὥς τε καὶ οἱ πρότ' ὀλοῖας, καὶ τείχε' ἐπὶ ῥυγῇ·
 πόνδε νόον, καὶ θυμὸν αἰὲν σῆθεσιν ἐχόντ'·
 ὥς ὁ γέρων ὠρυκε πάλα πλέμων αἰεὶ εἰδώς·
 καὶ ἔν μιν γῆθησεν ἰδὼν κρείων ἀγαμέμνων·
 καὶ μιν φωνήσας, ἔπειτ' ἠβρόντα προσήνδα.
 Ω γέρων, εἴθ' ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 ὥς τοι γένεθ' ἵπποιο, βίη δέ τοι ἐμπεδος ἐστίν·
 ἀμάρσσει γῆρας· τείρει ὁμοῖον· ὥς ὠρελὲν τις
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κυροτέροισι μετεῖναι·
 πόνδ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερῆνιος ἱππότες Νέστορ·
 ἀβροῖα· μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλωμι καὶ αὐτὸς
 ὥς ἐμιν, ὥς ὅτε δ' ἴον ἐρυσθαλίῳνα κατέκταν·
 καὶ ἔστω αἶμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
 εἴ ποτε κῆρος ἔα, ναὶ αὐτὴ με γῆρας ἱχθύνει·
 ἀμάρσσει καὶ ὥς, ἱππῶσι μετέωρομαι, ἢ δὲ κελύσω
 βυλῇ· καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ὅτ' ἐγρόντων·

ΟΜΗΡΟΥ

αἰχμᾶς δ' αἰχμᾶν σινεώτροι, οἳ πρὶ ἐμείο
 ὁπλότεροι γέγρασι, πεποίθασιν τε βίῃφι.
 Ω' σ' ἐφατ' Ἀφείδης δὲ παρώχετο γηθόσικκος κῆρ.
 αὐρ' ἔχον πετεώο μενεσθῆα πλήξειπτον
 ἐκὸτ' ἄμυρ' Ἀθηνᾶσι, μῆστωρ δὲ αὐτῆς.
 αὐτὰρ δ', πλησίον εἰσήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 πὰρ δὲ κεφαλῆνων ἄμφω στήθεσσι κ' ἀλαπαδνά.
 ἔστασαν δ' ἄρ' πω σφιν ἀνέετο λαὸς αὐτῆς,
 αἷμα νέον σικωρινόμεναι κίνεωτο φάλαγγες
 τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν οἵδε μένοντες,
 ἔστασαν, ὅππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐτελῶν
 τρώων ὁρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
 τῆς δὲ ἰδὼν νείκεαεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 καὶ σφρασφωνήσας, ἔπειτ' ἰβρόντα προσηύδα.
 ὦ ἦ ἐπετεώο διοτρεφέος βασιλῆος,
 καὶ σὺ κ' ἐκείσοι δόλοισι κενεσμένε κερδαλεότρον.
 τί πτε κ' ἐταπῶσιν τ' ἄρεσσι, μίμνετε δ' ἄλλους
 σφῶν μὲν τ' ἐπέσι μετὰ πρότοισιν ἰόντας.
 ἔσάμεν, ἡ δὲ μάχης καυσσέρεος ἀντιβολῆσαι.
 πρῶτω γὰρ καὶ δαίης ἀνδρῶν ἐμείο,
 ὅππότε δαῖτα γέρεσσιν ἐφωπλίζοιμεν Ἀχαιοί,
 ἐνθα φίλ' ὁππάλειά κρέα ἔδμεναι, ἡ δὲ κύπελλα
 οἶνον πινέμεναι μελιθεός, ὅφρ' ἐθέλητον.
 νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόωτε, καὶ εἰ δέ κ' πύργοι Ἀχαιῶν
 ὑμείων προπάροιθε μάχοιτο νηλεὲς χαλκῷ.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέειπε πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 Ἀφείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόνταν;
 πῶς δ' ἡ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν ὅππότε Ἀχαιοί
 φῶσιν ἐν ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξυῶν ἄρῃ;
 οἴφεται ἢν ἐθέλησθαι, καὶ ἀμείντοι τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχοιο

ΟΜΗΡΟΥ

ἐνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ τυδῇ σείλαν ἀχαιοί·
 αὐτὰρ δ' ἔβη· πλέας δὲ κίχῃσ' αὖτ' ἐκδμήωνας
 δαιτυμένους κατὰ δῶμα βίης ἐτεοκλήεις.
 ἐνθ' ὅδ' ἔειπός πρ' ἐὼν ἱππηλάτα τυδῆε,
 τάρβει μῦθος ἔων πολέσι μετὰ κρημείοισιν·
 αἴψ' ὅτ' αἰθλαύην προκχλίζετο πάντα δ' ἐνὶ κρημνῷ
 ῥηϊδίως· τοῖσι δ' ἐπὶ ῥόθους ἦεν Ἀθήνη·
 οἳ δὲ χολωσάμενοι κρημεῖοι κέντορος ἱππων,
 ἀφ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄροντες
 κέρως πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 μαίων ἀμονίδης ἐπιεικέλος ἀθανάτοισιν,
 ἦος τ' αὐτοπόνοιο μενεπόλεμος λυκοφόντης·
 τυδῆε μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε·
 πάντα δ' ἐπεφν' ἕνα δ' οἶον ἴει οἶκον δὲ νέεσθαι·
 μαῖον ἄρα πρόειπε θεῶν τράεσσι πιθήσας·
 τοῖος ἔην τυδῆε ἀτῶλιος· αἴψ' ἄρ' ἦν ἦδ' ὅν
 γαῖατο ἦο χεῖρ' αὖτ' αἰχμή, ἀγορῇ δὲ τ' ἀμείνω·
 Στ' ὅτ' αὖτ' ὅν δ' ἔτι προσέφη κρατρὸς Διομήδης,
 ἀδελφεὶς βασιλῆος ἐνὶ πῆν ἀδελόοιο·
 ὅν δ' ἦος κρημνῶος ἀμείφατο κυδαλίμοιο·
 ἀβείδῃ, μὴ φούδ' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν·
 ἡμεῖς τοι πατέρων μὲν ἀμείμονες οὐχόμ' ἐβῆναι·
 ἡμεῖς καὶ θήβης ἔδος εἵλομεν ἐπὶ ἀπύλοιο,
 παυρότ' ῥον λαὸν ἀγαθόν θ' ὑπὸ τείχεος ἄρειον,
 πηδόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἄρωγῃ·
 κείνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
 τῷ μὴ μοι πατέρα πόθ' ὁμοῖ' ἔνθεο τιμῇ·
 ὅν δ' ἄρ' ὕπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατρὸς Διομήδης·
 τέτῃα, σιωπῇ ἥσο· ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ·
 ὃ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 ὄφρα ῥ' ὄντι

ὀφθαλμοὺν μάχεσθαι εὐκνήμιδας ἀχαιῶν·
 τῷ τ' αὖ κεν κῆδος ἀμείψεται, εἴ κεν ἀχαιοὶ
 φῶσθ' ὀφθαλμοῖσιν, ἔλωσιν τε Ἴλιον ἱρήν·
 τῷ τ' αὖ μέγα πένθος, ἀχαιῶν δ' ἠωθέεντων·
 αἰὲς ἄγε δὴ κῆρ νῶϊ μεδόμεθα θύριδος ἀλκῆς·
 ἢ ῥά κ' ἐξ ὀκείων σάω τὸν χόδιν ἄλτο χαμάζε·
 δεινὸν δ' ἐβραχε χαλκὸς ἐπὶ σῆθεσιν ἀναικτος
 ὀρνυμέν· ὑπό κεν ταλασίφρονά πρ' εἰός εἴλιν·
 Ωἷς δ' ὅτ' ἐν ἀγχιὰ πολὺν χεῖ' ἡμᾶ θαλάσσης,
 ὀρνυτὶ παυέτερον ζεφύρ· ὑποκινήσαντος,
 πόντῳ μὲν ταπρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 χέρσῳ ῥηγνύμενον, μετὰλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρα
 κυρτὴν ἐὼν κορυφῆται· ἀποπῆυσι δ' ἄλός ἀχνη,
 Ωἷς τὸτ' ἐπαυέτεραι δαναῶν κίναυτο φάλαγγες,
 νωλεμέως πόλεμόν δ' ἐκέλευε δὲ οἷσιν ἐκείσθαι
 ἦγε μῶνων· οἳ δ' ἄλλοι, ἀκὴν ἴσαν· ὅδ' ἐκεφαλῆς
 τόσσον λαὸν ἐπεσθαι, ἔχοντ' ἐν σῆθεσιν αὐδῆν,
 σιγῇ δ' εἰδιδότ' ἐσθ' σὺ μάντορας· ἀμφὶ δέ πᾶσι
 τοῦ χεῖ' ποικίλ' ἐλάμπε, τὰ εἴμενοι δ' ἐχθρόντο·
 φῶσθ' δ' ὥς τ' ὅτ' ἐσθ' πολὺ πάμμονος ἀνδρός ἐν αὐλῇ
 μυρίαι ἐσθ' ἐκείσθαι ἀμελόμεναι γάλα λυγρόν,
 ἀλκὴ χεῖς μεμαῖνε, ἀκύνεσσαι ὅτ' ἀρνῶν,
 ὥς πρῶτον ἀλαλήκ' ἀνὰ στρατὸν αὐρὰν ὀρώρει·
 ὃ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θεῶν· ὃ δ' ἴα γῆρυς,
 αἰὲς γλῶσσαν ἐμέμικτο· πολὺ κλητοὶ δ' ἴσαν ἀνδρόθε·
 ὥρσε δὲ τῶν μὲν, ἄρης τῶν δὲ, γλαυκῶπις ἀθήνη,
 δεῖμός τ' ἦ δὲ φόβος, κῆρ ἔρις ἀμοτον μεμαῖνε
 ἄρεος ἀνδροφρόνιοις σιγῇ τε, ἔταρ τε,
 ἦ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα,
 ὕραν ὧς ἐπὶ ῥίξει κέρη, κῆρ ἐπὶ χθονὶ βαίνῃ,

ΟΜΗΡΟΥ

ἦ σφιν καὶ ἔτε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσῳ,
 ἔρχομένη καθ' ὅμιλον, ὁρῆλυσσά σόνον ἀνδρῶν.
 οἷδ' ὅτε δ' ἦρ' ὅς χῳρον ἵνα ξωλόντ' ὅς ἵκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινῆς, σὺν δ' ἔχεα, καὶ μέν' ἀνδρῶν
 χαλκείων ῥινῆς. ἀτὰρ, ἀπὶ δ' ὅς ὁμπαλθεῖσαι
 ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὄρη μαχδὸς ὁρώς.
 ἐνθα δ' ἄμ' οἱ μωγήτε, καὶ σὺ χῳλὴ πέλεν ἀνδρῶν.
 ὁλλύστων τε, καὶ ὁλλυμένων ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσιν ῥέοντ' ὅς
 ὅς. μισγάνησαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρηνῶν ἐκ μεγάλων κοίλης ἐντοσθε χαράδρης,
 τῶν, δέ τε τηλόσε δ' ἔπον ἐν ἔρεσιν ἔκλυε ποιμήν,
 ὥς τῶν, μισγόμενων, γένετ' ἰαχὴ τε, φόβος τε.
 πρῶτος δ' ἀντίλοχος ῥῶων ἔλεν ἀνδρα κορυσὴν
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι θαλυσιαδὴν ἐχέπων, ὅς
 ῥ' ἔβαλεν πρῶτος κορυθὸς φάλλον ἰπποδάσειος.
 ἐν δὲ μετὰ πῳ πῆξε. πέρηνσε δ' ἄρ' ὁ πόντος εἴσω
 αἰχμὴ χαλκείῃ ῥ' ὅς σκότος ὅσ' ἔκλυψεν.
 ἦριπε δ' ὥς ὅτε πύργος ἐκὶ κρατὶς ἡύσμινη
 ῥ' ὅς, δὲ πεσόντα πρῶν ἔλαβε κρείων ἐλερηνώρ
 χαλκοδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς ἀβάντων.
 ἔλκε δ' ὅς π' ἐκ βελέων λελημένος, ὄφρα τόχιστα
 ταῖ χεῖρα συλήσειε. μίνυθα δὲ οἱ γένεθ' ὄρμη.
 νεκρὸν γὰρ ῥ' ἔρύονταί δ' ὡν μεγάθυμος ἀγῆνωρ,
 πλυσσά, τὰ οἱ κύφαντι παρ' ἀπιδος, ἐξεφραάνθη
 ἔτησε ξυστῶ χαλκῆρεϊ. λῦσε δὲ γῆα.
 ὥς ῥ' ὅς κ' αἰετὶ θυμὸς ἐκ αὐτῶ δ' ἔργον ἐτύχθη
 ἀργαλέον ῥῶων, καὶ αἰχμῶν, οἱ δὲ λύκοι ὥς
 αἰγίλοις ἐπόρυσαν. ἀνὴρ δ' ἀνδρ' ἐδνοπάλιζεν
 ἐνθ' ἔβαλ' ἀνθεμίωνος ὕδ' ὅς τελαμώνιος αἰετὸς

ἡΐθεον, θαλρὸν, σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 ἔδιδεν κρητῖσσι, παρ' ὅχθησιν σιμόντας
 γείνατ', ἔπειτα τοκῶσιν ἅμ' ἔπειτο μήλα ἰδέσθαι·
 τῶν κ' ἔμιν κέλεον σιμοείσιον, ὃ δὲ τοκῶσι
 θρέψα φίλοις ἀπέδωκε· μιν αὐθάδιος δ' ἐοιῶν
 ἔπλεθ', ὅτ' αἰάντος μεγαθυμῆ δαρὶ δαμέντι·
 πρῶτον γάρ μιν ἴοντα βάλε σῆθος, παρὰ μαζὸν
 δεξιὸν ἀντικρὺ δὲ δ' ἰώμῃ χαλκίον ἐρχος
 ἦλθεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι χαμᾶς πέσεν ἀγχιρὸς ὥς,
 ἥρ' αὖ τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκει
 λείη αἰτάρ τε οἱ ὅζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν
 πῶ μὲν θ' ἄρματοπιγὸς ἀνὴρ αἰθῶνι σιδήρῳ
 ἐξέταμ', ὃ φραϊτῶν κέμψῃ πρὶ κελῆϊ δίφρῳ,
 ἡ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται πταμόιο παρ' ὅχθας,
 τοῖον ἄρ' ἀνθεμίδην σιμοείσιον ἐξενόριξεν
 αἶας διογενῆς· τὸ δ' ἀντιφὸς αἰολοθώρηξ
 πριάμίδης κ' ὃ μίλον ἀκόντισεν δέξι' δαρὶ·
 τὸ, μὲν ἄμαρ θ' ὃ δὲ, λῦκον ὀδυμένος ἐσθλὸν ἐταῖρον
 βεβλήκει βυβῶνα νέκυον ἐταῖρῳ σ' ἐρύοντα·
 ἦριπε δ' ἄμρ' αὐτῶν κερὸς δέ οἱ ἔμπεσε χειρὸς·
 τὸ δ' ὀδυσθεὶς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθεπι χαλκῷ·
 σῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν ἀκόντισε δαρὶ φαεινῷ,
 ἄμφι ἐπαπῆναισ' ὑπὸ δὲ βῶδ' κελυφόντα
 ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὃ δ' ὕχ' ἄλιον βέλος ἦκεν,
 αἰχρὸν πριάμοιρ νόθον βάλε διημοκώωντα,
 ὃς οἱ ἄβυδόν ἦλθε παρ' ἵππων ὠκιστῶν·
 τὸν δ' ὀδυσθεὶς ἐτάρσιοι χολωσάμενος βάλε δαρὶ·
 κέρσην· ἡ δ' ἐτέρσιοι διὰ κροτάριοι περὶ σεν
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅα' ἐκάλυψε.

ΟΜΗΡΟΥ

δ' ὕπνισεν δὲ πρὶν ὅτε ἀράβησε δὲ ταύχε' ἐπ' αὐτῷ·
 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι, καὶ φαίδιμος ἔκτορ·
 ἀργεῖοι δὲ μὲν ἴαχον ἐρύσαντο δὲ νεκρὸς·
 ἔθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσισε δ' ἀπὸλλων
 πρῶτα μὲν ἐκ κρητὶ δῶν· προάει δὲ κέκλετ' αὐτὰρ·
 ὄρνυσθ' ἱππόδαμοι βῶεθ', μὴ δ' εἴκετε χάρμης
 ἀργείοις· ἐπεὶ ὕσφι λίθος χρῶς, ὃ δὲ σίδηρος,
 χαλκὸν ἀναχέει· τὰ μεσὶ χροα βαλλομένοισιν·
 ὃ μὲν ὅδ' ἀχιλλεύς· θείιδος παῖς ἠὲ νόμοιο,
 μάρνεται, αἷ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμὰ λυγρὰ πέειρ·
 Ω' σφάτ' ἀπὸ πτόλιος δ' ἔγχετο θεὸς· αὐτὰρ ἀχαιὸς
 ὤρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη· φίτο γένεια,
 ἔρχομένη καὶ ὄμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο·
 ἐνθ' ἀμαρυγείδην Διῶρεα μοῖρ' ἐπέδισε·
 χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρυδέντι
 κνήμην δεξιτέρῃν· βάλε δὲ θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 πέτρῳσι μβρασίδης, ὃς ἄρ' αἰνέσθην εἰληλθῆ·
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε, καὶ ὃ σέλα λᾶσ' ἀναδῆς
 ἀχρὶς ἀπὸ λείψαν· ὃ δ' ὕπνισεν ἐν κονίῃσι
 καὶ πτεσιν, ἀμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
 θυμὸν ἀποπνείων· ὃ δ' ἐπέδραμεν, ὃς ῥ' ἐβαλέν περ
 πέτρῳσι δ' ἔτα δὲ δυρὶ παρ' ὀμβραλόν· ἐν δ' ἄρα πᾶσαι
 χαῖτο χαμαὶ χολάδες· ῥὺν δὲ σκότος ὅα' ἐκάλυψε·
 ῥὺν δὲ θόας αἰτωλὸς ἐπεαυμένον βάλε δυρὶ
 σέρνον ὑπὲρ μαζοῖο· πάγχυ δ' ἐν πνέοντι χαλκὸς·
 ἀχίμολον δὲ διήλθε θόας· ἐν δ' ὀμβριμον ἔχρος
 ἐσπᾶσατο σέρνοιο· ἐρύσαστο δὲ ξίφος ὀξυ·
 τῷ ὅγε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐν δ' αἶνυτο θυμὸν·
 ταύχεα δ' ἐκ ἀπέδυσε· πρίσθησαν γὰρ ἑταῖροι,
 θρήνητες ἀκρόνομοι, δολιχ' ἔχοντες χερσὶν ἔχοντες,

οἳ ἐμέγαν' πρὶ ὄντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυόν,
 ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὅδ' ἔχασάμενος, πελεμίσχον·
 ὥς τῶν ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταπτον·
 ἦτοι ὁ μὲν, θρηκῶν, ὃ δ' ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
 ἦγεμόν εἰς πολλοὶ δὲ πρὶ κτείγοντο καὶ ἄλλοι·
 εἰς θάκεν ἔκ' ἐργον ἀνὴρ ὀνόσαστο μετελθών·
 ὅς τις ἔτ' ἀβλήτος, καὶ ἀνούτατος ὁξείῃ χαλκῷ
 δινάσει κατὰ μέσσον ἄγοι δὲ ἐπαλλὰς ἀθήνη
 χερσὶς ἐλθόν· αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
 πολλοὶ γὰρ βῶων, καὶ ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ,
 πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ε. ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ

Ιομήδης ἄθηνᾶς αὐτῷ ἀντιλαμβανομένης,
ἀριπύει, καὶ πολλὰς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων· τι
βῶσκει ἢ ἀφροδίτην κατὰ τῆς χειρὸς, ἢ ἄρα
κατὰ τὸ κενεῶνος. ἀνείαν δὲ ὑπ' αὐτῆς πληγέντα λι-
θῷ, ἀπὸ ἄλλων διασώζει· τληπόλεμος δὲ, ὑπὸ σαρπηδό-
νος ἀναιρεῖται. τῷ δὲ ἄρῃ Ἰδῆ ἐπιπλήῃ· ἴσται δὲ
αὐτὸν παύων ὁ τῶν θεῶν ἰαβός.

48
 ΙΛΙΑΔΟΣ. Ε'. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Εἴ βάλλῃ Κυθήραν, ἄρῃά τε τυδείος υἱός.

Νῦν αὖ τυδείδῃ Διομήδεϊ παλ-
 λὰς ἀθήνη

δῶκε μένος, καὶ θάρσος, ἵν' ἐκδηλὸς μετα-
 τα πάσιν

ἀργείοισι γένοιτο, ἰδὲ κλέος ἐσλὸν ἄροιτο
 δαΐε' οἱ ἐκ κορυθῶς τε, καὶ ἀπίδος ἀνάματον πῦρ,
 ἀστὲρ δ' ὡς πυρὶν ὧς ἐκαλὶγκιον, ὅς τε μάλιστα
 λαμπρὸν παμφάνησι λευκόμενος ὠκεανοῖο·
 τοῖόν οἱ πῦρ δαΐεν ἀπὸ κρατὸς τε, καὶ ὤμων·
 ὥρσε δ' ἐμὴν κατὰ μέλαν, ὅθι πλείστοι κλονέοντο·
 ἦν δέ τις ἐν πρώεσσιν Δάρης, ἀφνειὸς, ἀμύμων,
 ὅρσεν ἠφάστοιο· δύω δὲ οἱ υἱέες ἦσαν,
 Φηγεὺς, ἰδαιὸς τε, μάχῃς αἷ' εἰδότε πάσης·
 τῷ, οἱ ἀποκρινθέντε, ἐναντίῳ ὀρμηθήτην,
 τῷ, μὲν, ἀρ' ἵπποι' ὅ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός·
 αἷ' δ' ὅτε δὴ χερσὶν ἦσαν ἐπ' ἀμυήλοισιν ἰόντες,
 Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
 τυδείδῃ δ' ὅπ' ἔρ' ὤμον ἀριστερὸν ἠλυθ' ἀνωκὴ
 ἔγχος· ὅ δ' ἐβαλ' αὐτὸν· ὅ δ' ὕπερος ὤρνυτο χαλκῷ
 τυδείδῃ· τῷ δ' ἔχ' ἄλιον βέλος ἐκφυγε χειρὸς,
 αἷ' ἐβαλε σῆθος μεταμάζιον· ὥς δ' ἀρ' ἵππων·
 ἰδαιὸς δ' ἀπόρρυσσε λιπὼν περικαλλέα δῖφρον·
 ὅ δ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφεῦ κταμένοιο·
 ὅ δ' ἔγχευ· ὅ δ' ἐκεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 αἷ' ἠραιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νηπιὶ κελεύεσσαν,

ΟΜΗΡΟΥ

ὥς δὴ οἱ μὴ πάχῃ γέρον ἀκχεύμενος εἴη·
 ἔππας δ' ἐξέλασας μεγαθύμῃ τυδέος ἧδός,
 δῶκεν ἱτάροισιν κατὰ γαίῃ κοίλας ἐπὶ νῆας.
 πρῶτος δὲ μεγαθύμοι ἐπεὶ ἴδον ἧε δάρυτος,
 τὸν μὲν ἀλυνάων, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὀχεσφιν,
 πᾶσιν ὀρίνθῃ θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 χεῖρὸς ἐλῦσ', ἐπέεσσιν προσήνδα θυρον ἄρῃα·
 ἄρσθ, ἄρσθ βροτολοισι, μίαιφόνε, τῆς χόδι πλῆτας,
 οὐκ αἶν δὴ πρῶτος ἐάσαιμεν, καὶ ἄχαυς
 μάρνασθ', ὅπποτέρῳισι πατήρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ
 νῶϊ δὲ χαζώμεσθαι, Διὸς δ' ἀλεώμεσθαι μῆνιν;
 ὦς εἰπῶσα μάχης ἐξήγαγε θυρον ἄρῃα.
 τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόεντι σκευάνδρῳ·
 πρῶτος δ' ἐκλιναν δαναοὶ· ἔλε δ' ἄνδρα ἑκστὸς
 ἦγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 ἄρχὸν ἀλινώνων ὀδύον μέγαν ἐμβαλε δῖφρον·
 πρῶτῳ γὰρ σφειθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
 ὤμων μεταγυῖς· διὰ δὲ σῆθεσφιν ἔλασε.
 δῖπῃσεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τοῦ χεῖ ἐπ' αὐτῷ·
 ἰδομένο δὲ δ' ἄρα φαῖσιν ἐήρατο μήμονος ἧδόν
 βῶρυ, δὲ ἐκ τάρνης ἐριβώλακος εἰληλῦσθαι.
 τὸν μὲν, ἄρ' ἰδομένο δὲ θυρικλυτὸς, ἔχει μακρῷ
 νύξ' ἔππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὤμον·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων· συγερὸς δ' ἄρά μιν σιότος εἶλε·
 τὸν μὲν, ἄρ' ἰδομένο δὲ εὐλόουον θεράποντ' ὄν·
 ἧδόν δὲ σφοδρίοιο σκευάνδριον, αἶμονα θήρης,
 ἀπρόδης μενέλαος ἐλ' ἔχει ὀξυδέντι,
 ἐσθλὸν θηρητῆρα· δῖδ' αἶξε γὰρ ἦρτεμις αὐτῇ
 βάλλειν ἄρῃα πάντα, τά τε ποίρει ἔρπον ὕλη·
 αἶψ' οἱ ῥέτε γε χραῖσ' ἄρτι μιν ἰοχέαιρα,
 ὅδε

ἢ δὲ ἐκὶ βολίαι, ἥσιν ἔπριν γ' ἐκέκαστο.
 αἰγὰ μιν ἀπείδης δρυκλυὸς μενέλαος
 πρόθεν ἔθεν φάγοντα, μετάρρενον ἔτασε θυρή
 ὤμων μεσηγυῖς· διὰ δὲ σήθεσφιν ἔλασεν.
 ἥριπε δὲ πρηνὴς, ἀράβησε δὲ ταύχ' ἐπ' αὐτῷ.
 Μιριόνης δὲ φέρεκλον ἀήρατο τέκτονος ἕδον·
 ἄρμονιδω· δὲ χερσὶν ἐτίετο δαίδαλα πάντα
 ταύχην· ἔξοχα γάρ μιν ἐδίλατο παλλὰς ἀθήνη,
 ὃς καὶ ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἴσας
 ἄρχεκέκρυς, αἰπᾶσι κεκόν· προέειπεν γένοντο,
 οἷτ' αὐτῷ ἐπεὶ ὅτι θειῶν ἐκ θέσφατα ἦδ' ἔτι
 ἔτι μὲν Μιριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
 βεβλήκει γλαῦκ' κατὰ δειδὼν· ἢ δὲ διαπρὸ
 ἀντικρὺ κατὰ κῦσιν ὑπ' ὀσέον ὕληθ' ἀκωκῆ·
 γνύξ' δ' ἐρίπ' οἰμῶ· ἀσ· θάνατος δ' ἐμιν ἀμφεκέλευεν
 πῆδαιον δ' ἄρ' ἐπέφνε μέγης ἀντίπυρος ἕδον
 ὃς ῥα νόθος κλυὲν· πύκ' δ' ἔπρεπε δῖα θειανῶ
 ἶσα φίλοισι τέκεαι χαρίζομένη τέκεϊ ὦ
 ἔον κλυὲν φυλείδης δρυκλυὸς ἐγγυθεν ἐλθὼν,
 βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὄξεϊ δρυί.
 ἀντικρὺ δ' ἀνοδόντας ὑπὸ γλαῦσαν τά με χαλκὸς
 ἥριπε δ' ἐκκονίη· ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδῶσιν.
 Εὐρύτυλος δ' αὖ αἰμονίδης ὕψινορα δῖον,
 ἕδον ὑπερθύμῃ Δολοπίονος, ὃς ῥα καμάνδρου
 ἀριτῆρ' ἐτέτυκτο· θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.
 ἔον μὲν ἄρ' Εὐρύτυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς ἕδον,
 πρόθεν ἔθεν φάγοντα μεταδρομάδην ἔλασ' ὤμων
 φασγάνῳ αἰέεσθ', ἀπὸ δ' ἔεισε χεῖρα βαρεῖαν.
 αἰμαπέλα δὲ χεῖρ πεδίῳ πέσει· ἔον δ' ἐκείτ' ὅσπερ
 ἔλλαβε προφύριος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταῖη·

ΟΜΗΡΟΥ

ὥς οἱ μὲν πνέοντο κατὰ κρατῆρ' ὑσμίνην.
 τυδείδην δ' ὕμ' αἰγυίοις ποτέροισι μετήν.
 μὲ μετὰ πρῶταιν ὁμιλεῖ, ἢ μετ' ἀχαιοῖς.
 οὐνε γὰρ ἀμπεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικώς
 χειμάρρῳ, ὅς τ' ὠκὺ ρέων ἐκέδασε γερύρασ·
 τὸν δ' ὕτ' ἄρ τε γέφυραι ἐβγμέναι ἰχανόωσιν,
 ὕτ' ἄρα ἔρκεα ἵχει ἀλωάων ἐριθιλέων.
 ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς ὄμβρος·
 πηλὰ δ' ὕπ' αὐτῷ ἔργα κατήριπε καλὰ ἄλγ' ἡν.
 ὥς ὑπὸ τυδείδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες
 πρῶτων· ὕτ' ἄρα μιν μίμνον πλέεβ' περ ἐόντες.
 τὸν δ' ὥς ἔειπεν Ἀλκίονος ἀγλαὸς υἱός
 οὐκ ὄντ' ἀμπεδίον πρὸ ἔθιν κλονέοντα φάλαγγας,
 αἰετ' ἐπὶ τυδείδῃ ἐπιταίνετο χαμπύλα ῥέξα,
 κῶς βάλλ' ἐπαΐσσοντα τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὦμον
 θώρηκος γυῖον· διὰ δ' ἔπματο πικρὸς οἵσος·
 ἀντικρὺ δὲ διέχε· παλάμῃ δ' αἵματι θώρηξ·
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε λυκῆονος ἀγλαὸς υἱός.
 ὀρνυθε πρῶτες μεγάθυμοι κέντορες ἵππων·
 βέβληται γὰρ ἄριστος ἀχαιῶν, ὅδ' ἐφίμῃ
 δ' ἦθ' ἀναχίσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτιδὼν με
 ὥρσεν ἀναεῖ Διὸς υἱὸς ἀπριύμαον λυκίην.
 Ως ἔφατ' Ὀχλόμενος· τὸν δ' ὕβελος ὦκ' ἀμάσεν·
 αἰὲν ἀναχωρήσας, πρὸ δ' ἵπποιον, καὶ ὄχεσφιν,
 ἔστη κῶς θένελον προσέφη καπανῆος υἱόν.
 ὄρσει πέπον καπανηϊάδῃ, κατὰ βήσειο δίφρην,
 ὅθρ' αἰετ' ὦμοιο ἐρύσης πικρὸν οἵσον.
 Ως ἄρ' ἐφη· θένελος δὲ κατ' ἵππων ἄλτο χαμάζε·
 παρ δὲ σῆς βέλος ὦκ' ἀμπερὲς ἐξέρυσσ' ὦμον.
 αἶμα δ' ἀνικόντιζε διὰ σρεπτοῖο χιτῶνος·

δὴ πρὸς

δὴ τότε πείτ' ἤρατο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Κλυθί μοι ἀγχιόχοιο Διὸς τέκος ἀφ' οὐράνῃ,
 εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέσῃς
 δῆϊ' ὦ ἐν πολέμῳ, καὶ αὐτ' ἐμὲ φίλῃ ἀθήνη.
 δὸς δέ τε μ' ἀνδρα ἐλεῖν, καὶ δὲ ὄρμην ἔχεις ἐλθεῖν,
 ὅς μ' ἐβале φθάμενος, καὶ ἐπύχεται ὅδέ με φησὶ
 διηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.
 Ως ἔφατ' αὖ χόμοιός τ' ὁ δ' ἔκλυε παλλὰς ἀθήνη.
 γῆα δ' ἔβηνεν ἐλαδρὰ πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερβιν·
 ἀχὺ δ' ἴστα μένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 θαρσύν' νῦν Διομήδεα, ἐπὶ πρῶταί μ' ἀμείβεσθαι.
 ἐν γάρ τοι σῆθεαι μένος πατρώϊον ἦ καὶ
 ἀφρομον, οἷόν ἐχεσκε σακὲς πάρος ἰππότης τυδῶς·
 ἀχλὺ δ' αὐτοὶ ἀπ' ὀρθαλμῶν ἔλον, ἢ πρὶν ἐπῆιν,
 ὅρ' αὖ γινώσκουσιν καὶ θεὸν ἢ δὲ καὶ ἀνδρα·
 τῷ γὰρ αἴνε θεὸς περὶ ὠκυπύου ἐνθάδ' ἵκηται,
 μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντιγὰρ μάχεσθαι
 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη
 ἔλθοι δὲ πόλεμον, τὴν γ' ὑτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.
 ἦ μὲν, ἄρ' ὡς εἶπ' ὅς' ἀπέβη γλαυκῶπις ἀθήνη.
 τυδείδης δ' ἐξαυτίσι' ὦν, προμάχοισιν ἐμίχθη
 καὶ πρὶν πρὸ θυμῷ μεμαῶς πρῶταί μ' ἀμείβεσθαι.
 δὴ τότε μιν βῆς ῥυον ἔλεν μένος ὥς τε λέοντα
 ἐν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' ἐροπόκοις ὀΐεαι,
 χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλκιον ὅδε δαμάσῃ,
 τὸ μὲν τε θένος ὤρσεν, ἔπειτα δέ τ' ὕψιστον ἀμύνει,
 ἀμείβεσθαι παθμὸς δέεται, τὰ δ' ἔρημα φοβεῖται,
 αἶ μὲν τ' ἀχιστῆναι ἐπ' ἀμύλοισι κέχρωται,
 αὐτὰρ δ' ἐμμεμαῶς βαθέϊσι ἐξάλλεται αὐλῆς,
 ὥς μεμαῶς, πρῶταί μ' ἵκη κρατερὸς Διομήδης.

ΟΜΗΡΟΥ

ἐνθ' ἔλεν ἄστυγον καὶ ὑπείνορα ποιμένα λαῶν·
 ἦν μὲν ὑπὲρ μάζοιο βαλὼν χαλκήρεϊ θυρή·
 ἦν δ' ἕτερον, εἰσεὶ μεγάλῃ κληῖδα παρ' ὧμον
 πλῆξ'· ἀπὸ δ' αὐχένος ὧμον ἐέσταθεν ἠδ' ἀπὸ νώτου,
 τῆς μὲν, ἔασ'· ὁ δ' ἄβαντα μετώχετο, καὶ πρυγέδον,
 ἔχεσθ' αὐρυδάμαντος ὄνυροπόλοιο γέροντος·
 τοῖς ἔκ ἐρχομένοις, ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρας,
 διμὰ σφισσ' κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.
 βῆ δὲ μετὰ ξάνθου τε, Θάωνός τε, φαίνος τε ἤε
 αἰμῶν πλουζέτω· ὁ δ' ἐτήρετο γῆρα καὶ λυγρῷ·
 ἦν δ' ὑπὲρ ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσι λιπέσθαι·
 ἐνθ' ὅγε τῆς, ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξείνυτο θυμὸν
 ἀμφοτέρω· πατέρι δὲ γόον, καὶ κηδεα λυγρὰ
 λείπ', ἐπεὶ ὑζώντε μάχης ἐκνοσήσαντε,
 δέξατο· χιρῶται δὲ διὰ κτῆσιν διατέοντο·
 ἐνθ' ἦγους προῖμοιο δύω λάβε δαρδανίδαο.
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας ἐχέμονά τε, χρομίον τε·
 ὥς δὲ λέων ἐν βυσσὶ βορῶν ἐξ αὐχένος ἄξει
 πόρτιος, καὶ βοῶς, ξύλοχον καταβοσκομεῖσάν,
 ὥς τῆς ἀμφοτέρως ἐξ ἵππων τυδέος ἦος
 βῆσε κακῶς ἀέκοντας· ἔπειτα δὲ τούχῃ ἐσύλα·
 ἵππας δ' οἷς ἐτάροισι δίδυ μετὰ νῆας ἐλαύνειν
 ἦν δ' ἴδεν αἰνεῖσθ' ἀλαπαύοντα στήχας ἀνδρῶν·
 βῆ δ' ἴμεν ἄντε μάχην, καὶ ἀνὰ κλόνον ἐχέαιων.
 πάνδ' αὖρον ἀντίθεον διζήμενος εἶπε θεοῦροι,
 αὔρε λυγρόνος ἦν, ἀμύμονά τε, κρατερόν τε.
 σὴ δὲ πρόω' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ἦν δα·
 πάνδ' αὖρε, πῦ τοι ῥέον· ἰδὲ πτερόεντες οἵ σσι,
 καὶ κλέος· ὃ ὅστις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε, γ' ἀνὴρ·
 ὃ δέ τις ἐν λυκίῃ σείῃ γ' ἀνέχεται εἶναι ἀμείνων.
 οἷμα ἄγε

ΓΑΙΛΑΔΟΣ Ε΄.

ΣΙ

αἰὲν ἔτι τῷ δ' ἄφ' ὧν ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀναχών,
 ὅς τις ὅδε κρατέει, καὶ δὴ καὶ πολλὰ ἔσργε.
 ῥῶας ἐπεὶ πολλῶν τε, καὶ ἑσθλῶν γένατ' ἔλυσεν,
 εἰ μή τις θεὸς ὅτι κούτε αἰμένος ῥῶασι,
 ἱρῶν μινί σ' εἰς. χαλεπὴ δὲ θεῷ ἐπὶ μῆνις.
 ὅν δ' αὖτε προσέειπε λυκῆονος ἀγλαὸς υἱός·
 ἀνείει ῥῶων βυλινθόρε χαλκοχιτῶνων.
 τυδείδῃ μιν ἔγωγε δαῖρρονι πάντα ἐῖσκω,
 ἀπιδι γιγνώσκων, αὐλώπιδι τε πουφαιή,
 ἵππους τ' εἰσορόων· σάρα δ' ὅκ' οἶδ' εἰ θεὸς ἔστιν.
 εἰ δ' ὄν' ἀνὴρ, ὃν φημι, δαῖρρων τυδεὸς υἱός,
 ὃς δ' ἄν' αὖτε θεῷ τάδε μάχεται, αἰὲν τις ἀλχί
 ἔστι καὶ ἀθανάτων, νεφέλῃ ἐλυμένος ὤμους,
 ὃς τῶν βέλος ὠκὺ κίχμενον ἐΐραπεν ἄλλῃ.
 ἦ δὴ γάρ σ' εἰ φῆκε βέλος· καὶ μιν βάλλον ὤμων
 πεξιδόν, ἀντικῦ δὴ ἀθώρηκος γυάλοιο.
 καί μιν ἔγωγε φάμην αἰδωνῆϊ προΐχ' εἶν.
 ἐμῆς δ' ὅκ' ἐδάμασσα θεὸς νύ τις ὅτι κοτήης.
 ἵπποι δ' ὅκ' παρέασι, καὶ ἄρματα, τῶν καὶ πιβαίην,
 αἰὲν ἔτι ἐν μεγάροισι λυκῆονος ἔνδεκε δῖφροι
 καλοὶ, πρωτοπαγεῖς νεοταχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 πέπλονται· παρὰ δέ σφιν ἐκείσῃ δίζυγες ἵπποι
 ἔσσι, καὶ λυκὸν ἐρεπόμενοι, καὶ ὀλύρασ·
 ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων ἀχμητὰ λυκῶν
 ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐν ποικιλοῖσιν·
 ἵπποισί μ' ἐκέλευε, καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα,
 ἀρχούην προέειπε κατὰ κρατὸς ὕσμινας.
 αἰὲν ἔτι καὶ πῖθ' ὅμιν· ἦ τ' ἄν' πλὴν κέρδιον ἦεν,
 ἵππων φερόμενος μή μοι δολοῖτο φορβῆς.
 ἀνδρῶν εἰλομένων εἰωθότ' εἰδόμενα δ' ἔστιν·

Σ ιη

Ο ΜΗΡΟΥ

ὅς λ' ἴπ' ἄντ' ἀρ' περὶ δὲ ἴλιον εἰληλῆσθα,
 ῥέοισιν πίσυρος· τὰ δ' ἐμ' ἔκ' ἐμελλον δ' ἠέσθην·
 ἦ δ' ἴπ' ὁδοῖσιν ἀριστεύειν ἐδῆκ'·
 τυδείδῃ τε, καὶ ἀβείδῃ· ἐν δ' ἀμφοτέροισιν
 ἀβεικὲς αἶμα' ἔκ' ἀνα βαλὼν· ἦν ἱερα δὲ μάλλον·
 τῷ ῥα καὶ ἡ ἀσὴ ἀπὸ πασσάλου ἀγκυλὰ ῥέξα
 ἦματι τῷ, ἔλθ' ἔμην, ὅτε ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
 ἦγεόμην βῶσαι, φέρων χάριν ἔκτορι δῖῳ·
 εἰ δ' ἐκενοσήσω, καὶ ἐσέφομαι ὀφθαλμοῖσιν
 παρὶ δ' ἐμὴν, ἀλ' ὀχόν τε, καὶ ὑψιφρεσὶ μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμῆς κέρη τά μοι ἀμύβριος φῶς,
 εἰ μὴ ἐγὼ τὰ δὲ ῥέξα φαινήω ἐν πυρὶ θέην,
 χρσὶ δ' ἰακχάσας· ἀνεμώλια γὰρ μοι ὀπιθεῖν·
 ὃν δ' αὐτ' αἰνεῖας βῶων ἀγῶς ἀντίον ἦν δα·
 μή δ' ὕψος ἀγρόν· παρὸς δ' ἐμ' ἔσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ νῶτ' ὁ δ' ἀνδρὶ σῶν ἵπποισι, καὶ ὀχεσφιν
 ἀντιβίην ἐλθόντε σῶν ἐν τόδ' ἐπειρηθῆναι·
 ἀμ' ἄγε ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι
 οἷοι βῶντο ἵπποι ἐπισπόμενοι πεδίῳ,
 κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα διωκέμεν, ἦ δὲ φέβεσθαι·
 τῷ, καὶ νῶϊ πόλιν δὲ σῶσέ τον· εἴ π' ἂν αὐτε
 Ζεὺς ἐπὶ τυδείδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ·
 ἀμ' ἄγε νῶϊ μάστιγα, καὶ ἦν ἰά σιγαλόεντα
 δέξαι· ἐγὼ δ' ἵππων ἀπ' ἐβήσομαι ὄφρα μάχομαι·
 ἦ ἐσὺ γόνδε δέδεξο· μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι·
 ὃν δ' αὐτε προσέειπε λυκῆονος ἀγαθὸς υἱός·
 αἰνεῖα, σὺ μὲν αὐτὸς ἐχ' ἦν ἰά, καὶ τεῶ ἵππῳ·
 μάλλον ὕψ' ἦν ἰόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 οἴσετον, εἴ π' ἂν αὐτε φεβώμεθα τυδέος υἱόν·
 μὴ τὰ μὲν δεισαντε, ματήσετον, εἰ δ' ἐθέλιτον
 ἐκ φερέμεν

ἐκ φερέμεν πολέμοιο, τιδὲν φθόγγον προέοντε.
 νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου τυδείος υἱός,
 αὐτὰ τε κτείνῃ, καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππους·
 ἀλλὰ συγ' αὖτ' ἐλαυνε τέ' ἄρματα, καὶ τεῶ' ἵππῳ.
 ὃν δὲ δ' ἐγὼν ἐπιδόντα δεδέξομαι ὀξείῳ δούρι.

Ω' σ' ἄρα φωνήσαντος, ὅς ἄρματα ποικίλα βάντος,
 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ τυδείδῃ, ἔχον ὠκείας ἵππους,
 τὸς δὲ ἰδὲ θένελος Κετάνητος ἀγλαὸς υἱός.
 αἶψα δὲ τυδείδην ἔπεα πρὸς ἔντα προσήυδα.

Τυδείδῃ Διομήδῃ δ' ἐμῷ χεχαρισμένε θυμῷ
 ἀνδρ' ὁρῶ κρατρῷ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 ἔν' ἀπέλεθρον ἔχοντας, ὁ μὲν, πῶς αὖ εἰδὼς
 πάνδαρος υἱὸς δ' αὖτε λυχνόνοσ' αὖχεται εἶναι.
 ἀνείας δ' υἱὸς μεγαλήτορος ἀρχίσασθαι
 αὖχεται ἐκ γεγάμεν μήτηρ δ' οἱ ἐς ἄφροδίτη.
 ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων. μή δέ μοι ὕψω
 θαῦε διὰ προμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσῃς.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπέρθερα ἰδὼν προσέφη κρατρὸς Διομήδης·
 μή τι φόβον δ' ἀγόρουε, ἐπεὶ ὕδ' ἐσεπείσμεν ὀϊῶ.
 ὕδ' ἄρ' μοι γενᾶον ἀλυσινάζοντι μάχεσθαι,
 ὕδ' ἐκ καταπύσσῃ, ἔτι μοι μένος ἐμπεδὸν ἔστιν.
 ὠκείῳ δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν. ἀλλὰ καὶ ὕψος,
 ἀντίον εἴ μ' αὐτῶν. βεῖν μ' ὕψ' ἔα παλλὰς ἀθήνη.
 τὸ δ' ὕψ' πάλιν αὖτις ἀποίσσεται ὠκείῳ ἵπποι,
 ἄμφω ἀφ' ἡμέων, εἰ γὰρ ἔτ' ὁδὸς γε φύρησιν.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω. σὺ δ' ἐκὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν
 ἄλκιον μοι πολὺ βυλὸς ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
 ἄμφοτέρω κτείνειν, σὺ δὲ τὸς δὲ μὲν ὠκείας ἵππους
 αὐτὸς ἐρυκκέειν ἐξ ἀντιπύργου ἡνεία τεύχας.
 ἀνείας δ' ἐπαΐξαι, μεμνημένος ἵππων,

ΟΜΗΡΟΥ

εἰ δ' ἐλάσσει βῶων μετ' ὕμνῃ μίδ' αὖ χαίρει·
 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἥς πρῶτ' ὄρ' ὀρύοπα Ζεὺς
 δῶχ' ἦος ποινὴν γανυμήδεος, ὅννευ ἄριστοι
 ἵππων ὄασι· ἔασιν ὕπ' ἡῶτ' ἠελιὸν τε,
 τῆς, γενεῆς ἐκλεῖψεν ἀνάξ' ἀνδρῶν ἀχίσης
 λάθρη λαομέδοντος ὑποχῶν θήλεας ἵππους·
 τῶν, οἳ ἐξ' ἐγένοντο ἐπὶ μενάρροισι γενέθλης·
 τῆς μὲν τέων ἀρὰς αὐτὸς ἔχων, ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτῃ·
 τὸ δὲ δ' ὀϊνεία δῶκεν μῆστορε φέβοιο·
 εἰ τὴν τε κελάβοιμεν, ἀρόιμεθά κεν κλῆος ἐσθλόν·
 ὥς οἱ μὲν, τοιαῦτα πρὸς οἰμήλῃς ἀγέρον·
 τὸ δὲ τὰχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκείας ἵππους·
 ἔον, πρότερος προσέειπε λυκῆονος ἀγλαὸς ἦος·

Κ αρτρώθυ με δαΐφρον ἀγαυὸν τυδείος ἦος·
 ἢ μάλα σ' ὕβελος ὠκὺ δαμάνατο, πικρὸς οἱ σὺς·
 νῦν αὖτ' ἐγχείη περὶ σομαι, αἶνε τύχοιμι·
 ὦ ῥα κῆρ' ἀμπεπαλῶν, προῖε δολιχόσκιον ἔγχος·
 κῆρ' βάλει τυδείδαο κῆρ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
 αἰχμὴ χαλκείῃ πᾶμινι, θῶρηκι πελάσθῃ·
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὖτε λυκῆονος ἀγλαὸς ἦος·
 βέβληκε κενεῶνα διαμπρὲς· ὃ δὲ σ' οἶω
 διρὸν εἶτ' ἀνχίσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' αὖχος ἐδωκῆς·

Τ ὄν δ' ὅτ' ἀρβήσας, προσέφη κρατρὸς Διομήδης·
 ἦ μβροτόβ, ὃ δ' ἐτυχεῖς· ἀτὰρ ὃ μὲν σφῶϊ γ' οἶω
 πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἢ ἔτρὸν γε πεσόντα
 αἵματος αἶσαι ἄρῃα ταλαῦρινον πλεμιστήν·

Ω ἰσφάμενος, προσέειπε βέλος δ' ἴθαιεν ἀθήνη
 ῥῖνα· παρ' ὀφθαλμόν· λυκῆς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας·
 τὸ δ' ἀπὸ πῦλῶσιν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς· ἀτρεῖς·
 αἰχμὴ δ' ἐξέχυθη παρὰ νείκτον ἀνθερεῶνα·

ἦρι

ἦριπε δ' ἔξ ὀχέων, ἀράβησι δὲ τούχῃ ἐπ' αὐτῷ
 ἀεὶ δ' ἄκ' ἀμφ' ἀνδρῶν τε, παρ' ἑταίρων δὲ οἱ ἵπποι
 ὠκυπόδες τ' αὖθι' ἄλσῃ ψυχῆτε, μένος τε
 ἀνείας δ' ἀπόρρυσε σὺν ἀσπίδι, δαρήτε μακρῷ,
 δέσας μή πως οἱ ἐροισάτο νεκρὸν ἀχαιοί·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βάϊνε λείων ὥς ἀλκὴ πεποιθώς·
 πρόθε δὲ οἱ δόρυ τ' ἔχε, καὶ ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃ,
 πρὸ κτάμεναι μεμαώς, ὅς τις τ' ἄντιόν ἔλθοι·
 σμυδαλέα ἰάχων, ὃ δὲ χρυσάδιον λάβε χαιρὶ
 τυδείδης μέγα ἔργον, ὃ ἔδωκεν ἄνδρες φέροιεν·
 οἷοι γὰρ βροτοὶ εἶσ' ὃ δέ, μιν ῥέειά παλλε καὶ οἷος
 τῷ βόλῃεν ἀνείας κατ' ἰχίον, ἐνθά τε μῆρὸς
 ἰχίῳ ἐν σπέρρεται, κοτύλιν δὲ τέ μιν καλέουσι·
 θαλάσῃ δὲ οἱ κοτύλιν· πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντες·
 ὥς δ' ἀπὸ ῥινὸν ῥιχὺς λυθός· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 ἔστη γυνὴ ἐριπῶν καὶ εἰρεῖσατο χερσὶ παχείῃ
 γαῖης· ἀμφὶ δὲ ὅσιν κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε·
 καὶ νύκην ἐνθ' ἀπόλλοιτο ἀναξ ἀνδρῶν ἀνείας,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ ἄφροδίτη
 μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' ἀχίση τέκε βυκολόεσσι·
 ἀμφὶ δ' ἐὸν φίλον ἦδ' ἐχούατο πῆχες λαοκῶ·
 πρόθε δὲ οἱ πέπλοιο φαεινὸν πύργμ' ἐκάλυψεν,
 ἔρκος ἔμιν βελείων, μή τις δαναῶν ταχυπώλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσι βαλὼν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο·
 ἥ μιν, ἐὸν φίλον ἦδ' ὑπεξέφρεν πολέμοιο·
 ὃ δ' ἦδ' ὅς Καπαῖος ἐλῆθετο σωθεσίων,
 τάων, αἳ ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 αἷ' ὅγε, τοῦδ' ἰδὺ ἔδ' ἐρύκενε μώνυ χασί' ἵππῃς
 νόσφιν ἀπὸ φλόισβη, ἐξ ἀντυγὸς ἠνία τείνας·
 ἀνείας δ' ἐπαῖξας, καλλιῖρι χασί' ἵππῃς

ΟΜΗΡΟΥ

ἐξέλασε τρώων μετ' ἀνὴρ ἡμίδης ἀχαιῶς.
 δῶκε δὲ Διὶ πύλῳ ἐτάρῳ φίλῳ, δὲν περὶ πάσης
 τίεν ὁμιληνίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδ' ἦ.
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρώς
 ὦν ἵππων ἐπιβὰς, ἐλαβ' ἠνία σιγαλόεντα.
 αἶψα δὲ τυδείδην μέθεπε κρατερῶν ἵππων
 ἐμμεμαώς· ὃ δὲ Κῦπριν ἐπώχετο νηλεὶ χαλκῷ·
 γιγνώσκων ὅτ' ἀναλκίς ἐῖν θεός· ὃ δὲ θεάων,
 τῶν, αἶψ' ἀνδρῶν πόλεμον κατακοιρανέουσιν.
 ὅτ' ἄρ' ἀθηναίη, ὅτε πολίπρῃος ἐννυῶ.
 αἶψ' ὅτε δ' ἠρ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὁπάζων,
 ἐνθ' ἐπορεύετο μελαθύμν· τυδεὸς υἱός,
 ἄκρην ἔτασε χεῖρα μετάλμενος ὁξείῃ χαλκῷ
 ἀβλήχην εἶθερ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
 ἄμβροσίῳ διὰ πέπλῳ, δὲν οἱ χάριτ' ἔκ μόν αὐτᾶς,
 πρυμνὸν ὑπὲρ θένερος· ῥέε δ' ἄμβροτον ἄμα θεοῖο
 ἰχῶρ, οἷός περ τε ῥέει μακρόφρασι θεοῖσι·
 ὃ γὰρ σῖτον ἔδυσ', ὃ πίνεσ' ἀέθοπα οἶνον·
 τ' ἔννε' ἀνείμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέοντα·
 ἦ δὲ, μέγ' ἰάχυσσά, ἀπὸ ἔο κέββαλεν υἱόν.
 καὶ ἔν, μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο φοῖβος ἀπόλλων
 κυανέην ἐρέλη, μήτις δαναῶν ταχυπώλων
 χαλκὸν ἐνὶ στήθεσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔληται·
 τῇ δ' ἐπὶ μακρόν αὔσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ἦ κε Διὸς θυγάτηρ πολέμῳ, καὶ Διὸς τέκος.
 ἦ ὃ χ' αἴλις ὅππῃ γυναικὶς ἀνδρείδης ἠΐ ποσσὺς,
 εἰ δὲ σύ γ' ὅτ' ὑπὲρ πόλεμον πωλήσεται, ἦ τέ σ' οἶω
 ῥιγῆσειν πόλεμόν γε, καὶ εἰ χ' ἐτέρωθι πύθεται·
 Ω' εἴθεοθ' ἦ δ' ἀλύεσ' ἀπεβήσατο· τείρετο δ' ἀνῶς·
 πῶ, μὲν ἄρ' ἱρὶς ἐλῶσα πρὸ θήνημος, ἐξ ἄρ' ὀμίλῳ,

ἄχθομένην δ' αὖτις μελαίνετο δὲ χόα καλὸν
 αὖρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἄριστερά θύρον ἄρῃα,
 ἤμενον ἡέρι δ' ἔχρος ἐνέκλιτο, καὶ ταχέ' ἵππῳ.
 ἦ δὲ γυῖε ἐριπύσσα κασιγνήτοιο φίλοιο,
 πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκος ἦτεν ἵππυς·
 φίλε κασιγνήτ' ἐκ νόμισαι τέμε δὸς δέ μοι ἵππυς,
 ὄφρ' ὅτ' ὀλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἔστ'
 αἴην ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς ὕτασεν ἀνὴρ
 τυδείδης δὲ νῦν γε καὶ ἄν Διὶ πατρὶ μάχοιτο·
 ὥς φάτο· τῇ δ' ἄρ' ἰδὼν κε χρυσάμπυκος ἵππυς·
 ἦ δ' ὅτ' εἰς φρονέβαινεν ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ·
 παρ δὲ οἱ ἴρις ἐβάνε καὶ ἡνία λάζετο χερσὶ.
 μᾶστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' ὕη ἄκοντε πετέσθην·
 αἶψα δ' ἐπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος αἰπὴν ὀλυμπον,
 ἐνθ' ἵππυς ἔστησε ποδῆνεμος ὠκέα ἴρις·
 λυσσάσ' ἐξ ὀχέων παρὰ δ' ἄμβροσίον βάλεν εἶδαρ·
 ἦ δ' ἐν γόνασι πίπτε Διώνης δ' ἄρ' ῥοδίτη
 μηρὸς ἐπ' ἡδ' ἄγκυς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν·
 χειρὶ τέμιν κατέρεξε, ἔπερ τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκος ὕρανιῶνων
 μαφιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ὧπῃ;
Τ ἦν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομειδῆς ἄρ' ῥοδίτη·
 ὕτα με τυδείος υἱὸς ὕπερ θυμὸς Διομήδης,
 ὅν κ' ἐγὼ φίλον ἵδον ὕπερξέφερον πλέμοιο
 αἰνέειν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατος ἔστιν·
 ὃ γὰρ ἐτι τρώων, καὶ ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
 αἰὲς δ' ἦ δαναοί γε, καὶ ἀθανάτοισι μάχονται·
Τ ἦν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διώνη δ' ἰα θεῶν·
 τέτλαθι τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάχεο κηδομένη πρ·
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμιν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

О М Н Р О У

ἔξ ἀνδρῶν, χαλεπ' ἄλλ' ἔξ ἧ' ἀνῆλοισι τιθέντες
 τλῆ μὲν ἄριστος, ὅτε μιν ὦτος κρατρός τ' ἐφιάλτης,
 παῖδ' ὅς αὐτῷ δῆσαν κρατρῷ ἐνὶ δεσμῷ·
 χαλκῷ δ' ἐν κρᾶμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῖνας·
 καὶ νῦν ἐνθάδε πόλοιο ἄριστος ὅτος πολέμοιο·
 εἰ μὴ μηρυγὴ πριελλῆς ἢ βίβοια,
 ἔρμειά ἐξήγαγεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν ἄριον
 ἦδη τερρόμενον· χαλεπὸς δ' ἐν δεσμῷ ἐδάμνα·
 τλῆ δ' ἴρι· ὅτε μιν κρατρός παῖς ἀμυρψύωνος
 δεξιτρὸν κατὰ μαζόν δι' ὤφ' ἰοιγλάχινι
 βεβλήκει· τότε κέν μιν ἀνῆκεσαν λάβεν ἄλγος·
 τλῆ δ' αἰΐδης ἐν τοῖσι πελώριοις ὠκυπόδ' ὄϊον,
 αὐτὲ μιν ὠυρὸς ἀνὴρ ὑὸς Διὸς ἀγίοχοιο
 ἐν πύλῳ ἐννεκύνεσι βαλὼν ὀδυνῆσι ἔδωκεν·
 αὐτὰρ ὁ, βῆ πρὸς δῶμα Διὸς, καὶ μακρὸν ὄλυμπον,
 κῆρα ἀχέων, ὀδυνῆσι πεπαρμένος· αὐτὰρ ὄϊσος
 ὤμῳ ἐνὶ σιβαρῷ ἠλῆλατο· κῆδε δὲ θυμὸν·
 τῷ δ' ἐπὶ παιήων ὀδυνήματα φάρμακα πάσων,
 ἠκέσας τ' ὕμῳ γάρ τι καταβνῆρος γ' ἐτέτυκτο
 χέτλιος, ὀβριμοβρός, ὅς ἐκ ὅθεν ἄστυλα ῥέζων,
 ὅς ῥέοισιν ἐκιδε θεὸς, οἱ ὄλυμπον ἔχουσιν·
 σοὶ δ' ἐπὶ τότον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 νήπιος ὅδ' ἐπὶ οἴδῃ κατὰ φρένα τυδέος ὑῖος·
 ὅπῃ μάλ' ὅθιναϊς, ὅς ἀθανάτοισι μάχοιτο·
 ὅδ' ἐτί μιν παῖδ' ὅς ποτὶ γένεσι πατράεσσιν
 ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο· καὶ αἰνῆς διηγοῖτο
 τῷ, ναῦ τυδείδης, εἰ καὶ μάλα κερτρὸς ὄψι,
 φραζέσθω, μή τις διαμείνων σείῃ μάχεται,
 μὴ δὴν ἀγιάλεια πρίφρων ἀδραστήνη
 ἐξ ὕπνου γοῶσα φίλῃς οἰκῆσ' ἐγείροι,

κερρίδιον κθέσσα πόσιν, ἦν ἄριστον ἀχαιῶν,
 ἰφθίμῃ ἄλοχος Διομήδεος ἱποδάμοιο.
 ἦ ῥά κ' αὖ ἀμφοτέρωσιν ἀπ' ἰχῶρ χειρὸς ὁμόρηνυ'
 ἄλθετο χεῖρ' ὁδύναι δὲ κτηπιδῶντο βαρεῖαι·
 αἶδ' αὖτ' εἰσορόωσαι ἀθηναίη τε, κῆρ' ἦρι,
 κερτομίσις ἐπέειπε Διῖα κρονίδην ἐρέθίζον·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται ὅππῃ κεν εἴπω;
 ἦ μάλα δῆτινα κῦπρις ἀχαιῶδων ἀνιείσα,
 πρῶσιν ἄμ' ἐσπείσσει, τὸς νῆαυ' ἐκπαγλ' ἐφίλησε·
 τῶν τινα κερρέξσει ἀχαιῶδων εὐπέπων,
 πρὸς χρυσῇ πρῶνι κερταμύξατο χεῖρα ἀραιήν·
 Ως φάτο· μῆδεσιν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 καὶ ῥά κ' ἐλευσάμενος, προσέφη χρυσῇν ἀφροδίτῃ·
 ὦ τι τέκνον ἐμὸν δίδοται πλεμῆϊα ἔργα,
 ἀλλὰ σύ γ' ἰμβρόντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο·
 ταῦτα δ' ἄρ' ἠὲ θεῶν, κῆρ' Ἀθήνη πάντα μελίσει.
 Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύληας ἀγόρευον.
 αἰνεία δ' ἐπόρσσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 γιγνώσκων ὅ οἱ αὖτος ὑπεῖρεχε χεῖρας ἀπόλλων·
 ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ὅ δ' ἐθεὸν μέγαν ἄζετο· ἦτο δ' αἰεὶ
 αἰνείαν κτοῖναι, κῆρ' ἀπὸ κλυτὰ τούχεα δῦσαι·
 τοῖς μὲν ἔπειτ' ἐπόρσσε κερτακτάμεναι μενεαίνων,
 ῥίς δ' οἱ ἐσυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' ἀπόλλων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τ' τέταρτον ἐπέλυτο δαίμονι ἴσος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας, προσέφη ἐκέρβρος ἀπόλλων·
 Φράζεο τυδείδῃ, κῆρ' χάζεο· μὴ δὲ θεοῖσιν
 » ἴσ' ἐθέλει φρονέειν, ἐπεὶ ὅποτε φῦλον ὁμοῖον
 » ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
 Ως φάτο· τυδείδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὁπίσω,

О М Н Р О У

[illegible]

οἷος σὼν γὰρ βροῖσι, καὶ σιγῇ τοῖσι τε σοῖσι·
 τῶν νῶν, ὅτιν' ἐγὼ ἰδεῖν δυνάμ', ὅδ' ἐνόησαι·
 ἀλλὰ καταπύουσι καὶ οὗτος ὡς ἀμφὶ λέοντα.
 ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ' οἵ περ τ' ἐπὶ κηροὶ ἐνέμεν·
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπὶ κηρος ἐὼν, μάλα πολλὸν ἐκώ·
 πολλὰ γὰρ λυκίῃ ξάνθῳ ἐπὶ δινῆεντι.
 ἐνθάδε λόχον τε φίλῃν ἔλιπον, καὶ νῆπιον ἕδον·
 καὶ δὲ κτήματα πολλὰ, τὰτ' ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδουήσῃ.
 ἀλλὰ καὶ ὡς, λυκίῃς ὀφρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
 ἀνδρὶ μαχέσασθαι· ἀτὰρ ὅτι μοι ἐνθάδε τοῖον,
 οἷόν κ' ἢ φέροιεν ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄροιεν·
 τύνη δ' ἔσκηψ' ἀτὰρ ὅδ' ἀλλοιοὶ κελεύεις
 λαοῖσι μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεαι·
 μή πως ὡς ἀφ' ἴσι λίγυς ἀλόντε πανάγρῳ
 ἀνδράσι δυσμενέειν ἐλῶρ, καὶ κῦρμα γένησθε.
 οἷδ' ἐγὼ, τὰ χ' ἐκ πέρσος οὐ ναιομένην πόλιν ὑμῖν·
 σοὶ δὲ χῆρ' ἐπὶ πάντα μέλειν νύκτας τε, καὶ ἡμέρας,
 ἀρχὸς λισομένων πελεκητῶν γ' ἐπικέρων
 νωλεμέως ἐχέμεν· κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐπιπῆν·
 ὧς φάτο σαρπηδὼν· δάκε δὲ φρένας· ἐκτορι μῦθος·
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὼν τούχεσιν ἄλλο χαμάζε·
 πάλλων δ' ὀξέα δ' ὄρα, κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη,
 ὀφρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν·
 οἳ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν ἀχαιῶν·
 ἀργεῖσι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, ὅδ' ἐφόβηθεν·
 ὡς δ' ἄνεμος ἀχνασ' φορέει ἰβῶς κατ' ἄλωας,
 ἀνδρῶν λιμνῶντων, ὅτε τέ ξανθὴ διμήτηρ
 κρίνε' ἐπειρομένων ἀνέμων κερπὸν τε, καὶ ἀχνασ',
 αἳ δ' ὕπο λυκαῖνονται ἀχυρμιαί, ὡς γὰρ ἀχαιοὶ
 λυκοὶ ὕπρθε γέγοντο· κομισάτω, ὅγ' ἔα δὲ αὐτῶν

ΟΜΗΡΟΥ

ἄρανδ' ὅτε πλὺ χαλκὸν ἐπέπληγον πόδες ἱππῶν
 αἶψ' ἐπιμισομένων, ὑπὸ δ' ἔσρεπον ἠνιόχῃσιν.
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θυρὸς ἄρης ἐκάλυψε μάχη προέειν ἀρήγων,
 πάντοσ' ἐποιχόμενος. τὸ δ' ἐκράδαιεν ἐρετμὰς
 φοῖβε ἀπὸλλωνος χρυσαόρου, ὃς μιν ἀνώγει
 πρῶσιν θυμὸν ἀγείρειν, ἐπεὶ ἴδεν παλλὰ δ' Ἀθήνην
 οἰχομένην. ἥ γάρ ῥα πέλεν δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 αὐτὸς δ' ἀνείκεν μάλα πόνος ἐξ Ἀδύτοιο
 ἦ κε κῆρ' ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 ἀνείκεσ' δ' ἑτάροισι μεθίστατο· τοῖ δ' ἐχάρησαν
 ὥς εἶδον ζῶν τε κῆρ' αἶψα προσίοντα,
 κῆρ' μένος ἐσθλὸν ἔχοντα μεταλήσαν γε μὴν ὅτοι.
 ἔ γάρ ῥα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν,
 ἄρης τε βροτολοιγὸς ἔρις τ' ἄμωτον μεμαῖα.
 τὴν δ' Αἴαντε δύω, κῆρ' ὀδυσσεύς, κῆρ' Διομήδης,
 ὠπρωκὸν δαναὸς πολέμιζέμεν. οἱ δὲ κῆρ' αὐτοῖ
 ὅτε βίαν ἔδωκ' ὑπεδείδισαν ὅτε ἰωκῆς,
 ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσιν ὀϊκότες, ὥς τε κρονίῳ
 νινεμῖος ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν.
 ἀβρέμας δ' ὄφρ' αὖθις μένος βορέαο, κῆρ' ἄλλων
 ζαχρεῶν ἀνέμων, οἱ τε νέφεα σκιδόντα
 πνοῇσι λιγυρῇσι διασκειδνάσιν αἶντες,
 ὥς δαναοὶ προῶν μένον ἔμπεδον ὅδ' ἐφ' ἔβοντο.
 ἀπείδης δ' αὖ ὄμιλον ἐφοῖτα, πολλὰ κελύων.
 Ω φίλοι, ἀνέρες ἔσε', κῆρ' ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 ἀμύχης τ' ἀδείσθε κατὰ κρατερὰς ὕσμινας.
 αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἢ ἐπέφανται.
 φρυγόντων δ' ὅτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται, ὅτε τις ἄλκη.
 ἦ κῆρ' ἀκόντισαι δουρὶ θοῶς. βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα
 αἰεΐεω

αἰνείω ἔπαρον μεγαθύμῃ Διὶ κδῶντα
 πρῆκσι δὲν ὃν βῶε δ' ὡς πριάμοιο τέκεαι
 τίον' ἐπὶ θοδὸς ἔσκε μετὰ πρῶτοις μάχεσθαι·
 τὸν ῥ' ἄκ' ἄσπίδα δουρὶ βάλε κρείων ἀγαμέμνων·
 ἡδ' ὅν' ἔγχος ἔρυχε διὰ πρὸ δὲ εἶσαρ κῆρ τῆς.
 νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασεν·
 δύντησεν δὲ πεσὼν ἀράβησε δὲ τάλχε' ἐπ' αὐτῷ·
 ἐνθ' αὐτ' αἰνείας δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 ἔξε διοκλῆος κρήθωνά τε ὀρσίλοχόν τε·
 τῶν ῥ' ἀπατήρ μιν ἔβαιεν ἐὺκτιμένη ἐνὶ φηρῇ,
 ἀφ' ἧος βιοτόιο γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 ἀλφειῷ· ὅς τ' αὐτὸν ῥέοι πυλίων διὰ γαίης.
 ὃς τέκετ' ὀρσίλοχον πολέεσσι ἄνδρα κεν ἀναικτα·
 ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἐτίκτε διοκλῆα μεγαθύμον·
 ἃ κ' δὲ διοκλῆος διδυμάονε πάτερ γενέσθην
 κρήθων ὀρσίλοχος τε μάχης αὖ εἰδότε πάσης·
 τὰ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
 ἱλίον εἰς ἀπώλον ἄμ' ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τιμὴν ἀφ' αἰδῆος ἀγαμέμνονι καὶ μενέλαῳ
 ἀρνυμένω· τῷ δ' αὖτε τέλος θανάτοιο κέλυφεν·
 οἷῳ τῷ γε λείοντε δ' ὤω ὄρεος κορυφῇσιν
 ἐβάρετ' ὑπὸ μνηστῆρ' βαθείης τάρφουσιν ὕλης,
 τὸ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντο βόας, καὶ ἱφία μῆλα
 σταθμὸς ἀνθρώπων κβαί' ἔτεον, ὅρρα καὶ αὐτῷ·
 ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκτανεν ὁ γ' εἰ χαλκῷ,
 τοίῳ τὰ χεῖρεσιν ὑπ' αἰνείας δαμέντε,
 κατ' ἐσέτην ἐλάτῃσιν ἐοικότες ὑψηλοῖσιν·
 τὸ δὲ πεσόντ' ἐλέησε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεικορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ,
 σείων ἐχέειν τὸ δ' ὤφρα μιν μένος ἄρης,

ΟΜΗΡΟΥ

τὰ φρονέων ἵνα χερσὶν ὑπ' αἰνείας δαμῇ.
 τὸν δ' ἴδεν ἀντίλοχος μεγαθύμῳ νέεσσος ἦδος.
 βῆ δὲ διὰ προμάχων· πέρι γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν,
 μή τι πάθῃ, μέγα δέ σφραδ' ἀποσφύλλει πόνοιο.
 τὼ μὲν δὴ, χεῖράς τε καὶ ἔχαι ὀξυδύντα,
 ἀντίον ἀμυγλῶν ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
 ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄχι παρίσταρ ποιμένι λαῶν.
 αἰνείας δ' ὅ μινε βοὸς περὶ ὧν πελεμιστὴς,
 ὥς εἶδεν δῶ φῶτε παρ' ἀμυγλοῖσι μένοντε.
 οἷδ' ἐπεὶ οἷον νεκρὸς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 τὼ μὲν ἄρα δειλῶ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων.
 αὐτὰρ δὲ σφρεθέντε μετὰ πρῶτοισι μαχέσθην.
 εἴθθα πυλαιμένεια ἐλέτην ἀτάλαντον ἄρηι,
 ὄρχον παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστῶν.
 τὸν μὲν ἄρ' ἀφροδίτης θυρικλῦς μενέλαος,
 ἔσθ' ἔχ' ἑῖ νύξ' ἐκτὰ κληῖδα τυχήσας.
 ἀντίλοχος δὲ μῦθονα βάλ' ἡνίοχον θεράποντα,
 ἔσθ' ὅν' ἀτυμνιάδην· ὃ δ' ὕπερρε μῶνυχας ἵππους.
 χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον ἐν δ' ἄρα χερῶν
 ἡνία λαὸν ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
 ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας εἴφει ἦλασε κόρησιν.
 αὐτὰρ ἄν' ἀσπιδόων, οὐβρέος ἔκπεσε δίφρου
 κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμους.
 δηθὰ μάλ' εἰσῆκει τύχε γὰρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης,
 ὅφρ' ἵππῳ πηξάντε χαμαὶ βάλλον ἐν κονίῃσι.
 τῷ δ' ἵμας ἀντίλοχος, μετὰ ἧ σφραγὶν ἦλας Ἀχαιῶν.
 τῷ δ' ἔκτωρ ἐνόησε κῆτα στήθεσσι, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτὸς
 κεκληγὼς ἅμα δὲ πρῶτον εἶποντο φάλαγγες.
 κραιτεράε' ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄρης, καὶ πότνι' ἐνυῶ,
 ἢ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναδεία ἀνιστῆτος,

ἄρης

Ο ΜΗΡΟΥ

οἳ πολλοί τε καὶ ἰσθλοὶ ἐπέπασαν ἔχε' ἔχοντες,
οἳ ἐμεῖαν πρὶ ἐόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἄλκιον,
ὥσαν ἀπὸ σφείων ὁδὸν, χαλαόμενος πελεμίσχην,
ὥς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατὶν ὕσμινιν.
τληπόλεμον δ' ἤρακλίδην, ἣν τε, μέαν τε,
ᾧρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ σαρπηδὸνι μοῖρα κραταιή.
οἳ δ' ὅτε δὴ χερσὶν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰάντες,
ἔδς θ' ἰγνώσας τε δίδς νερεληγερέταο,
ὦν καὶ τληπόλεμος πρότρεος πρὸς μῦθον ἔειπεν·

Σαρπηδὸν λυκίων βασιλῆϊ, τίς τοι ἀνάγκη
πῶλαιον ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδελήμονι φωτὶ
φουδόμενοι δέσσεσσι δίδς γόνον ἀγιδχοιο
εἶναι. ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπισύειαι ἀνδρῶν,
οἳ δίδς ἐξεγίνοντο, ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
αἳ δὲ οἶόν τινά φασι βίην ἤρακλίδην,
εἶναι ἐμὸν πατέρα θρασυ μέμνονα θυμολέοντα,
ὅς ποτε δῶρ' ἐλθὼν, ἐνεχ' ἵππων λαομέδοντος,
ἐξ οἷος σάω νηυσὶ, καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
ἰλίῳ ἐξαλάπαξε πόλιν· χήρωσε δ' ἀργαῖς.
σοὶ δὲ κακὸς κτλ θυμὸς, ἀποπθινύθης δὲ λαοί·
ὅδ' ἐπεί σε πῶλαιον ὄψομαι ἄλκιρ' ἰσέσθαι,
ἐλθόντ' ἐκ λυκίης καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἶμι,
αἳ ὅτ' ἐμὴ δμινθέντα, πύλας αἶδαο περὶ στήν·

Τὸν δ' αὖ σαρπηδὼν λυκίων ἄγος ἀντίον ἦν δα,
τληπόλεμ' ἦτοι κείνος ἀπώλεσεν ἴλιον ἱρὴν,
ἀνέρος ἀρραδίῃσιν ἀγαυῷ λαομέδοντος·
ὅς ῥά μιν οὐ ἐρέαντα, κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
καὶ ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἶνεκα τληπόλεος ἦλθε.
σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδ' ἐφημὶ γόνον καὶ κῆρα μέλαινα
ὅξ' ἐμέθεν τάξεσθαι· ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα,
αὐχός

ἄχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' αἶδι κλυτοπῶλῳ,
 Ω' σφάτω σαρπηδῶν· ὃ δ' ἀνέχετο μέλινον ἔγχος
 τληπόλεμος· καὶ τὸν ἰδὼν ὁ μαρτῆ δ' ἔρατα μακρὰ
 ἐκ χειρῶν ἤϊσαν· ὁ μὲν βάλεν αὐτὸν χένος μέσσοι
 σαρπηδῶν, αἰχμὴ δὲ διαμτρεῖ ἤλθ' ἀλεγεινή.
 τὸν δὲ κετ' ὀρθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ' ἐκάλυψε.
 τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριπερὸν ἔχει μακρῷ
 βεβλήκει· αἰχμὴ δὲ διέαυτο μεμῶσσαι
 ὅσσ' ἐχρηφθεῖσα· πατὴρ δ' ἐτίλοιζον ἄμωσεν.
 οἱ μὲν ἀντίθεον σαρπηδῶνα· δῖοι ἑταῖροι,
 εἰς ἕρπον πλέμοιο· βάρανε δέ μιν δόρυ μακρόν
 ἑλκόμενον· τὸ ἰδὼν, ὅτις ἐπεφράσασατ', ὅδ' ἐνόησε
 μηρὸν ἐξερύσαι δόρυ μέλινον, ὅρ' ἐπιβλή
 σπονδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
 τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν ἐϋκνήμιδ' ὀχαιοὶ
 εἰς ἕρπον πλέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 τλήμονα θυμὸν ἔχων· μάμισε δέ οἱ φίλον ἦτορ·
 μὲν μῆριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν
 ἢ προτέρῳ δίδος ἦδ' ἐρυγδύποιο διώκοι,
 ἢ ὅ γε τῶν πλεόνων λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο·
 ὅδ' ἄρ' Ὀδυσσεύς· μεγαλήτορι μῦθοισι μὲν ἦεν,
 ὁρῶν δὲ δίδος ἦδ' ἀπικτάμεν ὁ ξείν' Ἀχαιῶν.
 τῷ ῥά κατὰ πηθὺ λυκίων φάπε θυμὸν ἀθήνη·
 εἴθ' ὅ γε κοῖραν ἔειπεν ἀλάστορά τε, χρομίον τε,
 ἀλκυνδρόν θ' ἄλιόν τε, νοήμονά τε, πρύτανίν τε.
 καὶ νῦν ἔτι πλεόνας λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 εἰ μὴ ἄρ' ὅ γε νόησε μέγας κορυθαίολος ἦτορ·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπὶ χαλκῷ
 δεῖμα φέρων δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσίοντι
 σαρπηδῶν δίδος ἦδ' ἐπεὶ δ' Ὀλοφυνδὸν ἔειπε·

Η ιϛ

ΟΜΗΡΟΥ

φρίαμίδην, μὴ δὴ μεῖλιν δαναοῖσι ἔασης
 κείσθαι ἀντὶ πάμμου, ἔπειτά με κῆρ λίποι αἰῶν
 ἐν πόλῃ μετέρη· ἐπὶ ὅν ἄρ' ἐμελλον ἔγωγε
 νοσήσας οἰκόν τε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 αὐφρονέην ἄλλοχόν τε φίλην, κῆρ νήπιον ἔοσ·
 Ως φάτο τὸν δ' ὅτι προσέφη κορυθαίολος ἔκτωρ,
 ἀνὰ παρῆξεν λελημένοι, ὄφρα τάχιστα
 ὥσασιν ἀργεῖας πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο
 οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
 εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο διὸς πρὶς ἑλλὰς φηγεῖν.
 ἐκ δ' ἄρ' αἱ μὲν δόρυ μείλινον ὥς τε θυράζε
 ἰφθίμος πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος.
 τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ κῆρ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
 αὐτὶς δ' ἄμπνύοι περὶ δὲ πνοὴ βορέαο
 ξύρρη ἐπιπνέουσα κῆρ κῆρ φηβότα θυμὸν
 ἀργεῖσι δ' ὑπ' ἄρηι, κῆρ ἔκτορι χαλκοκορυσσῇ
 ἥτε ποτε προτρέποντο μελαινώων ἐπὶ νηῶν,
 ἥτε πρὶν ἀντὶ δέροντο μάχῃ, ἀντὶ δὲ πῶς
 χαλκὸν θῶς ἐπύθοντο μετὰ πρῶεσσιν ἄρῃα.
 ἐνθα τῖνα πρῶτον, τῖνα δ' ὕστατον ἐξενάρξεν.
 ἔκτωρ τε πριάμοιο παῖς, κῆρ χαλκείος ἄρης,
 ἀντίθεον ταύθραντ', ἐπὶ δὲ πλῆξιππον ὀρέσση,
 ποῦ χόντ' ἀχμητῶν, αἰτώλιον οἶνός μιν τε,
 οἶνοπίδην θ' ἔλενον, κῆρ ὀρέσβιον αἰολομήδην,
 ὅς ῥ' ἐν ὕλῃ νῆεσσι μέγα πλῆτοιο μεμνηώς,
 λίμνη κελυμμένος κηδαιΐδι· παρ δὲ οἱ ἄλλοι
 νῆον βοιωτοῖ μάλα πύονα δῖον ἔχοντες·
 τῆς δ' ὥς οἷον ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 ἀργεῖας ὀλέκοντας ἐνὶ κρατῇ ὕσμινῃ,
 αὐτὴ δ' Ἀθηναίην ἔπειτα πῆδόν τε προσήυδα·
 ὦ πόποι

Ω^ς πόποι ἀγχιόχοιο Διὸς τέκος ἄρ' ὑπὸ νῆϊ
 ἢ ῥ' ἄλιον ἄν μῦθον ὑπέστη μιν μενεαῶν
 ἴλιον τ' ἐκ πέρσαντ' αὐτίχ' ἔχον ἀπονείδαι,
 εἰ ὕτω μένεσθαι ἐάσομεν ὕλον ἄρ' ἡ.
 αἶψ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμετα θύριδος ἀλκῆς.
 Ω^ς εἶρατ', ὅδ' ἀπίθισε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἦ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκος ἐντυεν ἵππας
 ἦρ' ἡ πρόσβα θεὰ θυγάτηρ μέγαλοιο χρόνοιο·
 ἦ βη δ' ἄμρ' ὀχέεαι θοῶς βάλε καὶ μύλα καὶ κλα
 χαλκῆα ὀκτώνημα σιδηρεῖω ἄξοσι ἄμφις.
 τῶν ἦτοι χρυσῆ ἵτις ἄρ' ἔσθιτος. αὐτὰρ ὕπρ' ἔθεν
 χαλκῆ ἐπίσσωρα προσαρηρότα θαῦμα ἰδέσθαι·
 πῆμναι δ' ἄργύρεα εἰσὶ πρίδρομοι ἀμροτέρωθεν·
 δίφρος δὲ χρυσεῖσι, καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
 ἐντέταται· τοιαῖα δὲ πρίδρομοι ἀντιγῆς εἰσι
 τῶ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν. αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
 δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν. ἐν δὲ λέπιδνα
 καλὰ ἔβαλε χρύσει', ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἦγαγεν ἦρ' ἡ
 ἵππας ὠκύποδας μεμαῖ' ἑρίδος καὶ αὐτῆς.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη κέρη Διὸς ἀγχιόχοιο
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν παπρὸς ἐπ' ὕδει
 ποικίλον ὃν ῥ' αὐτὴ ποίησατο, καὶ καὶ με χρσίν·
 ἦ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 ταῦχεσιν ἐς πόλεμον θωρήκετο διακρυόεντα.
 ἄμφι δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετ' ἀγίδα θυγαυόεσσαν
 δεινὴν· ἣν πρὶ μὲν πάντῃ φόβος ἐπ' ἔειπτο,
 ἐν δ' ἑρίσιν, ἐν δ' Ἀλκῇ, ἐν δὲ κρυόεσσι ἰωνή·
 ἐν δὲ τε γοργεῖν κεραλὴ δεινόιο πελώρου
 δεινὴ τε, σμερδνὴ τε Διὸς τέρας ἀγχιόχοιο.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμρίφαλον καυέην θέτα τετραφάληρον

Η ιιη

ΟΜΗΡΟΥ

χρυσήν, ἐκ τῶν πόλεων πρυλεία ἀραρήξαν
 ἐς δ' ὄχλα φλόγα ποσὶ βήσετο· λάζετο δ' ἔγχος,
 βριθὺ, μέγα σιβαρόν τῷ δάμνησι σίχασ' ἀνδρῶν,
 ἥρων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάγη.
 ἦρ δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππυς.
 αὐτόμαται πύλαι μύκον ἕραν, ὅς ἐχον ὦραι,
 τῆς ἐπιτέβραπαι μέγας ἕρανός ἑλυμπόσ τε,
 ἡ λυγρὰ ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἡ δ' ἐπιθεῖναι.
 τῇ ῥα δ' αὐτάων κενθρονεμέας ἔχον ἵππυς.
 οὐρον δὲ κρονίωνα θεῶν ἀτρ' ἤμενον ἄλλων,
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πλυδράδος ἑλυμποιο.
 ἐνθ' ἵππυς σήσασα θεὰ λουκώλενος ἦρ,
 ζῆν' ἕπατον κρονίδην ἐξήρετο, καὶ προσέειπε.
 Ζὼ πάτερ, ἔνεμεισὶ ζῆαίρε τάδε κερτράεργα
 θαλάσσιον τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν ἀχαιῶν
 μάτ', ἀτὰρ ἔκτα νόσμον ἐμοῖδ' ἔγχος· οἳ δὲ ἔηληοι
 τέρπονται κύπρις τε, καὶ ἄργυρότοξος ἀπόλλων·
 ἄρρονα τῷτον ἀνέντ' ὅς ἔτινα οἶδε θέμισα·
 ζῶ πάτερ ἡ ῥα τί μοι κεκολόσσαι, αἶνευ ἄρρη
 λυγρῶς πεπληγῆα μάχης ἐξαποδίωμαι.
 Τῇ δ' ἅπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 ἄρρη μὲν οἳ ἐπρσον ἀθηναίην ἀγελεῖν,
 ἡ ἐμάλις εἴωθε κτηνὴς ὀδωῶσι πελάζειν.
 Ως ἔφατ', ἡ δ' ἀπίθισε θεὰ λουκώλενος ἦρ.
 μάστιξεν δ' ἵππυς· τῷ δ' ἔκ' ἄκοντε πετέσθην
 μεσηγυὺς γαίης τε καὶ ἕραν ἄσπερόντος·
 ὅσσον δ' ἡροφθὲς ἀνὴρ ἰδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 ἤμενος ἐν σκοπιῇ λούσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 ῥάσεν ἐπιθρώσκησι θεῶν ὑψυχέσθ' ἵπποι.
 αἰὶν' ὅτε δὴ φροῖν ἴξον ποταμῷ τε ρέοντε,

ἦ χε

ἦχι ροὰς σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ σκάμανδρος,
 ἐνθ' ἵππας ἔπαισε θεὰ λυκώλενος ἦρη
 λύσσα' ἐξ ὀχέων· πρὶ δ' ἠέρα πύλαι ἔχον·
 τοῖσι δ' ἄμβροσίνην σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 αἱ δὲ βάπην φήρωσι πελάσιν ἰθιμαθ' ὁμοῖαι,
 ἀνδράσιν ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαῖσαι.
 αἳ δ' ὅτε δῆρ' ἵκνοντο πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 ἔτασαν, ἀμφὶ βίην διομήδεος ἱπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσιν εἰκοτόδ' ὠμοφάτοισιν,
 ἦ συσι καὶ προισιν, τῶν τε θένος ἔκ' ἀλαπαδνόν,
 ἐνθα σᾶσ' ἦυσε θεὰ λυκώλενος ἦρη,
 σέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκιοφώνῳ,
 ὅς ῥ' ὅσον αὐδῆσας χ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.
 αἰδώς ἀργεῖοι, καὶ μ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγῆτοί,
 ὄφρα μὲν ὅς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 ὅδε ποτε φῶδ' ἀπὸ πυλάων δαρδανιάων
 οἵ χνεσκον· κείν' γὰρ ἐδέδισαν ὄβριμον ἔχος
 νῦν δ' ἔχθεν πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται·
 Ως εἰπὼς ὥρμαι μένος, καὶ θυμὸν ἐκέσσε
 τυδείδῃ δ' ἐπὶ ῥυσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 αὔρε δὲ ῥόν γε ἀνάκτα παρ' ἵπποισι καὶ ὀχέοισιν
 ἔλκος ἀναψύχοντα, ῥ' μιν βάλε πάνδαρος ἰώ·
 ἰδοὺς γάρ μιν ἔτρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος ἀγκυκλῆ· τῷ τείρετο καὶ μένε δὲ χεῖρα
 ἀνδ' ἰχὼν τελαμῶνα, πελαγνεύς αἶμα πεμόρην.
 ἱππεῖς δὲ θεὰ ζυγὴν ἤφατο, φώνησέν τε.
 ἦ ὀλίγον οἱ πάσδε εἰκότα γένητο τυδούς.
 τυδούς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχίτης.
 καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζην ἔκ' εἵσκειν,
 ἦ δ' ἐκ παρὰ σφιν, ὅτε τ' ἦλυθε γόσφιν ἀχαιῶν

ΟΜΗΡΟΥ

ἄγγελος εἰς θῆβας πολέας μετὰ κρημείωνας
 δαίνυσθαι μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκκλητον.
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν κερτρὸν ὥς τὸ πάρος περ,
 κούρην κρημείων προκρίζετο πάντα δ' αἰὲς
 ῥηιδίως τοῖσι τοῖς ἐγὼν ἐπιταρρώθους ἦα.
 σοὶ δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παράθ' ἵσταμαι· ὃ δὲ φυλάσσω
 καὶ σε προφρονέως κέλομαι βῶεαι μάχεσθαι·
 ἀνὰ σὺν ἢ κρημῶτος πρυαίῃς γῆα δέδουκεν,
 ἢ νῦν σέ περ δέος ἵχθ' ἀκῆριον ὃ σύγ' ἔπειτα
 τυδείας ἐκγονόσ' εἰσι δαΐφρονος οἰνείδαο·

Τὴν δ' ἀπαμβρόμενος προσέφη κρατρὸς διομήδης.
 γινώσκω σε θεὰ θυγάτηρ Διὸς ἀργιόχοιο·
 τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, ὃ δ' ἐπικεύσω.
 ὅτε τί με δέος ἵχθ' ἀκῆριον, ὅτε τις ὄντος,
 ἀνὰ τί σῶν μέμνημαι ἐφ' ἐμῶν, ὥς ἐπέτειλας.
 ὅ μ' εἶας μακθρεῖαι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 τοῖς ἄλλοις. ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη
 ἐλθῇ εἰς πόλεμον, τήν γ' ὃ τά μεν δέει χαλκῷ·
 τῷνεκ' νῦν αὖτις τ' ἵνα χάρομαι, ἢ δὲ κρημῶτος,
 ἀργεῖν ἐκέλευσα ἀλῆμεναι ἐνθάδε πάντας
 γινώσκω γὰρ ἄρ' ἔα μάχην ἀνὰ κοίραν ὄντα·

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 τυδείδῃ διομήδῃ· ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 μή τε σύ γ' ἄρ' ἔα τὴν δὲ δειδίδω, μή τε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων· τοῖσι τοῖς ἐγὼν ἐπιταρρώθους εἰμι.
 ἀνὰ γὰρ ἔπαρ' ἡρώεσσιν ἔχει μῶνυ χάσ' ἵππας
 τυφλὸν δὲ χερσίν, μὴ δ' ἄλλο θῆρον ἄρ' ἔα
 τῶτον μοι νόμιμον τυκῆν κρημῶτος ἀγοπρόσαλλον.
 ὃς πρῶτον μὲν ἐμοί τε κρημῶτος, σὺν τ' ἀγοράων
 ἔρωσι μάχεσθαι, ἀτὰρ ἀργείοισιν ἄρ' ἔειπε·

νῦν δὲ μετὰ βῶεσσιν ὁμιλεῖ τῶν δὲ λείλαται.
 ὧς φασμένη, δένελον μὲν ἄρ' ἵππων ὥστε χαμάζε
 χειρὶ πάλιν ἐρύσας· ὃ δ' ἄρ' ἐμμάπτεως ἀπόρυσσε.
 ἦ δ' ὅτε δί' ῥρον ἐβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
 ἐμμεμαῖα θεὰ μέγα δ' ἐβραχε φήγινος ἄξεων
 βριθοσαῶν· δῖνῃν γὰρ ἄγε θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον
 λάξετο δὲ μάστιγα καὶ ἠνία παλλὰς ἀθήνη·
 αὐτίκ' ἐπ' ἄρ' ἠὲ πρῶτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 ἦτοι ὁ μὲν πρίφαντα πελώριον ἐξενάρξεν.
 αἰτωλῶν δ' ἔχ' ἄριστον ὀχισί' ἄγλαδ' ἵον·
 τὴν μὲν ἄρ' ἐξενάρξεν μισαφρόνος· αὐτὰρ ἀθήνη
 δῖν' ἄλδος κωϊήν, μή μιν ἴδοι ὄβριμος ἄρης·
 ὥς δὲ εἶδε βρωτολοιοῦς ἄρης Διομήδεα δῖον
 ἦτοι ὁ μὲν πρίφαντα πελώριον αὐτὸς ἔασεν
 κείσθαι· ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξείνυτο θυμὸν·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἰπποδάμοιο·
 οἱ δ' ὅτε δὴ χεῖρ' ἦσαν ἐπ' ἀμύλοισιν ἰόντες,
 πρόσθεν ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἠνίαθ' ἵππων
 ἔχει χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει·
 καὶ τό γε χειρὶ λαβῆσα θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη
 ὥσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτάσιον αἰχθῆται.
 δούτρως αὐτὸς ὥρματο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔχει χαλκείῳ, ἐτέρησε δὲ παλλὰς ἀθήνη
 νεάτον δὲ κενεῶνα, ὅθι ξωπνεῖσκειτο μίσην·
 τῇ ῥά μιν ἔτα τυχὼν δικά δὲ χροά καλὸν ἔδειξεν·
 ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτίς· ὃ δ' ἐβραχε χάλκεος ἄρης·
 ὅσων τ' ἀντιάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δὲ καὶ χιλοὶ
 ἀνέρθε' ἐν πλέμῳ, ἔριδα σιωπῶντες ἄρηος,
 τῆς δ' ἄρ' ὕπρόμος εἶλεν ἀχαιῶς τε βῶας τε
 δέσαντας, ὅσων ἐβραχ' ἄρης ὅσος πλέμοιο·

ΟΜΗΡΟΥ

οἷον δ' ἐκ νεφέων ἱρεβεννὴ φαίνεται αἴηρ
 καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέρος ὀρνυμένοιο,
 τοῖος τυδείδῃ διομήδεϊ χάλκεος ἄρης
 φαίνεται ὁ μὲν νεφέων ἰὼν εἰς ἕραν ὀνυρῶν.
 καρπαλίμως δ' ἵκεν θεῶν ἔδος αἰπὸν ὄλυμπον.
 παρ δὲ διὸν κρονίωνι καθέζετο θυμὸν ἄχούων.
 δῖ' αἰ δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς.
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος, ἔπει πῖβόντα προσνύδα·
 Ζεὺ πάτερ, ὅννε μεσίξῃ ὀρώων τάδε καρτερὰ ἔργα
 αἰεῖτοί ῥίγισα θεοὶ τεληότῃς εἰ μὴν
 ἀνῆλθον ἰόππῃ χάριν δ' ἀνδρασι φέροντ' ὅς·
 σοὶ πάντ' ὅς μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκῃς ἄρρονα κῆρην
 ὀλομένην· ἦ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμνηεν·
 ἄλλοι μὲν γὰρ πάντ' ὅς σοι θεοὶ εἰσὶν ὄλυμπῳ
 σοὶ τ' ἐπιπείθονται, καὶ δὲ δὴ μέσθ' ἔκτος.
 ταύτην δ' ὅτ' ἐπεί προτιβάλλεαι ὅτε τι ἔργῳ,
 ἀν' ἀνίεις· ἐπεὶ αὖρς ἐγείναο παῖδ' αἰὶ δῆλον,
 ἦ νῦν τυδείος υἱὸν ὑπέρθυμον διομήδεα
 μαργάνην ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 κῦπριδά μιν πρῶτον χερδὸν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τ' αὐτῷ μοι ἐπέλυτο δαίμονι ἴσος.
 ἀνὰ μὲν ὑπὸ νεικῆν ταχέος πόδ' ὅς· ἦ τέ κε διηρὸν
 αὐτὸς πῆματ' ἐπαχον ἐν ἀνῆσιν νεκρόδαιον,
 ἦ κεν ζῶς ἀμειννὸς ἐκ χαλκοῖο τυτῆσι
 Ἦν δ' αὖρ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 μή τί μοι ἀγοπρόσαλλε παρελόμενος μιν ὑρίξει.
 ἔχθιστος δέ μοι ἐσὶ θεῶν, οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν·
 αἰὲν γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμός τε μάχαι τε.
 μηδὲς τοι μένος ἔστιν ἀάχετον, ὅν ἐπιγυῖον
 ἦρως πῶν μὲν ἐγὼ παρδὴ δάμνημ' ἐπέεσσιν.

πῶς οἶω κείνης τάδε παῖν ἐννεσίησιν·
 αἶψ' ὅ μιν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἀλλ' ἔχοντα.
 ἐκ γὰρ ἐμῷ γένος εἰσὶ ἐμοὶ δέ σε γένετο μήτηρ·
 εἰ δέ τιν' ἐξ ἄλλης γε θεῶν γένοντο δ' αἰδώς.
 καί κεν δὴ πάλαι ἦατα ἐνέρτρεος ὕρανιάνων·
 ὧς φάτο καὶ παῖν ἄνωγει ἰήσασθαι.
 τῷ δ' ἐπὶ παιήων ὀδυνήρατα φάρμακα πάσων,
 ἢ κέσ' αὖτ' ὅ μιν γάρ τι καταθνήσκ' ὑπέτυκτο·
 ὧς δ' ὅτ' ὁ πὸς γὰρ λαλὸν ἐπειθόμενος σωέτηξεν·
 ὕπρ' ὅν ἐδ' ἔν, μάλα δ' ὥκε περιστρέφεται κυκλῶντι,
 ὧς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θῆρον ἄρ' ἡ·
 τὸν δ' ἦ βη λῦσεν χαριέντα δέ εἰματα ἔει·
 πὰρ δ' ἐπὶ κρονίῳτι καθέζετο κύδ' εἰ γὰρ ὦν·
 αἰδ' αὖτ' ἔτι πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο,
 ἦρ' ἡ τ' ἀργεῖη, καὶ ἀλαλκομένης ἀθήνη
 παύσασα βροτολογὸν ἄρ' ἡν ἀνδροκτασίῳτι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ζ. ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ

Ὡν θεῶν ἀποστάτων τῆς μάχης, οἱ Ἕληνθε
πολλὰς ἀναιρῶσι τῶν βῶων· ἑλένη δὲ συμβα-
λόντων, ἔκτωρ εἰς τὴν πόλιν ἀνεισι, καὶ τῇ
μητρὶ κελεύει ἐκβῆ εὐξαθαι τῇ ἀθηνᾷ, καὶ ὑπαχέ-
σθαι αὐτῇ δώδεκα βοῶν θυσίαν, ὅπως ἦν διομήδην
ἀποστήσει τῆς μάχης· τίως δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῷ πε-
δίῳ, γλαῦκος καὶ διομήδης ἀναγνωρίσαντες παρῶν
φιλίαν, διαλαλῶνσι τὰ ὅπλα ἀμύηλοις· ἔκτωρ δὲ διαλε-
χθεὶς τῇ μητρὶ ἐκβῆ, καὶ τῇ γυναικὶ ἀνδρομάχῃ, σὺν
τῷ ἀδελφῷ ἀλεξάνδρῳ εἰς τὸν πόλεμον ἔξεισιν.

ΙΛΙΑΔΟΣ. Ζ'. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Ζῆτα δ' ἄρ' ἀνδρομάχης καὶ ἔκτορος ἐς δ' αἰετῶν.

Γῶν δ' οἶώθη καὶ ἀχαιῶν φύλο-
πιδ' ἀνὴρ.

πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἐνθ' ἴθυσεν μά-
χη πεδίῳ,

ἀμύλων ἰθαυομένων χαλκήρεα δ' ὕρα,

μευνηγὺς σιμόεντος ἰδὲ ξάνθοιο ροάων.

αἶψα δὲ πρῶτος τελαμώνιος ἔρκος ἀχαιῶν,

φῶν ῥῆξε φάλαγγα, φῶς δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν

ἄνδρα βαλὼν ὃς αἰετὸς ἐνὶ θρήκεσσι τέτυκτο

ἕδ' ἐδ' ὕψωρ ἀκόμαντ' ἦν τε μέγαν τε.

τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἰπποδάμειος.

ἐκδὲ μετώπῳ πῆξε· πέρισε δ' ἄρ' ὅς τ' ὦν εἶσω

αἰχμὴ χαλκείῃ· κνέδε σκοτὸς δ' αὖ ἐκάλυψεν.

ἄελλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης

τουθρανίδην, ὃς ἔναιεν εὐκτιμένη ἐν ὀρίσβῃ

ἄφνειος βιότοιο φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν,

πάντας γὰρ φιλέσκειν ὁ δ' ἔπι οἰκίᾳ καίων·

ἀμείβοι ὅστις τῶν γε τὸτ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·

πρόθεν ὑπαντιάσας, ἀμ' ἄμφω θυμὸν ἀπνύρα,

αὐτὸν καὶ θεράποντα καλίσσιον, ὃς ῥα τὸτ' ἵππων

ἔσκεν ὑφηνίοχος· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

δοῆσον δ' οὐρύαλος καὶ ὀφέλιον ἐξενάριξεν.

βῆ δὲ μετ' αἰσιπὸν καὶ πηδᾶσον, ὅς ποτε νύμφῃ

νηὶς ἀβαρβαρήν τέκ' ἄμύμονι βυκολίῳ.

βυκολίων δ' ἦν ἕδος ἀγαυῶν λαομέδοντος.

ΟΜΗΡΟΥ

πρεσβύτατος γενεῇ σκοτίον δ' ἐξείνατο μήτηρ.
 ποιμάνων δ' ἐπ' ἔσσι μῆτι φιλόπτι κῆρ ἀνῆ.
 ἥ δ' ὕπνου αμείνη, δίδυμάνε γένετο παῖδε.
 κῆρ ἰδὺ τῶν ὑπέλυσε μένος κῆρ φαίδιμα γῆα,
 μνηστᾶδης, κῆρ ἀπ' ὧμων τοῦ χεῖ ἐσύλα.
 ἄστυλλον δ' ἄρ' ἐπερνε μενεπιδλεμος πολυποίτης.
 πιδύτην δ' ὀδυσσεὺς περικώσιον ἐξενάριξεν,
 ἔγχεϊ χαλκείῳ, τῷ κῆρ δ' ἀρετάονα δ' ἴον.
 ἀντίλοχος δ' ἄβληρον ἐνῆρατο δὲρὶ φαεινῷ
 πεσσιδῆς· ἔλατον δ' ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 γαῖε δ' ἐσατνιόεντος ἐϋρρεῖται παρ' ὄχθας
 πῆδασον ἀπ' ἀνῆν· φύλακον δ' ἔλε λήϊτος ἥρως
 φούροντ' αὐρὺπυλος δ' ἐμελάνθιον ἐξενάριξεν.
 ἄδρηστον δ' ἄρ' ἐπειτα βοὴν ἀναθὸς μενέλαος
 ζῶον ἔλ' ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζόμενῳ πεδίῳ
 ὀζυρὶ βλαπθέντε μυρινίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα
 ἀξάντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, αὐτὸς μὲν ἐβῆτην
 πρὸς πόλιν ἥ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο.
 αὐτὸς δ' ἐκ δ' ὀροιο παρὰ βοχὸν ἐξεκλυῖσθι
 πρηνὴς ἐν κοινήσιν ἐπὶ σῶμα· παρ δ' οἱ ἐπὶ
 ἀπρεῖδης μενέλαος, ἔχων δουλιχόσκιον ἔγχος.
 ἄδρηστος δ' ἄρ' ἐπειτὰ λαβὼν ἐλίαιτο γένων.
 ζώρῃ ἄρεος ἡέ· σὺ δ' ἀξία δέξαι ἄποινα.
 πολλὰ δ' ἐν ἀργεῖ παρὸς κειμήλια κείται,
 χαλκὸς τε, χρυσὸς τε, πολὺν κηρὸς τε σιδήρεος.
 πῶν κέν τοι χάρισατο πατὴρ ἀπείροισι ἄποινα,
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτο ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν.
 ὦς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐπειθει
 κῆρ δ' ἡμιν τάχ' ἐμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν
 δῶσιν ὃ θεράποντι κῆρταξέμεν, ἀνδραμέμνων
 ἀντίος

ἀντίος ἦλθε θέων. καὶ ὁμοκλήσας, ἔπος ἦυδα
 Ωῖ πέπον, ὦ μενέλαε, τίη δὲ σὺ κηδεαι ὅτως
 ἀνδρῶν. ἢ σοι ἄριστα πεπόνηται κατὰ οἶκον
 πρὸς προῶν, τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι ἀπὺν ὀλεθρον,
 χεῖράς θ' ἡμετέρας. μήδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ
 κῆρον ἔοντα φέροι. μήδ' ὅς φύγοι, αἳ ἅμα πάντες
 ἰλίῳ ἐξαπολοίατ' ἀκμήδεσσι καὶ ἄραντοι.

Ως εἰπὼν, ἔβριψεν ἀδελφεῖον φρένας ἥρωε,
 αἰσιμα παρειπῶν. ὥδ' ἀπὸ ἔθεν ὥσατο χερσὶ
 ἥρω' ἀδριστον· ἔν δὲ κρείων ἀγαμέμνων
 ἔτα κατὰ λαπαρήν. ὃ δ' ἀνεπράπετ' ἀφείδης δὲ
 λαῖξ' ἐνσηθεσι βᾶς, ἐξέσπασε μέλινον ἔγχος·
 νῆστωρ δ' ὀρρεῖοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὐσας.
 ὦ φίλοι ἥρωες δαναοὶ θρᾶπόντες ἄρῃος,
 μή τις νῦν ἰσάων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
 μιμνέτω ὥς κεν πλείστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται.
 αἳ ἄνδρας κτείνωμεν ἔργα δὲ καὶ τὰ ἐκκλοι,
 νεκροὺς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνεώτας.

Ως εἰπὼν, ὥρῃε μένος, καὶ θυμὸν ἐκείνου.
 ἐνθά κεν αὖτε τῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' ἀχαιῶν,
 ἰλίον εἰσανέβρισαν ἀναλκήμεσι δαμέντες,
 εἰ μὴ ἄρ' ἀνείετε, καὶ ἔκτορι εἴπε παρασᾶς
 πριαμίδης ἕλενος, οἶωνο πόλων ὄχ' ἄριστος.
 ἀνείεα τε, καὶ ἔκτορ, ἐπεὶ πόνοσ' ὑμμι μάλισσε
 τῶων, καὶ λυκίων ἐγνέκλινται, ὅνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔτε, μάχεσθαι τε, φρονέειν τε,
 σῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκθήκετε πρὸ πυλῶν,
 πάντη ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυμνακῶν
 φάροντας πεσέειν, δηίοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ νε φάλαγγας ἐπηύνητον ἀπάσας,

ΟΜΗΡΟΥ

ἡμεῖς μὲν δαναοῖσι μαχισόμεθ' αὖθι μένοντες,
 καὶ μάλα τερόμεοί περ ἀναγκάη γὰρ ἐπείγῃ
 ἔκτορ ἅτάρ σὺ πόλιν δὲ μετέρχεο, εἴπῃ δ' ἐπειτὰ
 μητέρῃ σὴ καὶ ἐμῇ, ἣ δὲ ξυώουσα γεραιᾷς,
 νηδὺν ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ
 οἶξασα κληῖδι θυράσ' ἰβόισ' ὁμοιοί,
 πέπλον ὅς οἱ δοκεῖ χαρίεστος ἢ δὲ μέγιστος
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 θεῖναι ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠὲ νόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποχέσθαι δουραδέσ τε βῆς ἐν νηῷ
 ἥνις ἠκέστας ἱερὰ σέμεν. αἶκ' ἐλέησῃ
 αἶστυ τε, καὶ πρῶτον ἀλόχους, καὶ νηπία τέκνα,
 αἶκ' ἐν τυδείῳ ὕδν' ἀπόχῃ ἰλίῃ ἱρήσ,
 ἄγριον αἶχμητῶν κρατερὸν μῦθον φοβοίῃ,
 δν δ' ἔγῳ κέρτισον ἀχαιῶν φημι γενέσθαι·
 ὅδ' ἀχιλῆα ποθ' ὧδέ γ' ἐδείδιμεν ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 ὃν πέρ φασι θεῶς ἐξ ἔμμεναι. αἶκ' ὃ δὲ λίην
 μάνεται ὃ δέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζει.
 ὧς ἔφαθ'· ἔκτορ δ' ὅτι κερσηνῆτ' ἀπίθουεν.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν ταύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 πάλλων δ' ὅξ' ἐκ δούρα, κατὰ σφατόν ῥ' ἔχετο πάντῃ,
 ὁ δ' ὄντων μαχέσασθαι ἔειρε δὲ φύλῳ πιν αἰνῆν.
 οἳ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσαν ἀχαιῶν.
 ὄρρεϊσι δ' ὕπεχώρισαν, λῆξαν δὲ φόβοιο.
 φῶν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ ὕρανος ἀπρόεντος
 πρῶσιν ἀλεξίσοντα κατελθέμεν, ὥς ἐλελίχθην.
 ἔκτορ δὲ βῶεαιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
 Ἦ ῥ' ὅθ' ἐπέρθυμοι, τηλεκλιτοῖτ' ἐπίκροισι,
 ἀνέροισ' ἐπὶ φίλοι, μνήσασθε δὲ θυρίδος ἀλκῆς,
 ὅφρ' ἂν ἐγὼ βέω ποτὶ Ἴλιον, ἣ δὲ γέρυσιν

εἶπω

εἴπω βυλυτῆσι, καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισι
 δαίμοσιν ὀρήτασθαι ὑπ' ἡέθε δ' ἔκχαρ' ἔμβαο·
 ὧς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη κορυθαίολος ἔκτωρ
 ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπῃ, καὶ αὐχένα δέρμα κελαιόν,
 αἰνυξ, ἡ πυμάτη θέν' ἀσπίδος ὀμφαλόεσσης.
 γλαῦκος δ' ἴππολόχοιο παῖς, καὶ τυδείας υἱός,
 εἰς μέσον ἀμφοτέρων στείτην μεμαῶτε μάχεσθαι·
 οἵδ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 ὃν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 τίς δὲ σύ εἰσι φέριστε κρηταθητῶν ἀνθρώπων;
 ὃ μὲν γάρ πρ' ὧπα πα μάχη ἐνὶ κυδανείῃ
 τοπρὶν ἄτ' ἄρ' ἐμὲν αὖ γε πλὴν προβέβηκας ἀπάντων
 σὺ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμηνες·
 δυσήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιδῶσιν
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κρητ' ἔρανος εἰλήλεσθας
 ὃν ἐν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπερανόισι μαχοίμην
 ὃ δὲ γὰρ ὃ δὲ δρυάντος υἱὸς κρατερὸς λυκόδοργος
 δὴν ἦν, ὃς ῥὰ θεοῖσιν ἐπερανόισιν ἔριζεν·
 ὃς ποτε μακρομένοιο δαωνύλοιο τιθύνας
 σῶν κρητ' ἠγάθειν νυαήϊον, αἰδ' ἄμα πᾶσαι
 θυόλα χαμαὶ κρητέχοναν ὑπ' ἀνδροφόνιοι λυκέρην,
 θηρόμεναι βυπλῆϊ διώνυκος δὲ φοβηθεῖς,
 δύσεθ' ἀλὸς κρητὰ κῦμα· θέτις δ' ὕπεδέξατο κόλπῳ
 θειδιδότα κρατερὸς γὰρ ἔχε πρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή·
 τῷ μὲν ἐπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζῶντες,
 καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε κρόντος παῖς, ὃ δ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
 ὃ δ' ἄν' ἐγὼ μακέρεαι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι·
 εἰ δέ τις ἀνὶ βροτῶν, οἱ δ' ἄρ' ἔστι δὴν,
 ἄων ἴθ', ὥς κεν θάκον' ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.

ΟΜΗΡΟΥ

Τὸν δ' αὖθι' πολόχοιο προσήυδα φαιδριμος ἕός·
 τυδείδῃ μεγάθυμῃ τῇ γενεῇ ἐρεΐεις;
 οἷη γὰρ φύλλον γενεῇ, τοῖόνδε καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει· ἄλλα δ' ἐθ' ὕλῃ
 πλεθόωσα φύσ'· ἕκρος δ' ἐπὶ γίνετα ὥρῃ·
 ὡς ἀνδρῶν γενεῇ, ἢ κεν φύει· ἢ δ' ἀπλήγῃ·
 εἴδ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι· ὄφρ' αὖ εἴδῃς
 ἢ μετέρην γενεῇ, πολλοὶ δέ μιν ἀνδρὸς ἔσασιν.
 Ἔστι πόλις ἐφύρη μυχῷ ἄργεος ἰπποβότοιο.
 ἔνθα δὲ σίσυφος ἔσκειν ὁ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 σίσυφος αἰολίδης· ὁ δ' ἄρα γλαῦκον τέκεθ' ἕόν·
 αὐτὰρ γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα βελλεροφόντην.
 τῷ δὲ θεοὶ κῆλλος τε καὶ ἡνορέην ἐρατεινὴν
 ὥπασαν· ἀτὰρ οἱ προΐτος καὶ ἐμήσατο θυμῷ,
 ὅς γ' ἐκ δῆμῃ ἔλασεν· ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
 δαρείων· ὅς γάρ οἱ ὑπὸ σκῆπτρῳ ἐδάμασσε.
 τῷ δὲ γαυῇ προΐτῃ ἐπεμήνατο δ' ἰάντρα
 κρυπασδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀνὰ τὸν ἦτι
 πείθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα βελλεροφόντην·
 ἢ δὲ φουσαμένη προΐτον βασιλῆα προσήυδα·
 τεθνήκῃς ὦ προΐτ' ἢ κείτανε βελλεροφόντην,
 ὅς μ' ἐθέλει φιλότῃ μιγήμεναι ἢ ἐθέλῃς.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἀναικτα χόλος λάβεν· οἷον ἄκυσσε·
 κτεῖναι μὲν ῥ' ἄλλεῖνε σεβάνατο γὰρ τῷ θυμῷ.
 πέμπε δέ μιν λυκίην δ' ἐπόρεν δ' ὄγε σῆματ' αὐγχεῖ,
 γράψας ἐν πίνακι πύκτῳ θυμοῖσθερα πολλὰ·
 δεῖξαι δ' ἡνώγει ὦ πειθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιο·
 αὐτὰρ δ' βῆ λυκίην δὲ θεῶν ὑπ' ἀμύμονι προμή·
 αἰγ' ὅτε δ' ἄ λυκίην ἴξεν· ξανθὸν τε ῥέοντα,
 προρρονέως μιν τίεν ἀνάξ λυκίης εὐρείης.
 ἐνὶ ἡμαρ

ἐνὶ μαρ ξένιαι· καὶ ἐννέα βῆς ἱέρουσαν·
 αἰὶν δὲ δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδόδακτυλος ἡὼς,
 καὶ ῥτε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτε σῆμα ἰδέσθαι,
 ὅ, πῖ ῥά οἱ γαμβροῖο παρὰ προίτοιο φέροιτο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα καὶ δὴν παρεδέξατο γαμβρῷ,
 πρῶτον μὲν ῥά χιμαιραν ἄμαι μακρότην ἐκέλευσε
 πεφνέμεν· ἡ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, ὃ δ' ἀνθρώπων.
 πρόθε λίων, ὃ πῖθεν δὲ δοῦκων, μέσση δὲ χιμαίρα,
 δεινὸν ἀποπνέυσσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
 καὶ πῶ μὲν κατέπεφνε, θεῶν τρῶεσι πειθήσας.
 δούτρων αὖ, πολύμοισι μαχέσαστο κυδαλίμοισι.
 κατρίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμενοι ἀνδρῶν·
 ὃ κρίτον, αὖ, κατέπεφνε ἀμαζόνας ἀντιανείρας·
 τῷ δ' ἄρ' ἀνδρὶ χρομένω, πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε.
 κρίνας ἐκ λυκίης οὐρείης φῶτας ἀρίστους,
 εἶσε λόχον· τοῖ δ' ὅτι πάλιν οἶκονδε νέοντο·
 πάντας ἄρ' κατέπεφνε ἀμύμων βελλεροφόντης·
 αἰὶν δὲ δὴ γένωσκε θεῖνόν τε γόνον ἡὺν ἐόντα,
 αὐτὰ μιν κατέρυκε· δίδυα δ' ὅ γε θυγατέρας ἦν·
 δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἡμισυ πάσης·
 καὶ μὲν οἱ λυκίοι τέμενος τάμον ἐξοχὸν ἄλλων,
 καλὸν φυταλῆς, καὶ ὄρνυς, ὅρρα νέμοιτο·
 ἡ δ' ἔτεκε φίλα τέκνα δαΐφρονι βελλεροφόντη,
 ἴσανδρον τε, καὶ ἱππόλοχον καὶ λαοδάμειαν.
 λαοδάμειν μὲν, παρελέξατο μιητίετα ζεύς·
 ἡ δ' ἔτεκεν ἀντίθεον σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν·
 αἰὶν δὲ δὴ κακῆϊνος ἀπ' ἔχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
 ἦτοι ὃ κατὰ πείδιον ὃ ἀλκίον οἶος ἀλάτο,
 ὃν θυμὸν κατέδωκε, πᾶσι δ' ἀνθρώπων ἀλεείνων·
 ἴσανδρον δέ οἱ ὕον ἄρης ἄτος πλέμοιο,

ΟΜΗΡΟΥ

μαρναμένον σολύμοισι κατέκτανε κυδάλιμοισι
 πλὺν δὲ χολωσάμενι χρυσήνιος ἄρτεμις ἔκτα.
 ἱππόλοχος δὲ μὲν ἔτι κτε, καὶ ἐκ τῆς φημὶ γενέσθαι.
 πέμπε δὲ μὲν εὖ φροῖν. καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
 αἰὲν ἄριστον, καὶ ὑπεύροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 μὴ δὲ γένος πατέρων ἀχαιῶμεν, οἳ μὲν ἄριστοι
 ἐν τῇ φύρῃ ἐγένοντο, καὶ ἐν λυκίῃ σῦρεϊ.
 ταύτης τοι γενεῆς τε, καὶ σὺ χομαι αἵματος εἶναι.
 Ω' σφάτο· γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς διομήδης.
 ἔχως μὲν κατέπιξεν ἐπὶ χθονὶ πηλυβοτείρῃ.
 αὐτὰρ δὲ μὲν χίροις προσιύδα ποιμένα λαῶν.
 ἦ ῥα νύ μοι ξείνος παρῳῶς ἐσσι παλαιός.
 οἶνός γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα βελλεροφόντην
 ξείνισ' ἐπὶ μετάρροισιν, εἴκοσιν ἡματ' ἐρύξας
 οἳ δὲ, καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξενίῃα καλὰ
 οἶνός μιν ζωστήρα δῖδ' εὖ φοίνικι φαεινόν,
 βελλεροφόντης δὲ χύσεον δέπας ἀμυκίῳ πελλοῖ.
 καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.
 τυδεία δ' ὅ μιν μνημαί, ἐπεὶ μὲν τι τυτθὸν ἐόντα
 κῆλλιδ', ὅτ' ἐν θηβῆσιν ἀπώλετο λαὸς ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν σοὶ κῆρ ἐγὼ ξείνος φίλος ἄρρεϊ μέσσω
 εἰ μὴ σὺ δ' ἐν λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι,
 εἴχεα δ' ἀμυκίων ἀλεῶμεθα, καὶ δῖ' Ὀμίλῳ.
 πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ φῶβος, κλειτοί τ' ἐπί κεντροί
 κτείνειν, ὃν κε θεὸς γε πόρῃ, καὶ παρὶ κίχρῳ.
 πολλοὶ δ' αὖ σοὶ ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν, ὃν κε δαίηται.
 τῷ χεῖρα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμειβομένη, ὅφρα καὶ οἳ δὲ
 γινώσκιν ὅτι ξεῖνοι παρῳῶσι σὺ χόμεσθ' εἶναι.
 Ω' σφάρα φωνήσαντες, καὶ ὅππῃ αἰξάντες,
 χεῖρας τ' ἀμυκίων λαβέτην, καὶ πισώσαντο
 ἐνθ' αὖτε

ἐνθ' αὖτε γλαυκῶ κρονίδῃσι φρένας ἐξέλετο ζυγὸς,
 δὲ πρὸς τυδείδην διομήδεα τοῦ χε' ἄμειβεν.
 χρύσεια χαλκείων ἐκφύμβοι ἐννεα βόων·
 ἔκτωρ δ' ὥς σικκὰς τε πύλας, καὶ φυγὸν ἵκνεν,
 αἰὲν ἄρα μιν τρώων ἄλοχοι θέον, ἣ δὲ θυγατρὸς
 εἰρόμεναι παῖδάς τε, κρησινήτας τε, ἔτασ τε,
 καὶ πόσιος· ὃ δ' ἔπειτα θεοῖσι δὴ χεῖρας ἀνῶρει,
 πᾶσας ἐξείησε πολλῇσι δὲ καὶ δὲ ἐφ' ἥπιο.
 αὖθ' ὅτε δὴ πριάμοιο δόμον πρίγκηλλ' ἵκνεν,
 ξείνῃσι αἰθυσσῇσι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 πεντήκοντ' ἐνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι, ἐνθα δὲ παῖδ' ὄντο
 νοιμῶντο πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἄλοχοισι,
 ἀκράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς,
 δώδεκ' ἔσαν τέτρεο θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι ἐνθα δὲ γαμβροὶ
 νοιμῶντο πριάμοιο παρὰ ἀδούης ἄλοχοισιν,
 ἐνθα δὲ ἡ πόσιος ἐναντίῃ ἦλυθε μήτηρ,
 λαοδίκην ἐσάγυσσα θυγατρὶν εἰδος ὁρίσιν·
 ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χερὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.
Τ ἐκνον, τί πτε λιπὼν πόλεμον θρασυὲν ἠλήλυσθας;
 ἦ μάλα δὴ τέρῃσι δυσώπυ μοι ἦδ' ἄχαϊων
 μαρναμένοι πρὶ ἄστυ σέδ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν,
 ἔλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος δι' ἡ χεῖρας ἀναχεῖν·
 ἀλλὰ μὲν ὄφρα κείτοι μελιηδέα οἶνον ἐσείκω,
 ὥς σπείσης δι' ἡ παρὶ, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 πρῶτον· ἔπειτα δὲ καὶ αὐτὸς ὀνήσεια, ἅ κε πίησας·
 ἢ ἀνδρὶ δὲ κεν μὴ ᾧτι μένος μέγα οἶνος ἀΐξῃ.
 ὥς τῦνη κέ κ' ἐμνησ' ἀμύνων σοῖσιν ἔτησι.
Τ ἦν δ' ἡ μείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ.

ΟΜΗΡΟΥ

μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα πότνια μήτηρ,
 μή μ' ἀπ' ὀϊνῶσ' ἀλκίης τε λάθωμαι·
 χρυσὸν δ' ἀνὶ πόσισι διδὼν λείβειν αἶθοπα οἶνον,
 ἄζομαι· ὅδε τι κτελαινέφει χρόνιόν τι
 αἶματι, καὶ λυθρῷ πεπαλαγμένον ὀχετάσθαι.
 εἰμ' αὖτ' ἔτι πρὸς νηὸν ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχομαι· θιέειν, ἀολλύσασα γρ' αἶψα.
 πέπλος δ' ὅς τοι χαριέστατος, ἣ δὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 τὸν θεὸς ἀθηναίης ἐπὶ γύναισιν ἠΐκοι μοιο,
 καὶ οἱ ὕποχέσθαι δυσκαίδεα βῆς ἐνὶ νηῷ,
 ἦν τις ἠκέστας ἱβουσέμεν, αἶψ' ἐλεήσει
 αἴσυτε, καὶ φῶν ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἴ κεν τυδέος ἔδῃ ἀπὸ χηλὶς ἱέρης,
 ἄριον ἀχμητῶν κρατβὸν μῆτωρα φόβοιο.
 εἰμ' αὖτ' ἔτι πρὸς νηὸν ἀθηναίης ἀγελείης
 ἔρχομαι· ἐγὼ δὲ πάριν μετελεύσομαι, ὅφρα κελείω,
 αἶψ' ἐθέλῃς εἰπόντος ἀνεμέν' ὥς κέν οἱ αἴθι
 γὰρ χάροι· μέγα γάρ μιν ὀλύμπιος ἔρρε πῆμα,
 φῶσί τε, καὶ πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖόν τε πασί·
 εἰ κείνῳ γε ἴδοιμι κτελεθόντ' αἶδος εἶσω,
 φαῖνεν κεν φρέν' ἀτέρπευ δ' ἴζυός ἐκλεαθέσθαι.
 Ω· ἔρ' αὖτ' ἔτι, μολῦσα πρὶ μέγα ῥ' ἀμφιπόλοισι
 κέκλετο· ταῖς δ' ἀρ' ἀόλλισαν κατὰ ἄστυ γρ' αἶψα·
 αὐτῇ δ' ἔτι θάλαμον κτεβήσιντο κινῶντα·
 ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμπούκιοι, ἔργα γυναικῶν
 σιδονίων, τὰς αὐτὰς ἀλέξανδρος θεοειδής
 ἦν γε σιδονίηθεν ἐπιπλῶς αὐρὴα πότμον,
 τὴν ὁδὸν, ἣν ἐλένην πρ' ἀνήγαγεν ὀπατέρειαν·
 τὸν ἐν' αἰεραμένην ἐκβίβει, φέρε δ' ὤρον ἀθήνη,
 ὅς κε ἄλλιστος

θ' ἔς ἑκαλίστος ἔην ποικίλμασιν, ἡ δὲ μέγιστος·
 ἃς ἤρ' ὡς ἀπέλαμπεν ἔκειτο δὲ νεῖατος ἄλλων·
 βῆ δ' ἰέναι πολλὰ δὲ μετεωδύοντο γρῦαί·
 αἶδ' ὅτε νηὶν ἔκνον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄμρῃ,
 τῇσι θύρας ὥϊξε θεανὼ καλλιπάρης,
 κισσῆς, ἄλοχος ἀντήνορος ἱποδάμοιο·
 πλὴν γὰρ ῥῶός ἐθηκεν Ἀθηναίης ἱέρειαν·
 αἶδ' ὅλουνγὴ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέχον·
 ἥ δ' ἄρα πέπλον ἐλῦσα θεανὼ καλλιπάρης,
 ἔθηκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γυνάσιν ἡῦκόμοιο·
 οὐχομένη δ' ἡρᾶτο Διὸς κῆρυ μέγαλοιο,
 πτόνι Ἀθηναίῃ ἐρυσίππολι δ' ἴα θεᾶων,
 ἄξον δ' ἔχρος Διομήδεος, ἡ δὲ κῆρ' αὐτὴν
 πρηνέα δὸς πεσέειν σκαίων προπάροιθε πυλάων,
 ὄφρα τοι αὐτίκῃ ναῦ δ' ὀνομάδεκ' βῆς ἐνὶ νηῶ,
 ἥνις ἡκέστας ἰδύσομεν, ἄμ' ἐλεήσης
 ἄστυ τε, κῆρ' ῥῶων ἀλόχους, κῆρ' νήπια τέκνα·
 ὧς ἔφατ' οὐχομένη· ἀνέναιε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὡς αἰ μέν ῥ' οὐχοντο Διὸς κῆρυ μέγαλοιο·
 ἔκτωρ δὲ πρὸς δῶματ' ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 καλὰ τάρ' αὐτὸς ἐταυξε σάω ἀνδράσιν, οἳ ῥ' ἄριστοι
 ἦσαν ἐνὶ ῥοίῃ ἐριβώλει· τέκτονός ἑ ἀνδρός,
 οἳ οἱ ἐποίησαν θάλαμον, κῆρ' δῶμα, κῆρ' αὐλήν·
 ἐγγύθι τε πριάμοιο, κῆρ' ἔκτορος, ἐν πόλοι ἄμρῃ·
 ἐνθ' ἔκτωρ εἰσῆλθε δι' φίλος· ἐν δ' ἄρα χεῖρὶ
 ἔχρος ἔχεν δεκάπηνχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δ' ἄρ' οὐ
 αἰχμὴ χαλκείη· πρὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης·
 τὸν δ' αὖρ' ἐν θαλάμῳ πρὶ καλλέα τὰ χεῖρ' ἔποντα,
 ἀσπίδα κῆρ' θώρηκα· κῆρ' ἀγκύλα ῥέ' ἀρόωντα·
 ὄρεϊν δ' ἐλένη μετ' ἄρα δ' ὀμῶσι γυναιξίν·

Θ Μ Η Ρ Ο Υ

ἦτο· καὶ ἀμριπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.

Τὸν δ' ἔκτωρ νείκεαεν ἰδὼν ἀχρεῖς ἐπέειπε·
 δαμόνι, ὦ υἱὲ, καλὰ χόλον ἦν δ' ἐνθεοθυμῶ.
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι, πρὶ πόλιν, ἀπύτε τῆχος
 μαρνάμενοι· σέο δ' εἶνεα αὐτῇ τε, πόλεμός τε,
 αἴετο δ' ἀμριδέδνε· σὺ δ' αὖν μαχέσαιο καὶ ἄλλω,
 εἴτινά πε μεθίεντα ἰδοῖς συγρῦ κλέμοιο.

αἷ' ἄνα· μή τ' ἀχαῖσιν πυρὸς διήοιο θέρῃται.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀλέξανδρος θεοειδής·
 ἔκτωρ ἐπεῖ με κατ' αἶσαν ἐκείνεσσιν, ὅδ' ὕπὲρ αἶσαν,
 τῶν ἐκείνοι ἐρέω, σὺ δὲ σιώθεο, καὶ μὴ ἄκυσσον.
 ὅτοι ἐγὼ βῶων ῥῶον χόλον, ὃ δὲ νειμέσθαι
 ἤμιν ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἀχρεὶ πρόσπαπτάει.
 ναῦ δέ με παρὲς ὅσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέειπεν
 ὥρμησ' ὅς πολεμον· δοκέει δέ μοι ὦλε, καὶ αὐτῷ
 λῶϊον ἔσθαι· νίκη δ' ἐπαμύβεται ἄνδρα.
 αἷ' ἄγε ναῦ ἐπίμνηνον ὀρήϊα τάχιστα δύνω,
 ἢ ἴθ'· ἐγὼ δὲ μέτιστα κίχνησθαι δέσ' ὀϊῶ.

Ως φάτο ἦν δ' ὅτι προσέρι κορυθαίολος ἔκτωρ·
 ἦν δ' ἐλένη μύθοισι προσήνδα μελιχίοισι·
 δῶρ' ἐμείο καυδὸς κακομηχανὴ δ' ἄκρυς ἔλκευς,
 ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
 οἴκεσθαι, προφέρουσα κακὴν ἀνέμοιο θύελλα·
 εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα κλυθλοῖσ' ὅσοιο θαλάσσης,
 εἴνθα με κῦμα ἀπόρσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὦλε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 ἀνδρὸς ἐπεὶ τ' ὤφελον ἀμείνωνος εἶναι ἀκοίτης,
 ὅς ῥ' ἦλιν νειμείν τε, καὶ ἀγεα πολλὰ ἀνθρώπων·
 τὴν γὰρ δ' ὅτ' ἄρ' ναῦ φρέν' ὅς ἐμπεδοι, ὅτ' ἄρ' ὀπίσω
 ἔλονται· τῷ κέν μιν ἐπαυρήσεται ὀϊῶ.

ἀλλ' ἄγε νῦν ἔσσεσθε, καὶ ἔξω τῷ δ' ἐπὶ δ' ἴφρω
 δ' ἄρ', ἐπεὶ σε μάλιτα πόθος φρένας ἀμφιβέβηκεν,
 εἴνεκ' ἐμείο κλυὸς, καὶ ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης·
 οἷσιν ἐπὶ ζῶε θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὁπίσω
 ἀνθρώποισι πελώμεσθ' αἰοίδοι μοι εἰσομένοισι·

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ
 μή με κέθιζ' ἐλένη φιλέῃσά περ, ὅδ' ἐμὲ πείσεις.
 ἦ δ' ἡ γάρ μοι θυμὸς ἐπέστυται, ὅφρ' ἐπαμύνω
 φῶεα, οἳ μεν' ἐμείο πρὶν ἀπεόντος ἔχουσιν·
 ἀλλὰ σύ γ' ὀρνίθι τῦτον, ἐπιγέσσω δὲ καὶ αὐτὸς,
 ὥς κεν ἐντοσθεν πόλιος κατὰ μάργη ἐδύτῃ.
 καὶ γὰρ ἐγὼν οἶκον δ' ἐλεύσομαι, ὅφρ' ἂν ἰδῶμαι
 οἴκῃσθ' ἀλοχὸν τε φίλην, καὶ νύπιον ἕδν.
 ὅ γάρ ἐτ' οἶδ' εἴ τι σφιν ὑπόδροπος ἴξομαι αὖτις,
 ἦ ἦ δ' ἡ μὲν πόλιν χρεὶ θεοὶ δαμόωσιν ἀχαιῶν.
 ὥς ἄρα φωνήσας, ἀπὲρ κορυθαίολος ἔκτωρ.
 αἶψα δ' ἐπεὶ ἴκενε δόμους ἀναιετάοντας.
 ὅ δ' αὖρ ἄνδρ' ἀνδρομάχην λυκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 ἀμ' ἦγε σάω παιδί, καὶ ἀμφιπλόω ὑπέπλω
 πύργῳ ἐρείσκει γόωσά τε μυρομένη τε.
 ἔκτωρ δ' ὥς ἔκ' ἐνδον ἀμύμονα τῶν ἀναιτιν,
 εἶπε ἐπ' ὅδ' ἰὼν, μετὰ δὲ δ' ἡμῶσιν εἴρεν·
 εἰ δ' ἄγε μοι δ' ἡμῶσιν νημερτέα μυθήσασθε·
 πῇ ἔβη ἀνδρομάχην λυκώλενος ἐκ μεγάροιο,
 ἦ ἢ πῇ δὲ γαλῶν ἢ εἰνατέρων ὑπέπλων,
 ἦ ἢ δὲ ἀθηνάης ἐξοίχεται, ἐνθά περ ἄλλα
 φῶεα ἐπ' ἡλόεσσι μοι δ' ἡνὴν θεὸν ἰλάσκονται.
Τὸν δ' αὖτ' ὁ ποιητὴς ταμίη πρὸς μῦθον εἴρεν.
 ἔκτωρ, ἐπεὶ μάλα νῶτα ἀληθέα μυθήσασθαι
 ὅ τ' ἐπ' ἡ γαλῶν, ὅ τ' εἰνατέρων ὑπέπλων

Ο ΜΗΡΟΥ

ὅτ' ἐς ἀθηνάϊς ἐξοίχεται, ἐνθα πρ' ἄλλαι
 φῶαί εὑπλόκοι δῖν' ἰλάσκονται,
 αἷ' ἐπὶ πύργον ἐβη μέγαν ἰλί'· ὕνε' ἄκουσε
 τεύρεσθαι φῶας· μέγα δὲ κράτος εἶναι ἀχαιῶν·
 ἢ μὲν δὴ πρὸς τείχος ἐπειρομένη, ἀφίχθ'·
 μαινομένη εἰκὺς φέρε δ' ἄμα παῖδα τιθήνη·
 ἦ ρὰ γαυὴ ταμίη· ὃ δ' ἀπέσυτο δώματος ἔκτωρ
 πλὴν αὐτὴν ὁ δὲν αὐτὶς εὐκτιμένδ'· κατ' ἀγῆσ'·
 αὐτὲ πύλας ἵκανε διβ'· χόμενος μέγα ἄστυ
 σκαιὰς τῇ, γὰρ ἔμελλε διεξιέναι πεδίον δέ,
 ἐνθ' ἄλοχος πολὺδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα
 ἀνδρομάχῃ θυγάτηρ μεγαλήτορος ἠετίωνος·
 ἠετίων· ὃς ἐναίεν ὑπὸ πλάμφ' ὕλησιν,
 θήβη ὑποπλάκῃ, κιλίκεα ἀνδραῖν ἀνάντων·
 τὸ πρ' δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' ἔκτορι χαλκοκορυσῇ,
 ἢ οἱ εἴπειτ' ἦν τ' ἄμα δ' ἄμριπλος κίεν αὐτῇ,
 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχεσ' ἀταλάφρονά, γῆπιον αὐτῶς,
 ἔκτορι δὲν ἀραπῆν, ἀλίγκιον ἀσέρι καλῷ·
 τὸν ῥ' ἔκτωρ καλέεσκε καμάνδριον· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι,
 ἀσυνάναντ'· οἷος γὰρ ἐρύετο ἴλιον ἔκτωρ·
 ἦτοι ὁ μὲν, μέδισεν ἰδὼν ὅτε παῖδα σιωπῇ·
 ἀνδρομάχῃ δὲ οἱ ἄχι παρίσταντο δακρυχέουσα·
 ἐντ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ'· ἐκτ' ὀνόμαζε.
 Δ αἰμόνιε, φθίσσ' σε ἔσδ' ὁν μένος, ὃ δ' ἐλεάρεις
 παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἐμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χῆρ'·
 σοῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε καταντανέουσιν ἀχαιοί,
 πάντ' ὅτε ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη,
 σοῦ ἀφαρτύνῃ· χθόνα δύμεναι· ὃ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 εἶσαι θαλπωρὴ, ἐπεὶ αὖ σύ γε πότμον ἐπίσσης,
 αἷ' ἄχε'· ὃ δέ μοι ἔστι πατήρ, καὶ πότνια μήτηρ.

ἦτοι γὰρ πατέρ' ἐμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν κιλίκων ἀναιετάσσαν,
 θήβην ὤφ' ἵπυλον κατὰ δ' ἔκτανεν ἠετίωνα.
 οὐδ' ἐμὴν ἐξενάριξε, σεβάσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 αἷμα μὲν κατέκχευε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν·
 ἡ δ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεν περὶ δὲ πτελέας ἐφύτυσαν
 νύμφαι ὀρεστάδες κῆραι δῖος ἀγχιόχοιο.
 οἳ δέ μοι ἐπὶ αἰεσίγητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν·
 οἳ μὲν, πάντες ἰὼ κίον ἡματι αἰῖδος εἴσω.
 πάντα γὰρ κατέπεφνε πρόδρομος δῖος Ἀχιλλεύς·
 βροτῶν ἐπ' εἰλιπόδεσι, καὶ ἀργεννῆς οἴεσσι.
 μητέρ' αὖτ' ἡ βασιλίδην ὑποπλάκῳ ὑλήεσσι,
 πλὴν ἐπεὶ ἄρ' ἀδύρῃ γὰρ ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 ἅψ' ὅ γε πλὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα.
 πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 ἐκτορ' ἄτάρ σύ μοι ἐλὶ πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ,
 ἡ δὲ κασιγνήτος· σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης·
 αἷμα γὰρ νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτὸ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θεῆς, χήρην τε γυναικός·
 λαὸν δὲ σῆσον παρ' ἔρινα, ἔνθα μάλιστ' αἰ
 ἄμβροτος ἔστι πόλις, καὶ ἐπὶ δρομον ἐπλετο τείχος·
 τοῖς γὰρ τῆν' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,
 ἄμρ' ἄεαντε δούω· καὶ ἀγακλυτὸν ἰδομένηα,
 ἡ δ' ἄμρ' ἀποείδ' αὖτ' ἐπὶ δέσσει αἰετὸν ἔχον·
 ἡ πᾶσι σφιν ἐνίσπε θεοπροπέων οὐ εἰδώς,
 ἦν καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐπ' ἠρπύνην, καὶ ἀνώγει·
 ἦν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος ἑκτερός·
 ἦ καὶ ἐμοὶ τὰ δὲ πάντα μέλει γυναι· αἷμα μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι πρῶτα, καὶ πρῶτα δὲ ἐλκεσιπέπλος,
 αἶψ' ἐκὼς ὥς, νόσφιν ἀλυσκέζω πλεῖμοιο.

ΟΜΗΡΟΥ

ἢ δὲ μεθυμὸς ἄνωγεν ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἔσθλός
 αἰεὶ, καὶ πρῶτοισι μετὰ πρῶται μάχεσθαι·
 δρυνύμενος παρὸς τε μέγα κλέος, ἢ δ' ἐμὸν αὐτὸ.
 οὐ μὲν γὰρ τόδ' οἶδα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔσσεται ἡμᾶρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἥλιος ἱρὴ,
 καὶ πριάμοι, καὶ λαὸς εὐμελὶω πριάμοιο·
 αἳ ἔμμοι πρῶτων ἔσσον μέλη ἄλγος ὀπίσσω,
 ἢ τ' αὐτῆς ἐκβῆς ἔτε πριάμοιο ἀνάκτος,
 ἢ τε κρησιγνήτων· οἳ κεν πλέδω τε, καὶ ἔσθλοι,
 ἐν κονίῃσι πέσσειν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 ὅσσον σεί', ὅτε κέν τις αἰχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 διακρυβέσσαν αἴγεται ἐλευθέρον ἡμᾶρ ἀπύρασ·
 καὶ κεν ἐν ἄρχῃ ἔσσαι πρὸς ἄλλης ἱσὺν ὑφαινοίς.
 καὶ κεν ὕδωρ πορέοις μεσσήνιος ἢ ὑπερείης
 πολλ' αἰετίζομένη κρητερῆ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη.
 καὶ ποτὲ τις εἴπητιν ἰδὼν κατὰ δῶκευ χεύσαν·
 ἔκτορος ἦδ' ἐγὼ γυνὴ δ' ἄριστ' ἔσκε μάχεσθαι
 πρῶτων ἱποδάμων, ὅτε Ἥλιον ἀμφὶ μάχοντο·
 ὥς ποτὲ τις ἐρεῖ, σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 χῆτης τοιῷ δ' ἀνδρὸς ἀμεινόνων δ' ἕλιον ἡμᾶρ.
 ἀλλὰ με τιθνεῶτα χυτὴ κατὰ γᾶα καλὴ πῶι,
 πρὶν δ' ἔτι σῆς τε βοῆς, σὺ δ' ἔλκηθμοιο πυθέσθαι·
 Ως εἰπὼν, ὃ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος ἔκτωρ.
 ἀφ' οὗ πάντες πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τιθήνης
 ἐκλίνθη ἰάχων, παρὸς φίλῃ δ' ἔφιν αὐτοχθεῖς,
 ταρβύσας χαλκόν τε, ἰδὲ λόφον ἱπποχαιτήν
 δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος ναύοντα νοήσας·
 ἐκ δ' ἐγέλασε πατήρ τε φίλος, καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτὴ δ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' ἔειλετο φαίδιμος ἔκτωρ.
 καὶ πάο μιν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·

αὐτὰρ ὅτ' ὃν φίλον ὕδ' ἐπὶ κῦσε πῆλ' ἐτε χερσίν,
εἶπεν, ἐπεξάμενος δ' ἴ' τ' ἄλλοισι τε θεοῖσι.

Ζ ὅ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τὸν δὲ γενέσθαι
παῖδ' ἐμόν' ὥς καὶ ἐγὼ πρ' ἀριπρεπέα προέειν,
ὣ δὲ βίην τ' ἀκθόν' καὶ ἰλί' ἱφιδάαν,
καὶ πρὶς τίς εἴησι παῖδ' ὅς δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων,
ἐκ πολέμου ἀγρόντα φέροι δ' ἔναρα βροτέοντα,
κτείναν δ' ἦτον ἄνδρα χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.

Ως εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσίν ἔθηκε
παῖδ' ἐόν'· ἣ δ' ἄρα μιν κηῶδε ἴδ' ἔξατο κόλπῳ,
δακρυόεν γελάσασα, πόσις δ' ἐλέησε νοήσας·
χερὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε,

Δ αἰμονίη· μή μοι τίλιν ἀεχί' εὐθυμῶ.
ἦ γάρ τις μῦθ' ἔειπεν ἀνὴρ αἰεὶ διπροῖάφει.

» μοῖραν δ' ὕτινά φημι περὺ μένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,

» ἢ κακὸν· ὃ δὲ μιν ἐσθλὸν ἐπὶ ταπρῶτα γένηται.
ἀμείβεσθαι οἶκον ἴσσοι, τὰ στυγερὰ ἔργα κομίζε,
ἴσονται, ἢ λακτέην τε, καὶ ἀμριπύλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι. πόλεμος δ' ἄνδρασι μελήσει
πᾶσιν· ἐμοὶ δὲ μάλιτα, τοὶ ἰλί' ἐγγεγάσιν.

Ως ἄρα φωνήσας, κόρυθ' αἶετο φαίδιμος ἔκτωρ
ἵππριν ἄλοχος δὲ φίλη, οἶκον δὲ βεβήκει
ἐν προπαλιζομένῃ θαλερὸν καταδάκρυ χέουσα.
αἶψα δ' ἐπειθ' ἵκανε δόμους αὖ ναινετάοντας,
ἔκτορος ἀνδροφρόνιο· κτείναντο δ' ἐνδοθι πολλὰς
ἀμριπύλους τῆσιν δὲ πάσῃσιν ἐλῶρσεν.
αἶ μιν, ἔτι ζῶν γόν' ἔκτορα ὣς ἐν οἴκῳ
ἦ γάρ μιν ἐτ' ἔφαντο ὑπὸ τροπον ἐκ πολέμοιο
ἔξεσθαι, προφυγόντα μένος, καὶ χεῖρας ἀχαιῶν.
ἦ δὲ πάρις δ' ἔβαινεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,

ΟΜΗΡΟΥ

αἶψ' ὅτ' ἐπεὶ κτεῖδον κλυτὰ τούχεα ποικίλα χαλκῷ·
 σούατ' ἐπὶ τ' ἀνὰ ἄστυ ποσσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς·
 ὥς δ' ὅτε τις σαρὸς ἵππος ἀκοσῆσας ἐπὶ φάτνῃ,
 δίσμον ἀπὸ ῥῆξας, θείῃ πεδίῳιο κροαίνων,
 εἰσὼς λυέσθαι ἐν ῥῆϊος ποταμοῖο,
 κυδιόων· ὃ δὲ κέρη ἐ' χει, ἀμφὶ δὲ χεῖται
 ὦμοις ἀΐσσονται· ὃ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς·
 φίμφά' ἐγὼνα φέρει μετὰ τ' ἡθεα, καὶ νομὸν ἵππων,
 ὥς ἕδς πριάμοιο πάρις κτετὰ πρῶμας ἀκρῆς
 τούχεσι παμφαίνων, ὥς τ' ἡλέκτωρ ἐβεβύκει
 κερχαλῶν· ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἐπειτὰ
 ἔκτορα δ' ἴον ἐτετμυαδὲ λαφρόν· αὐτ' ἄρ' ἐμελλε
 σρέψασθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἡ δ' ἀρίζε γυναικί·
 Ἦν πρότερος προσέειπεν ἀλέξανδρος θεοειδής
 ἡθεΐ', ἦ μάλα δή σε καὶ εὐνύμειον κτετεύκω·
 διθυῶνων· ὃ δ' ἡλθον ἐναΐσιμον, ὥς ἐκέλευσθε·
 πρὶν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος ἔκτωρ·
 Δαιμόνι, ὅκ' ἂν τίς τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναΐσιμος εἴη,
 ἔργον ἀτιμῆσθε μάχῃς, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
 αἶψα ἐκὼν μεθίεις τε, καὶ ὅκ' ἐθέλεις· πρὶν δ' ἐμὸν κῆρ
 ἀχνοται ἐν θυμῷ, ὃ δ' ὅτ' ἐπὶ σέθεν αἶχε' ἀκνέω
 σπρὸς τρώων, οἳ ἐ' χυσι πολὺν πόνον εἵνεκα σείο·
 αἶψ' ἴομεν· τὰ δ' ὅπιαθεν ἀρεαδόμεθ', αἶψά ποθι ζούς
 δῶν ἐπαρνήσοισι θεοῖς ἀειγενέτησιν
 κρητῆρα σῆσεσθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 ἐκ προῖης ἐλάσαντες ἐν κνήμιδας ἀχαιῶς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Η. ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΕΙΑΣ.

Κτάρ σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ κατελθὼν
εἰς τὴν μάχην, ἐβοήθη τοῖς προσιῖς κεννηκό-
σιν ἡδὴ καὶ συμβαλόντων ἐλὲν τὰ ἀδελ-
φῷ μάντεως ὄντος, προσκαλεῖται αὐτὸς τὴν βύ-
λοιο τῶν ἑλλήνων μονομαχῆσαι. πρῶτων δὲ προαιρ-
μένων, αἶας ὁ τελαμώνιος κληρωθεὶς, σάωιστο· μαχο-
μένους δὲ αὐτὸς, κήρυκε κατὰπαύσαι. καὶ νύξ δια-
λύει τὴν μάχην, καὶ οἱ μὲν, ἀμύκλῳσι δῶρα διδύκασιν,
ἐπικηρυκυσσάμενων δὲ πρώτων τρεῖς νεκρῶν ἀναιρέσε-
ως, τὰ αὐτὰ γίνεται παρ' ἀμφοτέροις τοῖς στρατοῖς·
οἱ τε ἑλληνες τάρων πολυάνδριον κατὰσκηλῶσι, καὶ
τείχος τὸ ναυσάθυρον, ἐφ' ᾧ ὁ ποσειδῶν ἠγανάκτησε·
ζούσ τε αὐτοῖς διὰ νυκτὸς σημεῖα ἐκ αἰσία τῶν μελ-
λόντων δείκνυσιν.

Hom. Iliad.

K

ΙΛΙΑΔΟΣ. Η΄. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Ἦτα δ' ἄρα πλεῖμιζε μόνῳ μόνος ἔκτορι δῖῳ·

Σ ἑπὼν, πυλίων ἐξέλωτο φαί-
ω· διμος ἔκτωρ·

τῷ δ' ἄμ' ἀλέξανδρος κί' ἀδελ-
φός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ

ἄμφοτερι μέμχσαν πολέμιζεν, ἠδὲ μάχεσθαι·
ὥς δὲ θεὸς ναῦτησιν ἐλδομένοισιν ἔδωκεν
ἔρρον, ἐπὴν κεχήμεωσιν εὐξέση σέλατῃσι,
πόντον ἐλαύνοντες κῆμάτῳ δ' ὕπ' ἡῆα λέλυσται·
ὥς ἄρα τῷ προέειπεν ἐλδομένοισι φανήπην·
ἐνθ' ἐλέπν ὁ μῦθον, ἔδην ἄρ' ἠϊόβοιο ἀννακτος
ἄρρη ναιετάοντα μενέειον, δὲ κορυνήτης
γένηατ' Ἰφιδίθοος, καὶ φιλομέδυσσα βοῶπις·
ἔκτωρ δ' ἠϊόνῃα βάλλ' ἔχευ' ὀξυόεντι
αὐχέν', ὕπ' σφάνης εὐχάλεον λῦσε δὲ ἡῆα·
γλαυκὸς δ' ἵππολόχοιο πάϊς, λυκίων ἀγὼς ἀνδρῶν,
ἰφίνοον βάλε δ' ἄρ' ἐκτὰ κρατερὴν ὕσμίνην·
δεξιὰ δ' ἵππων ἐπ' ἀλκίον ὠκείων,
ὦμον, ὃ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε· λῦντο δὲ ἡῆα.

Τὸ δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
δορυγέης δ' ἄλεκοντασ' ἐκὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ,
βῆ ῥὰ κατ' ὕλ' ἡμποιο κερήνων αἰῆσσαι
ἵλιον εἰς ἱρήν· τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' ἀπόλλων
πρὸ γάμου ἐκ κῆτιδ' ὦν· προέειπε δὲ βῆλετο νίκην·
ἀμύμονι δὲ τῷ γε σιωπῶντι παρὰ φηγῶν.
πῶν πρότερος προσέειπε· ὦταξ' ἰδὼς ἦδ' ἀπόλλων·
τί π' εἴ

τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαῖα διὸς θυγάτηρ μεγάλοιο,
ἦλθες ἅπ' ἑλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν·
ἦ ἴνα δὴ δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκεία νίκην
δῶς, ἐπεὶ ὅττι προῶας ἀπώλυμένους ἑλεείργης.
αἰεὶ μοι τι πίθοιο, ᾧ κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
νῦν μὲν παύσωμαι πόλεμον, καὶ δηϊότητα
σήμερον ὕπερον αὐτὲ μαχῆσονται, εἰσὶνὲ τέκμων
ἰλίου ὄρωσιν, ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ
ὕμιν ἀθανάτησι διαπραβείην τέδ' ἄστυ·

Τὸν δ' αὖθις προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
ὦ δ' ἔγωγε ἐκφέρω τά γάρ φρονέουσα καὶ αὐτῇ,
ἦλθον ἅπ' ἑλύμποιο μετὰ προῶας, καὶ ἀχαιῆς.
αἰεὶ ἄγε πῶς μέμονας πόλεμον καταπαύσ' ἔμεν ἀνδρῶν·

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ διὸς ἑὸς ἀπόλλων·
ἔκτορος ὄρωσιν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
ἦν τιναί πε δαναῶν προκλέεσται οἰόθεν οἶος,
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι·
οἶδ' ἢ ἄλλοι ἀχαιοὶ χαλκονημίδης ἀχαιοί,
οἷον ἐπ' ὄρεσιν πλεμίζειν ἔκτορι δῖῳ.

Ως ἔφατ'· ὃ δ' ἀπίθισε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τῶν δ' ἔλενος πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
βυκὴν ἢ ῥὰ θεοῖσιν ἐρῆνδανε μητιόωσι·
τῇ δὲ παρ' ἔκτορι ἴων, καί μιν πρὸς μῦθον εἶπεν·
ἔκτορ ἦε πριάμοιο, δῖ' ἢ μῆτιν ἀτάλαντε,
ἦ ῥα νύ μοι τί πίθοιο, κασιγνήτος δέ τοι εἰμὶ·
ἄλλης μὲν καθίσον προῶας, καὶ πάντας ἀχαιῆς·
αὐτὸς δὲ προκλέεσθαι ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος,
ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊότητι·
ὃ γάρ πω τοι μοῖρα θανεῖν, καὶ πότμον ἐπισπέν·
ὥς γάρ ἐγὼν ὃ π' ἄκυσσας θιῶν αἰετγενετῶν·

ΟΜΗΡΟΥ

Ως ἴφραθ' ἐκτωρ δ' αὐτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκνήσας·
 καί ῥ' οὖν μέγαν ἰὼν πρῶων ἀνέεργε φάλαγγας
 μέγαν δ' ἄρ' ἐλὼν τοῖσ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες
 καὶ δ' ἀγαμέμνων εἶπεν ὑκνήμιδας Ἀχαιῶν·
 καὶ δ' ἄρ' Ἀθηναῖη τε καὶ Δαρυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐξέειπεν ὄρνισιν ἐοικότες ἀγυπιοῖσι,
 φηγῶ ἐφ' ὅφ' ἡλῆ πατρὸς Διὸς ἀγιοχόιο,
 ἀνδράσι τρὶς πόμενοι τῶν, οὗ σίχες εἶατο πυκναί,
 ἀπώισι καὶ κορυθαῖαι καὶ ἔχουσι πεφρικῆαι.
 οἷν δὲ ζευγέροιο ἐχάατο πόντον ἐπιφρίξ,
 ὄρνυμένοιο νέον μελάνη δέ τε πόντον ὑπ' αὐτῆς,
 τοῖα ἄρα σίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε, πρῶων τε
 ἐκ πεδίοιο· ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν εἶπεν·
 Κ εἰλυτέ μιν πρῶες, καὶ σὺ κνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ὄρεια μὲν κρονίδης ὑψίζυγος ἦν ἐτέλειεν,
 εἰμὲν καὶ κρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,
 εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς ποσὶν αὐπυργον ἔλητε,
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν·
 ὑμῖν μὲν γὰρ ἔασιν δοῖσ' ἡδὲ παναχαιῶν,
 τῶν, καὶ ὃν τινὰ θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνῶγει,
 δούρ' ἵτω ἐκ πάντων πρόμος ἐμμεναι ἔκτορι δῖῳ·
 ὥς δὲ μυθέομαι· ζυγὸς δ' ἄμμι' ἐπιμάρτυρος ἔστω·
 εἰ μὲν κεν ἐμὲ κείνος ἐλητ' ἀναικέϊ χαλκῷ,
 τούχ' αὖ συλήσας φρέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ οἷα δ' ἐμὲν δόμεναι πάλιν, ὅφρα πυρὸς με
 πρῶς, καὶ πρῶων ἄλοχοι λελάχῃσι θανόντα·
 εἰ δὲ κ' ἐγὼ τὸν, ἔλω δ' ὦν δέ μοι ὄχος ἀπόλλων,
 τούχ' αὖ συλήσας, οἶσω ποτὶ ἱλίον ἱρὴν,
 καὶ κρεμόω ποτὶ νηὶν ἀπόλλωνος ἐκείτοιο.
 τὸν, οὐ

ἔν, δὲ νῆκω ἐπὶ νῆας ἐννέλημυς ἀποδῶσω,
 ὅρρα εἰ ταρχύσωσι κερικομόωντες ἀχαιοὶ
 σῆμά τέ οἱ χεύσωσιν ἐπὶ πλατεῖ ἑλληπόντῳ,
 καὶ πότε τις εἴησι, καὶ ὁ φιδόνων ἀνθρώπων
 νηὶ πλυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 ἀνδρὸς μὲν τῶδε ζῆμα παλαιὰ κτεταθνηῶτος·
 ὅν ποτ' ὄρισεύοντα κτεκτανε φάειδος ἔκτορ·
 ὡς πότε τις ἐρέει τῶδε μὲν κλέος ὅ ποτ' ὀλεῖται·
 Ω¹ σ' ἐφάθ'· οἷδ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 αἰδέσθην μὲν ἀνῆνασθαι· δῆσαν δ' ὑποδέχθαι·
 ὁ δ' ἐπὶ δὲ δὴ μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέειπε
 νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στυγὰ χί' ἔτω θυμῷ·
 ὦ μοι ἀπειλητῆρ' ἀχαιῖδες, ὅτι ἐτ' ἀχαιοὶ
 ἢ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ' ἔσσεται ἀνὸθεν ἀνῶς,
 εἰ μή τις δακνῶν νῶϊ ἔκτορος ἀντίος εἴσιν·
 οἷς ὅ μεις μὲν πάντες ὕδωρ, καὶ γὰρ γένοισθε,
 ἢ μὲνοι αὐτῷ ἔκτορι ἀκῆριοι, ἀκλῆες αὐτῶς·
 τῷ δ' ἐδ' ἔγων αὐτὸς θωρήσομαι· αὐτὰρ ὕπρθευ
 νῆης κείρατ' ἔχοντα ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 Ω¹ σ' ἄρα φωνήσας, κτεδύσειτο τὰ χεῖρα καλὰ
 ἐνθα κέ τοι μενέλαε φάνη βιότοιο τελευτῇ
 ἔκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 εἰ μὴ ἀναῖξαντες ἔλον βασιλῆος ἀχαιῶν·
 αὐτὸς τ' ἀπείδης εὐρυκρείων ἀγαμέμνων·
 δεξιτῆρος ἔλε χερὸς ἐπὶ τ' ἔρατ', ἐν τ' ὀνόμαζεν·
 ἀρραίνεις μενέλαε διοφειδὲς, ὁ δ' ἐτί σε χρὴ
 ταύτης ἀφροσύνης, ἀνδρ' ἵχιο κηδόμενός περ
 μήδ' ἐθελ' ἐξ ἑριδος σοῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι·
 ἔκτορι πριαμίδῃ, ἔν, τε συγέσσι καὶ ἄλλοι·
 καὶ δ' ἀχιλλεὺς τῷ γε μάχῃ ἐνὶ κυδανείρῃ

Ο ΜΗΡΟΥ

ἔριχ' ἀντιβολῆσαι, ὃ πρὸς ἑὸ πολλὸν ἀμείνων.
 αἰνὰ σὺ μῶν, ἵζον ἰὼν μετὰ ἔθνος ἱταίων.
 τῷ τῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν ἀχαιοὶ.
 εἴ περ ἀδελφὸς γ' ἔστι, καὶ εἴ μοῦν ἔς ἀκόρητος,
 φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἶνε Φύγησσι
 διήκ' ἐν πολέμοιο, καὶ ἀνὴρ δημοτῆτος.

Ως εἰπὼν, παρέπεισεν ἀδελφεὺς φρένας ἥρωος
 αἰσημα παρειπών. ὃ δ' ἐπέθετο, τοῦ μὲν ἔπειτα
 γηθόσωνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων ταύχε' ἔλοντο.
 νῆτωρ δ' ὀργεῖοισιν ἀνίστατο, καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος ἀχαιῶν δαγαῖαν ἱκάνει.
 ἦ κε μέγ' οἰμώξετε γέρον ἱππιδάτα πηλὸς,
 ἔσθλός μιν μυρμιδόνων βουληφόρος, ἡ δ' ἀγορητὴς,
 ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος, μέγ' ἐγήθειεν ὡς ἐν οἴκῳ
 πάντων ἀργείων ἐρέων γενέην τετόκον τε.
 τῆς, νῦν εἰ πλώοντασ' ὕψ' ἔκτορι πάντας ἀκύνσαι,
 πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλῃσ' ἀναχέειρας ἀείρει,
 θυμὸν ἀπὸ μελέων δαῖσι δόμον αἴδως εἴσω.
 αἶψα γὰρ ζῶτε πατέρ, καὶ ἀθηναίη, καὶ ἄπολλον,
 ἦ βῶ μ' ὅτ' ἐπ' ὠκυρόω πελάδεσσι μάχοντο·
 ἀγροῖοι πολιοῖτε, καὶ δοκάδες ἐγχεσίμωροι,
 φειδῶς τὰρ τέχεσιν, ἱερδάνη ἀμφὶ ῥέεθρα.
 τοῖσι δ' ἐρυσθαλίῳ πρόμος ἵστατο ἰσάθεος φῶς·
 ταύχε' ἔχων ὦμοισιν ἀρηϊθόοιο αἴνακτος,
 δῖος ἀρηϊθόου, τὸν, ἐπὶ κλησὶν κορυμήτην
 ἀνδροδὸς κλέκλισκον, καλλιζωνοῖτε γυναικῶν,
 ὅσων ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο, δυρὶ τε μακρῷ,
 αἰνὰ σιδηρεὶ κορυφῇ ῥήγνυσκε φαλαγγας.
 τὸν λυμδάρτος ἔπεπνε δόλω, οὐτι κρατεργε-
 σινωπῶς ἐν ὁδῷ, ὃ δ' ἄρ' ὃ κορυφῇ αἰ δ' ἔλεθρον

χρῆσσε σιδερεῖν· πρὶν γὰρ λυκόοργος ὑποφθαῖ,
 δὲρὶ μίσσῃ περὶ νῆσεν. ὃ δ' ὕππιος ὕδρι ἐρείσθη.
 ταῦχεα τ' ἐξενάριξε, τὰ δὲ πόρε χάλκεος ἄρης.
 καὶ τὰ, μὲν αὖτ' ἔπει τ' ἐφάρε μετὰ μῶλον ἄριστος·
 αὐτὰρ ἔπει λυκόοργος αἰὲ μετάρροισιν ἐγῆρα,
 δῶκεν δ' ἐρυσθαλίῳ φιλῶ θειράποντι φορῆσαι,
 τοῦ, ὅγε ταῦχε' ἔχων, προκχλίζετο πάντας ὀρίστους·
 οἱ δέ, μαλ' ἐπρόκειον, καὶ ἐδείδισαν, ὃ δέ τις ἔτλη.
 αἰὲ μὲν θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
 θάρσει ὦ. γενεὴ δὲ νεώτατος ἴσθον ἀπάντων.
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγὼ, δῶκεν δέ μοι Ὀδυσσεύς Ἀθήνη·
 τὸν δὲ μῆνισον, καὶ κάρτισον κτάνον ἄνδρα.
 πολλὰς γάρ τις ἔκειτο παρώρορος ἔνθα, καὶ ἔνθα·
 εἴθ' ὥς εἰβώοιμι· βίη δέ μοι ἐμπεδος εἴη.
 τῷ κε τὰ χ' ἀντήσσει μάχης κορυθαίολος ἔκτωρ.
 ὕμνων δ' οἷπερ ἔασιν ἀριστεῖς παναχαιῶν,
 οὐ δ' αὖ προφρονέως μέμαθ' ἔκτορος ἀντίον ἐλθεῖν.
 ὧς φέκεα δ' ὁ γέρων· οἳ δ' ὅνεια πάντες ἀνέσαν·
 ὦρτο πολὺ πρῶτως μὲν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 τῷ δ' ἐπὶ τυδείδῃς ὦρτο κρατερὸς Διομήδης·
 τοῖσι δ' ἐπ' αἴαντες θύριν ἐπειμένον Ἀλκίον·
 τοῖσι δ' ἐπ' ἰδομενέεσσι, καὶ ὁ πάων ἰδομενῆος
 μηριόνης, ἀτάλαντος ἐνυαλίῳ ἀνδρείφοντι.
 τοῖσι δ' ἐπ' οὐρύπυλος ἀνάλμοιός ἀγλαὸς ἦος.
 αἶν δὲ θόας ἀνδραμονίδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.
 πάντες ἄρ' οἳ γ' ἔθελον πολεμίζειν ἔκτορι δῖῳ.
 τοῖσι δ' αὖτις μετέφπε γερήνιος ἱππῶτα νέστωρ.
 Κλήρῳ νῦν πεπάλαιχε διαμπερές, ὃς κε λάχῃσι.
 ἔτος γὰρ δὴ ὀνήσει δὲ κνήμιδας Ἀχαιῶν
 καὶ δ' αὖτ' ὅν θυμὸν ὀνήσεται, αἶνε φύσῃσι

ΟΜΗΡΟΥ

διὸν ἐκ πολέμοιο, καὶ αἰνῆς διήϊότητος·
 Ω^ος ἔφαθ'· οἱ δὲ, κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος,
 ἐν δ' ἔβαλον κωὴν ἀγαμένονος ἀβρίδαο.
 λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέχον·
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς ἕρανὸν οὐρύν·
 ζῶ πάτερ, ἢ αἰάντα λαχεῖν, ἢ τυδείος ἕδν,
 ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο μυκῆνης·
 Ω^ος ἄρ' ἔφαν'· πάλιν δὲ γρήνιος ἐπὶ πότα νέσσω·
 εἰ δ' ἔθορε κλῆρος κωέης, ὃν ἄρ' ἠθέλον αὐτοῖ·
 αἰάντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη
 δειξ' ἐν δέξια πᾶσιν ὀρίσσειαίιν ἀχαιῶν·
 οἳ δ' ἔγνωσκον τδς, ἀπηνήναντο ἕκαστος·
 αἰὲν ὅτε δὴ τὸν ἔκνε, φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,
 ὅς μιν ἐπιγράφας, κωὴν βάλε φαίδιμος αἶας,
 ἥτοι ὑπὶ χεθε χεῖρ'· ὃ δ' ἄρ' ἐμβαλεν, ἀχι παρασᾶς·
 γνῶ δὲ κλῆρος σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ·
 τὸν μὲν παρ πόδ' ἔδν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε·
 Ω^ο φίλοι, ἥτοι κλῆρος ἐμὸς, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ· ἐπεὶ δακτύλῳ νικησέμεν ἔκτορα δῖον·
 αἰὲν ἄγετ', ὅρρ' ἂν ἐγὼ πολεμήτᾳ τούχρα δύνω,
 ὅρρ' ὕμεις οὐχεσθε δῖν κρονίῳνι ἀνακτι
 σιγῇ ἐφ' ὕμειων· ἵνα μὴ πρῶδς πεπύθωνται,
 ἢ ἐ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ ὅτινα δείδιμεν ἐμπης·
 ὃ γάρ τις με βίηγε ἐκὼν ἀέκοντα δῖηται,
 ἢ δέ τ' αἰδοῖται, ἐπεὶ ὅδ' ἐμὲ νῆϊ δάγ' ἔτρεψας
 ἔλπομαι ἐν σαλαμῖνι γενέσθαι τέτραφέμεν τε·
 Ω^ος ἔφαθ'· οἳ δ' οὐκ ὤκοντο δῖν κρονίῳνι ἀνακτι·
 ὧδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς ἕρανὸν οὐραῶ·
 ζῶ πάτερ, ἢ διθὲν μεσέων, κύδιζε, μέγιστε,
 δὸς νίκην αἰάντι, καὶ ἀλάδην οὐχὸς ἀρέσθαι·
 εἰ δὲ

εἰ δὲ καὶ ἔκτορά πρ' φιλείης, καὶ κήδεαι αὐτῶ,
 ἴσῃν ἀμφοτέροισι βίην, καὶ κῦδος ὀπάσων.
 ὦς ἄρ' ἔραν· αἶψά δὲ κορήσεται νῶροπι χαλκῷ.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα πρὶ χροῖ' ἔατο τάνχη,
 σούατ' ἐπὶ τ' οἶός τε πελώριος ἔρχεται ἄρης,
 ὃς τ' εἴσιν πόλεμόν δὲ μετ' ἀνέρας, ὅς τε κρονίων
 θυμοβόρην ἐρίδος μένει ξωέηκε μάχεσθαι,
 τοῖος ἄρ' αἶψά ῥ' οὐτο πελώριος, ἔρμος ἀχαιῶν,
 μειδίδων βλοσυροῖσι προσώπασιν ἐνέρθε δὲ ποσσὶν
 ἦτε μακρὰ βιβὰς, κραδῶν δολιχόσκιον ἔγχος.
 ὦν δὲ καὶ δ' ὀρέοι μέγ' ἐγθήον εἰσορόωντες.
 ἔωσά δὲ πρόμος αἰνὸς ὑπὴλυθε γῆα ἔκταν,
 ἔκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐπὶ στήθεσσι πάτασεν.
 αἶψ' ἔκπως ἔτι εἴχεν ὑποβρέσαι, ὅδ' ἀναδιδῶναι
 ἀψ' λαῶν δὲ ὁμίλον, ἐπεὶ προκάλειατο χάρμην.
 αἶψά δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος κῦτε πύργον,
 χαλκῆον, ἐπὶ αὖ βόθρον, ὃ δὲ τυχίος καὶ μετάνχων,
 σκυτορῶμων ὃ χ' ἄριστος ὕλη ἐπὶ οἰκίᾳ νείων.
 ὃς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἐπὶ αὖ βόθρον
 ταύρων ζαφρέων· ἐπὶ δ' ὀγδόν ἦλασε χαλκόν.
 ὃ πρόθεν σέρνοιο φέρων τελαμώνιος αἶψά,
 σῆ ῥα μάλ' ἔκτορος ἐγγύς· ἀπ' ἐλπίσας δὲ προσήυδα.
 ἔκτορ, νῦν καὶ δὴ σάρα εἴσαι οἶδ' ἐν οἶος.
 οἶοι καὶ δαναοῖσιν ὄρισηρ δὲ μετέασι.
 καὶ μετ' ἀχιλλῆα ῥιξήνορα, θυμολέοντα.
 αἶψ' ὁ μὲν ἐν νῆασι κορωνίσσι, ποντοπόροισι
 κείτ' ἀπομνίσας ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν.
 ἡμεῖς δ' εἴ ποτε τοῖσι, οἳ ἐν σέθεν ἀντιάσαι μιν,
 καὶ πλέδω· αἶψ' ἄρχε μάχης, ἡ δὲ πολλέμοιο.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος ἔκτορ·

αἶαν διογενὲς, τελαμῶνιε, κοίρανε λαῶν,
 μή τι μὲν ἦ ὅτε παιδὸς ἀραυροῦ περὶ ῥίτιζε,
 ἢ ἐγὼ αἰκὸς ἦ ἢ κ' οἶδε πολέμῃα ἔργα.
 αὐτὰρ ἐγὼν αὖ οἶδα μάλα σ' ἄνδρον τασιόεσ τε.
 οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἄριστεράνω μῆσαι βῶν
 ἄλκιρρον, τό μοι ἔστι ταλαύριον πολέμῳ ζεῖν.
 οἶδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἱππῶν ὠκείων.
 οἶδα δ' ἐπὶ παδίῳ διτῷ μέλπεσθαι ἄρῃ.
 αἶψ' ἢ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοῖσ' ὄντα,
 λάτρη δ' ἐπιπύσας. αἶψ' ἄμ' παρδὼν ἀέκ' ἐτύχοι μοι.
 ἢ ῥά. καὶ ἄμπεπαλὼν, πρότε δολιχόσκιον ἔχος,
 καὶ βάλεν αἶαντος δεινὸν σάκος ἐπαβόρον,
 ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄρθρος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
 εἶξ δὲ διὰ πύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής.
 ἐντὶ δ' ἐβδόματι, ῥινῷ χέτο. δούτερος αὖτε
 αἶας διογενὲς πρότε δολιχόσκιον ἔχος,
 καὶ βάλεν πριαμίδαο κατ' ἀπείδα πάντοσε ἴσιν,
 διὰ μὲν ἀπείδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔχος,
 καὶ διὰ θῶρηκος πολυδαίδαλον ἠρήρηστο.
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμνησε χιτῶνα
 ἔχος. ὃ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλώετο κῆρα μέλαιναν.
 τῷ δ' ἐκ πασάμεν' ὀδύ' ἔχ' ἔχεα χερσὶν ἑμ' ἄμ' ῥω,
 σῶν ῥ' ἐπεσον, λείψιν ἐοικότες ὠμοφάγισιν,
 ἦ σὺ σὶ καὶ προισι τῶν, τε σθένος ἦν ἀλαπαδνόν.
 πριαμίδης μὲν ἐπειταμέσσην σάκος ἔτασε θυρῶν,
 ἢ δ' ἐρρήξε χαλκὸν, ἀνεγνάμψθη δὲ οἱ αἰχμή.
 αἶας δ' ἀπείδα νύξιν ἐπάλμενος ἦ δὲ διὰ πρὸ
 ἦλυθεν ἐχείη. σφύριξε δὲ μιν μεμαῶτα.
 τμήδην δ' αὖ χέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκῆκεν αἶμα.
 αἶψ' ἢ δ' ὧς, ἀπέλιγε μάχης κορυθαίολος ἔκτωρ.

ἀνὰ χαλκῶ μένος λίθον ἔλετο χερὶ παχείῃ
 παῖμαον ἐν πεδίῳ μέλανα, πρὸς χυλὸν τε, μέλαν τε.
 τῷ, βάλεν αἶαντος δεινὸν σάκος ἑπαβόειον,
 μέων ἐπομφάλιον· περιήχησε δ' ἄρα χαλκός·
 δούτρος αὐτ' αἶψα, πολὺ μείζονα λαὸν αἰείρας,
 ἢ κ' ἐπιδινήσας, ἐπέρσειε δὲ ἴν' ἀπέλεθρον.
 εἴσω δ' ἀπὸ δ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ.
 βλάψε δέ οἱ φίλα γόναθ', ὃ δ' ὕππιος ἐξεταίνετο,
 ἀπὸ δὲ ἐν χριμφθεῖς, τὸν δ' αἶψ' ὠρῶσιν ἀπόλλων.
 καὶ νύ κε δὴ ξιφεία αὐτοχέδον ὑτάζοντο
 εἰ μὴ κῆρυκός διδὸς ἄγγελοι, ἢ δὲ, καὶ ἀνδρῶν,
 ἔλθον· ὃ μὲν ῥῶων ὃ δ' ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ταλθύβιδός τε, καὶ ἰδῆος, πεπνυμένω ἄμφω.
 μέω δ' ἄμφοτέρων σιῆπ' ἄρα χέρον, εἰπέτε μῦθον
 κῆρυξ ἰδῆος πεπνυμένα μῆδεα εἰδώς.
 μνηκέτι πᾶσι φίλῳ πολέμιζετε, μὴ δὲ μάχεσθον·
 ἄμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα ζεύς·
 ἄμφω δ' ἀχμητὰ ῥέε δὴ καὶ ἰδμεν ἅπαντες.
 νύξ δ' ἦ δὴ τελέθῃ, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη τελαμώνιος αἶας·
 ἰδῆα· ἔκρηι ταῦτα κέλαι τε μυθήσασθαι.
 αὐτὸς γὰρ χάρμῃ προκτελέωατο πάντα ἀρίστους·
 ὄρχετο· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, εἰ περ ἂν ὅτος.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ·
 αἶαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγας τε, βίην τε,
 καὶ πινυπῶν, πέρι δ' ἐγχεί ἀχαιῶν φέρτατός εἰσι,
 νῦν μὲν παυσώμεσθαι μάχης, καὶ δὴ ὀπίσθετος
 σήμερον, ὕπερον αὖτε μάχης, εἰσὶ δὲ δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶκε δ' ἐτέροισί γε νίκην.
 νύξ δ' ἦ δὴ τελέθῃ, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,

ОМНРОУ

ὥς σὺ τ' ἐὺφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν ἀχαιῶν,
σὺς τε μάλιστα ἔτασ'· καὶ ἑτάερος οἵ τοι ἔχουσιν·
αὐτὰρ ἐγὼ, κατὰ ἄστυ μέγα πριάμοιο ἀνάκτορος
ῥῶας ἐὺρράνῃω, καὶ ἠρωϊδᾶς ἐλκεσιπέπλους,
αἳ τέ μοι σὺ χόρμεναι, θεῶν δούσοντε ἀγῶνα.
δῶρα δ' ἄρ' ἀμύλοισι πρικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
ὅθρα τις ὧ δ' εἴπησιν ἀχαιῶν τε, ῥῶων τε·
ἦ μὲν ἐμαρνάσθην ἐρίδος πέρι θυμοβόροιο,
ἦ δ' αὖτ' ἐν φιλόπτι διέτμαγεν, ὄρθμήσαν τε.
Ω¹ δ' ἄρα φωνήσας, δῶκεν ξίφος ὄρυρόηλον,
σάω κολεῶ τε φέρων, καὶ ἐὺτμήτῳ τελαμῶνι·
αἶας δὲ ζωστῆρα δίδω φοῖνικι φαεινόν.
τῷ δὲ διακρινθέντε ὁ μὲν, μετὰ λαὸν ἀχαιῶν
ἦ, ὅ δ' ὅτε ῥῶων ὁμαδὸν κίε· τοῖς δ' ἐχάρησαν
ὥς εἶδον ζῶν τε καὶ ὄρτε μέλα προσιόντα,
ἀέαντος προφυγόντα μένος, καὶ χεῖρας ἀάπτους·
καί ῥ' ἦγον προτὶ ἄστυ, ἀέλποντο δὲ σόον εἶναι·
αἶαντ' αὖθ' ἐτέροθεν ἐϋνήμιδι δὲ ἀχαιοὶ
εἰς ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηδὲα νίκη·
οἳ δ' ἔτε δὴ κλισίῃσιν ἐν ἀφείδῳ γέροντο,
τοῖσι δὲ βῆν' ἱέρουσαν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
ἄρσενά πενταέτηρον ὑπὲρ μενείη κρονίῳνι.
τὸν δέρον, ἀμφὶ θ' ἔπον, καί μιν διέχλυν ἀπαντα,
μίσυλλόν τ' ἄρ' ἐπίσασμένως, πείραντ' ὀβελοῖσιν,
ὥπῃσαν τε πριφραδέως, ἐρύσαντ' τε πάντα·
αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνη, τετύκοντ' τε δαῖτα,
δαίνωντ', ὅ δ' ἔτι θυμὸς ἐδούετο δαιτὸς ἐΐσης·
νῶτοισι δ' αἶαντα διννεκέασι γέραφεν
ἦρως ἀφείδης ἀρυκρέων ἀγαμέμνων·
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος, καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο.

τοῖς, ὃ γέρον πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτις
νέεωρ, ὃ καὶ πρόθεν ἀρίστη φαίνεται βουλὴ.

ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.

Α΄ προείδητε, καὶ ἄλλοι δόισι δὲ παναχαιῶν,
πολλοὶ γὰρ τεθναῖσι κερηκομῶντες ἀχαιοί·
τῶν νῆαυ αἶμα κελαινὸν ἐφύρσον ἀμρὶ σκέψανθρον
ἐσκέδασ’ ὀξὺς ἀρης, φυχαῖ δ’ αἰὶ δόσδε κατήλθον·
τῷ, σε χεὶ πόλεμον μετ’ αἶμ’ ἠοὶ παῦσαι ἀχαιῶν.
αὐτοὶ δ’ ἀγρόμενοι, κυκλήσομεν ἐνθάδε νικηῖς,
βασί, καὶ ἡμιόνοισιν ἀτὰρ κατακλῶμεν αὐτὰς
τυτθὸν ἀπὸ πρὸ νεῶν, ὥς κ’ ὅσ’ εἰ πασιγνῆς
οἴκε δ’ ἀγῆ, ὅταν αὐτε νειώμεθα παρὶδὲ ραῖαν.
τύμβον δ’ ἀμφοὶ πυρὴν ἵνα χυθόμεν ἐξαγαγόντες,
ἀκρίτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ’ αὐτὴν δειμόμεν ὥς
πύργος ὑψηλὸς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ’ αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν αὖ θοαράδας,
ἄφρα δὲ αὐτῶν ἰππηλασίῃ ὁδὸς εἴη.
ἐκτασθὲν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγυθὶ τάφρον,
ἢ χ’ ἵππον, καὶ λαὸν ἐρυχέοι ἀμφοῖς εὔσαι,
μή ποτ’ ἐπιβρίσῃ πόλεμος πρῶων ἀνιρώχων.
Ως εἰπὼς οἱ δ’ ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες.
πρῶων αὐτ’ ἀγορὴν γένετ’ ἰλίε’ ἐν πόλει ἀκρῇ
δεινὴ, τιτροχῆα παρὰ πριάμοιο θυρήσιν·
τοῖσι δ’ ἀντήνωρ πεπνυμένος, ἤρχ’ ἀγορεύειν·
Κεῖλυτέ μεν πρῶτες, καὶ δάρδανοι, ἡ δ’ ἐπίκυροι,
ἄφρ’ εἴπω τά, με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
δῶτ’ ἀγέτ’ ὄρεϊν ἐλέην, καὶ κτήμαθ’ αἶμ’ αὐτῇ
δῶομεν ἀπείδησιν ἀγειν· νῆαυ δ’ ὄρκια πῖσά
ψυσάμενοι, μαχόμεσθα. τῷ δ’ νῦτι κέρδιον ἡμῖν
ἐλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὥδε.

ΟΜΗΡΟΥ

ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζετο τοῖσι δ' ἀνέστη
 δῖος ἀλέξανδρος ἐλένης πόσις ἠὲ κούμοιο.
 ὃς μιν ἀμειβόμενος, ἔπεια πειρόντα προσειπὼν·
 Ἀντήνορ, σὺ μὲν ὅκ' ἔτ' ἐμοὶ φίλ᾽ ἔσσι ταῦτ' ἀγορεύεις.
 οἴσθ᾽ ἀλλ' ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τὸν δὲ νοῆσαι·
 εἴθ' ἔτιόν δ' ἢ τῶτον ἀπὸ σπυδαῖς ἀγορεύεις,
 ἐξ ἅρα δ' ἡ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
 αὐτὰρ ἐγὼ προέειπε μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω
 ἀντικρυδ' ἀπόφημι γυναικὶ μὲν ὅκ' ἀπώδωσω,
 κτήματα δ' ὅα' ἀγρόμην ἐξ ἄρ' ἔσσι ἡμέτερον δῶ,
 πάντ' ἐθέλω δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιβέναι.
 ἦτοι ὅγ' ὥς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζετο τοῖσι δ' ἀνέστη
 δαρδανίδης πρίαμος θιόρην μήσωρ ἀτάλαντος,
 ὅσφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπε·
 Κεκλυτέ μου προῶες, καὶ δαρδανοὶ, ἡδ' ἐπίκυροι,
 ὅφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 νῆα μὲν δόρυπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν ὡς τοπάρους πρ,
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἑκαστος·
 ἡῶθεν δ' ἰδαιὼς ἱπὸ κοίλᾳς ἐπὶ νῆας
 εἰπέμεν ἀπρεΐδης ἀγαμέμνονι, καὶ μενελάῳ
 μῦθον ἀλέξανδροιο, τὸς εἴνεκεν νεῖκος ὄρωρε.
 καὶ δὲ τὸς εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἶψ' ἐθέλωσι
 παύσασθαι πολέμοιο δυσσυχέος, εἰσόκε νεκρὸς
 κηόμην ὕστερον αὐτὲ μαχισόμεθ', εἰσόκε δαίμων
 ἄμμε διακρίτη· δῶν δ' ἐτίροισί γε νίκην.
 ὧς ἔφαθ' οἱ δ' ἅρα τὸς, μάλα μὲν κλύον, ἡδ' ἐπίθοντο·
 δόρυπον ἔπειθ' εἶλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·
 ἡῶθεν δ' ἰδαιὼς ἔβη κοίλᾳς ἐπὶ νῆας.
 τὸς δ' αὖρ ἐν ἀγορῇ δαναῶς θβράποντας ἄρ' ἔσσι,
 νηὶ παρὰ πρύμνῃ ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὃς τοῖσι

πᾶς ἐν μέσσοις, μετεφώνεεν ἠΰτ' αὖ κ' ἤρυξ·
 ἄρ' εἴδ' αἶπε, καὶ ἄλλοι δ' ἀνὴρ μίδ' ἀχαιοί,
 ἠνώγε' πρίαμός τε, καὶ ἄλλοι πρῶτος ἀγαυοί·
 εἰπεῖν, ἃ κ' ἐπερὺ μ' ἰφίλον, καὶ ἠδὲ γένοιτο,
 μῦθον ἀλέξ' ἀνδροῖο, τὸ εἴνεχ' νεῖκος ὄρωρε,
 κτήματ' αὖ, ὃς ἀλέξ' ἀνδρὸς κοίλῃς ἐν νηυσὶν
 ἠγάγετο προῖν δ', ὥς πρὶν ὠρελ' ἀπ' ἀπείρου,
 πάντ' ἐθέλ' εἰδόμεναι· καὶ εἴτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιβείναι.
 κερὶ δ' ἦν δ' ἄλοχον μενελάου κυδ' ἀλγίμοιο
 ἔφουσιν δ' ὡσ' ἦ μιν πρῶτος γε κέλονται.
 καὶ δὲ τὸ δ' ἄν' ὡρεον εἰπεῖν ἔπος, ἃ κ' ἐθέλητε
 παύσασθαι πρὸς ἡμῶν δ' ὡς ἔσθ' ἐκ νεφύς
 κ' ὡς μεν, ὅπερ ὡς αὖτε μαχιστόμεν' εἰσὶν ἐκ δαίμων
 ἅμ' ἐμ' ἐκρίνη' δ' ὡς δ' ἐτέροισι γένει' ἦν·
 Ως εἶραθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀνὴρ ἐγένοντο σιωπῇ·
 ὁ δ' ἐπὶ δὲ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 μήτ' ἄρτις νῦν κτήματ' ἀλέξ' ἀνδροῖο δὲ χέσθω,
 μήτ' ἐλάνην· γνῶτε δὲ καὶ ὅς μάλα νήπιός ἔστιν,
 ὥς ἦδ' ἔτι πρῶτασι δ' ἄλ' ἔρατ' ἐφ' ἡπῆαι·
 Ως εἶραθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπὶ ἄλ' ἔρατ' ἀχαιῶν,
 μῦθον ἀγαυάμενοι Διομήδεος ἱποδάμοιο·
 καὶ τὸ δ' ἄρ' ἰδ' αἶον προσέφη κρείων ἀγαμέμνων·
 ἰδ' αἶ· ἦτοι μῦθον ἀχαιῶν αὐτὸς ἀνέειπας,
 ὥς τοι ὕπ' ἐκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπὶ ἀνδάνει ἔσθ'·
 ἅμ' ὅδ' ἐκ νεφύσιν κ' ἐτακ' ἔμεν ἔτι μετὰ ἔρω·
 ἔρ' αὖ τις φηδὼ νεκρῶν κ' ἐτατεθνηῶτων
 γίγν'· ἐπεὶ κ' ἐθάνωσι, πυρὸς μελίσσ' ἔμεν ὥς·
 ὄρνια δὲ ζῆδ' ἰσὼ ἐρί' ἰδ' ἔσθ'· πόσις ἦρ' ἔστι.
 Ως εἶπ' ὡς, τὸ σκῆπτρον ἀνέχεθε πᾶσι θεοῖσιν·
 ἄφ' ὁρ' ὅσον δ' ἰδ' αἶος ἔβη προτὶ ἴλιον ἱρήν·

Ο ΜΗΡΟΥ

οἳ δ' ἐκτ' εἰν ἄγορῃ πρῶτον, καὶ δαρδανίων τε,
 πάντες ὁμηγερέες, ποτιδῆγμοι ὅππότε ἄρ' ἔλθοι
 ἰδμεος· ὃ δ' ἄρ' ἦλθε, καὶ ἀγγελίην ἀπόειπε,
 σῆς ἐν μέσσοισιν· τοῖ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὤκτα
 ἄμφοτ' ἄνδρες, νέκυας τ' ἄγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
 δόρυχοι δ' ἐτέρωθεν εὐσέλμων ἀπ' νηῶν
 ὠπρωον νέκυας τ' ἄγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
 ἠέλιος μὲν εἵπειτα νέον προσέβαλλεν ἄρ' ὕρασ
 ἐξ ἀσφλαρρεῖταο βαθυρρόου ὠκεανόιο,
 ἔρανδον εἰσανιών· οἳ δ' ἦν τεον ἀμήλοισιν·
 ἐνθα διαγνώσαι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἔκταν·
 ἀμ' ὕδατι νίζοντες ἀπὸ βρόχον ἀμαρύνετα,
 δάκρυα θρῆμα χέοντες, ἀμαξάων ἐπαίραν·
 ὃ δ' εἶα κλάειν πρίαμος μέγας· οἳ δὲ, σιωπῇ
 νεκρὸς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ·
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες, ἔβαν προτὶ ἱλίον ἱρήν·
 ὥς δ' αὖτως ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες ἄχαιοι
 νεκρὸς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ·
 ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας·
 ἦμος δ' ὕτ' ἄρ' ἔωγε νύξ, ἔτι δ' ἀμυρὶ λυγρὴ νύξ,
 τῆμος ἄρ' ἀμρὶ πυρὸν κρητὸς ἔχρητο λαὸς ἀχαιῶν·
 τυμβοὺς δ' ἀμφ' αὐτῶν ἔνα πολεόν ἐξαγαγόντες
 ἀκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδημαν,
 πύργους ὕψιλλους, εἴλαρ νηῶν τε, καὶ αὐτῶν·
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίηον αὖ δόρυχα,
 ὅρρα δὲ αὐτῶν ἰππηλασίη ὁδὸς εἶη·
 ἔκτοθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῶν τάφρον ὄρυξαν
 εὐρεῖαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπιξαν·
 ὥς οἳ μὲν πονέοντο κρηκομόωντες ἄχαιοι·
 οἳ δὲ θεοὶ παρ' ἱνὶ κῆθ' ἄμεινοι ἀπεροπῆτην,
 θινόντες

θησύντο μέγα ἔργον ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 Ζὼν πάτερ ἦ ῥά τίς ἔστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἀνίψαι.
 ἔχ' ὁράω ὅτι δ' αὖτε κερηκομόωντες ἀχαιοὶ
 τείχος ἐτείχισαντο νεῶν ὑπὲρ, ἀμφὶ δὲ πύργον
 ἤλασαν, καὶ δὲ θεοῖσι δώσαν κλοπῆας ἐκτόμβας.
 τῷ δ' ἦτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς.
 τῷ δ' ἐπιλήσονται, ὅτ' ἐγὼ, καὶ φοῖβος ἀπόλλων
 ἦρω λαομέδοντι πολέωαμεν ἀθλήσαντε.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νερεληγεῖτα Ζεὺς.
 ὦ πόποι ἐνοσίγαι', αἰρυθενὲς, οἷον ἔρπες.
 ἄλλος κέν τις τῷτο θεῶν δείσσει νόημα,
 ὃς σέο πολλὸν ἀρρωρότρεος χεῖράς τε, μέγος τε.
 σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς.
 αἶψα μὲν ὅτ' αὖτε κερηκομόωντες ἀχαιοὶ
 οἰχυνται σάκῃ νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
 τείχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλλα πᾶν καταχύσει,
 αὐτίς δ' ἡϊόνα μενέλαον φαρμάθοισι καλύψαι,
 ὥς κέν τοι μέγα τείχος ἀμαλδύνηται ἀχαιῶν.
 Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀνθρώπων.
 δύατο δ' ἠέλιος τετέλεστο δὲ ἔργον ἀχαιῶν.
 βαφόνεον δὲ κατὰ κλισίῃσ', καὶ δόρπον ἔλοντο.
 καὶ δὲ λήμνοιο παρέτασαν οἶνον ἀγασσαι,
 πολλὰ τὰς προέειπεν ἱσονίδης αἰνέας.
 τὸν ῥ' ἔπειθε χ' ὑψιπύλην ὑπ' ἰήσωνι ποιμένι λαῶν.
 χωρὶς δ' ἀφείδης, ἀγαμέμνονι, καὶ μενελάῳ,
 δῶκεν ἱσονίδης ἀνέμοιο μέθυ χίλια μέτρα.
 ἐνθεν ἄρ' οἶνιζοντο κερηκομόωντες ἀχαιοὶ,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἰθωνίσι δ' ἡρώ,

ΟΜΗΡΟΥ

ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν,
 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσιν· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλασσαν·
 παννύχιοι πῶν ἔπειτα κερνυμοσύωντες ἀχαιοὶ
 δαίνεοντο. βῶδες δὲ κατὰ πόλιν, ἥ δ' ἐπὶ κρητοί.
 παννύχιος δὲ σφιν κρητὴ μήδετο μητίετα Ζεὺς,
 σμῖθ' ἀλέα κτυπέων· τὸν δὲ χλωρὸν δέος ἦρθε
 οἶνον δ' ἐκ δαπάων χαμάδις χέον· ὃ δέ τις ἔτλη
 πρὶν πίνειν, πρὶν λαῖφαι ὑπερμενείῃ κρονίῳ·
 κοιμήσαντ' ὅρ' ἐπὶ πρῶτα, καὶ ὕπνῳ δῶρον ἔλοντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Θ. ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Εὐς ἀπαγορεύσας τοῖς θεοῖς μηδετέρῃ
βοηθεῖν τῶν στρατῶν, ἐπὶ πῶ ἴδην κατέρ-
χεται· καὶ πρότερον ἴσον μαχομένους τῆς
ἑλληνάσ, ἐλάποντας τῶν τρώων καθήσασιν· ἦραν δὲ καὶ
ἀθηνᾶν ἐπὶ βοήθειαν τοῖς ἑλλήσιν ἐξιδάσ, ἐπέχεν
ἶρις, διὸς κελύσαντος· ἐσπέρας δὲ γενομένης, ἔκτωρ
ἐδημηγόρησεν ἐν τῷ πεδίῳ, ὥς τε στρατοπεδεύεσθαι,
καὶ πῦρ δι' ὅλης νυκτὸς καίειν.

L 7

ΥΛΙΑΔΟΣ Θ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Θῆτα, θεῶν ἀγορὴν, βῶων κρείστος, ἱκτορος αὐχός.

ὧς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶ-
σαν ἐπ' αἶαν·

Ἰδὲ δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τρι-
κέραυνος

ἄκροτάτῃ κορυφῇ πρυθιράδος ὑλὺμποιο·
αὐτὸς δὲ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ἅμα πάντδ' αἶκον·
κέκλυτέ μιν πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
ὄφρ' εἴπω τά, με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
μήτε τις οὐαυ θήληα θεὸς ῥγε, μήτε τις ἄρσεν,
πρῶτ' αὖ διακίρσαι ἐμὸν ἔπος· αἶψ' ἅμα πάντδ'
αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα·
ὃν δ' αἶν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νομῶ
ἐλθόντ', ἢ βῶεσιν ὀρηγέμεν, ἢ δαναοῖσι,
πληγὰς ἢ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται ὑλὺμόνδε·
ἢ μιν ἐλὼν, ῥίψω δὲ τάρταρον ἠερόεντα,
τῆλε μάλ', ἢ χι βάθισιν ὑπὸ χθονὸς ὅπ' ἐβέρεθρον,
ἐνθα σιδῆραιά τε πύλαι, καὶ χάλκεος ὕδως,
ῥῶον ἐν β' αἶδω, ὅσον ὕρανος ἐς ἀπὸ γαίης·
γνώσετ' ἐπεὶ ὅσον εἰμὶ θεῶν κέρτιστος ἀπάντων·
εἰδ' ἄγε πρήσασθε θεοὶ ἵνα εἴδετε πάντδ',
σειρὴν χρυσεῖν ἐξ ὕρανόθεν κρεμάσαντες·
πάντες δ' ἐξάπιασθε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι·
αἶψ' ἂν ἐρύσκειτ' ἐξ ὕρανόθεν πεδίονδε,
ἦν ὕπατον μήτωρ ὕδ' εἰ μάλα πολλὰ καίμοιτε·
αἶψ' ὅτε δ' ἢ καὶ ἐγὼν πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσαι,

αὐτῇ κεν γαῖῃ ἐρύσαιμ', αὐτῇ τε θαλάσῃ.
 σφρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίων ἑλὺμποιο
 δισάμην. τὰ δὲ κ' αὖτε μετ' ὅρα πάντα γένοιτο
 τόσσον ἐγὼ πέριτ' εἰ μὴ θεῶν, πέριτ' εἰ μ' ἀνθρώπων.
 Ως ἔφαθ'. οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 μῦθον ἀγασάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευεν·
 ὃς δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ω πατέρ' ἡμέτερε κρανίδη ὕπατε κρείονταν,
 αἴνυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅτι σθένος ὕν' ἐπικηρῶ.
 αἴ μ' ἔμπης δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' ἀχμιτάων,
 οἷκεν δ' ἡ κρηδὸν οἷτον ἀναπλήσαντες, ὀλωνται!
 αἴ μ' ἦτοι πολέμῳ κὺν ἀρεξόμεθ', εἰσὺ κελύεσ,
 βυλὴν δ' ὀργεῖνς ὑποθισόμεθ', ἥ τις ὀνήσει
 ὥς μὴ πάντες ὀλωνται, ὀδυσαμένοιο τέοιο.
 Τὴν δ' ἐπιμειδύσας, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 θάρσει βριτογένης φίλον· τέκος ὅνυτι θυμῷ
 πρόσρονοι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἦπιος εἶναι!
 Ως εἰπὼν, ὕπ' ὀχέσφρι τιτύσκετο χαλκὸ ποδ' ἵππῳ
 ὠκυπέτα, χρυσείῃσιν ἐθείρησιν κομόωντε
 χρυσὸν δ' αὖτος ἔδανε περὶ χροῖ· γέντο δ' ἱμάθλην
 χρυσεῖην, εὐτυκτον· εἴ μ' ἐπιβήσετο δίφρῳ.
 μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὰ δ' ὕν' ἄκοντε πετέσθην
 μεσηγυρὸς γαῖης τε, καὶ ὕραν ἄστρ' ὀνείας,
 ἴδην δ' ἵκθνε πολυπίδακ' , μητέρα θηρῶν
 γάργαραν· ἐνθα δὲ οἱ τέμενος, βωμός τε θυήης,
 ἐνθ' ἵππῳ ἐστρεψε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε,
 λύσας ἐξ ὀχέων· κατὰ δ' ἡέρα πηλὺν ἔχονε.
 αὖτος δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύνει' ἰάων,
 εἰσορόων τρώων πόλιν, καὶ νῆας ἀχαιῶν.

ΟΜΗΡΟΥ

οἳ δ' ἄρα δειπνον ἔλοντο κερικομῶντες ἄχαιοι
 ῥίμῃ κατὰ κλισίῃσ', ἀπὸ δ' αὖτ' ἐθωρήσαντο.
 πρῶτες δ' αὖ ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο
 παυρότ' ῥοι. μέμχαν δὲ καὶ ὥς ὕσμινι μάχεσθαι
 χρεοῖ ἀναγκαῖν, πρότε παίδων, καὶ πρὸ γυναικῶν
 πᾶσαι δ' ὠϊνῶτο πύλαι· ἐν δ' ἔαυτο λαός,
 πελοῖθ', ἱππῆς τε· πολὺς δ' ὄρουμαχὸς ὀρώρης.
 οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ὄν χῶρον ἕνα ξανθόν τε ἴκοντο,
 σάω ῥ' ἔβαλον ῥινύς, σάω δ' ἔγχεα, καὶ μὲν ἄνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλδεύσαι
 ἔπληντ' ἀμύλησι· πολὺς δ' ὄρουμαχὸς, ὀρώρει.
 ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγῇ τε, καὶ σὺ χολῇ πέλει ἀνδρῶν
 ὀλλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων· ῥέει δ' ἄμματι γᾶα.
 ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱδὼν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἠπτετο· πίπτε δὲ λαός.
 ἦμος δ' ἠέλιος μέσον ὕρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατήρ ἐτίταινε τέλειντα·
 ἐν δ' ἐτίθει δῖος κῆρε ταυηλεζέος θανάτοιο,
 φῶων θ' ἱπποδάμων, καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 ἔλκε δὲ μέλας λαβὼν, ῥέει δ' αἰσίμον ἦμαρ ἀχαιῶν
 αἰετὸν ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πηλυβοτείρῃ
 ἐζέσθην· φῶων δὲ πρὸς ὕρανὸν αὐραὶ αἶρθεν.
 αὐτός δ' ἐξ ἱδῆς μεγάλ' ἐκτυπε· δαιόμενον δὲ
 ἦκε σέλας κατὰ λαὸν ἀχαιῶν· οἳ δὲ, ἰδόντες,
 θαμβήσαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρόν δέος εἶλεν
 ἐνθ' ὅτ' ἰδομένους τλῆ μίμνε, ὅτ' ἀγαμέμνων,
 ὅτε δ' αὖ αἰχμητὰς μενέτην, θεράποντες ἄριστος
 νέτωρ δ' οἷος ἐμίμνε γερήνιος, ὕρος ἀχαιῶν,
 ὅτι ἐκὼν, ἀλλ' ἱππος ἐτείρετο, ἦν, βάλεν ἰὼ
 δῖος ἀλέξανδρος ἐλένης πόσις ἠὲ νόμοιο,

ἀκρην

ἔκρινε κρηκορυφῶν, ὅθι τε πρῶται τοίχες ἵππων
κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστ' αὖ καίριόν ἔστιν.
ἄλγιστ' αὖ ἀνέπαλτο, βέλους δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ.
σὺ δ' ἵππυς ἐτάραξε, κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
ὄφρ' ὀρέων ἵπποιο παρηορίσας ἀπέτεμνε
φασγάνῳ αἵων, τόφρ' ἕκτορος ὠκίης ἵπποι
ἦλθον αὖ ἰωχμὸν θρασυῶν, ἠνέσχεον φορέοντες
ἕκτορα· καὶ νύ κεν ἐνθ' ὀρέων ἀπὸ θυμὸν ὀλέαιε,
εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐποτρύνων Ὀδυσῆα.

Διογενὲς λαερτιάδην πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
πῆ φάγης μετὰ νῶτα βαλὼν κρηκὸς ὥς ἐν ὁμίλῳ;
μή τις τοι φούροντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πηξῇ,
ἀλλ' ἀμείν', ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄρριον ἄνδρα.

ὣς ἔφατ', ὃ δ' ἐσάκυσσε πολύτλας Δῖος Ὀδυσσεύς,
ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλῃσ' ἐπὶ νῆας, ἀχαιῶν.
τυδείδης δ' αὐτὸς περ ἐὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη.
ἦ δὲ πρόδ' ἵππων νηληϊάδαο γέροντος·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

ὦ γέρον, ἦ μάλα δὴ σενέοι τείρουσι μαχηταί.
σὴ δὲ βίη λείπεται χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάξει.
ἠπεδανὸς δὲ νύ τοι θεράπων, βραδέως δέ τοι ἵπποι·
ἀλλ' ἄρ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσῃς, ὄφρα ἴδῃαι
οἷσι φῶϊσι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίῳ
κραιπνὰ μάλ' ἐνθα, καὶ ἐνθα διωκόμεν, ἦ δὲ φέβομαι;
ὅς πρ' ἄπ' ἀνείαν ἐλόμην μή τωρε φόβοιο·
τῆτο μὲν θράσυντε κομείτω· τῷ δὲ δὲ νῶϊ
φρῶσιν· ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ ἕκτωρ
εἴσεται, εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.
ὣς ἔφατ', ὃ δ' ἀπίθουσε γρήγιος ἵππῳ ἅτα νέτωρ.

ΟΜΗΡΟΥ

νεοτρίσας ἰδὼν ἔπειθ' ἵππους θεράποντες κομείπῃ
 ἵφθιμοι ἀνέλωσθε, καὶ ὄρου μέδων ἀγαπήνωρ·
 πῶς εἰς ἀμφοτέρω διομήδεος ἄρματα βήτην·
 νέτωρ δ' ἐν χεῖρεσι λαβ' ἡνία φοινικόντα·
 μάστιξεν δ' ἵππους. τάχα δ' ἔκτορος ἄγχι γένοντο·
 τὸ δ' ἵθυς μεμαῶτος ἀκρόντισε τυδείδης υἱός·
 καὶ τὸ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὃ δ' ἡνίοχον θεράποντα
 ἕον ὑπερβύμα θιβαίου ἡνιοπῆα,
 ἵππων ἡνιέχοντα, βάλε σῆθος παρὰ μαζόν·
 ἥριπε δ' ἔξ' ὀχέων. ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες. τὸ δ' αὖθι λύθη χυψήτε, μένος τε·
 ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκσε φρένας ἡνίοχοιο.
 ἦν ἰδὼν, ἔπειτ' εἶασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑτάερα,
 κείσθαι· ὃ δ' ἡνίοχον μέθετε θρασύν, ὃ δ' ἄρ' ἐτι δὴν
 ἵππῳ δυνέσθην σιμάντορος. αἶψα γὰρ αὖρεν
 ἰφίτιδην δόχετο πόλεμον θρασυῶν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
 ὠκυπόδων ἐπέβησε δίδυς δὲ οἱ ἡνία χερσίν·
 ἐνθά κε λοισγὸς ἔην, καὶ ἀμύχανα ἔργα γένοντο·
 καὶ νύ κε σήκεσθαι κατὰ ἴλιον ἤυτε ἄρνες,
 εἰ μὴ ἄρ' ὅξυ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε·
 βροντήσας δ' ἄρα δυνόν, ἄρῃν ἄρ' ἤτα κεραυνόν·
 καὶ δὲ πρόσθ' ἵππων διομήδεος ἦκε χαμᾶζε.
 δυνὴ δὲ φλόξ ὥρτο θεῖα κακομένοιο·
 πῶς δ' ἵππῳ δείσαντε, κατὰ πῆλιν ὑπ' ὀχεσφιν·
 νέσσορα δ' ἐκ χερῶν φῦγον ἡνία σιγαλόντα.
 δείσε δ' ὄγ' ὀνθυμῶ. διομήδεα δὲ προσέειπε.
 Τυδείδη, αἴε δ' αὖτε φόβον δ' ἔχε μῶνυ χασίππους·
 ἢ ἔτι νινώσκεις ὅτι ἐκ διὸς οὐχ' ἔπετ' ἀλκή;
 νῦν ἰδὼν γὰρ τὴν κρονίδης ζῶε κῦδος ὀπάζει
 σήμερον. ὕπερον αὖτε, καὶ ἡμῖν, αἰὲν ἀθέλησι,
 δῶσθαι.

ἴδωσι. ἀνὴρ δὲ κεν ὕτι διὸς νόον εἰρύσσειτο,
ὅ δὲ μάλ' ἰφθίμος, ἐπεὶ πολὺ φέρτατός ἐστιν.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
καὶ δὲ ταῦτά γε πάντα γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
ἀλλὰ τὸ δ' αἰνὸν ἄχος κραδίην, καὶ θυμὸν ἱκάνη·
ἔκτωρ γάρ ποτε φήσσει ἐνὶ πρῶται ἀγορεύων,
τυδείδης ὑπ' ἐμεῖο φοβούμενος, ἵκετο νῆας·
ὥς ποτ' ἀπειλήσῃ· τὸ τε μοι χάνοι ἀρεΐα χθών.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότες νέτωρ.
ὦ μοι τυδείδης ὕψι δαΐφρονος, οἶον ἔειπες·
εἴπερ γὰρ σ' ἔκτωρ γε κτερόν, καὶ ἀνάλκιδά φησεί·
ἀλλ' οὐ πείσονται πρῶτες, καὶ δαρδανίωνες,
καὶ βρώων ἄλοχοι μετατύμων ἀσπίστων,
τάων, ἐν κονίῃσι βάλες θαλερὺς παρακοίτας.

ὦς ἄρα φωνήσας, φύγαδ' ἔπραπε μῶνυ χασί' ἵππας
αὐθις ἀν' ὠχμὸν· ἐπὶ δὲ βρώες τε, καὶ ἔκτωρ,
ἡ χ' ἠθεασεσίῃ βέλεα σονόεντα χέοντο·
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὖτε μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ·
τυδείδῃ, πέρι μὲν σετίον δαναοὶ ταχύπωλοι
ἔδρητε, κρέσσιν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάλαι.
ταῦ δὲ σ' ἀτιμήσῃσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντέτιτυξο
ἔρρε κτεκὴ γλῆνῃ. ἐπὶ οὐκ εἴξαντος ἐμεῖο,
πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεαι· ὅ δὲ γυναικὸς
ἄλγεις ἐννήεαι πάρος τοι δαίμονα δώσω.

ὦς φάτω. τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριζεν
ἵππας τε σρέφαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι·
πρὸς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν·
πρὸς δ' ἀπ' ἰδαίων ὀρέων κτύπε μυτίετα ζῶα,
σῆμα τιθεὶς βῶλαι, μάχης ἑτεραλκεία τίμην·
ἔκτωρ δὲ πρῶταίην ἐκέκλετο μακρὸν αὐτῶν.

ΟΜΗΡΟΥ

Τρωες, καὶ λυκιοὶ, καὶ δῶρδανοὶ ἀχιμαχिताί,
 ἄνδρες ἐς ἐφίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 γινώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε κρονίων.
 νῆκιν, καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ δαναοῖσί γε πῆμα.
 νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τὰ δὲ τείχεα μηχανόωντο.
 ἀβλήῃ χ', οὐ δὲ νόσωρα, τὰ δ' ἔμνους ἀμὲν ἐρύξει.
 ἵπποι δὲ ῥέα τάρρον ὑπὲρ βορέοντα ὀρυκτῆν.
 αἶψ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι γένωμαι,
 μνημοσύνη τις ἐπὶ πρὸς δηϊόιο γενέσθω,
 ὡς πυρὶ νῆας ἐπιπρήσω· κτείνω δὲ καὶ αὐτὸς.
 δόρυς παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένης ὑπὸ κρηπῶ.
Ως εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε.
 ξάνθε τέ, καὶ σὺ πόδαργε, καὶ αἶθων, λάμπετε δῖε,
 νῶ μοι πῶ κομιδὴν ἀποτίνετον, ἦν μάλα πολλὴν
 ἀνδρομάχη θυγάτηρ μεγαλήτορος ἠετίωνος,
 ὑμῖν παρ' προτέροισι μελίσφονα πυρὸν ἔθηκεν,
 οἶνον τ' ἐγνεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγει,
 ἢ ἐμοί· ὅς περ' οἱ θαλερὸς πόσις εὐχομαι εἶναι.
 αἶψ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπῶνδετον, ὅφρα λάβωμεν
 ἀσπίδα νεσορέην, τῆς, νῶ κλέος ἔρανὸν ἵκει,
 πᾶσαν χρυσεῖν ἐμέναι, κρητόν τε, καὶ αὐτήν.
 αὐτὰρ ἅπ' ὧ μοιῖν διομήδεος ἱπποδάμοιο,
 διαδάλεον θώρηκα, τὸν, ἔραισος κάμε τούχων.
 εἰ τῷ τε κε λάβοιμεν, ἐλποίμην κεν ἀχαιῶς
 αὐτοῦ χειρὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκείων.
Ως ἔφατ' ἀνδρόμενος. νεμέωνσε δὲ πόντια ἦρ'
 σείσατο δ' εἰνὴ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν ὄλυμπον.
 καὶ ῥα ποσειδάωνα μέγαν θεὸν, ἀντίον ἦνδρα.
 ὦ πόποι ἐννοσίγαι, σῶ ῥυθινός, ὃ δένυ σοί περ
 ὄλυμένων δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός·

οὐδὲ τοι εἰς ἐλίκην τε, καὶ ἀέγχε, δῶρ' ἀνέχουσι,
πολλά τε, καὶ χαρίεντα· σὺ δ' ἐσπῖσι βύλεο νίκην!
εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλομεν, ὅσοι δαναοῖσιν ὄρωσι
πρῶτα ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκέμεν ἀρύοπαζιν,
αὐτὰρ κ' ἐνθ' ἀνάχοιτο κτεθήμενος οἶος ἐνὶ δῆ-

Τὴν δέ μιν ὁ χθήςσας, προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·
ἦρ' ἀπλοαπέες, ποῖον ἄν μῦθον εἴπεις;
ὤκ' ἀνέγων ἐθέλωμι δι' ἰκρονίωνι μάχεσθαι
ἢ μέας τὸς ἄλλας, εἴπειν πολὺ φέρτατός ἐστι·
ὥς οἱ μὲν, τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγόρευον.
τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάρρος ἔειρε,
πλήθεν ὁ μῶς ἱππων τε, καὶ ἀνδρῶν ἀσπίτων
εἰλομένων· ἔλπει δὲ βοῶν ἀτάλαντος ἄρ' ἦ
ἔκτορ πριαμίδης, ὅτε οἱ ζῶε κῦδος ἐδώκε,
καὶ νῦν κ' ἐπὶ πρηνὲς πυρὶ κηλέω νῆας εἴσας,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θεῶν ἀγαμέμνονι πότνια ἦρ',
αὐτῷ ποιπνύσαντι βοῶς ὁ πρῦναι ἀχαιῶς.
βῆ δ' ἰόντα παρὰ τε κλισίῃσιν, καὶ νῆας ἀχαιῶν,
πρὸ πύργου μέγα φάρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ·
εἴ δ' ἐπ' ὀδυσῆος μεγακλήτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
ἢ ῥ' ἐν μεσάτῳ ἔσκε, γερωνέμον ἀμφοτέρωθεν,
ἢ μὲν ἐπ' αἴαντος κλισίῃς τελαμωνιάδαο,
ἢ δ' ἐπ' ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔχεται νῆας εἴσας
εἴρυσαν, ἠνορέῃ πύσσωσι, καὶ κέρτεϊ χερῶν·
ἠῦσεν δὲ διαπρύσιον, δαναοῖσι γεγωνώς.
αἰδώς δ' ὄρωσι, καὶ ἐλέγχεα, εἴδ' ὅς αἰρητοί,
πῇ ἔβαν οὐχ ὡχλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
ὥς ὁ πότ' ἐν λήμνῳ κενεαυχέσθ' ἠγοράαθε
ἔσονται κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιρῶν,
πίνοντες κρητῆρας ἐπισφέας οἶνοιο,

ΟΜΗΡΟΥ

ῥῶων, ἀνθ' ἑκάστου τε δεικοσίων τε ἑκατοσίων
 εἴσεται ἐν πολέμῳ· νῆας δ' ἔνδον ἀξιοίει μὲν
 ἑκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρώσῃ πυρὶ κηλέω.
 Ζεὺς πατέρ' ἢ ῥά τιν' ἦδ' ὑπὲρ μενέων βασιλῆων
 τῇ δ' αἴτῃ ἄσπετος καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπυῖρας;
 ὃ μὲν δὴ ποτέρημι τιδὸν πρὶς ἀλλήεα βωμόν
 νηὶ πολυκλήϊδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἑρῶν·
 αἴ μ' ἐπὶ πᾶσι βωῶν δημόν, καὶ μιρὶ ἑκῆα,
 εἰ μένος προῖν ἀντίχρον ἐξαλαπάξαι·
 αἴ μ' ἄρ' οὐδ' ἐπερ μοι ἐπικρήνην ἐέλδωρ·
 αὐτὸς δὴ πρὶ ἑκτον ὑπεφυγέην, καὶ ἀλύξαι·
 μήδ' ὅτ' ῥῶεσσιν ἐκ δάμνασθαι ἀχαιῶς.
 ὣς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
 νῦν σε δέ σ' ἰαχὸν σόον ἐμμεναι, ὃ δ' ἀπολέσθαι·
 αὐτίκα δ' αἶψ' ἦκε τελευτάτον πετενῶν·
 νεβρόν ἔχοντ' ὀνύχων τέκος ἐλάροιο ταχείης·
 παρ δὲ διὸς βωμῷ περικαλλεῖ, καὶ βαλενεβρόν·
 ἐνθα παγομυρῶν ζηνὶ ῥέζισμον ἀχαιῶι·
 οἱ δ' ὥς οἱ εἶδον ὅτ' ἄρ' ἐκ διὸς ἦλυθεν ὄρνις,
 μᾶλλον ἐπὶ πρῶται θόρον μνήσαντο δὲ χάρμης·
 ἐνθ' ὅστις πρότερος δαναῶν πολλῶν πρὶ ὄντων,
 αὖξ' αὖτο τυδείδαο πάρος χέμεν ὠκέας ἱππας,
 τάρρην τ' ἐξελάσσει, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι,
 αἴ μ' ἀπολύ πρῶτος πρῶτων ἔλεν ἄνδρα κορυσὴν
 φραδμονίδην ἀρέλαον· ὃ μὲν, φύγαδ' ἔπ' ἦτορ περ ἱππας·
 τῷ δὲ μεταφρεθέντι, μεταφρένῃ ἐνδόν πῆξεν,
 ὦμων μεσσυγὺς, διὰ δὲ σῆθεσφιν ἔλασεν·
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὁρᾷ βησε δὲ τὰ χεῖρ' ἐπ' αὐτῷ·
 τὸν δὲ μετ' ἀποείδαι, ἀγαμέμνων, καὶ μενέλαος·
 τοῖσι δ' ἐπ' αἶαντες, θῆριν ἐπισημένοι ἄλκῃ·

τοῖσι δ' ἐπ' ἰδομένοισι, καὶ δ' αὖτε ἰδομένου
 μηριόνης, ἀτάλαντος ἐναλυσὶ ἀνδρείφοντι·
 τοῖσι δ' ἐπ' αὐρύπολος ἀνείμονος ἀγλαὸς υἱός·
 τῷ κρος δ' εἴνατος ἦλθε παλίντονα ῥέε τιτάνων·
 εἵδ' αὖρ ὑπ' αἶαντος σάκεϊ τελαμωνιάδαο·
 ἐνθ' αἶετ' ἰδὼν ὑπεξέφερεν σάκος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
 παπῆν' ἄσπερ ἄρτιν' ὀϊσύν' ἄσπερ ἐν ὁμίῳ
 βεβλήκει, ὃ κ' αὖθι πεσὼν, ἀπὸ θυμὸν ὄλεσεν·
 αὐτὰρ ὃ, αὐτίς ἰὼν παῖς ὥς ὑπὸ μητέρα δύσκειν
 εἰς αἶανθ'· ὃ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ·
 ἐνθατίν' αὖ πρῶτον πρῶτον ἔλε τῷ κρος ἀμύμων,
 ἔρσι λοχὸν κ' αὖ πρῶτα, καὶ ὄρμενον, ἡ δ' ὀφελέειν,
 δαίτορά τε, χρομίον τε καὶ ἀντίθεον λυκοφόντην,
 καὶ πλυναιμονίην ἀμοπάονα, καὶ μελάνιππον,
 πάντα δ' ἐπαυτέρως πέλασε χθονὶ πρυβυτείρῃ·
 ἦν δ' ἰδὼν, γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 ῥέε ἀπὸ κρατερῶν βῶν ὀλέκοντα φάλαγγας·
 εἵ δ' ἐπ' αὐτὸν ἰὼν, καέ μιν πρὸς μῦθον εἶπε·
 τῷ κρ' ἐφίλη κεφαλῇ, τελαμῶνι' ἐκοίρανε λαῶν,
 βάλλ' ὅπως αἰκέν τι φῶς δαναοῖσι γένῃαι,
 παρὶ τ' ἐσθ' τελαμῶνι, ὃ δ' ἔρεφ' ἐπ' ἐόντα,
 καέ σε νόθον πρ' ἐόντα, κομίσαστο ὧ ἐν δίκῃ·
 ἦν καὶ πηλὸν ἐόντα· σὺ κλείης ἐπίβησον,
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω· ὅς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἰκέν μοι δῶν ζῆς ἀγίοχος, καὶ ἀθήνη,
 ἰλί' ἐξαλαπάξει σὺ κ' ἐκτεμένοιο πολίεθρον·
 πρῶτ' αὖ τοι μετ' ἐμὲ πρὸς βῆτον ἐν χερσὶ θήσω
 ἢ ῥίποδ', ἢ ἐδύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
 ἢ ἐγαυαχ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβάλῃς·
 ἦ δ' ἄγε μὲν βόμενος, προσιφώνει τῷ κρος ἀμύμων·

ΟΜΗΡΟΥ

ἄφριδ' ἡ κῦδις, τί με σπύλοντα καὶ αὐτὸν
 ὄφρ' αἰεὶς; ἢ μὲντοι ὅσι δυνάμεις γε πάρεσσι,
 παύομαι, αἷ' ἔξ' ἢ ποτὶ ἵλιον ὥσ' ἀμείβεσθ' αὐτὸς·
 ἐκ τῆς δ' ἡ πρῶσισι διδρυμένος ἀνδρῶν, ἐν αἰρώ.
 οἰκτῶ δ' ἡ προέηκε τανυγλώχιν' αὖ οἵ σου·
 πάντες δ' ἐν χοῖ' πῆχθεν δρηγ' ὁδῶν αἰζήων·
 τῶτον δ' ἔδ' δυνάμαι βαλέειν κύν' αὖ λυαυτῆρα·
 ἦ ῥα, καὶ ἄλλον οἵ σ' ἀπὸ ναυρῆριν ἱάλλεν
 ἔκτορος ἀντιφῶ, βαλέειν δέ ἑ ἴετο θυμός·
 καὶ τῆς, μὲν ῥ' ἀράμαρθ', ὃ δ' ἀμύμονα τορρυθίων
 ἔδ' ἐν πριάμοιο κατὰ σῆθος βάλεν ἰφ·
 τὸν, ῥ' ἔξ' αἰσὺμινεν ὀπυομένη τέκε μήτηρ,
 καλὴ καὶ σταίειρα, δέμας εἰκῆα θεῶσι.
 μήνην δ' ὥς, ἐτέρωσε κέρη βάλεν, ἥ τ' ἐνὶ κῆρυ
 κερπῶ βριθομένη, νοτίησ' τε εἰαρινῆσιν.
 ὥς ἐτέρωσ' ἦ μιν κέρη πῆλημι βαρυσθῖν·
 ταῦκρος δ' ἄλλον οἵ σ' ἀπὸ ναυρῆριν ἱάλλεν
 ἔκτορος ἀντιφῶ, βαλέειν δέ ἑ ἴετο θυμός.
 αἷ' ὅ γε καὶ τὸ δ' ἀμαρτε, παρέσφινεν γὰρ ἀπόλλων·
 αἷ' ὅρ' ἡ πτόλεμον θρασυῖ ἔκτορος ἠνιοχῆα
 ἰέμενον πόλεμόν δέ, βάλε σῆθος παρὰ μαζόν·
 ἦριπε δ' ἔξ' ὁ χέων ὑπρώσαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες, τῶ δ' αὖθι λυθῆ. ψυχῆ τε, μένος τε·
 ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκσε φρένας ἠνιόχοιο·
 τὸν μὲν, ἔπειτ' εἶσε καὶ ἀχνύμενός περ ἑταῖρος·
 κενυμένην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν ἐγγυὺς εἶναι,
 ἵππων ἠνὶ ἑλῆν· ὃ δ' ἄρ' ἔκ' ἀπίθισεν ἀκῆσας·
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμῶθ' ὅρε παμφανδώντος,
 σμερδαλέα ἰάχων· ὃ δ' ἐχέρμαδιον λάβε χειρὶ·
 βῆ δ' ἰθὺς ταῦκρος βαλέειν δέ ἑ θυμός ἀνώγει·

ἦτοι δ' ἔχον φάρε' ἤν' ἐξείλετο πικρὸν οἷόν,·
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸ δ' αὖ κορυθαίολος ἔκτωρ
 αὖ ἐρύοντα, παρ' ὧμον, ὅθι κληῖς ἀπέρρηγ'
 αὐχένα τε, στήθος τε, μάστιγα δὲ καίριόν ἐστ,
 τῇ, ῥ' ἐπὶ οἷ με μαῶτα βάλε λίθω ὀκρυόεντι·
 ῥῆξεν δὲ οἱ νευρὴν· νάρησιν δὲ χεῖρ ἐπὶ κερπυῖ.
 σῆ δὲ γυνὴ ἐριπὼν, ῥέξον δ' ἐοικέτισε χειρὸς·
 αἶσ' δ' ὕμ' ἀμέλυσεν κρηστὴν ἠτοιο πέσόντος,
 αἶψ' ὅθ' ὤν περιβη, καὶ οἱ σάκος ἀμφεχέλυψε·
 ἔν, μὲν ἐπεὶ θύ' προδύντε δ' ὤω ἐρήρδ' ἐταῖροι,
 μηκιστὺς ἐχέοιο πάντες, καὶ δ' ἴος ἀλάστωρ,
 νῆα δ' ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα σινάχοντα·
 αἶψ' δ' αὖτις φώεαν ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρειν·
 οἱ δ' ἰθὺς τάρροιο βαθείης ὥσαν ἀχαιῶν·
 ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, σθένει βλεμεμένων·
 ὥς δ' ὅτε τίς τε κύνων σὺδ' ἀγρίη, ἢ ἐλέοντος,
 ἀπῆται κερπυῖος, ποσὶν ταχέως πεποιθὼς,
 ὀχίᾳ τε, γλῆνός τε ἐλαιομάδος τε δοκῶν,
 ὥς ἔκτωρ ὠπαζε κρηνομόωντας ἀχαιῶν,
 αἶψ' ἀπικτείνων ἔν' ὀπίσταντο, οἱ δ' ἐφέβοντο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἰάτε σκόλοπας, καὶ τάρρον ἐβησαν
 φάροντες, πολλοὶ δὲ δάμνην τρώων ὑπὸ χερσίν·
 οἱ μὲν, δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 ἀνῆλοισί τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' αὖ χεῖρωντο ἔκστος·
 ἔκτωρ δ' ἀμριπεριτρῶν κατὰ λείριχας ἵππας,
 χορτῆς ὀμματ' ἔχων, ἢ δὲ βροτολοιγῷ ἄρμος·
 τὸς δὲ δ' ὅς' ἐλέησε θεὰ λουκῶλενος Ἥρη·
 αἶψ' δ' ἀθηνάην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πόποι ἀγχιόχοιο Διὸς τέκος, ὅνέτι νῶϊ

ΟΜΗΡΟΥ

ἑλλυμίνων θαναῶν κελυθισόμεθ' ὕστατιόν περ;
 οἳ κεν δὴ κελυθὸν οἶτον ἀναπλήσαντες, ὄλωντας
 ἀνδρὸς ἐνὸς ῥιπῇ, ὃ δὲ μάνεται ἢ κέ τ' ἀνεκτῶς
 ἔκτωρ πριάμιδος καὶ δὴ κελυθὸν πολλὰ ἔορτε.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 καὶ λίην ἤϊός γε μένος, θυμὸν τ' ὀλέσει,
 χερσὶν ὑπ' ἄρ' ἰσίων φθίματος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 αἰὲν πατὴρ ἢ μὲν φρεσὶ μάνεται ἢ κ' ἀγαθῇσι·
 χέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερωαύς·
 ἢ δέ τι τῶν, μέμνηται, ὃ δὲ μάλα πολλὰ κίς ἔχον
 τεύχεα, σῶϊσεν ὑπ' αὐρυάδος ἀέθλων·
 ἦτοι ὁ μὲν κλέεσκε πρὸς ἤρανον, αὐτὰρ ἐμὲ δὲ
 τῷ, ἐπαλεξήσσαν ἅπ' ἤρανόθεν προΐαλλεν·
 εἰ γὰρ ἐγὼ τὰ δὲ ἦδ' ἐνὶ φρεσὶ πονηλὴ μῆσιν,
 αὐτὸς μιν εἰς αἰῶνα πυλάρταο πρῆπε μῆεν
 ἐξ ἐρέβους ἄξοντα κύνες συγερῷ αἰῶνα,
 ἢ κ' αὖν ὑπεξέρυγε συγὸς ὕδατος ἀπ' ἀρέθρα·
 ταῦ δ' ἐμὲ μὲν συγὴν θέτιδος δ' ἐξέμνησε βυλάς,
 ἢ οἳ γύναι' ἐκυκε, καὶ ἔλλαβε χερσὶ γενεῆς,
 λιαομένη τιμήσσαι ἀχιλλεῖα πολὶ πρόθον·
 εἴσαι μὰν ὅτ' αὖν αὐτὴ φίλιν γλαυκῶπιδα εἶπ'·
 αἰὲν σὺ μὲν νῆϊ νῶϊν ἐπέντυνε μῶνυ χασί' ἔπης,
 ὅφρ' αὖν ἐγὼ καταδύσαι δῖος δόμον ἀγρόχοιο,
 τάλχεσιν ὅθ' πόλεμον θωρήσομαι, ὅφρα ἰδωμαι,
 εἰ νῶϊν πριάμοιο παῖς κορυθαίολος ἔκτωρ
 γηθήσῃ, προφανέντε ἀνὰ πολέμοιο γερύρας·
 ἢ τις καὶ φῶν κορέει κύνες, ἢ δ' οἶωνός
 δημῷ, καὶ σάρκεσι, πεισὼν ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν·
 ὧς ἔφατ', ἢ δ' ἀγέθησε θεὰ γλαυκῶλεος ἦρ·
 ἢ μὲν ἐποιχομένη, χρυσάμπτυχες ἔντυεν ἔπης
 ὅρμ

ἦρ, πρέσβη θεία, θυγάτηρ μεγάλῳ κρόνοιο·
 αὐτὰρ ἀθηναίη κῆρυ διὸς ἀγίοχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν παρδὸς ἐπ' ὕδαϊ,
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποίησατο, καὶ κάμει χερσίν·
 ἡ δὲ χιτῶν' ἐν δῦσα διὸς νεφεληγερέταο,
 ταύχεσιν ὅθ' πόλεμον θωρήκετο δακρυόεντα·
 ὅθ' δ' ὄχεα φλόγα ποσὶ βήετο, λαΐετο δ' ἔγχος
 βριθύ, μέγα, σβαρὸν, τῷ δ' ἀμνησι σίχας ἀνδροῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
 ἦρ δὲ μάστιγι θοῶς ἐπ' ἐμάετ' ἄρ' ἵππας.
 αὐτ' ἔρχεται δὲ πύλαι μύκον ἕραν, ὃς ἔχον ὦραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας ἕρανός, ἑλύμπός τε,
 ἡ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἡ δ' ἐπιθεῖναι·
 τῇ ῥα δι' αὐτῶν κενθρονέκεας ἔχον ἵππας.
 ζῆς δὲ πατήρ ἰδὼν ἐπεὶ ἰδὲ χῶσατ' ἄρ' αἰνῶς·
 ἴριον δ' ὅθρυν χρυσόπτερον ἀγγελέυσαν·
 βάσα' ἴδι ἴρι ταχέϊα πάλιν πρέπε μήδ' ἔα ἀντηρ
 ἔρχεσθ'· ὃς ῥ' ἐλά σῴσσομεθα πόλεμόν δέ.
 ὦ δὲ γὰρ ἐξέρω· τό δὲ καὶ τελεσμένον ἔσται.
 γήσω· ἰδὼ σφῶν ὑπ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππας·
 αὐτὰς δ' ἐκ δίρρη βαλέω, κατὰ δ' ἄρματα ἄξω.
 ὃ δ' ἐκεν ὅθ' δὲ καὶ περὶ τελλομένους ἐνιαυτός
 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπησι κεραυνός·
 ὃρρεῖ δ' ἡ γλαυκῶπις ὅτ' ἐν ὧ παρὶ μάχεται·
 ἦρ δ' ὅτι ῥῶον νεμεσίζομαι, ὃ δὲ χολῶμαι.
 αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐκ κλῆν' ὅ, πῃ νοήσω.
 ὦς ἔρατ' ὥρτο δὲ ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέυσαι.
 βῆ δὲ κατ' ἰθάλῳ ὀρέων ὅθ' μακρὸν ὄλυμπον·
 πρώτῃσι δὲ πύλῃσι πολυπῆχ' ἑλύμποιο
 ἀντομίῃ κατέρυκε διὸς δέσφ' ἔνεπε μῦθον.

ΙΛΙΑΔΟΣ.

πῇ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
 ὅτε ἐκὰς κρονίδης ἐπαμυνέμεν ὀργήοισι·
 ὥδε γὰρ ἠπείλησε κρόνῳ πᾶς, εἰτελέει περ,
 γυώσιον ἰδὺ σφῶϊν ὕφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτάς δ' ἐκ δίφρου βαλέεν, κατὰ θ' ἄρματα ἄξεν·
 ὃ δ' ἔκινε δὲ δεξιὰς πριτελλομένους ἐνιαυτὸς
 ἔλκε' ἀπαλθῆσεθον, ἅκινε μάρπησι κβαυνὸς
 ὄφρ' εἰδῆς γλαυκῶπι, ὅτ' ἂν σφ' πατρὶ μάχῃαι.
 ἦ ῥη δ' ἔστι τῶσον νεμεσίζεται, ὃ δὲ χολῶται·
 αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅ, πῃ νοήσῃ·
 ἐμὲ δ' οὐ γ' αἰνοτάτη κύνεον ἀδιδεὺς, εἰ ἐτεόν γε
 πολμήσεις, διὸς ἅντα πελώριον ἔγχος αἶραι·
 ἠὲ δὲ, ἄρ' ὡς εἰ πῶς, ἀπέβη πόδας ὠκέα ἱρίς·
 αὐτὰρ ἀθηναίην ἦ ῥη πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ὦ πόποι ἀγχιόχοιο διὸς τέκος, ὅνέτ' ἔγωγε
 νῶϊν ἐὼ διὸς ἅντα βροτῶν ἔνεκιν πολεμίζειν·
 τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
 ὅς κε τύχῃ κείνος δὲ τὰ, ἀφρονέων ἐνὶ θυμῷ,
 πρῶσί τε, καὶ δαναοῖσι δικοῖζέτω, ὥς ἐπιεικές·
 ὧς ἄρα φωνήσασα, πάλιν πρότε μῶνυ χὰς ἵππους·
 τῆσιν δ' ὥραι μὲν λῦσαν καλλιχοι χὰς ἵππους·
 καὶ τῆς, ἰδὺ κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κατῆσιν·
 ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανδῶντα·
 αὐτὰ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθείζον,
 μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι φίλον τετιμμέναι ἦτορ·
 ζεὺς δὲ πατὴρ ἰδιδεν ἐὺπροχον ἄρμα καὶ ἵππους,
 ἔλυ μπόρδ' ἐδίωκε θεῶν δ' ἐξείκετο θώκε·
 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν ἔκλυσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἄρματα δ' ἀμβωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσας·
 αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον ἀρύσπα ζεύς
 ἔζετο·

ἔζετο τῷ δ' ὕπρ' ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλύμπου,
 αἰδοῖαι δ' ἰδὸς ἀμφὶς, ἀθηνάϊ τε, καὶ Ἥρη,
 ἥ θ' ἔπειθ' ἐπὶ τ' ἴμιν προσεφώνεον, ὅδ' ἔρέοντο·
 αὐτὰρ ὃ, ἔγνω ἥσιν ἐπὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
 τίθ' ὅτ' ἔγωγε τίηθον ἀθηνάϊ τε, καὶ Ἥρῃ·
 ὃ μὲν θιν κέμεκ' ἐν μάχῃ ἐπὶ κυδανείρῃ
 ὁλλῦσαι πρῶτα τοῖσιν κοῖτον αἰνὸν ἐθέσθε
 πάντως οἶον ἐμὸν γε μένος, καὶ χεῖρ δ' ἀπλοῖ·
 ἔκ' ἔν' με πρέψαν ὅσοι θεοὶ εἰσ' Ὀλύμπῳ·
 σφῶϊν δὲ πρὶν πρὸ πρόμος ἔλαβε φαίδιμα γῆα,
 πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέρμρα ἔργα.
 ὥς κ' ἔξερέω πόδε καὶ τελεσμένον ἔσται·
 ἔκ' ἂν ἐρῶ μετέρων ὀχέων πληγύντε κρυονῶ,
 αἶψ' ὅθ' Ὀλύμπου ἵκησθον, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστὶ·
 Ως ἔραθ', αἰδ' ἐπέμυξαν, ἀθηνάϊ τε, καὶ Ἥρῃ·
 κλισίαι αὖτ' ἦθ' ἦν, κακὰ δὲ πρῶται μεδέσθιν·
 ἦτοι ἀθηνάϊ αἰέων ἦν, ὅδε τι εἶπε,
 σκυζομένη δ' ἠὲ παρ' ἰχθάλος δέ μιν ἄγχιος ἦρει·
 ἦρ' ὅτ' ἔκ' ἔχασθε σῆθος χόλον, ἀλλὰ προσκνύδα.
Α ἰνὸτατε κρονίδη, ποῖον ἔν' μῦθον ἔειπες;
 αὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅτοι θένος ἔκ' ἐπὶ κρήν·
 αἰγ' ἐμπης, δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' ἀχμιτάων,
 οἵ μιν δ' ἡ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες, ὀλῶνται·
 αἰγ' ἦτοι πολέμῳ καὶ ἄρεσθ' ἐμὸν, εἰ σὺ κελύξ·
 βυλὴν δ' ὀργαίσις ὀβησόμεθ', ἥ τις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὀλῶνται, ὅδ' ὕστα μένοιο θεοῖο·
Τ ἦν δ' ἀπαμβόβενος, προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
 ἦ ὤς δ' ἡ καὶ μάλλον ὕβρ' ἐμὴν ἐκ κρονίωνα
 ὄψαι, αἶψ' ἐθέλησθε, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὁλλύντ' ὀργαίων πάλιν στρατὸν ἀχμιτάων·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ὃ δὲ πρὶν πολέμῳ ἀποπαύσεται ὄβριμος ἔκταρ,
 πρὶν ὤρθαι παρὰ ναῦρι ποδῶν τε καὶ χερσὶ
 ἤματι τῷ, ὅτ' αἰὲν οἱ λῶν ἐπὶ πρύμνεσι μάχωνται,
 σείνη ἐν αἰνότητι, περὶ παρόκλοιο πεσόντος·
 ὥς τὸρ θέσφατον ἔειπεν δ' ἐγὼ ἔκ ἀλεγίζω
 χωομένης, ὃ δ' εἶπε τὰ νείετα πείραθ' ἵκηαι
 γαῖης, καὶ πόντοιο· ἴν' ἵαπερς τε, κρόνος τε
 ἦλθοι, ὅτ' αὐτῆς ὑπερίονος ἠελίοιο
 τέροντ' ὅτ' ἀνέμοισι· βαθυὶ δὲ τάρταρος ἄμφι,
 ὃ δ' ἦν ἐνθ' αἰετὶ καὶ ἀλωμένη, ὃ σὺ ἐγὼ γε
 σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ ὃ σέο κύντερον ἄλλο.
 ὧς φάτο· πρὶν δ' ἔτι προσέφη λυκώλενος ἦρ·
 ἐν δ' ἔπεισ' ὠκεανῷ λαμπρὸς φάος ἠελίοιο,
 ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρυσαν·
 πρῶσιν μὲν ῥ' ἀέκυσιν ἔδω φάος· αὐτὰρ ἀχαιοὶς
 ἀπασίν προΐλλιστος ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή·
 πρῶτων δ' αὐτ' ἀγορὴν ποιήσας φαίδιμος ἔκταρ,
 νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἐνὶ δινήεντι,
 ἐν κρητῶ· ὅθι δὴ νεκῶν διεφάνετο χῶρος·
 ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες, ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκον·
 ὅν, ῥ' ἔκταρ ἀγόρευε διὸ φίλος· ἐν δ' ἄρα χερσὶ
 ἔλχος ἔχενδε κρητῆρι, πάροιθε δὲ λάμπετο σφῶρος
 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χύσεος θεῆ πόρκης·
 τῷ, ὃ γ' ἐρυσάμενος, ἔπεια πτερδέντα προσήνδα·
 Κέκλυτέ μου πρῶτες, καὶ δάρδανοι, ἢ δ' ἐπίκυροι·
 ναῦ ἐράμην νῆας τ' ὀλέσας, καὶ πάντα ἀχαιῶς,
 ἅψ' ἀποροσῆσεν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
 αἰεὶ πρὶν κνέφας ἦλθε· τὸ ναῦ ἐσάωσε μάλιστα
 δῶριος, καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμίνι θαλάσσης·
 αἰὲν ἦτοι ναῦ λῶν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 δόρπατ'

δ' ὀρπατ' ἐφοπιζόμεθα· αὐτὰρ καλλιῖδας ἴππων
 λυσάθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἑσπρίσι βάλλετ' ἐδωδὴν,
 ἐκ πόλιος δ' ἄξαθε βόας, καὶ ἱφία μῆλα
 παρπαλίμως οἶνον δὲ μελίφρονα οἶνίζεσθε,
 σιτήντ' ἐκ μεάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πλάλ' ἀγέεσθε,
 ὥς κεν παυνύχοι μέσφ' ἡῶς ἡριγενείης,
 κλέωμεν πυρὰ πλάσσειας δ' εἰς ὕραν ἴκη·
 μήπως καὶ διὰ νύκτα παρρηκομόοιτ' ἀχαιοὶ,
 φάγην ὀρμήσωνται ἐπ' ἀνρία νῶτα βαλάνης,
 μὴ μὰν ἄσπευδ' εἰ γε νεῶν ἐπιβάεν ἔκκηλοι,
 αἰῶς τις τῶτων γε βέλος καὶ οἰκοβί πέσῃ,
 βλήμενος ἢ ἰῶ, ἢ ἔχει δ' ἐξυδέντι,
 νηὸς ἐπιθρόσων, ἵνα τις συγείῃσι καὶ ἄλλος
 φῶσιν ἐφ' ἴπποδ' αἰμοῖσι φέρειν πλῆδα κραιῶνα·
 κῆρυκε δ' ἀνὰ ἄστυ δι' φίλοι ἀγγελλόνταν,
 πᾶδας πρωθήβας, πλιοκροτάφους τε γέραντας,
 λείξασθαι πρὶ ἄστυ θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
 θηλύτεροι δὲ γυναικεύς, καὶ μετάρσιον ἐκείνη,
 πῦρ μέγα καϊόντων φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπειδόντων·
 ὣ δ' ἔστω φῶδες μεγαλήτορες, ὥς ἀγορεύω·
 μῦθος δ' ὅς μιν νειῶν ὕγις, εἰρημένος ἔστω·
 πρὶ δ' ἡῶς φῶσιν μεθ' ἴπποδ' αἰμοῖσι ἀγορεύσω·
 οὐχομαι ἐλπόμενος δι' ἵπ' ἄλλοισιν τε θεῆσιν,
 ἐξελάαν ἄθεν δὲ πύγας κηρυαίφορ' ἦτες,
 ὅς κ' ἡρώδ' φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν·
 αἰῶνι τοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτὰς,
 πρῶτ' δ' ὅτ' ἡοὶ σῶνταύχεσι θωρηχθέντες,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαρυρῆσιν ἐγείρομεν ὀξυῶνα,
 εἰσομναι ἄκε μὲν τυδείδης κρατὶ βὸς διομήδης

ΙΛΙΑΔΟΣ

πὰρ νηῶν πρὸς τείχεσσι πῶσεται, ἢ κεν ἐγὼ πῶ
 χαλκῷ δηώσας, ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι·
 αὐρίον ἢν ὄρετ' αὖ διακίσεται· εἴ κ' ἐμὸν ἔχος
 μείνῃ ἐπὶ χόμενον· αἶψ' ἐν πρώτοισιν ὀϊῶ
 κείσεται ὕπθεις, πλέθ' δ' ἄμρ' αὐτὸν ἑταῖροι
 ἠελίῳ ἀνιόντος ὅθ' αὐρίον· ἀλλὰ γὰρ ἐγὼν ὥς
 εἶην ἀθάνατος, καὶ ἀνθρώπος ἡμᾶτα πάντα,
 τιοίμην δ' ὥς τίετ' ἀθιναίη, καὶ ἀπόλλων,
 ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κέκον φέρεי ὀργεῖοισιν·
 Ως ἐκτωρ ἀγόρου, ἐπὶ δὲ φῶβος κελεύθουσαν·
 οἳ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγῷ ἰδοῶντας·
 δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἑκαστος·
 ἐκ πόλιος δ' ἄρξαντο βόας, καὶ ἵφια μῆλα
 κερπαλὶ μῶς· οἶνον δὲ μελίρρονα οἰνίζοντο,
 σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πρᾶλ' ἔλεγοντο·
 κνήων δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον ἕρανδ' εἴσω·
 οἳ δὲ, μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πολέμοιο γεφύρῃ
 εἶατο παννύχιοι· πυρὰ δ' ἐσπρσι καίετο πρᾶλ'·
 ὥς δ' ἄτ' ἐν ἕραν' ἄσπερα φανήν' ἀμρὶ σελήνῃ
 φαίνετ' ὄριπρεπέα, ὅτε τ' ἐπλετο νήνεμος αἰθήρ,
 ἐκ τ' ἕραν' ὅσσαι σκοπιάε, καὶ πρῶον δὲ ἄκροι,
 καὶ νάπαι, ἕραν' ὅθεν δ' αἶρ' ὑπερράγῃ ἀσπετος αἰθήρ,
 πάντα δ' ἐτ' εἶδεται ἄσπερα, γέγηθε δ' ἐτε φρένα ποιμήν,
 τόσ' αὖ μεσηγυῖ νεῶν, ἢ δὲ ξάνθοιο ῥοσῶν,
 φῶων καϊόντων, πυρὰ φαίνετο ἰλίδθι πρὸ·
 χίλ' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο· παρ δὲ ἑκείῳ
 εἶατο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἰθομένοιο·
 ἵπποι δὲ κρῖ λυκὸν ἐρεπόμενοι, καὶ ὀλύρας,
 ἐσπότης παρ' ὀχέσφιν, ἐϋθρονεν ἡῶ μήμενον·
 ὑπόθεσις

92
ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ι. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Ἄ Γαμέμονος συμβαλόντος τοῖς ἑλλήσι
φυγεῖν, ἵστανται πῶς ἐναντίαν ἀποφαινόμενοι
γνώμην διομήδης καὶ νέτωρ· συμβαλόντος δὲ νέ-
τορος, πρὸς Ἀχιλλεῖα πέμπονται πρέσβεις· καὶ δευθεῖ-
σιν αὐτοῖς, ἀντήπεν Ἀχιλλεύς· οἱ δὲ, ἀπαγγέλλασσι· καὶ
μετὰ ταῦτα, εἰς ὕπνον ῥέπονται·

ΙΛΙΑΔΟΣ Ι. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Εἰσιὶν δ' Ἀχιλλῆος ἀπειθεὶς ὄντι ἰῶτα.

Σ οἱ μὲν προῶν φυλακὰς ἔχον· αὐ-
τὰρ Ἀχαιῶν
θεσπισὶν ἔχε φήζα, φόβον κρυόντος
ἑταίρῃ·

Γ ἐνθεὶ δ' Ἀτλήτῳ βεβλήατο πάντῃς ἄριστοι·
ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
βορέης καὶ ζέφυρος, τῷ τε θρήκηθεν ἄητον
ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδρις δέ τε κῦμα κελαινὸν
κορβύεται· πολλὸν δὲ παρέξ ἄλαφῦκος ἔχουαν·
ὥς ἐδάξετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν·
ἄφρεϊδης δ' ἄχει· μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ,
φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφθόγοισι κελαινῶν,
κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκων ἄνδρα ἕκαστον,
μὴ δὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοισι πνεῖτο·
ἶζον δ' εἰν ἀγορῇ τετινότης· ἀνδ' ἄρα μένων

M iiiij

ΥΛΙΛΔΟΣ.

ἴσατο δακρυ χέων ὥς τε κήνη μελαίνυδρος,
 ἢ τε κατ' αἰγίλιος πέφνης δυοφδὸν χέει ὕδωρ,
 ὥς δ' βαρυπνάχων, ἐπεδ' ὀρείοισι μετῆύδα·
 Ω^ς φίλοι δ' ὀρείων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 ἴσ' με μέγα κρονίδης ἄτη ἐνέδινσε βαρεῖη·
 χέτλιος δ' εἰς πρὶν μὲν μοι ὑπέχετο, καὶ κατένευσεν
 ἴλιον ἐκπέρσαντ' οὐτείχεον, ἀπνέεσθαι.
 ναῦ δὲ κακὴν ἀπάτην βυλαύσατο καὶ με κελεύει
 δυσκλέα ἄργος ἰκέσθαι, ἐπὶ πρὸν ὠλεσα λαόν·
 ἔτω περ δὴ μέλλῃ ὑπέρμενέϊ φίλον εἶναι,
 δ' δὴ πλάων πλίων κατέλυσεν ἑρηνά,
 ἡδ' ἔτι καὶ λύσας τὸ, τὸν κράτος δ' ἐμείριζον·
 αἰγ' ἀνέθ' ὥς ἀνέγ' εἴπω πειθώμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σαινυνοὶ φίλην δ' παρ' ἰδὰ γαῖαν·
 ἢ γὰρ ἔτι προῖν αἰρήσομεν οὐρυάγαν·
 Ω^ς δ' ἐφ' αὐτοῖς ἄρα πάντες, ἀκὴν ἐγένοντο· σιωπῇ·
 δὴν δ' ἀνεωῆσαν πετινότῃς ἤδ' ἀχαιῶν·
 οἳ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς διομήδης·
 ἀπείδῃ σοι πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
 ἢ θέμις ἔστιν ἀναξ' ἀγορῇ, σὺ δὲ μήτι χολωθῆς·
 αἰκὴν μὲν μοι πρῶτος ὀνείδισας ἐν δαναοῖσι,
 φᾶς ἐμὲν ἀπὸ λαιμον, καὶ ἀνάλκιδας ταῦτα δὲ πάντα
 ἴσας δ' ὀρείων ἡμῶν νέοι, ἡδὲ γέροντες·
 σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε χρόνος παῖς ἀγκυλομήτεω·
 σκῆπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
 αἰκὴν δ' ἔτι δῶκεν, ὅτε κράτος δ' ἐμείριζον·
 δαιμόνι, ἔτω περ μάλα ἔλπεαι ἤσ' ἀχαιῶν
 ἀπολέμεν τ' ἐμὲναι, καὶ ἀνάλκιδας ὥς ἀγορεύεις·
 εἰδ' εἴ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέστυται ὥς τε νέεσθαι,
 ἔρχο, πάρ τοι ὁδὸς, νῆες δέ τοι ἄλκι θαλάμῃς
 ἔσας·

ΤΑΥΤΑΔΟΣ

[illegible]

ὃ γάρ τις νοόν ἄλλος ἀμείνονα τῶδε νοήσει,
 οἷον ἐγὼ νοέω ἢ ἴδω πάλα, ἢ δ' ἔτι καὶ νῦν·
 ἐξέτι τῶ· ὅτε Διογενὲς Βρισηΐδα κέρην
 χωομένην ἀχιλῆος, ἔβης κλισίῃθεν ἀπύρασ·
 ὅτι καὶ ἢ μέτ' ὅν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε
 πόλλ' ἀπεμυθεύμην, σὺ δὲ σῶ μεγαλήτορι θυμῷ
 εἴξας, ἄνδρα φέριτον ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
 ἠτίμηςας, ἐλὼν ἱερὸν ἔχης χέρας· ἀνέτι καὶ νῦν
 φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ὄρεσ' ἀμεινοί πεπίθοιμεν
 δῶροισιν τ' ἀγανόοισιν, ἔπεισέ τε μελιχίοισιν·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 ὦ γέρον, ὅτι φῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας·
 αἰσάμην· ὃ δ' αὖτ' ἀναίνομαι ἀντίτῳ πολλῶν
 λαῶν ὅτιν ἀνὴρ, ὃν τε ζῶε κῆρι φιλήσει·
 ὥς νῦν τῶτον ἔτισε, δάμαρε δὲ λαὸν ἀχαιῶν·
 αἰνέει πεισάσμεν, φρεσὶ λυγαλέῃσι πιθήσας,
 ἀφ' ἐθέλω θάξασαι, δόμενά τ' ἀπρίσι ἀποινα·
 ἡμῖν δ' ἐν πάντεσσι πρὶν κλυτὰ δῶρ' ὀνομήνῳ·
 ἐπὶ ἀπύρως ῥέποδ' αὖ, δέχεσθαι χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθωνας δὲ λείβητας εἴκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγῆς, ἀθλοφόρους· οἳ αἰθλία ποσσὶν ἄρροντο·
 ὅ κεν ἀλκίος εἴη ἀνὴρ, ὃ πάρα γένοιτο,
 ὃ δὲ κεν ἀντήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσ' ἀμοιβήεντες ἀέθλια μώνυ χαλκῷ ποιοί·
 δώσω δ' ἐπὶ γυναικὶς ἀμύμονας ἔργ' εἰδήσας,
 λεσβίδας, αἳ ὅτε λίσσον ἐκτιμένην· ἔλεν αὖτ',
 ἐξελομένην· αἳ καλλεῖ ἐνέκων φῦλα γυναικῶν·
 τὰς μὲν οἳ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν ἅτ' ἀπύρως
 κέρην βρισηΐδος καὶ ἐπὶ μέγαλ' ὄρκον ὀμῶμαι,
 μήποτε τῆς σὺν ἡς ἐπιβήμεναι, ἢ δὲ μιγῆναι,

ΙΛΙΑΔΟΣ.

ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει ἀνδρῶν, ἢ δὲ γυναικῶν·
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσται· εἰδέκην αὖτε
 ἄστυ μέγα πριάμοιο θεοὶ δώσω ἄλαπαί·
 ἦα ἄλῃς χαλκῷ, καὶ χρυσῷ νηυσά·
 εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα λιτὴ δ' ἄχαιοι·
 πρῶτ' ἄδασ δὲ γυναικῶν εἰκοσὶν αὐτὸς ἐλέσθω,
 αἷ κε μετ' ἄργεῖν ἐλένην καὶ ἑλισσαι ἔωσιν·
 εἰδέκην ἄργος ἰκοίμεθ' ἄχαϊδὸν ἔθαρ δούρις,
 γαμβρὸς κέν μοι εἴσι, τίσω δέ μιν ἴσον ὀρέσῃ,
 ὅς μοι πλούτεος φέρεται θαλίῃ ἐνὶ πρῆλῃ.
 φρεῖς δέ μοι εἰσὶ θύγατρος ἐνὶ μεγάρῳ εὐπύκτω,
 χρυσόθεμις, καὶ λαοδίη, καὶ ἰφιάνασσα·
 τάων, ἣν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον πηληϊός· ἐγὼ δ' ἐπιμείλια δώσω,
 πρῶτ' ἄλ', ὅσ' ἔπω τις ἦ ἐπέδωκε θυγατρὶ·
 εἰπὼ δὲ οἱ δώσω αὖ ναοόμενα πολίεθρα,
 καὶ ῥαμύλην, ἐνόπην τε, καὶ ἱρὴν ποιήσασα,
 φηράς τε ζαθέας, ἢ δ' ἀνθειαν βαθύλειμον,
 καὶ λήντ' ἀπαιαν, καὶ πηδάσον ἀμπελόεσσαν,
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἀλός νέεσται πύλῃ ἡμαθόεντος·
 ἐν δ' ἀνδροφὸς νάεσσι πλούρην δὲ πολυβῆται,
 οἱ κ' ἐδωτίνῃσι θεὸν ὥς τιμήσῃσι,
 καὶ οἱ ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέεσσι θέμιστας·
 ταῦτα κ' εἰ τελέσσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο·
 δμηθήτω αἰδέης τοι ἄμειλιχος, ἢ δ' ἄδ' ἄμαστος·
 τόσσας καὶ τε βροτοῖσι θεῶν ἐχθιστος ἀπάντων·
 καὶ μοι ὑποστήτω ὄσον βασιλεύτ' ἔβρος εἰμι,
 ἢ δ' ὄσον γενεῇ προγενέστερος εὐχομαι εἶναι·
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερῆνιος ἱππότα νέεωρ·
 ἀφρείδῃ κὺδ' ἴσσε ἀνὰ ξανδρῶν ἀγάμεμνον,

δῶρα μὲν ἔκ' ἐτ' ἄνους ἀδιδόεις ἀχιλῆϊ ἄνακτι
 αἰὲν ἄγετε κλητὴς ὀφειλόμενοι, οἳ κε τάχιστα
 ἔλθωσ' ὅς κ' κλισίην πηληϊάδω ἀχιλῆος·
 εἰ δ' ἄγε τῆς, αἶν' ἐγὼν ἐπιδομαί, οἳ δὲ, πιθέσθων·
 φοῖνιξ μὲν πρῶτισα διὸ φίλος ἠγασάσθω·
 αὐτὰρ ἔπειτ' αἶας τε μέγας κῆρ δῖος ὀδυσσεύς·
 κηρύκων δ' ὀδύσσεια, κῆρ δ' ὀδυβάτης ἄμ' ἔπεσθων·
 φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, ὅφρ' ἠμῆσά τε κέλεσθε,
 ὅφρα διὸ κρονίδη δαησόμεθ', αἶν' ἐλέησιν·
 Στ' ὅς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐκδοτά μῦθον εἶπεν·
 αὐτίκα κῆρυκεσσι μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσιν·
 κῆροι δὲ κρητῆρας ἐπέεσσιν ἀντοποιοῖο·
 νώμηνσαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δὲ πάειν·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἀφείσαντ' ἐπὶ δὴν ὅσον ἤθελε θυμός,
 ὥρμυντ' ἐκ κλισίης ἀγαμέμνονος ἀφείδατο·
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε γεράνιος ἱππότης ἑστῶρ,
 στεγδρίλλων ὅς ἐκείσιν ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα
 παρᾶν ὥς πεπίθοιεν ἀμύμονα πηλεΐωνα·
 τῷ δὲ βῆτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 πολλὰ μάλ' ἀνχομένω γαιήχῳ ἐννοσιγείῳ,
 ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας αἰακίδαο·
 μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισιάς, κῆρ νῆας ἱκέσθων·
 ἄνδ' αὖρον φρένα τρῶπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
 κελῇ διαδαλῇ, ἔπειτ' ὀδύρεος ζυγὸς ἦεν,
 πῶν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων πῆλιν ἠετίωνος ὀλέσας,
 τῇ ὅ γε θυμὸν ἔτερπεν· ἄσπε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν,
 πάροκλος δ' ἐοίσιος ἐκάντιος ἦτο σιωπῇ,
 δέξιμενος αἰακίδαο ὅππότε λήξεν αἰείδων·
 τῷ δὲ βῆτην προτέρω ἤγειτο δὲ δῖος ὀδυσσεύς·
 σὺν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ταφῶν δ' ἀνδρῶσιν ἀχιλλεύς

ΙΛΙΑΔΟΣ

αὐτῇ σὺν φόρμῳ γιγνέσθω, ἐνθα θάλασσαν
ὥς δ' αὐτῷ πάροκλος, ἐπεὶ ἴδεν φῶτασ' ἀνέστη·
τῷ καὶ δεικνύμενος, προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
Χαίρετον, ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκθνετον, ἦτι μάλα χρεῶ,
οἵ μοι σκυζομένοι πρὸ Ἀχαιῶν φίλτατοι ἐσθ'·
ὦς ἄρα φωνήσας, προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς·
εἶπεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τά πησὶ τε πορφυρέοισιν·
αἶψα δὲ πάροκλον προσεφώνεεν ἑγγύς ἐντα·
μείζονα δὲ κριτῆρα μενοίτ' ἔχ' ἐκθίσει,
ζωρότρεπον δὲ κέραιρε· δέπας δ' ἐνταυον ἐκείνῳ·
οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασιν μελᾶθρῳ·
ὦς φάτο· πάροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέθεθ' ἐταίρῳ·
αὐτὰρ ὅ γε κρείον μέγα κέββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
ἐν δ' ἄρα νῶτον ἐθικ' ὄϊος, καὶ πόντος αἰγός·
ἐν δὲ σὺν δὲ σιάλοιο ῥάχιν τεθαλῆαν ἀλοιφῇ
τῷ δ' ἔχεν αὐτομέδων· τά μινεν, δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς·
καὶ τὰ μὲν οὖν μίσυλλε, καὶ ἄμφ' ὀβελῶσιν ἐπερθε
πῦρ δὲ μενοιτιάδης δαΐεν μέγα ἰσόθεος φῶς·
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκείνῃ, καὶ φλόξ ἐμαράνθη,
ἀνθρακὴν σπρέσας, ὀβελὸς ἐφύπερθε τάνασε·
πάσιν δ' ἄλως θεοῖο κρατὺν τᾶων ἐπαίρας·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπῃσε, καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχονεν,
πάροκλος μὲν σῖτον ἐλών, ἐπένε με τραπέζῃ
καλοῖς ἐν καλέοισιν· ἀτὰρ κρείαν ἔμεν Ἀχιλλεύς·
αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν ὀδυσῆος θεοῖο
τοίχῳ τῷ ἐτέρῳ θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
πάροκλον δ' ἐταῖρον, ὅδ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάτ·
οἷδ' ἐπ' ὀνειρότοισι μα προκείμενα χεῖρας ἰαλλόν·
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος, καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
νῦν σ' αἶψα φαίνομι, νόησε δὲ θεὸς ὀδυσσεύς·

πλησάμενος δ' οἶνοιο δέπας, δειδέκτ' ἀχιλῆα.
 χαῖρ' ἀχιλῆα, δαίτῃς μὲν εἴσῃς ὅκ' ἐπιδύεις
 ἢ μὲν ἐνὶ κλισίῃ ἀγαμέμνονος ἀπείδαι,
 ἢ δὲ κῆρ' ἐκθάδε ναῶ· πάρα γὰρ μοι σήμερ' πολλὰ
 δαίνυσθ'· ὅμ' ὕδατος ἐπιράτῃ ἔργα μέμνην,
 αἰνὰ λίην μέγα πῆμα διοτρεφὲς, εἰσορόωντος,
 δειδύμεν' ἐνδοῖ' ἢ δὲ σκωσέμεν, ἢ ἀπολέσθαι
 νῆας· εὐσέλμυς, εἰ μὴ σὺ γε δύσεαι ἀλκήν·
 ἐγὼ γὰρ νηῶν, κῆρ' τείχεος αὐλὴν ἔθεντο
 πρῶτον ὑπέρθυμοι, τηλεκλιτοῖτ' ἐπίκροοι,
 κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κῆρ' ἀφ' ἑσπέρην φασίν
 χησέσθ', αἰὲν ἐν νηυσὶ μελαίνῃσι πεσέεσθαι.
 ἴδε δέ σ' ἰν' κρονίδης ἐνδ' εἶκα σήματα φάνω,
 ἀφ' ἧς πῆν' ἔκτορ δὲ μέγα θένει· βλεμεαίνων,
 μάνεται ἐκπάλως πίσυρος διτ'· ὅδε τι τίει
 ἀνέρας ὅδε θεὸς, κρατερὴ δὲ ἔλδ' ἀνα δέδυνεν.
 θοῶται δὲ τάχιστα φανήσθαι ἡῶ δ' ἴαν.
 εὔστα γὰρ νηῶν ἀποκόψαν ἄκρα κέρυμβ' αἶ,
 αὐτὰς τ' ἐμπρήσειν μαλ' ὅτ' πυρός· αὐτὰρ ἀχαιῶς
 θηώσιν παρὰ τῆσιν ὀρίνομένους ὑπὸ κῆρ' ἄν.
 ταῦτ' αἰνῶς δειδοίκα κῆρ' ἀφ' ἑσπέρην μὴ οἱ ἀπειλὰς
 ἐκτελέσωσι θεοὶ ἡμῖν δὲ δὴ ἄσιμον εἶη
 φθίθαι ἐνὶ προίῃ, ἐκθ' ἀργεος ἱπποβότοιο·
 αἰὲν αἶνα, εἰ μέμονας γε, κῆρ' ὁ φέβ' ἦσ' ἀχαιῶν
 τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ πρῶτων ὀρυγμαδῶ.
 αὐτῶ τοι μετ' ἵππ' ἄχος ἔσσεται, ὅδε τι μῆχος
 ῥεχθέντος κῆρ' ἔσ' ἄκος εὐρεῖν· αἰὲν πολὺ πρὶν
 φράζαν, ὅπως δαναοῖσιν ἀλεξήσῃς κῆρ' ἡμάρ·
 ὦ πέπον, ἢ μὲν σοὶ γε πατὴρ ἐπετέλλετο πηλοῦ
 ἢ ματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ φθίης ἀγαμέμνονι πέμπε·

ΙΛΙΑΔΟΣ.

τέκνον ἐμὸν κέρτος ἰδὺν ἀθιναίη τε, καὶ ἦρ
 δώσσο, αἰεὶ ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
 ἔχον ἐν στήθεσι, φιλορροσάῃ ῥοῇ ἀμείνων,
 ἀνγέμεναι δ' ἱρίδος κρηνομηχάνη, ὅρρα σε μάλλον
 τίωσ' ὄρχειων ἢ ἰδὺν νέοι, ἢ δὲ γέροντες.
 ὧς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεις· ἀλλ' ἔτι κῶν νύ
 παῦε, ἔα δὲ χόλον θυμολατρεῖα, σοὶ δ' ἀγαμέμνων
 αἷμα δῶρα δίδωσι μεταλλάξαντι χόλοιο.
 εἰ δὲ σὺ μὲν μολῶντα σὺν δὲ κέτοι καταλέξω,
 ὅσά τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέχετο δῶρ' ἀγαμέμνων.
 ἐπ' ἀπύρρος τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἰθωνας δὲ λέβητας εἴκοσι δῶδε καὶ δ' ἵππους
 πηγὰς ἀθλοφόρους, οἳ αἰθλία ποσσὶν ἄροντο.
 ἔκιν ἀλγίος εἴη ἀνὴρ, ὃν πάντα γένοιτο,
 ὃ δὲ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο.
 ὅσ' ἀγαμέμνωνος ἵπποι αἰθλία ποσσὶν ἄροντο.
 δύσει δ' ἐπὶ γαυαῖκας ἀμύμωνας, ἔρ' ἐδίδας,
 λεσβίδας, ὥς ὅτε λέσβον εὐκνημένην ἔλεις αὐτός,
 ἐξέλεθ', ἀλλ' ὅτε χέλλει ἐνέκων φύλα γαυαῖκῶν.
 πᾶς μὲν τοι δώσει, μετὰ δὲ ἔσσεται, ἢν τότ' ἀπὺρρα
 κέρην βρισῆος, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμείται
 μήποτε τῆς οὐνῆς ἐπιβήμεαι, ἢ δὲ μιγῆναι,
 ἢ θέμις ἔστιν ἄναξ, ἢ τ' ἀνδρῶν, ἢ τε γαυαῖκῶν.
 ταῦτα κῶν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτὸς
 ἄστυ μέγα πριάμοιο θεοὶ δώσωσ' ἀλαπάξαι,
 νῦν δ' αἴλις χρυσὸν καὶ χαλκὸν νηήσασθαι
 εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα λιτὴ δ' ἀχαιοί.
 πρῶτ' ἄδ' αὖ δὲ γαυαῖκας εἴκοσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 αἷ κε μετ' ὄρχειν ἐλένην, χέλλισται ἔωσιν.
 ἠδὲ κεν ἄρχος ἰχόι μεθ' ἀχαιῶν ἔσθαρ ἄρ' ἄρης,
 γαμβρὸς

θαμβρὸς κέν οἱ εἶσις τί σέι δέ σε ἴσον ὄρεσθ,
 ὅς οἱ τηλύγετος πρόφεται θαλίῃ ἐνὶ πλάτῃ·
 ῥέει δέ οἱ εἰσὶ θυγατρὸς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήμετῳ,
 χρυσόθεμις, καὶ λαοδίη καὶ Ἰφιδάναυα·
 τῶν κ' ἐθέλησθα φίλην ἀνέειδον ἀγέσθαι
 πρὸς οἶκον παλῆος· ὃ δ' αὖτ' ἐπιμήλια δώσει
 πάλαι μάλ', ὅσσ' ἔπω τις ἤν' ἐπέδωκε θυγατρὶ·
 ἔπ' αὖ δέ τοι δώσει σὺ ναιόμενα πολίεθρα,
 κερδ' ἀμίλην, ἐνόπην τε, καὶ ἱερὴν ποιήσας,
 φηράς τε ζαθέας, ἥ δ' ἀνθείαν βαθυλήμον,
 κελὴν τ' αἶπειαν καὶ πηδάσον ἀμπελῆεσσαν·
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέεσθαι πύλας ἡμῶσιν,
 ἐν δ' ἀνδροῦς καίεσι κλύρην τε, κλυβῦτα,
 οἱ κέ σε δωτίνησι θεὸν ὥς τιμήσουσιν,
 καί τοι ὑπὸ σκῆπτρῳ λιπαρὰς τελέεσι θέμιστας·
 ταῦτα κέ τοι τελέσθαι μεταλλάξαντι χόλοιο.
 εἰδέτοι Ἀφείδης κλυτὰ τεύχεα κηρόσιν μάλασσιν
 αὐτῆς, καὶ τὸ δ' ὦρα, σὺ δ' ἄλλως πρὸ παναχαιῶν
 τηρομένους ἐλέειρε κατὰ στρατὸν, οἷ σέ θεὸν ὥς,
 τί σκεῖ, ἥ γὰρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο·
 νῦν γάρ χ' ἐκτορ' ἔλοισι, ἐπεὶ αἶν' μάλα τοι χερσὶν ἔλθῃ
 λυσίαν ἔχων ὁλοήν, ἐπεὶ ὅτινά φησιν ὁμοῖον
 οἱ εἶμεναι δαναῶν, ὅς ἐνθάδε νῆσδ' ἐνέκθην·
 Ἦν δ' ἄπα μὲν βόμιος προσέφη πῶδας ὠκύν' ἀχιλλεύς·
 διογενὲς λαβρτιάδην, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπληγέως ἀπρ' εἶν·
 ἔπρ' δὴ φρονέω τε, καὶ ὥς τετελεσμένον ἔσται,
 ὥς μή μοι ῥύζητε παρήμιοι ἄλλοθεν ἄλλος·
 ἢ ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς ἀτρεχέας πύλῃσιν,
 ἢ ὅς χ' ἔτρενον κλυτὰ νῆσδ' ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δέ τί πη·

Hom. Iliad.

N

αὐτὰρ ἐγὼν ἔρῳ, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 ὅτε με γ' ἀφείδην ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἶω,
 ὅτ' ἄλλης δαίναυς ἐπεὶ ἐκ ἄρα τις χάρις ἦεν,
 μάρνασθαι διήοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμές αἰεὶ,
 ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πλεμίζοι·
 ἐν δὲ ἤν τιμῇ ἢ ἰδὼν κακὸς ἢ δὲ καὶ ἐσθλός
 κατθαν' ὁμῶς ὃ, τ' ἄβυστος ἀνὴρ, ὃ, τε πρὸς ἑωρῶς·
 ὅδε τι μοι πρίκεται· ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πλεμίζειν·
 ὥς δ' ὄρνις ἀπ' ἡσιν νεοαῖσι προΰρησι
 μάται' ἐπείκε λαβήσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλεσσι αὐτῇ,
 ὥς καὶ ἐγὼ, πολλὰς κούρ' αὐτῆς νύκτας ἰαυον,
 ἤματα δ' αἰμαπέντα διέπρησον πλεμίζων,
 ἀνδράσι μαρναμένοις ὁάρων ἐνέκα σφετράων·
 δῶδε καὶ δὴ σὺ νηυσὶ πόλιν ἀλάπαξ' ἀνθρώπων·
 πεζὸς δ' ἐν δὲ καὶ φημι κατὰ βροτῶν ἐρίβωλον·
 τάων ἐκ πασέων, κειμήλια πολλὰ, καὶ ἐσθλὰ
 ἐξελομένη καὶ πάντα φέρων ἀγαμέμνονι δόσκον
 ἀφείδῃ· ὃ δ' ὅπιός γε μένων παρὰ νηυσὶ βοῆσι,
 δεξιόμενος διαπαῦρα δασάσκειτο· πολλὰ δ' ἔχεσκε,
 αἶμα δ' ὄρισηναι δίδυα γέρα, καὶ βασιλῆσσι·
 τοῖσι κούρ' ἐμπεδὰ κείται· ἐμὸν δ' ἀπὸ μῆνός γε χαλῶν,
 εἴλειτ' ἔχῃ δ' ἄλλοχον θυμαρῆα, τῇ παριαύων,
 τρὶς πέσσω· τί δὲ δεῖ πλεμίζέμεναι βῶταςιν
 ὄρνεις; τί δὲ λαὸν ἀνήμεν ἐνθα δ' ἀγείρας
 ἀφείδῃ; ἢ ἢ χ' ἐλένης ἐνεκ' ἠὲ νόμοιο;
 ἢ μῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μρόπων ἀνθρώπων
 ἀφείδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀγαθός, καὶ ἐχέφρων,
 πῶς αὐτὸς φιλεῖ, καὶ κηδεταί· ὥς καὶ ἐγὼ πῶς,
 ἐκ θυμῷ φίλεον, εὐριπτητὴν περ ἐῦσαν.

8 αὐδ'

ναῦ δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο, καὶ μ' ἀπάτησε,
 μή μιν περὰ τοῦ σὺ εἰδότος· ὅδ' ἐμὲ πείσει·
 αἴ μ' ὀδυσαῖν σοῖτε, καὶ ἄλλοισι βασιλεῦσι,
 φραζέσθω νῆεσσιν ἀλεξέμεναι δῆϊόν πῦρ·
 ὃ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμῆο·
 καὶ δὴ τείχεος ἐδύμε, καὶ ἤλασε τάρφρον ἐπ' αὐτῷ,
 αὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπνευεν·
 αἴ μ' ὅδ' ὥς δαύχται δένος ἔκτορος ἀνδροφόνιοιο
 ὄχριν, ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' ἀχαιοῖσι πολέμιζον,
 ὅ κ' ἐθέλεσκε μάχην ἀπο τείχεος ὀρνύμεν ἔκταρ,
 αἴ μ' ὅσον δὲ σκικαῖς τε πύλας, καὶ φηγὸν ἵκταν·
 ἐνθά ποτ' οἶον ἐμιμνε, μόλις δέ μιν ἐκφυγεν ὀρμήν·
 ναῦ δ' ἐπεὶ ὅ κ' ἐθέλω πλεμίζην ἔκτορι δῖῳ,
 αὐρίον ἱρὰ δῖ' ἰδέεσθαι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
 σκηῖσας αὖ νῆας, ἐπὶ νῆαδ' ἀλλὰ δὲ προβύβω,
 ὄφρα μὲν ἐθέλησθα, καὶ αἰεὶν τοι τὰ μεμῆλη,
 ἦ ῥι μάλ' ἐλλήσποντον ἐπ' ἵχθυόεντα πλεύσας
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἀνδρῶν ἐρεσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν ἀπλοῖν δῶν κλυτὸς ἐνοσίγαιος,
 ἡματί κεν τρίτάτῳ φθῖν ἐρίβωλον ἱκοίμην·
 ἐστὶ δέ μοι μάλα πολλὰ τὰ χέλλιπον ἐνθάδ' ἐρῶν·
 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν, καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν,
 ἠδὲ γυναικὸς ἐσζώνους, πολὺν τε σίδηρον
 ἄξομαι· ἅα' ἐλαχόν γε γέρας δέ μοι ὅς περ ἐδωκεν,
 αὐτὶς ἐφ' ἐβρίζων ἔλετο κρείων ἀγαμέμνων
 ἀφρείδης· τῷ πάντ' ἀγορεύειν ὥς ἐπιτέλλω
 ἀμραδὸν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται ἀχαιοί,
 εἴ τινα πρὸ δαναῶν ἐτι ἔλπεται ἑξαπατήσειν,
 αἶν' ἀναιδείην ἐπιειμένος· ὅδ' αὖ ἐμοὶ γε
 τετλαίη κύνεός περ ἐὼν, ὅς μ' ἀπαΐδιδεσθαι.

ΟΜΗΡΟΥ

ὅδε τι σὶ βυλάς σου μὲρ ῥάσσομαι, ὅδε μὲν ἔργον·
 ἐμὸν γὰρ δὴ μ' ἀπάπτε, καὶ ἦλινεν ὅδ' ἄν' ἔτ' αὖτις
 ἐξαπαρόισι τ' ἐπέων ἄλλοις δέ οἱ, ἀλλ' ἔκμηλος
 ἐρέτω· ἐμὸν γὰρ ἐφρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς·
 ἐχθρὰ δέ μοι τὰ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν κερὸς αἴσῃ·
 ὅδ' εἴ μοι δεκχέμεν τε, καὶ εἰκοσάκισ' ἥσασθαι,
 ὅσα τέ οἱ νῦν ἔστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο,
 ὅδ' ὅσ' ὅθ' ὁρῶμαι δὲν προτινίαιεται, ὅδ' ὅσα θῆβαι
 αἰγυπίασθ' ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐκ κτήματα κείται,
 αἱ δ' ἐκ τῶν πυλοῖσι, διηκοῖσι δ' αὖ ἐκ τῆς
 ἀνέροισι ἐξοικητοῖσι σὺν ἵπποισι καὶ ὄχλοις,
 ὅδ' εἴ μοι ἥσασθαι ὅσα φάμαθός τε, κόνις τε,
 ὅδ' ἐν νῦν ὅτ' ἐτι θυμὸν ἐμὸν πείσει ἀγαμέμνων,
 πρὶν γὰρ ἀπὸ πάσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμολέει λαβὴν·
 κέρην δ' ὅθ' ἀγαμέμνωνος ἀφείδαο.
 ὅδ' εἴ χρυσείῃ ἀφροδίτῃ χέλλος ἐρίζοι,
 ἔργα δ' ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφάριζοι,
 ὅδ' ἐμὸν ὅθ' ἀγαμέμνων δ' ἀχαιῶν ἄλλων ἐλέσθω,
 ὅς τις οἷον ἐπέδωκεν, καὶ ὅς βασιλεύτερος ἔστι·
 ἦν γὰρ δὴ με σόωσι θεοὶ, καὶ οἷον ἵκωμαι,
 πῆλ' αἰθὴν μοι ἐπειτα γαυροῦ γαμέσεται αὐτός·
 πολλὰ δ' ἀχαιῶν εἰσὶν ἀν' ἑλλάδα τε, φθίην τε,
 κῆραι δόισι, οἷον πολίεθρα ῥύονται·
 τάων ἦν κ' ἠθέλοιμι φίλην πομπὴν ἀκοίτιν·
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέλυτο θυμὸς ἀγῆνωρ
 γῆμαντι μνηστῆρ' ἄλοχον, εἰ κ' ἦν ἀκοίτιν,
 κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρον ἐκτῆσάτο πηλὸν·
 ὅδ' εἴ μοι ψυχῆς ἀνταΐον, ὅδ' ὅσα φασὶν
 ἴλιον ἐκτῆσθαι ἀναιδέμενον πολίεθρον,
 τοκρὶν ἐπείρην, πρὶν ἐλθεῖν ἔσθ' ἀχαιῶν,

ὅδ'

ὅδ' ὅσα λαῖνος ὕδ' ὅς ἀφ' ἡτορος ἐπὶ εἴργει
 φοῖβ' ἀπ' ἁλλωνος πυθοῖ ἐνὶ περὶ νείῳ·
 20 ληῖστοι μὲν γάρ τε βόδ' ἐκ' ἴφια μῆλα,
 20 κητοὶ δὲ φῖ ποδὲς τε, κῆρ' ἴππων ξανθὰ κέρητα.
 20 ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν ὅτε ληῖσῃ,
 20 ὅδ' ἐλετὴ ἐπεὶ ἄρκεν ἀμείψεται ἔρκος ὀδόντων,
 μήτηρ γάρ τε μέφισι θεὰ θεῖτις δ' ὀρνυρόπεζα
 διχθαδίῃσ' κῆρας φρέσιν θανάτοιο τέλος δέ·
 εἰ μὲν ἢ αὖθι μένων βῶων πόλιν ἀμφὶ μάχῳμαι,
 ὦλετο μὲν μοι τόσος ἀτὰρ κλέος ἄρθιτον ἔσται.
 εἰ δέ κεν οἴκῃ δ' ἴκωμαι φίλῃν ὅς πατρίδ' αἰῶν,
 ὦλετό μοι κλέος ἐθλὸν, ἐπὶ δ' ἡρόν δέ μοι αἰὼν
 εἴαται, ὅδ' ἐκε μ' ὦκ' ἐ τέλος θανάτοιο κιχείη.
 καὶ δ' ἐν τοῖς ἁλλοισιν ἐγὼ παραμυθισαίμην
 οἴκῃ δ' ἀπ' πλέγῃ· ἐπεὶ ὕκέτι δῆτε τέκμων
 ἱλὶς ἀπείνη· μάλα γὰρ ἔθεν οὐρύοπα ζυγὸς
 χεῖρα ἐν ὕπρ' ἐχέτε θροήκεσι δὲ λαοί.
 ἀλλ' ὅμως μὲν ἰόντες δ' αἰσθήσιν ἀχαιῶν,
 ἀγγελίην ἀπόφαθε, τὸ γὰρ γέρας θεῖον ἰόντων,
 ὅρ' ἄλλῃν φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μήτιν ἀμείψω,
 ἢ κέ σφιν νῆας τε σὴν, κῆρ' λαὸν ἀχαιῶν
 νηυσὶν ἐπὶ γλαρυρῆς, ἐπεὶ ὅσφισιν ἦ δὲ γ' ἐτόιμη,
 ἦν νῆα ἔφρασαντο, ἐμὸν ἀπ' ἀμνίσαντος.
 φοῖνιξ δ' αὖτι παρ' ἄμμι μένων, κατὰ κοιμηθῆτω,
 ὅρ' αἰ μοι ἐν νῆασι φίλῃν ὅς πατρίδ' ἐπιπταί
 αὐρίον, ἦν ἐθέλῃσιν ἀνὰ γῆν δ' ἔστι μιν ἄξω.
 25 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
 μῦθον ἀναυάμενοι· μάλα γὰρ κρατῶς ἀπέεπε
 ὁφ' ἐ δὲ δὴ μετέειπε γέρω· ἱππικὰτά φ' οἴνιξ,
 δάκρυ' ἀναπρήσας· πέρι γὰρ δὲ νηυσὶν ἀχαιῶν·

ΟΜΗΡΟΥ

εἰ μὲν δὴ νόσον γε μετὰ φρεσὶ φάειμι, ἄχιλλε
 βάλλεαι, ὅδ' ἐτι πάντα ἀμύνειν νηυσὶ βοῆσι
 πῦρ ἐθέλῃς αἰδῆλον· ἐπεὶ χόλος ἐμπισε θυμῷ.
 πῶς ἂν ἐπὶ τ' ἀπὸ σείο φίλον τέκος αὐθι λιποίμην
 εἶος· σοὶ δὲ μ' ἐπεμπε γέρων ἱππῆλ' ἀτάπητός
 ἔματι τῷ· ὅ τέ σ' ἐκ φθίης ἀγαμέμνονι πέμπε
 νήπιον· ἔγω εἶδ' ὅθ' ὁμοῖ' ὅ πολέμοιο,
 ὅδ' ἀγοράων, ἴνα τ' ἀνδρὸς δῶρι πρεπέδ' ἐτελεύθει.
 τῶν κ' ἐμὲ προέειπε, διδάσκει μ' αἰ τὰδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῶν ἔμεναι· πρὶν κτῆρά τε ἔργων·
 ὥς ἂν ἐπὶ τ' ἀπὸ σείο φίλον τέκος· ἔκ ἐθέλοιμι
 λείπειν, ὅδ' εἶπεν μοι ὑποστάνη θεὸς αὐτός
 γῆρας ἀποξυσσας, θήσῃ νέον ἠβώοντα,
 οἷον ὅτε πρῶτον λίπον ἑλλάδα καλλιγυναικῶν
 φάων νείκεα παρὸς ἀμύντορος Ὀρμενίδαο·
 ὅς μοι παλακίδος πρὶ χῶσατο καλλικόμοιο
 πλὴν αὐτὸς φιλέεσκεν· ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
 μητέρ' ἐμὴν· ἥ δ' αἰνὲς ἐμὲ λιαέσκετο γυνών·
 παλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθύργε γέροντα·
 τῇ· πιθόμην ἢ ἔρεξα· πατήρ δ' ἐμὸς αὐτὴν ὀϊσθεῖς.
 πολλὰ κ' ἐπράτο· συγρὰς δ' ἐπεκέκλετ' ἐρινύς·
 μήποτε γύναισιν οἷσιν ἐφάεσθαι φίλον ἔδον
 ἐξ ἐμὲ θεν γεγῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαρὰς,
 ζῆς τε καὶ χθονίος· καὶ ἐπαινὴ πρῆσιρόνεια·
 ἔνθα μοι ὑπέρτι πάντα ἐρητύειτ' ἐν φρεσὶ θυμῷ
 παρὸς χωόμενοις κατὰ μέγαρον σρωτᾶσθαι·
 ἢ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες·
 αὐτὰς λιαόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισι·
 πολλὰ δὲ ἴφικ' ἠῖλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς,
 ἑσφάζον· πολλοὶ δὲ σὺν δὲ θαλέθοντες, αἰσιφῆ

αὐόμενοι, τὰνύοντο διὰ φλογὸς ἡράεσσι·
 πολλὸν δ' ἔκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος·
 εἰνάνυχες δὲ μοι ἄμ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἴαυον·
 οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· ὃ δ' ἔποτ' ἔσφη
 πῦρ· ἔτρεν μὲν ὑπ' αἰθέρι στερνέας αὐλῆς,
 ἀλλ' ὃ δ' ἐκὶ προδόμῃ, πρόθεν θαλάμοιο θυράων·
 αἴψ' ὅτε δὴ δεκτὴ μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννὴ
 καὶ π' τ' ἐγὼ θαλάμοιο θυρὰς πυκινῶς θοαρήσας
 ῥήξας, ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἔρκιον αὐλῆς
 ῥεῖα, λαθὼν φύλακας τ' ἀνδράσ, δ' ἰμῶν τε γυναικας·
 φάγον· ἔπειτ' ἀπάνωθε δι' ἑλλάδος ὠρυχόροιο,
 φθίην δ' ἐξικόμενν ἐριβώλακ' μητέρα μῆλων·
 ὅς περ ἦν ἀνὰ χθ', ὃ δ' ἐμε πρόδρων ὑπέδεκτο,
 καὶ με φίλησ', ὥσείτε πατήρ δ' ἢ παῖδα φιλήσει
 μῦνον, πλῦντον πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι·
 καὶ μ' ἄρνειδ' ἐβηκε πρὸς δέ μοι ὥπασε λαόν·
 χάον δ' ἐχατὶν φθίης δολόπειν ἀνέμων·
 καὶ σε τοσούτον ἐβηκε θεοῖς ἐπιείκεια χιλλῶ
 ἐκ θυμῷ φιλέων ἐπεὶ ἔκ ἐθέλεσθε ἄμ' ἄλλω
 ἔτ' ὅς σε δαΐτ' ἵέναι, ἔτ' ὅς μετ' ἄροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δῆσ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γῆνασι καθίσας,
 ὅψ' ἔτ' ἄσαιμι προταμῶν, καὶ οἶνον ἐπιχών·
 πολλὰ μὲ μοι κατέδυσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
 οἶν' ἀποβλύζων ἀννηπιέην ἀλεγεινῇ·
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
 τὰ φρονέων, ὃ μοι ἔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλεον
 ἐξ ἐμῷ αἰχμᾶσε παῖδα θεοῖς ἐπιείκεια χιλλῶ
 ποιούμην, ἵνα μοὶ ποτ' ἀεικέα λοιστὸν ἀμύνης·
 αἴψ' ἄχιλ' ἀμύχσον θυμὸν μέγαν, ὃ δέ τι σε χῆν
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· ἔρεπ' οἱ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί·

ΟΜΗΡΟΥ

τῶν, πρὸς καὶ μείζων δρετὴ, τιμή τε βίη τε
 καὶ μὲν τῆς, θυέεσσι, καὶ οὐ χωλῆς ἀγανῆσι,
 λοιβῆς τε, κνίαντες, παραβώπῳσ' ἀνθρώποι
 λιασμένοι, ὅτε κέν τις ὑπὲρ βῆν, καὶ ἀμάρτη
 καὶ γάρ τε λιταί εἰσι Διὸς κῆρυ μέγαλοιο,
 χαλαί τε, ῥυσά τε, παραβώπες τ' ὀφθαλμῶν,
 αἳ ῥά τε καὶ μετόπισθ' αἴης ἀλέγχοι κίχσαι.
 αἳ δ' αἴτη, σφενάκῃ τε, καὶ δρετῇ ποσ', ὕνεκ' πάσας
 πολλὰν ὑπεκπροθέει, φθάσει δὲ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπῃσ' ἀνθρώπων, αἳ δ' ἐξακένονται ὀπίσσω
 οἳ μὲν τ' αἰδέσεται κῆρυ Διὸς αἶαν ἰύσας,
 πόνδε μέγ' ὤνησαν, καὶ τ' ἐκλυον οὐξαμένοιο
 οἳ δὲ κ' ἀνήνεται, καὶ τε σφειῶς ἀποείπη,
 αἶανται δ' ἄρα τά γε δία κρονίωνα κίχσαι,
 τῷ, αἴτην αἶμα ἔπεισας, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ
 αἶμα χιλῶν, πόρε καὶ σὺ Διὸς κῆρυσιν ἔπεισας
 τιμὴν, ἥ τ' ἄλλων πρὸς ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν
 εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τάδ' ὀπισθ' ὀνομάζοι
 ἀπρόεδης, αἶμα δὲ ἐπιζαφειλῶς χαλεπαίνοι.
 ὅκ' αὖν ἐγώ γε σε μῆνιν ἀπορρίψαντα, κελόμην
 δρετῇσιν ἀμυνέμεναι χατέυσσι' πρὸς ἔμψης
 νῶν δ' ἄμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοί, τάδ' ὀπισθεν ὑπέστη
 ἀνδρῶν δὲ λίσσασθαι ἐπιπροέηκεν δρετῆς,
 κρινάμενος κατὰ λαὸν ἀχαιῶν, οἷτε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι δρετῶν, τῶν μὴ σὺ γε μῦθον ἐλέγχεις,
 μὴ δὲ πτόσας, πρὶν δ' ὅτι νεμεσῆεν κεχολῶσθαι.
 ὅτω καὶ τῶν προὔθεν ἐπαυθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάρελος χόλος ἴκοι,
 δωριτοῖτε πέλοντο, παραρρητοῖτ' ἐπέεσι
 μέμνημαι πόδε' ἔργον ἐγὼ πάλαι, ὅτι νέον γε
 ὥς ἦν

ὥς ἦν, ἐν δ' οὐ μὴν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι·
 κερήτες τ' ἐμάχοντο, καὶ ἀντιπλοὶ μενεχαρμα
 ἀμφὶ πόλιν κλυδωνά, καὶ ἀμύλησ ἐνὰ ρίζον·
 ἀντιπλοὶ μὲν ἀμυώμενοι κλυδωνος ἐραννῆς,
 κερήτες δέ, διὰ πραθέειν μεμαῶτες ἄρηι·
 καὶ γὰρ τοῖσι κερὸν χρυσόθρονος ἄρτεμις ὤρσε
 χλωσαμένη· ὃ δὲ ὅτι θαλυσία γομφίῳ ἁλῶης
 οἶνός ῥέξ', ἄλλοι δέ θεοὶ δαίνωνθ' ἐκ τρύμνας
 οἷον δ' ὅκ' ἐρρεξε δίδος κέρη μεγάλοιο,
 ἢ λάθειτ', ἢ ὅκ' ἐνόησεν, ἀάσατο δέ μέγα θυμῷ·
 ἦ δὲ χλωσαμένη δῖον γένος ἰοχέαιρα,
 ὤρσεν ἐπὶ χλάνην σῶ ἄγριον ὀργισδόντα,
 ὃς καὶ πολλὰ ἔρδεσκειν ἔθων οἶνῆος ἁλῶν·
 πολλὰ δ' ὄρε προβέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῆσιν ῥίζησι, καὶ αὐτοῖς ἀνθεσι μήλων·
 τὸν δ' ὅς οἶνῆος ἀπέκτειγεν μελέαγρος
 πολλέων ἐκ πολίων θιρήτορας ἀνδράσ ἀγέρας·
 καὶ κύνας· ὃ μὲν γὰρ καὶ δάμη παύροισι βροτοῖσι.
 ἄσος ἦν· πολλὰς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς·
 ἦ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον, καὶ αὐτῇ
 ἀμφὶ σὺδός κεφαλῇ, καὶ δέρματι λαχνηέντι,
 κερῶν τε μεσηγυῖ, καὶ ἀντιπλῶν μεγαθυμῶν·
 ὄφρα μὲν οὖν μελέαγρος ὄρη ῥιλος πολέμιζε,
 ὄφρα δὲ κερήτεσσι κακῶς ἦν· ὃ δ' ἐδύναντο
 τείχεος ἐκτοθε μίμνεν, πολέες πρὸ ἔοντες·
 οἷον δ' ἐπὶ δὴ μελέαγρον ἔδου χόλος, ὃς τε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐνὶ στήθεσσι γόνον πύκτε πρὸ φρονεόντων,
 ἦτοι δ', μηδὲ φίλη ἀλθαίη χωόμενος κῆρ,
 κείτο παρὰ μνηστῆρά χ' ἑλκ' κλεοπάτρη,
 αὐρὴ μαρπύρης καλλισφύρεσ ἀνιόνης,

ΟΜΗΡΟΥ

δ' ἰδὼθ' ὅς κ' ἔρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν,
 τῶν τότε· καὶ ῥ' ἄνακτος ἑκαντίον εἴλετο τόξον
 φοῖβον ἀπόλλωνος, καλλιστῆρ' ἐνέχευ νύμφης·
 πῶν, δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ,
 ἀλκυονὴν καλέεσκον ἐπώνυμον· ἔνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 κλαῖ', ὅτε μιν ἐκείβρος ἀνὴρ πασε φοῖβος ἀπόλλων·
 τῇ, ὅ γε παρθενέεσκετο, χόλον θυμολογέει πέπλων,
 ἐξ ἄρ' ὧν μηρὸς κεχολωμένος ἦ ῥα θεοῖσι
 πόλλ' ἀχέουσ', ἦρ' αὖτο κερσιγνήτοιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυρόρβιν χρυσὴν ἀλοῖα
 κικλήσκουσ' αἰδὴν, καὶ ἐπαινήν πρσεφόνεον,
 πρόχην κερβεζομένην· δούοντο δὲ δάκρυσι κέλοιο,
 παῖδι δόμειν θάνατον· τῆς δ' ἦρ' ὅστις ἐριννύς
 ἔκλυεν ἐξ ἐρέβουσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα·
 τῶν δὲ τὰ χ' ἄμρ' ἰύλασ' ὄμαδος, καὶ δῶπος ὀρώρης,
 πύργων βαλλομένων· πνὸν ἐνὶ ὤκτο γέροντες
 ἀπώλων· πέμπον δὲ θεῶν ἰδῆας ἄρίστους
 ἐξελεῖν, καὶ ἀμῶν υἱοὶ χόρμενοι μέγα δῶρον,
 ὃ πρὸθι πτότατον πεδίον κλυδώνος ἑρηνῆς·
 ἐνθά μιν ἦνωγον τέμενος πρὶ καλλὸς ἐλέσθαι
 πεντηκοντόζυον· ὃ μὲν ἦμισυ οἶνοπέδοιο,
 ἦμισυ δὲ, φίλιν ἄροσιν πεδίονιο ταμέσθαι·
 πολλὰ δέ μιν λιτάνουε γέρων ἱππιδάτα οἰνός,
 ὃ δ' ἔπεμβε βαῶς υἱὸν ἡρεφύος θαλάμοιο,
 σείων κολλητὰς στανίδας, γυνέμενος ἑόν·
 πολλὰ δὲ τὸν γε κερσίγηται, καὶ πότνια μήτηρ,
 ἑλίσσονθ', ὃ δὲ, μᾶλλον ἀνάνετο, πολλὰ δ' ἑταῖροι,
 οἳ οἱ κεδνότατοι, καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 αἳ δ' ὥς τ' εἰς θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπεινον·

πρὶν γὰρ τε δὴ θάλαμος πύκτ' βάλλετο τοῖσ' ἐπὶ πύργων
 βαῖνον κρητὲς καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ·
 καὶ τό τε δὴ μελέαρον εὐζωνος παράκοιτις,
 λίαν τ' ὀδυρομένη, καὶ οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
 κῆρ, ὃς ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστυ ἀλῶν-
 ἀνδρᾶσ' ἄλλο κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαυύνει,
 τέκνα δὲ τ' ἄλλοι ἄγχοι, βαθυζώνος τε γυναικός·
 τὲ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκύνοντος κακῆ' ἔργα·
 βῆ δ' ἵέναι· χροὶ δ' ἔντε ἐδύσατο παμπανόωντα·
 ὥς ὁ μὲν ἀπαλοῖσιν ἀπῆμινε κρηδὸν ἦμαρ,
 εἰξάσ' ὧ θυμῷ· τῷ δ' ὕκν' ἐπὶ δῶρ ἐτέλειαν
 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα· κρηδὸν δ' ἦμινε καὶ αὐτὸς·
 ἀλλὰ σὺ μή μοι ταῦτα νόει φρεσὶ· μὴ δέ σε δαίμων
 ἐν ταῦθα φέβει φίλος· κῆκλον δὲ κεν εἴη
 νηυσὶ κακομένησιν ἀμειβεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ δώροισι
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶ τίσασιν ἀχαιοὶ·
 εἰ δὲ κ' ἄτ' ὀδύρων πόλεμον φθισήνορα δῦης,
 ἔκ' ἐθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι πόλεμόν περ ἀλαλκῶν·
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέειπε πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 φοῖνιξ ἅπ' αἶψα γεραιέ, διοτρεφέες ὅτι με ταύτης
 χερσὶ τιμῆς· φρονέω δὲ τε τιμῆσθαι διὸς αἴσῃ,
 ἢ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσὶ δὲ αὐτὴν
 ἐκ σῆθεαι μένη· καὶ μοι φίλα γυνὰ τ' ὀρώρη·
 ἄλλο δέ τοι ἱρέω, σὺ δ' αἶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 μή μοι σύγχε θυμὸν ὀδυρόμενος, καὶ ἀχάων,
 ἀπρόδ' ἢ ἥρωϊ φέρων χάριν· ὅδ' ἐτί σε χῆρ
 ἔν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθῃσι φιλέοντι·
 κελόν τοι σωῖέ μοι ἔν, κῆρ δ' ἐν, ὥσπερ με κῆρ δ'·
 ἴσον ἐμοὶ βασίλει, καὶ ἡμισυ μείρο τιμῆς·
 ὅττι δ' ἀγγελέεσσι σὺ δ' αὐτόθι λέξοο μέμνων

ΟΜΗΡΟΥ

ἰὼν ἔνι μαλακῇ, ἅμα δ' ἦοι φαινομένηφι,
 φραδόμεθ' ἢ κε νεώμεθ' ἢ μέτρ' ἢ κε μένωμεν.
 ἢ καὶ παρὸ κλῶ ὅτ' ἐπ' ὀφρύσι νῶσε σιωπῇ
 φοίνικι σπρέσαι πυκινὸν λείχον, ὅφρα τάχιστα
 ἐκ κλισίης νόσοιο μεδούατο. τοῖσι δ' ἄρ' ἄεδ' αὖ
 ἀντίθεος τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον εἶπε·
 Ἰογενὲς λαβρτιάδῃ πολυμήχαν' ὀδυσσεύ,
 ἴομεν· ἔγάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτῇ.
 τῇ δ' ἐγὼ δῶ κρανέεσθαι, ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
 χρὴ μῦθον δαναοῖσι καὶ ἔκ αἰσθύν' περ ἰόντα,
 οἵ περ νῦν ἔσται ποτιδέγμενοι· αὐτὰρ ἄχιλλεύς,
 ἄγχιον ἐν σῆθεσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν,
 χέταίος, ὃ δὲ μετατρέπεται φιλόπτης ἐταίρων,
 τῆς, ἣ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔσοχον ἄλλον.
 νηλὴς. καὶ μὲν τίς τε κῆσι γνήτοιο φόνοιο
 ποινὴν, ἢ ἔπειθ' ὅς ἐξέτατο τεθνηῶτος.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν, ἐν δ' ἡμῶ μένη αὐτὸς πόλλ' ἀποτίσας·
 τὸ δ' ἐγὼ ριπύεται κραδίη, καὶ θυμὸς ἀγνῆωρ,
 ποινὴν δὲ ξαμένον· σοὶ δ' ἄλληκτόν τε, κῆκόν τε
 θυμὸν ἐν σῆθεσι θεοὶ θέσαν εἵνεκ' κῆρης
 οἷος· νῦν δέ τοι ἐπὶ ἀπαρτίχομεν ἔσοχ' ὀρίσας,
 ἀλλὰ τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι. σὺ δ' ἴλαον ἐνθεο θυμὸν
 αἰδέσθαι δὲ μέλαθρον, ὑπὸ ῥόφιοι δέ τοι εἰ μὲν
 πλοῖθ' ὅς ἐκ δαναῶν μέμαμεν δέ τοι ἔσοχον ἄλλων,
 κήδισοί τ' ἔμεναι, καὶ φίλτατοι, ὅσοι ἀχαιοί·
 Ἰὼν δ' ἀπαμειβόμενος, προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ἄεχ' Ἰογενὲς, τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 πάντα τί μοι κῆτά θυμὸν εἴσω μυθήσασθαι·
 ἐγὼ μοι οἰδάνεμαι κραδίη χόλῳ, ὅππότε κέν νῦν
 μνήσομαι, ὃς μ' ἀσούφηλον ἐν δ' ὀρέοισιν ἔρεξεν

ἀφείδης ὥσπερ ἄτιμνον μετανάσιν·
 αἰὲς μὲν ἔρχεσθε, καὶ ἀγγελὴν ἀπόφασε·
 ἔγχε' πρὶν πολέμοιο μεθήσομαι αἵματόεντος,
 πρὶν γ' ἔγχε' πρὶν πολέμοιο διαίφρονος ἔκτορα δῖον
 μυρμιδόνων ἐπιτε κλισίῃσιν, καὶ νῆας ἰκέσθαι
 κτείνοντ' ὄρνεις, καὶ τὰ τε σμύξαι πυρὶ νῆας·
 ἀμφὶ δέ τοι τῇ μὴ κλισίῃ, καὶ νηὶ μελαίνῃ
 ἔκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης χήσεσθαι οἶω·

ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἔκαστος ἑλὼν δέ παρ' ἀμφικύπελλον,
 ἀπείσκειτο, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς·
 πάροικλος δ' ἑτάροισιν, ἰδὲ δῖω ἡσὶ κέλευσε
 φοῖνικι σπρέσαι πυκινὸν λέχος, ὅ,τι τάχιστα·
 αἰδ' ἐπιπείθεσθαι, σπρέσαν λέχος ὥς ἐκέλευσε,
 καὶ ἄτε ῥῆγός τε, λίνοιό τε λεπτόν αἶωτον·
 ἐνθ' ὃ γέρον κατέλεκτο καὶ ἦν δῖον ἔμιμνεν·
 αὐτὰρ ἀχιλλεύς, αὐδὲ μυχῷ κλισίῃσιν ἐπὶ πῆκτι·
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, πῶ, λεσβοῦσιν ἦγε
 φόρβαντος θυγάτηρ Διομήδῃ καλλιπάρῃος·
 πάροικλος δ' ἑτέρωθεν ἐλέξατο, παρ' ἄρα καὶ τῷ,
 ἴφρις ἐϋζωνος, πῶ, οἱ πόρε δῖος ἀχιλλεύς,
 σκυῖρον ἑλὼν ἀπείαν ἐνυῖος πολίεθρον·
 οἱ δ' οὔτε δὴ κλισίῃσιν ἐν ἀφείδῃο γέγοντο,
 τὸς, μὲν ἄρα χρυσοῖσι κυπέλλοις ἔδωκε χαίρων
 δευδ' ἔχοντ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασπαδόν, ἐκτ' ἑρέοντο·
 πρῶτος δ' ἐξείρεινεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 εἴπαγε μὲν πολύαιν' Ὀδυσσεύς, μέγα κῆδος ἀχαιῶν,
 ἦ ῥέ θελῇ νῆανιν ἀμυνέμεναι δῆϊον πῦρ,
 ἦ ἀπέειπε, χόλος δέ τ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν·
 Ἦν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἀφείδῃ κῦδισι ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,

ОМ НРОУ

κείνος δ' ἦν ἐθέλει σβέσαι χόλον, αἷν' ἔτι μάλλον
 τιμωρ' ἀνέταται μένεος· σέ δ' ἀνάγκη, ἢ δὲ σὰ δῶρα.
 αὐτὸν σὲ φράζεσθαι ἅμα ὄρεϊσιν ἄνωγεν·
 ὅπως κεν νῆας τε σόοις, καὶ λαὸν ἀχαιῶν.
 αὐτὸς δ' ἠπείλησεν ἅμ' ἠδοι φαινομένηφι
 νῆας εὐαλέμευς ἅλας· ἑλκόμεν' ἀμφιελίσσας·
 καὶ δ' αὖ τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παρὰ μυθήσασθαι
 οἷός δ' ἀπ' πλεῖν, ἐπεὶ ἔκ' ἐτι δῖε τε τέκμων
 ἱλίου ἀπ' ἐκείνης· μάλα γὰρ ἔβεν ἄνυστα ζῶε
 χεῖρα· ἐνὶ ὑπέρεχει· τεθαρσύνεσσι δὲ λαοί.
 Ως ἔφατ', εἰσὶ καὶ οἵδε τὰ δ' εἰπέμεν οἱ μοι ἔποντο·
 αἴας, καὶ κῆρυκε δ' ὤω πεπνυμένω ἄμφω.
 φοῖνιξ δ' αὖθ' ὄρεων κατελέξατο, ὥς τ' ὁρ' ἀνώγει,
 ὅφρα οἱ ἐν νῆασι φίλην ὅβ' παρ' ἰδ' ἔπιται
 αὐρίον ἦν ἐθέλουσιν, ἀνάγκη δ' ἦτι μιν ἄξει.
 Ως ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐρέοντο σιωπῇ,
 μῦθον ἀγαυάμενοι, μάλα τ' ὁρ' κρατερῶς ἀγόρευσε.
 δὴν δ' ἄνεω ἦσαν τετινόντες ὑδὲ ἀχαιῶν·
 ὅτ' ἔδ' δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Α' προΐδη κῆρ' ἵστα ἄναξ ἀνδρῶν ἀτάμενον,
 μὴ ὄρεας λίπεσθαι ἀμύμονα πηλείωνα,
 μυρία δῶρα δίδου, ὃ δ' ἀνὴρ ὅτι καὶ ἄλλως·
 νῦν αὖ μιν πολὺ μάλλον ἀγνορήσιν ἐν νῆεσσ'·
 αἷν' ἦτοι κείνον λῶν ἔασομεν, ἢ κεν ἴησιν.
 ἦ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχίσεται ὁπότε κέν μιν
 θυμὸς ἐπ' ἐπείθεαι ἀνώγει καὶ θεὸς ὄρη·
 αἷν' ἄγεθ' ὥς αὖ ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 νῦν λῶν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ,
 σίτῃ, καὶ οἴνοισι· τὸ γὰρ μένος ὅπ'· καὶ ἄλκῃ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ροδὸ δ' ἀκτύλος ἦδ'

ἔσχαλ' ἰμῶς πρὸ νεῶν ἐχέμεν λαὸν τε, καὶ ἵππων
 ὀβριμῶν καὶ δ' αὖτε ἐκ πρώτοισι μάχεσθαι.
 ὧς ἔραθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεσαν βασιλῆος,
 μῦθον ἀγασάμενοι Διομήδεος ἱποδάμοιο·
 καὶ τότε δὴ σπείσαντες, ἔβαν κλισίηνδε ἔκστος·
 ἐνθα δ' ἐκοιμήσαντο, καὶ ὕπνῳ δῶρον ἔλοντο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Γαμέων ἀγρυπνήσας, ἀνίστησι τὴν ὄριον
 ἅ τ' ἑλλήνων, αὐτὸς τε, καὶ μενέλαος· καὶ ἐπὶ τῆς
 τάξης βυλασάμενοι, πέμπουσι κατασκό-
 πους εἰς τ' ἑλίων στρατόπεδον, ὁδυνεία, καὶ Διομήδην οἳ,
 δόλωνα μὲν σωαντήσαντες, ἀναρῶσι· πυθόμενοι δὲ
 παρ' αὐτῶν ῥῆσόν τινα, καὶ θράκεος παρεῖναι ἐνθα ἔσρα
 τοπεδάσαντο, ἀπελθόντες δολοφονῶσι· καὶ τὴν ἵππων
 ἀπελάσαντες εἰς τὴν ναύσταθμον παραγίνονται.

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Κάππαδ' ἀρ' ἀμφοτέρων σκοπιάζέμεν ἦλυθον ἄνδρες·

Ἄλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ὀρίσῃ πα-
 ναχαῶν,
 αὐτὸν παννύχιοι μαλακῶ διδμή-
 μένοι ὕπνῳ·

ὧς ἔκ' ἀρείδην ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 ὕπνος ἔχε γλυκερὸς· πλλὰ φρεσὶν ὄρμαίνοντα.
 ὧς δ' ὅτ' αὖν ἀσράπῃ πόσις ἦρης ἠΰκόμοιο

ΟΜΗΡΟΥ

τούχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀβέσφατον, ἢ ἑλάλασαν,
 ἢ νιφετὸν ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλαυνεν δούρασ,
 ἢ ἐπὶ πολέμοιο μέγα σῶμα πάνκεδανόιο,
 ὡς πυκινὸν σήθειν ἀνεσονάχιζ' ἀγαμέμνων
 θεόθεν ἐκ κραδίης, προμέοντο δὲ οἱ φρένες ἐντός·
 ἦτοι ὅτ' ὅς πεδὶον ἦ ῥωϊκὸν ἀθρήσσει,
 θαύμαζε πυρὰ πηλὰ, τὰ, καὶ τ' ἰλιόθι πρό·
 αὐλῶν, συρίγγων τ' ἐνοπήν, ὅμαδόν τ' ἀνθρώπων·
 αὐτὰρ ὅτ' ὅς νῆξ τε ἴδοι, καὶ λαὸν ἀχαιῶν
 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προβελύμνους ἔλκετο χεῖρας·
 ὅφ' ὅδ' ὄντι δ' ἴ· μέγα δ' ἔσενε κυδάλιμον κῆρ·
 ἢ δὲ δέοι κατὰ θυμὸν δοῖσιν φαίνετο βυλὴ,
 νέσσορ' ἐπὶ πρῶτον νηληϊὸν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τινά οἱ σῶ μῆτιν ἀμύμονα τεκτῆναιτο,
 ἢ τις ἀλεξίκεκος πᾶσι δαναοῖσι γένοιτο,
 ὁρθωθείς δ' ἐνδῶκε πρὶ σήθει χιτῶνα.
 ποσσὶ δ' ὕπασ' λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
 ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφροῖνδ' ἐξάτατο δέρμα λέοντος
 αἰθωνος μεγάλοιο προηνκὲς· εἴλετο δ' ἔγχος·
 ὡς δ' αὐτὸς μενέλαον ἔχε πρόμος· ὅδ' ἰδὼν αὐτῷ
 ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε μῆτι πάθοιεν
 ὄρετοί τοι δὴ ἔθεν εἴνεκα πηλὸν ἐφ' ὕπνῳ
 ἤλυθον δὲ ποῖν πόνεμον θρασυῶν ὁρμαίνοντες·
 παρδαλέη μὲν πρῶτα μετάρρενον αὐρὺ καλῦψε
 ποιμήν· αὐτὰρ ἐπὶ σφάνην κεφαλῆφιν αἶψας,
 σῆκετο χαλκείην· δόρυ δ' εἴλετο χαρὶ παχείῃ·
 βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων, ὃν ἀδελφεὸν, ὃς μέγα πάντων
 ὄρεϊων ἦν· αὐτὸς θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ.
 τὸν δ' αὖρ' ἀμφ' ὥμοισι τιθήμῳ ἐντεα καλὰ
 νηὶ παραπρύμνῃ τῷ δ' ἀπαύσιος γένετ' ἐλθῶν.

ἦν, πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος.
Τὶ φθ' ὅπως ἦθεϊ κορυβαίῃ· ἢ τιν' ἐταίρων
 ὀφθαλμοῖς φάεαι· ἐπίσκοπον ἄνα μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μὴ ὅστις τοι ὑπόχεται κ' δεῖρνον,
 ἀνδρῶσ' δυσμένεσσ' σκοπιάζέμεν· οἷός ἐπελθὼν,
 νύκτα δ' ἄμβροσίνην, μάλα τις θρασυκέρδιος ἔσται.
Τὸν δ' ἄπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἀγαμέμνων.
 χρεὼ βελήης ἐμὲ, καὶ σέ, διοφρέες ὦ μενέλαε
 κερδαλέης· ἢ τις κεν ἐρύσεται, ἢ δὲ σαώσεται
 ὄρνεις καὶ νῆας, ἐπεὶ δίδος ἐπράπετο φρήν·
 ἐκ τρεῖσι ἄρα μάλλον, ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱβόισιν·
 ἢ γάρ πω ἰδόμεν, ἢ δ' ἐκλυον αὐδήσαντος,
 ἀνδρ' ἔνα τοσάδε μέρμερ' ἐπ' ἡμάτι μητίσασθαι,
 ὅσ' ἔκτωρ ἔρρεξε δ' ἱφίλος ἦσ' ἀχαιῶν
 αὐτῶς, ὅτε θεῶς ἦν φίλος, ὅτε θεοῖο.
 ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημι μελησέμεν ὄρνείοισι,
 δηθάτε, καὶ δολιχόν· ὅσα γὰρ καὶ μέγαι' ἀχαιῶς.
 αἰὲθι νῦν αἶαντα καὶ ἰδομένην καλέσων,
 ῥέμφα θέων ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ νέστορα δῖον
 εἴμι, καὶ ὁπποῖω ἀνστήμεναι· αἶεθ' ἐθέλῃσιν
 ἐλθεῖν δὲ φυλάκων ἱβὸν τέλος, ἢ δ' ἐπιτείλαι.
 κείνῳ γάρ κε μάλιστα πυθοίαιτο· τοῖο γὰρ ἦν
 σημαίνεσθαι φυλάκῃ, καὶ ἰδομένης ὁπῶν
 μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπεβράπομέν γε μάλιστα.
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος.
 πῶς γάρ μοι μύθη ἐπιτέλλεαι, ἢ δὲ κελάνεις.
 αὖθι μένω μετὰ τοῖσι θεοῖσι γένος εἰσόκεν ἔλθῃς,
 ἢ ἐθέω μετὰς αὐτῶν, ἐπὶ δὲ τοῖς ἐπιτείλω.
Τὸν δ' αὖτις προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 αὖτι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀμύλοισιν

ΟΜΗΡΟΥ

ἐχομένῳ. πολλὰ δ' ἂν ἀνὰ στρατὸν εἶσι κτελούσθαι
 φθέγγεο δ' ἢ κεν ἴησθαι, καὶ ἐρηγέσθαι ἄνωχθι,
 παρθένῃ ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἔκτισσεν,
 πάντα δ' ἐκδιδόντων. μὴ δὲ μεγαλίζεο θυμῷ.
 αἰὲν καὶ αὐτοὶ πρὸ πνεύμεθα ὧ δέ περ ἄμμι
 ζῆς ἐπιγενομένοισιν ἴει κακότητα βαρεῖαν.
 Ως εἰπὼν, ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν, ὃν ἐπιτείλασθε.
 αὐτὰρ δ' ὅβρις ἴεναι μετὰ νέεσσι ποιεμένα λαῶν.
 τὸν δ' αὖρεν παρὰ τε κλισίῃ, καὶ νηὶ μελαίνῃ
 εὐνῇ καὶ ἐνὶ μαλακῇ. παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἐκείτο,
 ἄσπετος, καὶ δούρ' ἔδρε, φαινή τε ρυφάλεα.
 πὰρ δὲ ζώσῃ κείτο παναέθλος ὦρ' ὁ γεραίος
 ζῶνυθ' ὅς τ' ὅθι πόλεμον φθισήνορα θωρήσοιτο,
 λαὸν ἄγων· ἐπεὶ ὅμιν ἐπέβρεπε γῆραϊ λυγρῷ.
 ὀρθωθείς δ' αἶρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαίρασθε,
 ἀφείδην προσέειπε, καὶ ἐξερεῖνέτο μύθῳ.
 τίς δ' ἄτ' ἔχεται νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος,
 νύκτα δ' ὀρναίνῃ, ὅτε θ' οὐδ' οἱ βροτοὶ ἄλλοι;
 ἢ ἐν τινὶ ἄρ' ἔστι διζήμενος, ἢ ἐν τινὶ ἑταίρων.
 φθέγγεο, μήδ' ὀκνέων ἐπ' ἐμ' ἔρχο· τί πτε δέ σε χεῖρ.
 Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 ὦ νέεσσιν, ἡλκιδέσιν μέγα κῆδος ἀχαιῶν,
 γνώσεαι ἀφείδην ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 ζῶν ἐνέηκε πόνοισι διαμπρῶς, εἰς οὐκ' αὖτις
 ἐν σῆθεσι μένη καὶ μοι φίλα γῆνατ' ὀρώρη.
 πλάζομαι ὦ δ' ἐπεὶ ὅμοι ἐπ' ὅμμασι νῆδυμος ὕπνος
 ὁζάγει. αἰὲν μέλει πόλεμος, καὶ κῆδος ἀχαιῶν.
 αἰνῶς γὰρ δαναῶν περὶ δειδίκα, ὅδ' ἐμοὶ ἦτορ
 ἐμπεδον, αἰὲν ἀλύκτῃμαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
 σθεῖων ἐκθρώσκει. φρὼμίει δ' ὕπρ' ἀφείδῃμα γῆα.
 αἰὲν εἴτι

αἷ' ἔτι δροαίνεις, ἔπει δ' ἄρ' ὅς γ' ὕπνος ἰχθύνει,
 δῶρ' ὅτε τὴν φύλακας καταβείδωμαι, ὅρα ἴδωμαι
 μὴ τοὶ μὲν καμάνω ἀδελυκότε, ἢ δὲ καὶ ὕπνω
 κοιμήσωνται ἀτὰρ φυλακῆς ἐπιπάρχῃ λάθωνται,
 δυσμενέες δ' ἄνδρ' ὅς χερδὸν εἶκται ὃ δέ τι ἴδμεν,
 μή πως καὶ διάνυκτα μενοινήτωσι μάχεσθαι.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερήνιος ἱππότης ἦτορ.
 ἀφρείδῃ κύδιστε ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 ὕθνη ἐκτορι πάντα νοήματα μητίετα ζῶε
 ἐν τελέσῃ ὅσα πρὶν νῦν ἐέλπεται αἰνὰ μιν οἶω
 κηδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν ἀχιλλεύς
 ἐν χόλῳ δολαλέοιο μεταστρέφῃ φίλον ἦτορ.
 σοὶ δὲ μάλ' ἐφομ' ἐγὼ ποτὶ δ' αὖτ', ἐξείρομιν ἄλλης,
 ἢ μὲν τυδείδην δουρικλυτὴν, ἢ δ' ὀδυσῆα,
 ἢ δ' ἄεχνητα χαλῶ, καὶ φυλῆος ἀλκίμον ἦδ' ἔν,
 αἷ' ἔτις καὶ τὴν δὲ μετοιχόμενος καλέσθην,
 ἀντίθεόν τ' ἄεχνητα, καὶ ἰδομένῃα ἄνακτα.
 τῶν γὰρ νῦν ἐσὶν ἐκστάτω, ὃ δὲ μάλ' ἐγγύς.
 αἰνὰ φίλον περ ἔοντα, καὶ αἰδοῖον μενέλαον,
 νηϊάδω' εἴπερ μοι νεμεσῆαι, ὃ δ' ἐπικούσῃ.
 ὥς οὐδ' αἰ. σοὶ δ' οἶω ἐπέρεφε πνέεσθαι.

νῦν ὄφελον κατὰ πάντας ὀρίσῃας πονέεσθαι.
 λισσόμενος, χρεὼ γὰρ ἰχθύνεται ὃ κ' ἐτ' ἀνεκτός.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.
 ὦ γέρον, ἄλλο τε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα.
 πολλὰ κ' ἔτι μεθίειτε, καὶ ὃν ἐθέλῃ πνέεσθαι,
 ἅτ' ὅκνη εἰκὼν ἅτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
 αἷ' ἐμ' ἐῖσορόων, καὶ ἐμὴν ποτιδέρμεος ὄρμη.
 νῦν δ' ἐμὸ πρότερος μάλ' ἐπέχετο, καὶ μοι ἐπέσῃ,
 ἦν μὲν ἐγὼ προέηκα καλέμεναι, ὃς σὺ μεταλλῆς.

ΟΜΗΡΟΥ

αὐτὸς ἰομένης δὲ κίχιστόμεθα πρὸ πυλάων
 ἐν φυλάκῃσιν ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέεσθαι·
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γρήνιος ἰππότεα νέστωρ,
 ὕψος ὅτις οἱ νεμεσθήσεται, ὃ δ' ἀπιθήσῃ
 ὀργείων· ὅτε μὲν τιν' ἐπὶ φάσγαν, καὶ ἀνώγει.

Ως εἰπὼν ἐνδυνεὶ περὶ σῆθεαι χιτῶνα.
 παρὶ δ' ὕπαι λιπαροῖσιν ἐδύσατο κατὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν προνήσατο φοινικέεσσαν,
 διπλὴν ἐκταδίην· ἥλη δ' ἐπεινήωθε λάχνη·
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἐγχεσ ἀκχεμένον ὀξεῖ χαλκῷ·
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 πρῶτον ἐπειτ' Ὀδυσῆα δ' ἰὶ μῆτιν ἀτάλαντον
 ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε γερήνιος ἰππότεα νέστωρ,
 φθεγξάμενος· ὃν δ' αἶψα περὶ φρένας ἦλυθ' ἰωή.
 ἐκ δ' ἦλθε κλισίης, καὶ σφειδὸς πρὸς μῦθον εἶπε·

Τὶ φθ' ὅτ' ἔγωγε κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ὄσοι ἀλῶσθε,
 νύκτα δ' ἄμβροσίην· ὅτι δὴ χρεὼν ᾗσιν ἵκη;

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γρήνιος ἰππότεα νέστωρ.
 διογενὲς λαβρὶάδην πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 μὴ νεμέσας· τοῖον γὰρ ὄχος βεβίηκεν ἀχαιῶς·
 αὐτὸς ἐπὶ φραγῇ, καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅντ' ἐπίοικε
 βυλαῖς βυλούειν ἢ φανέμεν, ἢ ἐμάχεσθαι.

Ως φάθ' ὁ δὲ, κλισίην δὲ κίων πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ποικίλον ἀμρ' ὤμοισι σάκος θέτο βῆ δὲ μετ' αὐτὸς·
 βάνδ' ἐπιτυτεῖδην διομήδεα· ὃν δ' ἐκίχανον
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σιὸν τούχεσιν· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 αὐτὸν ὑπὸ κρᾶσιν δ' ἔχον ἀπιδάσ· ἐγχεα δ' ἐσφιν
 ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρας ἐλήλατο· τῆλε δὲ χαλκὸς
 λάμφ' ὥς ἀπυροπὴ παρὸς Διὸς· αὐτὰρ ὃ γ' ἤρως
 αἶψ' ὑποδ' ἐσρωτο ρινὸν βοὸς ἀγραύλιος.

αὐτὰρ

αὐτὰρ ὑπὸ κρείσσφι τάπης τεταίνυτο φαιηνός·
 γόν, παρ σὰς ἀνέγρε γερήνιος ἱππὸτα νέστωρ,
 λαῖε ποδὶ κινήσας, ὄφρα νύ τε, νείκεσέ τ' ἄντην.
 ἔλρεο τυδέος ἥν τι πάνυ χον ὕπνον ἄωτεις;
 ἦν αἶψ' ὥς φῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίῳ
 εἵταται ἀρχινεῶν· ὀλίγος δέ τις χώρος ἐρήνοι;
 Ως φάθ', ὃ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε.
 καὶ μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 χεῖτλός ἐσσι γεραιέ, σὺ μὲν πόνη ὅτε λήγεις.
 ἔνυ, καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι ἤδε ἀχαιῶν,
 οἵ κεν ἐπὶ πρῶτα ἔκυσον ἐγείρειαν βασιλῆων
 πάντῃ ἐποιχόμενοι, σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι γεραιέ.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε γερήνιος ἱππὸτα νέστωρ·
 γὰρ δὴ ταῦτά γε πάντα φίλος κατὰ μοῖραν εἶπες.
 εἰσὶ μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες· εἰσὶ δὲ λαοὶ
 καὶ πολέες. τῶν, κέν τις ἐποιχόμενος, καλέσειεν;
 αἷμα μάλα μέγα κεν χρεὼ βεβίηκεν ἀχαιῶς.
 νῦν γὰρ δὴ πάντεσσι ἐπὶ ξηρῷ ἵσταται αἰμῆς.
 ἢ μάλα λυγρὸς ὀλεθρὸς ἀχαιῶς, ἢ βιώσθαι·
 αἷμα ἴθι νῦν ἅπαντα ταχύν, καὶ φυλῆος ἵδον
 ἀνστήσων. σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος, εἴ μ' ἐλεείρεις.
 Ως φάθ' ὃ δ' ἀμύμονοισιν ἐέωατο δῆρμα λέοντος
 αἰθωνος, μεγάλῳ, ποδινεκέες, εἴλετο δ' ἐγχος,
 βῆ δ' εἶναι· τῆς δ' ἐνθεν ἀναστήσας ἄγαν ἥρωος.
 οἳ δ' ὅτε δὴ φυλάκων ἐν ἀγομένεοισι ζέοντο·
 ὃ δὲ μὲν σὺ δοντὰς φυλάκων ἠγῆτορας ὄρον,
 αἷμα ἔρηγορτὶ σὺν ταύχεσιν εἴατο πάντες.
 ὥς δὲ κινῶντες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αἰλῇ
 θηρὸς ἀκύναντες κρατερόφρονος· ὃς τε καὶ ὕλην
 ἔρχεται δι' ὄρεσφι, πολὺς δ' ὄρυγμαδὸς ἐπ' αὐτῷ

ο ἰῆ

ΟΜΗΡΟΥ

ἀνδρῶν, ἠδὲ κκυῶν, ἀπὸ τέσφισιν ὕπνος ὀλωλερ,
 ὥς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροισιν ὀλώλει·
 νύκτα φυλακασμένοισι κεκλήν· πεδίονδε γὰρ ἀεὶ
 τετραέρεθ', ὅππότε ἐπὶ βῶων ἀΐειεν ἰόντων·
 τὺς δ' οὖν γέρων γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθῳ·
 καὶ σφιδασφονήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἔγωγε νῦν φίλα τέκνα φυλάσσετε, μὴ δέ τιν' ὕπνος
 ἀρεΐτω· μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν·
 ὧς εἰπὼν τάρροιο διέλυτο τοῖ δ' ἄμ' ἔποντο
 δρυείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βυλὴν·
 τοῖς δ' ἄμα μυριόνης, καὶ νέστορος ἀγαδὸς υἱός·
 ἦϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κέλιον συμμιτιάσασθαι·
 τάρρον δ' ἐκ διαβάντες ὀρυκτὴν, ἐδριόωντο
 ἐν κεθαρώ· ὅθι δὴ νεκῶν διεραίνετο χῶρος
 πιπλόντων· ὅθιν αὖτις ἀπεβράπετ' ὀβριμος ἔκτωρ
 ὀλλυὺς δρυεῖς, ὅτε δὴ πρὶ νύξ ἐκάλυψεν·
 ἔνθα κεθεζόμενοι, ἐπεὶ ἀνῆλθοισι πύραυσκοι·
 Ἰδοῖσι δὲ μύθων ἦρχε γρήνιος ἱππότης ἔστωρ·
 ὦ φίλοι, ὅκτι ἐν δὴ τις ἀνὴρ πεπύθοιθ' ἐγὼ αὐτὸς
 θυμῷ τολμῆντι μετὰ βῶας μεγαθύμους
 ἔλθειν, εἴ τινά περ δειῶν ἔλοι ἐχαπώντα,
 εἴ τινά περ καὶ φήμην ἐνὶ βῶαςι πύθοιτο,
 αἰεὶ μὴ τιδῶσι μετὰ σφίσιν ἢ μεμῶσιν,
 αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπὸ προθεν, ἢ ἐπὶ λινδῇ
 ἀφ' ἀναχωρήσασιν, ἐπεὶ διαμάσαν τό γ' ἀχαιῶς·
 ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἄτ' εἰς ἡμέας ἔλθοι
 ὠσκιβής, μέγα κέν οἱ ὑπεράνιον κλέος εἴη,
 πάντα δ' ἐπ' ἀνθρώπων· καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή·
 ὅσοι γὰρ νῆεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
 τῶν πάντων οἱ ἔκτοςθ' ἴνδωσσι μέλαινα,
 θῆλυ

θῆλιν ὑπὸ ῥήϊνον· τῇ μὲν κτέρσας ὕδιν ὁμοῖον·
 αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσαι·
 ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 νέτορ, ἔμ' ὄφρα κ' ἔτι κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ,
 ἀνδρῶν δυσμενέων δαῖτα σφάτῃν ἐγὺς ἐόντα
 φάων· ἀλλ' εἴ τις μοι ἀνὴρ ἄμ' ἐποίητο καὶ ἄλλος,
 μᾶλλον θαλπωρὴν καὶ θαρσαλιωτέρων ἔσαι·
 σάω τε δὴ ἔρχομένω, καί τε πρὸ δ' ἔσθ', ἐνδύσειν,
 ὅπως κέρδος ἔη· μῦθος δ' εἰπὼς τε νόησιν,
 ἀνὰ τεοὶ βράχων τε νόος· λεπτὴ δέ τε μῆτις·
 ὧς ἔφαθ'· ὃ δ' ἔβηλον Διομήδῃ πολλοὶ ἔπειθα·
 ἠθέλετ' ἔπειτα δὴ δούω θεράποντες ἄριστος·
 ἠθέλε μνηριόνης· μάλα δ' ἠθέλε νέτορος υἱός·
 ἠθέλε δ' ἀφείδης Δυρικλυτὸς μενέλαος·
 ἠθέλε δ' ὀτλήμων ὀδυσσεὺς κατὰ δαῖτα ὁμιλοῦν
 φάων αἰεὶ γὰρ οἳ ἐκ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα·
 τοῖσι δὲ, καὶ μετέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 Ἰφιδίδη Διομήδης ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 ἦν κ' ἔτι δὴ ἔταρόν γε ῥέει· ὃν κ' ἐθέλησθα
 φαινομένων ἦν ἄριστον· ἐπεὶ μεμασί γε πολλοὶ
 μὴ δὲ σὺ γ' αἰδομένος σῆσι φρεσὶ ἦν κ' ἔτι δ' αἰὲν
 καλλείπῃν σὺ δὲ χεῖρον ὁπάσσει αἰδοῖς ἐγὼν,
 ὅς γε νεώτερόν γε, μὴ δ' εἰ βασιλεύτερός ὄσιν·
 ὧς ἔφατ'· ἐδίδεισεν δὲ πρὶ ξανθῷ μενελάῳ·
 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 εἰ κ' ἔτι δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μὲν αὖτ' ἐλέσθαι,
 πῶς ἂν ἐπειτ' ὀδυσῆος ἐγὼ θέοιο λαοβόλῃην,
 ὅς πρὶ μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ,
 ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δὲ ἑ παλλὰς ἀθήνη·

ΟΜΗΡΟΥ

τῶν γ' ἑπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
 ἄμφο νοσήσαι μιν, ἐπεὶ πρίοι δὲ νοῆσαι.
 Ἦν δ' αὖτε προσέειπε πολὺτλας Δῖος Ὀδυσσεύς·
 τυδεῖδῃ, μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε, μή τέ τι νείκει·
 εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' ἄρ' αἰεὶς ἀγορεύεις,
 εὐχόμεν· μάλα γὰρ νύξ ἀνεται, ἐγγύθι δ' ἦώς.
 αἶψα δὲ δὴ προβέβηκε, παρῳήκει δὲ πλέων νύξ
 τῶν δύο μηράων, τοιῶτά δ' ἔτι μοῖρα λείπειται.
 εἰ πόνοθ', ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην.
 τυδεῖδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος θρασυμήδης
 φάσγανον ἄμφοις, τὸ δ' ἐὼν παρὰ νηυσὶ λείψῃτο,
 καὶ σάκος· ἄμφο δὲ οἱ καυέην κεφαλῆφιν ἐβηκε
 ταυρίην, ἄραλόν τε, καὶ ἄλοφον, ἥ τε κατ' αὐτῆς
 κέκληται ρύεται δὲ κερὶ θαλῶν αἰζηῶν.
 μηριόνης δ' Ὀδυσσεὺς δίδω βίον, ἡ δὲ Φαρέρην,
 καὶ ξίφος· ἄμφο δὲ οἱ καυέην κεφαλῆφιν ἐβηκε
 φινὺ ποιοτήν· πολέσιν δ' ἐντοσθεν ἱμάσιν
 ἐντέτατο περιῶς, ἐντοσθεν δὲ λυκοὶ δόοντες
 ἄργυρόδοντος ὕδρ' θαμέες ἔχον ἐνθα, καὶ ἐνθα,
 οὐ καὶ ἐπιταμένως, μέσῃ δ' ἐνὶ πῖλος δῶκε·
 οἷον ῥά ποτ' ἐξ ἐλεῶνος ἀμειψόμενος ὀρμενίδαο
 ἐξέλετ' αὐτόλυκος πυμινὸν δόμον ἀντιτορήσας.
 στήνδραν δ' ἄρα δῶκε κυθηρίῳ ἄμφο δάμαντι.
 ἄμφο δάμας δὲ μολῶ δῶκε ξεινήιον εἶναι·
 αὐτὰρ ὁ, μηριόνη δῶκεν ὣ παιδὶ φορῆσαι.
 δὴ τὸτ' Ὀδυσσεὺς πύκσε κερὶ ἄμφο τε βεῖσα.
 τῶν δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
 βᾶν ῥ' ἔειπε· λιπέτην δὲ κατ' αὐτοῖσι πάντα δρίσους.
 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
 παλλὰς αἰθινάκη· τοίδ' ὅκ' ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 νύκτα

νύκτα δ' ὀρυσάμεν, ἀλλὰ κλέξαντος ἄκυσαν.
 χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' ὀδυμένῳ, ἦ ῥα το δ' Ἀθήνη·
 κλυθί μοι ἀγιοόχοιο Διὸς τέκος, ἥ τέ μοι αἰεὶ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταται, ὃ δέ σ' ἐλπίσω.
 κινύμενος νῦν αὖτε μάλιστα με φίλῃ Ἀθήνῃ·
 δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι
 ῥέξαντάς μεν ἔργον, ὃ κεν φώεσι μελήσῃ·
 δαυτερος αὖτ' ἦ ῥα το βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.

Κ ἐκλυθι νῦν καὶ ἐμείο Διὸς τέκος ἄρυστάν·
 ἀπείδ' μοι ὥς ὅτε πατρὶ' ἄμ' ἔσσοι τυδείδ' Δίῳ
 εἰς θήβας, ὅτε τὰ προῖα χαῖν' ἄγγελος ἦει.
 τὴς δ' ἄρ' ἐπ' ἄσοπῳ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιούς.
 αὐτὰρ ὃ μέλει κλον μῦθον φέρε καὶ δ' μέθοισι
 κῆρ' ἄτάρ ἄψ' Ἀπιδὼν μάλα φέρμα μῆσατο ἔργα
 σὺν σοὶ δῖα θεὰ, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρίσῃς.
 ὥς νῦν μοι ἐθέλῃσσι παρίστασσι, καὶ με φύλασσι·
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῶν ἦνιν ἄρυστῶπον
 ἄδμήτην, ἣν ἔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ,
 τήν τοι ἐγὼ ῥέξω χρυσὸν κέρασιν περιχούσῃ.

Ως ἔφραν ἄρχόμενοι, τῶν δ' ἐκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
 οἳ δ' ἐπεὶ ἤρῃσαντο Διὸς κῆρ' ἐμείλοιο,
 βάν' ῥ' ἵμεν ὥς τε λείοντες ὅσω δὴ νύκτι μέλαιναν
 ἄμρόνον, ἀννέμεναι δῖατ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα.
 ὃ δὲ μῦθ' ὃ δὲ πρῶτα ἀγένορας εἰάσεν ἑκτορ
 αὐδέν· ὅμ' ἄμυδρις κικλήσκετο πάντας Ἀρίστους,
 ὅσοι ἔσαν πρῶτον ἡγήτορες, ἡ δὲ μέδοντες·
 τὴς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἤρταιντο βουλὴν.
 τίς κεν μοι πόδε' ἔργον ὑποχόμενος τελέσειε
 δώρῳ ἐπὶ μεγάλῳ· μισθὸς δὲ οἱ ἄρμιος ἔσται
 δώσω γὰρ Διφρον τε, δώωτ' ἑριαύχενας ἱππας

ΟΜΗΡΟΥ

οἷ' κεν ὄρισιν ὡσι θεῶν ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν·
 ὅς τις κεν τλάη, οἷτ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
 νηῶν ὠκυπόρων χεδὸν ἐλθέμεν, εἴη τε πυθέσθαι
 ἢ ἐφυλάσσονται νηὶς θαλάῳς ὡς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἦ δὴ χεῖρεσιν ὑφ' ἡμετέρεσσι δαμέντες,
 φύξιν βυλάνησι μετὰ σφίσιν, ὅδ' ἐθέλῃσι
 νύκτα φυλασμέναι, καὶ μάτῳ ἀδδηνότες ἀνὴρ.
 Ως ἔφραθ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνὴρ ἐγένοντο σιωπῇ·
 ἦν δέ τις ἐν φῶσι δόλων σὺ μῆδ' οὐκ ἔσθ',
 κήρυκος θεοῖσιν πολὺ χυσος, πολὺ χαλκος,
 ὃς δ' ἦτοί εἰδος μὲν ἔην κακός, ἀγὰ ποδῶν κίς·
 αὐτὰρ ὁ, μῆνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτησιν,
 ὃς ῥα τότε βρῶσιν τε καὶ ἔκτορι εἶπε παραστὰς·
 ἔκτορ, εἴ μ' ὄβρις κραιδίη, καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ,
 νηῶν ὠκυπόρων χεδὸν ἐλθέμεν, εἴη τε πυθέσθαι·
 ἀγὰ μοι τὸ σκῆπτρον ἀνέχεο, καὶ μοι ὁμοσπον,
 ἢ μὲν τὰς ἵππους τε, καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ
 δώσέ μεν· οἱ φορέουσιν ἀμύμονα πηλείωνα·
 σοὶ δ' ἐγὼ ὅχ' ἄλιος σκοπὸς ἔωσμαι, ὅδ' ἀποδόξῃς·
 τόφρα γὰρ ὅτε στρατὸν εἴμι διαμπερές, ὅφρ' ἀν' ἱκώμαι
 νῆ, ἀγαμεμνονέην, ὅθι περ μέλλουσιν ἄριστοι
 βυλὰς βυλάνειν, ἢ φανέμεν, ἢ ἐμάχεσθαι·
 Ως φάθ', ὃ δ' ἔν χερσὶ σκῆπτρον βάλε, καὶ οἱ ὁμοσπον·
 ἴσω γὰρ ὅτε αὐτὸς ἐρί' ἰδὺπος πόσις ἦρις,
 μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχῆσεται ἄλλος
 βῶων· ἀγὰ σε φημὶ διαμπερές ἀγλαΐεσθαι·
 Ως φάτο, καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε ῥὴν δ' ὀρέσθαιεν·
 αὐτίκα δ' ἄμρ' ὁμοῖσιν ἐβάλλετο καμπύλα τῶξα·
 ἔλατο δ' ἐκτοσθεν ῥινὸν πολιόιο λύκοιο,
 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κινέην· ἔλεδ' ὁξυὸς κλονεῖν.

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ: ΙΥΟ

βῆ δ' ἵέναι ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατῶ. ὅδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἔλθων ἐκ νηῶν ἀφ' ἑκτορι μῦθον ἀποίσειν·
 αἴ μ' ὅτε δὴ ῥ' ἔππων τε, καὶ ἀνδρῶν καὶ ἄλλ' ὄμιλον·
 βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαῶς· ἦν δέ, φράσατο προσίοντα
 Διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
 ἥ τοις τοι Διομήδεος ἀπὸ στρατῶ ἔρχεται ἀνὴρ·
 οὐκ οἶδ' ἢ νῆεσσιν ἐπίσκοπος ἤ μετ' ἄρ' ἔστιν,
 ἥ τινα συλήσων νεκύων κρητατεθνήτων·
 αἴ μ' ἔω μὲν μιν πρῶτα παρεξιθεῖν πεδίῳ
 τυτθὸν ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαΐσαντες ἔλθωμεν
 κρηταλίμῳ· εἰ δ' ἄμμι παραρθήσῃ πόδες αἶν,
 αἰεὶ μιν ποτὶ νῆας ἀπὸ στρατῶν προτιείλθω
 ἔχει ἐπαΐων, μή πως ποτὶ ἄστυ αἰλύξῃ.
 ὧς ἄρα φωνήσαν τε, πάρεξ ὁ δ' ἔπειτα νεκύνεαι
 κλινθεῖσιν· ὁ δ' ἄρ' ὦχε παρέδραμα ἀρραδίησιν·
 αἴ μ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπὸ νηῶν ὤλοντ' ἐπὶ νῆα πέλονται
 ἡμιθνήτων ἀέ γάρ τε βοῶν προφερέσσαι εἴσι
 ἑλκόμεναι νεοῖο βαθείης πηκτὸν ἀρότρον,
 τῷ μὲν ἐπεδραμήτην, ὁ δ' ἄρ' ἐπὶ δ' ὕπον ἀκνύσας·
 ἔλπετο γὰρ κρητὰ θυμὸν ἀποσρέφοντας ἑταίρους,
 ἐκ πρώων ἵέναι πάλιν ἑκτορος ὄφρ' αἰώντος·
 αἴ μ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέσαν δαρηνεὲς, ἡ καὶ ἔλασσον·
 γυνὴ ῥ' ἀνδρῶν δὴ ἴσας· λαοφύρα δὲ γυνὰ τ' ἐνώμας
 φλυγέμεναι· τοῖσι δ' αἶψα δῖα κῆρ ὠρμήθησαν·
 ὥς δ' ὅτε κρητὰ χάρδοντες δ' ὤω καὶ εἰδότε θήρης·
 ἦκε μάδ', ἡ δὲ λαγῶν ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
 χῶρον ἀν' ὕλην θ', ὃ δέ τε προβέησι μεμνηῶς·
 ὥς ἦν τυδείδης, ἡ δὲ πῶλε πρῶτος Ὀδυσσεύς,
 λαῶ ἀπὸ μῆν' ἄντε, δῖω κῆτον ἐμμενὲς αἰεὶ·
 αἴ μ' ὅτε δὴ τὰχ' ἔμελλε μιγῆσθαι φυλάκων

ΟΜΗΡΟΥ

φάτων ὅς νῆας τό τε δὴ μένος ἐμβαλ' ἀθήνη
 τυδείδῃ, ἵνα μή τις ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 φθαίῃ ἐπὶ ξείνῳ βαλὲν· ὃ δὲ, δούτῳς ἔλθῃ
 δαυρίδ' ἐπαίων προσέφη κρατρὸς διομήδης·
 ἦέ μιν, ἦέ σε δαυρίδι χηῖσομαι· ἢ δέ σε φιμὴ
 διηρόν ἐμῆς ὑπὸ χειρὸς ἀλύξῃν ἀπαυὸν ὀλεθρον.
 ἦ ῥαί, καὶ ἐλχος ἀφῆκεν. ἐκὼν δ' ἡμάρτανε φῶπός.
 δεξιτρὸν δ' ὑπὲρ ὤμων ἐϋξόν δαυρὸς ἀκωκή
 ἐν γαίῃ ἐπάτη. ὃ δ' ἄρ' ἔστη τάρβισέν τε
 βαμβάωνων. ἄραβος δὲ διὰ σώματος γένετ' ὀδυνῶν
 χλωρὸς ὑπαί δεινός. τὰ δ' ἀσμάνον τε κιχῆτην,
 χερῶν δ' ἀφάδην· ὃ δὲ, δακρύσας, ἔπος ἤνυδα.
 Ζωρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι ἐστὶ παρ' ἐνδον
 χαλκός τε, χρυσός τε, πολὺν μὲν τε σίδηρος·
 τῶν κ' ὕμνιν χαρίσαιο πατήρ ἀπέρισι' ἀποινα,
 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύτοιτ' ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολὺν μῆτις ὀδυσσεύς·
 θάρσει, μὴ δέ τι τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·
 αἷ' ἄγε μοι τόδ' εἰπὲ, καὶ ἄρε' ἔχέως καταλέξω·
 πῇ δ' ἔγῳς ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατῷ ἔρχεαι οἶος
 νύκτα δ' ὀρναίην, ὅτε θ' οὐδυσσι βρωτοὶ ἄλλοι
 ἢ τίνα συλήσων νεκρῶν κατατεθνηώτων,
 ἧς ἔκτωρ προέειπε διασκοπιάσθαι ἐκείνῳ
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἧσ' αὖτ' ὅν θυμὸς αἶν' ἦκε,
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα δούλων, ὑπὸ δ' ἔρεμε γῆα.
 πολλῇσι μ' αἴτησι παρεκνοῦν ἦσαν ἔκτωρ,
 ὅς μοι πηλείωνος ἀγαυῷ μῶνυ χασ' ἵππας
 δωσέμεναι κατένευσε, καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ,
 ἠνώγει δέ μ' ἰόντα θεῶν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 ἀνδρῶν δυσμενέων χερσὶν ἐλθέμεν, εἴη τε πυθέσθαι,

ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θαλῶς τοπάρος πρ,
ἢ ἢ δὴ χεῖραςιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντ' εἰς,
φύειν βυλάσσι μετὰ σφίσι, ἢ δ' ἐθέλοι τε
νύκτα φυλασσέμεναι καμάτῳ ἀδ' ἡκοῦντο ἀντ'.

Τὸν ἐπιμειδίσας προσέφη πλὺμνις ὀδυσσεύς.
ἦ ῥα νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμάρτεο θυμὸς,
ὅππων ἀακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἄλεχνοι
ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμῆμεναι· ἢ δ' ὀχέεσθαι
ἄλλω γ', ἢ ἀχιλῆϊ, κ' ἂν ἀθανάτῃ τε καὶ μήτηρ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδ' εἰπὲς, καὶ ἀποκείως καταλέξω.
πῶ νῦν δ' αὖτε κίων λίπ' ἐκτορα ποιμένα λαῶν;
πῶ δέ οἱ ἐν τε καὶ κῆται δ' ἤϊα πῶ δέ οἱ ἵπποι;
πῶς δ' αὖ τῶν ἄλλων πρῶτον φυλακῆτε, καὶ ἄνδρες;
ἅσθ' αὖτε μιν τιδῶσι μετὰ σφίσι, ἢ μεμάρσιν
αὐτοὶ μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθι, ἢ πόλιν δὲ
ἀφ' ἀναχωρήσασιν, ἐπεὶ δαμάσαντ' ἤδη χαιῖν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε δόλων ἀμύδλος υἱός.
τοὶ γὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀποκείως καταλέξω·
ἐκτορ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βυλιφόροι εἰσὶν,
βυλὰς βυλῆν θείη παρὰ σήματι ἵλν.
νέσφιν ἀπὸ φλοίσβου φυλακῆς δ', ὥς εἶραι ἦρωσ,
ὅστις κεκριμένη ῥύεται σπάρην· ἢ δὲ φυλάσσει.
θάνατον τῶν πρῶτον πυρὸς ἐχάραι οἷσιν ἀνάγκη,
οἳ δ' ἐρηγέσθωσι, φυλασσέμεναι τε κέλονται
ἀμύλοισι, ἀτὰρ αὖτε πλὺκλιτοὶ ἐπίκιστοι
ἀνδρῶν τρωσὶ γὰρ ἐπιπροσέειπε φυλάσσειν.

ἢ γὰρ σφιν παῖδ' εἰδὼν εἶπαι, ἢ δὲ γυναικῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πλὺμνις ὀδυσσεύς.
πῶς τ' ἄρ' νῦν πρῶται μεμυγμένοι ἵπποδάμοισιν
ἀνδρῶν, ἢ ἀπάνευθε δὴ γ' εἰ μοι, ὅφρα δαΐω.

ΟΜΗΡΟΥ

Τὸν δ' ἡμέβητ' ἔπειτα δόλων ἀμύδιος ἕδρῃ·
 τοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀπὸ χέως καταλέξω.
 πρὸς ἀδὺν ἄλως κῆρυες καὶ πάλιν δὲ ἀγκυλότοξοι,
 καὶ λελυγμένοι καὶ καύκωνες δῖοί τε πελαστοί,
 πρὸς θυμβρῆς δ' ἔλαχον λυκιοὶ, μυσοῖτ' ἀγέρωχοι,
 καὶ φρύγες ἰππόδαμοι, καὶ μήνοες ἰπποκορυσταί.
 οἷμα, τί μ' ἐμὲ ταῦτα διεξέρεεσθαι ἔχεται;
 εἰ γὰρ δὴ μέμακτον τρώων καταδάμνασθαι μίλον;
 φρηῆες οἳ δ' ἀπάευνθε νεήλυδες ἔχαστοι ἄλλων·
 ἐν δ' ἔσφιν, ἔησος βασιλῆα, πόλιν ἠὲ ὄνῃος.
 τὸ δ' ἡ, καλλίστους ἵππους ἴδον, ἡ δὲ μεγίστους,
 ἀνικότεροι χιόνος θέειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι·
 ἄρμα δ' εἰσὶ χρυσῷ τε, καὶ ὀρύρῳ αὖ ἥσκηται.
 τούχια δὲ χυῖσθα πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 ἡλυθ' ἔχων· τὰ, μὲν ἔτι καταβητοῖσιν ἔοικεν
 ἀνδραῖν φορέειν, οἷα ἀθανάτοισι θεοῖσιν·
 οἷα μὲ νυκτὶ νηαὶ πελάγετον ὠκυπόροισιν,
 ἡ ἔμ' ἐδήσαντες, λίπετ' αὐτῷ νηλεὲς δισμῶ,
 ὄφρα κεν ἔλθῃτον, καὶ φρηθῇτον ἐμῆο,
 ἡ ἔκατ' αἶσαν εἶπον ἐν ὑμῖν, ἡ ἔκ' ὕμνῳ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ δακρυῶν, προσέειπε κρατρὸς Διομήδης·
 μὴ δὴ μοι φύξιν γε δόλων ἐμβάλλεο θυμῷ,
 ἐσθλὰ πρὸς ἀγγείλας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας δὲ ἀμείβεσθαι.
 εἰ μὲν γὰρ κε σε νῦν ἀπλύσομεν, ἡ ἔμεθ' ὦμεν,
 ἡ τε καὶ ὑπὲρον εἶσα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,
 ἡ δὲ Διοπύσων ἡ δὲ ἀναντίβιον κλεμίζων,
 εἰ δ' ἐμ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμνῆς, ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,
 ἡ ἔτ' ἐπὶ σταθμῷ πῆμα πρὸς ἔσσεαι ὀργαίοισιν·
 ἡ καὶ ὁ μὲν μιν ἐμελλε γενεῖν χερσὶ παχείῃ
 ἀφ' ἀμείνοιο λίσσασθαι· οἳ δ' αὖ χεῖρα μέανον ἔλασαν,

φασγάνῳ ἀΐξας· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 φθεγγομένῳ δ' ἄρα τὸ γε κέρη κοινήσιν ἐμὶ χθονί·
 τὸ δ' πρὸ κορυμνιδίην κωκύν κεφαλῇσιν ἔλοντο,
 καὶ λυκύν καὶ ῥέα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·
 καὶ τὰ γ' ἄθηνάη λιήτιδι δῖος Ὀδυσσεύς,
 ὕψος ἀνέχεθε χειρὶ καὶ δὴ χόκκος ἐπὸς ἦδα.
 Χ αἶρε θεῶ τοῖς δαίσι· σέ γάρ πρῶτον ἐν δόλυμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιβασόμεθ'· ὅμῳ καὶ αὐτὶς
 πέμψον ἐπὶ θρηκῶν ἀνδρῶν, ἵππυς τε καὶ οὐναῖς·
 Ως ἄρ' ἐρωήσεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὕψος ἀείρας,
 θῆκεν ἀνὰ μυρίην δέελον δ' ἐπὶ σῆματ' ἔθηκε,
 συμμάρψας δόνακτος μυρήκης τ' ἐριθιλέας ὄζυς,
 μὴ λάθῃ αὐτὶς ἰόντε βοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 τῷ δὲ βάπην προτέρω δικάτ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα·
 αἶψα δ' ἐπὶ θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἶξον ἰόντες.
 οἱ δ' αὖ δὸν καμάτῳ ἀδδηνότ' ἐν τεα δέσφιν
 κατὰ παρ' αὐτοῖσιν χθονὶ κέκλιτο, δὴ κατὰ κόσμον
 ῥῖσοι χεῖ· παρὰ δέ σφιν ἐκείσῃ δίζυγος ἵπποι·
 ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ αὖδ' παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι,
 ἐξ ἐπιδριφιάδος πυμάτης ἱμάσι δέδυντο·
 τὸν δ' Ὀδυσσεύς προπάροιεν ἰδὼν διομήδεϊ δειξέν·
 ὅς τοι δισμυθεὺς ἀνὴρ· ὅτοι δέ τοι ἵπποι,
 ὅς νῶϊν πύφασκε δόλων, ὃν ἐπέφρομαι ἡμῆς·
 ὅμῳ γὰρ δὴ πρόρρεε κρατὶ δὸν μένος· ὃ δέ τι σε χρὴ
 ἔσταλθαι μέλεον σάω τούχασιν, ὅμῳ λυ' ὕππυς·
 ἢ ἐσὺ γ' ἀνδρῶς ἐναίρε μελήσῃσι δέ μοι ἵπποι·
 Ως φάτο, τῷ δ' ἐμπνυσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 κτεῖνε δ' ἐπισχοφάδην, τῶν δὲ σόνος ὤρνυτ' ἀγκῆς,
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθάνετο δ' αἶματι γῆα·
 ὥς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπ' ἔλθων,

ΟΜΗΡΟΥ

αἰεσιν ἢ οἵ τ' εἰσι κτεκὲ φρονέων ἀνορύσῃ,
 ὥς μιν θρηῖκας ἀνδράσ' ἐπώχετο τυδείος υἱός,
 ὅφρα θυώδεϊ κ' ἐπεθνεν· ἀτὰρ κλυμῆτις ὀδυσαδῆ,
 ἀντίνα τυδείδης, ἄορι πλήξειε παραστὰς,
 τὸν δ' ὀδυσαδῆ μέγ' ἰαθε λαβὼν προδὸς ἐξ ῥύσασκε,
 τὰ φρονέων κετὰ θυμὸν, ὅπως κελίχοι χεῖρ' ἵπποι
 ῥεῖα διέλθοιεν· μὴ δὲ προμοίατο θυμῷ
 νεκροῖς ἀμβάλνοντ'· ἀνέθελον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 οἷον δ' ἐπὶ δὴ βασιλῆα κίχηςατο τυδείος υἱός,
 τὸν, τοισκαδέκστον μελινδέα θυμὸν ἀπύρα,
 αἰσμάνοντα, κενὸν γὰρ ὄναρ κεφαλήριον ἐπέσῃ
 πλὴν νύκτ', οἶνείδαο πάϊς διὰ μῆτιν ἀθήνης.
 ὅφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων ὀδυσαδῆ, λυέ μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἦρ' ἐν ἱμάσι, κτὲ ἐξήλωνεν ὁμίλῳ,
 ῥέξω ἐπιπλήων, ἐπεὶ ὃ μάστιγα φασγὴν.
 ποικίλ' ἐκ δὴ φροιο νοήσατο χρσὶν ἐλέσθαι.
 ῥοίησεν δ' ἄρα, πιθαύσκων διομήδεϊ δῖῳ·
 αὐτὰρ δ' ἐμβμήριζε μένων ὅ, τι κεύθρον ἐρδοί·
 ἢ ὅ γε δῖον ἔλων ὅθι ποικίλα τούκ' ἐκείτο,
 ῥυμῷ ἐξ ῥύοι, ἢ ἐκ φέροι ὑψόσ' ἀείρας,
 ἢ ἔτι τῶν πλεόνων θρηνηῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 ὥς δ' ταῦθ' ὤρμαινε κετὰ φρένα, ὅφρα δ' ἀθήνη
 ἐγγύθεν ἵσταμένη, προσέφη διομήδεα δῖον·
 νόστον δὴ μνήσαι μεγαθύμῳ τυδείος υἱέ,
 νῆας ἐπὶ γλαυρυράς, μὴ κτὲ περοβημένος ἔλθης,
 μή τις κτὲ προῶας ἐχέρησι θεὸς ἄλλος.
 ὧς φάθ', ὃ δὲ ξυεῖκε θεῶς ὅπα φωνησάσης·
 κερπαλίμωσ δ' ἵππων ἐπεβήσετο· κοπῆε δ' ὀδυσαδῆ
 ῥέξω· τοῖ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν·
 ὃ δ' ἀλασκόπῃν εἶχεν ὄρνυρότοξος ἀπόλλων,
 ὥς ἰδ'.

ὥς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ τυδείῳ ἔκταν ἔπυσαν,
 τῇ κοτιῶν, φῶν κατεδύατο πηλὸν ὄμιλον·
 ὥρσεν δὲ θρηκῶν βυλινόρον ἰπποκόωντα,
 ῥήσας ἀνελόν· ἐθλόν· δ' ἴξ' ὕπνισ ἀνορήσας,
 ὥς ἴδ' ἄλκον ἐρημον ὅθ' ἔπασαν ὠκείῃς ἵπποι,
 ἀνδρῶν τ' ἀπαύραντας ἐν δ' ὀργαλέῃσι φονήσιν,
 ὡμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 φῶν δὲ κλαγγῇ τε, καὶ ἀπειτος ὥρτο κυδοιμὸς
 θαυόντων· ἀμυδρὸς θησύντο δὲ μέρμρα ἔργα,
 ὅσ' ἀνδρῶν ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας·
 οἳ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο ὅθι σκοπὸν ἔκτορος ἔκταν,
 ἐνθ' ὀδυσσεὺς κλυτὸν ἔρυξε δ' ἴ' φίλος ὠκείας ἵππας·
 τυδείδης δὲ χαμάζε θορῶν, ἔναρα βροτόντα
 ἐν χεῖρσιν ὀδυσσῆϊ τίθει· ἐπεβήσετο δ' ἵππων·
 μάστιγιν δ' ἵππας τῶν δ' ἄκ' ἀκοντε πέτεσθην,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
 νίστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄϊε, φώνησέν τε·
 Ω φίλοι δ' ὀργείων ἡγήτορες, ἦ δὲ μέδοντες,
 φούσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω κέλεται δέ με θυμὸς,
 ἵππων μὲν κνύδων ἀμρικτύπος ἔατα βάλλει.
 ἀλλ' ὅρ' δὴ ὀδυσσεὺς τε, καὶ ὁ κρατερός διομήδης
 ὥς δ' ἄραρ ἐκ φῶν ἐλασάατο μώνυχας ἵππας·
 αἰν' αἰνῶς δειδοίκε· κατὰ φρένα μῆτι πάθωσιν
 δ' ὀργείων οἱ ἄριστοι, ὑπὸ πρῶν ὀρυγμαδῶ·
 ἔπω πᾶν εἶρητο ἔπος, ὃ τ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί·
 καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθονά· τοὶ δὲ χαρέντες
 δειξίης ἡπαύοντο ἑπελὶ τε μελιχίοισι·
 Πρῶτος δ' ἐξερέεινε γερήνιος ἱππότης νίστωρ·
 εἴπ' ἄγε μὲν πολλοὺν ὀδυσσεύ, μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
 ὅπως τὸν δ' ἵππας λάβετον κατὰ δύντες ὄμιλον,

ΟΜΗΡΟΥ

βῶν' ἢ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
 αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἰοικότες ἠελίοιο·
 αἰεὶ μὲν πρῶτα ἐπιμίσγομαι· ὅδ' ἐτι φιμῶ
 μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ γέρων πρὸ ἑὼν πλεμιστῆς·
 αἰετῶ τοῖσιν ἵππυς ἴδον, ὅδ' ἐνόησα·
 αἰνῶτιν ὅ μ' ὅτ' ὧ δόμῃαι θεὸν ἀντιάσαντα·
 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 κῆρυτ' ἀγχιόχοιο Διὸς γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέειπε πολὺμυτις Ὀδυσσεύς·
 ὦ νέστορ νηληϊάδῃ μέγα κῆδος ἀχαιῶν,
 ρεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας ἤε πρὸ δῖοι,
 ἵππυς δωρήσασθ' ἐπεὶ πολὺ φέρτβοι εἰσιν·
 ἵπποισι δ' οἴδ' ἐγεραιὲν ἐνέλυδες ὅς ἐρεΐνης,
 θρηῖοιοι τὸν δέ σφιν ἀνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔκτανε, πατρὶ δ' ἑταίρους δυοκαίδεκα πάντας δαΐδους·
 τὸν προσηκαδέκστον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν·
 τὸν ῥα Διοπύρῃα στρατὸς ἔμμεναι ἡμετέροιο,
 ἔκτωρ τε προΐηκε καὶ ἄλλοι βῶσθ' ἀχαιοί·
 ὧς εἰπὼν τὰδ ὁροῖο διήλασε μῶνυχας ἵππυς
 καὶ χαλῶν ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαέροντες ἀχαιοί·
 οἳ δ' ὅτε τυδείδῃω κλισίην εὐτυκτον ἵκοντο,
 ἵππυς καὶ κατέδυσαν εὐτμήτοισιν ἱμάσιν
 φάτην ἐπ' ἱππείῃ ὅθι πρὸ Διομήδεος ἵπποι
 ἔτασαν ὠκὺ ποδὸς μελινδέα πυρὸν ἔδοντες·
 νηὶ δ' αἰὲν πρὶ μνη, ἔναρα βροχέοντα δόλωνος
 θῆκε Ὀδυσσεύς, ὅρ' ἔρον ἐτοιμασάα τ' Ἀθήνη·
 αὐτοὶ δ' ἰδὼν πλλὸν ἀπερίζοντο θαλάσῃ
 ἐσβάντες, κνήμασ τε ἰδὲ λῶρον ἀμφὶ τε μιν ῥέ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κῆμα θαλάσσης ἰδὼν πλλὸν
 νίψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέφυχθεν φίλον ἦτορ,
 εἰς ῥ'

ὅτ' ῥ' αἴσ' ἀμίνθος βάντες ἔϋξέτας λῦσαντο.
 τῷ δὲ λοεσάμενῳ, καὶ ἀλειψάμενῳ λίπ' ἐλαίῳ,
 δείπῳ ἐρίζανέτη· ἀπὸ δὲ κρητῆρος ἀθήνη
 πλείν ἀρυάσμενοι, λῆβον μελινθεῖα οἶνον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α. ΟΜΗ-
 ΡΟΥ ΠΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Τα μένων αὐτὸς τε δ' οὐκ ἀμείνων, καὶ τῶν
 ἄλλων καθοπλίσας ἑλλήνας, ἐξάγει ἐπὶ
 τὴν πόλεμον· ἔκτωρ δὲ δῖος μελῶσαντος,
 ἀναχωρεῖ τῆς μάχης, ἕως ἀγαμέμνων ἐπὶ τὴν ναύ-
 σταθμον διασωφύεται. μετὰ ταῦτα ὁδυσσεὺς κυκλωσάμε-
 νων αὐτῶν τῶν φρέων, ἀμύνεται αὐτὸς, ἅπαντος καὶ με-
 τελευτῶν βοηθησάντων αὐτῷ. τιτρώσκονται μὲν τοὶ τῶν ἑλ-
 λήνων οἱ ἄριστοι ἀγαμέμνων καὶ, ὑπὸ κῆρονος ὁδυσσεὺς
 δὲ, ὑπὸ σῶκῳ ὑπὸ δὲ ἀλεξάνδρῳ τοξοῦνται διομή-
 δης καὶ αὐρύπυλος, καὶ μαχάων, ὃν ἐπανιόντα, σὺν
 νέστορι θεασάμενος Ἀχιλλεὺς, διαπέμπεται πάροικλον
 μαθησόμενον, τίς εἴη ὁ τετρωμένος· ὃ δὲ ἀριμόμενος
 καὶ μαθὼν μαχάων εἶναι, παρὰ τῷ νέστορος, προτρέ-
 πεται ἢ τὴν Ἀχιλλεὺς πείσαι συμμαχεῖσθαι τοῖς ἑλλη-
 σιν, ἢ αὐτὸς τῶν λαβῶν πῶν πανταχίαν τῷ Ἀχιλλεὺς,
 ἐξελεῖν εἰς μάχην· ἐπανβρόμενος δὲ περιτυχὼν
 αὐρυπύλῳ, νομίσας εἰς τὰς ναῦς θραπύει.

Ρ ἦ

ΙΛΙΑΔΟΣ. Α'. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Λάμβδα δ' ἄριστος δαναῶν βάλων ἑκτορος ἄνδρ' ὄντο.

ὧς δ' ἐκ' ἐλέων παρ' ἀγαυῷ τι-

θωνοῖο,

ῶρνυθ' ἵν' ἀθανάτοισι φάως φέροι, ἠδὲ

βροτοῖσι·

ὣς δ' ἔριδα προΐαλλε θεὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

ἄρχαλέην, πλέμοιο τέρας μετὰ χρυσὴν ἔχουσαν,

ἣ δ' ἐπ' Ὀδυσῆος μηχανῆτι νηὶ μελαίνῃ·

ἣ ῥ' ἐν μεσάτῳ ἔσκε γεγωνέμεν Ἀμφοτέρω

ἢ μὲν ἐπ' ἄαντος κλισίας τελαμωνιάδαο,

ἣ δ' ἐπ' Ἀχιλλεύου· τοῖ ῥ' ἔχεται νῆας ἑῖσας

εἵρυσαν ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κέρτεϊ χειρῶν·

ἐνθα σᾶσ' ἦν σε θεὰ μέγα τε δεινόντε,

ὄρθι Ἀχαιοῖσιν· μέγα δὲ σθένος ἐμβαλ' ἐκείῳ

κέρτεϊ ἁλλήκεν πλεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι.

τοῖσι δ' ἄραρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι,

ὅτι νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ὅς παρ' ἵδα γαῖαν·

ἄρ' εἴδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώνεσθαι ἄνωγεν

ἄρ' εἴδης· ὅς δ' αὖτε ἰδύσασθαι ἄνθρωπα χαλκῶν·

κνημίδας ἰδὼν πρῶτα, πρὶ κνήμησιν ἔθηκε

κτελὰς, ἄργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἄραρυσας·

δούτρων αὖ θώρηκα πρὶ στήθεσιν ἔδωκε,

ὅν ποτ' εἰ κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι·

τοῖσι γὰρ κύπρον δὲ μέγα κλέος, ὅτε κ' Ἀχαιοὶ

ὅς φοῖον νηῶν ἀναπλάσσειν ἐμελλον,

τῷνεκ' οἱ ἦν δῶκε χαριζόμενος βασιλῆϊ.

τὸ δ' ἦτορ

τε δ' ἦτοί γε δῖοι μοι ἔσαν μέλανος κύνειοι,
 δώδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἴκοσι κασιτέροιο·
 κύνειο δὲ δράκοντες ὄρωρέχατο πρὶ δειρήν
 ῥῆς, ἐκὶ τρὶ ἶριλιν εἰκοδόδε· ἄς τε κρονίων
 ἐν νέφει σήριξε τέρας μρόπων ἀνθρώπων·
 ἀμρὶ δ' ἄρ' ὦμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δὲ οἱ ἦλοι
 χυῖσσι πάμφανον, ἀτὰρ πρὶ κελὸν ἦεν
 ὄρνυρεον χρυσεόσιν ἀορτήρεσσιν ὄρητος·
 ἀνδ' ἔλετ' ἀμριβρότην πολυδάδαλον ἀσπίδα θέρην
 καλὴν, ἣν πρὶ κελὸν κύνειοι δέκα χάλκεοι ἦσαν.
 ἐν δὲ οἱ ἐμπαλοὶ ἦσαν εἴκοσι κασιτέροιο
 λαυκοί· ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κύνειο·
 τῆ δ' ἐπὶ κελὸν γοργώβλοσυρῶπις ἐσφάνωτο
 δεινὸν δεικόμενη· πρὶ δὲ δαίμων τε φόβος τε·
 τῆς δ' ἐξ ὄρνυρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κύνειος ἐλέλιτο δράκων· κεραλαὶ δὲ οἱ ἦσαν
 πρὶς ἀμριβρότε, ἐνὸς αὖ χένος ἐκ πεφυῖαι·
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμριβρότε κελὸν θέτο, τετραφάλῃσιν
 ἵππεσσιν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευ·
 εἴλετο δ' ἄλκιμα δῖρε δύω, κειορυσμένα χαλκῷ
 ὀξεῖα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐρῶν ἔρανδον εἴσω
 λάμπ', ἐπὶ δ' ἐρδύπησαν ἀθηναῖε καὶ ἦρι,
 τιμῶσαι βασιλῆα, πολυχρῦσοιο μυκῆνης·
 ἡνιοχῷ κελὸν ἐπέτα ἔω, ἐπέτελλεν ἔκτος,
 ἵππεσσιν αὖ κατὰ νόστον ἐρυκέμεν αὐτὸ ἐπὶ τάρρον·
 αὐτοὶ δὲ πρυλαίεσσι τῷ χεσιθωρὶ χθέντες,
 ῥώοντ' ἄσβεστος δὲ βοὴ γένετ' ἡῶνι πρό·
 φθάνου μεθ' ἵππων ἐπὶ τάρρον κοσμηθέντες
 ἵππῃσιν δ' ὀλίγον μετεκίανον· ἐν δὲ κύνειον,
 ὥρσε κακὸν κρονίδης· κατὰ δ' ὑψόθεν ἦκεν ἔρσας,

ΜΟΗΡΟΥ

ἄματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, ὅσων ἔμελλεν
 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς, αἵ δι' προϊάφειν.
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίῳ,
 ἔκτορα τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμύμονα πολυδάμαντα,
 αἰνείανθ', ὅς φρσὶ θεὸς ὥς τίετο δῆμῳ.
 ῥεῖς τ' ἀντινορίδας, πόλυβον, καὶ ἀγῆνορα δῖον,
 ἡγεῖν τ' ἀμφ' ἑμάντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
 ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην.
 οἷος δ' ἐκ νεφελῶν ἀναφάνετα ἥλιος ἀστὴρ,
 παμφάνων, ὅτε δ' αὖτις ἔδυνε φέρεα σιθιδέοντα,
 ὥς ἔκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 λάμψ', ὥς τε στροπὴ πατρὸς Διὸς ἀγχιόχοιο.
 οἷδ', ὥς τ' ἀμυτῆρ δὲ ἐναντίοι ἀμυγλοισιν,
 ὄρμον ἐλαύνουσιν ἀνδρὸς μακρότος κατ' ἄρσραν.
 πυρῶν ἢ κριθῶν, τὰ δὲ δροαχματὰ ταρφέα πίπτει,
 ὥς φρσὶ καὶ ἀχαιοὶ ἐπ' ἀμυγλοισι θορῶντ' ὄν,
 δῆαν· ὅδ' ἔτ' ῥοι μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
 ὅσας δ' ὕσμίνῃ κεφαλὰς ἔχον οἱ δὲ λύκοι ὥς
 θῦνον ἔρις δ' ἄρ' ἐχάριε πολύστονος εἰσορόωσα,
 οἷν γὰρ ῥὰ θεῶν παρετύχανε μαρναμένοισιν.
 οἱ δ' ἄλλοι, ὅσφιν πάρεσαν θεοὶ, ἀμὰ ἔκηνλοι
 οἷσιν ἐπὶ μεγάροισι καθύατο, ἢ χι' ἐκείσῃ
 δώματα κατὰ τέτυκτο, κατὰ πύχας ὑλὺμποιο.
 πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφῆα κρονίωνα,
 ἔνεκ' ἄρα βῶλαιν ἐβύλετο κῦδος ὀρέξαι.
 τῶν μὲν ἄρ' ἢ ἀλέγχε πατήρ· ὅδ' ἔν, νόσφι λιαθεῖς,
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κῦδεϊ γάων,
 εἰσορόων βῶων τε πόλιν καὶ νῆας ἀχαιῶν,
 χαλκῷ τε στροπῇν, ὀλλύντασ' ὀλλυμένους τε.
 ὄφρα

ὅφρα μὲν ἦν καὶ ἄεξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 ὅφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο· πίπτε δὲ λαός·
 ἦμος δὲ δορυφόρος ἀνὴρ ὠπλίσσατο δόρυκον,
 ὕριος ἐν βῆυσιν ἐπὶ τ' ἐκὼς ἄνακτο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρὰ, ἄλως τέ μιν ἔκετο θυμὸν,
 σίτυ τε γλυκεροῖο πρὶ φρένας ἵμβρος αἶρεϊ,
 τῆμος σφῇ ἄρετῇ δαυκαὶ ῥῆξαντο φάλαγγας,
 κελόμοιοι ἐτάρωσι κατὰ σίχας· ἐκ δ' ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρσεν· ἔλεδ' ἀνδρα βιήτορα ποιμένα λαῶν
 αὐτόν· ἔπειτα δ' ἑτάρον δι' ἡῶα πηξέειπον·
 ἦτοι ὃ γ' ἐξ ἵππων κατεπαλμένος ἀντίος ἔσθι·
 τὸν δ' ἰδὺς μεμαῶτα μετόπιον ὄξεϊ δούρι
 νύξ', ὅδ' ἀπὸ δόρυ οἱ χέθε χαλκοβάρεϊα·
 αἰὶά δ' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὥπεν· ἐγκέφαλός σε,
 ἔνδον ἅπασ πετάλακτο, δάμασσε δὲ μιν μεμαῶτα·
 καὶ τὸς μὲν λίπεν αὖθι' ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 σῆϊσι παμφάνοντας, ἐπεὶ πρὶ δούσε χιτῶνας·
 αὐτὰρ δ' βῆ ῥ' ἴσον τε, καὶ ἀντιπρὸν ἐξεναρίξεν,
 ἦε δούω πριάμοιο νόθον· καὶ γνήσιον ἄμω,
 ἐν ἐνὶ δίρρω ἐόντας· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν·
 ἀντιπρὸς αὖ, παρέβασκε πρὶ κλυτὰς ὥπας ἀχιλλεύς·
 ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόχοισι λύχοισι
 ποιμαίνοντ', ἐπ' ὅεαι λαβὼν καὶ ἔλυσεν ἀποίνων,
 δὴ τότ' ἀπὸ ἴδης ἀρυκρέων ἀγαμέμνων,
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ σῆθος βάλε δούρι·
 ἀντιπρὸν αὖ παρὰ ὅς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἐβαλ' ἵππων·
 σαρχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν, ἐσύλα τούχαια καλὰ
 γινώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἐξ ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκυὺς ἀχιλλεύς·
 ὥς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νῆπια τέμνα

ΟΜΗΡΟΥ

ῥηϊδίως ξυνίαξε λαβὼν κρατῆροισιν ὁδῶσιν
 ἐλθὼν εἰς οὐνὴν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπὺν ῥα·
 ἦ δ' εἴπερ τε τύχῃσι μάλα χερδὸν ὕδ' ὕναται σφιν
 χραίσμεν αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ ῥόμος ἀνὸς ἰκθύνει·
 κερταλίμω δ' ἦξε δῖα θυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 σπυρδύσσ' ἰδρώσασα κραταῖς θυρὸς ὕφ' ὀρμῆς,
 ὥς ἄρα τοῖς, ὅτις δαύκτο χραίσμῃσσι δαεθρον
 ῥώων, ἀμὰ καὶ αὐτοῖς π' ἄρχεῖσσι φέβοντο·
 αὐτὰρ ὅ, πείσανδρόν τε, καὶ ἱππόλοον μενεχάρμην,
 ἧέας ἀντιμάχοιο δαῖφρονος, ὥς ῥα μάλιστ' αἶ
 χρυσὸν ἀλέξαρθοιο διδυμένος ἀγλαὰ δῶρα
 ἐκείαχ' ἐλένην δόμοισι ξανθῶ μελεάψ·
 τὲ πρὶ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων ἀγαμέμνων,
 εἷν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας· ὁ μὲν δ' ἔχον ὠκέας ἱππυς·
 ἐκ γάρ σφρον χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα·
 τὼ δὲ κυκηθήτην ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο λέων ὥς
 ἀβρέδης· τὼ δ' αὖτ' ἐν δίφρῳ γυναιζέσθην·
 ζώρῃ ἀβρέος ἧέ σὺ δ' ἀξία δέξαι ἀποινα,
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνέῃ παρδὸς κρημύλῃα κείται,
 χαλκός τε, χρυσός τε, πολὺ κρημνός τε σίδηρος·
 τῶν κέντοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπρεῖσι ἀποινα
 εἰνῶϊ ζῶντι πεπύθουτ' ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν·
 ὧς τῶγε κλαίοντε, προσαιδήτην βασιλῆα
 μελὶ χίσις ἐπέειπεν, ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἀμυσαν·
 εἰ μὲν δὴ ἀντιμάχοιο δαῖφρονος ἧέας ἐσθν,
 ὅς πρ' ἐνὶ ῥώων ἀγορῇ μελέλαον ἀνῶγεν
 ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ ὁδυσῆϊ
 αὐτοὶ κερτακτεῖναι, μὴ δ' ἐξέμεν ἀφ' ὅς ἀχαιῶς·
 νῦν μὲν δὴ τὲ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβητ·
 ἦ καὶ πείσανδρον μὲν ἀφ' ἱππῶν ὧ σε χαμᾶζε,
 δούρῃ

θυρί βαλὼν πρὸς σῆθος. ὃ δ' ὑπὸ πῖος ῥέει ἔρεθον.
 ἰππόλοχος δ' ἀπόρυσεν. ὅν, αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε
 χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήξας, ἀπὸ τ' αὖ χεῖρα κοψάσας.
 ὅλημον δ' ὥς, ἔσθαι κελίνδεσθαι δ' ὁμίλῃ.
 τὸς μὲν, ἔσθ'· ὃ δ' ὅθι πλείται κλονέοντο φάλαγγες
 τῇ ῥ' ἀόρυσεν, ἅμα δ' ἄλλοι δυνήμιδ' ἀχαιοί.
 πεζοὶ μὲν, πεζὸς ὅλεον φεύγοντας ἀνάνκη,
 ἱππεὺς δ' ἱππῆας ὑπὸ δέσφοισιν ὥρτο κονίῃ
 ἐκ πεδίου· πῶν, ὥρσαν ἐρίγδυστοι πόδες ἱππων
 χαλκῷ θιδῶντες· ἀτὰρ κρείων ἀγαμέμνων,
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ' ὄρνέοισι κελύων.
 ὥς δ' ὅτε πῦρ αἰὲν ἔδηλον ἐν ἀξύνῳ ἐμπέσει ὕλη,
 πάντῃ τ' ἐλυφῶν ἄνεμος φέρει, οἳ δέ τε θάμνοι
 πρόρριζοι πίπυσιν ἐπ' ἰσχυροὶ πυρὸς ὄρμη,
 ὥς ἄρ' ὑπ' ἀπείρῃ ἀγαμέμνονι πίπτε κέρηναι
 ῥῶν φευγόντων· πολλοὶ δ' ἐριχέεντες ἱπποί,
 κτείν' ὅχρα κροτάλῃσιν ἀνὰ πτολέμοισι γεφύρας,
 ἡνιόχης προέοντες ἀμύμονας· οἳ δ', ἐπὶ γαλήνῃ
 κείατο, γυπεῖν πολυφίλτρῳ, ἢ ἀλόχοισιν·
 ἔκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε ζῆς, ἐκ τε κονίης,
 ἐκ τ' ἀνδροκτασίης, ἐκ τ' αἵματος, ἐκ τε κυδοιμῷ
 ἀφείδης δ' ἔπετο σφεδανὸν δαναοῖσι κελύων·
 οἳ δέ, παρ' ἱλλῶ σῆμα παλαῖον δ' ἔχρανίδας,
 μένων καὶ πεδίου παρ' ἐρινεὸν ἐσθύνοντο,
 ἰέμενοι πόλεως ὅδ'· κεληγὼς ἔπετ' αἰεὶ
 ἀπείδης· λυβρῷ δ' ἐπαλάατο χεῖρας ἀάπτους.
 αἴῃ ὅτε δὴ σκαιὰς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,
 ἔνθα ἄρα δὴ ἵσαντο. καὶ αἰνέας ἀνέμιμνον,
 οἳ δ' ἐτι καμμέσον πεδίον φοβέοντο βόδ' ὥς·
 ὥς τε λέων ἐφύβησε μόλων ἐν νυκτὶ ἀμολγῶ

ΟΜΗΡΟΥ

πᾶσας τῇ δὲ τ' ἵη ἀναρᾶνεται αἰπὺς ὀλεθρὸς,
 τῆς δ' εἰς αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατῆροισιν ὀδυσσιν
 πρῶτον ἔπειτα δὲ θ' αἶμα κ' ἐγκέτα πάντα λαφύρα,
 ὡς τὸς ἄρ' εἰδὼς ἔρεπε κείων ἀγαμέμνων,
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔν' ὀπίσταντον, οἷοι δ' ἐφίβοντο.
 πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε κροῦπτοιο ἔκτισον ἱππῶν
 ἄρ' εἰδὼς ὑπὸ χρυσίῳ· πρὶ πρὸ γὰρ ἔχρει θύειν.
 αἴψ' ὅτε δὴ τὰ χ' ἐμελλεν ὑπὸ πτόλιν αἰπὺ τε τείχος
 ἴδεσθαι, τότε δὴ ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδνέων,
 ὕρανόθεν καταβάς· ἔχε δὲ σροτὴν μετὰ χρυσίν·
 ἱρὶν δ' ὥρῳ χρυσόπερον ἀγγελεύσαν·
 Β ἄσκηθ' ἱρὶ ταχεῖα· ἔν, ἔκτορι μῦθον ἐνίσπε·
 ὅφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃς ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,
 θαῶν τ' ἐν προμάχοισιν ἐνέροντα σίχας ἀνδρῶν,
 ἥρ' ἀναχωρεῖω, ἔν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω,
 μάρνασθαι δὴ ἴοισι κατὰ κρατῆρ' ὑσμίνην·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἠδὲ τυπείς ἢ βλήμενος ἴω,
 εἰς ἱππὺς ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω,
 κτείνειν εἰσόμειν' ἡλὸς ἰὺν ἐλμὸς ἀρῖνται,
 δὴ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἐλθι
 Σ εἰς ἔφατ' ὅδ' ἀπίθισε ποδηνέμος ὠκὴς ἱρὶς·
 βῆ δὲ κατ' ἰθάκων ὀρέων εἰς ἱλίον ἱρὸν·
 αὐρ' ἔδ' ἐν πριάμοιο δαΐδρονος ἔκτορα δῖον,
 ἔταδ' ἐνθ' ἴπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 ἀρχὴ δ' ἴσταμένη, προσέφη πόδας ὠκὴς ἱρὶς·
 ἔκτορ' ἔν' ἐν πριάμοιο δὴ μῆτιν ἀτάλαντε,
 ζῶς με πατὴρ προΐκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι,
 ὅφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃς ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν,
 θύοντ' ἐν προμάχοισιν ἐνέροντα σίχας ἀνδρῶν,

τὸν δ' ὕπθηνε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
 μάρνασθαι διήτοισι κατὰ κρατῆρ' ὕσμιν'·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δὴ τὸ τυπεῖς, ἠβλήμενος ἴω,
 εἰς ἱππὺς ἄλειται τό τέ τοι κράτος ἐγγυαλίξῃ
 κτείνειν εἰσὸς κε νῆας εὐαέλμευς ἀρίηται·
 δυνήτ' ἠέλοος καὶ ἐπὶ κνέρας ἱερόν' ἔλθοι.

ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰπὺς, ἀπέβη πόδας ὠκείαις·
 ἔκτορ δ' ἐξ ὀχέων σὺν ταύχεσιν ὤλτο χαμᾶσι·
 πᾶλλον δ' ὀξεία δ' ἔρα κατὰ στρατὸν ὦχετο πάντη
 ὀφθαλμῶν μαχέσασθαι ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν·
 οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσαν ἀχαιῶν·
 ὄρνευσεν δ' ἐτέρωθεν ἐκφρύναντο φάλαγγας
 ὄρτυγες δὲ μάχῃ· σὺν δ' ἀντίοι ἐπὶ ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρεσ'· ἔθηκεν ἢ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων·
 εἴπωτε νῦν μοι μῦσαι ὀλὺμπια δώματ' ἔχουσιν·
 ὅς τις δὴ πρῶτος ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν,
 ἢ αὐτῶν φῶων ἢ ἐκλειτῶν ἐπικυρώων·
 ἐφιδάμας ἀντινορίδης, ἠὲς τε μέγας τε,
 ὅς τ' ἄρ' ἐν θρόνῳ ἐριβώλακι μητέρι μήλων·
 κισσὸς τὸν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἑόντα,
 μηδ' ὀπίσθω δ' ἐτίκτε θεανὼ καλλιπάρηον·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἠέβης ἐρικυδέος ἵκετο μέγρον,
 αὐτὸς μιν κατέρυκε· δίδυ δ' ὄρε θυγατέρα ἦν·
 γήμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' ἀχαιῶν,
 σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, οἳ ἔποντο·
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν πρυμνῇ, λίπε νῆας εἵσας·
 αὐτὰρ ὁ περὶ ὅς ἐων, εἰς ἱλίον εἰληλυθός·
 ὅς ῥα ῥ' ἄρ' εἰδὼ ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν·
 οἳ δ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν ἐπ' ἀμύλοισιν ἰόντες,
 ἀφείδης μὲν ἄμαρτε παρὰ δὲ οἳ ἐβράπιετ' ἔχουσιν.

ΟΜΗΡΟΥ

ἰδιδάμας δὲ κατὰ ζώνην· θώρηκος ἔνβθε
 νύξ' ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεῖν χερρὴν πιθήσας·
 ὃ δ' ἔτορε ζώσῃρα πανάλολον· αἰὲς πολὺ πρὶν
 ὄρνυρ' ἀντομένη· μόλιβδος ὡς ἐπρόπετ' ἀχμή·
 καὶ τό γε χερρὶ λαβὼν αὐρυκρεῖων ἀγαμέμνων
 ἔλκε' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ὡς τε λῖς· ἐκ δ' ἄρα χερρὸς
 σπάσατο· τὸν δ' ἄορι πῆξ' αὐχένα· λῦσε δὲ γῆα·
 ὡς ὁ γὰρ αὐθι πεσὼν, κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον,
 οἰκβὸς ἄπ' μνηστῆς ἀλόχευ' ἀσπίσιν δ' ὀνύγων
 κεριδίης, ἥς ὅτι χάριν ἶδεν· πρῶτα δ' ἔδωκε·
 πρῶτ' ἐκ τὸν βῆς δῶκεν, ἔπειτα δὲ, χίλι' ὕπεστη
 αἶγας ὁ μὲν καὶ οἷς, τὰ δὲ ἄσπετα ποιμαίνοντο·
 δὴ τότε γ' ἄρ' εἰδὼς ἀγαμέμνων ἐξεναρίξε·
 βῆ δὲ φέρων' ἄν' ὄμιλον ἀχαιῶν τούχεα καλὰ·
 τὸν δ' ὡς οἶω ἐνόησε· κούων δ' ἰδεδέκετος ἀνδρῶν,
 πρεσβυτέρης ἀντινορίδης, κρατρὸν ῥά ἐπέθεος
 ὀφθαλμὸς ἐκέλυφε, κασιγνήτοιο πεσόντος·
 σῆδ' αὐρὰξ σὺν δ' ὀφρὶ λαβὼν ἀγαμέμνονα δῖον·
 νύξε δὲ μιν κατὰ χεῖρα μέσσην ἀγκυῶνος ἐνβθεν·
 ἀντικρὺ δὲ διέχευ' φαεινὸν δ' ὄρος ἀκρόν·
 εἰρήσεντ' ἄρ' ἔπειτα ἀναεῖ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 αἰὲς δ' ὡς ἀπέληγε μάχης, ἡ δὲ πόλε' μοιο·
 αἰὲς ἐπ' ὅρκεσε κούωνι ἔχων ἀνεμοπρεφὲς ἔγχος·
 ἢ τοι δ' ἰδιδάμαντα κασιγνήτον, καὶ ὁπαδον,
 ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτὴ πάντας ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλκον τ' ἄν' ὄμιλον ὑπ' ἀπείδος ὀμφραλοέως,
 ὅττισε ξυστὴν χαλκήρεϊ· λῦσε δὲ γῆα·
 τοῖο δ' ἐπ' ἰδιδάμαντι, χερρὶ ἀπέκοψε παρασάς·
 ἐνθ' ἀντήνορος ἦες ὑπ' ἄρ' εἰδὼν βασιλῆϊ
 πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδυν δόμον αἰΐδος εἶσω·

αὐτὰρ ὁ, τῶν ἄλλων ἐπεπωλήτο σίχασ' ἀνδρῶν·
 ἔχ' ἰτ' ἄορίτε, μεγάλοισι τε χρμαδίοισιν,
 ὄφρα δ' αἰετὶ θρῆν' ἀνήμεν' ἐξ ὠπλήων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ λυγρὸν ἐτέρπετο, παύσατο δ' αἶμα,
 ὅξ' εἴαι δ' ὀδύνας δύνον μένος ἄρ' εἶδ' αὖ·
 ὥς δ' ὅταν ὠδίνυσαν ἔχ' ἑλκος ὅξ' ὠπλήων
 δοιμύ, ὅτε προῖεσι μορσύνκοι εἰλείθυαι
 ἦρης θυγατέρ' ὅς περ κῆρ' ὠδίν' αἶμα ἔχουσαι,
 ὥς δ' ἔειδ' ὀδύνας δαῶν μένος ἄρ' εἶδ' αὖ·
 ὅς δ' ἴφρον' ἀνδρῶν κῆρ' ἠνιόχῳ ἐπέτελλε,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἦ χθ' ἐτο γὰρ κῆρ·
 ἦ ὅς δ' ἐπὶ διαπρύσιον δαναοῖσι γέγωνώς·
 Ωῖ φίλοι δ' ὀγείων ἠγῶτορ' ὅς δ' ἐμὲ δόντες·
 ἦ μ' εἴς, ὅς νῆας νηυσὶν ἀμύνετε πρὸ τοπόροις
 φύλοπιν ὀργαλέην, ἐπεὶ ἔμ' ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
 εἶσσε φῶεαι πανημέριον πλεμίζον·
 Ωῖς ἐφ' ἠνιόχῳ δ' ἵμασε καλλιφίχας ἵππους,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῷ δ' ἔμ' ἀκούγτε πετέσθιν·
 ἄρρεον δ' ἐπὶ σῆθεα· ῥαίνοντο δ' ἐνέριον κόνιν,
 τηρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες·
 ἔκτωρ δ' ὥς ἐνθ' ὅς ἀγαμέμνονα νόσφι κιδόντα,
 φῶσι τε καὶ λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὐτῶν·
 Τρῶες καὶ λυκιοὶ καὶ δ' ἀρδανοὶ ἀχιμαχिताί,
 ἀνέρες ἐπὶ φίλοι· μνήσασθε δ' ἐνθ' ὅς ἀλκῆς·
 οἵ γε τ' ἀνὴρ ὤριστος· ἐμοὶ δ' ἐμὲ δ' ὅς ἔδωκε
 Ζεὺς κρονίδης· ἀνὴρ ὅς ἐλαύνετε μῶνυχας ἵππους
 ἰφθίμων δαναῶν, ἵν' ὅς περτὸν αὐτῶν ἀρῆσθε·
 Ωῖς εἰπὼν, ὥρ' αἶμα μένος καὶ θυμὸν ἐκείσθην·
 ὥς δ' ὅτε πῦρ τις θιρητῆρ' ἔνν' ὅς ὀρῶντα
 σάη ἐπ' ἀγροτέρῳ σὺν κέπρῳ, ἦ ἑλόντι,

ΟΜΗΡΟΥ

ὡς ἔπ' Ἀχαιοῖσι σῶν προῶς μεγαθυμῶν
 ἔκτωρ πριάμίδης, βροτολοιγῷ ἴσος ἄρ' ἦ.
 αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα θρονέων ἐβεβήκει·
 ἐν δ' ἔπεισ' ὕσμιν' ὕπρ' αἰῶνος ἄλλη,
 ἢ τε κῆθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνη·
 ἐνθα τῖνα πρώτον, τῖνα δ' ὕστατον ἐξενόριξεν
 ἔκτωρ πριάμίδης, ὅτε οἱ ζῶα κῦδος ἔδωκεν·
 αἰαῶν μὲν πρώτα, κῆς αὐτόνοον, κῆς ὀπίπῃν,
 κῆς δόλοπα, κλυτίδην, κῆς ὀφέλιον, ἢ δ' ἀγέλαον,
 αἰετομυόν τ' ὠρόν τε, κῆς ἰππόνοον μενεχάρμην·
 τῶς ἄρ' ὃ γ' ἦγεμόνας θανάων ἔλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
 πληθύν, ὥς ὅποτε ζέφυρος νέφεα συρελίξῃ,
 ὄρεσ' αὖ νότοιο βαθείη λαέλαπι τυπῶν,
 πρὸν δὲ φέροι κῦμα κυλινδρεται, ὕψ' ὅσε δ' ὄχνη
 σκιδνάται ἐξ ἀνέμοιο πλυπλάγῃ τοιο ἰώης,
 ὡς ἄρα πυκνὰ κερῆαθ' ὕδ' ἔκτορι δάμνατο λαῶν·
 ἐνθα κε λοιγὸς ἦν, κῆς ἀμήχανα ἔργα γέγοντο.
 κῆς νῦν ἐν γῆεσσι πέσον φούροντες Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ τυδείδῃ διομήδεϊ κέκλετ' ὀδυσσεύς·
Τυδείδῃ τί πάθόν τε λελάσμεθα θύριδος ἀλκῆς·
 ἀλλ' ἄγε δαῦρο πέπον, παρ' ἑμίσσας· οὐδ' ἔλεχος
 ἔσσεται εἴ κεν γῆας ἔλη κορυθαίολος ἔκτωρ·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατῆρς διομήδης·
 ἦ τοι ἐγὼ μένω κῆς τλησόμεαι· ἀλλὰ μὲν αὖθις
 ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεοειληγέρετα ζῶντες,
 φῶσιν δ' ἡθέλει θάνατον κρείττος ἢ ἐγὼ ἢ μῖν·
 ἦ κῆς θυμβραῖον μὲν, ἀδ' ἴππων ὥς χαμᾶζε,
 δουρὶ βαλὼν κῆς τὰ μαζὸν ὄριπρόν· αὐτὰρ ὀδυσσεύς,
 ἀντίθειον θεράποντα μολίσσας τοῖο ἀνακτος.
 τῶς μὲν ἔπειτ' εἴσαν, ἐπεὶ πολέμῳ ἀπέπαυσαν·

ΟΜΗΡΟΥ

ἔκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέορα με, μίκτο δ' ὅ μιλῶ
 σὴ δὲ νύξ' ἐριπὼν, καὶ εἰρέσατο χερὶ παχείῃ
 γαῖης ἄμρ'· δὲ δ' αὖτε κελαινὴ νύξ' ἐκάλυψεν·
 ὄφρα δὲ τυδείδης μετὰ δούρατος ὤχετ' ἐρώων,
 τῆλε διὰ προμάχων, ὅθ' ἰδοὶ καταείσατο γαῖης,
 πόρρ' ἔκτωρ ἄμ' πνυτο καὶ ἀφ' ὅθ' εἴφρον' ὀρύσας,
 ἐξέλασ' ὅθ' πληθύν, καὶ αἰλούατο κῆρα μέλαιναν·
 δούρ' δ' ἐπαΐων, προσέφη κρατὺρ δὲ διομήδης·
 Εἴ αὖ νῦν ἐφυγὼς θάνατον κύνων ἤ τέ τοι ἄχι
 ἦλθε κακὸν, νῦν αὖτέ σ' ἐρύσαςτο φοῖβος ἀπὸλλων,
 ὃ μέλλεις σὺ χεῖσθαι ἰὼν, ὅθ' εἴπον ἀκόντων·
 ἦ θὴν σ' ἐξανύωγε καὶ ὕπερον ἀντιβολήσας,
 εἶπε τις καὶ ἐμοὶ γε θεῶν ἐπιτάρροθός ὅθι·
 νῦν αὖ τὴν ἀλλὰς ἐπιείσομαι ὅν κ' ἐμὴ χεὶρ,
 ἦ καὶ παμονίδην δούρι λυτὴν ἐξενάριξεν·
 αὐτὰρ ἀλέξανδρος ἐλένης πόσις καὶ ἑὸς μοιο,
 τυδείδῃ ἐπὶ πῶς τιταίνετο ποιμένι λαῶν,
 σῆλῃ κεκλιμένος ἀνδραμνήτω ἐπὶ τύμβῳ,
 ἴλλαν δαρδανίδαο, παλαιῶν δὴ μοῖρόντος·
 ἦ τοι ὁ μὲν θώρηκα ἀγασσόρε' ἰφθίμοιο,
 αἶνυτ' ἀπὸ σῆθεσφι πανάτολον ἀπώϊδα τ' ὤμων,
 καὶ κόρυθα βριαρὴν· ὅθ' ὅθ' ἔξ πῆχυν ἀνείλκε
 καὶ βάλεν· ὅθ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἐκφυγε χερὸς,
 παρσὸν δεξιτρώϊο ποδός· διὰ θ' ἀμπερὲς ἰδὼς
 ἐν γαῖῃ κατέπιπτο· ὅθ' ὅθ' μάλα ἦδ' ὤ γελάσας,
 ἐκλόχῃ ἀμμήδισσε, καὶ σὺ χόμοτος ἔπος ἦνυδα·
 Β ἐβλιναι· ὅθ' ἄλιον βέλος ἐκφυγεν· ὥς ὄφελόν τοι
 νείατον ὅθ' κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι·
 ὅθ' ὅθ' κεν καὶ πρῶτος ἀνέπνευσαν κακότητος·
 οἳ τί σε πεφρίκτοσι, λέονθ' ὥς μικρότερος ἀντὶ δ'.

Τὸν δ'

Τὸν δ' ὑπάρβυστος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 τοξότα λωβιτῆρ, κέρα ἄλλα παρθενόπιστα
 εἰ μὴ δὴ ἀντίβιον σιωτῶχεσι περικυβέτης,
 ἢ κ' ἄντοι χραίσμοισι βίος κῆταρ φέες ἰοί·
 νῦν δὲ μ' ἐπιρᾶσθαι ταρσὸν ποδὸς, αὔχαι αὐτὰρ
 ὅκ' ἀλέγῳ ὥς εἴ με γυνὴ βάλῃ ἢ παῖς ἄνδρων·
 κωρὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος ὕτιδαντοιο·
 ἢ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμῷ καὶ εἴ κ' ὀλίγον πρὲς παύρῃ·
 ὅξυ βέλος πέλεται καὶ ἀκὴριον αἶψα τίθησι·
 τὸ δὲ, γυναικὸς μὲν τ' ἀμυδροφυοὶ εἴσι παρειαί·
 παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δὲ θ' αἶματι γαῖαν ἐρούθων,
 πύθεται· οἶωνοὶ δὲ πρὶ πλείεσσιν ἐγνώσκουσιν·
 ὣς φάτο· τὸ δ' ὀδυσσεὺς δριμυκλὺς ἐγγύθεν ἐλθὼν·
 ἔστη πρόφθ'. ὃ δ' ὅπιθε καθέζομενος βέλος ὤκνῃ
 ἐκ ποδὸς εἴλκ' ὀδυνῇ δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή·
 ὅτε δὲ φρον δ' ἀνόρησε καὶ ἡνιοχῶ ἐπέτελλε,
 σινυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ·
 οἴωθι δ' ὀδυσσεὺς δριμυκλὺς ὅτε τις αὐτῷ
 ἄρχεων παρέμενεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
 ὅχθησας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ἓν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω· μέγα κὼν κενὸν αἶνε φέβωμαι,
 πληθύνῃ τὰρ βῆσας· τὸ δὲ ρίγιον αἶνε αἰώω
 μῆνος· τὴς δ' ἄλλης δαναῶν ἐφόβησε κρονίων·
 ἀμὰ τίν μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός·
 οἶδ' αὖ γὰρ ὅππῃ κενὸν μὲν ἀποίχονται πολέμοιο·
 ὅς δ' ἐκ δόρις αὖθις μάχῃ ἐνὶ πόντῳ μάλα χρεώ
 ἔσχεσθαι κρατρῶς ἢ τ' ἐβλήτ' ἢ τ' ἐβλήτ' ἄλλον·
 εἰς δ' αὖ τὰ θ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ βῶων στήθεσσι λυθὼν ἀειπάων·
 ὅλσας δ' ἐν μέσσοισι μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντις.

Hom. Iliad.

Q

ὥς δ' ὅτε κῆρυον ἄμρ' ἀνέειπε θαλροῖτ' ἀΐζοντες
 σφύοντα· ὅδ' ἔτι βαθείης ἐν ξυλόχοιο
 θήγων λυκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπῆσι γένυσι,
 ἄμρ' δ' ἔτι αἰώνεται· ὑπὸ δέ τε κόμπος ὀδόντων
 γίνετα· οἱ δὲ μένυσιν ἄραρ δεινὸν περ ἰόντα,
 ὥς ῥά τ' ἄμρ' ὀδυσῆα δ' ἰὶ φίλον ἐαυτὸντο
 προῶν· ὅδ' ἔπειτα πρῶτον λυκὸν ἀμύμονα δῆϊο πῖπν,
 ἔτασεν ὦμον ὑπὲρ βε· μεταλμένος ὀξεί· δαρὶ·
 αὐτὰρ ἔπειτα θόωνα, καὶ ἔννομον ἐξενάριξεν·
 χρυσιδάμαντα δ' ἔπειτα κῆρ' ἵππων αἰξάντα,
 δαρὶ κῆρ' ἀπὸ πρῶτμισιν ὑπ' ἀπείδος ὀμφαλόεως
 νύξεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πέσων, ἔλε γαῖαν ἀγροῦ·
 τῆς μὲν ἔασ'· ὃ δ' ἄρ' ἰπασίδην χάροπ' ἔτασε δαρὶ·
 αὐτοκῆρ' ἰκνῆτον ἀνιγνέος σῶκοιο·
 τῷ δ' ἐπαλεξήσων σῶκος κῆρ' ἰσόθεος φῶς·
 ὅδ' ἔτι μάλ' ἐγγύς ἰὼν, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 Ως δ' ὀδυσσεὺς κλυταίης δόλων ἄτ' ἠδὲ πόνοιο,
 σήμερον ἢ διοῖσιν ἐπὶ ξείνῃ ἰπασίδῃσι,
 τοιῷ δ' ἄνδρ' ἐτακτεῖν εἴς κ' ἐπὶ τούτῳ ἀπύρασ,
 ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δαρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέωης·
 Ως εἰπὼν, ἔειπε κῆρ' ἀπείδα πάντοσε ἴσιν·
 δία μὲν ἀπείδος ἦλθε φάειν ὀβριμον ἔχος·
 καὶ δία θῶρηκος κλυταίης ἀλάλ' ἠρῆρ' ἔειπε·
 πάντα δ' ἀπὸ πλουρῶν χροῖα ἔργαθεν· ὃ δ' ἔειπε
 παλλὰς Ἀθηνᾶν μιχθῆμεναι ἔγκοι φῶς·
 γνῶν δ' ὀδυσσεὺς, ὃ οἱ ἔτι βέλους κῆρ' ἀπείδον ἦλθεν·
 αἶψ' ἔειπε· ἀνὰ χωρὶσας σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 αἶ δ' ἔλ', ἢ μάλα δῆσε κίχνηται αἶψ' ὀλέθρος·
 ἢ τοι μὲν ῥ' ἐμ' ἐπαυσας ἐπὶ πρῶται μάχεσθαι,
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημι φόνον καὶ κῆρ' ἠῆρα μέλαινα,
 ὅματι

ἦματι τῷ δ' ἐπεισάει· μῶ δ' ὑπὸ δρυὶ δαμέντα,
 εὐχος εἰμοὶ δώσεν, ψυχὴν δ' αἶδι κλυτοπώλῳ·
 ἦ καὶ ὁ μὲν φύλα δ' αὐτίς ὑπερέτασ' ἐβιβήκει·
 τῷ δὲ μεταφρεθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν·
 ὦμων μετακτῆς· διὰ δὲ σῆθεσιν ἔλασε·
 δὴ πησεν δὲ πεσὼν ὃ δ' ἐπύλατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ως σῶχ' ἰππῶν ἧε δαΐφρονος ἱπποδάμοιο·
 φθῆσε τέλος θανάτοιο κηχόμενον, ἔδ' ὑπάλυξας·
 αἶ δ' εἰλ' ὅ μιν σοὶ γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 ὅσσ' ἐθαιρήσῃσι θανόντι πρὸς αἰὼν οἰῶσι
 ὦμισσιν ἐρύσῃσι περὶ πτερό πικρὰ βαλόντες·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνῳ κτερίῃσι με δῖοι ἄχαιοί·
 Ως εἰπὼν, σῶκοιο δαΐφρονος ὀβριμον ἔχους,
 εἴσω τε χροὸς εἴληε καὶ ἀπιδὸς ὀμφαλοειδούς·
 αἶμα δὲ οἱ παρθέντος ἀνέλυτο, κῆδε δὲ θυμόν·
 ἔω δὲ μετὰ θυμοὶ ἐπεὶ ἶδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 κεκλόμενοι καὶ ὀμίλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβρισαν·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο αὖτε δ' ἐταίρους·
 πρὶς μὲν ἐπειτ' ἦλθεν ὅσον κεφαλὴ χάλε φωτός·
 ἥϊς δ' αἶεν ἰάχοντος δρηγίλος μινέλαος·
 αἶψα δ' ἄρ' αἶαντα προσεφώνεεν ἔγγυς ἑόντα·
 αἶαν διογενὲς τελαμώνιε κοῖρανε λαῶν,
 ἀμφὶ μ' Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτῷ
 τῷ ἱκέλη· ὡς εἴ βιωάτο μῆνεν ἑόντα,
 πρῶτον ἀπὸ τμήξαντες ἐνὶ κρατὶ ἧ ὕσμινη·
 αἶψ' ἴθι μιν καὶ ὀμίλον· ἀλέξέμεναι γὰρ ἄμεινον·
 δειδῶ μῆτι πάθῃσιν ἐνὶ φώεσσιν ἰονοθεῖς,
 ὁσθλὸς ἰὼν μετὰ λη δὲ ποθὴ δαναοῖσι γένηται·
 Ως εἰπὼν ὁ μὲν ἦρχ', ὃ δ' αἶμ' ἔσπετο ἰσθμείος φῶς·
 ἄρρον ἐπειτ' Ὀδυσῆα δῖὸν φίλον ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶν,

℞ η

Ο ΜΗΡΟΥ

ῥῶδ' ἐ' πορθῶσ' ἴτε δαφροῖνοι θῶδ' ὄρεσφιν,
 ἀμφ' ἑλαφον κερὰν βεβλημένον, ὃν τ' ἐβαλ' ἀνὴρ
 ἰὼ ἀπ' νευρῆς· ἦν μὲν τ' ἤλυξε ποδῶν
 φάτων, ὄφρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γύναι τ' ὀρώρει,
 αὐτὰρ ἐπειδὴ ἦν γε δαμάσσεται ὠκυς οἷσος,
 ὠμοφάγοι μιν θῶδ' ἐν ἔρεσι δαρδάρῃσιν·
 ἐν νέμῳ σκιερῷ ἐπὶ τε λῖν ἦναγε δαίμων
 σίντην θῶδ' μὲν τε διέφρεσαν, αὐτὰρ δ' ἀάπτει,
 ὡς ῥὰ κτ' ἀμδ' ὀδυσηῖα δαΐδρονα ποικιλομήτην,
 ῥῶδες ἐποντο πολλοὶ τε καὶ ἀλκιμοὶ αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
 αἰσων ὧς ἔχει, ἀμῶν νηλεὺς ἦμαρ·
 αἶας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος καὶ τε πύργον·
 σὴ δὲ παρέξ· ῥῶδ' δὲ διέφρεσαν ἀλλυδὶς ἄλλος·
 ἦτοι ἦν μιν ἑλᾶος ἄρῃος ἐξ αὖτ' ὁμίλῳ
 χεῖρὸς ἐ' χωνεῖως θεράπων χεδὸν ἦλασεν ἵππῳ·
 αἶας δὲ ῥῶεσιν ἐπ' ἄλμενος εἶλε δόρυ κλον
 πριαμίδην νόθον ἔδ' ἐπειτα δὲ πάνδοκον ἔτα·
 ἔτα δὲ λύσανδρον, καὶ πύρασον, ἦ δὲ πυλάρτην·
 ὡς δ' ὁπότε πλήθων πταμόδ' πεδίονδε κατῆσι
 χεῖμαρρος κατ' ὄρεσφιν ὁ παζόμενος διὸς ὁμβρῶ;
 πολλὰς δὲ δοῦς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πούκας
 ἐσφέρειται, πολλὰν δὲ τ' αἰδουγέτην εἰς ἄλα βάλλει,
 ὡς ἐφ' ἐπε κλονέων πεδίον ῥέτε φάειμος αἶας,
 δαΐζων ἵππῳ τε, καὶ ἀνέρας· ὃ δ' ἐπ' ἔκτωρ
 πύθετ' ἐπεί ῥα μάχης ἐπ' ἄριστ' ἄμάρνατο πάσης,
 ὃ χθας παρ ποταμοῖο σκαμάνδρου· τῇ ῥα μάλισσᾷ
 ἀνδρῶν τίπτε κέρηνα βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
 νέσσορ' αὖτ' ἀμφὶ μέλαν, καὶ ἀρῆϊον ἰδομένη·
 ἔκτωρ καὶ μετὰ τοῖσιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων·
 ἔχει δ' ἵππῳ σὺν ἡ τε νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
 ἔδ' αὖ

ὅδ' αὖτε πω χάζοντο κελεύθῳ δίοι ἀχαιοί·
 ἢ μὴ ἀλέξανδρος ἐλένης πόσις ἠὲ νόμοιο,
 παῦσιν ὄρισσόντα μαχάονα ποιμένα λαῶν,
 ὃν βριγλώχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον·
 τῷ ῥα πρίδδ' ἔεισαν μένεα πνείοντες ἀχαιοί,
 μή πως μιν πολέμοιο μετακλινέεντος ἔλοιεν·
 αὐτίκα δ' ἰδομένη προσεφώνεε νέστορα δῖον·
 ὦ νέστορ νηληϊάδῃ μέγα κῦδος ἀχαιῶν,
 ἄγρ' εἰ σὼν ὀχέων ἐπιβήσεο, παρ δὲ μαχάων
 βαίνετω· ὅς νῆας δὲ τὰ χεῖς ἔχε μῶνυ χεῖρ' ἵππας·
 διήρ' εἰς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων,
 ἵος τ' ἐκτάμνειν, ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσκειν,
 ὧς ἔρατ', ὅδ' ἀπ' ἔθηκε γρήϊός ἐπὶ ὅτα νέστωρ·
 αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσετο παρ δὲ μαχάων
 βαῖν' ἀσκληπιῷ ὃς ἀμύμονος ἱητῆρος·
 μάστιγι δ' ἵππας, τῷ δ' ἔκ' ἄκοντε τετέλθην·
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
 κενερίωνος δὲ, φῶξ δ' ὀρινομένους ἐνόησεν
 ἔκτορι παρβεβῶς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ἔκτορ νῶϊ κῶς ἐνθάδ' ὀμιλέομεν δαναοῖσιν,
 ἔχατι δὲ πολέμοιο δουσιχέος· οἳ δὲ δὴ ἄλλοι
 πρῶτες ὀρίνονται ἐπιμῖξε' ἵπποι τέ, καὶ αὐτοί·
 αἶψα δὲ κλονέει τελαμώνιος· αἶ δέ μιν ἔγνων·
 αὐτὸν γὰρ ἀμύμονοισιν ἔχει σαῖκος· ἀμὰ καὶ ἡμεῖς
 κείσ' ἵππας τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἐνθα μάλιστ' αἶψα
 ἵππῃς, πεζοῖ τε, καὶ κῆν' ἐρίδα προβαλόντες,
 ἀμύμονος δὲ κῶσι· βοήδ' αἶσβετος ὄρωρεν·
 ὧς ἄρα φωνήσας ἵμασε καλλιῆτοί χεῖρ' ἵππας
 μάστιγι λιγυρή· τοὶ δὲ πληγῆς αἰόντες,
 εἰ μὴ ἔρπον θοὸν ἄρμα μετὰ πρῶας καὶ ἀχαιῶς,

ΟΜΗΡΟΥ

σείβοντες νέκυάς τε, καὶ ἀποΐδασ' αἵματι δ' ἄλυσαν
 νέρβην ἅπασ' πεπάλαντο καὶ ἀντιγυῖα ἀπὸ δὶ φρονό
 ἄς ἄρ' ἄρ' ἰππέων ὀπλίων ῥαθάμιγγας ἔβαλλον·
 αὐτ' ἀπ' ἐπιωήρων· ὁ δὲ ἴετο δαῦμα ὄμιλον
 ἀνδοόμεον· ῥῆξά τε μετάλμενος ἐν δὲ κυδοιμῶν
 ἦκε κρητὸν δαναοῖσι· μίνυθα δὲ χάζετο δαρδός·
 αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν,
 ἔχρει τ', ἀορίτε, μεγάλοισι τε χερμαδίοισιν·
 αἰάντος δ' αἰέεινε μάχην τελαμωνιάδαο·
 ζῶ δὲ πατὴρ αἰανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρει.
 πῇ δὲ ταρῶν, ὅππῃ δὲ βάλεν σάκος ἐπαβόειον.
 πρῶτα δὲ παπῆνας ἐν ὀμίλῃ θηρὶ εὐκωδῶς
 ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γαυδῶς ἀμείβων·
 ὥς δ' αἰθῶνα λέοντα βεῶν ἀπὸ μεσσηλίου
 ἐκάλυπτο καὶ σέτε καὶ ἀνέρεσθ' ἀποΐωται·
 οἳ τέ μιν ἔκ ἐῷσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἐκείσας,
 πάνυ χοῖ ἐκκλινόντες, ὁ δὲ κρητὸν ἐρατίζων
 ἰθύει, αἰετὶ πρὶν θάμεισθ' ἄκοντες
 ἀντίον αἰετῶσι θρασυάων ἀπὸ χερῶν,
 καὶ ὁμοῦ αἰετῶν τὰς τε βρεῖ ἐνύμαος πρ,
 ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιμηδὸς θυμῶ,
 ὥς αἰετὶ ἀπὸ βῶν τετιμηδὸς ἦτορ,
 ἦε πόλλ' αἰετῶν· πρὶ τὸν δ' ἴε νηυσὶν ἀχαιῶν·
 ὥς δ' ὅτ' ἄνους παρ' ἄρ' ἔκταν ἰὼν ἐβίησατο πᾶδας
 γωθῆς ὧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάη,
 κείρετ' εἰσελθὼν βαθὺ λῆϊον, οἳ δὲ τε παῖδες
 τυπῆσι ῥοπαλοῖσι βίη δὲ τι νηπιὴ αὐτῶν,
 σπυδαῖ τ' ἐξήλασαν ἐπεὶ τ' ἐκ ορέατο φορβῆς,
 ὥς τότε πρὶ αἰάντα μέγαν τελαμωνίον ἔδον
 ῥῶσθ' ὑπὲρ θυμοὶ πλέκλυτοί τ' ἐπίκυροι

ἐν αὐτοῖς

νύκοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος αἰὲν ἔποντο·
 αἶδ' δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θύριδος ἄλικης,
 αὐτίς ὑποφρεθεῖς· καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 ῥώων ἱπποδάμων· ὅτε δὲ ῥωπάσκετο φάγιν,
 πάντα δὲ προέεργε θοᾶς ἐπὶ νῆας ὁδούην·
 αὐτὸς δὲ ῥώων καὶ ἄχαιῶν θαυῆ μεσηγυ
 ὑπάμενος· τὰ δὲ δῦρα θρασυάων ἀπὸ χειρῶν,
 ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγιν ὄρμενα ῥοάων·
 πολλὰ δὲ καὶ μεσηγυ πάρος, χροῶ λυγρὸν ἐπαυρεῖν·
 ἐν γαίῃ ἵσαντο λιλαϊόμενα χροὸς αἶσαι·
 τὸν δ' ὥς οἶω ἐνόησ' ἀνείμονος ἀγλαὸς ἦδ' ὅς
 οὐρύπυλος πυκινῶσι βιαζόμενον βελέει·
 σὴν ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δὺρὶ φαεινῷ·
 καὶ βάλε φασισάδην ἀπιστάονα ποιμένα λαῶν·
 ἦ παρ' ὑπὸ πρᾶπιδων· εἴθαρ δ' ὑπὸ γένετ' ἔλυσεν·
 οὐρύπυλος δ' ἐπὶ ὄρεσε καὶ αἶνυτο τούχ' ἐπ' ὤμων·
 τὸν δ' ὥς οἶω ἐνόησεν ἀλέξανδρος θεοοιδὴς
 τούχ' ἐπ' αἰκινύμενον ἀπιστάονος, αὐτίκ' ἔρπον
 εἵλεκεν ἐπ' οὐρυπύλῳ· καέμιν βάλε μηρὸν ὀϊστῷ
 δεξιὸν ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρὸν·
 αἶψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ ἀλεείνων·
 ἦ ὕσεν δὲ διαπρύσιον δαναοῖσι γεγωνῶς·
 Ωῖ φίλοι ὄρητων ἠγήτορες, ἡ δὲ μέδοντες·
 σὴν ἔλελι χθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμῃ
 αἰχμῶδ' βελέει βιάζεται· ὃ δὲ ἐφ' ἡμῖ
 φούξεοθ' ἐκ πολέμοιο δυσιχέος· αἴμα μάλ' αὖτις
 ἵσταθ' ἀμρ' αἶαντα μέγαν τελαμώνιον ἦν·
 Ωῖ εἴρατ' οὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίοι, ἔτασαν σάκε' ὥμοισι κλίναντες·
 δῦρατ' ἀναχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν αἶδ'·

ΟΜΗΡΟΥ

ἦν δὲ μετασφρεθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἔνθεος ἑταῖρων·
 ὧς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς ἀπομένοιο.
 σέσρα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον νηληϊάϊ ἵπποι
 ἰδρῶσαι ἦγον δὲ μαχάονα ποιμένα λαῶν·
 ἔν δ' ἰδὼν, ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 εἰσηκε γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακῆτ' ἐνὶ
 εἰσορόων πόνον ἀπὼν ἰῶκε τε διακρυόεσσαν·
 αἶψα δ' ἑταῖρον ἐὼν παροικλῆα προσέειπεν,
 φθεγγόμενος παρὰ νηὸς· ὅδ' ἐκλίσινθεν ἀνδρῶν,
 ἐκ μολεν ἴσος ἄρ' ἡ κακὴ δ' ἄρα οἱ πέλεν ὄρχη.
 ἔν πρότερος προσέειπε μνηστῆρ' Ἀλκιμος υἱός,
 τί π' ἐμε κικλήσκεις Ἀχιλλεῦ, τί δέ σε χρεῶν ἐμῶ;
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 δῖε μνηστῆράδ' ἐγώ μ' ἐκεχαρισμένε θυμῷ,
 νῦν δ' ἴω πρὶ νῆα τ' ἐμὰ σῆσεσθαι Ἀχαιῶν
 λιασμένους· χρεῶν γὰρ ἰκνέεται ἔκ' ἐτ' ἀνεκτός·
 αἴ μ' ἴθι ναῦ πάρος κ' ἐλθὶ φίλενέστωρ ἔρεϊο,
 ὃν τινα τῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο·
 ἦτοι μὲν τὰ γ' ὀπίθε μαχάονι πάντα εἴοικε
 τῷ ἀσκληπιόδῳ· ἀτὰρ ἔκ' ἰδὼν ὄμματα φωτός·
 ἵπποι γάρ με παρήϊξαν πρὸς αὖ μεμαῖσαι.
 Ως φάτο· πάρος κ' ἐλθὼν ἐπεπείθειθ' ἑταῖρων·
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην νηληϊάδεω Ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα παρυβότειραν.
 ἵππους δ' αὖρυμέδων θεράπων λυέ τοιο γέροντος,
 ἐξ ὀχέων· οἱ δ' ἰδρῶν ἀπελύχοντο χιτῶνων,
 σάντε ποτὶ πνοὴν παρὰ βῆν' ἄλδος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὅθ' ἐκ κλισίην ἐλθέντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθεζον·
 τοῖσι δὲ τοῦ χερυκῆος ἐὺπλόκος ἐκμήδης·
 τὴν

τὴν ἀρετὴν τε νέδοιο γέρων ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύῳ
 θυγατὴρ ἄριστος· ἦν δὲ Ἀχαιοὶ
 ἐξέλον, ὅσων βυλὴν ἄριστ' εἴσκειν ἀπάντων·
 ἦ, σφωτὶν πρῶτον μὲν, ἐπιπροΐηλε βράττειαν,
 πρὶν κυναγόπειαν, ἐϋξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῇ,
 χάλκειον κῆρυον· ἐπὶ δὲ, κρόμμον ποτῶ δ' ἴσον,
 ἦ δὲ μέλι χλωρόν· πᾶρα δ' Ἀλφειὸν ἱερὸν Ἀκτῆον·
 πὰρ δὲ, δ' ἐπ' αὖ πρὶν ἑλλὰς δ' οἴκοθεν ἦ γ' ὄγερα ἴδον
 χρυσεῖοις ἡλίοισι πεπαρμένον· ἔατα δ' αὐτῶ,
 τέσσαρ' ἴσαν· Διοαὶ δὲ πελαγίδος Ἀμφίς ἐκείον,
 χεύσσει νεμέθοντο· δούω δ' ὑποπυθμένον ἦσαν·
 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης,
 πλεῖον ἐόν· νέστωρ δ' ὄγερον ἀμογητὶ ἄειρεν·
 ἐν τῷ ῥά σφιν ὑκίσε γαυὴ εἰκῆα θεῆσσι,
 οἷον πρὸς μιν ἐπὶ δ' Ἀχαιοὶ κνήτυρον·
 κνήστ' Ἀχαιοὶ ἐπὶ δ' Ἀλφειὸν Ἀχαιοὶ πάλαι.
 πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλισε κνηκῶ·
 τῷ δ' ἐπ' αὖ πίνον τ' Ἀχαιοὶ πολυκνηκῶ δ' ἴσαν,
 μύθοισιν τέροντο πρὸς ἀμύλην ἐκείοντο·
 πᾶρ κλῶς δὲ, θύρησιν ἐφίστατο ἰσοθέος Φῶς·
 τὸ δὲ ἰδὼν ὁ γεραίος ἀπὸ θρόνου ὤρτο φάειν·
 ὅς δ' ἄγε χερσὶν ἑλὼν, κατὰ δ' ἐδραίασθαι ἄνωγεν
 πᾶρ κλῶς δ' ἐτέρωθεν ἀνάνετο εἴπετε μῦθον·
 ὅς δ' ἔδος ἔβη γεραίος Διοβρεφῆς, ὅς δ' ἐμὲ πείσεις
 αἰδοῖος νεμεσνιτὸς ὃς με προέηκε πυθέσθαι,
 ὅν τινα τέτον ἄγχις βεβλημένον ἀμύλην καὶ αὐτὸς
 γινώσκω· ὁ δ' ὡς δὲ μάχονα ποιμένα λαῶν·
 νῶ δὲ, ἔπος ἐρέων· πάλιν Ἀγγελος εἴ μ' Ἀχιλλεύῳ·
 οἷ δὲ σὺ δ' ἴδω γεραίος Διοβρεφῆς, οἷος ἐκείνος
 θεῖος ἀνὴρ, τάχα κεν, καὶ ἀνάνετον αὐτίδωτα·

Τὸν δ' αὖ μείβειτ' ἔπειτα γρήνιος ἱππὸς τὰ νείτωρ·
 τίπτε τ' ἄρ' ὦδ' ἀχιλλεύς ὀλοφύρεται ἕως ἀχαιῶν;
 ὅσοι δ' ἠβελίαν βεβλήκται· ἔδ' τοι οἶδε
 πένθεος· ὅσων ὄρωρε κατὰ σπράγν'· οἱ γὰρ ἄριστοι
 ἐν νηυσὶν κέκται βεβλημένοι, ὑτάμενοί τε·
 βέβληται μὲν οὐ τυδείδης κρατὶς διομήδης·
 ὑτάσται δ' Ὀδυσσεύς δριμυλὺς, ἡ δ' ἀγαμέμνων·
 βέβληται δὲ καὶ αὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἷσ' ὦ·
 τῆτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἦγαγον ἐκ πολέμοιο,
 ἰὼ ἀπαίναρ ἦς βεβλημένον· αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 ἐσθλὸς ἐὼν δαναῶν, ὑμῆδεταί· ἔδ' ἐλεάρεθ'·
 ἡ μὲν γὰρ εἰσέκε δὴ νῆες θαυὰ ἄχι θαλάσσης
 ὄρεϊων ἀέκητι πυρὸς δὴ μοιο θέρονται,
 αὐτοῖ τε κτηνῶ μεθ' ἐπιχρῶ· ἡ γὰρ ἐμὴ ἴς,
 εἴθ' οἷα πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπόισι μέλαινα·
 εἴθ' ὥς ἡ βώοιμι· βίη δὲ μοι ἐμπεδὸς εἴη·
 ὥς πῶτ' ἡλείοισι καὶ ἡμῖν νέκος ἐτύχθη,
 ἀμρὶ βοησσάτην· ὅτ' ἐγὼ κτάνον ἱτυμονῆα
 ἐσθλὸν ὅππρ' ὀχίειν· ὅς ἐν ἡλιδι ναετάρ' αἰσεν·
 ῥύσθ' ἐλαυνόμενος ὃ δ' ἀμύνων ἦσι βόεσσιν·
 ἐβλήτ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀκοντί·
 καὶ δ' ἔπεισεν λαοὶ δὲ πρίφρεσαν ἀγροῖσται·
 ληϊδα δ' ἐκ πεδίου σκυελάσασμεν ἡλιθα πολλήν·
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας· ῥῶσα πώλια οἰῶν·
 ῥῶσα συῶν συβόσια· τόσ' ἀπὸ λία πλατέ' αἰγῶν·
 ἵππους δὲ ξανθὰς ἐκφῶν καὶ πεντήκοντα
 πάσσας θηλείας· πολλῆσι δὲ πῶλοι ἐπῆσαν·
 καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεθα πύλον νηληϊὸν εἴσω·
 ἐκνύχιοι προτὶ ἄστυ· νεγρήθει δὲ φρένα νειλῶς·
 ἄνεκός μοι τύχε πολλὰ νέω, πόλεμόνδε κινόντι·

κήρυκε δ' ἐλίζαινον ἄμ' ἠδ' ὀφαινομένηφι,
 τὴν ἱμὲν οἷσι χρεὸς ὠρέλετ' ἐν ἡλίδι δίῃ.
 οἱ δὲ σὺν γρόμοισι πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες,
 δαίτρονον· πολέσιν γὰρ ἐπεὶ χρεὸς ὄρειλον·
 ὥς ἡμεῖς παῖδες κεκμηωμένοι ἐν πύλῳ ἡμῶ·
 ἔλθων γὰρ ἐχέκωσε βίη ἡρακληεή,
 τῶν προτέρων ἐτέων· κατὰ δ' ἔκταθεν, ὅσοι ἄριστοι
 δῶδε κε γὰρ νηληϊὸς ἀμύμονες ἦέες ἡμῶ·
 τῶν, οἷος λιπόμεν· οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο·
 ταῦθ' ὁπρηρηνέοντες ἐπειὸ χαλκοχίτανες
 ἡμέας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωντο·
 ἐν δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βόων κ' παῦ· μέγ' οἶῶν
 εἴλετο κρινάμηνος φεικῆσαι, ἠδὲ νομῆας·
 καὶ γὰρ τῷ χρεὸς μέγ' ὠρέλετ' ἐν ἡλίδι δίῃ
 τέσσαρες ἀθλοπόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσθιν
 ἐλθόντες μετ' αἴθλα· πρὶ γὰρ ἵππος γὰρ ἔμελλον
 θύσεσθαι· τὴν δ' αὖθι ἀνάξ' ἀνδρῶν ἀνείας,
 κέσχεθε τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀρίστ' ἀκαχήμενον ἵππων·
 τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχρηωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων,
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ὅθ' ἦ μιν ἔδωκε
 δεξνέειν· μή τις οἱ ἀνέμβόμενος κίον ἴσῃς.
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἔκστα δειπόμεν· ἀμφὶ τε ἄστυ
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς οἱ δὲ φίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον, ὁμῶς αὐτοὶ τε πολεῖς καὶ μῶνυχες ἵπποι
 παυσιδίῃ· μετὰ δ' ἐσφι μολίονε θωρήσαντο,
 παῖδ' ἐπ' ἐόντ' ὅπῳ μάλα εἶδότε θύριδος ἀλκῆς·
 ἔστ' δὲ τις θρυέεα πόλις ἀπεία κολώνη,
 πλεῖν ἐπ' ἀλφειῷ, νεάτη πύλῳ ἡμαθόεντος·
 πῶς ἀμρεσφάκωντο διαρρῆσαι μεμαῶτες·
 ὡς ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίεθον, ἄμμι δ' ἀθήνη,

ΟΜΗΡΟΥ

ἄγγελος ἦλθε θέυσ', ἀπ' ὀλύμπου θωρήκεσθαι
 ἔννυχος· ὃ δ' αἰέοντα πύλον κατὰ λαὸν ἄγειρε·
 αἰὲς μάλ' αὖ μέγας πολεμίζεν· ὃ δ' ἐμνηστὴρ
 εἶα θωρήκεσθαι· ἀπέκρυψε δὲ μοι ἔπυσ·
 ὃ γὰρ πωτὶ μ' ἔφη· ἴδμεν πολεμῆϊα ἔργα,
 αἰὲς καὶ ὡς ἱπποῖσι μετέπρεπον ἢ μετέροισι·
 καὶ πεζοὶ περὶ ἑὼν· ἐπεὶ ὡς ἄγε νεῖκος ἀθήνη·
 ἔστ' ὅστις ποταμὸς μινυήϊος εἰς ἄλλα βάλλων,
 ἐγγύθεν Ἰωνίης· ὅθι μείνα μεν ἦν δῖαν,
 ἱππῆες πυλίων· τὰ δ' ἐπέριεν ἔθνηα πεζῶν,
 ἔνθεν παυσιδίησιν τάχιστα θωρηχθέντες·
 ἐν δ' οἰοῖ κόμην ἰδὼν ῥόον ἀλφειοῖο·
 ἐνθα δὴ ῥέξαντες ὑπὲρ μιν· ἱβρὰ καὶ ἄλ·
 ταῦρον δ' ἄλφειῷ, ταῦρον δὲ ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ ἀθηναίην γλαυκῶπιδι βῦν ἀγελαίην,
 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθαι κατὰ στρατὸν ἐν τελευτῇ·
 καὶ κατεκοιμήθη μεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἐκείσιν,
 ἀμφὶ ῥόας ποταμοῖο· αὐτὰρ μετὰ θυ μοι ἐπείοι·
 ἀμφίσταντο δ' ἄνδρες διαπραθέειν μεμαῶτες·
 αἰὲς σφιν προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον ἄριστος·
 αὐτὲ γὰρ ἥλιος φαέθων ὑπὲρ χεῖθε γαίης,
 συμφερόμεσθαι μάχῃ δὴ τ' ἀνχομένοι καὶ ἀθήνη·
 αἰὲς ὅτε δὴ πυλίων καὶ ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα· κόμισα δὲ μῶνυ χασ' ἔπυσ,
 μῦθον αἰχμητῆν· γαμβρὸς δ' ἦν αὐγείας·
 πρεσβυτάτην δὲ θυγάτηρ εἶχε ξανθὴν ἀγκυμήδην·
 ἢ ὅσα φάρμακα ἦν, ὅσα πείρει σῦρεϊα χθών·
 ἔν μιν ἐγὼ προσιόντα, βάλλον καλκὴρ εἰς ὄρι·
 ἦριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἔβην δίφρον ὀρούσας·
 σὴν ῥα μετὰ προμάχοισιν· αὐτὰρ μετὰ θυ μοι ἐπείοι,

ἔθροισαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἶδον ἄνδρα πεισόντα
 ἦγεμόν' ἱππῶν, ὃς ὄριπύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόησα κελαινῇ λαίλαπι ἴσος·
 πεντήκοντα δ' ἔλον δῖφρος· δύο δ' ἄμφος ἔχουσιν
 φῶτ' ὁδὸς ἔλον, ὅδ' αὖ ἐμῷ ὑπὸ δ' ἄρ' ἰδ' αὖ μέντες·
 καὶ νῦν κεν ἀκτορίωνε μολῶνι παῖδ' ἀλάπαξαι,
 εἰ μὴ σφωε πατὴρ οὐρυκρείων ἐνοσίχθων,
 εἰ κ' πλέμν' ἐσώσσει χαλῦψας ἠέρι πολλῷ·
 ἔνθα ῥα πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν
 ῥόρρα γὰρ οὖν ἐπόμεθα δῖ' ἀπιδέως πεδίοιο.
 κτείνοντες τ' αὐτῆς, ἀνὰ τ' ἐντὶα χαλὰ λέγοντες,
 ὅρ' ἐπὶ βυπρασίῃς πολυπύρρ' βήσαμεν ἱππας,
 πέρης τ' ὠλενίης καὶ ἀλυσίης, ἔνθα κολῶνι
 κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέβρατε λαὸν ἀθήνη,
 ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πυμάτον λίπον· αὐτὰρ ἄχαιοί·
 ἀπὸ βυπρασίοιο, πύλον δ' ἔχον ὠκέας ἱππας·
 πάντ' ὅς δ' οὐ χεῖρωντο θεῶν δῖ' ἱνέστοριτ' ἀνδρῶν.
 ὥς ἔον· εἴ ποτ' ἔην γε μετ' ἀνδράσιν· αὐτὰρ ἄχιλλεύς,
 οἷος τῆς δ' ὀρετῆς ἀπηνήσεται· ἢ τέ μιν οἶω,
 πολλὰ μετὰ κλαύσεσθαι, ἐπεὶ ἢ ἀπὸ λαὸς ὄληται·
 ὦ πέρων· ἢ μὲν σοί γε μοῖστίος ὦδ' ἐπέτελλεν
 ἦματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ φθίης ἀγαμέμνονι πέμπω.
 νῶϊ δέ τ' ἐνδον εἰόντ' ὅς, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μετάρσις ἠκρόαδ' ὥς ἐπέτελλε·
 πηλῆος δ' ἱκόμεθα δόμους οὐ ναιετάοντας,
 λαὸν ἀγείραντ' ὅς κατ' ἄχαιῶν παρυβοτέρων·
 ἔνθα δ' ἐπ' ὀφθαλμοῖς μοῖστίον οὐροδ' ἐνδον,
 ἢ σὲ σὶ παρ' ὁδ' ἀχιλλῆα, γέροντ' ἱππιάτα πηλῆα,
 πόνον μιν ἔκκευε βοὸς δῖ' ἱππικῶν αὐτῶν,
 αὐλῆς ἐν χορτῶ· ἔχει δὲ χύσειον ἄλειπον,

ΟΜΗΡΟΥ

ποίνδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἶθομένοισι ἱδίοισι·
 σφῶϊ μὲν ἀμρὶ βοῶς ἐπετον κρέα νῶϊ δ' ἐπὶ τῷ
 σῆμει ἐπὶ προθύρῃσι· ταφῶν δ' ἀνόρουσιν ἀχιλλεύς·
 ὅς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών· κῆτὰ δ' ἐδοιόχουσαι ἀνώγει,
 ξείνια τ' οὐ παρέθηκεν· ἅτε ξείνοισι θέμις ἐστίν·
 αὐτὰρ ἐπὶ τάρπημεν ἐδυτύος· ἡ δὲ ποτὶςτος,
 ἔρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων ὑμμεῖς μ' ἔπειθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον· τῷ δ' ἄμρω πόλλ' ἐπέτελλον·
 πηλεὶς μὲν ὦ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' ἀχιλλῆϊ·
 αἰὲν ὀρίσειν κῆρ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 σοὶ δ' αὖθ' ὦ δ' ἐπέτελλε μινούτιος ἄκτορος υἱός·
 τέκνον ἐμὸν, γερῆ μὲν ὑπέρτρεός ὅστιν ἀχιλλεύς·
 πρεσβύτερος δὲ σὺ ἐαι· βίη δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων·
 αἴψ' αὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἡ δ' ὕποθεσθαι,
 κῆρ οἱ σημάειν· ὅδ' ἐπείσεται εἰς ἀγαθὸν περ·
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων· σὺ δὲ λῴθεαι· αἴψ' ἔτι κῆρ νῦν
 ταῦτ' εἴποις ἀχιλλῆϊ δ' αἶσρονι αἴκε πίθηται·
 τίς δ' οἶδ' εἰ κέν οἱ σωὸ δαίμονι θυμὸν ὀρέναις·
 παρειπὼν ἀγαθὴ δὲ παραέρσας ὅστιν ἑτάρεν·
 εἰ δέ τίνα φρεσὶν ἤσι θεοπροπίην ἀλεείνει·
 καέτινά οἱ παρ' ἱνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 αἴψ' αὖ σέ περ προέτω· ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 μυρμιδόνων, αἳ κέν τι φόως δαυαοῖσι γένηαι·
 καέτοι τὰ χεῖρα κῆλὰ δότω πόλεμόν δὲ φέρεσθαι·
 αἳ κέ σε τῷ ἴσκοντ' ἀπόχωνται πολέμοιο
 προῶν· ἀναπνύσῃσι δ' ὀρήτοι υἱὸς ἀχαιῶν
 τεύρομενοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνυσις πολέμοιο·
 ῥεῖα δ' ἀμμήτ' ἐκ κημιότασ' ἀνδράσ' αὐτῇ
 ὥσπερ ἐπὶ πρὸτ' αἴψυ νεῶν ἀπὸ κῆρ κλισιάων·
 ὧς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐπὶ σῆθεωι ὀρίνε·

βῆ δὲ θεῖον παρὰ νῆας ἑπ' ἀγκίδην ἀχιλλῆα.
 αἶψ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας ὀδυάῃος θέσιο
 ἔξε θεῶν πάροκλος ἵνα σφ' ἀγορεύε θέμις τε
 ἦν, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐπιταύχατο βωμοί,
 ἐνθα οἱ οὐρύπυλος βεβλημένος ἀντιβόησε,
 διογενὲς αἰαιμονίδης κατὰ μῆρόν οἱ σῶ,
 σκῆζων ἐκ πολέμου κατὰ δὲ νότιος ῥέιν ἰσχυρῶ·
 ὦμων καὶ κεφαλῆς ἀπὸ δ' ἔλκεος ἄρταλίοιο
 αἷμα μέλαν κελεύριζε νόος, γέμει ἔμπεδος ἦεν·
 τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτειρε μενοιτῖν ἄλκιμος ἦος·
 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 αἰετοὶ δαναῶν ἠγέρουσι ἡδὲ μέδοντες·
 ὥς ἂρ ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἰῆς,
 αἶσιν ἐν βροίη ταχέας κύνεας ἀργέτι διμῶ·
 αἶψ' αἶμαί τοι εἰπὲ διοφρεὲς οὐρύπυλ' ἦρας,
 ἥ ῥ' ἐτι περ χύουσιν πελώριον ἐκ τῶν ἀχαιοί·
 ἡ ἥδη φθίσονται ὑπ' αὐτῶν δαρὲ δαμέντες·
 Ἦν δ' αὖτ' οὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 ἤκετι διογενὲς παρὸ κλεις ἄλκῃσιν ἀχαιῶν
 εἰσέταται αἶψ' ἐν νηυσὶ μελαινῇσι πεισέονται·
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι·
 ἐν νηυσὶ κέεται βεβλημένοι ὑταμενοί τε,
 χρεὼν ὑπὸ βῶων τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἶν·
 αἶψ' ἐμὲ μὲν σὺ αὖ σάωσον ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
 μῆρ' δ' ἔκτα μ' οἵσιν· ἀπ' αὐτῶν δ' αἷμα κελαινὸν
 νίξ' ὕδατι λιαρῷ ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσει
 ἐθλάτ' αἰετοὶ φασὶν ἀχιλλῆος διδιδάχθαι·
 ἐν χείρων ἐδίδαξε δίκαιοτάτος κενταύρων·
 ἐν ποσσὶ μὲν γὰρ προδαλείριος ἡδὲ μαχάων·
 τὸν μὲν καὶ κλειτῆσιν ὀϊστομα ἔλκεος ἔχοντα,

ΟΜΗΡΟΥ

χρηίζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἱπῆρος,
 κείσθαι· ὃ δ' ἐν πεδίῳ πρώων μέγ' ὀξυὸν ἄρῃα·
 Ἦν δ' αὖτε προσέειπε μοιοτίν' ἄλκιμος υἱός·
 πῶς τ' ἄρ' εἰσιτάδε ἔργα, τὶ ῥέξομεν ἀνρύπυλ' ἥρωες;
 ἔρχομαι δ' ἄρ' ἀχιλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσσω·
 ὃν, νέεσθ' ἐπέτελλε γρῆνιος ἦρος ἀχαιῶν·
 αἶψ' ἂν δ' ὧς πρὸ στήθεσσι μεθίσσω τειρομένοιο.
 ἦ καὶ ὑπὸ σέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἄν κλισίην θεράπων δὲ ἰδὼν, ὅπ' ἔχουε βοείας·
 ἐνθά μιν ἐκτανύσας, ἐν μηρῷ τάμνε μαχαίρῃ,
 ὅξυ βέλος πριπυκνέσ' ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινόν,
 σιέξ' ὕδατι λιαρῶν ἐπὶ δὲ ῥίξαι βάλε πικρὴν,
 χερσὶ διατρήσας ὀδυνήφατον ἢ οἱ ἀπάσας
 ἔχ' ὀδυνάσας, ἃ μὲν ἔλκος ἐτέρπειτο, παύσατο δ' αἶμα·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Προβάντες οἱ ῥῶες τῶν ἵππων διαβαίνουσι
 πλὴν τὰ φρον· καὶ τοὶ ἀπαισίου αὐτοῖς φανέν-
 τος οἶων ἔχουσιν πέντε τάξεις διαιρεθέν-
 τες, προσβάλλουσι τῷ τείχει τῶν ἐλλήνων, ἐνθα σαρπη-
 δῶν, ἔπαλξιν κατὰ ποταμὸν ἔκτωρ δὲ λήθη βαλὼν τὰς πύ-
 λας, ἐπέβη τὰς ταυσι, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πάντες ῥῶες.

ΙΛΙΑΔΟΣ

ΙΛΙΑΔΟΣ Μ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Μὺ φῶν παλάμῃσι κῆτῆρι πετῆχος ἀχαιῶν.

Σ ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι μενοιτὶς ἄλκι-
μος ἦος.

ἰὰ τ' αὐρὺ πυλον βεβλημένον. οἳ δ' ἐμάθῃ
χοντο

ἄργεῖοι καὶ φῶν δὲ ὁμιλαδὸν· ὃ δ' ἄρ' ἐμελλε
τάρρος ἔτι χηῖσιν δαναῶν καὶ τῆχος ὕπερθεν
αὐρὺ τὸ ποιήσαντο νεῶν ὕπερ· ἀμφὶ δὲ τάρρῳ
ἤλασαν· ὃ δὲ θεοῖσι δόσαν κλητὰς ἐκ τῶ μβασ,
ὁφράσφιν ἦναι τε θεῶς καὶ ληΐδα πρηνήν·
ἐνὸς ἔχον ῥύοιτο θεῶν δ' ἀέκῃ τι τέτυκτο
ἀθανάτων· τῷ καὶ ἔτι πρὸν χρόνον ἐμπεδον ἦεν·
ὁφρα μὲν ἔκτωρ ζωὸς ἦεν καὶ μήνι' ἀχιλλεύς·
καὶ πριάμοιο ἀνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλε,
τάρρα δὲ καὶ μέγα τῆχος ἀχαιῶν ἐμπεδον ἦεν·
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν φῶν θάνατον ὄασι ἄριστοι,
πρηνεῖς δ' ἄργεῖων οἱ μὲν δάμεν, οἳ δ' ἐλίποντο,
πέρθετο δὲ πριάμοιο πόλις δὲ καὶ τῷ ἐνιαυτῷ,
ἄργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐβ πατρὶ δ' ἐβησαν,
δὴ τότε μητιόωντο πρσιδάων καὶ ἀπόλλων,
τῆχος ἀμαλδαῶα πταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
ὄασι ἀπ' ἰθάκων ὀρέων ἄλαδὲ προρέεσι,
ῥῆσος θ' ἐπὶ πόρος τε, κέρησός τε, ῥοδιδός τε·
γρήνικός τε καὶ αἰσηπος, διός τε σχέμανδρος,
καὶ σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ πρυφάλαια
καὶ ππεσον ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.

Hom. Iliad.

R

ΟΜΗΡΟΥ

τῶν πάντων ὁμῶς σῶματ' ἔπραπε φοῖβος ἀπὸλλων,
 ἐννῆμαρ δ' ὅθ' ἰείραται ῥῶν· ὅθ' ἄρα ζῶε
 σωεχὲς, ὅφρα κὲ θάλαμον ἀλίπλοα τείχεα θείη.
 αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρας κρίαναν
 ἦγχετ' ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμέλια κύμασι πέμπε
 φηρῶν καὶ λαῶν, τὰ θέσαν μοχλόντες ἀχαιοί·
 λεία δ' ἐπέησεν παρ' ἀγαρρόν· ἐλλήσποντον αἰ
 αὐτίς δ' ἠϊόνα μεγάλην φάμαθοισι κέλυφε,
 τείχος ἀμαλδυνάσ· προαμύς δ' ἔπρεφε νέεσθαι
 καὶ ῥῶν· ἦ περ πρόθεν ἵεν καλλίρροον ὕδωρ·
 ὥς ἄρ' ἐμειλλον ὅπιαθε πσειδάων καὶ ἀπὸλλων
 θησέμεναι· ἄρτε δ' ἄμρ' ἰ μάχη, ἐνοπή τε διδύχαι
 τείχος ἐϋδμιτον κενάχιζε δὲ δούρατα πύργων
 βαλλόμεν' ὀργεῖοι δὲ διὸς μάστιγι δαμέντες,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐέλμενοι ἰχθυόωντο,
 ἔκτορα δειδιδότες κρατρὸν μῆτωρα φόβοιο·
 αὐτὰρ ὁ γ' ὥς τ' ἠπρόθεν ἐμάρνατο ἴσος ἀέλη·
 ὥς δ' ὅταν ἐν τε κίεαι καὶ ἀνδράσιν θηρυτῆσι,
 κέπριος ἠέ λείων σρέφεται ἀνένι' βλεμεάνων·
 οἱ δέ τε πυργιδὸν σφείας αὐτὰς δόττωάντες,
 ἀντίοι ἴστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειαῖς
 ἀχμὰς ἐκ χειρῶν, τὸ δ' ὅποτε κυδάλιμον κῆρ
 ταρβεί, ὅθ' ὀβείται, ἀγνορίη δέ μιν ἔκτα·
 ταρφέα τε σρέφεται σίχας ἀνδρῶν περὶ τίζων.
 ὅππῃ τ' ἰθύσῃ τῇ τ' εἴκῃσι σίχες ἀνδρῶν·
 ὥς ἐκτωρ ἂν ὁμίλον ἰὼν ἐλίανθ' ἐταίρους,
 τάρρην ἐποτρυνῶν διαβαινέμεν· ὅθ' οἱ ἵπποι
 πῆλων ὠκύποδες· μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
 χεῖλεϊ ἐρεσάότες ἀπὸ γὰρ δειδίμετο τάρρος
 αὐρεῖ· ὅθ' ἄρ' ὑπέρβορέην χεδόν· ὅτε περῆσαι
 ῥηϊδίη·

ῥηϊδίη κρημνοὶ πόρ' ἐπιρρεφές πρὶ πάσαν,
 ἔτασαν ἀμροτέρωθεν ὕπρθεν δὲ σκολόπειον
 ὄξεσιν ἠρήρει τὸς ἔτασαν ἕξ ἀχαιῶν,
 πυκνὸς καὶ μεγάλῃς δαΐτων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
 ἐνθ' ἔκεν ῥέ αἶψος ἐὺβροχον ἄρμα τιταίνων
 ἐσβαλὴν πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέεσι·
 δὴ τότε τυλυδάμας θρασυὺν ἔκτορα εἶπε παρασάς·
 ἔκτορ τ' ἠδ' ἄλλοι προῶν ἀγροὶ ἠδ' ἐπικύρων,
 ἀφραδέως διὰ τάρρον ἐλαύνομεν ὠκέας Ἴππας·
 ἦ δὲ μάλ' ὄργαλὴν πρᾶαν σκόλοπες πόρ' ἐν αὐτῇ
 ὄξεες ἔσσιν· ποτὶ δ' αὐτὸς τείχος ἀχαιῶν·
 ἐνθ' ὕπως ἄξι καταβήμεναι ὕδ' ἰμάχεσθαι
 ἔπ' αὖσι· σῆνος γὰρ ὅθι πρῶσεσθαι οἴω.
 εἰ μὲν πόρ' δὴ πάχυν καὶ καὶ φρονέων ἀλαπάξῃ
 ῥέ αὖ φιβρεμέτης, προῶσι δὲ βύλετ' ὀρήν·
 ἦ τ' αὖ ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τὸ το γένεσθαι,
 νωνυμένους ἀπλῆσθαι ἀπ' ἄρρεος ἐνθα δ' ἀχαιῶν·
 εἰ δὲ χ' ὕπρ' ἐφωσι παλίωξιν δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν, καὶ τάρρῳ ἐπιπλήξωμεν ὀρυκτῇ·
 ἢ κ' ἔπειτ' οἴω ὕδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἀφ' ὀρρον ποτὶ ἄστυ ἐλιχθέντων ὑπ' ἀχαιῶν·
 αἴ μ' ἀρεθὺς αἶν' ἐγὼ εἶπω πειθώμεθα πάντες,
 ἔπ' αὖ μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάρρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν ταύχεσι θωρηχθέντες·
 ἔκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 ὕμνεον· εἰ δ' ἠσφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφ' ἡπῆαι.
 ὦς φάτο τυλυδάμας· ἄδ' ἔκτορι μῦθος ἀπήμων·
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν ταύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·
 ὕδ' ἰμὼ ἄλλοι προῶς ἐπ' Ἴππων ἠγέρεοντο,
 αἴ μ' ἀποβάντες ὄρεσαν, ἐπ' ἴδον ἔκτορα δῖον·

ΟΜΗΡΟΥ

ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἔψ' ἐπέτελλεν ἔκθετος,
 ἵππυς αὖ κ' ἐπὶ κῆρμον ἐρυκόμενος αὐθ' ἐπὶ τάρφρῳ
 οἱ δὲ διὰ σάντες σφέας αὐτὺς δρῶντες,
 πένταχα κοσμηθέντες, ἃ μ' ἤνεμον αἶν' ἔποντο·
 οἱ μὲν ἃ μ' ἔκτορ ἴσαν, κ' ἃ μύμωνι πρυδάμαντι,
 οἱ πλεῖστοι κ' ἄριστοι ἔσαν· μέμασαν δὲ μάλιτα
 τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι·
 καὶ σφιν κενερίδης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσθιν
 ἄλλον κενερίδαο χρεῖνα κέλλιπεν ἔκτορ·
 τῶν δ' ἑτέρων, Πάρις ἦρχε, κ' Ἀλκίβοος κ' Ἀντήνωρ
 τῶν δὲ τριῶν, ἔλενος κ' Ὀδυσσεύς θεοειδής,
 ἦε δ' ὡς πριάμοιο τρίτος δ' ἦν ἄσιος ἥρως·
 ἄσιος ὕρτανίδης, ὃν δ' ὀσβήσεν φέρον ἵπποι,
 αἰθῶνες μεγάλοι ποταμῷ ἄπο σελλήντος,
 τῶν δὲ τεσσάρων ἦρχεν εὖς παῖς ἀρχίσσα
 αἰνείας· ἅμα τῷ γε δ' ὡς ἀντήνωρος ἦε·
 δόχελοχός τ' ἀχέμας τε μάχης αὖ εἰδότε πάσης·
 σαρπηδῶν δ' ἠγήσατ' ἀνακλειτῶν ἐπικύρων·
 πρὸς δ' ἔλετο γλαῦκον, κ' Ὀδυσσεύς ἀστροπαῖον·
 οἱ γὰρ οἱ εἴσαντο διακρίδ' εἶναι ἄριστοι
 τῶν ἄλλων, μετὰ γὰρ αὐτὸν δ' ἔπρεπε κ' ἰδὲ πάντεσσι
 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βδέαι,
 βῆν' ῥ' ἰθὺς δαναῶν· λελημένοι δ' ἐφ' ἔσαντο
 χησέειν, αἳ ἐν νηυσὶ μελαίνῃσι πησέειν αἶε·
 ἐνθ' ἄλλοι πρῶτες πηλέκλητοί τ' ἐπίμυροι,
 βυλῇ πρυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
 αἳ δ' ἔκ' ὕρτανίδης ἔβλε' ἄσιος ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 αὐτοὶ λιπὲρ ἵππυς τε, κ' ἡνιόχον θροάποντα·
 αἳ δ' αὖ αὐτοῖσιν πέλασιν νῆαςι θοῇσι
 νῆπιος· ὃ δ' ἄρ' ἔμελλε κ' ἐκθ' ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
ἵπποισιν

ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν,
 ἃ ἄπονος ἦσεν ποτὶ ἱλίον ἠνεμόεσσιν·
 πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώπυμος ἀμφεκέλευεν·
 ἔχρει ἰδομένης ἀγῶν δαυκαλίδας·
 εἶσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ὄρισερὰ τῇ πρὸ ἀχαιοί·
 ἐκ πεδίοιο νύοντο σῶν ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν·
 τῇ ῥ' ἵππυς τε καὶ ἄρμα διήλασεν· ὅδ' ἐπύλησιν
 οὐρ' ἐπικεκλιμένας σκηνίδας καὶ μακρὸν ὄχλῳ·
 αἷ' ἀναπέπτα μέγας ἔχον ἄνδρες εἴτιν' ἑταῖρον·
 ἐκ πολέμου φεύγοντα σώσειαν μετ' ἀνῆας·
 τῇ ῥ' ἰδὺς φρονέων ἵππυς ἔχε, τοῖδ' ἄμ' ἐποντο
 ἐξέα κεληγότες· ἔβαντο γὰρ ὑμῖν ὄχευς
 χηῖσθ'· αἷ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι
 νῆπιον· ἐν δὲ πύλῃσι δὴ ἄνδρας εὖρον ὄριςυς,
 ἦσ' ὑπρὸ θυμὸς λαπιθεῶν ἀχμηταῶν·
 ἦν μὲν περὶ θῶος ἦα κρατρὸν πολυποίτην·
 ἦν δὲ λεοντήα βροτολοιστῶ ἴσον ἄρηι·
 τὸ μὲν ἄρα προπάροισι πυλάων ὑψηλάων
 ἔπασσαν ὥς ὅτε τε δρυῖς ὕρεσιν ὑψηλῶν
 αἰτ' ἄνεμον μίμνεσι καὶ ὑετὴν ἡμάτε πάντα,
 ῥίξουσιν μεγάλησι διηνεκέῃσ' ἄρα ῥῖαι,
 ὥς ἄρα τὸ χεῖρ' αἰ πεποιθότες ἢ δὲ βίηφι,
 μίμνον ἐπρὸ χόμενον μέγαν ἄσιον ὅδ' ἐρέβοντο·
 οἳ δ' ἰδὺς πρὸς τεῖχος ἐϋδμιτον βόας αἶας
 ὑψὸς ἀναχόμενοι, ἔκιστον μέγ' αὖ ἀλαλητῶ·
 ἄσιον· ἄμ' ὁ ἀνακταὶ καὶ ἰαμενὸν καὶ ὄρεσιν,
 ἀσιδῶν τ' ἀκρόμαντα, θόωνά τε, οἰνόμενόν τε·
 οἳ δ' ἦτοι εἰς μὲν ὑμνήμιδας ὄχευς
 ὄρνυσσιν, ἐν δὲ ὄντες ἀμύκισθαι πρὶ νηῶν·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσπόμενους ἐνόησαν

ΟΜΗΡΟΥ

βῶας, ἅτ' αὖρ δαναῶν γένετ' ἰαχί τε φόβος τε
 ἐκ δὲ τῷ ἄρ' ἔσαντε πυλάων πρόθε μαχέσθην,
 ἀγροτέροισι σύειν ἐοικότ'· τῷ τ' ἐν ὄρεσιν,
 ἀνδρῶν ἢ δὲ καυῶν δέχεται κολοσυρπὴν ἰόντα,
 δοχμῶτ' αἴοντες πρὶ σφίσιν, ἄγρυπτον ὕλην
 πρυμνήν ἐκτάμνοντες, ὅτε καὶ κόμπος ὁ δόντων
 γίνεταί· εἰσὶ δὲ τις βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔληται,
 ὥς τῶν κόμπη χαλκὸς ἐπὶ σῆθεσφι φαεινός,
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατῶς ἐμάχοντο,
 λαοῖσι καὶ θυπρθε πεποιθότες, ἢ δὲ βίηρι.
 οἳ δ' ἄρα χρ' μαδί' οἱσιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων,
 βάλλον ἀμειψόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων,
 νηῶν τ' ὠκυπόρων, νιφάδ' δ' ὥς πίπτον ἔραζε,
 αἷς τ' ἄνεμος ζαῆς νέρεα σκιδέντα δονήσας,
 ταρφείας κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πηλυβοτείρῃ,
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλε' ἔρπον ἢ καὶ ἀχαιῶν,
 ἢ δὲ καὶ ἐκ βῶων· κόρυθ' δ' ἀμρ' αὖτον αὐτέων,
 βαλλόμενοι μυλόκεαι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
 δὴ ῥά τ' ὅτ' ὤμωξέν τε, καὶ ὡς πεπλήγετο μηρῷ,
 αἴσιος ὕρτακίδης, καὶ ἀλασησας ἔπος ἠύδα·
 Ζεὺς δ' αὖ πάτερ ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοφρονέης ἐτέτυξο
 πάχυν μάλ', ὃ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας ἀχαιῶς
 χήσειν, ἢ μᾶτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
 οἳ δ' ὥς τε σφῆκες μέσον αἶθλοι ἢ δὲ μέλισσαι,
 οἰκία ποιήσωνται ὁδῷ ἐπὶ παταλόεσσι,
 ὅτ' ἀπλείπῃσι κοῖλον δόμον, ἀμὰ μένοντες
 ἄνδρας θηριτῆρας ἀμειβόμενοι πρὶ τέκνων,
 ὥς οἳ γ' ἐκ ἐθέλῃσι πυλάων καὶ δὴ ἰόντες
 χάλασθαι, πρὴν γ' ἢ ἐκτακτάμεν, ἢ ἐάλῃναι·
 ὣς ἔφατ'·

ὧς ἔφατ'· ὃ δὲ Διὸς πῆθεν φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
 ἔκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβύλετο κύδος ὀρέξαι·
 ἄλλοι δ' ἄμ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν·
 ἄργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὥς πάντ' ἀγορεύσαι.
 πάντῃ γὰρ πρὶ τέχῃος ὀρώρῃ θεοπιδὰς πῦρ
 αἰὲν ὄν· ὁ γὰρ δὲ καὶ ἀχνύμενοί πρ' ἀνάγκη,
 θηῶν ἢ μαύοντο· θεοὶ δ' ἀκχεύοντο θυμὸν
 πάντες, ὃ σοι δ' ἀνὰ οἴσι μάχης ἐπιτάρροβοι ἦσαν·
 σὺ δ' ἐβάλον λαπὶσσι πόλεμον καὶ δ' ἡϊότητα·
 ἐνθ' αὖ περὶ θόον ἦδ' κρητερὸς πολυποίτης,
 δ' ὅρ' βάλεν δάμασσαν καυέης διὰ χαλκοπαρήν·
 ὃ δ' ἄρα χαλκείῃ κόρυς ἔχεθεν· ἀνὰ δὲ πρὸ
 αἰχμῇ χαλκείῃ ῥῆξ' ὀστέον· ἐγκέφαλος δὲ
 ἐνδον ἄπασ' ἐπετάλαντο, δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τα πύλωνα καὶ ὄρμενον ἐξενάρξεν
 ἦδ' ἀντιμάχοιο· λεοντάδ' ὅλος ἄριστος,
 ἔπ' ὀμχον βάλε δ' ὅρ' κατὰ ζωστήρα τυχήσας·
 αὐτὸς δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσάμενος ξίφος ὀξὺ,
 ἀντιπάρην καὶ πρῶτον ἐπαΐξας δι' ὀμίλῃ,
 πλῆξ'· αὐτοχέδιν· ὃ δ' ἄρ', ὕππιος ὕδ' ἐρείσθι
 αὐτὰρ ἐπεὶ μένων καὶ ἰάμενδον καὶ ὀρέσθι,
 πάντας ἐπαυτέρως πέλασεν χθονὶ πηλυβοτείρῃ·
 ὃρ' ὃ δ' τὸν ἀνάρκον ἀπ' ἔντεα μαρμαέροντα,
 τόφρ' οἱ πηλυδάμαντι καὶ ἔκτορι κῦροι ἔποντο,
 οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν· μέμασσαν δὲ μάλιστα
 τεύχεος τε ῥῆξαι καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας·
 οἱ ῥ' ἐτι μὲν ἔριον ἐφ' ἐπαύτερες παρὰ τάρῃ·
 ὅρ' οἱ γὰρ σφιν ἐπῆλθε πρὶ σέμεναι μεμαῶσιν,
 αἰετὸς ὕψιπέτης ἐπ' ὀριπρὰ λαὸν ἔειρων,
 φοινῆεντα δ' ὀκνοντα φέρων ὀνύχεσι πέλωρον,

Ο ΜΗΡΟΥ

ζῶν ἐτ' ἀσπύροντα· καὶ ἔγω λήθετο χαρμῆς·
 μόφε ἰδὼν αὐτὸν ἐχόντα κατὰ σῆθος πρὶ δειρῆν,
 ἰδνωθεὶς ὀπίσω ὁδ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμαῖζε
 ἀλγίστασ' ὀδυνῆσι· μέσῳ δ' ἐνὶ χεῖββαλ' ὁμίλῳ·
 αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοῆσ' ἀνέμοιο·
 φῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
 κείμενον ἐν μέσσοις, διὸς τέρας αἰγιόχοιο·
 δὴ τότε πηλυδάμασ θρασυὸν ἔκτορα εἶπε παρατάς·
 ἔκτορ αἰεὶ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήεις ἀγορήσιν
 ἐσθλὰ φραζομένῳ· ἐπεὶ ὅδε μὲν ὅδε ἔοικεν·
 δὴ μὲν ἔόντα παρέξ ἀγορεύεμαι ὅτ' ἐνὶ βυλῇ,
 ὅτε ποτ' ἐν πλέμῳ σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξην·
 ταῦ δ' αὐτ' ἐξερέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἀρίστα·
 μὴ ἴσμεν δαναοῖσι μαχησόμενοι πρὶ νηῶν·
 ὥδε γὰρ ἐκ τελέεσθαι ὀϊόμαι, εἴετέον γε
 πρῶσιν ὁδ' ὄρνις ἐπῆλθε περισέμεναι μεμαῶσιν
 αἰετὸς ὤφιπέτης· ἐπ' ὅρις βάλαν' ἔεργων·
 φοινῆντα δράκοντα φέρων ἐνύχαισι πέλωρον
 ζῶν, ὅραρ δ' ἀφείηκε πάρος φίλα οἰκί' ἱκέσθαι,
 ὅ δ' ἐτέλειε φέρων δόμεναι τεκέων ἐοῖσιν,
 ὥς ἢ μῆς εἴπῃ τε πύλας καὶ τείχος ἀχαιῶν
 ῥηξόμεθα σθένει μεγάλῳ· εἴξωσι δ' ἀχαιοί·
 ὅ κ' ὁ μὲν παρὰ ναῦφιν ἐλυσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα·
 πολλὰς γὰρ φῶων καταλείβομεν, ὅς κεν ἀχαιοὶ
 χαλκῷ δηϊώσωσιν ἀμεινόμενοι πρὶ νηῶν,
 ὥ δ' ἐχ' ὅ κ' ἵναίτο θεοπρόπς, ὅς σάφα θυμῷ
 εἰδείη τρώων, καὶ οἱ πειθοίαιτο λαοί·
 Ἦν δ' ἄρ' ὑπόδραϊδων, προσέρην κορυθαίολος ἔκτωρ·
 πηλυδάμα, σὺ μὲν ὅκ' ἐτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἴσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τὸ δὲ νοῆσαι·
 εἰ δ' ἐτίει δὴ τῶτος ἀπὸ σπυδαῆς ἀγορεύεις,

ἔξάρα δῆτοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί·
 οὐδὲ κέλεαι ζηνὸς μὲν ἱριγδύποιο λαθέσθαι
 βυλέων· ὥς τέ μοι αὐτὸς ὑπέχετο καὶ κατένευσεν·
 τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπῆρύγῃσι κελεύεις
 πείθεσθαι· τῶν ἔτι μεταβέπομι' ἔδ' ἀλεγίζω,
 εἴτ' ἐπιδέξιν' ἴωσι πρὸς ἡῶ τ' ἡελίδντε,
 εἴτ' ἐπ' ὄριπερὰ, τοίγ γε ποτὶ ζόρον ἠερόεντα
 ἢ μείς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βυλῇ,
 οὐδ' πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι πρὶ πάσης·
 τίπτε σὺ δειδαίκεας πόλεμον καὶ δειότῃτα;
 εἴπρ' ἄρ' ἄλλοι γε πρὶ κτεινόμεθα πάντες
 νηυσὶν ἐπ' ὀρχέων, σοὶ δ' ἔδρος ἐς ἀπολέσθαι.
 ἔνθα γὰρ τοι κραδίη μινεδνῆος, ἡδὲ μαχῆμων·
 εἰ δὲ σὺ δειότῃτος ἀρέξεαι, ἢ τιν' ἄλλον
 παρθράμενος ἐπέειν ἀποτρέψεις πλέμοιο,
 αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δυνεῖ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεαι.
 ὦ δ' ἄρα φωνήσας ἠγρήσατο· τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο,
 ἡχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ ζῶε τρῖς κίεραυνος
 ὥρσεν ἀπ' ἰθάκης ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
 ἡδ' ἰθὺς νηῶν κοινήν φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 θέλγε νόον· ἔωσ' δὲ καὶ ἔκτορι κῦδος ὄπαζε·
 τὰς πρὸ δὴ τράϊας πεποιθότες, ἡδὲ βίηφι,
 ῥήγνουσαι μέγα τείχος Ἀχαιῶν περὶ ἡτίζον·
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον, καὶ ἔρειπον ἐπάλεξεν,
 σήλασ τε προβλήτας ἐμόχλειον· ὥς ὅτ' Ἀχαιοὶ
 πρῶτασ ἐν γαίῃ θέσαν, ἔμμεναι ἔχματα πύργων·
 τὰς οἱ γὰρ ἔρυον, ἔλποντο δὲ τείχος Ἀχαιῶν
 ῥήξειν· ὅτε νύ πω δαναοὶ χάζοντο κελεύθῳ·
 αἰὲς οἶγε ῥινόισι βοῶν φράξαντες ἐπάλεξε.
 βάλλον ἀπ' αὐτάων δειῖς ὑπὸ τείχος ἰόντας.

Ο ΜΗΡΟΥ

ἀμροτέρω δ' αἶαντε κελουτιόων τ' ἐπὶ πύργων,
 πάντοσε, φοιτήτην μένος ὀβραύνοντες ἀχαιῶν.
 ἄλλον μείλιχίσις, ἄλλον περὶ οἷς ἐπέεσσιν
 νείκεον, ὃν τινα πάχυν μάχης μεθιέντα ἴδοιεν.
 ὦ φίλοι ἄρχεῖων, ὃς τ' ἐξοχος, ὃς τε μεσήρης,
 ὃς τε χρεϊότερος· ἐπεὶ ὅπως πάντες ὁμοῖοι
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ναῦ ἔπλετο ἔργον ἅπασιν.
 καὶ δ' αὐτοὶ τοῖ δέ πρηνώσκετε, μή τις ὀπίσσω
 τεβάρθω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκῶν.
 αἴμα πρόσω ἴεσθε, καὶ ἀμύλοισι κέλεσθε.
 αἶκιν ζῆλα δῶνσιν ὀλύμπιος ἀπεροπιτῆς.
 νείκος ἀπώσασμένους διήκεις προτὶ ἄστυ δίοσσε.
 ὥς τῶ γε προβοῶντε, μάχην ὠβρυνον ἀχαιῶν.
 τῶν δ' ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπῃσι θαμναὶ
 ἡματι χειμρίῳ, ὅτε τ' ἄρετο μητίετα ζῆλα
 νιφόμεν ἀνθρώποισι πικρὰ σκόμενος τὰ ἄκῃλα,
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον ὄρρα καλύψῃ,
 ὅφρ' ἡλῶν ὀρέων κορυφάς· καὶ πρῶντας ἀκρῆς,
 καὶ πεδίῳ λωτῶντα, καὶ ἀνδρῶν πύονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' αἰὲς πολίης κέχσται λιμέσι τε καὶ ἀκταῖς,
 καὶ μὲν δέ μιν προσπλάξον ἐρύκεται, ἄλλα τε πάντα
 εἰλύεται καὶ ὕπρ' ὅτ' ἐπιβρίσῃ διὸς ὀμβρος,
 ὥς τῶν ἀμροτέρωσιν λίθοι πωτῶντο θαμναί.
 αἶμα δ' ἄρ' ὅς προῶσας, αἶμα δ' ἐκ βῶων ὅς ἀχαιῶν
 βαλλομένων· ὃ δὲ τείχος ὑπὲρ πᾶν δῖος ὀρώρεθ,
 ὃ δ' ἂν πῶ τότε γε βῶες καὶ φαίδιμος ἔκτωρ,
 τείχεος ἐρῆσαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχλῳ,
 εἰ μὴ ἄρ' ἔδον ἐὼν σαρπηδόνα μητίετα ξύς.
 ὦρσεν ἐπ' ἀρχαίοισι λέονθ' ὥς βρυσὶν ἐλιξιν.
 αὐτίκα δ' ἀπείδω καὶ πρόσθ' ἔχετο πάντοσε ἴσσην,
 καὶ λὴν χαλκείην ἐξήλατον ἡ ἄρα χαλκῆς

ἤλασεν ἔντοθεν δὲ βοείας ῥά τε θαμναίῃς.
 χρυσείοις ῥά βδοίσι δῖνενέσι περικύκλον.
 πῶν ἄρ' ὅ γε πρόθεν χολέουσι δόσθ' ἔτι νάων,
 βῆρ' ἴμεν ὥς τελέων ὀρεσίβορος, ὅς τ' ἐπιδανὴς
 διρὸν ἐν κρηῶν κέλεται δέ εἰ θυμὸς ἀγῆνωρ,
 μήλων περιήσονται, καὶ ὅθ' πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν.
 εἴ περ γὰρ χ' ἄρῃσι παρ' αὐτοῖσι βώτορας ἀνδράσ
 σωκυσι καὶ δόρῃσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 ἢ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε παθμοῖο δίδεσθαι.
 αἷ' ὅ γ' ἄρ' ἠὲ ἤρταξε μετάλμενος, καὶ αὐτὸς
 ἐβλητ' ἐν πρώτοισι θεῆς ἀπὸ χηρὸς ἀκοντι,
 ὥς ῥα ῥ' τ' ἀντίθεον σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
 τεῖχος ἐπαΐξει, δία τε ῥήξασθαι ἐπαλξείσ.
 αὐτίκα δὲ γλαυκὸν προσέρη παῖδ' ἰππολόχοιο.

Γ λᾶνκε· τίη δὲ νῶϊ τετιμῆμεθα μάστιγι,
 ἔδρητε, κρείσσιν τε, ἰδὲ πλείοις δὲ πάσιν
 ἐν λυκίῃ· πάντες δὲ θεὸς ὥς εἰσορόωσι.
 καὶ τέ μορος νεμόμεθα μέγα ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
 καλὸν φυταλῆς, καὶ δόρυς πυροφόροιο.
 πῶ, ναῦ καὶ λυκίοισι μετὰ πρώτοισιν ἔδντας,
 εἰπάμεν, ἠδὲ μάχης καὶ στερῆς ἀντιβολῆσαι,
 ὄφρα τις ὧδ' εἴπῃ λυκίων πύκα θωρηκτάων.
 ἢ μὲν ἀκλειῆς λυκίην κατακοιρανέουσιν
 ἢ μέτροι βασιλῆες· ἔδασί τε πόνον μῆλα.
 οἶνον δ' ἔξαιτον μελινδία· αἷ' ἄρα καὶ ἰς
 ἐθάλη· ἐπεὶ λυκίοισι μετὰ πρώτοισι μάχονται.
 ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τὸν δὲ φυγόντες,
 αἰεὶ δὲ μέλλοιμεν ἀνὴρ τ' ἀθανάτη τε
 ἔσεσθαι, ἢ τέκεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχόμεν,
 ἢ τέ κε σετέλλοιμι μάχην ὅθ' κυδίαν γραν.
 καὶ δ' ἐμῆς γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσι θανάτοιο

ΟΜΗΡΟΥ

μυρία· ὅς τ' ἐκείν' ἐφυγὼν βροτὸν ὅδ' ὑπαλυσέαι
 ἴομεν, ἡέτω κῦδος ὀρέξομεν, ἡέτις ἡμῖν.
 Ω' εἶφατ'· ὅδ' ἡλαῖος ἀπεβόρετ' ὅδ' ἀπίθησε.
 τῷ δ' ἰθὺς βήτην λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε·
 τῷ δ' ἰδὼν, ῥίγησ' ὕδ' ἐπετεῶ μενεαθῆς.
 τῷ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κειρόμενα φέροντες·
 πᾶπληνεν δ' ἀνὰ πύργον ἀχαιῶν, εἴτιν' ἴδοιτο
 ἡγεμόνων· ὅς τις οἱ ἀρὴν ἐταροῖσιν ἀμείψοι.
 ὅδ' ἀνόησ' αἰῶντε δῶ πολέμῳ ἀκορήτω
 ἔστασθε· τῶ κρὸν τένεον κλισίηθεν ἰόντα
 ἔγγυθεν· αἰὲν ὅπως οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν.
 ῥῆσος γὰρ κτύπος ἦεν αὐτῇ δ' ὕρανδον ἦκε.
 βαλλομένων σαικῶν τε καὶ ἰπποκόμων προυφαλῶν,
 καὶ πυλέων· πάσας γὰρ ἐπώχετο· τοὶ δ' ἐκτ' αὐτὰς
 ἰσάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
 αἰψὰ δ' ἐπ' αἰῶντα προΐει κῆρυξ βοῶπιν·
 ἔρχεο δ' ἔε βοῶπα, θέων αἰῶντε κέλευσον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ δ' ἄρ' ἢ ὃ χ' ἄριστον ἀπάντων
 εἴη· ἐπεὶ τάχα τῇδε τεταύξεται ἀπὺς ὀλεθρος·
 ὅδε γὰρ ἔβρισαν λυκίων ἀγροῖ, οἳ τ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'
 ζαχρηῖς· τελέθουσι κατὰ κρατράς ὕσμινάς·
 εἰδέσφ' ἡ καὶ κείθι πόνοσ καὶ νείκος ὀρώρειν.
 αἰψὰ τ' ὅς τ' ἴτω τελαμώνιος ἀλκιμος αἶας·
 καὶ οἱ τῶ κρὸς αἰμ' ἐσπείδω ῥέων δὲ εἰδώς.
 Ω' εἶφατ'· ὅδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀνέσας·
 βῆ δ' ἐπὶ παρὰ τείχος ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 σῆ δ' ἐπ' αἰῶντα κίων εἴθαρ δ' ἐπ' αἰῶντα.
 Αἰὲν τ' ὀργῶν ἡγήτορε χαλκοχιτώνων·
 ἡνώγει πετεῶ διοφρέος φίλος υἱός·
 κείσ' ἴμεν, ὅφρα πόνοιο μίνωσθ' ἀντιόσητον·
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ ἢ ὃ χ' ἄριστον ἀπάντων.

εἴη· ἐπὶ τὰ χα κείθι τεταύξετε αἰπὺς δ' αἰθρος.
 ὧδε γὰρ ἐβρίσαν λυκίων ἀγροί· οἱ τὸ πάρος περ,
 ζαχρηῖς τελέθυσσι κατὰ κρατράς ὑσμῖνας.
 εἰ δὲ καὶ ἐνθάδ' ἐπερ πόλεμος καὶ νείκος ὄρωρεν
 ἀνὰ περ οἷος ἴτω τελαμώνιος ἀλκίμος αἶας.
 καὶ οἱ τοῦ κρος ἄμ' ἐπ' ἴσθιο τόξον αὖ ἐδῶς·

Ως ἔφατ', ὃ δ' ἀπίθισε μέγας τελαμώνιος αἶας·
 αὐτὶς δ' οἱ λιὰ δὴν ἔπεα πρῶτα προσηύδα.
 αἶαν· σφωῖ καὶ αὐθι σὺ καὶ ὁ κρατρὸς λυκομήδης,
 ἔπαρόθεν δαναῶν ὄβριμότατον ἴφι μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼ κῆρ εἶμι καὶ ἀντιόω πολέμοιο.
 αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς ἐπὴν αὖ τοῖς ἐπαμυνώ.

Ως ἔφαθ' ὠνήσας ἀπέβη τελαμώνιος αἶας
 καὶ οἱ τοῦ κρος ἄμ' ἦν ἐκσίγητος καὶ ὁ πάρος
 τοῖς δ' ἄμα πανδίων τούκρ' φέρε καμπύλα τόξα,
 αὖτε μελαῖος μεγαθύμος πύργον ἵκοντο.
 τείχεος ἐκτὸς ἰόντες, ἐπειρομένοισι δ' ἵκοντο.
 οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῇ· ἀλάλαπι ἴσοι,
 ἴφθι μοι λυκίων ἡγήτορες ἢ δὲ μέδοντες.
 σάω δ' ἐβάλλοντο μάχεσθαι ἐκ ἀντίον ὦρτο δ' αὐτῇ.
 αἶας δὲ πρῶτος τελαμώνιος ἀνδρὰ κατέκτα,
 σαρπηδόντος ἑτάϊρον ἐπικλῆν μεγάθυμον
 μαρμάρῳ ὀκρυόεντι βαλὼν, ὅρα τείχεος ἐκτὸς·
 κείτο μέγας παρ' ἐπαλξιν ὑπέρτατος· ὃ δ' ἐκείνῳ
 χρσὶν ἐπ' ἀμφοτέρῃς ἔχοι ἀνὴρ ὃ δὲ μάλ' ἦ βῶν.
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσὶ δ' ἄρ' ὑφ' ὄθεν ἔμβαλλ' αἶερα·
 θάλασε δὲ τετραῖφalon κινέειν· σάω δ' ὅτ' ἄρα ξε.
 πάν τ' ἀμυδὶς κεφαλῇς· ὃ δ' ἄρ' ἐν στήρι ἐοικώς·
 καὶ πρὸς ἄρ' ὑφ' ἡλῶ πύργῳ λίπε δ' ὅτ' ἐκ θυμὸς.
 τῶ κρος δὲ γλαῦκον κρατρὸν παῖδ' ἴππολόχοιο,
 ἰὺ ἐπεισύνειον βάλε τείχεος ὑφ' ἡλῶ.

ΟΜΗΡΟΥ

ἦ ῥ' ἴδῃ κυμνωθέντα βραχίονα· παῦσε δὲ χάρμης·
 ἃ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθὼν· ἵνα μή τις ἀχαιῶν
 βλήμενον ἀθρήσειε καὶ ἀνχετόω τ' ἐπέειπ'·
 σαρπηθόντι δ' ἄχος γένετο, γλῶκ' ἀπιόντος·
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἐνόησεν ὅμως δ' ὕληθετο χάρμης·
 ὅμ' ὅ γε θεσορίδην ἀλκίμανα δ' ὕρ' ἰτυχίσσας·
 νύξ' ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' ἐσπόμενος πέσε δ' ὕρ' ἰ
 πρηνὴς· ἀμρὶ δὲ οἱ βράχε τούχῃα ποικίλῃα χαλκῷ·
 σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἐπαλξιν ἐλὼν χρσὶν σβαρῆσιν·
 ἔλχ'· ἥ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές· αὐτὰρ ὕπρ' ἔβη
 τείχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον·
 τὸν δ' αἶας καὶ τῶν κρος ὁ μαρτήσανθ' ὃ μὲν ἰῶ
 βεβλήκει τελαμῶνα πρὶ σῆθεσφι φαεινόν·
 ἀπιδὸς ἀμφιβρότης· ὅμ' ἰδὲ κῆρας ἄμ' αὖτε
 παιδὸς ἐϋ· μὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησι δαμείη·
 αἶας δ' ἀπιδὲ νύξ' ἐπάλμενος ἦ δὲ διαπρὸς,
 ἦ λυθεν ἐχέει· σφύριξε δέ μιν μεμαῶτα·
 χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος, ὃ δ' ὅ γε πάμπαν
 χάζετ'· ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος δοῖσθαι·
 κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιξάμενος λυκίοισιν·
 αὐτὸς λυκίοι· τί τ' ἄρ' ἴδῃ μεθίετε θύριδος ἀλκῆς·
 ὄργαλέον δὲ μὴ ἔστι καὶ ἰφθίμῳ πρὲόντι·
 μὲν ῥ' ἰφθαλίμῳ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ὅμ' ἰφθαλίμῳ πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον·
 Ως ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑπείσαντες ὁμοκλήν,
 μᾶλλον ἐπέβισαν βυλὴν ὄρον ἀμρὶ ἄνακτα·
 ὄργῃσι δ' ἐτέρωθεν ἐκρταῶντο φάλαγγας·
 τείχεος ἐνπρῶτον· μέγα δέ σφισι φαίετο ἔργον·
 ὅτε γὰρ ἰφθιμοὶ λυκιοὶ δαναῶν ἐδάωντο
 τείχος ῥιξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ὅτε ποτ' ἀχμηταὶ δαναοὶ λυκίους ἐδάωντο

τείχεος ἄψ' ὠσαυθαί· ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν·
 αἰνῶς τ' ἄμφ' ἄροισι δὴ' ἀνέρεθιριάαθον
 μέγ' ἐν χερσὶν ἔχοντες ἐπιβῶν ἐν ἄρῃ·
 ὥτ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης,
 ὥς ἄρα τὴν διέβρον ἐπάλξιες οἱ δ' ὑπὲρ αὐτῶν
 θήϊον αἰνῶν ἀμρὶ σῆθεσι βοείας·
 ἀπιδάσ' ἀνέκλυσ· λαισῆ' ἄ τε πειρόντα·
 πολλοὶ δ' ὑτάζοντο κατὰ χροά νηλεῖ χαλκῷ·
 ἢ καὶ ὅτῳ σρεφθέντι μετὰ φρενας γυμνωθείη
 μαρναμένων· πολλοὶ δὲ διαμπιρὲς ἀπιδὸς αὐτῶν·
 πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες, ἅματι φωτῶν
 ἐρράδα τ' ἄμφοτέρωθεν ἀπὸ πρῶων καὶ ἀχαιῶν·
 αἰνῶ δ' ὥς ἐδάωντο φόβον ποιῆσαι ἀχαιῶν·
 αἰνῶ χον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθῆς·
 ἢ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἰρίον ἀμφὶς ἀνέλης·
 ἰσάχου ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρῃται·
 ὥς κεν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο πόλεμός τε·
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτρεν ἱκτορι δῶκε
 πριαμίδῃ· δὲ πρῶτος ἐσήλατο τείχεος ἀχαιῶν·
 ἦ ὅσεν δὲ διαπρύσιον προῶσαι γιγνωνῶς·
 ὀρρυαθ' ἱππὸ δαμοὶ προῶς, ῥήγνουσε δὲ τείχεος
 δογείων καὶ νηυσὶν ἐνέετε θεσπιδαῖς πῦρ·
 ὦς φάτ' ἐποπρωῶν· οἱ δ' ἄσσι πάντες ἄκρον·
 ἴθυσαν δ' ἐπὶ τείχεος ἀολλέες· οἱ κεν ἐπειτα
 ἀρσάων ἐπέβαινον ἀκχεμένα δόρατ' ἔχοντες·
 ἔκτωρ δ' ἄρπαξας λαῶν φέρειν ὅς ῥα πυλάων
 εἰσηῖκε προῶθεν πρυμνὸς παχὺς· αὐτὰρ ὕπρθευ,
 ὅξυς ἔην· τὸν δ' ἔκε δὴ' ἀνέρεθ' ἡμῶς δόισιν·
 ῥηϊδίως ἐτ' ἄμαξαν ἀπ' ὕδρος ὀχλίσειαν
 οἷοι ναῦ βροτοὶ εἶσ'· ὃ δ' ἐμιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος
 ἦν οἱ ἐλαφρόν· ἐθήκε κρόνον παῖς ἀγνυλομήτεω·

ΟΜΗΡΟΥ

ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρεϊ πόκον ἄρσενος οἶός
 χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπέηγε,
 ὥς ἔκτωρ ἰθὺς σάνιδων φέρε λαῶν ἀείρας·
 αἶψα πύλας εἴρωτο πύκτε σιβαρῶς δόαρ' ἄσπε
 δίκλι' ἴδασ' ὕψηλός· τοιοῖ δ' ἔντοσθεν ὀχὺς
 εἶχον ἐπιμοιβοὶ μί' αὖ κληῖς ἐπαρήρει·
 σὺ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν κῆρ' ἐρυσάμενος βάλε μέγας
 αὖ διαβάς· ἴνα μὴ οἱ ἄρ' αὐρότ' ὄσον βέλος εἴη.
 ῥῆξε δ' ἅπ' ἀμφοτέρους θαυρῶς· πέσε δὲ λίθος εἴσο
 βριθοσαῶν· μέγα δ' ἄμφι πύλαι μύκον· ὁ δ' ἄρ' ὀχὺς
 ἐχεθέην· σάνιδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυσις ἄλλη,
 λαῶς ὑπαὶ ῥιπῆς· ὁ δ' ἄρ' ἔδορε φαίδιμος ἔκτωρ,
 πυκτὶ βοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῇ
 σμυδαλέῳ, ᾧν ἔετο περὶ χοῖ' τοιαῖα δὲ χροῖ'
 δ' ὄρ' ἔχεν ὅν' ἄν τις μιν ἐρυκτοῖσι ἀντιβολήσας
 ὁδοῖσι θεῶν· ὅτ' ἐσάλοτο πύλας, πυρὶ δ' ὄλεε δειδῆει·
 κέκλετο δὲ προέειπεν ἐλιξάμενος κῆρ' ὀμίλον,
 τείχος ὑπὲρ βάλαν· τοῖ δ' ὀφθαλμοὶ πίθοντο.
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τείχος ὑπὲρ βάσαν· οἱ δὲ, κῆρ' αὐτὰς
 ποιητὰς ἐσέχωντο πύλας δαναοὶ δ' ἐρόβηθεν,
 ὅσας ἀνὰ γλαφυράς· ὁ μαῖος δ' ἀλίεσσος ἐτύχθη·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Ν. ΟΜΗ- ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Τὸ σφδῶν νικωμένους ἐλεῶν τὴν ἑλληναν, ὁμοῦ
 ται καὶ κῆλ' ἔχοντι· καὶ ἀμφοτέρους ἢ ἀέκοντας πα-
 ρορμαῖ· ἐπὶ ταῖς καὶ τὴν ἄλλαν· μετὰ ταῦτα ἰσομενέ-
 ῳ ἔρπει· καὶ ἀναίρει ὁ θρυονέα, καὶ τινὰς ἄλλαν· πολλοὶ
 ἢ αὐτῶν ἀναίρυνται· τιθώσονται ἢ διτ' ὁ βορσος, καὶ ἐλε-
 νος· τὴν δὲ ὑπὲρ κῆρ' σιωπαγῶν ἔκτωρ ἐπάγει τοῖς πο-
 λεμίοις· καὶ μετὰ τὴν ἀμφοτέρωθεν ἀναίρυνται.

137
ΙΛΙΑΔΟΣ Ν. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Νῦν δὲ προσδάων δαναοὶς κράτος ὤπασε λαβρὴ·

Εὐς δ' ἔπειθ' οὖν ῥῶσ τε, καὶ ἔκτο
ρα νηυσὶ πέλαιεν

τὸς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέ
μεν καὶ διζυῖ.

νωλεμέως αὐτὸς δὲ πάλιν φέπεν
ὅαυτε φαινώ.

νόσφιν ἐφ' ἵπποδλων θρηικῶν καθαρῶμαιος αἶαν
μυσῶν τ' ἄχεμάχων· καὶ ἀγαιῶν ἱππημολῶν·
γλακτοφάγων ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων·
ὅς προῖν δ' ὕπ' ἀμπεαν ἔτι φέπεν ὅαυτε φαινώ·
ὃ γὰρ δ' ἄθανάτων τίν' ἐέλετο, δὴν κατὰ θυμὸν
ἐλθόντ' ἢ προέειν δόμῳ μιν ἢ δαναοῖσιν·
ὃ δ' ἀλαστοπιὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων·
καὶ γὰρ δ' θαυμάζων ἦτο· πόλεμόν τε μάχην τε,
ὃς ἔπ' ἀκροτάτης κορυφῆς σάμν' ὑλήεσσι
θρηϊκίης· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν ἰδὴ·
φαίνετο δὲ πριάμοιο πόλιν καὶ νῆδ' ἀχαιῶν·
ἐνθ' ἄρ' ὃ γ' ἔξ' αἰὸς ἐξεῖν' ἐλέαιρε δ' ἀχαιῶν
πρωσίην δαμναμένους· δ' ἴδ' ἐκ κρατερῶς ἐνεμέσα·
αὐτίκα δ' ἐξ' ὄρεος κατεβήσατο παμπάλαντος,
κραπνὰ ποσὶ προβιβὰς· προέμεδ' ὄρεα μακρὰ καὶ ὕλη,
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι προσιδάωνος ἰόντος·
τοῖς μὲν δ' ὀρέξατ' ἰών· ὃ δὲ τέπρατον, ἔκετο τέμνωρ
αἰγὰς· ἐνθα δὲ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης
χρύσεια μαρμαίροντα τετσύχαται ἀρβυτα αἰεῖ.

Hom. Iliad.

S

ΟΜΗΡΟΥ

ἐνθ' ἐλθὼν ὕπ' ὀχέσφι τιτύσκετο χαλκὸ πο δ' ἵππῳ
 ὠκυπέτα χρυσέῃσιν ἐθείρησιν κωμῶντε.
 χρυσὸν δ' αὖτ' ἐδάωε περὶ χοῖ' γέντο δ' ἱμάθην
 χρυσεῖν αὐτοκτον' ἐϋ δ' ἐπεβήσετο δὶ φρυγῶν
 βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κνύματ' ἄταλλε δὲ κητέ' ὑπ' αὐτῷ
 πάντοθεν ἐκ κλυθμῶν ὅδ' ἠγνοῖσεν ἀνακταῖ·
 γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα δῖ' ἵστατο τοῖδ' ἐπέοντο
 φίμφα μάλ' ὅδ' ὕπενβθε διαίνετο χάλκεος ἄλγος
 τόνδ' ὅτ' ἀχαιῶν νῆας εὐσχερθε μοι φέρον ἵπποι·
 ἔστ' δ' ἐτι πεισὸς ἀνρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης·
 μεσηγυρὺς τενέδοιο καὶ ἱμβρὺς παταλοείης·
 ἐνθ' ἵππῳ ἐΐσησε προσδάων ἐοσίχθων,
 λύσας ἐξ ὀχέων παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
 ἐλμεναῖ' ἀμφὶ δὲ παλὶ' πέδας ἐβαλε χρυσείας
 ἄρρηκτους ἀλύτους ὅφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν·
 νοσήσαντα ἀνακταῖ δ' ὅτ' ἔσραπ' ὠχετ' ἀχαιῶν·
 τῷ δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέδ' ἠὲ θυέλλῃ·
 ἔκτορι πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτ' ἐπόντο·
 ἀβρομοὶ ἀνὶ ἄχοι ἔλποντο δὲ γῆας ἀχαιῶν
 αἰρήσειν κτενέειν δὲ παρ' ἀσπί' πάντα ἀχαιῶν·
 αἰὲν προσδάων γαῖόχοι ἐννοσίγαιος,
 δ' ὀρέγεις ὥπρωε βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθὼν·
 εἰσάμενος κελχαντι δέμας καὶ ἀτερέα φωτὴν·
 αἶαντε πρῶτω προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτῷ·
 Ἀἶαντε σφῶ μέν κε σώσσετε λαὸν ἀχαιῶν·
 ἀλκῆς μνησαμένω μὴ δὲ κρυβοῖο φόβοιο·
 ἄλλῃ μὲν γὰρ ἐγὼ γ' ὅδεῖδ' ἀπὸ χεῖρας ἀάπτειν
 πρῶτον οἱ μέγα τείχος ὑπερκατέβυσαν ὀμίλῳ·
 ἔφυσιν γὰρ οἱ πάντα εὐκνήμιδ' ἀχαιοί·
 τῇ δὲ δὴ ἀνότατον περιδείδ' ἀμύτι πάθωμαι·
 ἔρ' ὅτ'

ἥ ῥ' ὃ γ' ὀλυσαώδης φλογὶ Ἰηελος ἤγε μοι σῶσαι
 ἔκτορ· ὃς δὲ δὴ δὴς ἀνέχεται ἑρμηνεύς παῖς εἶναι·
 σφῶν δ' ἔσθ' ὅτε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσῃεν,
 αὐτὰρ ὅτ' ἐσάμεναι κρατῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
 τῷ κε καὶ εὐμένον περ ἐρωήσαι τ' ἀπ' ἡνῶν
 ὠκυπύρων· εἰ καὶ μιν ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει·
 ἢ καὶ σκηπανίῳ γαίηος ἐνοσίγαιος
 ἀμφοτέρω κηκοπῶς πλῆσεν μένιος κρατεροῖο·
 γῆα δ' ἐθνηκεν ἐλαφρὰ πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε·
 αὐτὸς δ' ὥς τ' ἴρηξ ὠκυπύρος ὥρτο πέτεσθαι,
 ὃς ῥά τ' ἀπ' ἀγέλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθείς·
 ὀρμήσθ' ἐδίδοιο διώκειν ὄρνειον ἄλλο·
 ὥς ἀπὸ τῶν ἠΐξε προσείδων ἐνοσίχθων·
 τοῖν δ' ἐγὼ πρόθεν οἴληος τάχυσ' αἶας·
 αἶψα δ' ἄρ' αἶαντα προσέφη τελαμώνιον υἱόν·
 Ἀΐαν· ἐπεί τις νῶϊ θεῶν οἴδ' ὀλυμπόν· ἔχουσι
 μάντι' εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,
 ὃ δ' ὅ γε κέλεσθ' ὅτ' θεοπρόπος οἰωνιστὴς·
 ὅχνηα γὰρ μετόπισθε πρῶν ἡδὲ κνημάων
 ῥεῖ' ἐγνων ἀπιδόντος· ὀρίγνωτοι δὲ θεοὶ περ·
 καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
 μᾶλλον ἐφορμάται πλεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι·
 μαιμῶσιν δ' ἐνέρθε· πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθε·
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη τελαμώνιος αἶας·
 ὕψον αὖ καὶ ἐμοὶ περὶ δ' ὕρατι χεῖρες ἀαπτοί
 μαιμῶσιν· καὶ μοι μένος ὥρορε· νέρθε δὲ παλιν
 εἰσὺμαι ἀμφοτέροισι· μενοινῶ δὲ καὶ οἶος,
 ἔκτορι πριαμίδῃ ἀμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι·
 Ως οἱ καὶ τοιαῦτα πρὸς ἀμυλήν· ἀνδρῶν.
 χάρμην γηθόσσωσι· τὴν σφιν θεὸς ἐμβαλε θυμῷ·

ΟΜΗΡΟΥ

τόρρα δὲ τὸς ὅπιθεν γαῖόχοις ὥρσεν ἀχαιῶν
 οἱ παρὰ νηυσὶ βοῆσιν ἀνέφυχον φίλον ἦτορ·
 τῶν ῥ' ἄματ' ὄρναλέω καμάτῳ φίλα γῆα λέλαιτο·
 καὶ σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγένετο δερκομένοισι
 βῶας τοὶ μέγα τέχως ὑπὲρ τεύχεσσιν ὁμίλῳ·
 τὸς δ' ἔεισορῶντες ὑπὸ φρύσι δάκρυα λείβον·
 ὃ γὰρ ἔβαν φάξεσθαι ὑπ' ἐκ κακῆς ἀνέμοσι χθών
 ῥεῖα μετισταμένοι κρατερὰς ὥρσαν φάλαγγας·
 ταῦρον ἐπὶ πρῶτον καὶ λήϊτον ἦλθε κελύων·
 πηνέλιών θ' ἥρωα θάνατά τε διήπυρόν τε,
 μηριόνην τε καὶ ἀντίλοχον μήτωρας αὐτῆς·
 τὸς δ' ἔπεισάων· ἔπεια πέρδεντα προσκίδα·

Α ἰδὼς δ' ὄρνευσι κῆροι νέοι· ὕμιν ἔγωγε
 μαρναμένοισι· πέποιθα σαιώσέ μεναι νέας ἄμασ·
 εἰδ' ὅ μεις πλέμοιο μεθήσετε λαυαλέοιο
 ναῦ δ' ἴδεται ἡμᾶρ ὑπὸ βῶας δαμῆναι·
 ὦ πόποι, ἡ μέγα θαῦμα ῥ' δ' ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι
 δεινόν· δ' ὅ γ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
 βῶας ἐρ' ἡμετέρας ἶέναι νέας· οἱ το πάρος περ
 φυζακινῆς ἐλάφουσιν εἰσέεσαν· αἶ τε καὶ ὕλην
 θῶων, προδαλίῳν τε· λύκων τ' ἡἷα πέλονται,
 αὐτὰς ἡλάσκειναι ἀνάλκιδης ὅδ' ἐπὶ χάρμῃ·
 ὥς πρῶτος τοπρὶν γε μένος καὶ χεῖρας ἀχαιῶν·
 μίμνην δ' ἐθέλεισκον ἐκκντίον ὃ δ' ἡβαιόν·
 ναῦ δ' ἔκθιν πόλιος· κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχοντα
 ἡγεμόνος κακὸ πῦρ μεθιμοσαώσῃ τε λαῶν·
 οἱ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμαυ· ἐν ὅν ἐθέλῃσι
 νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς·
 ἀλλ' εἴδ' ἡ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον ἀπίδ' ὄβρι
 ἥρως· ἀβρείδης ἀνρυκρείων ἀγαμέμνων,

ὅτι κ'

ὅσσιν ἄπητίμισε ποδῶν καὶ πηλείωντα,
 ἥ μιν ἄσ' ὅπως ὅτι μεθιέμεναι πολέμοιο,
 αἷ' ἀκνέωμεθα θάλασσαν· ἀκνέει τοι φρένες ἐσθλῶν·
 ὅ μιν δ' ἄνέτι καλὰ μεθίετε θύριδος ἀλκῆς,
 πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατὸν, ὃ δὲ ἂν ἐγὼ γε
 ἀνδρὶ μαχεσάμην, ὅς τις πολέμοιο μεθίει
 λυγρὸς ἐὼν. ὅ μιν δὲ νεμεσῶμαι πρὶ κῆρι·
 ὦ πέποντες· τάχα δὴ τι κακὸν ποιήσετε μέλλον,
 τῇ δὲ μεθιμοσυνῇ, αἷ' ὅν φρεσὶ θέσθαι ἔχουσιν
 αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ τὸρ μέγα νείκεος ὄρωρεν·
 ἔκτορ δὲ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς, πολεμίζει
 κερτρὸς· ἔρρηξε δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὄχλῳ·
 ὡς ῥά κελαιτῖδων, γαλήνης ὥρσεν ἀχαιῶν·
 ἀμφὶ δ' αἶρ' αἶαντας· τοιοῦτος ἴσταντο φάλαγγες
 καρτερᾶς· ὅς, ἅτ' ἄνκεν ἄρης ὀνόσαστο μετελθὼν,
 ἅτε κ' ἀθηνάη λαοσπόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
 κριθέντες, πρῶτα τε καὶ ἔκτορα δῖον ἑμῖνον,
 φράσσοντες δόρυ δ' ἔρι, σάκος σάκεϊ προβελύμενοι
 ἅπας ἄρ' ἀπὸ δ' ἔρθε, κούρις κούρῳ, ἀνέρας δ' ἀνῆρ·
 ἑαυτὸν δ' ἰπποκομοὶ κόρυσες, λαμπροῖσι φάλοις
 νουόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀμύλοισιν,
 ἐγχεαδ' ἐπύοντο θρασειῶν ἀπὸ χειρῶν
 σείδμεν· οἳ δ' ἰθὺς φρόνεον· μέμασαν δὲ μάχεσθαι·
 ῥῶδες δὲ πρῶτον ἄλλες· ἦρχε δ' αἶρ' ἔκτορ
 ἀντικρὺ μεμαῶς ὀλοοῖτο χροὸς ὡς ἀπὸ πέτρης·
 ὃν τε κατὰ σφάνης ποταμὸς χαμαῖ ἄρσος ὥσῃ·
 ῥήξας ἀπὲρ τῷ ὄμβρῳ ἀταδέως ἔχματα πέτρης
 ὕψι' ἀναθρόσκων πέτεται· κτυπεῖ δέ θ' ὕπ' αὐτῇ
 ὕλη, ὃ δ' ἀσφαλὲς θέει, ἔμπεδον ὄφρ' ἂν ἵκηται
 ἰσόπεδον, ὅτε δ' ὕψι κυλινδρεται ἐν ὕδασι πρ,

Ο ΜΗΡΟΥ

ὥς ἔκτωρ ἔως μὲν ἀπείλει μέγχι θαλάσσης,
 ῥῆα δ' ἐλάνσασθαι κλισιάς καὶ νῆας ἀχαιῶν
 κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῆς ἐνέκυρσε φάλαγγι,
 σῆ ῥα μάλ' ἐγχευμυθεῖς· οἳ δ' ἀντίοι ἦδ' ἀχαιῶν,
 θύωντό τις ξίφεισιν τε καὶ ἔχεσιν ἀμυγυόισιν,
 ὥσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χαλκάδηνος πελεμὶ χθι·
 ἦυσεν δὲ διαπρύσιον πρῶταί γεγωνώς·

Τ ρῶς καὶ λυκιοί, καὶ δάρδανοι ἀχιμαχिताί
 παρμένετ'· ὅτι διρὸν ἐμὲ χήσυσιν ἀχαιοί·
 καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτὰς ὀρτυνάντες·
 ἀλλ' οἷῳ χόλονται ὑπ' ἔχους· εἰ ἐτέον με
 ὥρσε θεῶν ὥριστος ἐρίγδυστος πόσις ἦρης·

Ω ς εἰπὼν· ὥρῃαι μένος καὶ θυμὸν ἐκείν·
 διήφορος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκη
 πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν,
 κῆφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προπρόδ' ὤν·
 μηριόνης δ' αὐτόιο τιτύσκετο δὲρὶ φαεινῷ·
 καὶ βάλεν· ὃ δ' ἀνδράμαρτε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσῃν
 ταυρεῖν· τῆς δ' ὅτι διήλασεν ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἐν καυλῷ ἐάτη δολιχὸν δόρυ διήφορος δὲ·
 ἀσπίδ' αὖ ταυρεῖν χέθ' ἀπὸ ἴο· δέσσε δὲ θυμῷ
 ἔχους μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὃ γῆρως
 ἀψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάλετο· χῶσατο δ' αἰνῶς
 ἀμφοτέρων· νίκης τε καὶ ἔχους ὁ ξωλέαξε·
 βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισιάς καὶ νῆας ἀχαιῶν
 οἰσόμενος δόρυ μακρόν· ὃ δὲ κλισίῃσφι λείπειπτο·
 οἳ δ' ἄλλοι μάρναντο· βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
 τῷ κρος δὲ πρῶτος τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
 ἱμβριον ἀχιμηΐῳ πολυίππῃ μέντορος υἱόν·
 ὃς δὲ πῆδαιον πρὶν ἐλθεῖν ἦτο ἀχαιῶν·

κέρην δὲ

κέρην δὲ πριάμοιο νόθην ἔχε μηδὲ σιγῆσιν·
 αὐτὰρ ἔπει δ' ἀναῶν νέεσθ' ἤλυθον ἀμφιέλιον·
 αἶψ' εἰς ἱλίον ἤλθε μετέπρεπε δὲ φῶεαι·
 θάει δὲ παρ πριάμῳ ὁ δέ μιν τίεν ἔσα τέκεαι·
 τὸν ῥ' ὕδ' ὅς τε λαμῶνος ὕπ' ἕκτος ἔχρει μακρῷ
 θύξ'· ἐκ δ' ἔπαυσεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἔπεσεν μελὶν ὥς·
 ἦ τ' ὅρας κορυφῇ ἔκθην πριφαινομένοιο
 χαλκῷ τε μομένειν τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσῃ,
 ὥς πέσεν· ἀμρὶ δὲ οἱ βράχε τούχεα ποικίλα χαλκῷ·
 ταῦρος δ' ὠρμήθη μεμαῶς ἀπὸ τούχεα δῦσαι·
 ἔκτωρ δ' ὀρμιθέντος ἀκόντισε δ' υρὶ, φαεινῷ·
 αἶψ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλάνατο χάλκεον ἔγχος
 τυτθόν· ὁ δ' ἀμρὶ μάχον κτεάτεσσι ἢ ἀκτορίωνος,
 νηαόμενον πόλεμόν δὲ κτεάεσσι βάλει δ' υρὶ·
 δ' ἔπλησεν δὲ πεσών· δ' ὅρ' ἔβησε δὲ τούχε' ἐπ' αὐτῷ·
 ἔκτωρ δ' ὠρμήθη κόρυθα κροτάφοις δ' ὀρ' ἔβη·
 κρατ' ἀφ' ἑρπῆσαι μεγαλήτορος ἀμρὶ μάχοιο·
 αἶψ' ὁ δ' ὀρμιθέντος ἀκόντισε δ' υρὶ φαεινῷ
 ἔκτορος· αἶψ' ὅπ' ἔχ' ὅς εἰσατο· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 σμρδ' ἀλέω κτεάεσσι· ὁ δ' ἄρ' ἀπὸ δ' ὀρ' ὀρ' ἔβη·
 ὥς δὲ μιν θένει· μεγαλήτορος δὲ χάλκεατ' ὀπίσσω·
 νεκρῶν ἀμροτέρων· τὸν δ' ἔξ' ἔρυσαν ἀχαιοὶ
 ἀμρὶ μάχον μὲν ἄρα σίχιοι δ' ὅς τε μιν ἐβόης·
 δ' ὀρ' ἔβησαν κόμισαν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν·
 ἱμβρίον αὖτ' αἶαντε μεμαῶτε θυρίδος ἀλκῆς,
 ὥς τε δ' ὀρ' ἔβησαν κτεάεσσι ὕπ' ὀρ' ἔβησαν·
 ἀρπάζαντε φέρντες ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά·
 ὕψ' ὕπ' ὀρ' ἔβησαν μετὰ γαμφίλῃσιν ἔχοντε·
 ὥς ῥα τόν· ὕψ' ἔχοντε δ' ὀρ' αἶαντε κορυτὰ
 τούχεα συλῆτην· κεφαλὴν δ' ἔπαλῃς ἀπὸ δ' ὀρ' ἔβησαν

Ο ΜΗΡΟΥ

ἀδελφὲν δ' ἰλίουδὲς μεχολωμένος ἀμφὶ μάχοιο·
 ἦκε δὲ μιν σφαιρηδὸν ἐλίσσμενος δ' ἰδμύλῃ·
 ἔκτορι δὲ προπάρσιθε ποδῶν πέσεν ἐν κορίησι·
 καὶ ῥέτε δ' ἠπρὶ κῆρι προσδράων ἐχολώθη,
 ἕωνοιο πεσόντος ἐν αἰνῇ δ' ἰοτήτι·
 βῆ δ' ἰέναι παρὰ τε κλισιάσ' καὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 ὄφρα ἑὼν δαναῶν· ῥώεσι δὲ κῆδ' ἔταυχεν·
 ἰδομένω δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόησεν,
 ἐρχόμενος παρ' ἑταῖρων· ὃ οἱ νέον ἐκ πλέμοιο
 ἦλθε κατ' ἰνύην βεβωλημένος ὅξ' εἰ χαλκῷ·
 ῥὺν μὲν ἑταῖροι ἐνέγκον· ὃ δ' ἰνὸς ἐπιτέλας,
 ἦ' ἔν ἐκ κλισίης· ἔτι γὰρ πλέμοιο μενοίνα
 ἀντιάαν· ῥὺν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων,
 εἰσάμενος φθογῆν ἀνδραίμονος ἧι θόαντι·
 ὃς πάσῃ πλυνῶνι καὶ ἀπεινῇ κελευδῶνι·
 αἰτωλοῖσιν ἄναυε, θεὸς δ' ὧς τίετο δῆμῳ·
Ι δομένω κρητῶν βυλιφθρε, πῆ τοι Ἀπγλαῖ
 οἴχονται· τὰς πρὸς ἰνὸν ἀπείλεον· ἦ δὲ Ἀχαιῶν;
Τ ὃν δ' αὖτ' ἰδομένω κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠύδα·
 ὧ θόαν· ὅτις ἀνὴρ ναῦ ἀτίος ὅσον ἔρωγε
 γινώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πολεμίζειν·
 ὅτε τινα δέος ἵχει ἀκῆριον, ὅτε τις ὀκνῶ
 εἰκῶν, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλὰ πῃ ὅτε
 μέλλει δὴ θάλασσαν εἶναι ὑπὲρ μενέϊ κρονίωνι,
 νωτὺ μνηστῶν ἀπολέσθαι ἀπ' ἄρρεος ἐνθάδ' Ἀχαιῶν·
 ἀλλὰ θόαν καὶ γὰρ τοπάρος μινεδήϊος ἦν·
 ὄφρα ἑὼς δὲ καὶ ἄλλον ὅθι μεθιέντα ἴδῃαι,
 τῷ ναῦ μή τ' ἀπόληγε, κέλαινε φῶτι ἐχέσθω·
Τ ὃν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα· προσδράων ἐνοσίχθων·
 ἰδομένω· μή κείνος ἀνὴρ ἔτι νοσήσοιεν
 ἐκ ῥοίης·

ἐκ φοίης· ἀν' αὖθι καυῶν μέλπηθρα γένοιτο·
 ὅς τις ἐπ' ἡμάτι τῷ δὲ ἐκῶν μεθίησι μάχεσθαι·
 ἀν' ἄγε τούχρα δαῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἄμα χρὴ
 σπυδαίην, αἴη δ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δού' ἔόντε·
 συμπερτὴ δ' ὄρετῇ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν·
 νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπιστάμεθα μάχεσθαι·
 Ως εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
 ἰδομένους δ' ὅτε δὴ κλισίην εὐτυκτον ἴκνε,
 δούετο τούχρα καὶ πρὶ χροῖ, γέτο δὲ δῦρε·
 βῆ δ' ἔμεν ἄσπεροπῇ ἐκαλὶ γένιος, ἦν τε κρονίων
 χερὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' ἀγλήεντος δαῦμπυ·
 δεικνύς σῆμα βροτοῖσιν, ὁρίζηλοι δὲ οἱ αὐγὰς
 ὥς τὸ χεῖλος ἔλαμπε περὶ σῆθεαι θέοντος·
 μηριόης δ' ἄρα οἱ θεράπων εὖς ἀντεβόλησεν,
 ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χαλκίον ἦεν
 οἰσόμενος· τὴν δὲ προσέφη θεῖος ἰδομένηος·
 Μηριόνη μῦθε ἧς πόδας ταχὺ φίλταθ' ἐταίρων·
 τί μ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ διήϊοτῆτα;
 ἦ ἔτι βέβληαι, βέλεος δὲ σε τείρε ἀκωκή·
 ἦ ἔτι ἀγγελίης μετ' ἐμ' ἦλθες· ὅδ' εἰ τοι αὐτὸς
 ἦσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λίλαόμαι· ἀνὰ μάχεσθαι·
 Τὸν δ' αὖ μηριόνης πεπνυμένος, ἀντίον ἦν δα·
 ἰδομένῳ κριτῶν βασιφόρε χαλκοχιτώνων,
 ἔρχομαι εἴ τι τοι ἔγχεος ἐνὶ κλισίῃσι λείλειπαι,
 οἰσόμενος· ἦν γὰρ κατεῖξάμεν δ' πρὶν ἔχεσθον·
 ἀσπίδα διήϊφοβοιο βαλὼν ὑπὲρ νωρῆόντος·
 Τὸν δ' αὖτ' ἰδομένης κριτῶν ἀγὼς ἀντίον ἦν δα·
 δῦρατά γ' αἴκ' ἐθέλησθαι καὶ ἐν καὶ εἴησσι δῆεις
 ἐπατό' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμπανδώντα
 φῶϊά τε, κταμένῳ ἀποσείνυμαι· ὅ γὰρ ὀΐο

ΟΜΗΡΟΥ

ἀνδρῶν δυσμενέων ἐκτὸς ἰσάμενος πλεμίζειν·
 τῷ μοι δ' ὕρα τ' ὄψι καὶ ἀπὸ δόδ' ὀμφαλδέσσαι,
 καὶ κόρυθός καὶ θώρηκός λαμπρὸν γανθῶντος·
Τὸν δ' αὖ μνηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 καί τοι ἐμοὶ παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ,
 πόλλ' ἔναρα βῶων· αἰὲν ὅχρεδόν θ' ἐνέλεσθαι·
 ὃ δὲ γὰρ ὃ δ' ἐμέφ' ἡμιλειασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς·
 αἰὲν μετὰ πρῶτοις μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
 ἴσταμαι· ὅππότε νέκος ὀρώρηται πολέμοιο·
 ἄλλον περ τινὰ μᾶλλον ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 λήθω μαρναίμενος· σέ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν ὄψω·
Τὸν δ' αὖτ' ἰδομένους κριτῶν ἀγὸς ἀντίον ἦυδα·
 οἳ δ' ἄρετῴ οἶος ἐαὶ τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι·
 εἰ γὰρ νῆα παρὰ νηυσὶ λεγόμεθα πάντες ἄριστοι
 εἴς λόχον· ἐνθα μάλιστα ἄρετὴ διακρίνεται ἀνδρῶν·
 ἐνθ' ὅτε δειλὸς ἀνὴρ ὃς τ' ἄλκιμος ἐξεφάνθη·
 τὸ μὲν γάρ τε καὶ ὅτι πρὸς πέτα χρῶς ἄλλουδ' ἄλλῃ
 ὃ δὲ οἱ ἀγρόμας ἦσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός·
 αἰὲν μετοκλᾷει· καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει·
 ἐν δὲ τέ οἱ κραδίη μεγάλα σέρνοισι πατάσκει
 κῆρας ὀϊομένῳ· πάταγος δὲ τε γίνετ' ὀδόντων·
 τὸ δ' ἀγαθόν, ὅτ' ἄρ' ἔρεπεται χρῶς ὅτε τι λίην
 ταρβεί· ἐπειδ' ἂν πρῶτον ἐσίγῃται λόχον ἀνδρῶν·
 ἄρ' αὖτε δὲ τ' ἄλκιμα μισγόμεναι ἐν δαΐλυκῃ·
 ὃ δὲ κεν ἐνθα τεόν' γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο·
 εἴ περ γάρ κεν βλεῖο ποναίμενος ἢ ἐτυπείης,
 ὃ κ' αἶν ἐν αὐχέν' ὅππασε πέσοι βέλος ὃ δ' ἐνὶ νώτῳ·
 αἰὲν κεν ἢ σέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειε
 πρόσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριῦν·
 αἰὲν ἄγε μνηέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτῃσι ὥς

ἔσταθ' ὅθ' ἡ μή τις ὑπ' ὀφθαλμοῖς γε μεσῆσθ'
 ἀλλὰ σὺ γε κλισίῃν δὲ κίων ἔλ' αὖθ' ἔβριμον ἔχου·
 ὧς φάτο· μηριόνης δὲ θοῶν ἀτάλαντος ἄρρη
 κερπαλίμως κλισίῃσιν ἀνείλετο χάλκεον ἔχου·
 βῆ δὲ μετ' ἰδομένην μέγα πολέμοιο μεμνηώς·
 ὅς δ' ἐβροτολοιοῖτο ἄρης πόλεμόν δὲ μέτεσι·
 τῷ δὲ φόβος φίλος ἦν ὅς ἄμα κρατ' ἔρ' ἐκτ' ἀταρβής
 ἔσπετο· ὅς τ' ἐφ' ὤβησε ταλαῖρρονό πρ' πολέμισήν·
 τὰ μὲν ἄρ' ἐκ θρηῆς ἐφύρ' ἐκ μεταθωρήκεσθον,
 ἢ ἐκ μεταφλέγ' ἐκ μεταλήτορας· ὃ δ' ἄρα τῷ γε
 ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέρωσι δὲ κῦδος ἔδωκεν,
 τοῖσι μηριόνης τε καὶ ἰδομένης ἀγοὶ ἀνδρῶν,
 ἦσαν δὲ πόλεμον κεκορυμμένοι αἰδοπι χαλκῷ·
 ὃν καὶ μηριόνης πρότ' ἔρ' πρὸς μῦθον εἶπε·
 Δ αὖτε λίθ' ἡ πῆ τ' ἄρ' μέμονας κερταδ' αἰὲν ὁμιλον,
 ἢ ἐπὶ δὲ ξιόφιν παντὶς στρατῷ ἢ ἀνὰ μέσων,
 ἢ ἐπ' ὄρισερόφιν· ἐπεὶ ὑποθιέλλομαι ὅπως
 δύναιτο πολέμοιο κερταδομένωντας ἀχαιῶν.
 Ἦ δ' αὖτ' ἰδομένης κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἠΰδα·
 νηυσὶ μὲν ἐν μέσῃσιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
 αἰαντὲς τε δ' ὧ τῷ κρος θ' ὅς ἄριστος ἀχαιῶν
 τοξοσώῃ· ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σαρδίῃ ὕσμίνῃ·
 οἷμιν ἄδην ἐλώσιν καὶ εὐμένον πολέμοιο
 ἔκτορα πριαμίδην· καὶ εἰ μάλα κερτ' ἔρ' ἔστιν,
 ἀπὺ οἱ ἐσέεται μάλα πρ' μεμαῶτι μάχεσθαι,
 κείνων νικῆσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτει·
 νῆας ἐνιπρῆσαι· ὅτε μὴ αὐτὸς γε κρονίων
 ἐμβάλοι ἀεθόμενον θαλὸν νῆας θοῇσιν·
 ἀνδρὶ δ' ἐλ' ὅτι κ' εἴη μετὰς τελαμώνιος αἰῶν,
 ὃς θνητὸς τ' εἴη, καὶ ἔδοι δὴ μήτερος ἀκτῆν·

ΟΜΗΡΟΥ

χαλκῷ τε ρηϊνός· μέγαλοισί τε χρυμαδίοισιν·
 ὅδ' αὖ ἀχιλλῆϊ ρηξήνορι χωρήσθην·
 ἐν γὰρ αὐτοπαδίῃ, ποσὶ δ' ὅπως ὄψιν ἐρίζην·
 νῶϊν δ' ὧδ' ἰπ' ἄρι περὰ ἔχε στρατὸς, ὅθρα τάχιστα
 εἶδομεν, ἥε τῷ αὖχος ὀρέξομεν· ἥέ τις ἡμῖν·
 ὧς φάτο· μυριάνης δὲ θεῶ ἀτάλαντος ἄρηι
 ἦρχ' ἵμεν ὅρ' ἀρίκοντο κατὰ στρατὸν ἡμῖν ἀνώγει·
 οἳ δ' ὧς ἰδομεν ἢ ἴδον φλογὶ εἰκελον ἀλκὴν
 αὐτὸν καὶ θρῆποντα σωέντεσι δαιδαλέοισι
 κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντῳ ἐβησαν·
 τῶν δ' ὁ μὲν ἵστατο νεῖκος, ἐπὶ πρύμνῃσι νέεαι·
 ὧς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχουσιν ἀέλαι,
 ἥματι τῷ ὅτε τε πλείῃσι κόνις ἀμφὶ κελεύθεος,
 οἳ τ' ἀμυδρὸς κονίης μετὰ λην ἵστασιν ὁμίχλην,
 ὧς ἄρα τ' ὁ μόσ' ἦλθε μάχη· μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ,
 αἰχμήας καθ' ὅμιλον ἐκαιρέμεν ὅξ' εἴ χαλκῷ.
 ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐχέεισι
 μακῆς, ὧς εἶχον ταμείχρους· ὅαν δ' ἄμβροτον
 αὐτὴν χαλκῇ κορυθῶν ἀπὸ λαμπομενάων
 θωρήκων τε νεοσμήκων· σακῆων τε φαεινῶν·
 ἐρχομένων ἀμυδρῶν· μάλα κεν θρασυκέρδιος εἴη,
 ὧς ὅτε γηθήσθην ἰδὼν πόνον· ὅδ' ἄκ' ἔχοιτο·
 πῶ δ' ἄμυδρὸς φρονέοντε δ' ὡς κρόνον ἔχε κραταῖω
 ἀνδράσιν ἠρώεαι τεταύχατον ἀλγεαλυτρά·
 ζῶε μὲν ἄρα πρῶται καὶ ἔκτορι βύλιτο νίκην,
 μυδαιῶν ἀχιλλῆα πόδας ταχέως· ὅδ' ὅγε πάμπαν
 ἥθελε λαὸν ὀλέσσαι ἀχαιῶν ἰλιόθι πρό.
 αἰγὰ θέτιν κνύδανε· καὶ ἔγχεα κερτρὸς θυμον.
 ἄργεῖος δὲ ποσειδάων ὀρόθαυε μετελθὼν,
 λάθρη ὑπεξαναδύς πολιῆς αἰλός· ἥχθετο γὰρ ῥα

φῶσιν δαμναμένους· δ' ἴδ' οὐ κρατερῶς ἐμεύεσθαι
 ἢ μὲν ἀμφοτέροισιν ὁμῶν γένος ἠδ' ἰαπάσθην.
 αἰὲς ζῶς πρότερος γιγόνει καὶ πλείονα ἦδ' ἡ·
 τῷ ῥά καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλείνε·
 ἀάθρη δ' αἶψ' ἐγείρει κατὰ στρατὸν ἀνδρῶν ἰοικώς·
 τῷ δ' ἑρίδος κρατρεῖς καὶ ὁμοῖ' οὐ πῶλε μοιο,
 πείραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσας·
 ἄρρηκτὸν τ' ἀλυστὸν τε· πολλῶν γυναικῶν ἔλυσεν·
 εἴθθα μεναιπόλιός περ ἐὼν δαναοῖσι κελύσας,
 ἰδομένο δ' ἦν ἔαριν ἐπάλμενος, ἐν φόβον ὤρσει.
 πέφνε γὰρ ὁ θρυονῆα καβησώθεν ἐνδον ἐόντα·
 ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλῆθει·
 ἦτε δὲ πριάμοιο θυγατρὸν εἶδος ὄρισεν·
 κατὰνδρην ἀνέειδον· ὑπέχετο δὲ μέγα ἔργον,
 ἐκ τρώης ἀέκοντας ἀπώσεμεν ἥδ' ἀχαιῶν·
 τῷ δ' ὁ γέρων πριάμος ὑπέχετο· καὶ κατένευσεν
 δωσέμεναι· ἐδὲ μάρνασθ' ὑποχισίησι πιθήσας·
 ἰδομένο δ' αὐτοῖο τιτύσκετο θυρὶ φανῶ·
 καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχῶν· ὃ δ' ἤρκεσε θώρηξ·
 χάλκεος· ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐν γαστρί πῆξε·
 δάπησε δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπ' αὐξάτο φώνησέν τε.
 ἄθρυον δ'· πέρι δήσε βροτῶν ἀνιζομ' ἀπάντων·
 εἰ ἐτεὸν δ' ἢ πάντα τελευτήσεις ὅς ὕπεςθι
 δαρδανίδῃ πριάμῳ ὃ δ' ὑπέχετο θυγατέρα ἦν·
 καὶ κέ τοι ἡμεῖς ταυτὰ γ' ὑποχόμενοι τελέσαιμεν·
 δοίμεν δ' ἀφείδω θυγατρὸν εἶδος ὄρισεν,
 ἄργεος ἐξαγαρόντες ὀπγέμεν, εἴ κε σωῶσθ' ἄμμι·
 ἰλίε· ἐκ πέρσης ἀναιθέμενον πολίεθρον·
 ἀν' ἔταν, ὃ φρ' ἐπὶ νηυσὶ σωώμεθα ποντοπόροισιν
 ἀμφὶ γὰρ μὴ· ἐπεὶ ἤτοι ἐδνωταὶ καὶ οἱ εἰμίν·

ΟΜΗΡΟΥ

Ως εἰπὼν τοῖς εἰλκε κατὰ κρατερὴν ὕσμιν·
 ἦρως ἰδομενεύς· τῷ δ' ἄσιος ἦλθεν ἀμυγῶρ·
 τεῖος πρόθ' ἵππων· τὸ δὲ πνέοντε κατ' ὤμων
 αἰὲν ἐχ' ἡνίοχος θεράπων· ὃ δὲ ἴετο θυμῷ,
 ἰδομενεῖα βαλεῖν· ὃ δέ μιν φθάμενος βάλε δαυρί·
 λαίμον' ὑπ' ἀνθερώνα· διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἐλάσεν·
 ἦριτε δ' ὥς ὅς τε τις θοῦς ἦριπεν· ἢ ἀχερωῖς·
 καὶ πίτυς βλωθρὴν, τὴν τ' ἔρσι τέκτονες ἀνδρόθε
 ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσσι νῆϊον εἶναι·
 ὥς ὃ πρόθ' ἵππων καὶ δίφρου καί τοι ταυνοθείς
 βεβρυχὼς κόνιος διδορυμένης ἀματοέων·
 ἐκ δὲ οἱ ἡνίοχος πλήρη φρένας· ὥς πάρος εἶχεν·
 ὃ δ' ὄρε κλῆμσεν διπλῶν ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας
 αἶψ' ἦπυς σρέψαι· τὸν δ' ἀντίλοχος μενεχάρμης
 δαυρὶ μίσσον πρόνῃσε τυχῶν· ὃ δ' ἦρκεσε θώρηξ
 χαλκεος· ὃν φορέεσκε, μέση δ' ἐνὶ γαστέρι πῆξε·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσμάκων ἀεργέος ἐκπέσε δίρρη·
 ἦπυς δ' ἀντίλοχος μεγαθύμῃς νέτορος υἱός·
 ἐξέλασε βῶων μετ' ἐϋκνήμιδας ἀχαιῆς·
 διήφοβος δὲ μάλα χεδὸν ἦλυθεν ἰδομενεύς
 ἄσιος ἀχνύμενος καὶ ἀκόντισε δαυρὶ φαεινῷ·
 αἷψ' ὃ μὲν ἄντα ἰδὼν, ἠλάνατο χαλκεον ἔγχος·
 ἰδομενεύς· κρύβθη τὸρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσε ἴση·
 πῶν ἄρ' ὃ γ' ἐν ῥινόισι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ·
 δινωπῶν φορέεσκε· δούω καὶ δόναυ' ἄραρυαν·
 τῇ ὑπὸ πας ἐάλι· τὸ δ' ὑπέρπιατο χαλκεον ἔγχος·
 κερφαλέον δὲ οἱ ἀσπίς ἐπιθρέξαντος αἴυσεν
 ἔγχος ὃ δ' ἄλιον ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν·
 αἷψ' ἐβαλ' ἵππασίδην ὑψένορα ποιμένα λαῶν·
 ἦ παρ' ὑπὸ πραπίδων· εἴθεα δ' ὑπὸ γόνατ' ἔλυσεν·

Διήροβος δ' ἐκπαλιν ἐπύξατο μακρὸν αὐσας·
 ὃ μὲν αὖτ' ἄτιτος κείται ἄσιος· ἀμὰ δ' ἐφίμῃ
 εἰς αἴθερος πρὶ ἰόντα πυλάρταο κατὰρτο
 γηθήσειν κατὰ θυμὸν· ἐπεὶ ῥά οἱ ὥπασα πομπόν·
 ὧς ἔφατ' ὀρχεῖοισι δ' ἄχος γένετ' αὖξά μένοιο·
 ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστ' αἰτῶνι θυμὸν ὄρινεν·
 αἰὲς δ' ἀχνύμενός περ ἔν' ἀμέλησεν ἑτάρεσ·
 ἀμὰ θείων περίβη καὶ οἱ σάκος ἀμφεχέλυφε·
 τὸν μὲν ἔπρθε ὑπὸ δαυτε δὴν ἐρίηρθε ἑτάροι·
 μνηστὴρ ἐχέοιο παῖς καὶ δῖος ἀλάτωρ·
 νῆα δ' ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην βαρέα σενάχοντα·
 ἵδομενούς δ' ὕλην μένος μέγα· ἦτο δ' αἰεὶ·
 ἠέτινα βῶων ἐρεβεννῇ νυκτὶ κελύφαι·
 ἢ αὐτὸς δαπῆσαι ἀμαύων λοιγὸν ἀχαιοῖς·
 ἐνθ' αἰσυνήταο διοχοφείας φίλον ἦδ' ὄν·
 ἦρ' ἄλκ' ἔθεον γαμβρός δ' ἦν ἀχίσαο·
 πρεσβυτάτην δ' ὥπχε θυγατρῶν ἱπποδάμειαν·
 πᾶν περὶ κῆρι φίλησε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο,
 καὶ ἅλλ' ἐκ' ἐργοῖσιν· ἱδὲ φρεσὶ τῶνδε καί μιν
 γῆμεν ἀνὴρ ὠρίστος ἐν βροίῃ ἀρείῃ·
 τὸν ῥ' ὅτ' ἵδομεν ἦτο ποσειδάων ἐδάμασσε·
 θέλ' εἰς ὅαν φανὼν πέδησε δὲ φαίδιμα γῆα·
 ὅτε γὰρ ἐξ ὀπίσω φυγέην δαυατ' ὕτ' ἀλῆασαι·
 αἰὲς τε σῆλην ἢ δένδρεον ὑφίπετ' ἔκλον·
 ἀβέμας ἐσκότα, σῆθος μέσον ἔτασε δαυρί·
 ἦρως ἵδομενούς· ῥῆξεν δὲ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
 χάλκεον· ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἦρκε δλεθρον·
 δὴ τότε γ' αὖδ' αὖσεν ἐρεικόμενος περὶ δαυρί,
 δαυρήσεν δὲ πεισὼν δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπύρει·

ΟΜΗΡΟΥ

ἦ ῥά οἱ αὖτ' ἀέρυσσα, κῆρ' ἔρ' ἰάχον πελέμιξεν
 ἔχρος ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀδ' ἰεὺς μένος ὄβριμος ἄρης·
 ἰδομενεύς δ' ἔκπαυλον ἐπύξατο μακρὸν αὐτὰρ·
 Διὶ φοβ' ἦ ἄρα δή τι εἴσκομεν ἄξιον εἶναι,
 πρῆς ἐνὸς ἀντιπερᾶσθαι· εἰπὶ σὺ περ οὐ χεῖρ αὐτὰρ
 δαίμονι, ἀλλὰ κῆρ' αὐτὸς ἐκαντίος ἴσασ' ἐμείο,
 ὅθρ' αἰδῆς, οἶος ζηνὸς γόνος ἔνθα δ' ἵκθηνω.
 ὃς πρῶτον μίνωα τέκε κρήτη ἐπίπρον·
 μίνως δ' αὖ τέκεθ' ἦδ' ὅν' ἀμύμονα δευκαλίωνα.
 δευκαλίων δ' ἐμὲ τίητε, πλείεσσ' ἀνδραῖν ἀνακτα,
 κρήτη ἐν ἀρρετὴν αὖ δ' ἐνθάδε νῆες ἐνέγκαν,
 σοί τε κῆρ' ὄν, κῆρ' πατρὶ, κῆρ' ἀλλοιοῖσι πρῶτα·
 Ως φάτο Διὶ φοβος δὲ διάνδιχα μβμήριξεν
 ἢ τινὰ περ προῶν ἐταρίεαιτο μεγαθύμων,
 ἀφ' ἀναχωρήσας· ἢ πειρήσαιο κῆρ' οἶος·
 ὧ δὲ δέ οἱ φρονέοντι, δαδάατο κέρδιον εἶναι.
 βῆναι ἐπ' αἰγείαν ἦν δ' ὕστατον αὔρεν ὁμίλῳ
 ἔσχατ'· αἰεὶ γὰρ πριάμῳ ἐπεμύνηε δῖω·
 ἔνεκ' ἄρ' ἐθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν ὅτι τίεσκεν.
 αἰχῇ δ' ἵστάμενος, ἔπειτ' ἠβδόντα προσκύνει
 αἰνεία προῶν βασιφόρε, νῦν σε μάλα χρῆ,
 γαμβρῷ ἀμυνόμεναι εἴπερ τί σε κῦδος ἵκθηνι.
 αἰεὶ παῦ ἀλκιδόῳ ἐπαμυνόμεν, ὅς σε πάρος περ
 γαμβρὸς ἐὼν ἐθρεφε δόμοις ἐνι τυτθὸν ἐόντα,
 ἦν δέ τοι ἰδομενεὺς δ' ὕρικλυτὸς ἐξενάριξεν·
 Ως φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν, ἐνὶ στήθεσιν ὄρινεν·
 βῆ δὲ μετ' ἰδομενεῖα μέγα πολέμοιο μεμνηώς·
 αἰεὶ γὰρ ἰδομενεῖα φόβος λάβε τηλύγετον ὧς,
 αἰεὶ γὰρ ὥς ὅτε τις σὺς ὕρεσιν ἀλκὴ πεποιθὼς,
 ὅς τε μένει κολοσυρτὴν ἐπερχόμενον πολυὲν ἀνδρῶν
 χόρῳ

χῶρῳ ἐν οἷο πόλῳ· φρίσσει δὲ τε νῶτον ὕπρθευ·
 ὀφθαλμῷ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὁ δόντα
 θήγῃ ἀλέξασθαι μεμαῶς καὶ λῶσ' ἦ δὲ καὶ ἄνδρα
 ὧ· μένιν ἰδομένα δυρικλυτὸς ἔδ' ὕπεχώρῃ
 αἰνεῖαν ἐπιόντα βοῆθοῖν· αὖε δ' ἐταῖρος
 ἀσκαάφον τ' ἐσορῶν ἀφαρῆατε, δῖη πυρὸν τε
 μηριόνην τε καὶ ἀντίλοχον μήτωρας αὐτῆς·
 τὸς δ' ἔπ' ὀπρωῶν ἐπεκ πέρειντα προσήυδα·
 δούτε φίλοι καὶ μὲν οἷα μαιώτε· δειδία δ' αἰνῶς
 αἰνεῖαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν·
 ὅς μάλα κερτρὸς ἔστι μάχῃ καὶ φῶτασ' ἐνέειν·
 καὶ δ' ἔχῃ ἤβης ἄνθος, ὅτε κράτος ἔστι μέγιστον·
 εἴ γάρ ὁμηλικίῃ γεγενοίμεθα τῷ δ' ἐλ' θυμῷ·
 αἰψά κεν ἢ ἐφείροτο μέγα κράτος· ἢ ἐφροίμην·
 ὦς ἐφραβ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες·
 πῆσι τοῖς ἔπυσαν σάκε' ὅμοισι κλίναντες·
 αἰνεῖας δ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐταῖροισι·
 δῖηροβὸν τε, πάριν τ' ἐσορῶν καὶ ἀγένορα δῖον·
 οἳ οἱ ἄμ' ἡγεμόνες βῶων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα·
 λαοὶ ἔπονθ' ὥσπερ μετὰ κτίλον ἔσπετο μῆλα·
 πτόμεν' ἐκ βοτάνης γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν,
 ὧς αἰνεῖα θυμὸς ἐλ' εἴθεαι γελήθει·
 ὧς ἰδὲ λαῶν ἔθνος ἐπιπόμενον ἐοῖ αὐτῷ·
 οἳ δ' ἄμ' ὀφθαλμοῖσιν αὐτοχεδὸν ὠρμήθισαν·
 μακροῖσι ξυστοῖσι· πρὶ εἴθεαι δὲ χαλκός·
 σμυδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καὶ δ' ὅμιλον
 ἀμύλων· δύο δ' ἄνδρες ὀνήϊοι ἔξοχον ἄλλων·
 αἰνεῖας τε καὶ ἰδομένα ἀτάλαντοι ἄρηι·
 ἵεντ' ἀμύλων ταμῖεν χρόα γηλέϊ χαλκῷ·
 αἰνεῖας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν ἰδομένηος·

ΟΜΗΡΟΥ

αἶψ' ὅ μιν ἄντα ἰδὼν ἠλάνατο χάλκεον ἔγχος·
 αἰχμή δ' αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης,
 ὥχετ'· ἐπεὶ ῥ' ἄλιον σβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρυσεν.
 ἰδομένη δ' ἄρα οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·
 ῥῆξε δὲ οἱ θώρηκος κύαλον· διὰ δ' ἔντρε χαλκὸς
 ἦρυσ'· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πτωὶν ἔλε γαῖαν ἀγασσά·
 ἰδομένη δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
 ἐσπάρσσε· ὃ δ' ἄρ' ἐτ' ἄλλα δεινῆσατο τούχια κελεύα
 ὦ μοι ἦν ἀρελῆσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσθιν·
 ὃ γὰρ ἐτ' ἐμπεδα γῆα ποδῶν ἦν ὀρμηθέντι·
 ὃτ' ἄρ' ἐπαίξαι μεθ' ὄν βέλος, ὃτ' ἀλέσθαι·
 τῷ ῥά κ' ἐν σαρδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ·
 φέσσαι δ' ὅ κ' ἐτι ρίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο·
 τὸ δὲ βάδην ἀπιδόντος ἀκόντισε δαρὶ φαεινῷ
 διήροβος· δὴ γὰρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεὶ·
 αἶψ' ὅ γε κ' ἐπ' ὅτ' ἄμαρτεν· ὃ δ' ἀσκηλάφον βάλε δαρὶ·
 ἕδ' ὅν ἐνυαλίοιο· δι' ὧ μ' ὃ βριμον ἔγχος
 ἔχεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πτωὶν ἔλε γαῖαν ἀγασσά·
 ὃ δ' ἄρα πῶτι πέπυσε· βριήπυος ὀβριμος ἄρης,
 ἕως ἐοῖο πεισόντος ἐνὶ κρατὶ ὕσμιν·
 αἶψ' ὃ γὰρ ἄκρ' ὀλύμῳ ὑπὸ χρυσεόισι νέφεσσι
 ἦτο διὸς βαλῆσιν ἐελμένος, ἐνθά πρ' ἄλλοι
 ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐβρόμενοι πλέμοιο·
 οἱ δ' ἄμφ' ἀσκηλάφῳ αὐτοχεδὸν ὥρμηθησαν·
 διήροβος αὖτ' ἀπ' ἀσκηλάφου πήληκα φαεινὴν
 ἤρπασε· μυριόνης δὲ θεῶν ἀτάλαντος ἄρηι·
 δαρὶ βραχίονα τέφεν ἐπάλμενος· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 αὐλῶπις προφάλα χαμαὶ βόμβησε πτωῖσα·
 μυριόνης δ' ἐξ αὐτῆς ἐπάλμενος ἀγυπὶς ὥς·
 ἐξέρυσσε πυρμυνοῖο βραχίονος ὀβριμον ἔγχος·

αἶψ'

αἶψ' ἐταῦρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο· ἦν δὲ πολίτης
 αὐτοκτεσίνηςτος περὶ μέσῳ χεῖρε τίτηναι,
 ἐξῆγεν πολέμοιο δυσσχέος ὄρρ' ἰκτιβ' ἔπης
 ὠκέας· οἳ οἳ ὅπιαθε μάχης ἠδὲ πολέμοιο
 ἔσασαν, ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἳ τὸν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα πυνάχοντα
 περὶ μινον· κατὰ δ' αἶμα νευτάτα ἔρρε χερσός.
 οἳ δ' ἄλλοι μάρναντο· βοή δ' ἄβυστος ὁρώρη·
 αἰνείας δ' Ἀδάρῃα καλῆτορίδην ἐπορεύσας,
 λαμόν τυφ' ἐπὶ οἳ τεβράμμενον ὀξεῖ δαυρὶ
 ἐκλίνθη δ' ἐτέρωσε κέρι ἐπὶ δ' Ἀσπίς ἐάρθη.
 καὶ κόρυς ἀμρὶ δὲ οἳ θάνατος χύτο θυμοραϊστής·
 ἀντίλοχος δὲ θάνατα μετασφρεθέντα δοκούσας
 ἦτας ἐπαῖξας ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἐκβεν·
 ἦ τ' ἀνὰ νῶτα θέσσαι διαμπερές ἀοχενί κενεῖ·
 πῶς ἀπὸ πᾶσαν ἐκβεν· ὃ δ' ὕππιος ἐν κονίῃσι
 κέππεσεν ἄμρω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας·
 ἀντίλοχος δ' ἐπύρυσσε καὶ ἀνυτο ταύχε' ἀπ' ὤμων
 παπῶνων· φῶς δὲ πριταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος,
 ἦταζον σάκος ἀνρὺ πανάλολον· ὃ δὲ δαῖαντο
 εἴσω ἐπιγράψαι τέρενα χροά νηλεῖ χαλκῷ
 ἀντιλόχῳ· πέρι γὰρ ῥα ποσειδάων ἐνοσίχθων,
 νέσπορος ὕδ' ἐρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσιν·
 ὃ μὲν γάρ ποτ' ἀνὰ δαῖων ἦν· ἀμὰ κατ' αὐτὸς
 σρωρᾶτ' ὃ δὲ οἳ ἔχος ἐχ' ἀφ' ἑμάς· ἀμὰ μάλ' αἶε
 σείδμενον ἐλέλιετο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ἦσιν·
 ἦταν ἀκοντίσσαι ἢ ἐχέδ' ὀρμηθῆναι·
 ἀμ' ὃ λῆθ' ἀδάμαντα τιτυσκομένους καὶ ὀμίλον
 αἰσάδην· ὃς οἳ ἦτα σάκος μέσσην ὀξεῖ χαλκῷ·
 ἐγγύθεν ὀρμηθεὶς ἀμενήτωσιν δέ οἳ ἀχμήν·

Ο ΜΗΡΟΥ

κυανοχάϊτα ποσειδάων βίοτοιο μενῆρας
 κῆρ' ἢ μὲν αὐτὸς μεῖν' ὥς τε σκῶλος πυρίκευτος
 ἐν σάκει ἀντιλόχοιο· τὸ δ' ἤμισυ κείτ' ἐπὶ γαίης
 αἶψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλείνον·
 μηριόνης δ' ἀπιδόντα μεταπρόμενος βάλε δυρὶ
 αἰδολῶν τε μεσηγύ· κῆρ' ὁ μφραλὶ ἔνθα μάλιστα
 γίνετ' ἄρης ἀλεγεινός, οἷ' ὑροῖσι βροτοῖσιν·
 ἐνθά οἱ ἔχος ἐπιξεν· ὃ δ' ἐπρόμενος περὶ δυρὶ
 ἤπασκε ὥς ὅτε βῆς, τὸν τ' ἔρβη βυκόλοι ἀνδροβ
 ἰλλάσιν ἢ ἐθέλοντα βίη δῆσαντες ἀγυσιν·
 ὥς δ' τυπεῖς ἤπασκε μίνωθα περ' ὅτι μάλ' ἀν
 ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔχος ἀνεπάσσετ' ἐγγύθεν ἐλθὼν·
 ἤρωσ μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὅα' ἐκάλυψε.
 δὴ πυρον δ' ἔλενος ξίφει χερδὸν ἤλασε κέρσην
 θρηϊνῷ μεγάλῳ· ἀπὸ δὲ θυράλειαν ἄραξεν·
 ἢ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσε καέ τις ἀχαιῶν·
 μαρναμένων μετὰ παρὶ κυλινδομένην ἐκόμισε·
 τὸν δὲ κῆρ' ὁ φθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.
 ἀρεΐδην δ' ἔχος εἶλε βοὴν ἀγαθὸν μενέλαον·
 βῆ δ' ἐπαπειλήσας ἐλένῳ ἤρωϊ ἀνακτι.
 ὅξ' ὁ δόρυ κραδῶν· ὁ δὲ πῆξεν πῆχυν ἀνείλει·
 τῷ δ' ἄρ' ὁ μαρτητήν· ὃ μὲν ἔχει ὁ ξυόεντι·
 ἴετ' ἀκοντίσαι· ὃ δ' ἀπ' νουρῆφιν οἷσ' ὦ·
 πρικμίδης μὲν ἔπειτα κῆρ' αὖτις βάλεν ἰῶ
 θώρηκος κύαλον· ἀπὸ δ' ἐπῆατο πικρὸς οἷσ' ὦ·
 ὥς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πύοφιν μεγάλην κῆρ' ἀλῶν
 θρώγεσι κύαμοι μελανόχροβ' ἢ ἐρεβινθοι·
 πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ κῆρ' λιμμητήρος ἐρωῇ,
 ὥς ἀπὸ θώρηκος μενελάου κυδαλίμοιο
 πρὸν ἀπ' ἀπλάχθεις· ἐκὼς ἐπῆατο πικρὸς οἷσ' ὦ·
 ἀρεΐδης

ἄφρεϊδης δ' ἄρα χεῖρα βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
 πλὺν βάλεν, ἥρ' ἔχε τόξον ἐϋξοόν, ἐν δ' ἄρα τόξῳ,
 ἀντικρὺ διαχειρὸς ἐλήλατο χαλκίον ἐγχος·
 αἶψ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλείνων
 χεῖρα παρακρεμάσσας· τόδ' ἐφέληκετο χαλκίον ἐγχος·
 καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἐρυσεν μετὰ θυμὸς ἀγῆνωρ·
 αὐτὸν δὲ ξυνέδησεν ἐϋσρόφῳ οἶδ' αἰώτῳ
 σφινδόνῃ· ἦν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν·
 πείσανδρος δ' ἰδὺς μενέλαόν κυδάλι μοιο,
 ἦϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κτενὴ, θανάτοιο τέλος δε·
 σοὶ μενέλαε δαμῆναι ἐν αἰνῇ δῆϊο τῆτι·
 οἷδ' ὅτε δὴ χεῖρ' ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντε,
 ἀφρείδης μὲν ἄμαρτε· παρὰ δὲ οἱ ἐρράπετ' ἐγχος·
 πείσανδρος δὲ σάκος μενέλαόν κυδάλι μοιο
 ὕστασεν, ὃ δὲ διὰ πρὸ, δαυήσατο χαλκὸν ἐλάσσει·
 ἔχετο γὰρ σάκος αὐρὺ, κτεκλάσθη δ' αἰὶ καυλῷ
 ἐγχος· ὃ δὲ φρεσὶν ἦσι χάρι καὶ ἐέλπετο νίκην·
 ἀφρείδης δὲ ἐρυαάμενος ξίφος ἄρ' αὐρόηλον,
 ἄλτ' ἐπὶ πείσανδρῳ· ὃ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἴλετο κελὴν
 ἀξίνην ἐϋχαλκον, ἐλαίνῳ ἀμφιπελέκῳ,
 μακρῷ ἐϋξέσῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐρίκοντο·
 ἦτοι ὃ μὲν κοῦρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδάμειος,
 ἄκρον ὑπὲρ λόφον αὐτὸν ὃ δὲ προσιόντα μέτοπον,
 ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὀσέα, τῷ δὲ οἱ ὕπερ
 πᾶρ ποσὶν αἰμαρύντε χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
 ἰδνώθη δὲ πεσών· ὃ δὲ λάξ ἐν στήθεσι βένων,
 ταύχεά τ' ἐξενάρηξε, καὶ οἱ χόμενος ἔπος ἠύδα,
 λείψετε θνὴ ὅτ' ἐγὼ γενέσθ' ἀθανάτων ταχυπώλων·
 ζῶες ὑπὲρ βρίαλοι δῆνῃς ἀνδρῆτοι αὐτῆς·
 ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ ἀέχαιος ὃν ἐπιδανεί·

ΟΜΗΡΟΥ

ὅν ἐ μὲ λωβήσασθαι καὶ καὶ καὶ ὅδε τι θυμῷ
 ζῆνός ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν
 ξένις· ὅς τε πρὸς ὑμῖν διαφθέρσῃ πόλιν αἰπὴν·
 οἷμα κεριδίην ἄλοχον, καὶ κτήματα πολλὰ
 μάψ' οἵχεσθ' ἀνείροντες· ἐπεὶ φιλέει παρ' αὐτῇ·
 ναῦ αὐτ' ἐν νηυσὶν μενεκύνετε ποντοπόροισι·
 πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτείνειν δ' ἥρωας ἀχαιῶς·
 ἀμὰ ποθὶ γήσεσθε καὶ ἐλυσέμενοι πρὸς ἄρῃος·
 ζῶ πάτερ· ἥ τέ σε φασὶ πρὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
 ἀνδρῶν ἢ δὲ θεῶν, σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
 οἷον δὴ ἀνδραῖ, χαρίζεαι ὕβρισῃσι
 φροσίν· τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, ὅδε δ' αἰὲν αἰσάνται
 φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοῖον πολέμοιο·
 πάντων μὲν κόρος ὅδε καὶ ὕπνῃ καὶ φιλόπτος,
 μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηβμοῖο·
 τῶν πέρ τις καὶ μάλλον ἐέλδεται ἔξερων εἶναι,
 ἢ πλεῖμα φῶσθαι δὲ μάχης ἀπόρητοι ἔασιν·
 ὦς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντεα ἀπὸ χροὸς αἰμαρύνετα
 συλήσας, ἑτάροισι δίδω μενέλαος ἀμύμων·
 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐξ αὐτῆς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 ἐνθάδ' οἱ ὕδρ' ἐπ' αἶαντο πυλαμένιος βασιλῆος·
 ἀρπαγίων· ὅρα παρὸς φίλῳ ἔπετο πολεμίζων
 ὅς φροσίν· ὃ δ' αὐτῆς ἀρίκετο παρὶ δαΐαν,
 ὅς φρα· τότ' ἀβείδω μέσον σάκος ἔτασε δαριῇ
 ἐγγύθεν· ὅδε δ' αὖ πρὸς δαίμονα χαλκὸν ἐλάσσει·
 ἄψ' δ' ἐτέρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλγείνων·
 πάντοσε παπαινῶν, μή τις χροὶ χαλκῷ ἐπαύρη·
 μηριόνης δ' ἀπιόντος ἱεὶ χαλκῷ ῥέο' ἰσόν·
 καὶ ῥ' ἐβαλε γλαῖον καὶ δαξιδόν· αὐτὰρ οἱ εὖς·
 ἀντικρὺ κατὰ κνύστιν ὑπ' ὀσέον ἐξεπέρησεν·
 ἐξόμενος

ἔξομενος δὲ καὶ τ' αὖθι φίλων ἐν χερσὶν ἑταῶν,
 θυμὸν ἀποπνείων. ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαλήνῃ·
 καὶ τὸ ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέει, δαυε δὲ γάσσον·
 ἦν μὲν παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμπεπένοντο·
 οἳ δ' ἴδρον δ' ἀνέσαντες ἄρον προτὶ ἴλιον ἱρήν·
 ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατήρ κίε δάμνα λείβων·
 ποιηὴ δ' ὅστις παίδος ἐγένετο τεθνεώτος·
 τὸ δὲ πάρις, μάλιστα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
 ξείνος γάρ οἱ ἦν πολέσιν μετὰ παφλαγόνεσσιν·
 τὸ δ' οὐ γὰρ χωόμενον προῖς χαλκήρε' οἷσεν·
 ἦν δὲ τις αὐτὸν χύνων πολυΐδης μάντιος ἕδος·
 ἀφνειὸς τ' ἀγαθὸς τε· κορινθόθιοι κίε ναίων·
 οὗτος δ' αὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε·
 πηλάει γὰρ οἱ ἔειπε γέρον ἀγαθὸς πολυΐδης·
 ἔσθω ὑπ' ἄρκαλιν φθίεσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
 ἢ μετ' ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ βῶλαι δαμῆναι·
 τῷ δ' ἄματ' ἄρκαλιν θωὴν ἀλέγεν ἀχαιῶν·
 ἔσθον τε συγερὴν ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ·
 ἦν βάλ' ὑπὸ γναβμοῖο καὶ ἕατος, ὥκα δὲ θυμὸς
 ὤχετ' ἀπὸ μελέων· συγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος ἔειλεν·
 ὥς οἱ μὲν μάρναντο δέ μιν πυρὸς ἀπομένοιο·
 ἔκτωρ δ' ἦν ἐπέπυστο δὴ φίλος· ὅδ' ἐτι ἦδ' εἰ
 ὅππῃ ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἄριτερά δηϊόωντο
 λαοὶ ὑπ' ἄρχειών· τάχα δ' αὖ καὶ κῆρ' ἔειδος ἀχαιῶν
 ἔπλετο· τοῖσι γὰρ γαίηος ἐννοσίγαιος
 ὤπρην ἄρχειος, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμεινεν,
 οἷς ἔχεν ἢ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἑσάλοιο,
 ῥηξάμενος δαναῶν πυκινὰς στήλας ἀπαισάων·
 ἐνθ' ἔσσεαι αἰαντοῦς τε νέεσσι καὶ πρωτεσι κούρῃ·
 θῆν' ἐφ' ἁλὸς πρηνὴς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπρθε,

ΟΜΗΡΟΥ

τεῖχος ἐδιδμήτο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
 ξαρηεῖς γίνοντο μάχη, αὐτοῖ τε κῆρ ἵπποιο
 ἔνθα δὲ βοιωτοὶ κῆρ ἰάονες ἐκεχίτανες·
 λοκροὶ κῆρ φθίβοι, κῆρ φαιδιμόνευτ' ὅς περ οἱ,
 σπυρδῆ ἐπαύοντα νεῶν ἔχον· ὅδ' ἐδύναντο
 ὥσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ ἵκελον ἔκτορα δῖον·
 οἱ μὲν ἀθηναίων προλελεγμένοι ἐν δ' ἄρα τοῖσιν,
 ἦρχ' ἦδ' ἰδὲ πετεῶν μινεῶν δ'· οἳ δ' ἄμα ἔποντο,
 φείδαστε, σίχός τε, βίᾳς τ' ἔϋς· αὐτὰρ ἐπειὶ
 φυλείδης τε μέγης, ἀμφίων τε, δροάκιδος τε,
 προφθίων τε, μέδων τε, μινεπόλεμος τε πρὸ Ἄρκης·
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος ἦδ' οἱ λῆος θείοιο,
 ἔσκε μέδων ἀνάντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
 ἐν φυλακῇ γαῖης ἀπὸ πατρίδος ἀνδρακτακτᾶς,
 γνῶν μνηστῆς ἐριώπιδος, ὃν ἔχ' οἱ λούς·
 αὐτὰρ ὁ ἐφ' ἑκλοιο παῖς τῆ φυλακίδας·
 οἱ μὲν προφθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
 γαῦφιν ἀμυρόμαχοι μετὰ βοιωτῶν ἐμάχοντο·
 αἶας δ' ἔκ' ἐτι πάμπαν οἱ λῆος ταχὺς ἦδ',
 ἵστατ' ἀπ' ἀνάντος τελαμωνίης ἠδ' ἠβαιόν·
 αἶψ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε δῖοι πεπληκὲν ἄροτρον
 ἴσον θυμὸν ἔχοντε τιτάνετο· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
 πρυμνοῖσιν κ' ῥάει πλὺς ἀνακηκίει ἰδρώς,
 τὸ μὲν τε ζυγὸν οἶον ἐϋξοον ἀμφὶς ἐέρχει,
 ἰεμίνω κῆρ ὦλκε, τέμνη δὲ τε τέλσον δροφῆς,
 ὥς τὸ παρβεβαῶτε μάλ' ἔσασαν ἀλλήλοισιν·
 αἶψ' ἦτοι τελαμωνιάδῃ πολλοὶ τε, κῆρ ἰαλοῖ,
 λαοὶ ἔπονθ' ἐτάροι, οἳ οἱ σάκος ἐξεδείχοντο,
 ὁππότε μιν κῆρ μάς τε, κῆρ ἰδρώς γυνάθ' ἵκοιτο·
 ὅδ' ἄρ' οἱ λιάδῃ μεγαλήτορι λοκροὶ ἔποντο
 ἔγχεσσι

ὃ γὰρ σφισσὶν ὕσμινη μίμνε φίλον κῆρ.
 ὃ γὰρ ἔχον κούρην χαλκήρεσσιν ποδασείας.
 ὃ δ' ἔχον ἀσπίδας ἀνύκλους, καὶ μέλινα δῦρα.
 αἷ' ἄρα τόξοισιν καὶ ὕψρόφω οἶδ' αὖτις,
 ἴλιον εἰς ἅμ' ἔπειτο πεποιθότ' οἷσιν ἔπειτα
 ταρφέα βάλλοντ' οὖν, φῶν ῥήναιτο φάλαγγας.
 δὴ ῥα τὸ δ' οἱ μὲν πρόσθε σάω' ἔντεσι διαδαλέοισι,
 μάργναντο φῶσιν τε καὶ ἔκτορι χαλκοκορυσῇ.
 οἱ δ' ὀπίθεν βάλλοντ' ἐλάνθανον· ὃ δ' τι χάρμης
 φῶσθ' ἐμνημόνεοντο· σαρκελόνεον τὸ δ' οἱ σοί.
 ἐνθά κε λυγαλῆος νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων,
 φῶσθ' ἐχώρησαν προτὶ ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
 εἰ μὴ πυλιδάμας θρασυῖ ἔκτορα εἶπε παραστὰς,
 ἔκτορ ἀμήχανός ἐστι παραρητόισι πιθέσθαι.
 ὕνεκ' τοι πέρι δῶκε θεὸς πλεμῆϊ' ἔργα,
 τοῦνε καὶ καὶ βυλῇ ἐθέλεις πρὶ δ' ἄλλων;
 ἀλλ' ὅπως ἅμα πάντα διαήσεται αὐτὸς ἐλθέσθαι.
 ἄλλω μὲν τὸν ἐδῶκε θεὸς πλεμῆϊ' ἔργα.
 ἄλλω δ' ὀρχισὺν, ἐτέρῳ κίθαριν καὶ ᾠοιδήν,
 ἄλλω δ' ἐν στήθεσι τίθει νόον ἀνρύσπα ζῆλα
 ἐσθλόν. τὸ δ' ἐτε πολλοὶ ἐπαυρίσνοντ' ἀνθρώποι.
 καὶ τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δ' ἐκ αὐτὸς ἀνέγνω.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστον.
 πάντῃ γὰρ σε πρὶ σέδανος πολέμοιο δέδνε.
 προῦς δ' ἐμὲ γὰρ μοι ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἐβησαν
 οὐ μὲν ἀφ' ἑσπέρης σάω' τάχιστα. οἱ δ' ἐμάχοντο
 παυρότ' ῥοι πλέονεσι κεδάδ' ἐντ' οὖν κατὰ νῆας.
 αἷ' ἀναχασσάμενος καὶ λείπειν ἔβη δὲ πάντας δ' οἱ σπυς.
 ἐνθεν δ' ἄν' μάλα πᾶσαν ἐπιφραυάμεθα βυλὴν,
 ἦ κεν ἐνὶ νηέσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,

Ο ΜΗΡΟΥ

αἶψ' ἐβίλησι θεὸς δόμῳ καὶ κράτος· ἦ μιν ἔπειτα
 παρ νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμενες· ἦ δ' ἔγωγε
 δειδῶ· μὴ τοχθίζον ἀποτίσωνται ἀχαιοὶ
 χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἄτος πλέμοιο
 μίμνει· δὴν ὑκέτι πάχυν μάχης χηῖσθαι οἴω.
 Ως φάτο πηλυδάμας· ἄλ' ἐδ' ἔκτορι μῦθος ἀπήμενων·
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σαυτοῦ χεσὶν ἄλτο χαμᾶζε,
 καλμιν φωνήσας· ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·
 Γ' πηλυδάμα, σὺ μὲν αὐτὸς ἐρύκευε πάντας δροῖσους·
 αὐτὰρ ἐγὼ κῆρ' εἶμι καὶ ἀντιδῶ πλέμοιο·
 αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὐτίς, ἐπὴν αὖ τοῖς ἐπιτείλω.
 ἦ ῥά· καὶ ὠρμήθην ὄρεϊ γιφόντι εἰοικώς·
 κελκηγώς· διὰ δὲ βῶων πέτετ' ἠδ' ἐπικυρών·
 οἷδ' ὅτε πανθοῖδην ἀγαπήνορα πηλυδάμαντα,
 πάντες ἐπευάνοντ'· ἐπεὶ ἔκτορος ἔκλυον αὐδ' ἦν.
 αὐτὰρ ὁ, δειφ' ὀβόη τε βίην θ' ἐλένοιο ἀνακτος·
 ἄσιόδην τ' ἀδάμαντα καὶ ἄσιον ὕρτακ' ἰδὼν·
 φοῖτα ἀνὰ προμάχης διζήμενος εἶπε φεύροι.
 τὺς δ' αὖρ' ὑκέτι πόμπαν ἀπήμενας ὕδ' ἀνολέθρας·
 αἰῶσι μὲν δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσιν ἀχαιῶν.
 χρεῖσιν ὕπ' ὀρεῖσιν κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες·
 οἳ δ' ἐν τείχεσσι ἔσαν βεβλημένοι, ὕτάμενοί τε·
 τὸν δὲ τάχ' αὖρε μάχης ἐπ' ὀρίερα δακρυόεως
 δ' ἰὸν ἀλέξανδρον ἐλένης πόσιν ἠὲ κρόμοιο,
 θαρσύνονθ' ἐτάρας· καὶ ἐπορῶντα μάχεσθαι·
 ἀγχὺ δ' ἰστάμενος· προσέειπε ἀχρεῖς ἐπέειπιν·
 Δ' ὕπαρι εἶδος ἄρις γαυαμάνες· ἠ' ἔσπουτά·
 πῦ· τοὶ δὴ φ' ὀβόη τε, βίην θ' ἐλένοιο ἀνακτος·
 ἄσιόδης τ' ἀδάμας ἠδ' ἄσιος ὕρτακ' ἰδὼς·
 πῦ δὲ τοὶ ὀβρυονοῦς· ναῦ ὤλετο πᾶσα καὶ τ' ἄρης.

ἴλιος ἀπεινή· γαῖα τοι σῶς ἀπὺς ὀλεθρος·
Τὲν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοῦ δῆς·
 ἔκτορ ἐπεὶ τοι θυμὸς ἀνάτιον αἰτιέσθαι·
 ἄλλα τε δὴ πρὶ μάλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
 μέλλω, ἔπει δ' ἐμὲ πᾶμπαν ἀνάλκιδά γένατο μήτηρ·
 ἐξ ὅ γάρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἐταίρων·
 ἐκ τῶ δ' ἄνθα δ' ἐόντες ὀμιλέομεν δαναοῖσι
 γυλαμέως· ἔτχροι δὲ κτετέκταθεν ὅς σὺ μεταλλᾷς·
 οἶω δ' ἡφοβός τε βίηθ' ἐλένοιο ἀνακτος·
 οἵ γε σθον μακρῆσι τετυμμένω ἐχείησιν·
 ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμιν κρονίων·
 ταῦ δ' ἄρ' ὅ πη σε κφαδίη θυμὸς τε κιλύει·
 ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἄμ' ἐφόμεθ' ὅ δέ τε φυμὶ
 ἀλκήης δαήσεσθαι· ὅση δ' αὖ μίς γε πάρεστι·
 παρ δ' αὖ μιν δ' ἔκ' ἐστ' κῆρ ἐνὶ μέσσοις πολέμῳ·
Ως εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφεὺ φρένας ἥρωος·
 βᾶν δ' ἴμεν ἐνθα μάλιστα μάχη κῆρ φύλοπις ἦεν·
 ἀμφὶ τε κειβριόνην κῆρ ἀμύμονα πυλυδάμαντα·
 φάλην ὀρθαῖόν τε κῆρ ἀντίθεον πολυφροῖτην·
 πάλμωτ' ἀσκήνιον τε· μόραινθ' ἔεῖ ποτιώτος·
 οἳ ῥ' ἐξ ἀσκήνης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί·
 ἢ τῇ προτέρῃ· ῥέτε δὲ ζῆλα ὤρσε μάχεσθαι·
 οἳ δ' ἴσαν ἄρ' ἀλγίων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλη·
 ἢ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς διὸς εἴσι πέδονδε·
 θεοπεσίῳ δ' ὁ μάλ' ὧ αἰὶ μίσγεται· ἐν δὲ τε πλλὰ
 κύματα παρλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 κυρτὰ φαλιριδῶντα πρὸ μέντ' ἄλλ' αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα,
 ὥς πρῶτον πρὸ μὲν ἄλλοι ἄρηρότε· αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
 χαλκῷ μαρμαίροντες ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἐποντο·
 ἔκτορ δ' ἡγεῖτο βροτολογίῳ ἴσος ἄρη·

Ο ΜΗΡΟΥ

πριαμίδης· πρὸ ἔθνη δ' ἔχεν ἀπιδά πάντοσε ἴσθη,
 ῥινοῖσιν πυκινὴν· πολλὸς δ' ἐπελήατο χαλκός·
 ἀμφὶ δὲ οἱ κροτάροισι, φαινή σείετο πήληξ·
 πάντη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειράτο προποδίζων,
 εἴ πως οἱ εἴξειαν, ὅ πασιδία προβιβῶντι.
 αἶψ' ὅ σύχρη θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀχαιῶν.
 αἶψ' δὲ πρῶτος προκλέατο μακρὰ βιβιάδων·

Δ αἰμόνιε χερδὸν ἐλθέ, τίη δειδύσαι ὕψος
 ἄργεῖος· ὅτοί τι μάχης ἀδαιμόνες εἰμὲν·
 αἶψ' αὖτις μάστιγι κτεκὴν ἐδάμνημεν ἀχαιοί·
 ἢ θῆν' πρὸς τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
 νῆας· ἄραρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν
 ἢ κε πολὺ φθάσῃ σὺ νεομένη πόλις ὕμνῃ,
 χρυσὸν ὕψ' ὑμετέρησιν, αἰσῶσά τε πρβομένη τε·
 σοί δ' αὐτῷ φημι χερδὸν ἔμμεσαι, ὅππότε φάγῃ
 ἄρῃσῃ δῖ' ἱπάρῃ, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
 θάσσονας ἱρήων ἔμμεσαι καλλιῖριχας ἱππας·
 οἷ σε πόλιν δ' οἶσυσσι κονίοντες πεδίοιο.
 ὥς ἄρά σι εἰπόντι ἐπέπτατο Διὸς ὄρνις,
 αἰεὶς ὕψιπέης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ἀχαιῶν,
 θάρσυνος οἰωνῷ ὃ δ' ἀμείβετο φαίδιμος ἑκτορ·

Αἶαν' ἀμαρτοεπὶς βυγῆϊε, ποῖον ἔειπες·
 αἶψ' ἄρ' ἐγὼν ὕψ' γε Διὸς παῖς αἰγιόχοιο
 εἶην ἡμάτα πάντα τέκοι δέ με πότνια Ἥρη·
 τιοίμην δ' ὥς τίετ' ἀθηνᾶν καὶ ἀπόλλων,
 ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε, κτεκὸν φέρει ἄργείοισι
 παῖσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφῆσαι, αἶεε ταλάωνις,
 μείναι ἔμδον δόρυ μακρὸν, ὅτοι χροά λειριόεντα
 δάφει· ἀτὰρ ῥῶων κορέσῃς καὶ ἄσ' ἢ δ' οἰωνὸς,
 δημῷ καὶ σάρκεσσι πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν·

Ως ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 ἠχὴ θεασαίη, ἐπὶ δ' ἰάχε λαὸς ὀπίθεν·
 δοχεῖσι δ' ἐτέρωθεν ἐπ' ἰάχον· ὃ δ' ἐλάθοντο
 ἀλκίης· αἳ δ' ἔμενον πρῶων ἐπιόντας ὄρευσεν·
 ἠχὴ δ' ἀμροτέρων ἵκετ' ἀνέρεα καὶ Διὸς αὔραι.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ. Ξ. ΟΜΗ-
 ΡΟΥ ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Γαμήμωνν συμπαραλαβὼν τῆς τραυμα-
 α τίας καὶ νέστορα σὺν αὐτοῖς ἐξέρχεται ἐπὶ τὸν
 πόλεμον· ἦρα δὲ τὸν κλισίον λαβῶσα παρὰ
 τῆς ἀφροδίτης κατέρχεται· καὶ τὸν ὕπνον κρατήσασα
 κοιμίζει τὸν Δία· προσιδῶν δὲ τοῖς ἔλλησι βοηθεῖ· καὶ
 πολὺς φόνος γίνεται τῶν πρῶων· αἶα δὲ λίθῳ βαλὼν
 ἔκτορα πλήθει· ὃ δὲ ἀγαγὼν αἶμα λεποφυχεῖ.

ΙΛΙΥΛΔΟΣ Ξ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

ΞΥ· κρονίδην ὕπνω λεχέϊαίν τ' ἡπαρ ἐν ἥρῃ.

Εἶσα δ' ὅκ' ἔλαθεν ἰαχὴ πίνον-

τά πρ' ἐμπης·

αἰὲς ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα

προσηύδα·

φράζεο δ' ἴε μαχῶν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·

μείζων δ' ἢ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλῶν αἰζηῶν·

αἶψά σὺ μὲν νῆϊ πῖνε καθήκεος αἶθοπα οἶνον·

εἰσόκε θερμά λουτρὰ εὖ πλόκος ἐκ μῆδε

θρῆνῃ καὶ λῦση ἀπὸ βρότον αἵματοέντα·

αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ὅτε πρὶωπὴν·

Ως εἰπὼν· σάκος εἴλε τετυγμένον ἦος ἑοῖο·

κείκειον ἐν κλισίῃ θρασυμήδεος ἱπποδάμοιο,

χαλκῷ παμφάνον· ὃ δ' ἔχ' ἀπὸ δαί πατρὸς ἑοῖο·

εἴλετο δ' ἀλκιμον ἔχος ἀκχεχμένον ὅξεϊ χαλκῷ·

εἵδ' ἐκ τῆς κλισίης· τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον αἰετὸς·

τῆς μὲν ὀρινομένης· τῆς δὲ κλονέοντασ' ὀπίθεν·

προῦτος ὑπέρθυμς· ἐρέριπτο δὲ τείχος ἀχαιῶν·

ὥς δ' ὅτε προφύρη πέλατος μέγα κύματι κωφῷ·

θαλάμειον λιγέων ἀνέμων λαβήρ' ἀέλουθα

αὐτῶς· ὃ δ' ἄρα τε προκυλίνδεται· ὃ δ' ἐτέρωσε

πρὶν τινα κεκριμένον καθαβήμεναι ἐν διδὸς ὕρον,

ὥς ὃ γέρων ὠρμαινε, δαΐζόμενος κατὰ θυμὸν

διχθαδὶ· ἢ καθ' ὅμιλον ἴοι δαναῶν ταχυπώλων·

ἢ μετ' ἀφείδην ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν·

ὅτε δὲ οἱ φρονέοντι δοῦλωατο κέρδιον εἶναι,

βῆναι ἐπ' ἀφείδην· οἳ δ' ἀμύλητος ἐν ἄριστον
 μακρὰ μένοι· λάμει δέ σφι περὶ χοῖ χαλκὸς ἀτρήης·
 θυαυομένων ξίφεσιν τε καὶ ἔχουσιν ἀμφιγύοισιν·
 νέτορι δὲ ξυμβληντο διοφρέεις βασιλῆες.
 πὰρ νηῶν ἀνιόντες ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ·
 τυδείδης ὀδυαδὺς τε καὶ ἀφείδης ἀγαμέμνων·
 πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες·
 θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς· τὰς δὲ πρῶτας πεδίονδε
 εἵρυσαν· αὐτὰρ τείχος ἐπὶ πρυμνήσιν ἔδρμαν·
 ὃ δὲ τὸρ ὃ δ' οὐρύς περὶ ὧν ἐδωκῆσάτο πάσας
 ἀργαλὸς νῆας χαδέην· σείνοντο δὲ λαοί·
 τῷ ῥα προκράσας εἵρυσαν καὶ πλήσαν ἀπάσης
 ἡϊόνος σῶμα μακρὸν, ὅσον σκυτέρωθεν ἄκρα·
 τῷ ῥ' οἳ γ' ὀφείοντες αὐτῆς καὶ πολέμοιο·
 ἔχει ἐρεσόμενοι κῆρον ἀθρόοι· ἄχυντο δέ σφιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν, ὃ δὲ ξυμβλητο γεραιὸς
 νέτωρ· πῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἀχαιῶν·
 ἦν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων ἀγαμέμνων·
 Ω νέτορ νηληϊάδῃ μέγα κῆδος ἀχαιῶν·
 τί πτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δαῦρ' ἀφικένης;
 δειδῶ μὴ δὴ μοι τελίση ἔπος ὄβριμος ἑκτωρ·
 ὥς ποτ' ἐπιπείλησεν ἐνὶ πρῶτῳ ἀγορῶν·
 μὴ πρὶν πὰρ νηῶν προτὶ ἴλιον ἀπνέεσθαι·
 πρὶν πυρὶ νῆας ἐπιπρῆσαι, κτείναι δὲ καὶ αὐτὸς·
 κτείνος θ' ὥς ἀγόρουε· τὰ δὲ νῆα πάντα τελεῖται·
 ὦ πόποι ἦ ῥα καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες ἀχαιοί·
 ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον ὥς πρ' ἀχιλλεύς·
 ὃ δ' ἐθέλοισι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνήσιν νέεαι·
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γερῆνιος ἱππότα νέτωρ·
 ἦ δὴ ταῦτά γ' ἔτοίμα τετυλῆσθαι ὃ δ' ἐνεν ἄλλως·

Ο ΜΗΡΟΥ

ξόε υφιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτῆναιτο·
 τείχος μὲν γὰρ δὴ κατβύριπεν ὡς πέπιθμεν,
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ εἶσεσθαι·
 οἳ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῆσι μάχην ἀλίαν ἔχουσι
 πωλεμές· ὅδ' αὖ ἐτι γνοῖς μάλα πρὸ σκοπιάων·
 ὅπποτέρωθεν ἄχαιοι δ' ὀρινόμενοι κλονέονται,
 ὡς ἐπιμῖξε κτείνονται· αὐτὴ δ' ὕραν ἴκει·
 ἡ μῆϊς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
 εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' ἔτι ἄμμε κελεύω
 δοῦμεναι· ὃ γάρ πως βεβλημένον ἔστι μάχεσθαι·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 γέτορ· ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται,
 τείχος δ' ἔτι ἔχρασμε τετυγμένον ὅδε τι τάρρος
 ἢ ἐπὶ πόλλ' ἔπαθον δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ·
 ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἴλαρ εἶσεσθαι,
 ἥτω πρὸ δ' ἰμέλλῃ ὑπὲρ μενέϊ φίλον εἶναι,
 νηυσὶ μὲν ἀπολέσθαι ἀπ' ἄργεος ἑσθὰ δ' ἀχαιῶς·
 ἡ δ' εἰ μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων δαναοῖσιν ἄμμεν·
 οἶδ' αὖ δὲ νῦν ὅτι τῆς μὲν ὁ μῶς μακχέρεσι θεοῖσι
 κυδαίει· ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἐδήσειν·
 αἰὲν αἰεθ' ὡς αὖ ἐγὼ εἶπω· πειθώμεθα πάντες·
 νῆας ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄχι θαλάσσης,
 ἔλκωμεν· πάσας δὲ ἐρύνομεν εἰς ἄλλα δῖαν·
 ὕψι δ' ἐπ' οὐρανῶν ὀρμήσομεν ἑσθόκεν ἔλθῃ,
 νύξ ἀβρότη· ἢν καὶ τῇ ἀπόχωνται πολέμοιο
 ῥῶϊς· ἐπειτα δ' ἐκεν ἐρυσσάμεθα νῆας ἀπάσας·
 ὃ γάρ τις νέμεισις φυγῆιν κακὸν ὅδ' ἀνὰ ρύκτα·
 βέλτερον· ὃς φάτων προφύγῃ κακόν· ἢ ἑλῶν·

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδραϊδών· προσέειπε πολέμῃσι δ' ὀδυαδὲ·
 ἀρτίδῃ ποῖονσε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδύων
 ὕλόμεν·

ἔλόμεν' αἰὲν ὡς ἐλλὰς ἀεκέλις στρατὸς ἄλλου
σημαίνην, μὴ δ' ἄμμι ἀναστέμεν οἷσιν ἄρα ζῶν
ἐκ νεόπτος ἔδωκε, καὶ δὲ γῆρας πολυπύην
δοῖαλέας πολέμους· ὅφρα φθιόμεθα ἔκτος·
ἔτω δ' ἡ μέμονας βῶων πόλιν ἀρυάγχαν
καλλείψιν ἥς εἶνεκ' οἷς ὕομεν καὶ πολλὰ·
σίγα· μή τις ἄλλος ἀχαιῶν τέτον ἀκῆσθ
μῦθον· ὃν ἔκεν ἀνὴρ γε διὰ σῶμα πάμπαν ἄροιο·
ὅς τις ἐπίστατο ἥσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν·
σκηπτοῦχος τ' εἴη καὶ οἱ πεθοῖατο λαοί·
τόσοι δ' ὅσοισιν σὺ μετ' ἑορείοισιν ἀνάσσεις·
ναῦ δέ σ' αὖ ὠνοσάμην πάχ' ὑφρένας, οἷον εἰπὼς·
ὅς κέλεαι πολέμοιο σωεσάοτος καὶ αὐτῆς,
γῆρας εὐαέλμης ἄλαδ' ἐλκόμεν· ὅρρ' ἐτι μάλλον
πρωσί· ἅδ' οὐκ τὰ γέννεται, ἐπικρατέσσι πρ' ἔμης·
ἡ μὲν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπὶ ῥέπῃ· ὃ γὰρ ἀχαιοὶ
χῆσθ' οὖν πόλεμον νηῶν ἄλαδ' ἐλκόμενάων·
αἶψ' ἀποπνέουσιν, ἐρωήσθ' οὖν δὲ χάρμης·
ἐνθά κε, σὴ βυλὴ δηλήσεται ὄρχα μελαῶν·

Τὸν δ' ἡ μείβετ' ἐπειτα ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
ὦ δούσα, μάλα πέρ με καθίκεο θυμὸν ἐκίπῃ
δοῖαλέα· ἀτὰρ ὃ ἅδ' ἐγὼν ἀέκοντας ἀνῶρα
γῆρας εὐαέλμης ἄλαδ' ἐλκόμεν ἔχ' ἀχαιῶν·
ναῦ δ' εἴη ὅς τῆς δέ γ' ἀμείνονα, μήτιν ἐκίπῃ,
ἡ νέος, ἡ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένω εἴη·

Τοῖσι δὲ καὶ μετέφπε, βοὴν ἀγαθὴς Διομήδης·
ἐγγυὺς ἀνὴρ ὃς δὴ θά ματαύσομεν αἶψ' ἐθέλητε
πείθεσθαι, καὶ μή τι νότῳ ἀγάσῃσθε ἔκτος·
ὅσσ' αὖ δὴ γενεῇ φινεώτατός εἰμι μεθύμιν·
παρὸς δ' ἐξ ἀγαθῶν καὶ ἐγὼ γένος ἀρχομαι εἶναι

Ο ΜΗΡΟΥ

τυδείος δ' ἐν θύβησι χυτὶ κῆτὰ γαῖα κέλυφε.
 παρθεῖ γάρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο.
 ὦκεον δ' ἐν πλουῶνι καὶ ἀπεινῇ κελυδῶνι,
 ἄγριος ἢ δὲ μέλας· τρίτατος δ' ἦν ἰππότεα οἶνδε
 πατρὸς ἐμοῖο πατήρ· ὄρετ' ἦ δ' ἦν ἔροχος αὐτῶν·
 αἷς δ' αὖ μὲν αὐτόθι μένει· πατήρ δ' ἐμὸς ἄργεῖ νόσθῃ
 πλαγχεῖς· ὥς γάρ περ ἴδε ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι·
 ἀδρόσοιο δ' ἔγχευε θυγατρῶν· νόσθῃ δὲ δῶμα
 ἀφνειὸν βοιότοιο· ἄλῃς δέ οἱ ἦσαν ἄρῃαι
 πυροφόροι· πολλοὶ δὲ φυτῶν ἦσαν ὄρχατοι ἀμφίς·
 πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε· κέκαστο δὲ πάντας ἀχαιῶς
 ἐχέει· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκνέμεν ὥς ἐτεὸν περ·
 τῷ δ' ἂν με γένος κῆδον καὶ ἀνάγκη δα φάντοσθε
 μῦθον ἀτιμήσῃ τε πεφασμένον, ὃν κεν αὖ εἴπω.
 δαῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε καὶ ὑτάμενοι περ ἀνάγκη·
 ἐνθα δ' ἐπὶ τ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δεισιπῆτος,
 εἴη βελέων· μή περ τις ἐφ' ἑλκεῖ ἔλκος ἄρηται.
 ἄλλως δ' ὁπρωτόντες ἐνήσομεν· οἱ τὸ πάρος περ
 θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεισῶσ' ἢ δὲ μάχονται.
 ὦς ἐφάθ'· οἱ δ' ἄρα τὰ μάλα μὲν κλύον ἢ δ' ἐπίθοντο·
 βᾶν δ' ἴκ'· ἦρχε δ' ἄρ' ἀσφιν ἀνάξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 ἢ δ' ἀλεσκοπὴν εἶχεν κλυτὸς ἐννοσίγαιος.
 ἀλλὰ μετ' αὐτὰς ἦλθε παλαιῶ φωτὶ ἐοικώς.
 δεξιτρήν δ' ἔλε χεῖρ' ἀγαμέμνονος ἀφειδῶς.
 καὶ μιν φωνήσας, ἔπειτ' ἰδόντα προσηύδα,
 Ἀ' προῖδ' ἡ νύξ δ' ἦ περ ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
 γήθει ἐκὶ σῆθ' αἰ φόνον καὶ φύξαν ἀχαιῶν
 δρῆκομένον· ἐπεὶ ὅ οἱ ἐνὶ φρένες ἦ δ' ἠβαιαί.
 αἷς δ' αὖ μὲν ὥς ἀπτόλοιο· θεὸς δὲ ἐσιφλώσκει.
 σοὶ δ' ἔγω μάλα πάλῃ θισὶ μάκροσθε κοτίεσιν
 αἷς ἔτι

αἶψ' ἔτι πρὸ τῶν ἡγήτορες ἦδ' ἐμείδοντες,
 οὐρὺ μολύβυσσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπὶ πόλει αὐτῆς
 φάροντας προτὶ ἄστυ, νηῶν ἄπο κῆρ κλισιάων·
 ὧς εἰπὼν μέγ' αὖσεν ἐπελόμενος πεδίῳιο·
 ὅσσον τινεὶ ἀχιλοὶ ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ ἔριδα ξυνάγοντες ἄριστος,
 τῶν ἐν στήθεσιν ὅσα κρείων ἐνοσίχθων
 ἦκεν ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα θένος ἐμβαλέεσσι
 κερδὶ ἢ ἄλλῃ κτον πολεμίζεν ἦδ' ἐμάχεσθαι.
 ἦρ' ἔειπ' ἔειπε χρυσόθρονος ὄφθαλμοῖσι,
 σᾶς ἔξ ὕλμποισιν ἀπὸ ῥί' αὐτίκ' εἰδὼν
 ὃν κεν πομπύοντα μάχην ἀνὰ κυδιδάνειραν
 αὐτοκτείνῃητον κῆρ δαέρα· χαῖρε δὲ θυμῷ.
 ἦναι δ' ἐπ' ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυπύδακος Ἰδης,
 ἦμενον εἰσεῖδε συγρός δὲ οἱ ἐπλετο θυμῷ.
 μὲρ μῆριξε δ' ἐπειτα βῶπις πότνια Ἥρη·
 ὅπως ἐξαπάρχοιτο Διὸς νόον ἀγχιόχοιο·
 ἦδ' ἐπὶ οἱ κῆρ θυμὸν ἄριστη φάνετο βυλῇ
 εἰλθεῖν εἰς Ἰδην αὖ ἐνταῦχ' αὖ ἐαυτὴν
 εἴπως ἡμείραιτο παραδραθέειν φιλόπτηι
 ἢ χροῖ' ἢ τῷ δ' ὕπνον ἀπῆμονά τε λιαρόν τε·
 χῶν ἐπὶ βλεφάροισιν ἰδὲ φρεσὶ παυκαλίμησι·
 βῆ δ' ἵμεν εἰς θάλαμον ὃν οἱ φίλος ἦος ἔταξεν
 ἠφαιστος· πυκινὰς δὲ θύρας ταθμοῖσιν ἐπῆρε
 κληῖδι κρυπῇ· τῇ δ' ὕθρεος ἄλλος ἀνῶγεν·
 ἐνθ' ἢ γ' εἰσελθῶσα θύρας ἐπέθηκε φαεινὰς·
 ἀμβροσίῃ καὶ πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἐμδόντος,
 λύματα πάντα κῆθρεν, αἰεῖφατο δὲ λίπ' ἐλάμψ,
 ἀμβροσίῳ ἐδανῶ· ῥα οἱ τεθυωμένον ἦεν.
 τὸ κῆρ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ

ΟΜΗΡΟΥ

ἔμπης δὲ γαῖαν τε καὶ ὕραν ἰκετ' αὐτμή·
 τῷ ῥ' ἦγε χρεὼ κεχλὸν ἀλειψαμένη ἰδὲ χαίτας
 πεξαμένη χρσὶ λοχέμευς ἔπλεξε φαεινὰς·
 κεχλὸς ἀμβροσίης ἐκ κρέατος ἀθανάτοιο.
 ἄμφ' ἰδ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἴσαθ'· ὃν οἱ ἀθῆνη
 ἐξυσ' ἀσκήσασα· τίθ' ἰδ' ἐκὶ δαίδαλα πολλά·
 χρυσείης δ' ἐνετῆσι κατὰ σῆθος πρηνάτο·
 ζώσατο δὲ ζώνην ἐκχρὺν θυσάνοις δ' ἄρα ῥ' ἔχον·
 ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦεν εὐφρότοισι λοβοῖσι,
 ῥίγλινα μορδέντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πρὸς
 κρηδόμενῳ δ' ἐφύπρθε κεχλύφατο δ' ἴα θεάων,
 κεχλῶ νηγατέῳ· λουκὸν δ' ἦν ἡέλιος ὥς·
 ποσσὶ δ' ὕπαε λιπαροῖσιν ἐδήσατο κεχλὰ πέδιλα·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα πρὶ χροὶ θήκετο κόσμον,
 βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· κελευσάμενι δ' ἀφροδίτῃ·
 τῶν ἄλλον ἀπαύσανθε θεῶν, πρὸς μῦθον εἶπεν·
 ἦ· ῥὰ νύ μοι τί πίθοιο φίλον τέκος ὅππῃ μιν εἶπω;
 ἦ ἔνιν δ' ὀνήσαις κοτεσάμενι γέγε θυμῷ·
 ὅσσιν ἐγὼ δαναοῖσι· σὺ δὲ φώεαιν δ' ὀνήσεις·
Τ ἦν δ' ἡ μείβετ' ἔπειτα δίδος θυγάτηρ ἀφροδίτῃ·
 ἦρ' ἢ πρέσβα θεὰ θυγάτηρ μέγαλοιο κρόνοιο·
 αὐδ' ἄδ' ὅτι φρονέεις τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγιν,
 εἰ δ' ὡς αἶμαι τελέσαι γε καὶ εἴτε τελεσμένον ἐστὶ·
Τ ἦν δὲ δολορρονέουσα προσηύδα πότνια ἦρ·
 δίδος νῦν μοι φιλόπτις καὶ ἱέμεν, ὅτε σὺ πάντας
 δαμνῶ ἀθανάτους ἢ οὐ θνητὸς ἀνθρώπων·
 εἴμι γὰρ ὀφειμένη πολυδόρβυ πείρατα γαῖης·
 ὡκεανόν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρας τιθεῖν·
 οἷ μ' ἐν σπρόισι δόμοισιν εὐπρεπὸν ἢ δ' ἀτίταλλον,
 δεξάμενοι ρέης ὅτε τε κρόνον εὐρύσπαι ζῶς
 γαῖης

χάρις νέρθε καθείσε καὶ ἀπὸ γένετοιο θαλάσσης·
 τὺς εἰ μὴ ὀφρμένη καὶ σφ' ἀπρίτα νείκεα λύσω·
 ἦ δὲ γὰρ δὴρὸν χρόνον ἀμύλων ἀπέχονται
 αὐτῆς καὶ φιλόπτος· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ·
 εἰ κείνῳ γ' ἐπέειπε παραπεπίθουσα φίλον κῆρ,
 εἰς αὐτὴν ἀνέσαιμι ὁ μωθῆναι φιλόπτις,
 αἰεὶ κ' ἐσφίλη τε καὶ αἰδοῖν καλεοίμην·
Τ ἦν δ' αὖτε προσέειπε φιλομειδῶς Ἀφροδίτη·
 ὦ κ' εἴς ὅδ' εἴοικε τὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
 ζηνὸς γάρ τε δοῖς ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαυέης·
 ἦ καὶ ἀπὸ σῆθεσφιν ἐλύσατο κερδὸν ἱμάντα,
 ποικίλον· ἐνθα δὲ οἱ βελκτῆρια πάντα τέτυκτο·
 ἐνθ' ἐνὶ μὲν φιλόπτης ἐνδ' ἱμῖος ἐνδ' ἀκρίστους
 πάμφρασις· ἦ τ' ἐκλεφετόν τε πύκα περ φρονέοντων·
 ὅν ῥα οἱ ἔμβαλε χερσὶν ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 τῇ νῶϊ τέτον ἱμάντα, τεῶ δ' ἐγκέθετο κόλπῳ
 ποικίλον· ὧ ἐνὶ πάντα τετάχεται· ὅδ' σε φημί
 ὤπρηκτον γενέσθαι ὅτι φρεσὶ σῆσι μενοινῶς.
Ως φάτο· μείδῃσιν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη·
 μείδῃσασα δ' ἔπειτα ἔῳ ἐγκέθετο κόλπῳ·
 ἦ μὲν ἐβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἥρη δ' αἰέξασα λίπεν ῥίον ὕλμποιο·
 πιδίην δ' ἐπιβῶσα καὶ ἡμαθίην ἐρατεινήν·
 σούκτ' ἐφ' ἱπποπόλων θρηκῶν ὄρεα νιβέοντα,
 ἀκροτάτας κορυφάς, ὅδ' ἔχθονα μάρπηε προδῶϊν·
 ἐξ ἀβόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα·
 λῆμνον δ' εἰσαφίκενε πόλιν βεῖοιο θόαντος·
 ἐνθ' ὕπνῳ ξύμβλητο κασιγνήτῳ θανάτοιο·
 ἐντ' ἄρά οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Υ πνεύναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων·

Ο ΜΗΡΟΥ

ἦ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυε δ' ἔτι καὶ νῦν
 πείθω· ἐγὼ δὲ καί τοι εἰδέω χαρίν ἤματα πάντα
 κοίμισόν μοι ζηνὸς ὑπ' ὀρνύσιν ὅσσ' αὖτε φαινώ·
 αὐτίκ' ἐπεί κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλόπτι·
 δῶρα δέ τοι δώσω· κελὸν θρόνον ἄρθιτον αἰεὶ
 χρύσειον, ἥραιστος δὲ καὶ ἐμὸς παῖς ἀμριχυθεὶς
 τούτῃ ἀσκήσας· ὑπὸ δὲ θρήνῳ πρὶν ἤσθ·
 τῷ κεν ἐπιχοῖνς λιπαρὸς πόδας εἰλαπινάζων·

Τ ἦν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος ὕπνος·
 ἦ ῥη πρέσβα θεὰ θυγάτηρ μεγάλοιο κρόνοιο·
 ἄλλον μὲν κεν ἐγώ γε θεῶν ἀειγενετῶν·
 ῥεῖα κατανήσοιμι καὶ ἐν ποταμῷ ῥεῖθρα
 ὠκείανθ'· ὅς περ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
 ζηνὸς δ' ἢ καὶ ἐγώ γε κρονίονος ἄσπονδον κοίμην,
 ὅδ' ἐκατανήσοιμι μὲν ὅτε μὴ αὐτὸς γε κελάνοι·
 ἦ δὴ γάρ με καὶ ἄλλο τεῖν ἐπίνυσσεν ἐρετμή·
 ἦματι τῷ, ὅτ' ἐκείνος ὑπέρθυμος διὸς υἱός·
 ἔπλεεν ἐλιόθεν πρῶτον πόλιν ἐξαλαπάξας·
 ἦ τοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα διὸς νόον ἀγρίοχοιο·
 νήδυμος ἀμριχυθείς· σὺ δέ οἱ κατὰ μήσαο θυμῷ·
 ὄρσας δ' ὀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
 καὶ μιν ἐπειτα κῶν δ' αὖ ναιομένην ἀπένηκας·
 νόσφι φίλων πάντων· ὅδ' ἐπερδόμενος χαλέπαινε
 ῥιπιάζων κατὰ δῶμα θεῶν, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ζήτη καὶ κεμ' αἴσπονδον ἀπαιθέρος ἐμβάλε πόντῳ,
 εἰ μὴ νύ ξεσμήτεραι θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν,
 τὴν ἐκοίμην φάινων ὅδ' ἐπαύσατο χυόμενός περ
 ἄζετο ῥῶ μὴ νυκτὶ θεῶν ἀποθύμια ἔρδοι·
 νῦν καὶ τὸ πρῶτον ἀνῶρας ἀμήχανον ἄλλο τελέσαι·

Τ ὅν δ' αὖτε προσέειπε, βοῶπις πότνια ἦ ῥη·
 ὕπνε

ὕπνε τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μῦθοισιν;
 ἢ φησὶς βῶλαιν ὄρηάς μοι αὐρυῦπα ζῆν,
 ὥς ἤρακλῆος πέρι χῶσατο παιδὸς εἴσο.
 αἰγ' ἴθ' ἐγὼ δὲ καὶ τοι χαρ' ἔχω μίαν ὀπλοτράων
 δῶσω ὅππῃ θέσσαι καὶ σὴν κεκληῖσθαι ἄκοιτιν
 πασιθέην· ἢς αἰὲν ἰμείρεαι ἡμάτα πάντα.
 Ως φάτο· χάρατο δ' ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηυδία·
 αἶρε νῦν μοι ὁμοῖον ἄκτον συγὸς ὕδωρ·
 χειρὶ δὲ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἔλε χθόνα πρυμνοτέρην·
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἄλα μαρμαρέην, ὅνα νῶϊν ἀπαντὰς
 μάρτυροι ὥς οἱ ἐν βῆθε θεοὶ κρόνον ἀμφὶς ἐόντας.
 ἢ μὲν ἐμοὶ δώσῃ χαρ' ἔχω μίαν ὀπλοτράων
 πασιθέην· ἢς τ' αὖτε ἐέλδομαι ἡμάτα πάντα.
 Ως ἔφατ'· ὃ δ' ἀπείθετο θεὰ λυκώλερος ἦρι·
 ὦ μνυε δ' ὥς ἐκέλευε· θεὸς δ' ὀνόμινεν ἀπαντας,
 τὰς ὑποταρταρίους, οἳ τιτῶνδ' ἐχέονταί·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέεντε τελευτήσεν τε τὸν ὄρκον,
 τῷ βῆτην λήμνυ τε καὶ ἴμβρυ αἶσυ λιπόντε,
 ἡέρα ἐσακμέω ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
 ἴδην δ' ἰκέσθην, πλυπιδάκτ' μητέρα θιρώων,
 λεκτὸν ὅθι πρῶτον λιπέην ἄλα τῷ δ' ἐπὶ χέρσιν
 βῆτην· ἀκροτάτῃ δὲ πρῶτον ὕπεσεέτο ὕλη·
 ἐνθ' ὕπνος μὲν ἐμεινε πάρος διὸς ὅσσ' ἰδέσθαι,
 εἰς ἐλάτῃν ἀναβάς πρὶ μῆκετον· ἢ τότ' ἐν ἴδῃ
 μακροτάτῃ περυγῇ δι' ἡέρος ἀσθέρ' ἵκθην·
 ἐνθ' ἦς ὅζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνουσιν,
 ὄρνιθι λιγυρῇ ἐκαλίγκιος, ἦν τ' ἐν ὄρεσιν
 χαλκίδεα κικλήσκουσι θεοὶ, ἀνδροδὲ δὲ κύνεινδον·
 ἦρι δὲ κραιπνῶς προσεφῆσέτο γάργαραν ἄκρον,
 ἴδης ὕψηλῃς ἴδε δὲ νεφεληγερέτα ζεύς.

Ο ΜΗΡΟΥ

ὥς δ' ἰδὲ τ' ὥς μιν ἔρωσ πυκινὰς φρένας ἀμφεκέλυφεν·
 οἷον ὅτε πρῶτισον ἐμισγέσθην φιλόπτη·
 εἰς σὺν ἡν φοιτῶν τε φίλος λήθοντε τοκῆας·
 ἥ δ' αὐτῆς προπάρειθεν, ἔπος τ' ἔρατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 ἦ ῥη· πῇ μεμαῖα κατ' ὕλμπη τόδ' ἰκύνει;
 ἵπποι δ' ὕπαρέκσι καὶ ἄρματα τῶν κ' ἐπιβάτης·

Τὸν δὲ δολορρονέεσσα, προσηύδα πότνια ἦ ῥη·
 ἔρχομαι ὀφόμενι πολυφόρβη πείρατα γαίης
 ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μιτέρω τηθύν·
 οἱ μ' ἄσφοδισι δόμοισιν ἐϋφρον ἡ δ' ἀτίταλλον·
 τῆς εἴμ' ὀφόμενι καί σ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
 ἥ δ' ἂν γὰρ διήρδον χρόνον ἀμυγῶν ἀπέχοντα
 σὺν ἡς καὶ φιλόπτης ἐπεὶ χόλος ἐμπεσε θυμῷ·
 ἵπποι δ' ἔν πρυμνωρεῖν πολυπίδακος ἱδης·
 ἐπεὶ σ' οἱ μ' οἴουσιν ἐπὶ τραφῆν τε καὶ ὑγρῆν·
 νῦν δὲ σὺ εἵνεκα δαῦρο κατ' ὕλμπη τόδ' ἰκύνω,
 μή πως μοι μετέπτηα χολώσσαι αἶνε σιωπῇ
 οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόδ' ὠκεανόιο·

Τὴ δ' ἄπα μὲ βόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἦ ῥη κείσε μὲν ἄλ' καὶ ὕπερον ὀρμηθῆναι·
 νῶϊ δ' ἄλ' ἐν φιλόπτη φραπείομεν σὺν ἡθέντε·
 ὃ γὰρ πῶποτε μ' ὦδε θιάς ἔρος ὕδ' ἰωνικὸς
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι πρὶ προχυθεὶς ἐδάμασσε·
 ὃ δ' ὅπότ' ἡρασαμένην ἱερονίης ἀλόχοιο
 ἡ τέκε παρίθουον θεοῖν μύτωρ ἀτάλαστον·
 ὃ δ' ὅτε πρὶ δαχάης καλλισφύρ' ἄκρισι γαίης·
 ἡ τέκε πρὸς ἡὰ πάντων ὀριδείκετον ἀνδρῶν·
 ὃ δ' ὅτε φοῖνικος κῆρυς παλεκλήτοιο·
 ἡ τέκε μοι μίνωτε καὶ ἀντίθεον ῥαδάμανθιω·
 ὃ δ' ὅτε πρὶ σεμέλης· ὃ δ' ἄλ' ἐμμήνης ἐνὶ θήβῃ
 ἡ ῥ' ἡρακλῆα

ἦ ῥ' ἥρα κληῖα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
 ἦ δὲ Διώνυσον σεμέλι τέκε χάρμα βροτοῖσιν·
 ἔδ' ὅτε δῆμῆρος καλλιπλοχέμοιο ἀνέκλινε·
 ἔδ' ὅς ποτε λιπὲς ἐρικυδέος· ἦ δὲ σὺ αὐτῆς,
 ὣς σέο νυκτὶ ἔραμαι· καὶ με γλυκὺς ἱμῶς αἰρεῖ·

Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσήύδα πότνια Ἥρη·
 αἰνότεατε κρονίδη ποῖον ἦν μῦθον εἶπας·
 εἴναι ὡς ἐν φιλότῃ λιλαίεαι σὺν νηθῆναι
 ἴδης ἐν κορυφῇσι τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα
 πῶς κ' εἴοι· εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰεγενετάων
 αὐδοντ' ἀθήσειε θεῶσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
 πεφράδοι· ἔκ' ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην
 ἐξ αὐτῆς ἀντᾶσα νεμεσῇην δὲ κεν εἴη·
 αἶψ' ἐδ' ῥ' ἐθέλεις καὶ τοι φίλον ἐπλετο θυμῷ·
 εἴσιν τοι θάλαμος· ἦν τοι φίλος ἥος ἔταυξεν
 ἠφαισος· πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
 ἐνθ' ἴομεν κείοντες ἐπεὶ νῦν τοι σῦαδεν ἀντή·

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἦ ῥη μή τε θεῶν ῥ' γε δεῖδιδι μήτε τιν' ἀνδρῶν
 ὀφείσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼν νέρος ἀμφικυλύψω
 χρυσεόν· ἔδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι ἠελίος πρ
 ἔτε καὶ ὀξέτατον πέλεται φάος εἰσοράσθαι·
 ἦ ῥά· καὶ ἀγκὰς ἑμαρπτε κρόνα παῖς ἦν παράνοισιν·
 τοῖσι δ' ὕποχθων δῖα φῦεν νεοθηλέα ποίηεν·
 λωρὸν θ' ἐρσηνταῖ' ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὕακινθον
 πυκνὸν καὶ μαλακὸν ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε·
 τῷ ἐνι λεξάσθην· ἐπὶ δὲ νεφέλῃν ἔσταντο·
 χαλὴν χρυσεῖην· σταλπνὰ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι·
 ὥς ὁ μὲν ἀρέμας εὐδὲ πατήρ ἀνὰ γαργάρω ἄκρω·
 ὕπνω καὶ φιλότῃ δαμείς ἐχεδ' ἀγκὰς ἀνοισιν·

ΟΜΗΡΟΥ

βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν νῆδυμος ὕπρος·
ἀγγελίην ἐρέωνται καὶ χῶ ἐνοσιγάζω·
ἀχὺ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Πρόφρων νῶ δαναοῖσι προσδάων ἐπάμεινον,
καὶ σφιν κῦδος ὀπαζε μίνεσθαι πρὸς ὄφρ' ἔτι αὖδῃ
ζῴης· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν πρὶ νῶμα κέλυφα·
ἦ ῥη δ' ἐν φῦλότῃ παρήπαφεν ἀνιθεῖναι·

Ως εἰπὼν ὁ μὲν ὤχετ' ἐπὶ κλυτὰφυλ' ἀνθρώπων·
τόν δ' ἔτι μάλλον ἀνῆκεν ἀμειψέσθαι δαναοῖσιν·
αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορῶν ἐκέλευσεν·

Ἀργεῖοι καὶ δ' αὖτε μεθ' ἑμὲν ἔκτορι νῆην
πριαμίδην, ἵνα νῆας ἔλῃ καὶ κῦδος ἄριται;
αἴψ' ὁ μὲν ὕπωρῃσι καὶ ὤχεται ὅσσιν ἀχιλλεύς
νηυσὶν ἐπὶ γλαυρυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
κεῖνος δ' ὅτι λίην προῆέσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
ἡμεῖς ὀβριώμεθ' ἀμειψέσθαι ἀμύλοισιν·
αἴψ' ἀρεθὼς ἀν' ἐγὼ εἴπω πειθόμεθα πάντες·
ἀσπίδας ὅσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἢ δὲ μέγισται
ἑσάμενοι· κεφαλὰς δὲ παναέθῃσιν κορύθειαι
κρυφάντες χρυσὸν τε τὰ μακρότατ' ἔχει ἐλόντες
ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, ὅδ' ἔτι φιμὴ
ἔκτορα πριαμίδην μενέειν μάλα πρὸς μεμαῶτα·
ὅς δ' ἐκ' ἀνὴρ μενέχαρμος ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὦμων
χείρονι φωτὶ δότω· ὃ δ' ἐν ἀσπίδι μέζονι δούτω.

Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τὰ μάλα μὲν κλύον· ἢ δ' ἐπίθοντο·
τὸς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, ὑτάμενοί πρ·
τυδείδης ὀδυσσεύς τε, καὶ ἀργεῖδης ἀγαμέμνων·
οἱ χόρμενοι δ' ἐπὶ πάντας, ὅρῃ' αὖ τὰ χεῖ' ἀμείβον·
ἐδλὰ μὲν ἐδλὸν ἔδωνε· χεῖρα δὲ χείρονι δόσκει·
αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσαντο πρὶ χροῖν ὥροπα χαλκόν·

βαί ρ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ποσειδάων ἐκασίχθων·
 θεινὸν ἄορτανύηκε δ' ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ·
 ἵκετον ἄπεροπῇ τῷ δ' ὕθεμις ὅτι μιγῆναι,
 ἐν δ' αὖ λανθαλεῖν, ἀλλὰ δέος ἰχάνει ἄνδρας·
 πρῶτος δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκός με φαιδίμος ἔκτωρ·
 δῆ ῥα τὸτ' ἀνοτάτην ἱρίδα πολέμοιο τάνυσαν·
 κυανοχᾶτα ποσειδάων καὶ φαιδίμος ἔκτωρ·
 ἦτοι ὁ μὲν βῶεαιν, ὃ δ' ὄρχειοισιν ὀρήγων·
 ἐκλῦθη δὲ θάλασσα πρὶ κλισιάς τε νέας τε
 ὄρχειων· οἱ δὲ ξαΐσαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ·
 ὅτε θαλάσσης κῦμα ῥέον βοάα πρὸτ' ἑέρσον·
 πόντοθεν ὄρνυμαιον πνοιῇ βορέῳ ἀλεγεινῇ,
 ὅτε πυρὸς ῥέος τε πρὶ βρόμος αἰβομένοιο,
 ἦρεος ἐν βῆλης ὅτε τ' ὤρετο καέμεν ὕλην·
 ὅτ' ἀνεμος ῥέος γε πρὶ δρυσὶν ὕφινός μοισιν
 ἠπύε· ὅς τε μάλιστ' ἀνέγα βρέμεται χαλεπαίνων,
 ῥάη ἄρα βῶων καὶ ἀχαιῶν ἔπλετο φωνή·
 θεινὸν αὖσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀμύλοισιν ὄρυσαν·
 αἶαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαιδίμος ἔκτωρ
 ἔχει· ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθὺς οἱ ὕδ' ἀράμαρτε·
 τῇ ῥα δ' ὕω τελαμῶνε πρὶ σῆθεσι πετάσθην·
 ἦτοι ὁ μὲν σάκεος, ὃ δὲ φασγάνῳ ὄρυροήλῃ·
 τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χροά· χῶσατο δ' ἔκτωρ·
 ὅππ' ῥα οἱ βέλος ὠκὺ ἐπὶ στίον ἔκρυγε χειρός·
 ἀφ' ὧν δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλείνων·
 πρὸ μὲν ἐπὶ τ' ἀπιδόντα μέγας τελαμώνιος αἶας,
 χρῆμα δ' ὧ, τὰ ῥα πολλὰ θοάων ἔχματα νηῶν
 παρ' ποσσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἐν αἰέρας,
 σῆθος βεβλήκει ὑπὲρ ἀντυγος ἀρχόθι θειρῆς·
 εὐρέμβον δ' ὧς ἴαυε βαλὼν· πρὶ δ' ἑόχευε πάντη·

ΟΜΗΡΟΥ

ὡς δ' ὅθ' ὕπαι ῥιπῆς παρὰ δὲ δὲ ἐξερίπῃ δρυς
 πρὸ ῥιζος· δεινὸν δὲ θεῖον γίνεταί ὁ δὲ μὴ
 ἐξ αὐτῆς· ἄνδ' ὅτ' ἔχει θράσος ὅς κεν ἴδῃται
 ἐγγὺς ἐὼν· χαλεπὸς δὲ δὲ δὲ μέγας οἰστρονός·
 ὡς ἔπεσ' ἐκτορος ὧς χαμαὶ μένος ἐν κοινήσιν·
 χειρὸς δ' ἐμβαλεν ἔγχος ἐπ' αὐτῷ δ' ἀπὸς ἐάρεθ
 καὶ κόρυς· ἀμφὶ δὲ οἱ βράχε τὰ χεῖρα ποικίλα χαλχῷ·
 οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον ἔδω ἀχαιῶν·
 ἐλπίσμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειὰς
 αἰχμὰς· ἀνὴρ τις ἐδωκ' αὖτο ποιμένα λαῶν
 ὑτάσσειν δὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ πρίβησαν ἄριστοι·
 πηλυδάμασ τε καὶ ἀνείδης καὶ δῖος ἀγέτωρ·
 σαρπηδῶν τ' ὄρχος λυκίων καὶ γλαῦκος ἀμύμων·
 τῶν δ' ἄλλων ὅτις οὐκ ἠέδῃσεν· ἀνὰ πάροιθεν
 ἀπὸ δὲ εὐκνήκῃς χέρον αὐτῶν τὸν δ' ἄρ' ἐταῖροι
 χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόλεος ὄφρ' ἵκεθ' ἱππὺς
 ὠκέας· οἱ δὲ ὅππῃτε μάχης ἦδὲ πολλέμοιο
 ἔτασαν· ἠνίοχόν τε καὶ ἄρματα ποικίλ' ἔχοντες·
 οἱ γὰρ γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στυγέοντα·
 ἀνὴρ δὲ δὴ πόρον ἵξον ἐϋρρεῖος προταμοῖο
 ξάνθος δινήεντος δὲ ἀθανάτος τέκετο ζῶα,
 ἐνθάμιν ἐξ ἱππῶν πέλασαν χθονὶ, καὶ δὲ οἱ ὕδωρ
 χόαν· ὁ δ' ἀμπνύσθῃ καὶ ἀνέδραμεν ὀφθαλμοῖσιν·
 ἐξόμενος δ' ἐπὶ γῆνα κελαϊνεφές αἶμα πέμεσεν
 αὐτὶς δ' ἐξ ὀπίσσω πλῆτο χθονὶ· καὶ δὲ οἱ ὅσῃ
 νύξ' ἐκλυφε μέλαινα βέλος δ' ἐτι θυμὸν ἐδάμνα·
 ὄργῃσι δ' οὐκ ὡς ἴδον ἐκτορὰ νόσφι κινόντα·
 μᾶλλον ἐπὶ προέειπε θόρον, μήσαντο δὲ χάρμης·
 ἔνθα πολὺν πρῶτιστος οἴλῃος ταχὺς αἶας·
 σάτνιον ὑτάσει δ' ἄρ' ἐπὶ μεταλμενος ὀξυδίετι

ἦνοπιδὴν ὄν ἄρα νύμφη τέκε νηὶς ἀμύμων,
 ἦνοπι βυκολέοντι παρ' ὄχθας σατυριόεντος·
 τὸν μὲν οἱ λιῖδος δρυκλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 ἦτα κῆτὰ λοπαρην' ὁ δ' ἀνεβράπετ' ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 πρῶτες κῆρ δαναοὶ σιμάχον κρατρὴν ὑσμίνην·
 τῷ δ' ἐπὶ πελιδάμασ' ἐχέσπαστος ἦλθεν ἀμύτωρ
 πανθοίδης· βάλε δὲ προθήνορα δεξιὸν ὦμον
 ἕδ' ὄν δ' ῥηϊλύκοιο· δι' ὦμα δ' ὄβριμον ἔχρος
 ἔχεν· ὁ δ' ἐν κονίησι πεσὼν, ἔλε γάαν ἀγροῶ·
 πηλυδάμασ' δ' ἐπαλόν ἐπύξατο μακρὸν αὐτόσασ·
 ὃ μὲν αὐτ' ὀῖω μεγαθύμῃ πανθοίδαο
 χειρὸς ἀπὸ σιβαρῆς, ἄλιον πηδῆσαι ἀκονταί,
 αἰεὶ τις δ' ῥαγέων κόμισε χροῖ· καὶ μιν ὀῖω
 αὐτῷ σκηπτόμενον κῆτ' ἔμεν δόμον αἰῶδος εἶσω.
 ὧς ἔφατ' ὀργεῖοισι δ' ἄχος γένετ' αἰξάμενοιο.
 αἰεὶ δὲ μάλιστα δαῖρρονι θυμὸν ὄρινε,
 τῷ τελαμωνιῶδ' ἡ· τὸ δ' ῥα πέσιν ἄχι μάλιστα·
 κερπαλίμῳ δ' ἀπιδόντος ἀκόντισε δρυὶ φαεινῷ·
 πηλυδάμασ' δ' αὐτὸς ἰδὼν, ἀλάν' αὐτοῦ κῆρα μέλαινατ;
 λικριφὶς αἰ· αὐτὸς κόμισεν δ' ἀντήνορος ἕδ' ὄν
 ἀρχέλοχος· τῷ γὰρ ῥα θεοὶ βύλαυσαν ὄλεθρον·
 τὸν ῥ' ἐβάλεν κεφαλῆς τε κῆρ αὐχένος σαιτοχμῶ,
 νείκετον ἀτράχαλον, ἀπὸ δ' ἀμφωκέρσε τένοντε.
 τῷ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλῇ, σῶματε ῥίνες τε,
 ὅδ' αἰ· πλῆντ' ἤπερ κνήμαι κῆρ τῶνα πεσόντος.
 αἰεὶ δ' αὐτε γέγονεν ἀμύμονοι πελιδάμαντι.
 Φράζω πελιδάμα, καὶ μοι νημβτὲς ἐνίσσῃ.
 ἦρ' ὅτε ὅτος ἀνὴρ προθήνορος ἀντιπεταῖπαι
 ἀξιοσὺ μὲν μοι κῆρδ' εἶδεται ὃ δὲ κῆρδ' ἔξ.
 αἰεὶ κῆρδ' ἰνῆτος ἀντήνορος ἐκπετάμοιο,

ΟΜΗΡΟΥ

ἢ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἀγίχιστα ἐώκει·
 ἢ ῥ' αὖ γινώσκων φῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμῷ.
 ἐνθ' ἀκρόμας πρόμαχον βοιωταῖον ἔτασε δαρὶ,
 ἀμφὶ κρησιννήτῳ βεβαῶς, ὃ δ' ὕρηνε ποδοῖν·
 τῷ δ' ἀκρόμας ἐκπαλιν ἐπαύξατο μακρὸν αὐσας
 ἄρχειοι ἰόμωρι ἀπηλάων ἀκρόρητοι·
 ἔθην οἰοισὶν γε πόνος τ' ἐσέταται καὶ οἰζὺς
 ἡμῖν· ἀμὰ πρὶν δὲ κατακτανέεσθαι καὶ ὕμμευ,
 φράζεσθ' ὥς ὕμῖν πρόμαχος δεδμημένος εὔδει
 ἔχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κρησιννήτοισι γε ποιῇ,
 διηρὸν ἄτιτος ἦ· τῷ καί κε τις αὐχεται ἀνὴρ,
 γνωνὲν ἐν μεγάροις ἄρεως ἀλητῆρα λιπέσθαι·
 ὧς ἔφατ'· ἄρχειοισι δ' ἄχος γένετ' αὖξάμενοιο·
 πηνέλεω δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν.
 ὡρμήθει δ' ἀκρόμαντος ὃ δ' ἔχ' ὑπέμνηεν ἔρωψ
 πηνελέοιο ἀνακτος· ὃ δ' ἔτασεν ἰλιονῆα,
 ἣ δὲν φόρβαντος πολυμήλε' ἦν ῥα μάλιστα
 ἔρμεας φῶων ἐφίλη, καὶ κτῆσιν ὅπασεν.
 τῷ δ' ἄρ' ὑπομήτηρ μῦθον τέκεν ἰλιονῆα,
 ἦν τόθ' ὑπ' ὀφρύος ἔτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
 ἔκ δ' ὥσε γλήνην δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διαπρὸ
 καὶ διὰ ἰνὸν ἦλθεν· ὃ δ' ἔζετο χεῖρε πετάσσας
 ἀμφω πηνέλεως δ' ἐρυαυόμενος ξίφος ὀξὺ,
 αὐχένα μέσσον ἔλασεν· ἀπὴρ ἔεν δὲ χαμάζε,
 αὐτῇ σὺν πύλῃ κέρη· ἔτι δ' ὀβριμον ἔχος
 ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὃ δὲ φῆ κώδ' ἔαν ἀναχῶν.
 πέφρα δέ τε πρῶταί, καὶ αὖ χόμενος ἔπος ἦνυδα.
 εἰπέμενά μοι πρῶτον ἀγαυὸν ἰλιονῆος,
 πατρὸς φίλῳ καὶ μητρὶ γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
 ὃ δὲ γὰρ ἦ προμάχοιο δάμαρ ἀλεγεινορίδα,

ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανυέεται ὅππότε κεν δῆ
 ἐκ προῆς, σάῳ νηυσὶ νειώμεθα κῆροι ἀχαιῶν.
 Ως φάτο· τὸν δ' αἶρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δῖος εἶλεν·
 παῖπινεν δὲ ἑκστὸς ὅποι φῦγοι αἰπὰ ὄλεθρον·
 Εἴ σπετε νῶ μοι μῦσαι δαλύμπια δώματ' ἐχῶσαι,
 ὅς τις δὴ πρῶτος βροχέεντ' ἀνδράρσι ἀχαιῶν·
 ἦρατ' ἐπεὶ ῥ' ἐκλινε μάχην κλυτὰς ἐννοσίγαιος.
 αἶας ῥα πρῶτος τελαμώνιος ὕρτιον ἔτα,
 κυρτιάδην μυσῶν ἠγυῖορα κερτβοθυμῶν·
 φάλην δ' ἀντίλοχος καὶ μέρμρον ἐξενάριξεν·
 μηριόνης δὲ μόρωτε, καὶ ἱποτίωνος κατέκτα·
 ταῦρος δὲ προσδῶνά τ' αἰήρατο καὶ περιρήπιν·
 ἀφείδης δ' ἄρ' ἐπειθ' ὕπερήνορα ποιμένα λαῶν,
 ἔτα κατὰ λαπαρην· διαδ' ἔντερα χαλκὸς ἄρυαε
 διωσας· ψυχὴ δὲ κατ' ἔταμένην ὠτειλήν·
 εἰαυτ' ἐπειγομένη ἦν δὲ σκότος ὅα' ἐκάλυψε·
 πλείους δ' αἶας εἶλεν δῖιλος ταχὺς ἦος·
 ἦ γὰρ οἵ τις ὁμοῖος ἐπισπείδαι ποσσὶν ἦεν
 ἀνδρῶν πρηνῶν, ὅτε τε ζεὺς ἐν φόβον ὤρση.

ΥΓΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ. Ο. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

ζ Εὐς ἐγβείς κῆθεσάμενος τῆς βῶας νικωμέ-
 νος ἦραν ἐπιπλήσει· κῆϊριν μεταπέμψῃ πρὸς
 πρσιδῶνα κελῶν ἀρίσταθαι τὸ πολέμῳ· ἀπόλλωνος
 δὲ, ὅπως ἀνκρῶσῃ ἦν ἔκτορα· ὅς ἀναλαβὼν αἰγίδα,
 πῶ ἐλθινὰς εἰς φυγὴν βέπει· καὶ μέχρι τῶν νεῶν σιω-
 διωχθέντων· αἶας δὲ τελαμώνιος πολλὰς ἀναρεῖ τῶν
 παλμίων, τῆς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

ΠΑΙΔΕΥΣ. Ο. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Θ κρονίδης κεχλωτο ποσειδάωνι κηῖ ἥρη·

2

Υτάρ ἐπεὶ δία τε σκόλοπας κηῖ τά-
φρον ἐβισσαν

φύγοντες, πολλοὶ δὲ δαίμων δανα-
ῶν ὑπὸ χερσίν·

οἳ μὲν δὴ παρ' ὀχέσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
χλωροὶ ὑπαὶ δαίης περοβιμένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
ἰδὼς ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνῳ ἥρης·
ση δ' ἄρ' ἀναΐξας ἶδεν δὲ φῶας κηῖ ἀχαιῶν·
τῆς μιν ὀρινομένης τῆς δὲ κλονέοντος ὀπίσθιν
ἄργεῖς· μετὰ δέ σφι ποσειδάωνα ἄνακτα·
ἐκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἶδεν κείμενον· ἄμφω δ' ἐταῖροι
ἥϊαθ'· ὁ δ' ἄργαλέω ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων·
ἀεὶ μ' ἐμείων· ἐπεὶ ὕμιν ἀφαιρότατος βάλ' ἀχαιῶν·
ὃν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν ἥρην πρὸς μῦθον εἶπεν·
ἦ μάλα δὴ κηκότεχνος ἀμήχανε σὸς δόλος ἥρη·
ἐκτορα δ' ἴον ἐπαυσε μάχης ἐφύβησε δὲ λαὸς·
ὃ μὲν οἶδ' εἰ αὐτε, κηκοῖρα ῥίης ἀλεγεινῆς
πρώτῃ ἐπαύρηαι· καί σε πληγῇσιν ἐμάλω·
ἢ ὃ μέμνη ὅτε τ' ἐκρέμω ὑφ' ὀφειν ἐκ δὲ προῖπ·
ἄκμονας ἦ κη δύω πρὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἱήλα
χρύσειον ἄρρηκτον· σὺ δ' ἐν αἰθέρι κη νεφέλῃσιν
ἐκρέμω, ἡλάπρον δὲ θεοὶ κητὰ μακρὸν ὄλυμπον·
λῦσαι δ' ἦκ ἐδάωντο· παρασταδὸν δ' ἐν δὲ λαῖβοιμι
ῖπ' ἴασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλῆ ὄφρ' αἰγίκηται
ῖπ'

τὴν ὀλίγη πελέων· ἐμὲ δ' ὅς θ' ὡς θυμὸς ἀνίει
 αἰχλὴς ὀδῶν ἠρακλῆος θεοιο·
 τὸν σὺ ξυὺ βορέη ἀνέμῳ πεπιθῶσα θυέλλῃσσι
 πέμψας ἐπ' αἰθρῷ γέτον πότον καὶ καὶ μιτιώσας
 καέμιν ἐπειτα πόων δ' οὐναίῳ μένῃν ἀπένεικας·
 τὸν μὲν ἐγὼν ἐνθεν ῥυσάμην καὶ ἀνῆγαγον αὐτὸς
 ἄργος δ' εἰς πότον καὶ πολλὰ πρὸς ἀθλήσαντα·
 τῶν δ' αὐτὶς μνήσω ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων·
 ὅρρ' εἰδὴς ἦντοί χραίσμῃ φιλότῃς τε καὶ οὐνῇ,
 ἦν ἐμὴς ἐλθῶσα θεῶν ἀπο, καὶ μ' ἀπάτησας·
 Ω' σ φάτο· ῥήησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη·
 καέμιν φωνήσας ἐπεὶ πρῶτα προσηύδα·
 ἴσων αὖτ' ὅδε γὰρ καὶ ἔρανος ἄρ' ὡς ὕπρ' ἔβην
 καὶ ῥ' ἡγετ' ἐβόμενον συγῶς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος
 ἄρκος, δ' ἐνδοτάτος τε πέλ' ἡ μακάρων θεοῖσι·
 σὴ δ' ἴβη κεφαλῇ, καὶ νωίτερον λείχῃ αὐτῶν
 κυρίδιον· ῥ' μὲν ἔκ' ἐγὼ ποτε μάτ' ὀμόσαιμι·
 μὴ δ' ἐμὴν ἰόπῃα ποσειδάων ἐνδοσίχθων,
 πημαίνῃ πρώτῃς τε, καὶ ἔκτορα τοῖσι δ' ὀρήσει·
 ἀμάρπυ ἀντὶ θυμὸς ἐποβούει καὶ ἀνώγει·
 τερομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν ἀχαιῶν·
 αὐτάρ τοι κ' ἀκύνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην,
 τῇ ἴμεν, ἥ κεν δὴ σὺ κελαινεφὲς ἤγε μοναλοῖς
 Ω' σ φάτο· μέδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 καέμιν ἀμβόμενος ἐπεὶ πρῶτα προσηύδα·
 εἰ μὲν δὴ σὺ γ' ἐπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ἴσον ἐμοὶ φρονέσας μετ' ἀθανάτοισι καὶ θεοῖσι,
 τῶ κεν ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλ' αὖ βέλεται ἄλλη,
 αἶψα μεταστρέψει νόον μετὰ σὸν, καὶ ἐμὸν κῆρ·
 ἀν' εἰδὴ ῥ' ἐτέον γε καὶ ἀρεκίως ἀγορεύεις,

ἔρχομαι μετὰ φύλα θεῶν κῆρ δ' ἄρ' οὐ καλέσασθαι
 ἴριν τ' ἐλθέμεναι κῆρ ἀπόλλωνος κλιπτάξον,
 ὅρ' ἢ μὴ μετὰ λαὸν ἀχαιῶν χαλκοχιτάνων
 ἔλθῃ κῆρ ἥπῃσι προσδάωνι ἄνακτι,
 παυσάμενον πολέμοιο, τὰ δ' αὖ πρὸς δῶμαθ' ἵκε' ἔλθαι
 ἔκτορα δ' ὄφρ' αὖσι μάχην δὲ φάϊβος ἀπόλλων
 αὖτις δ' ἐμπνύσει μένος, λελάθει δ' ὀδυνάων·
 αὐτὰρ νῆα μιν τεύρεσι κατὰ φρένας· αὐτὰρ ἀχαιὺς
 αὖτις ἀπ' ἑφθυσιν ἀνὰ κλισίᾳ φύζαν ἐνόρσας
 φύζοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλῆισι, πύσσωσι
 πιλείδω ἀχιλλῆος· οἱ δ' αὖτ' ἤσθ' ὄν' ἐταῖρον·
 πάροικλον· ἦν δὲ κτενέϊ ἔχει φάιδιμος ἔκτορα,
 ἰλί' ὑπὸ πτόροισι πολέες ὀλέσαντ' αἰζήης
 τῆς ἄλλης μετὰ δ' ὕδ' ἐμὸν σαρπηδόνα δῖον·
 τὸ δ' ἐχολῶσάμενος κτενέϊ ἔκτορα δῖος ἀχιλλεύς·
 ἐκ τὸ δ' ἄντοι ἔπειτα παλῖ' ὤξιν παρὰ νηῶν,
 αἰὲν ἐγὼ τούχοι μι διαμπερές· εἰσὸν δ' ἀχαιοὶ
 ἴλιον αἰπὺν ἔλοιεν ἀθηναίης διαβυλῆος·
 τὸ πρῖν δ' ἔτ' ὅρ' ἐγὼ πᾶσιν χόλον, ὅτετιν ἄλλων
 ἀθανάτων, δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἔλθα δ' ἐάσω,
 πρῖν γε τὸ πιλείδαο τελευτηθῆναι ἑέλωρ.
 ὥς οἱ ὕπενεν πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσά κ' ἔρητι
 ἦματι τῷ, ὅτ' ἐμῆο θεὰ θέτις ἤφατο γένων,
 λιαομένη τιμῆσαι ἀχιλλῆα πολίπορθον·
 ὧς ἔφατ' ὅτ' ἀτίθησε θεὰ λυκώλενος Ἥρη·
 βῆ δὲ κατ' ἰθάλην ὄρεων δὲ μακρὸν ὄλυμπον·
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὰ ξη νῆος ἀνέρος ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν
 γαῖαν ἐληλυθὼς φρεσὶ πολυκλῆι μῆσι νοήσῃ
 ἐνθ' εἴη ἢ εἴθ' αὖ μενοινῆσθ' ἐτε πολλά,
 ὥς κραιπνῶς μεμαῖγα διέπτατο πότνια Ἥρη·

Ἰμερ

ἔκτο δ' αἶψά τοι δαίμονι φωνήσας
 ἀθανάτοισι θεοῖσι διὸς δόμῳ· οἳ δὲ ἰδόντες,
 πάντες ἀνῆλθον, καὶ δεικνύοντο δέ πασιν,
 ἢ δ' ἄλλος μὲν ἔασε· θέμιστ' δὲ καλλιπαρήτω·
 δέκτο δέ παρ' αὐτῇ γὰρ ἐναντίῃ ἦλθε θέουσα.
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἦ ῥητί περ βέβηκας ἀτυχομένη δὲ ἔοικας;
 ἢ μάλα δῖος φόβησε κρόνον παῖς, ὅς τοι ἀνείπης.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ λυκώλενος ἦρ·
 μή με θεὰ θέμι ταῦτα διεῖρε· οἶδά κ' αὐτῇ,
 οἷος ἐκείνῃ θυμὸς ὑπερφιάλος καὶ ἀπηνής·
 ἀλλὰ σὺ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἐνὶ δαίφρ' εἴσης·
 ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀνύσειαι ἀθανάτοισιν,
 οἷα ξόα καὶ ἔργα πηραύσκειται, ὅδε τι φημι.
 πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρισέμεν, ὅτε βροτοῖσιν,
 ὅτε θεοῖς, εἴ περ τις ἄνθρωπος δαίνυται εὐφρων.
 ἢ μὲν ἄρ' ὧς εἰπῶσα καθέζετο πότνια ἦρ·
 ὠχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα διὸς θεοὶ ἡδ' ἐγγέλασε
 χεῖλεσιν· ὃ δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέησιν
 ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
 Νῆπται· οἳ ζηνὶ μενεαίνοντες ἀρροτέοντες,
 ἢ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν ἄσπον ἰόντες,
 ἢ ἔπειτ' ἡ βίη· ὃ δ' ἀφ' ἡμέρος ἔκ ἀλεγίζει
 ὃ δ' ὀβεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 κάρτεϊ τε θένει τε διακρίδ' ὄν εἶναι ἄριστος·
 τῷ ἔχει δ' ὅππῃεν ὕμμι κακὸν πέμπῃσιν ἐκείῳ·
 ἡ δ' ἦ γὰρ καὶ ἔλπετο μ' ἀρῆναι πῆμα τετύχθαι.
 ἦρος γάρ τοι δόλωε μάχη ἐνὶ φίλτατος ἀνδρῶν
 ἀσχελάρους ἦν φησὶν ὃν ἐμμεναι ὄβριμος ἄριστος.
 ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἄρης θαλρῶ πεπλήνετο μινῶ·

ΟΜΗΡΟΥ

χροὶ κατὰ πρηνέας· ὁλοφυρόμενος δὲ προσήυδα·
 μὴ νῦν μοι νεμεσήσῃτ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 τίσασθαι φόνον ἧος ἰόντ' ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν·
 εἴ περ μοι καὶ μῦρα δίδς πληγέντι κβανῶ.
 κῆσθαι ὁ μὲν τεκνέει μεθ' ἄματι καὶ κοινήσιν·
 Ως φάτο· καὶ ῥ' ἵππας κέκλετο, δειμόν τε, φόβον τε
 ζυγνύμεν· αὐτὸς δ' ἐντὲρ ἐδύσετο παμθανόωντα·
 ἔνθα κέ τις μείζων τε καὶ δῖος ἀργαλιώτῃς ἄλλος,
 παρ' δίδς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη·
 εἰ μὴ ἀθήνη πᾶσι πρίδ' εἰσάσα θεοῖσιν·
 ὦρτο δ' ἐκ προθύρου· λίπε δὲ θρόνον ἔνθα θάλασε.
 τῷ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἴλετο· καὶ σάκος ὤμων·
 ἔγχος δ' ἔθηκε σπιβαρῆς ἐκ χερσὶς ἐλῦσα
 χαλκίον· ἥ δ' ἐπέειπε καὶ θάπτετο θῦρον ἄρῃα.
 μαινώμεναι φρένας ἤλει· διέρθορας ἢ νύτοι αὐτῶς
 ἔατ' ἀκνέμεν· ὅπ' ἔνδος ἀπόλωλε καὶ αἰδώς.
 ἦν αἶψα ἅτε φησὶ θεὰ Λουκώλενος ἦρι·
 ἦ δὲ νῦν παρ' ἱνὸς Ὀλύμπου εἰλήλυθεν.
 ἦε θέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας καὶ καὶ πολλὰ,
 αἶψ' ἵμεν Ὀλύμπῳ καὶ ἀχνομάοις περ ἀνάγκῃ;
 αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μένος πᾶσι φυτῶσαι·
 αὐτὴν γὰρ ῥῶας μὲν ὑπὲρ θυμῶς καὶ ἀχαιῶν·
 λείψα δ' ἡμέας εἴσι κυδοιμήσων δὲ Ὀλύμπου·
 μάρψα δ' ἐρείης δὲ τ' ἀέτιος· ὅς τε καὶ ἐκί·
 τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον ἧος ἥος·
 ἦ δὲ γάρ τις τῷδε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων,
 ἢ πέρατ' ἢ καὶ ἔπειτα πεφύσεται δῖος ἀργαλέον δὲ
 πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι, γενεὴν τε πόρον τε.
 Ως εἰπὼς, ἵδρυσε θρόνον ἐνὶ θῦρον ἄρῃα.
 ἦρ' ἡ δ' ἀπόλλων καλέατο δώματος ἐκτὸς,
 ἱρίνθ',

ἴρινθ' ἥ τε θεοῖσι μετ' ἀγγελοσ ἀθανάτοισι·
 καὶ σφραῖσ φωνήσας· ἔπεια πῖρδεντα προσηύδα·
 Ζεὺς σφω εἰς ἥδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅππῃ τάχιστα·
 αὐτὰρ ἐπὶν ἔλθῃτε διὸς τ' εἰς ὧπα ἴδῃσθε,
 ἄρδεν δ' ἥϊκε κείνος ἐπ' ἑσπέρῃ καὶ ἀνώνῃ·
 ἢ ἰδοὺ ἄρ' ὧς εἰπῶσα, πάλιν κίε πότνια Ἥρη·
 ἔξετο δ' εἰνὶ θρόνῳ τῷ δ' αἰέξαντε πετέσθην·
 ἴδην δ' ἵκθον πολυπύδα καὶ μητέρα θηρῶν·
 αὔρον δ' αὐρυόπα κρονίδην ἀνὰ γαργαῖρ' αἰφῶ
 ἤμενον· ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νεῖρος ἐπεφάνωτο·
 τῷ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε διὸς νερεληγξέταο,
 σήτην ὃ δὲ σφῶϊν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ·
 ὅππῃ οἱ ὦκ' ἐπείαι φίλης ἀλόχοιο τιθέσθην·
 ἴριν δὲ προτέρην ἔπεια πῖρδεντα προσηύδα·
 Βασκ' ἴθι ἴρι ταχεῖα, προσεδάωνι ἀνακτι
 πάντα τά δ' ἀγγεῖλαι· μὴ δὲ ψευδ' ἀγγελοσ εἶναι·
 παυσάμενόν μιν ἀνωχθὶ μάχης ἡ δὲ πολέμοιο
 ἔρχεσθαι μετὰ ρῦλα θεῶν· ἢ εἰς ἄλλα δῖαν·
 εἰδέ μοι ὅκ' ἐπείαι πεπείσεται ἀν' ἀλογήσει·
 φραζέσθω δ' ἥπιστα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 μή μ' ὅδ' κρατερός περ ἐὼν ἐπιόντα ταλάῃη
 μῆναι· ἐπεὶ ἔοφίμῃ βίῃ πλὺ φέρτερος εἶναι,
 καὶ γένε' πρότερος· τὸ δ' ὅκ' ὀθεταί φίλον ἦτορ
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, ᾧ τε συνέσσι καὶ ἄλλοι·
 Ως ἐφατ'· ὃ δ' ἀπίθισε πρὸνέμος ὠκέα ἴρις·
 βῆ δὲ κατ' ἐδάων ὀρέων εἰς ἱλίον ἱρὴν·
 ὧς δ' ὅτ' ἔαν ἐκ νεφέων πῆται νιφὰς ἢ χάλαζα
 φυγὴν ὅππῃ ῥιπῆς αἰθρηγενέος βορέας,
 ὧς κραπνῶς μεμαῖα διέπτατο ὠκέα ἴρις·
 αἰχρ' δ' ἤσταμένη, προσέφη κλυτὸν ἐννοσίγαιον·

ἀγγελίην τινα τοι γαῖῃ χε κυναρχαῖτα.
 ἦλθον δ' αὖρο φέρουσα παρὰ Διὸς ἀγίοχοιο·
 παυσάμενον σ' ἐκέλευσε μάχης ἡδὲ πολέμοιο.
 ἔρχεσθ' ἢ μετὰ Φύλα θεῶν ἢ εἰς ἄλλα δῖαν·
 εἰ δὲ σὶ ὕμν' ἐπέα' ἐπιπείσειαι ἀν' ἀλογήσῃς·
 ἢ πείλῃ κακῆϊνος ἐναντίβιον πολέμοζων
 ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σέ δ' ὕπερ ἀλέσθαι ἀνώγει
 χεῖρας· ἐπεὶ σέο φησὶ βίη πλυρέρτρος εἶναι·
 καὶ γενεὴ πρότ'ρος· σὸν δ' ὕμν' ὀθεταί φίλον ἦτορ
 ἴσον οἱ φάσθαι, τὸν τε συνέεσι καὶ ἄλλοι·

Τ ἦν δὲ μέγ' ὁ γῆσας προσέφη κλυτὸς ἐννοσίγαιος·
 ὦ πόποι ἦ ῥ' ἀγαθὸς πρὶ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπεν,
 εἴ μ' ὁμοτίμον ἐόντα βίῃ ἀέκοντα κτερέει·
 ῥεῖς γάρ τ' ἐκ κρόν' εἰδὼν ἀδελφεοὶ ὕς τέ κε ῥῆν·
 ζῶε καὶ ἐγὼ, ῥίτατος δ' αἰῆδης ἐνέροισιν ἀνάσσει·
 χοιχθὰ δὲ πάντα δέδασα· ἔκτιστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
 ἦτοι ἐγὼν ἔλαχον πρὶν ἄλλαν αἰέ μεν αἰεὶ
 παλλομένων· αἰῆδης δ' ἔλαχεν ζόφον ἡερόντα·
 ζῶε δ' ἔλαχ' ὕραν ὅνδ' αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι·
 γαῖα δ' ἔτι ξυῖν πάντων καὶ μικρὸς ὄλυμπος·
 τῷ ῥα καὶ ὅτι Διὸς βέομαι φρεσὶν· ἀνὰ ἔκμηλος
 καὶ κρατρός πρὶ ἐὼν, μενέτω χοιτάτῃ ἐν μοίρῃ·
 χρσὶ δὲ μήτι με πάχυν κερὸν ὥς διδραμάω·
 θυγατέρεαι γάρ τε καὶ ὕασι κέρδιον εἴη.
 ἐκ πάλῃσι ἐπέεσσιν ἐνιαέ μεν ὕς τέ κε κέρως·
 οἱ ἔθεν ὀφθαλμοῖν ἀνύσσονται καὶ ἀνάγκη·

Τ ὃν δ' ἡμείβετ' ἐπεὶ τα ποδὴνέμος ὠκεία ἴρις·
 ὅτω γὰρ δὴ τοι γαῖῃ χε κυναρχαῖτα.
 τὸν δὲ φέρο Διὶ μῦθον ἀπηνέατε· κρατρόν τε,
 ἦτι μεταρρέφεις· σρεπλὰ μὲν τε φρέν' εἰς ἐθλῶν·
 οἱ δ'·

οἷός τ' ὥς πρεσβυτέροισιν ἐριννύες αἰὲν ἔπονται·
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 ἴρι θεῶν μάλ' αὖ τ' ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ἐσθλὸν καὶ ῥ' ἐτύκται, δὲ ἄγγελος αἰσιμαεὶς δῆ·
 αἰμὰ ῥ' δ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
 ὃ πότεν ἰσθμόρον καὶ ὃ μὴ πεπρωμένον αἶσῃ
 νεκείην ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέειπεν·
 αἰὲν ἦτοι καὶ μὲν νεμεσσηθεὶς ὕπνῳ ἔγω·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπηλθῶ ῥ' ἐπευμῶ·
 αἶψα γὰρ ἐμὲθεν καὶ ἀθηναίης ἀγέλης·
 ἦρως ἔρμειώτε, καὶ ἦ φάσσοιο ἀνάνυτος·
 ἱλίου ἀπειρήσ' περιδύσεται, ὃ δ' ἐθέλησει
 ἐκπέρσαι, δύναι δὲ μέγα κράτος ἄρ' ἔχουσιν,
 ἴσω τ' ὅθ' ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται·
 ὣς εἰπὼν, λίπε λαὸν ἀχαιῶν ἐνοσίγαιος·
 δαῖτι δὲ πόντον ἰὼν πόθεσεν δ' ἦρως ἀχαιοί·
 καὶ ῥ' τ' ἀπὸ λλονα προσέειπε νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἔρχεο νῆπιός τε φῶϊβ' ἐκτορα χαλκοκορυψήν·
 ἦ δὲ μὲν γάρ τοι γαῖος ἄχος ἐνοσίγαιος·
 οἴχεται εἰς αἶλα δῖαν· ἀλυσάμενος χόλον ἀπ' αἰὲν
 ἠμέτρον· μάλ' αὖτε καὶ μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι·
 οἵ περ νεότεροί εἰσι θεοὶ, κρόνον ἀμφὶς ἔδοντες·
 αἰμὰ τ' ὃ δ' ἡμῶν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον ἢ δὲ δι' αὐτῶν
 ἔπειτο· δῆι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὕπνῳ ἔγω·
 χεῖρας ἐμὰς ἐπεὶ ἔκην ἀνδροπύγῃ τελέεσθαι·
 αἰγὰς σου ῥ' ἐν χεῖρεσσι λαβὼν ἀγέλασθαι θανάδ' αἶψαν·
 τήν' μάλ' ἐπιείωσεν, προβέειν ἦρωσιν ἀχαιῶν·
 σοὶ δ' αὐτῶν μελέτω ἐκτεβόλε φαίδιμος ἔκταρ·
 ἄρ' ἔστιν ὅθ' οὐκ οἶσ' ἔτι μένος μέγα· ὅφρ' ἐν ἀχαιοὶ
 φεύγοντες νῆας τε καὶ ἑλθέσθοντον ἴκωνται·

ΟΜΗΡΟΥ

κεῖθεν δ' αὖτ' ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε, ἔπος τε,
ὥς κε καὶ αὖτις ἀχαιοὶ ἀναπνύσωσι πόνους·

Ω' σ' ἔφατ'· ὃ δ' ἄρα παρὸς ἀνικνύσκειν ἀπόλλων·
βῆ δὲ κατ' ἰδάλων ὀρέων ἱρηνι εἰοικώς
ὠκέϊ' φασσφόνῳ, ὃς τ' ὠκίστος πετεηνῶν,
δύρ' ἔσθ'· πριάμοιο δ' ἄρροτος ἔκτορα δῖον,
ἤμενον ὅδε τι κείτο, γέον δ' ἐσαχέρατο θυμόν·
ἀμφὶ ἐ' γινώσκων ἐτάρ'· ἀτὰρ ἄσθμα καὶ ἰδρώς
παύει' ἐπεὶ μιν ἔχειρε διὸς νόος ἀγχιόχοιο·
ἀχχ' δ' ἵσταμένος προσέφη ἐκ βροτοῦ ἀπόλλων·
ἔκτορ' ἔγ' πριάμοιο τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
ἦσ' ὀλιγητελέων, ἦν τί σε κῆδος ἰκάνει·

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος ἔκτορ·
τίς δὲ σὺ ἐσιδέριτε θεῶν ὅς μ' εἶρεαι ἄντην
ἢ καὶ αἶψα ὅ με νηυσὶν ἐπὶ πρύμνησιν ἀχαιῶν
ὅς ἐτάρ'· ὁλέκοντα βοὴν ἀγαθὸς βάλεν αἶσα
χρμαδίῳ πρὸς σῆθος· ἵππασε δὲ θέριδος ἀλκῆς·
καὶ δὴ ἐγὼν ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' ἀΐδαο
ἦματι τῷ δ' ὀφείσθαι ἐπεὶ φίλον αἶον ἦτορ·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἐκ βροτοῦ ἀπόλλων·
θάρσει νῆα· τοῖδ' ὅν τοι ἀσκητῆρα κρονίων
ἐξ ἴδης προΐηκε παρεστέδουαι καὶ ἀμαυρῆν
φρεσὶν ἀπόλλωνι χρυσάορον· ὅς σε πάρος περ
ρύομ'· ὁ μῶς αὐτόν τε καὶ αἵ περὶ νὸν πολίεθρον·
αἰὲν ἄγε νῆα ἱππῶσιν ἐπὶ ἥρωσιν πλέεαι·
νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κίων, ἵπποισι κέλαιον
πᾶσαν λησάνεω βρέψω δ' ἥρωας ἀχαιῆς·

Ω' σ' εἰπὼν ἔμπνευσε μένος μῆγα ποιμένι λαῶν·
ὥς δ' ὅτε τις σταῖς ἵππος ἀνοστήσας ἐπὶ φάτῃ
δυσμῶν

εἰς μὲν ἀπορήξας θήη πεδίονοι προαίνων
 εὐθὺς λυέσθαι ἐϋρρεῖς ποταμοῖο
 κυδιόων· ὅψιν δὲ κέρη ἐχειτ'· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 ὤμοις ἀΐσσονται ὅδ' ἀγαλῆφι τεποιθῶς
 ῥίμφα ἐγὺνα φέρει μετὰ τ' ἥβη καὶ νομὸν ἰππῶν·
 ὅς ἐκτορλαφῆρὰ πόδας καὶ γῆνατ' ἐνώμα·
 ὁρῶν ἰππῆας ἐπεὶ θεῖ' ἐκλυεν αὐδῶν·
 οἳ δ' ὥς τ' ἠ' ἔλαρον κῆρδ' ἠ' ἀήριον ἀγῶνα
 ἐσάοντο καὶ δὲ καὶ ἀνέρεθ' ἀγορεύεται,
 ἦν μὲν τ' ἠλίβατος πέτρι· καὶ δάσκιος ὕλη
 εἰρύσατ' ὅδ' ἄρα τέσφι κίχῃ μιναι αἰσιμον ἦεν·
 τῶν δὲ θ' ὕπαλ' ἰαχῆς ἐφάνη λῆς ἠ' ὕγνεις
 εἰς ὁδὸν· αἶψα δὲ πάτας ἀπέπραπε καὶ μεμαῶτας,
 ὥς δαναοὶ εἰως μὲν ὁμιλαδὸν αἶν' ἐποντο·
 νύσσοντες ξίφειν τε καὶ ἐχέσιν ἀμφιγύοισιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον ἐκτορ' ἐποιχόμενον εἴχας ἀνδρῶν·
 τάρβυσαν· παῖσι δὲ παρὰ ποσὶ κῆπεσε θυμὸς·
 τοῖσι δ' ἐπ' ἄγ' ἀνδρῶν· θόος ἀνδραίμονος ἦδ' ὅς
 αἰτωλῶν ὁ χ' ἄριστος ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
 ἐσλός δ' ἐν σαδείῃ· ἀγορῇ δὲ ἐπαῦροι ἀχαιῶν
 νίκων, ὁπότε κῆροι ἐρίσκειαν πρὶ μύθων·
 ὅσφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι· ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
 οἶον δ' αὖτ' ἐξ αὐτῆς ἀνέστη κῆρας ἀλγέας
 ἐκτορ· ἦ θήν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἐκείν·
 χρεὶν ὅπ' ἀάντος θανέειν τελαμωνιάδαο·
 αἰχμῆς αὖτε θεῶν ἐρύσατο καὶ ἐσάωνεν
 ἐκτορ' ὅδ' ἠ' πολλῶν δαναῶν ὅπ' ἔγνατ' ἐλυσεν·
 ὥς καὶ νῦν ἐσεσθαι οἶομαι· ὅ γ' ἄτ' ἔτι
 ζηνδὲς ἐριγδύπυ πρόμος ἵσταται ὦδε μενοιπῶν·

ΟΜΗΡΟΥ

αἷ' ἀνέβ' ὡς ἀν' ἐγὼ εἶπω πειθώμεθα πάντ' ὅς·
 πληθύν' μιν πρὶ νῆας ἀνώγομεν ἀπονέεσθαι·
 αὐτοὶ δ' ἄσπεροι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ οὐχό μιν εἶναι,
 σείομεν· εἶκιν· πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιόσαντες·
 δ' ἔρατ' ἀνάχόμενοι· πρὶν δ' οὔτω καὶ μεμαῶτα
 θυμῷ δαίσεσθαι δαναῶν καταδύωμε' ἔμιλον·
 ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τὰ μάλ' αἰὲν κλύον ἢ δ' ἐπίθοντο·
 οἱ μὲν ἄρ' ἀμρ' ἄεχυντα· καὶ ἰδομένην ἀνάκτα,
 τοῦ κρον μικρόν ην τε μέγην τ' ἀτάλαντον ἄρηι·
 ὕσμίνην ἤρταμον ἔρις ἦτο καλέσαντες·
 ἐκτορι καὶ βῶλαιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὁ πῖσσω
 ἢ πληθὺς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν ἀπονέοντο·
 βῶλ' δὲ πρῶτον ἔσαν ἀολλέες ἦρ' ἔχ' ἄρ' ἐκτορ
 μακρὰ βιβὰς· πρόβιν δὲ κ' αὐτὸς φοῖβος ἀπόλλων·
 εἰ μένος ὠμοῖν νεφέλιν· ἔχε δ' αἰγίδα θυρῖν·
 θεινὴν ἀμφιδάσειαν δῶι πρεπέ· ἦν ἄρα χαλκῷ
 ἤραισος δι' ἡ δῶκε φορέμεναι ὅς φόβον ἀνδρῶν·
 πῶν ἄρ' ὅγ' ἐν χεῖρεσιν ἔχων, ἠγῆσατο λαῶν·
 δῶρεῖσι δ' ὕπερθε μνην ἀολλέες· ὦρτο δ' αὐτὴν
 ὄξεϊ' ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ ναυῆρι δ' οἴσσι,
 θρώσκον· πολλὰ δὲ δ' ὕρα θρασειάων ἀπὸ χεῖρῶν,
 ἄλλα μὲν ἐν χροῖ πῆγνυτ' ἀρηιθῶν ἀλγῶν,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ πάρος χρόα καλὸν ἐπαυρεῖν
 ἐν γαῖῃ ἵκοντο· λιλαιόμενα χρόασι ἄσπεα·
 ὅφρα μὲν αἰγίδα χρυσὴν ἔχ' ἀπὸ μαφοῖβος ἀπόλλωνος
 ὅφρα μάλ' ἀμφοτέρωθεν βέλε' ἤπιετο πίπτε δὲ λαός·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατενῶπα ἰδὼν δαναῶν ταχυπόλων·
 σείσ' ἐπὶ δ' αὐτὸς αὔσε μάλ' αἰὲν μέγα· τοῖσι δὲ θυμὸς
 ἐν στήθεσιν ἐβλεψεν λάθοντο δὲ θυρίδος ἀλκῆς·
 οἱ δ' ὡς τ' ἠέ βοῶν ἀγέλην ἢ πῶν μὲν οἴων·

θῆρε δ'ὕω κλονέεσσι μελαίνης νυκτὸς ἀμολαγῶ
 ἔλθόν τ' ἐξαπίνης σιμάντορος ἢ παριόντος.
 ὥς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάκλιθ' ὄντορ ἀπὸ λωπ
 ἦκε φόβον· φῶσι δὲ καὶ ἔκτορι κῦδος ὁπαζεν·
 ἐνθάδ' ἄνῃρ ἔλεν ἄνδρα κείδ' αἰεὶ σμίνης·
 ἔκτωρ μὲν στιχίον τε καὶ δ' ὀρεσίλαον ἔπερνε·
 ἦν δὲ, μινεσθῆος μεγαθυμὸν πῖσιν ἐταῖρον·
 αἰνείας δὲ μέδοντα καὶ ἴασον ἐξενάρξεν·
 ἦτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς οἴλῃος θεόιο,
 ἔσκε μέδων· αἰκντος ἀδελφεὸς αὐτὰρ ἔναιεν
 ἐν φυλάκῃ γαῖης ἀπὸ πατρίδος· ἄνδρα κ' ἐτακτάς·
 γνῶν μνηστῆς ἐριώπιδος· ἦν ἔχ' οἴλῃος·
 ἴασος αὖτ' ὄρχος μὲν ἀθηναίων ἐτέτυκτο·
 υἱὸς δὲ σπῆλῃος κλέεσκετο βυκολίδας·
 μνηστῆρ δ' ἔλε παλυδάμας· ἐχίον δὲ πλίστης
 πρῶτῃ ἐν ὑσμίνῃ· κλόνιον δ' ἔλε δῖος ὠγῆνωρ·
 δηϊόχον δὲ πόρις βάλε νείατον ὦμον ὀπίσθε,
 φάρον τ' ἐν προμάχοισι δῖα πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
 ὅρρ' οἱ τῷς ἐκάρizon ἀπ' ἐντεα· πόρρα δ' Ἀχαιοὶ
 τάρρῳ καὶ σκολόπειν ἐνι πλῆξαντ' ὄρυκτῃ·
 ἐνθα καὶ ἐνθα φέροντο· δύνοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ·
 ἔκτωρ δὲ πρῶτα ἐνέκλετο μακρὸν αὖσας·
 νηυσὶν ἐπισπένθαι· ἔσ' ἔνταρα βροτόντα·
 ὃν δ' ἄν' ἐγὼν ἀπάνουθε νεῶν ἐτέρωθι νοήσω·
 αὐτὰς οἱ θάνατον μῆτιό μοι, ὅδ' οὐ γὰρ
 γνῶτοί τε γνῶταί τε πυρὸς λελάχουσι θανόντα·
 ἀμὰ καὶ δὲ ἐρύσσι πρὸ ἄετος ἡ μετέροιο·
 ὦς εἰπὼν· μάστιγι κ' ἐταμάσθην ἤλασεν ἱππύς·
 μεκλόμενος βῶεαι κ' ἐτασάσας· οἱ δὲ σὺν αὐτῷ

ΟΜΗΡΟΥ

πάντ' ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσσάρματα δ' ἰππας·
 ἢ χῆ θεοπέσι· προπάραιθε δὲ φοῖβος ἀπόλλων
 ῥεῖ' ὄχθας καὶ πέτοιο βαθείης παλὴν ἐρείπων.
 δὲ μέσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλυσθον
 μακρὴν ἢ δ' αὐρεῖαν ὅσον τ' ἐπὶ δαρὸς ἐρωὴ
 γίνεται, ὅππότε ἀνὴρ ἀνέεος παρώμενος ἦσθ·
 τῇ ῥ' οἷγε προχέοντο φαλαγγιδὸν πρόδ' ἀπόλλων
 ἀγί' δ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τείχος ὠχαιῶν,
 ῥεῖα μάλ' ὥς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄχι θαλάσσης·
 ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσει ἀθύρματα νηπιέσιν
 ἀφ' αὐτῆς σιωέχουε πρὶν καὶ χερσὶν ἀθύρων·
 ὥς ῥά σὺ ἦν φοῖβε πρῶτον καὶ μακτόν καὶ οἷζα,
 σύγχεας ὄρνείων· αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶσας·
 ὥς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐριτύοντο μένοντες·
 αἰμήλοισι τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 χεῖρας ἀνίσχοντες· μετὰ δ' ἀνέχοντο ἑκάστος·
 νέστωρ αὖτε μάλιστα γερῆνιος ὕψος ὠχαιῶν,
 αὐχετο χεῖρ' ὀρέγων εἰς ὕραν ὁ ἀπερδέντα.
 Ζ αὖ πάτερ· εἴ ποτέ τις τοι ἐν ἄργεϊ πρὸ πολυπύρῳ,
 ἢ βοὸς ἢ δῖος κατὰ πίονα μηρία κείων
 αὐχετο νοστήσαι· σὺ δ' ὑπέχεο καὶ κατένευσας,
 πῶν μνησάμενος καὶ ἄμωον ὀλύμπιε νηλεὲς ἦμαρ·
 μή δ' ὕψω φῶεαιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιῶς.
 Ως ἔφατ' ἀνδρομέδων· μέγα δ' ἐκτυπε μητίετα Ζεὺς
 δῖάων αἰῶν νηληϊάδαο γέροντος·
 φῶν δ' ὥς ἐπύθοντο Διὸς νόον ἀγχιόχοιο,
 μᾶλλον ἐπ' ὄρνείοισι θόρον· μνήσαντο δὲ χάρμης·
 οἳ δ' ὥς τε μέγα κῦμα θαλάσσης αὐρυπόροιο
 νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται ὅππότε πείγῃ
 ἰὸς ἀνέμῳ· ἢ γάρ τε μάλιστα γέ κῦμα τ' ὀφείλει,

Ως πρῶτον μὲν ἰαχὴν κατὰ τείχος ἔβαινον·
 ἵππους δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνησι μάχοντο,
 αἰχέσιν ἀμφιγύοισιν αὐτοχέδον· οἳ μὲν ἄφ' ἵππων,
 οἳ δ' ἀπὸ νηῶν ὑψιμελαινῶν ἐπιβάντες,
 μακροῖσι ξυστοῖσι τὰ ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἐκείτο
 ναύμαχα πολλήν τε κατὰ σῶμα εἰμένα χαλκῷ.
 παρὸς κλος δ' εἴως ἰδὺν ἀχαιοὶ τε πρῶές τε
 τείχος ἀμφοτέρωθεν μάχοντο θοάων ἐκταθὶ νηῶν,
 πόρρ' ὃ γ' ἐν κλισίῃ ἀγαπήνορος ὀρυπύλοιο,
 ἥσυχον κῆρ' ἐτρελόχοις· ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῷ
 φάρμακ' ἀκμήματ' ἐπασσε μελαινῶν ὀδυνῶν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τείχος ἐπεσυσμένους ἐνόησεν
 πρῶας· ἀτὰρ δαναῶν γίγεται ἰαχὴ τε φόβος τε,
 ὦ μωξεντ' ἄρ' ἐπειτα καὶ ὦ πεπλήγεται μηρῷ·
 χρσὶ κατὰ πρηνέαν ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἤνυδα·
 Εὐφύπυλ' ἔκτετι τοι δαῖμα χατέοντί περ ἔμπησ'
 ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὀρώρεν·
 ἀλλὰ σέ ἰδὺν θεράπων ποτὶ τρεπέτω, αὐτὰρ ἐγώ γε
 σπείσομαι εἰς ἀχιλῆα, ἵν' ὀβριυνώ πλεμίζειν·
 τίς δ' οἱ δεικνεν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω
 παρειαὶν ἀγαθὴν δὲ παραέφασις ἄν' ἐταίρων.
 Τὸν ἰδὺν ἄρ' ὥς εἰπόντα, πόδες φέρον· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 πρῶας ἐπὶ χρομένους μένον ἔμπεδον· ὃ δὲ δαῖν' ἄντο
 παυροτέρους περ ἐόντας ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν·
 ὅτε ποτε πρῶας δαναῶν ἐδῶκ' ἀντο φάλαγγας
 ῥηξάμενοι κλισίῃσι μιγνύμεναι, ὃ δὲ νέεσιν·
 ἀλλ' ὥς τε σάθμη δόρυ νήιον ἐξισταίῃ
 τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαίμονος· ὃς ῥά τε πάσης
 οὐδ' ἐδ' ἡ σοφίης ὑποθημοσώῃσιν ἀθήνης·
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἴσα μάχῃ τέτατο· πόλεμος τε·

ΟΜΗΡΟΥ

ἄλλοι δ' ἄμρ' ἄλλησι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν·
 ἕκτωρ δ' ἄντ' ἀΐκντος εἴσατο κυδαλίμοιο·
 τῷ δὲ μῆνις περὶ νηὸς ἔχον πόνον· ὃ δ' ἐδωῶντο
 ὅθ' ὃ ἦν ἐξελάσαι καὶ ἐπὶ πρῆσαι πυρὶ νῆας·
 ὅθ' ὃ ἦν ἀψώσασθαι ἐπεὶ ῥ' ἐπέλαυνε γε δαίμων·
 ἐνθ' ἦα κλυτίοιο καλῆτορα φαίδιμος αἶας
 πῆρ' ὅν νῆα φέροντα κατὰ σῆθος βάλε δυρί·
 δῦπινεν δὲ πεισῶν· δαλὸς δέ οἱ ἐκπέσε χεῖρός·
 ἕκτωρ δ' ὥς ἐνόησεν ἀνελὼν ὀρθαλμοῖσι
 ἐν κονίῃσι πεσόντα νηὸς προπάρσιθε μελαίνης·
 πρῶσ' ἴτε καὶ λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσαο
 Τρῶες καὶ λυκιοὶ καὶ δαρδάνοι ἀχιμαχίται·
 μὴ δὴ πω χάζεσθε μάχης ἐν σείνῃ τῷ δὲ·
 αἴψ' ἦα κλυτίοιο σώσατε, μὴ μιν ἀχαιοὶ
 τοῦ χρεὶ συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα·
 Ως εἰπὼν αἶαντος ἀκόντισε δυρὶ φαιήῳ·
 τὸ μὲν ἄμαρθ' ὃ δ' ἐπειτα λυκόφρονά μάστρος ἦδ' ὅν
 αἶαντος θεράποντα κυθήριον, ὃς ῥα παρ' αὐτῷ
 ἦεν, ἐπεὶ ἄνδρα κατέμτα κυθήροισι ζαθέοισιν,
 τὸν ῥ' ἐβάλεν κεραλὴν ὑπὲρ ὕατος ὀξεί χαλκῷ,
 ἔσχατ' ἀχ' αἶαντος· ὃ δ' ὑπὶος ἐν κονίῃσι
 νηὸς ἀπὸ πρύμνης χαμάδις πέσε· λαῶτο δὲ γῆα·
 αἶας δ' ἐρρίγησεν κασιγνήτον δὲ προσηύδα·
 Τῶν περὶ πέπον δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πρὶς ἐταῖρος
 μαστροίδης, ὃν νῶϊ κηθηρόθεν ἐνδον ἐόντα,
 ἴσα φίλοισι τοκαῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισιν·
 τὸν δ' ἕκτωρ μεγαθυμὸς ἀπέκτανε· πῦρ νύ τοι ἴδ'·
 ὠκυμόροι καὶ ῥέον· ὃ, τῷ πόρε φῶϊβος ἀπόλλων·
 Ως φάθ' ὃ δὲ ξωέηνε· θεῶν δέ οἱ ἀχι παρέση,
 ῥέον ἔχων ἐν χερσὶ παλίντονον ἠδὲ φάρεσσιν

ῥοδὸν ὁδὸν· μάλα δ' ὤχευ' βίλῃ προάειν ἐφίει·
 καὶ ῥ' ἔβαλε κλεῖτον· πρὸς ἡνέρος ἀλλὰ δὴ ἔφον.
 πηλοδ' ἄμικτος ἱταῖρον ἀγῶν'· πανθόδω,
 ἡνία χροσὶν· ἔχοντα· ὃ κὺν πεπρὸντο καθ' ἰππας·
 τῇ γὰρ ἔχ' ἡρὰ πολὺ πλεῖσσι κλονέοντο θαλάγγυθ,
 ἔκτορι καὶ προάειν χαριζόμενος· τὰ χαλὰ αὐτῷ
 ἦλθε κακὸν· ὃ οἱ ἔστις ἐρύκενεν ἱεμένω πρ.
 αὐχένι γὰρ οἱ ὁπίθεν πολὺς σνος· ἐμπέσεν ἰός·
 ἡριπεδ' ἐξ ὃ χέων ὑπρώρισαν δέ οἱ ἱπποί,
 κείν' ὄχεα κροτέοντες· ἀναξ δ' ἐκώσσε τάχιστα
 πηλοδ' ἄμικτος· πρῶτος ἐκάντιον ἦλθεν ἱππῶν.
 τὸς κὺν ὃς ἄσυνδῶ προτιάοντος ἔβ' ὤχευ·
 πλάκ' δ' ἐπώρῳαυε χέδον ἰχέιν εἰσορόωντα,
 ἱππας· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν· προμάχοισιν ἐμίχθη·
 τοῦ κρος δ' ἄλλον οἱ σὸν ἐφ' ἔκτορι χαλκοκορυβῇ
 αἰνυτο· καὶ κεν ἱπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν
 εἴ μιν δοῖσιν ὄντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν·
 ἀλλ' ὅτ' ἦλθε δῖος πυκινὸν νόον· ὃς ῥ' ἐρύκαεν
 ἔκτορ' ἀτὰρ τοῦ κρος τελαμώνιον ὄχος ἀπύρα·
 ὃς οἱ εὐστροφεία νηυσὶν ἐν ἀμύμονι ῥέω,
 ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρέπλάχθη δέ οἱ ἄλλη
 ἰός· χαλκοβαρὺς ῥέον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός·
 τοῦ κρος δ' ἐρρίνησε, κασίγνητον δὲ προσήυδα·
 ὦ πόποι· ὅτ' ἡ πάχυν μάχης ἐπὶ μῆδ' αὖ κεῖρει
 δαίμων ἡμετέρης· ὃ, τε μοι βίον ἐμβαλε χειρός·
 νηυσὶν δ' ἐξέρρηξε νηόστροφον, ἣν ἐκείνησσι
 πρῶτον, ὃ δ' ἄνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας οἱ σούς.
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας τελαμώνιος αἶας·
 ὦ πέπον, ἀλλὰ βίον κὺν ἔα καὶ ταρφέας ἰὸς
 κείσθαι· ἐπεὶ σῶνέ χονε· θεὸς δαναοῖσι μεγάρως.

ΟΜΗΡΟΥ

αὐτὰρ χρσὶν ἐλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὤμῳ
 μάρνά τε βῶεαι καὶ ἄλλυς ὀρνυθι λαῦς·
 μὴ μὲν ἀσπυθεῖε, δαμασάμενός περ ἔλοιεν
 νῆας εὐσέλμους· ἀγὰ μνησώμεθα χάρμης·
 Ω'ς φάθ'· ὅπλ' ἐπὶ τόνον καὶ ἐπὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἄμ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
 κρατὶ δ' ἐπὶ πρὶ μῶ· καλέην ἐϋτυκτον ἔθηκεν·
 ἵππυριν δ' ἐνὸν δὲ λῶρος καὶ θυπέρεθεν ἔναιεν·
 εἴλετο δ' ἄλκιμον ἐγχος ἄκαχμένον ὅξεί· χαλκῷ
 βῆ δ' ἔναι· μάλα δ' ὤκα θεῶν αἶντι παρέστη·
 ἔκτωρ δ' ὥς εἶδεν ταῦκα βλαφθέντα βέλεμνα,
 πρῶσι τε καὶ λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
 Τρῶες καὶ λυκιοὶ καὶ δάρδανοι ἄχι μαχηταί·
 ἀνέρες ἐπὶ φίλοι, μνήσαθε δὲ θερίδος ἀλκῆς·
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
 ἀνδρὸς ὄριζῆος διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα
 ῥεῖα δ' ὄριζντος διὸς ἀνδράσι γίνεταί· ἀλκή·
 ἢ καὶ ὅτεοισιν κῦδος ὑπέρτρων ἐγγυαλίξῃ·
 ἢ δ' ὅτινας μινύθιτε καὶ ἔκ ἐθέλησιν ἀμῶν·
 ὥς νῶ δ' ὀρείων μινύθει μένος ἄμμι δ' ὀρήγει·
 ἀγὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὅς δ' ἐκένυ μῆν
 βλήμενος ἢ τυπὲς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσση
 τεθνάτω· ὅι αἰετὲς ἀμωσμένῳ πρὶ πάρης
 τεθνάμεν· ἀγ' ἄλοχός τε σοὴ καὶ παῖδός ὀπίσσω·
 καὶ οἶκος καὶ κληῖρος ἀνέρατος, εἴ κεν ἄχαιοι
 οἴχονται σωὺν νηυσὶ φίλῃν δὲ παρὶ δαγαῖαν·
 Ω'ς εἰπὼν ὤρσασθαι μένος καὶ θυμὸν ἐκείνου·
 αἶας δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἐτάρροισιν·
 αἰδώς δ' ὀρεῖοι νῶ ἄρμιον, ἢ ἀπολέσθαι,
 ἢ ἐσθλὴναι καὶ ἀπώσασθαι καὶ νηῶν·
 ἢ ἔλπεσθαι

ἦ ἔλπεθ' ἦν νῆας ἔλη κορυθαίολος ἔκτωρ·
 ἔμβαδὸν ἵξεσθαι ἦν παρὶδ' αἰγῶν ἔκφυτος·
 ἦ ὅκ' ὀφθαλμοῖσιν ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
 ἔκτορος· ὅς δ' ἠ' νῆας ἐπιπρῆσαι μενεαίνει·
 ὅ μ' ἂν εἰς γαίαν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι·
 ἦ μιν δ' ὅ τις τῶδε νόος καὶ μή τις ἀμείνων,
 ἦ αὐτοχέδ' ἠ' μίξαι χεῖρας τε· μένος τε
 βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἑῷα χρόνον· ἢ ἐβίωναι·
 ἦ δὴ θά' σφ' οὐδέ τις ἐν αἰνῇ δεισιπότητι·
 ὣς αὖτως παρὰ νηυσὶν ὕπ' ἀνδράσι χερσέροισιν
 Ως εἰπὼν ὤφρ' αὖ μένος καὶ θυμὸν ἔκφυτον·
 ἐνθ' ἔκτωρ κλυτὸν ἔλε χεῖδ' ἰὸν πρὶ μῆδος ἕδ'·
 ὄρχον φωνήων· αἶας δ' ἔλε λαοδάμαντα·
 ἦ γε μὴν ἀπὸ πρυλέων· ἀντήνορος ἀγαδὸν ἕδ'·
 πηλεδάμειον δ' ὦτον κυλλήνιον· ἐξενάρξε·
 φυλείδω ἑτάρον· μεγαθυμὸν ὄρχον ἐπειῶν·
 τῶδε μέγας ἐπὶ δ' ἔσεν ἰδὼν· ὃ δ' ὕπαιθα λιάσθ'·
 πηλεδάμειον· καὶ τῶδε κλυτὸν ἀπὸ μύθοιο, ὃ δ' ἔσεν ἀπὸ πολλῶν
 εἶα πάνθ' ἕδ' ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
 αὐτὰρ ὅ γε κροίσμ' αἶας μέσον ἔτασε δ' ἔρι·
 δ' ὕπαιθα δ' ἐπὶ πρυλέων· ὃ δ' ἔσεν ὡμὸν τῶ χ' ἐσύλα·
 πόρρα δ' ἐπὶ πόρρασε δόλοφ' αἰχμῆς αὖ εἰδώς,
 λαμπετὶ δ' ἔσεν ἀλμυρὸς ἐρεῖνατο φέρτατος ἀνδρῶν
 λαομεδοντιάδης· αὖ εἰδὼς θ' ἔσεν ἀλκῆς·
 ὅς τότε φυλείδω μέσον σάκος ἔτασε δ' ἔρι·
 ἐγγυθεν ὀρμηθεὶς· πυκινὸς δ' οἱ ἦρκεσε θώρηξ·
 ὃν ῥ' ἐπὶ πόρρα γυάλοισιν ὄρησεν· τὸν ποτε φυλεῖ
 ἦ γὰρ ἐξ ἐφύρης ποταμῷ ἀπὸ σελλήεντος·
 ξείνος γάρ οἱ εἰδὼκεν ἀναξ' ἀνδρῶν αὐφῆτης·
 ὃς πόλεμον φορέειν δειῶν ἀνδρῶν ἀλεωρήν·

ΟΜΗΡΟΥ

ὅς οἱ καὶ τότε παῖδες ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὀλεθροῦ
 τῷ δὲ μέγιστος κρυβὸς χαλκήρεος ἱπποδάσειης,
 κύμβαχον ἀκρότατον νύξ', ἔγχε' ὀξυδέντι·
 ῥῆξε δ' ἄρ' ἵππειον λόφον αὐτὸς πᾶς δὲ χαμάζε
 ἔσπευσεν ἐν κονίησι, νέον Θοῖνι φαινός·
 ἔος ὅτ' ἠπλέμιζε μένων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκην·
 τῷ ῥα δὲ οἱ λυγέλαος δῶμήϊος, ἦλθεν ἀμειψάτωρ·
 σὴ δ' ἄν' ῥ' ἄξ' σὺν δὴρὶ λαθὼν βάλε δ' ὦμον ὀπίσθην·
 αἶχμῃ δὲ σέρνοιο διέσσυτο μαμώωσα·
 πρόσω γ' ἐμένει. ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλίχθη·
 τῷ μὲν εἰσάθην χαλκήρεα τάνχε' ἀπ' ὤμων
 συλήσθην. ἔκτωρ δὲ κρησιν ἡτοιοῖσι κέλευε
 πᾶσι μάλα πρῶτον δ' ἱμεταονίδην ἐνέειπεν,
 ἦρθιμον μελάνιππον. ὃ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδ' αὖ βῆς
 βόσῃ ἐν πρηνώτῃ δηῖωι ἀπονόσφιν ἐόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δαναῶν νέεσ' ἦλθον ἀμφιέλιπαι,
 αἶψ' εἰς ἱλίον ἦλθε. μετέπρεπε δὲ προέειπεν·
 γαῖε δὲ πὰρ πριάμω· ὃ δὲ μιν τίεν ἴσα τέκεαι·
 ἦν ῥ' ἔκτωρ ἐνέειπεν· ἔπος τ' ἔφατ' ἔκτ' ὀνομαζέμεν.
 ἔτ' ὅτ' ἡ μελάνιππε μεθήσομεν, ὃ δ' ἐνυ σοί περ
 ἐν φρέσιν φίλον ἦτορ ἀνεψιῦ κταμένοιο;
 ὃ χ' ὄρα· σὸν δόλοπος περὶ τάνχε' ἔπυσιν,
 ἀλλ' ἔπειθ' ὃ γὰρ ἔτ' ἔστιν ἀποσάδον δῶρ' αἰετοῖσι
 μάρνασθαι, πρὶν γ' ἢ ἐκτακτάμεν, ἢ ἐκτ' ἄκρη
 ἱλίον ἀπ' ἐνὶ ἑλέει κτασθᾶν τε πολίτας·
 Ωῖς εἰπὼν ὃ μὲν ἦρχ', ὃ δ' αὖ μ' ἐπειτα ἰσόθεος φῶς
 δῶρ' αἰετοῖσι δ' ὦρ' αὖτε μέγας τελαμώνιος αἶας.
 Ωῖ φίλοι, ἀνέροισι ἐστὶ καὶ αἰδῶ, θεῶν ἐνὶ θυμῷ,
 ἀμύλητος τ' αἰδέσθαι, κατὰ κρατράς ὑσμίνας.
 αἰδομένων δ' ἀνδρῶν, πλέονος σοοί, ἢ ἐπέρανται·
 φανρόντων

φανόντων δ' ἔτ' ἄρ' κλέος ὄρουται. ἔτι τις ἀλκή
 ὧς ἔφαθ' οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξαθαι μενέανον·
 ἐνθυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος, φράσαντο δὲ νῆας,
 ἔρκει χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ ζώε φῶας ἐχειρ·
 ἀντίλοχον δ' ὠφραε βοῶν ἀγαθὸς μενέλαος·
 Ἀ' ντίλοχ'· ἔτις σείο νεώτρος ἄλλος ἀχαιῶν·
 ἔτε ποσὶν θάων, ἔτ' ἀλκίμος ὥς οὐ μάχεσθαι·
 εἴ τινα πρὸ φῶων ἐξάλμενος ἀνδρα βάλοιαι·
 ὧς εἰπὼν, ὃ μὲν αὐτίς ἀπέλυτο· πόν δ' ὀρόβωεν·
 εἴκ δ' ἔθορε προμάχων καὶ ἀκόντισε θυρὶ φαεινῷ·
 ἀμφὶ ἐπαπλήνας ὑπὸ δὲ πρῶτῳ κεκρόντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὃ δ' ἔχ' ἄλιον βέλος ἦκεν·
 ἀμ' ἱκετάονος ἱόν ὑπέρθυμον μελάνιππον,
 νισόμενος πόλε μόνδε βάλε πῆθος παρὰ μαζόν·
 δ' ἔπιθεν δὲ πρῶτον ἄρ' ἀβησε δὲ τάλχε' ἐπ' αὐτῷ·
 ἀντίλοχον δ' ἐπόρυσσε κύνων ὧς· ὅς τ' ἐπὶ νεβρῷ
 βλημένῳ αἶξε· πόν τ' ἐξ ἀνῆρι βορόντα
 θηριτῆρ' ἔτυχε βαλὼν ὑπέλυσε δὲ γῆα,
 ὧς ἐπὶ σοὶ μελάνιπε θόρ' ἀντίλοχος μενεχάρμης,
 τάλχεα συλήσων· ἀμ' ἔ' λάθεν ἔκτορα δῖον·
 ὅς φά' οἱ ἀντίος ἦλθε θέων ἀνὰ δ' ἡϊότῃτα·
 ἀντίλοχος δ' ἔ' μῆνε θεός πρ' ἐὼν πολεμιστὴς·
 ἀμ' ὅ γ' ἄρ' ἔ' ποιεσε θυρὶ καμὸν ῥέξαντι ἐοικώς·
 ὅς τε κύνῃ κτείνασ' ἢ βυκόλον ἀμφὶ βοῦσι·
 φάσκει· πρὶν πρ' ὀμίλον ἀολλιοθῆμεναι ἀνδρῶν·
 ὧς πρόσε νεορίδης· ἐπὶ δὲ πρῶτός τε καὶ ἔκταρ
 ἦχ' ἢ θεασαίη βέλεια σπρόντα χέοντα·
 πῇ δὲ μετασφρεθείς· ἐπεὶ ἴκετο ἔθνης ἑταῖρων·
 φῶτ' δὲ λείψιν ἐοικότ' ὧς ἀμφάροισιν·
 νηυσὶν ἐπελάοντο· δῖός δ' ἐτέλειον ἐρετμάς·

Ο ΜΗΡΟΥ

ὄσφισιν αἰὲν ἔχειρε μένος μέγα. θέλγε δὲ θυμὸν
 ἀργείων, καὶ κῆρ κῆδος ἀπαύνυτο· τὴν δ' ὀρόθαιεν·
 ἔκτορι γὰρ οἱ θυμὸς ἐβύλετο κῆδος ὀρέξαι
 πριαμίδην· ἵνα νηυσὶ κορωνίσιν θεσπιδὰς πῦρ
 ἐμβάλη ἀκρόμακτον· θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἄρῃν,
 πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μένε μῆτιέ τε ζῆλο·
 κῆδος κακομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
 ἐκ γὰρ δὴ τὸ ἐμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
 θησέμεναι πρῶτων· δαναοῖσι δὲ κῆδος ὀρέξεν·
 τὰ φρονέων, νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔχειρεν
 ἔκτορα πριαμίδην· μάλα πρὸ μεμαῶτα κῆρ αὐτῶν·
 μαίνεται δ', ὥς ὅτ' ἄρης ἐχέπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ
 ἔρσθι μαίνεται βαθείης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·
 ἀρλοισμὸς δὲ πρὶ σῶμα γίνετο· τὸ δέ οἱ ὄανε
 λαμπέσθην, βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσι· ἀμφὶ δὲ πῆληξ
 σμρδαλέον κροτάροισι τινάσσετο μαρναμένοιο
 ἔκτορος· αὐτὸς γὰρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύτωρ
 ζῆλο· ὅς μιν πλεόνεαι μετ' ἀνδράσι μῆνον ἰόντα·
 τίμα καὶ κῆρ κῆδαινε· μιναιθάδιος τὸρ ἐμελλεν
 ἔλκεσθ' ἡδὴ γὰρ οἱ ἐπώρνευε μόρσιμον ἦμαρ
 παλλὰς ἀθιναίη, ὑπὸ πηλείδαο βίηφι.
 καὶ ῥ' ἐθέλεν ῥῆξαι σῆχος ἀνδρῶν περὶ τήζον·
 ἦ δὴ πλείστον ὀμίλον ὄρα· καὶ ταύχ' ἄριστα·
 οἷον δ' ὥς δαῖτα ῥῆξαι μάλα πρὸ μεναιάνων.
 ἶχον γὰρ πυρρῆδὸν ἀρηρότες· ἡὺτε πέτρῃ
 ἠλίβατος· μετὰ λη· πολὺς ἄλδος ἐγγύς ἐῦσα.
 ἦ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαίηρα κέλευθα·
 κῆρματὰ τε βορρὸν τε, τὰ τε προσεράγεται αὐτῇ·
 ὥς δαναοὶ πρῶτα μένον ἐμπεδὸν ὅτ' ἐβόοντο·
 αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ, πάντοθεν ἐνθορ' ὀμίλῳ·
 ἐκ δ'

ἐν δ' ἔπειθ' ὥς ὅτε κῦμα βοῇ ἐν νηὶ πέσῃσι
 λάβρον ὑπὰ νερῶν ἀνεμοπρεφές· ἡ δέ τε πᾶσα
 ἄχνη ὑπεκρῦβθη· ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
 ἵστῳ ἐμβρέμεται· τρομέουσι δέ τε φρένα ταῦται
 δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκθανάτοιο φέρονται·
 ὥς ἐδάξετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀχαιῶν·
 αὐτὰρ ὄγ' ὥς τελέων ὁλοφρῶν βασιλὴν ἐπελθὼν·
 αἶρά τ' ἐνείαμει· ἦ λείος μεγάλοιο νέμονται
 μυρία, ἐν δὲ τετῆσι νομβεῖ ἔπωσάρα εἰδώς
 θηρὶ μάχεσθαι ἔλικος βοὸς ἀμυῖ φονῆσιν,
 ἦτοι ὁ μὲν πρώτῃσι, καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
 αἰὲν ὁμοσχεῖ· ὁ δὲ τ' ἐν μέσσησιν ὀρθόσας
 βῦν ἔδει· αἰδέετ' ἅσασιν ὑπέπρεσαν ὥς τότ' ἀχαιοὶ
 θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' ἑκτορι· καὶ διὶ παρὶ
 πάντες· ὁ δ' οἷον ἔπεφνε μυκηναῖον πριφῆτην
 κοπρῆος φίλον υἱόν· ὃς ἀρυαδῆος ἀνακτος
 ἀγγελίῃς οἴχνεσκε, βίη δ' ἤρα κλείη·
 τὲ γένετ' ἐκ πατρὸς πλὴν χείρονος υἱὸς ἀμείνων
 παντοίας δόρετας ἠέ κ' πόδας· ἡ δὲ μάχεσθαι,
 καὶ νόον ἐν πρώτοισι μηχαναίων ἐτέτυκτο·
 ὃς ῥα τόθ' ἑκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξεν
 σρεφθεὶς γὰρ μέγλιθεν, ἐν ἀπείδῳς ἀντυγί πάλτο
 τὴν αὐτὸς φορέεσκε πρηνεκέας ἔρκος ἀκόντων·
 τῇ δ' ὄγ' ἐπιβλαφθεὶς, πέσεν ὑπὶ πῖος· ἀμφὶ δὲ, πῆληξ
 σμερδαλέον κονάβησε πρὶ κροτάροισι πεσόντος·
 ἑκτορ δ' ὄξυ νόησε, θέων δὲ οἱ ἄχι παρέστι·
 σῆθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε· φίλων δὲ μιν ἐγγὺς ἐταίρων
 κτείν'· οἱ δ' ὅτ' ἡ δαμάχιο καὶ ἀχνυμένοισι πρὶ, ἑταίρων
 χρασμῆεν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδείδισαν ἑκτορα δῖον·
 εἰσωποί δ' ἐγένοντο νεῶν· πρὶ δ' ἔχεθον ἄκρα·

Υ ἰ ῥ

Ο ΜΗΡΟΥ

ἦν δὲ ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοῖ δ' ἐπέχωντο·
 ἄρχεισι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη·
 τῶν προτέρων, αὐτὰ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἱμῖναν
 ἀβρόοι· ὅ δ' ἐκέλευεν ἀνὰ στρατὸν· ἵχε γὰρ αἰδώς
 καὶ δέος· ἀζιγῆς τὸρ ὁ μόκλεον ἀμύλοισι·
 νῆστρο δ' αὐτὲ μάλιστα γερῆνιος ὕρος ἀχαιῶν·
 λίαν ἐθ' ὕπερ τοκέων γοαυέωνος ἀνδρα ἱέεσσαν·
 ὦρ' ἔλοι ἀνέροισ' ὅς τε καὶ αἰδῶ θείῃ ἐνὶ θυμῷ
 ἀλλων ἀνθρώπων· ἐπὶ δὲ, μνήσαθε ἱέεσσιν
 παίδων ἢ δ' ἀλόχων καὶ κτήσιος· ἢ δὲ τοκῆων·
 ἢ μὲν ὅτεω ζῶσι καὶ ὦκτα τεθνήκεσι·
 τῶν ὕπερ, ἐνθάδ' ἐγὼ γοαυάομαι ὃ παριόντων·
 ἔσθ' ἔλθαι κρατῆρ' ὡς μὴ δὲ φοβέσθε φόβονδε·
 ὦς εἰπὼν ὤρσασε μένος καὶ θυμὸν ἱέεσσιν·
 τοῖσι δ' ἄπ' ὀρθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὥσεν ἀθήνη
 θεοπέσιον· μάλα δὲ σφιν φῶς γένετ' ἀμφοτέρωθεν·
 ἢ καὶ πρὸς νηῶν καὶ ὁμοῖον πολέμοιο·
 ἔκτορα δ' ἐφράσαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους·
 ἢ μὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφίσταν ὃ δ' ἐμάχοντο,
 ἢ δ' ὅαι παρ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θεῶσιν,
 ὃ δ' ἄρ' ἔτ' αἰετι μεγαλήτορι ἦν δ' αὖτε θυμῷ·
 ἔσθ' ἄρα, ἐνθά περ ἄλλοι ἐφίσταν ἦν δὲ ἀχαιῶν·
 αἳ ὅ γε νηῶν ἱκίετ' ὥχετο μακρὰ βιβλάων·
 νῶμα δὲ εὐστὴν μέγα· νῶμα χον ἐν παλάμῃσι,
 κολλητὴν βλήθροισι, δύω καὶ εἰκοσίη χυ·
 ὥσ' ὅτ' ἀνὴρ ἱποισι κελιτίζειν αὐεῖδώς·
 ὃ δ' ἔπειτα ἐκ πλέων πύρρα σαναγείρεται ἵππῃς·
 σῶσ' ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ διώκει·
 λαοφάρον καὶ ὁδὸν πλέεσ τε ἐθηήσαντο
 ἀνέροισ' ἢ δὲ γαυαῖκοισ'· ὃ δ' ἐμπεδοὶ ἀσφαλὲς αἰεὶ
 θρώσκων

θρωσκων ἄλλο τ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται· οἳ δὲ πέτονται,
 ὥς αἶψ' ἐπὶ πρὸς θοάων ἱερὰ νηῶν
 φοῖτα μακρὰ βιβὰς· φωνὴ δὲ οἰαθέειρ ἵκεν·
 αἰεὶ δὲ συμβῆδ' ὀν βοῶν δαναοῖσι κέλευε
 νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέσθω· ὃ δὲ ἰδὼν ἔκτορ
 μέμνεν ἐπὶ βῶων ὁμάδῳ πυρὸς θωρηκτάων·
 αἰὲς τ' ὀρνέων πετεινῶν αἰετὸς αἰθῶν
 ἔθνος ἱερὸν μάταια ποταμόν πάρα βοσκομαιῶν
 χηνῶν, ἢ γεράων ἢ κύκνων δολιχοδείρων
 ὥς ἔκτορ ἴθυσεν νεὸς κυανοπρόροιο.
 ἀντίος αἰέεας· ὅν δὲ ζῆλ' ὤρσεν ὀπίθε·
 χερὶ μάλα μετὰ ληϊώρῳ δὲ λαὸν ἀμ' αὐτῷ·
 αὐτίς δὲ ὀριμέα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
 φάεισ' ἀκμήτας καὶ ἀτερεῖας ἀμύλοισιν
 ἀντιοῖσιν πολέμῳ ὥς ἐσσυμένως ἐμάχοντο·
 τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν, ὃ δ' ἦν νόος· ἦτοι ἀχαιοὶ
 ὃ κ' ἔρασαν φονέεσσι ὃ π' ἐκ χερσὶν· αἰὲς ὀλέεσθαι·
 φρὸσιν δ' ἤλπετο θυμὸς ἐπὶ στήθεσιν ἑκάστω·
 νῆας ἐνιπρήσεν κτενέειν θ' ἠρώας ἀχαιῶν·
 οἳ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφύεσσιν ἀμύλοισιν·
 ἔκτορ δὲ πρῶμνις νεὸς ἤλατο ποντοπόροιο·
 κελευσὶ κυάλευ· ἢ πρωτεσίλαον ἔνεικεν
 ὃς φρίκ'· ὃ δ' αὐτίς ἀτήλας παρὰ νηῶν ἔαυτον
 τὸ πρὸς νηὸς ἀχαιοῖτε βῶες τε
 δηϊόων ἀμύλος αὐτοχέδον· ὃ δ' ἄρα τοῖς γε
 τῶν αἰετῶν ἀμύλος μένον ὃ δὲ τ' ἀκόντων
 αἰὲς οἳ ἐγγύθεν ἐπέμψοντο ἐνα θυμὸν ἔχοντες
 ὀξέσι δὲ πελέκεσσι καὶ ἀεὶ νῆσι μάχοντο,
 καὶ ξίφεσιν μεταλοισι, καὶ ἔχουσιν ἀμφιγύροισι·
 πολλὰ δὲ φάσαντα καὶ μελαινέτα κωπήντα·

ΟΜΗΡΟΥ

ἀλλὰ μὲν ἐκ χειρὸς χαμάδις πέσεν· ἀλλὰ δ' ἄπ' ὤμων
 ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέει δ' αἵματι γαῖα μέλαινα·
 ἔκτωρ δ' ἐπὶ πρύμνῃσιν ἐπεὶ λάβεν, ὃ χὶ μεθείη,
 ἀφλασεν μετὰ χροσὶν ἔχων· πρῶσιν δ' ἐκέλευε,
 οἷσιν τε πῦρ· ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' αὐτῆν·
 νῦν ἡμῖν πάντων ζεῖ· ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε
 νῆας ἑλπεῖν· ἀλλ' οὐρο θεῶν ἀέκῃτι μολεῖσαι·
 ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν κενόπῃτι γερόντων·
 οἷ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσιν νέεσιν·
 αὐτόν τ' ἱκανάσκειν· ἔριτύον τότε λαόν·
 αἰεὶ δὴ ῥα τότ' ἐβλαπῆεν φρένας αὐρύοπα Ζεῦ
 ἢ μετέρας, νῦν αὖτ' ἐποποιῶσι κῆρ' ἀνώγει·
 ὧς ἔδραθ'· οἱ δ' ἄρα μάλλον ἐπ' ὄρσεισιν ὄρυσαν·
 αἶας δ' ὅτε ἐμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσιν·
 αἰεὶ ἀνεχάζετο τυτθὸν οἰόμενος θανέεσθαι
 θρήνηαι ἐφ' ἐπαπόδην· λίπε δ' ἱκρία νηὸς εἴσης·
 ἐνθ' ἄρ' ὃ γ' εἰσῆκει δεδοκημένος· ἔχει δ' αἰεὶ
 ῥῶας ἅμανε νεῶν· ὅς τις φέροι ἀκρόματον πῦρ·
 αἰεὶ δὲ σμυβδὸν βοῶν δαναοῖσι κέλευε·
 ὧς φίλοι ἦρωες δαναοὶ θρᾶποντ' ὅτε ἄρμος·
 ἀνέροε ἐσὲ φίλοι, μνήσασθε δὲ θύριδος ἀλκῆς·
 ἢ ἔτι νῦν φάμεν εἶναι ἀσπληγῆρας ὁπίσσω,
 ἢ ἔτι τείχος ἄρειον ὃ κ' ἀνδράσι λαιῶν ἀμύματα·
 ὃ μὲν τις χερσὶν ὅτι πόλις πύργοις θραρυῖα,
 ἢ ἢ ἀπαμυνάμεσθ' ἐτραλκεῖα δῆμον ἔχοντες·
 αἰεὶ γὰρ πρῶτον πεδίῳ πύκθ' ὠρηκτάων,
 πόσιν τε κελυμένον· ἐκθὺς ἢ μεθαπαρόδος αἶης·
 τῶν ἐν χροσὶ φάος ὃ μάλιστ' ἢ πλέμοιο·
 ἢ· κῆρ' μαμύων ἔφετ' ἔχει δ' ἔξυδεντι·
 ὅς τις δὲ ῥῶων κοιλίᾳ ἐπὶ νῆας ἄγοιτο·
 σιωπῇ

σὺν πυρὶ κηλείῃ χάριν ἔκτορος ὀφθαλμῶντος·
τόν δ' αἶψ' ἔτασσε διδρυμένος ὀξείῃ χαλκῷ·
δῶκε δὲ προπάραιθε νεῶν, αὐτοχεδὸν ἔτα·

ΥΓΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΟΜΗ-
ΡΟΥ ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

αἶψ' ὅκλῳ διηθέντι, Ἀχιλλεὺς πῶς ἑαυτὸ πανο-
πλίαν ἐπιφέρει ἀναλαβεῖν· καὶ τὸς μυρμιδῶ-
νας ἐξάγειν ἐπὶ τὴν πόλεμον· ὅτοι δὲ ἐξελθόν-
τες, ἔβρεψαν τὸς ἄσπετος· Πάτροκλος δὲ σαρπηδόνα τὸν
Διὸς ἀναιρεί, τὸν παρήγορον Ἴππον Ἀχιλλεύς ἀνελόντα
πῆδασον· ἔπειτα δὲ Πάτροκλον ἑκταρ ἀναιρεῖ πληγέ-
τα πρότρεον ὑπὸ σφόδρῳ ἀπὸ ἁλῶνος, ἀφελόμενος πῶς
πανοπλίαν αὐτῷ.

ΓΑΓΙΑΔΟΣ Ρ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Πῖ πάροκλον ἔπερνευ δ' ῥήϊον ἔκτορος ἀχμή·

Σοὶ μὲν· πρὶ νηὸς εὐαέλοισι
μάχοντο·

πάροκλος δ' ἀχιλῆϊ παρίστατο
ποιμένι λαῶν·

δάκρυα θρῆμα χέων, ὥς τε κρῶν
μελάνυδρος·

ἥ τε κατ' ἀγίλιτος πέτρης δνοφρὸν χέει ὕδωρ·
τὸν δὲ ἰδὼν ὤκτειρε παδάρκῃς δῖος ἀχιλλεύς·
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τ ἴππε δαδάκρυσαι παρόκλεις ἡ ὕτε κέρη
νηπίη· ἥ θ' ἄμα μηδὲ θεῶσ' ἀνελεύθαι ἀνώγῃ.
εἰαντ' ἀπομένῃ· καὶ τ' ἐσσυμένην κατ' ὄψιν·
δάκρυόεσσι δέ μιν ποτιδέρεται δ' ῥ' ἀνέλιται,
τῇ ἱκέλος πάροκλε τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις·
ἢ ἔτι μυρμιδόνεσι πιφαύσκεις, ἢ ἔμοι αὐτῷ.
ἢ ἔτιν' ἀγγελίην φθίης ἐξ' ἐκλυθεοῖς·

ζῶειν μὲν ἔτι φασὶ λυσιτίον ἄκτορος υἱόν·

ζῶει δ' αἰακίδης πηλεὶς μετὰ μυρμιδόνεσι·

τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχήμεθα τεθνηῶτων·

ἢ ἐσὺ γ' ὄρεϊων ὀλοφύρεαι ὥς ὀλέκονται

νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ὑπὲρ βασιλῆς ἑνεχθ' σφῆς·

ἐξαύδα μὴ κοῦθε νόῳ ἵνα εἴδομαι ἄμφο·

Τὸν δὲ βαρυπενάχων προσέφη παρόκλεις ἱππῶ·

ὦ ἀχιλῆϊ πηλεὸς ἦν μέγα φέρτατ' ἀχαιῶν·

μὴ νεμέσας τοῖον γὰρ ἄχος βεβήκειν ἀχαιῶς·

οἳ μὲν γὰρ δὴ πάντες ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι·
 ἐν νηυσὶν κείται, βιβλιμένοι ὑτάμνοί τε.
 βέβληται μὲν ὅττι δαίης κρατρός διομήδης·
 ὅττι δὲ δούσῃ δερικλῆος, ἡ δ' ἀγαμέμνων·
 βέβληται δὲ καὶ εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἷσιν·
 τὸς μὲν τ' ἡρώδῃ πρυφάρμακοι ἀμυρίπρονται·
 ἔλκε' ἀκροόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλετο ἀχιλλεύ·
 μὴ ἐμὲ γυν' ἔκσῃ λάβοι χόλος δ' ἐν σὺ φυλάσῃς
 ἀνὰ ῥέτι, τίς ζῶ ἄλλος ὀνήσεται ὀφίγονός περ,
 αἴ κε μὴ δαίμοισιν ἀμεία λοιγὸν ἀμείων
 ἐν λείῃς ἢ κ' ἄρα σοὶ γε πατήρ ἦν ἰππότεα πηλοῖ·
 ὅ δ' ἐθέτις μήτηρ· γλαυκὴ δὲ σε τί κτε θάλασσα·
 πέτραι τ' ἡλίβατοι· ὅτι τοι νόος ἔστιν ἀπηνής·
 εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπίην ἀλείνεις·
 καὶ τινά τοι παρ' ἱνὸς ἐπέρραδε πότνια μήτηρ·
 αἴ μ' ἐμὲ περ πρότε' ὦχ' ἄμα δ' ἄλλον λαὸν ὅπασσον
 μυρμιδόνων· ἦν περ τιθόως δαναοῖσι γένωμαι·
 δὸς δὲ μοι ὧμοιὶν τὰ σὰ τάχιστα θωρηχθῆναι·
 αἴ μ' ἐμὲ σοὶ ἴσκοντες ἀπὸ χωνταῖ· πολλέ μοιο
 βῶσθ'· ἀναπνύσῃσι δ' ὀνήτοισι γὰρ ἀχαιῶν
 τερρόμεοι· ὀλίγη δὲ τ' ἀνάπνευστις πολλέ μοιο·
 ῥεῖα δὲ καὶ ἀμύτης, κεν μὴ δάσ' ἀνδρῶν αὐτῇ,
 ὥσαι μὲν ποτὶ ἄστυν ἄπο καὶ κλεισίων·
 οἳ δ' ἴφ' αὐτὸ λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
 οἳ αὐτῷ θάνατόν τε κενόν, καὶ κῆρα λιτέσθαι·
 τὸν δὲ μὲν ὀχθήσας προσέειπε πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύ·
 ὦ μοι διογενὲς πατρόκλης ὅσον ἔειπες·
 ὅτε θεοπροπίης ἐμπαίζομαι ἢν τινα οἶδα·
 ὅτε τι μοι παρ' ἱνὸς ἐπέρραδε πότνια μήτηρ·
 αἴ μ' ἐμὲ δ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·

ΟΜΗΡΟΥ

ὁπότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι,
 καὶ γέρας ἄψ' ἀφελῆσθαι ὅτε κράτει προβεβήκη.
 αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστίν· ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
 κῆρην ἦν ἄρα μοι γέρας ἐξέλον ἦες ἀχαιῶν.
 δούρι δ' ἐμῷ κτεάτια, πόλιν αὐτεῖχεα πέρσας·
 τὴν ἄψ' ἐκ χερῶν ἔλετο κρείων ἀγαμέμνων
 ἀφείδης· ὥσείτιν ἀτίμητον μετανάστην.
 αἰὲς τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομαι, ὃ δ' ἄρα πρὶν ἦν
 ἄσπερ χεῖς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσὶν· ἦτοι ἔφην γε
 ὃ πρὶν μνηστῆρ' ἐκταπασέμεν· αἰὲς πόταν δὴ
 νῆας ἐμαὶς ἀφίηται αὐτῆτε, πόλεμός τε.
 ταῦν δ' ὡμοῖον μὲν, ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δ' οὐβί,
 ἄρχε δὲ μὴρμιδόνεσσιν φιλοπτόλεμοισι μάχεσθαι·
 εἰ δὲ κινάνεον βρώων νέφος ἀμφιβέβηκε.
 νηυσὶν ἐπικρατέως· οἳ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 κεκλῖνται, χάρις ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες
 ὄρχειοι· θρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε
 θάρσυνος· ὃ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λάσσανσι μέτωπον·
 ἐγγύθει λαμπομένης· τάχα κεν φάροντες ἐναύλας
 πλήσειαν νεκρῶν· εἴ μοι κρείων ἀγαμέμνων,
 ἦ πια εἰδέην· νῆας δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
 ὃ γὰρ τυδείδω διομήδεος ἐν παλάμῃσι,
 μαινεται ἐρχεῖν δαναῶν ἄπο, λοιγὸν ἀμαυῶν.
 ὃ δὲ πῶ ἀφείδω ὅπως ἐκλυον αὐδήσαντος·
 ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· αἶψ' ἐκτορος ἀνδροφόνου.
 βροσὶ κελεύοντος πριάσθεται· οἳ δ' ἀλλήλητ' ὦ
 πᾶν πεδίον κτετέχουσι, μάχῃ νικῶντες ἀχαιῶς.
 αἰὲς καὶ ὡς πάρος κλε, νεῶν ἄπο, λοιγὸν ἀμαυῶν
 εἴ με πῶς ἐπικρατέως· μὴ δὲ πυρὸς ἀεθόμενοι
 νῆας ἐνιπρήσωσι· φίλον δ' ἀπονόστον ἔλονται.

πείθει δ' ὥς τοι ἐγὼ μύθεα τέλος ἐν φρεσὶ θέω·
 ὥς ἂν μοι, τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄρῃαι
 πρὸς πάντων δαναῶν· ἀτὰρ οἱ πρὶς ἑλλὰς κῆρυγ'
 ἄφ' ἀπρόσπυγγοι· ποτὶ δ' αὖτε δῶρα πόρῳσιν
 ἐκ νηῶν ἐλάσας ἵέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὐτοὶ
 δῶν κῦδος ἄρεσθαι ἐρίῳ δ' ἄπο πόσις ἥρης·
 μὴ σὺ γ' ἄνυσθεν ἐμείο λικαίεσθαι πολέμῳ
 τρωσὶ φιλοπτόλεμοισιν· ἄτι μὲν δὲ μεθήσῃς·
 μὴ δ' ἐπαυαλλόμενος πολέμῳ καὶ δ' ἡϊότητι
 βῶας ἐκαρόμενος ποτὶ Ἴλιον ἡγεμονάειν·
 μή τις ἀπ' οὐλύμποιο θεῶν αἰετ' ἐγενεταῶν
 ἐμβήῃ· μάλα τὸς γε φιλεῖ ἐκ βροτῶν ἀπὸ πᾶσιν·
 οἷα πάλιν τρωπᾶσθαι ἐπὶ φάος ἐν νήεσσιν
 θεῆς· τὸς δὲ δ' ἔα πεδίον καταδιριάσθαι·
 αἰ' ἄρ' ἔστω τε πάτερ· καὶ ἀθηναῖη καὶ ἀπολλών·
 μὴ τέ τις οὖν τρώων θάνατον φύγοι ὅσοι ἔασι,
 μὴ τέ τις ὄρεϊων νῶϊν δ' ἐκ δ' ὕμην ὄλεθρον·
 ὄφρ' οἷσι βροτῶν ἱερά κηδεμένα λύοιμιν.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγόρευον·
 αἶψα δ' ἔκ' ἐμιμνε βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
 δάμνα μιν ζηνὸς τε νόος, καὶ τρώεσσι ἀγασσά·
 βάλλοντες δ' εἰνὴν δὲ περὶ κροτάροισι φαεινὴν
 πύλην βαλλομένη κενάχην ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ
 καὶ πρὸς ἄλκ' ὀπίσθ'· ὃ δ' ὄρεϊσιν ὤμον ἔκ' ἔμνε
 ἐμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· ὃ δὲ δ' αὖντο
 ἀμφ' αὐτῷ πελεμίσσαι· ἐρείδοντες βελέεσσιν·
 αἰεὶ δ' ὄρεϊσιν ἔχε τ' ἀσθμαθι καὶ δὲ οἱ ὄρεϊσιν·
 πάντοθεν ἐκ μελέων πλὺς ἔρρεεν· ὃ δὲ πη εἶχε
 ἀμπνῶσαι· πάντη δὲ κενὸν κενὸν ἐπ' ἔριπτο·
 Ἐπεὶ τε νῦν μοι μῦσαι οὐλύμπια δώματ' ἔχουσιν·

ΟΜΗΡΟΥ

ὁ πῶς δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 ἔκτωρ δ' αἶαντος δόρυ μείλινον ἄχι παρασὰς·
 πῆξ' ἄορι μεγάλῳ αἰχμῇ παρὰ καυλὸν ὀπίσθεν·
 ἀντικρὺ δ' ἀπ' ἄραξε· τὸ μὲν τελαμώνιος αἶας
 πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῶ
 αἰχμὴ χαλκείη χαμᾶς βόμβησε πεσῶσα.
 γυνὴ δ' αἶας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε
 ἔργα θεῶν· ὅρα πάχυν μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει·
 ζῶε ὑφιβρεμέτης· πρῶτα δὲ βύλετο νίκην·
 χάζετο δ' ἐκ βελίων· τοῖσι δ' ἔμβαλον ἀκρόματον πῦρ,
 νηὶ θοῇ· τῆς δ' αἶφα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
 ὥς τῶν μὲν πρῶτην πῦρ ἄμρεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 μηρῷ πληξάμενος, παροκλήϊα προσέειπεν·
 ὄρσεο διογενὲς παροκλήϊς ἱπποκῆλυθε.
 αὐαυ δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηίοιο ἔρων.
 μὴ δὴ νῆας ἑλωσι· καὶ ἔκ' ἐτι φυκτὰ πέλωνται
 δύω τοῦ χεῖρα θάσσον· ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω·
 ὧς φάτο πάροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ·
 κνημίδα δ' αὖ μὲν πρῶτων περὶ κνήμησιν ἔθηκε.
 καλὰς δ' ὀρνυρέοισιν ἐπισφυρίοις δ' ὀρνυῖας·
 δαυτῶν αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδανε·
 ποικίλον ἀστερόεντα ποδῶκος ἀακίδαο·
 ἄμφι δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος δ' ὀρνυρόηλον
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπητα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 κρατὶ δ' ἐπὶ φθίμῳ καυὴν αὐτοκτοῦ ἔθηκε.
 ὃ πρὶν δεινὸν δὲ λόφος καὶ θύπρην ἔειπεν·
 εἴλετο δ' ἄλκιμα δ' ἔργα τὰ οἱ παλάμηφιν ὀρνυῖ·
 ἔχος δ' ἔχ' ἔλε τ' οἶον ἀμύμονος ἀακίδαο.
 βριθὺ μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν δ' αὖ δαυατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλιν· ἀμφὶ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·

Πηλιάδα μελίνην πλὺν πατρὶ φίλῳ πόρε χεῖρων·
 Πηλὶς ἐκ κορυφῆς φόνον ἔμμεναι ἤρώεσιν·
 Ἴππας δ' αὐτομέδοντα θοῶς ξαννύμεν ἄνωγε.
 ἔν μετ' Ἀχιλλεῖα ῥηξέντορα τίε μάλιτα·
 πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἐπὶ μείναι ὁμοκλήν·
 τῷ δὲ καὶ αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας Ἴππας,
 ξάνθον καὶ βαλῖόν· τῷ ἅμα πνοιῇσι πετέων.
 τὸς ἔτεκε ζεφύρω ἀνέμῳ ἄρπυια προδάργη·
 βοσκομένην λεμῶνι παραὶ ῥόον ὠκεανόιο.
 ἐν δὲ παρηγορίῃσιν ἀμύμονα πῆδασον ἴει.
 τὴν ῥά ποτ' ἠετίωτος ἑλὼν πόλιν, ἦν ἀν' Ἀχιλλεύς.
 ὃς καὶ θνητὸς ἑὼν, ἐπεθ' ἴπποις ἀθανάτοισι·
 μυρμιδόντας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος, θώρηξεν Ἀχιλλεύς,
 πάντας ἀνὰ κλισιάς σὺν ταύχεσιν, οἳ δὲ λυκοὶ ὥς
 ὠμοφάγοι τοῖσιν τε πρὶ φρένας ἀσπετος ἀλκή,
 εἴ τ' ἔλαρον κβαὸν μέγαν ἔρεσι δηῶσαντες
 δάπυσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινδόν
 καὶ τ' ἀγελήδον ἱᾶσιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
 λάβοντες γλώσῃσιν ἀραιῇσι μέλαν ὕδωρ,
 ἄκρον ἐραυρόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς
 πῆθεσιν ἀγρομὸς ὄβρι, πρὶς ἔνεται δέ τε γαστήρ.
 τοῖσι μυρμιδόνων ἠγήτορες ἦ δὲ μέδοντες,
 ἀμρ' ἀγαθὸν θρᾶπόντα ποδῶκεος ἀαμίδαο
 ῥῶντ' ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ὀδῆϊος ἴσατ' Ἀχιλλεύς,
 ἠθρῶων Ἴππας τε, καὶ ἀνέρας ἀσπίδιώτας·
 πεντήκοντα τ' ἦσαν νῆες θαλάῃσιν Ἀχιλλεύς
 ὅς προῖν ἠγείτο δ' ἰφίλος· ἐν δὲ ἐκείῃ,
 πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι·
 πέντε δ' ἄρ' ἠγεμόνας ποιήσατο· τοῖς, ἐπεποίθη
 σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἦν κατε

ΟΜΗΡΟΥ

τῆς μὲν ἰὺς στῆχος ἦρχε μινέσθιος ἀλοθώρηξ·
 ὕδρ' ἀσπρὸν δ' ἰὶ πετέος ποταμοῖο·
 ὃν τέκε πηλῆος θυγάτηρ καλὴ πολυδῶρη·
 ἀσπρὸν ἀκρόμαντι γυνὴ θεῶν ὠνηθεῖσα.
 αὐτὰρ ἐπὶ κλισίῃ βώρῳ πρὶν ἡρέος ἦν·
 ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὅππῃ πορῶν ἀπρεῖσια ἔδνα.
 τῆς δ' ἐτέρης, ὠδωρος δ' ὁρῆ' ὅς ἦγεμόνευε
 παρθένιος· ὃν ἔτικτε χορῶν καλὴ πολυμήλη
 φύλαντος θυγάτηρ τῆς δὲ κρατὺς ὄρχειφόντης
 ἠράσατ' ὄφθαλμοῖσιν ἰδὼν μετὰ μελλομένησιν
 ἐν χορῶν ὄρτεμιδος χρυσηλαχέτῃ κελαδηνῆς·
 αὐτίκα δ' εἰς ὕπρῳ ἀναβὰς παρελέξατο λάθρῃ·
 ἤρμεας ἀκρόμητα πόρεν δὲ οἱ ἀγλαὸν ἦν
 ὠδωρον· πρὶ μὲν θείειν ταχύν, ἠδὲ μαχητήν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὸν γε μογροσόκος εἰλείθυα
 ἐξάγαγε πρόφρως δὲ καὶ ἠελίῳ ἴδεν αὐγὰς·
 πλὴν μὲν ἐχεκλῆος κρατῆρὸν μένος ἀκτορίδαο·
 ἠγάγετο πρὸς δώματ'· ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα·
 τὸν δ' ὁ γέροντ' ὠλεός σ' ἐρέφεν· ἠδ' ἀτίταλλεν·
 ἀμφαγαπαζόμενος ὥσειθ' ἔδν' ἐόντα·
 τῆς δὲ φίτης, πείσανδρος δ' ὁρῆ' ὅς ἦγεμόνευε,
 μαίμαλιδος δ' ὅς πᾶσι μετέπρεπε μυρμιδόνεσσιν
 ἦχε μαρνασθαι μετὰ πηλείωνος ἑταῖρον·
 τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέροντ' ἠπιδάτα φῶνιξ·
 πέμπτης δ' ἀλκιμίδων, λαέρκεος ὕδρ' ἀμύμων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα σ' ἀμ' ἦγεμόνεσσιν ἀχιλλεύῃ
 σῆσιν σ' κίρνας, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν·
 Μυρμιδόνες μῆτις μοι ἀπὸ γλῶσσας λελαθέσθω,
 ὥς ἐπὶ νηυσὶ θεῶσιν ἀπειλεῖτε βῶεαι·
 πάνθ' ὅτ' ἐμὲ μνησθὲν καὶ μὴ ἠτιάσθαι ἔκτος·
 χέλιος

χεῖτε πηλὸς ἢ χόλῳ ἄρα σ' ἐπὶ φρε μῆτηρ
 νηλεὲς δ' ἐπ' ἀνὰ νηυσὶν ἔχες ἀέκοντασ' ἐταίρους·
 οἷα δ' ἐπ' ὧν νηυσὶ νειώμεθα ποντοπόροισιν
 αὐτὶς ἐπεὶ ῥά τοι ὦδ' ἔχιδος χόλος ἐμπεσε θυμῷ·
 ταῦτά μ' ἀχειρόμενοι, θά μ' ἐβάζετε ναῦ δὲ πέφαντα
 φυλόπιδος μέγα ἔργον ἔης τ' πρὶν γ' ἐράαδε·
 ἐνθά τις ἀλκιμον ἦτορ ἔχων, πρῶτον μαχέσθω·
 ὧς εἰπὼν, ὤρσασθαι μένος καὶ θυμὸν ἐκείνου·
 μάλλον δὲ στίχας ἄρθην ἐπεὶ βασιλῆος ἀκυσαν·
 ὧς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ὄρσῃ πυκινῶσι λίθοισι·
 δώματος ὑψηλοῦ βίᾳσ' ἀνέμων ἀλείνων·
 ὧς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδ' οὐ μολοῦναι·
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε κόρυς κόρυα, ἀνέρα δ' ἀνὴρ·
 φαῦν δ' ἴπποιοι κόρυθ' ἀμυπρῶσι φάλοισι,
 νουόντων, ὧς πυκινὸν ἐφύσσαν ἀμύλοισι·
 πάντων δὲ προπάροιθε δού' ἀνέρε θωρήσαντο·
 πάροικός τε καὶ αὐτομέδων ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
 πρόθεν μυρμιδόνων πολεμίζεμεν· αὐτὰρ ἀχιλλεύς,
 βῆ ῥ' ἴμεν δὲ κλισίην· χιλῶ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγε
 κελῆς δαιδαλέης, τὴν οἱ θέτις ὄρυρό πεζα
 θῆκε πρὶ νηὶς ἀγέσθαι, ἐμπλήσασα χιτῶνων·
 χλαυνάων τ' ἀνεμοσκεπέων, ἕλων τε ταπήτων·
 ἐνθά δὲ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον· ὃ δέ τις ἄλλος
 ἔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτῆς ἀθοπα οἶνον,
 ὃ τ' ἐπεὶ πένδρ' ἐσκε θεῶν, ὅτε μὴ δ' ἴ' παχὺ
 ῥά ῥα τ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκθύρε θεῖω
 πρῶτον ἐπῆτα δὲ νίφ' ὕδατος κελῆσι ῥοῇσι·
 νίφατο δ' αὖτ' ἔπειτα, ἀρύνατο δ' ἀθοπα οἶνον·
 οὐχέ τ' ἔπειτα σὰς μέσῳ ἔρκεϊ λείβε δὲ οἶνον·
 ἔρανδ' ἐισανιδὼν δ' ἴα δ' ἔλαβε τερπικέραυνον.

ΓΑΙΛΑΔΟΣ

Ζ δ' ἄνα δωδωνάει, πελασγικῇ, πηλοῖσι ναίων,
 δωδώνης μεδίων θυχεῖ μέρσι· ἄμφ' δὲ σελλοῖ
 σοὶ ναῖνσ' ὅ ποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιαῖνοι.
 ἦ μὲν δὴ ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες σύξαμένοιο·
 τί μιν σῶσ' ἔμε, μέγα δ' ἴφαια λαὸν ἄχαιών·
 ἦ δ' ἔτι κῆρ ναιῶ μοι τόδ' ἐπικρήνηνον ἐέλδωρ·
 αὐτὰρ μὲν γὰρ ἐγὼ μέγ' ἔω νηῶσι ἐν αἰῶνι,
 οἷον ἔταρον πέμπω πολέσι μετὰ μυρμιδόνεσσιν
 μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες ἀνρύσπα ζῶ·
 θάρσωνον δὲ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὅφρα κῆρ ἔκταρ
 εἴσεται· ἦ ῥα κῆρ οἷος ἐπίσῃται πολεμίζειν
 ἡμέτερος θρῆσπων· ἦ οἱ ῥ' ἔτι χεῖρσ' ἀππῶι
 μάλλον θ' ὅππ' ὅτ' ἐγὼ πρὶ ἴω μετὰ μῶλον ἄριστος·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἡ ἄπ' ναῦρι μάχην ἐνοπήν τε δίηται
 ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θοᾶς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο·
 ταύχεσσι τε ξυῖν πᾶσι κῆρ ἄχεμάχῃσι ἑτάροισιν·
 Ως ἔφατ' αὖ χόμορος· τὸ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεὺς·
 τῷ δ' ἔτ' ἔβρον ἔδωκε πατὴρ· ἕτερόν δ' ἀνένυσσε·
 νηῶν μὲν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 δῶκε· σὸν δ' ἀνένυσσε μάχῃσι ἐξαπογέεσθαι.
 ἦτοι δ' αὖ μὲν ἀπείσαστε κῆρ σύξαμένος δ' ἴδ' πατρί·
 ἄψ' κλισίην εἰσῆλθε δέπας δ' ἀπέθλη' ἐνὶ χηλῶ·
 σῇ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίῃσι· ἔτι δ' ἦθελε θυμῷ·
 εἰσιδέειν τρώων κῆρ ἄχαιών φύλοπιν ἀνὴρ·
 οἱ δ' ἅμα παρὸς κλῶ μεγαλήτορι θωρηχθέντες·
 ἔστανον ὅφρ' ἐνθροσὶ μέγα φρονέοντες ὄρυσαν·
 αὐτίκα δὲ σφῆκεα λιν εἰκοτὶς ἐξεχέοντο
 εἰνοδίῃσι, δ' εἰς πᾶσι δὲ ἐριδμαίνωσιν ἔθοντο
 αἰεὶ κερτομέοντες ὁδῶ ἐπὶ οἰκοῖ' ἔχοντας
 νητιάχοι· ξυῶν δὲ κῆρ κὸν πολέεσσι τίθεισι·

τοῦτ'

πῶς δ' ἔπειτ' ἀπὸ τίς τε κίων ἄνθρωπος δόλῳ
 κινήσει ἀέκων· οἳ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 πρόσσω πᾶς πέτεται· κῆρ ἄμυδι οἷσι τέκεαι.
 τῶν ᾗ τε μυρμιδόνες κραδίην κῆρ θυμὸν ἔχοντες
 ἐκ νηῶν ἔχοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
 πάροικλος δ' ἑτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὖσας·
 Μυρμιδόνες ἑταροὶ πηληϊάδῳ ἀχιλῆος·
 ἀνέρες ἐσὲ φίλοι· μνήσασθε δὲ θάρσος ἀλκῆς·
 ὥς ἂν πηλείδην τιμήσομεν ὃς μέγ' ἄριστος
 δαρείων παρὰ νηυσὶ κῆρ ἀχέμαχοι θβράποντες·
 γυνὴ δὲ κῆρ ἀφρείδης εὐρυκρείων ἀγαμέμνων·
 ἦν ἅπην· ὅτ' ἄριστον ἀχαιῶν ὕδ' ἐτίσειν·
 Ως εἰπὼν, ὤπρωκε μένος κῆρ θυμὸν ἐκείνου·
 ἐν δ' ἔπεισον ζῶεσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν, αὖσάντων ὑπ' ἀχαιῶν·
 πρῶτες δ' ὥς εἶδοντο μενοίτ' ἄλκιμον ἦδ' ὄν,
 αὐτὸν κῆρ θβράποντα σάω' ἐν τεσι μαρμαίρουτ' αὖ
 πᾶσιν ὀρίνθην θυμὸς ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες·
 ἐλπόμενοι παρὰ ναῦριν ποδῶκεα πηλείωνα
 μινισμὸν μὲν ἀπορρίψαι· φιλόπτητα δ' ἐλέσθαι·
 πάπην δὲ ἐκείνου ὅππῃ φύγοι αἰπὰν ὄλεθρον·
 πάροικλος δὲ πρῶτοι ἀκόντισε δ' ἄρ' ἔφραζεν
 ἀντικρὺ κατὰ μέσων ὅτι πηϊστοὶ κλονέοντο·
 νηὶ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμῃ πρωτεσιλὰν·
 κῆρ βάλε πυραὶ χμιν· ὃς παλόντας ἱπποκορυσσάς·
 ἦσαν ἐξ ἀμυδῶνος, ἀπ' ἀγείῃς εὐρύρεόντος·
 ὃν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὃ δ' ὕππιος ἐκ κοίτης
 κῆρ πεσεν οἱ μῶξας· ἑταροὶ δέ μιν ἀμφεφύβησαν
 παλόντες· ἐν γὰρ πάροικλος φόβον ἦεν ἅπασιν·
 ἦγε μὲν κτείναν· ὃς ὄριπύεσκε μάχεσθαι·

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν κῆτα δ' ἐσβесе αἰθόμοιον πῦρ·
 ἤμιδαῖς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν
 τρώες θεασασίω ὁμάδῳ δαναοὶ δ' ἐπέχωντο·
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς ὁμάδος δ' ἀλίσσας ἐτύχθη·
 ὥς δ' ὅτ' ἀφ' ὕψιλλης κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο·
 κινήσεν πυκινὴν νεφέλην σεροπιγυρέτα ζῆα,
 ἐκ τ' ἔφانون πᾶσαι σκοπιάε καὶ πρῶονθε ἄλροι
 καὶ νάπαι· ὕραν ὅθεν δ' ἄρ' ὑπὲρ ῥάγῃ ἀσπετος αἰθήρ·
 ὥς δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπώσασκετο δῆϊον πῦρ·
 τυτθὸν ἀνέπνυσαν· πολέμῳ δ' ὅ γινετ' ἐρωή·
 ὃ γάρ πω τι τρώες δρῆϊφίλον ὑπ' ἀχαιῶν
 προχοπάδην φοβέοντο μελανῶν ἀπὸ νηῶν
 αἰετ' ἄρ' ἀνθίσταντο· νεῶν δ' ὑπὸ κρον ἀνάγκη·
 ἐνθα δ' ἀνὴρ ἔλεν ἄνδρα, κειραθείσης ὕσμίνης,
 ἦγεμόνων· πρῶτος δέ μοι οἰτ' ἄλκιμος ἦδ'·
 αὐτίκ' ἄρα σρεφθέντος δρῆϊλύνε βάλε μῆρθε
 εἴχεϊ δ' ἐυθέντι· διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
 ῥῆξε δ' ὅσπερ εἴχος· ὁ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κῆππεσ'· ἀτὰρ μαίλαος δαΐϊος ἦτα θόαντα
 σέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γῆα·
 φυλείδης δ' ἀμφικλόν ἐφορμηθέντα δοκούσας·
 ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος· ἐνθα πᾶχιστος
 μυῶν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' εἴχεος αἰχμῇ
 νοῦρα διεχίρθη· τὴν δὲ σκότος θαῖ' ἐκφυλε·
 νεσυρίδα δ' ὅμως, ἦτασ' ἀτύμνιον ὀξεί' ἑσθρὶ
 ἀντίλοχος· λαπαρῆς δὲ διήλασε χάλκεον εἴχος·
 ἤριπε δὲ προπάροιθε· μάρις δ' αὐτοχέδον ἑσθρὶ
 ἀντιλόχῳ ἐπόρυσσε κῆσι γνήτοιο χολωθείς·
 σὰς προΐθεν νέκυος· τὸ δ' ἀντίθεος θρασυμήδης·
 ἔρθη ὀρεξάμενος πρὶν ὑτάσσαι· ὃ δ' ἀφ' ἄμαρτιν
 ὦμον

ὦμον ἄραρ' πρυμνὸν δὲ βραχιόνα δυνρὸς ἀκικῆ,
 θυφ' ἀπὸ μυώνων ἀπὸ δ' ὅσον ἀχρὶς ἀραξε.
 δ' ἔπιθεν δὲ πεισὼν κατὰ δὲ σκώτος ὅα' ἐκλύφεν.
 ὥς τῷ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέν τε.
 βήτην εἰς ἑρεβος· σαρπηδόνης ἐσλοὶ ἑτάροι
 ἔδδ' ἀκοντισαὶ ἀμισωδάρε, ὅς ῥα χίμαιραν
 θρέφεν ἀμαιμακίην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
 αἶας δὲ κλεόβηλον δ' ἱλιάδης ἐπορῶσας.
 ζῶν' ἔλε βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀμὰ δὲ αὖθι
 λῆσε μένος πλήξας· ξίφει αὖ χένα κωπέντι.
 πᾶς δ' ὕπερ βράνθι ξίφος ἀματι· καὶ δὲ κατ' ὅα
 ἔλλαβε προφύρεος θάλατος καὶ μοῖρα κραταῖη.

Π ηνέλεως δὲ λύκων τε σκωέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
 ἡμβροτον ἀμῆλων· μέλεον δ' ἡκόντισαν ἀμφω.
 τὰ δ' αὖτις ξιφείων σκωέδραμον· ἔνθα λύκων καὶ
 ἰπποκλῆς κόρυθος φάλον ἡλασιν· ἀμφὶ δὲ καυλόν.
 φάσαντον ἐρράεσθι· ὃ δ' ὕπ' ἄτος αὖ χένα θείνε
 πηνέλεως· πᾶν δ' εἴσω ἔδω ξίφος· ἔχε δὲ οἶον
 δέρμα, παρήεσθι δὲ κέρη· ὑπέλυτο δὲ γῆα.
 μηριόνης δ' ἀχέματα χιεῖς ποσὶ καρπαλίμοισι.
 νύξ' ἰππων ἐπιβησόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον.
 ἡριπέδ' ἐξ ὀχέων· κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
 ἰδομέναι δ' ἐρύμαντα κατὰ σῶμα νηλεῖ χαλκῷ.
 νύξ' ἔδ' ἀντυκρὺ δόρυ χάλκειον ἐξεπέριγε.
 πέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο· κέασε δ' ἄρ' ὅσκιαι λαικαί.
 ἐκ δὲ τίναχθεν ὀδόντες· ἐκέκληθεν δὲ οἱ ἀμφω
 αἵματος ὀφθαλμοί· καὶ δ' ἀνὰ σῶμα καὶ κατὰ ῥίνας
 πῆσε χανὼν, θανάτῳ δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκέλυφεν.
 ἔτοι ἄρ' ἡγεμόνας δαναῶν ἔλον ἀνδραῖς ἐκείτους.
 ὥς δὲ λύκοι ἀρνεαίνε πέχραον ἢ ἑρίφοισι.

ΙΛΙΑΔΟΣ

σῖνται ὑπ' ἐκ μήλων ἀεράμενοι, αἳ τ' ἐν ὄρεσσιν
 ποιμένος ἀρραδίησιν διέτμαχεν· οἳ δὲ ἰδόντες
 αἰψὰ διαρπάξουσιν ἀνὰ ληίδα θυμὸν ἐχέουσιν·
 ὡς δ' ἀναοὶ φῶεσσιν ἀπέχραον· οἳ δὲ φόβοιο
 δυσκελεύει μνήσαντο· λάθοντο δὲ θύριδος ἀλκῆς·
 αἶψα δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐρ' ἔκτορι χαλκοκορυσῇ·
 ἵετ' ἀκοντίσσαι· οἳ δὲ ἰδρὲν πλέμοιο
 ἀσπίδι καυρεῖν κεκλυμένους ἀνείδω ὤμους,
 σκέπη δ' ὄσων τε ῥοῖζον καὶ δῦπον ἀκόντων·
 ἥ μιν δὴ γίνωσκε μάχης ἐτραφέα νίκην·
 ἐμὰ κῶως ἀμέμιμνε, σάω δ' ἐρήϊρος ἐταίρους·
 Ω· σ δ' ὅτ' ἀπ' ὑλὺ μιν νέφος ἔρχεται ὑρανὸν εἴσω·
 αἰθέρος ἐκ δίης ὅτε τε ζεῦ λάλαπα τείνει
 Ω· σ τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχὴ τε φόρος τε·
 ὃ δὲ κατὰ μοῖραν πέραον· πάλιν ἔκτορα δ' ἵπποι
 ἔκφρον ὠκύποδες σάω τὰ χεσὶ λείπε δὲ λαὸν
 φωϊκὸν· ὃς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάρρος ἔρυκε·
 πολλοὶ δ' ἐν τάρρῳ ἐρυσάρματ' ὠχέει ἵπποι,
 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, λίπον ἄρμα τ' ἀνάκταν·
 πάρος κλος δ' ἔπετο σφειδανὸν δαναοῖσι κελύων,
 φῶσσι καὶ φρονέων· οἳ δὲ ἰαχὴ τε φόρῳ τε,
 πάσας πλησαν ὁ δὲ εἰς ἀρ' ἐτμάχεν· ὃ δ' αἰέλη
 σκιδναθ' ὑπαὶ νεφέων, τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
 ἀφορρὸν προτὶ ἄστυ, νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων·
 πάρος κλος δ' ἦ πλησαν ὀρινόμενον ἰδὲ λαὸν,
 τῇ ῥ' ἐχ' ὁμοκλήσας, ὑπὸ δ' ἄεωσι φῶτ' ἐπιπῶν,
 πρηνέες ἐξ ὀχέων· δίφροι δ' ἄνευ συμβαλίσσον·
 ἀντικρὺ δ' ἀνὰ τάρρον ὑπέρθορον ὠκέει ἵπποι,
 ἀμβροτοὶ, ὃς πηλῇ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
 πρόσω ἰέμενοι ἐπὶ δ' ἔκτορι κέκλετο θυμός·
 ἵετο γὰρ βαλεῖν· τὸν δ' ἔκφρον ὠκέει ἵπποι·
 ὡς δ' ὑπὸ

ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπτι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθονὶ
 ἥματ' ὁπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
 ζυῖς· ὅτε δ' ἡ τ' ἄνδρασι κοτεσάμενος χαλεπήνῃ·
 οἱ βίῃ εἰ ἀγορῇ σκολιάς κφίνωσι θέμιστας,
 ἐκ δὲ δίκην ἐλάσσωσι θεῶν ὅπιν' ὅκ' ἀλέγοντ' ὅς·
 τῶν δὲ πάντ' ὅς κ' ὡς ποταμοὶ πλήθυσσι ρέοντ' ὅς·
 πολλὰς δὲ κλιτύς ῥ' ὅς ποτ' μήνησι χαράδοις,
 ὅς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλην σενάχῃσι ρέουσιν
 ἐξ ὁρέων ἐπὶ κάρ, μινύθῃ δέ τε ἔρ' ἄνθρωπων·
 Ω' σ' ἵπποι βοᾶ μεγάλα σενάχοντο θένσε·
 πάροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρῶτασ' ἐπέκρσε φάλαγγας
 ἀφ' ἐπὶ νῆας ἔργε παλιμπετές· ὅδ' πόλῃος
 εἰαίε μένους ἐπιβανέμεν· ἀγὰρ μισσηγυ
 νηῶν κφ' ποταμῷ κφ' τεύχεος ὕψηλοιο·
 κτείνε μεταδ' ὡν· πλέων δ' ἀπετένυτο ποιμήν·
 ἐνθ' ἦτοι πρόνοον πρῶτον βάλε δ' ὅς φαινῷ·
 σέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀπείδα, λῦσε δὲ γῆα·
 δ' ἄπῃσεν δὲ πεσῶν· ὅδ' ἔθεσσε ἥνοπος ὅδ' ὡν
 δ' ἄτ' ὅδ' ὅρμηθεις ὅ κ' ὡς ἐξέσω ἐπὶ δ' ὅρῳ
 ἥσο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλῆθ' ὅδ' ὡν ἐκ δ' ἄρα χερῶν
 ἥν' ἰα ἥ' ἔχθισαν· ὅδ' ἔχθ' ὡς νύξ' ἐπαρασῶ·
 γναθμόν δ' ἐξίτ' ὅδ'· δ' ἄτ' ὡς πείρειν ὅδ' ὡν
 εἴληκε δὲ δ' ὡς ἐλῶν ὅδ' ὡς ἄντυγος· ὡς ὅτε τις φῶς
 πέφ' ἔπ' ὡς προβλήτι κφ' ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 ἐκ πότνοιο θύραζε λίνῳ κφ' ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 Ω' σ' εἴλ' ἐκ δ' ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 κφ' δ' ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 μέσσην κφ' κεφαλῇ· ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς
 ἐκ κόρυθι βριαρῇ· ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς ὡς

ΙΛΙΑΔΟΣ

κῆρ' ἔπτεσεν· ἀμφὶ δ' ἐμὴν θάνατος χύτο θυμοῖσ' αἰσῆς·
 αὐτὰρ ἔπειτ' ἐρύμαντα κῆρ' ἀμφοτέρων· κῆρ' ἔπαλιν
 τληπόλεμόν τε δαμασσορίδην, ἐχίοντε πύρην τε·
 ἐφέατ' ἀνὶ πτόν τε· κῆρ' ἄρ' ἑκάδην πλὺμιλον·
 πάντα δ' ἐπαυτέρως πέλασε χθονὶ πρυμνοτέρῃ·
 σαρπηδὼν δ' ὦς οἶω ἴδ' ἀμυροχίτωνας ἑταίρους·
 χέρσ' ὑπὸ παρόκλοιο μενοιτιάδαο δαμέντας·
 κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι κῆρ' ἀπὸ μένος λυκίοισιν·

Α ἴδῳσ' ὧ λυκίοι πόσε φεύγεται· νῦν θοοὶ ἐσέ·
 ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τὸ δ' ἀνέρος ὄφρα δαίω,
 ὅς τις ὅδε κρατέει κῆρ' δὴ κῆρ' πολλὰ ἔοργε
 ῥῶας· ἐπὶ πολλῶν τε κῆρ' ἐσθλῶν γένετ' ἔλυσεν·
 ἦ ῥά κ' ἐξ ὀχέων σὺν τοῖς χέσιν ἄλτο χαμᾶζε·
 πάροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐπεὶ ἴδεν ἐκθορε δίφρα·
 οἴδ' ὥς τ' ἀγυπιοὶ γαμφώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι
 πέρῃ ἐφ' ὕψηλῃ μεγάλα κλάζονται μάχονται,
 ὥς οἱ κεκληγόντες, ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρυσαν·

Τ ὃν δὲ ἴδων, ἐλέησε κρόνυ παῖς ἀγκυλομήτεω·
 ἦρην δὲ προσέειπε κῆρ' ἰσθμὶν ἄλοχόν τε·
 ὦ μοι ἐγὼν ὅτε μοι σαρπηδόνα φίλτατον ἀνδρῶν·
 μοῖρ' ὑπὸ παρόκλοιο μενοιτιάδαο δαμῆναι·
 διχθὰ δέ μοι κρᾶδίη μέμονε φρεσὶν ὀρμαίνοντι·
 ἦ μιν ζῶν ἐόντα μάχης ἀπὸ δακρυοέωντος
 θείω ἀναρπάξας λυκίης ἐκὶ πτόνι δῆμω·
 ἦ ἦ δὴ ὑπὸ χερσὶ μενοιτιάδαο δαμάσσω·

Τ ὃν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα· βοῶπις πότνια ἦρ·
 αἰνότεατε κρονίδη· πόϊον ἦν μῦθον ἔειπες·
 ἀνδραῖσιν ἦν ἐόντα πάλα πεπρωμένον αἶσῃ·
 ἀπ' ἐθέλης θανάτοιο δυσυχέος ἐξαναλῦσαι,
 ἔρδ' ἀτὰρ ὅτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι·

ἄλλο

ἄλλο δ' εἴ τοι ἐρέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βέλλαιο σῆσιν·
 αἰνεζὼν πέμψης σαρπηδόνα δνδρ δόμονδε·
 φράζεο μή τις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος·
 πέμπειν δὲ φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατρῆς ὕσμίνης·
 πολλοὶ γάρ πρὶ ἄστυ μέγα πριάμοιο μάχοντα
 ἔειπε θανάτων· τοῖσιν κόντον ἀνδρὸν ἐκίχης·
 ἀνὴρ εἴ τοι φίλος ἔστι, τιδὲν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ·
 ἦτοι μὲν μιν ἑάσον ἐνὶ κρατρῇ ὕσμίνῃ·
 χέρσ' ὑπὸ παρδόκλοιο μενοιτιάδαο δαμῆναι·
 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τὸν γε λίπη φυχήται καὶ αἰὼν,
 πέμπειν μιν θάνατόν τε φέρειν καὶ νήδυμον ὕπνον·
 εἰσδὲκε δὴ λυκίης ἀρείης δῆμον ἱκωνται·
 ἐνθάδ' ἐταρχύσασσι κασιγνητοῖτε, ἔτατε·
 τύμβω τε· σῆλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἔστι θανόντων·
 Ως ἔφατ'· ὃ δ' ἀπίθισε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 αἵματοέασα δὲ φίάδας κατέχλυεν ἔραζε·
 πᾶσα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ παρδόκλος ἔμελλε
 φθίσειν ἐνὶ βροίῃ ἐριβώλακι τιλόθι πάρις·
 οἷδ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀνιόλοισιν ἰόντες·
 ἐνθάδ' ἦτοι παρδόκλος μετὰ κλειτὸν θρασυμήδη·
 ὃς ῥ' ἦν ὅς θράπων σαρπηδόνοιο ἦεν ἀνάκτορος·
 τὸν βάλε νεύαιραν κατὰ γαστέρα λῦσε δὲ γῆα·
 σαρπηδὼν δ' αὐτὸς μὲν ἀπὸ μύθου δυνὶ φαεινῷ
 δούτρου ὀρμηθεὶς· ὃ δὲ πῆδασον ἔτασεν ἵππον
 ἔχει δὲ ξιδὸν ὦμον· ὃ δ' ἐβραχε θυμὸν ἀτάδων·
 καὶ δ' ἐπεσ' ἐκονίησι μακρὸν ἀπὸ δ' ἐπ' αὐτοθυμὸς·
 τῷ δὲ διασητὴν κρινε δὲ ζυγὸν ἠνία δέ σφι
 σύγχυτ' ἐπειδὴ κείτο παρήγορος ἐκονίησι·
 τοῖο μὲν αὐτομέδων δ' ὀρικλυντὸς αὔρετο τέκμων·
 πασσάμενος ταυῦν καὶ ἄρ' παχέος παρὰ μηρῶ·

ΥΑΥΑΔΟΣ

αἰξας ἀπέκοψε παρήγορον ὕδ' ἐμάθησε·
 τῶδ' ἰθαυθῆπιν ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσεν·
 τῶδ' αὖτις σωίπην ἐρίδος πρὶ θυμοβόροιο·
 ἐνθ' αὖ σαρπηθῶν μὲν ἀπὸ μβροτε δερὶ φανῆ·
 παρὸ κλῆ δ' ὕπερ ὦμον ὄριπερὸν ἤλυθ' ἀκωνὴ
 ἐλχεος ὕδ' ἐβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕπερος ὥρνυτο χαλκῷ
 παρὸ κλῆος· τὸ δ' ὕχ' ἄλιον βέλος ἐκρυψε χειρὸς·
 αἷμ' ἐβαλ' ἐνθ' ἄρατε φρένθε ἐρχαται ἀμφ' ἀδινῶν κῆρ·
 ἤριπε δ' ὥς ὅτε τις δοῦς ἤριπεν· ἢ ἀχερωῖς·
 καὶ πίτυς βλωθρῇ· τῇν' τ' ὕρθε τέκτονθε ἀνδροθε
 ἐξέταμον πελέκεσι νεήκοι νηῖον εἶναι,
 ὧς δ' πρόω' ἰππων' ἔκ' δὶ ῥρρ τανυσθεῖς
 βεβρυχῶς, κόνιος δεδραχμένος αἵματοέλης·
 ἥν τε ταῦρον ἐπερνε λέων ἀγέληφι μετελθῶν·
 αἰθωνα μετὰ θυμον ἐν εἰλιπόδευι βόεσσιν·
 ὦλερ τε σενάχων ὑπὸ γαμρηλῆσι λέοντος·
 ὧς ὑπὸ παρὸ κλῶ λυκίων ἀγὼς ἀπυσσῶν·
 κτηνόμενος μενέαινε· φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·

Γ λαῶνι πέπον πολέμισα μετ' ἀνδράσι νῆυσε μάλα χρῆ
 αἰχμητὴν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολέμισιν·
 νῆϋ τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακὸς, εἰθοὺς ἐστὶ
 πρῶτα μὲν ὄφρα νον λυκίῳ τ' ἠγῆτορας ἀνδρας·
 πάντῃ ἐποιχόμενος σαρπηδόνοιο ἀμφομάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμῷ περὶ μάρναο χαλκῷ·
 σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα καὶ τιφείη καὶ ὄνειδος
 ἔλθομαι ἤματα πάντα διαμπρὲς εἶνε μ' ἀχαιοὶ
 τάχιστα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα·
 αἴψ' ἔχειο κρατρῶς ὄφρα νι δὲ λαὸν ἅπαντα·
Ω εἰ δ' ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν
 ὀρθαλμῶς· ῥῖνας θ' ὅδ' ἐλάε' ἐν σῆθεσι βαίνων·

εἰς χροὸς εἴλκε δόρυ· προτὶ δὲ φρενὸς αὐτῷ ἐποντο·
τοῖο δ' αἶμα ψυχὴν τε, καὶ ἔχρος ἐξέρυσσ' αἰχμὴν·
μυρμίδόνδε δ' αὐτὲ χέθον ἵππους φυσιοῶντας,
ἱεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἄρματ' ἀνάντων·
γλαυκῷ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογῆς αἶοντι·
ὠρίνθη δὲ ἢ ἥτορ ὅτ' ὕδαίνετο προσμαμάαι·
χαρὶ δ' ἐλῶν, ἐπὶ ἔζε βραχίονα· τέρε γὰρ αἰνῶς
ἔλκος· ὃ δ' ἡμῖν τῶν κρος ἐπεσφύμενον βάλεν ἰὼ
τείχεος ὕψυλοιο ἄρην ἐτάροισιν ἀμύνων·
ἀνχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἐκὼν βόλῃ ἀπόλλωνι·

Κ λῦθι ἀνάξ, ὅς περ λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
εἶς, ἢ ἐνὶ προίῃ· δαῖμα καὶ δέ τε πάντος ἀκνέειν
ἀνέρι κηδομένῳ, ὥς νῦν ἐμὲ κῆδος ἰχέει·
ἔλκος κῶν γὰρ ἔχω· ῥοδὲ κρατρὸν ἀμφὶ δέ μοι χεῖρ,
ὁξείης δ' ἀλγῆσιν ἐλήλαται· ὃ δέ μοι αἶμα
τρῶσῃναι δαῖμαται· βαρύνθαι δέ μοι ὤμος ὕπ' αὐτῶ·
ἔχρος δ' ὕδαίνετο χεῖρ ἐμπεδον· ὃ δὲ μάχεσθαι
ἐλθὼν δυσμενέεσσιν· ἀνὴρ δ' ὠρίστος ὁλώλειν·
σαρπηδὼν Διὸς υἱός· ὃ δ' ἄρ' ὦ παιδί· ἀμύνει·
ἀμὰ σὺ περ μοι ἀνάξ· ῥοδὲ κρατρὸν ἔλκος ἀκνέειν·
κοίμισον δ' ὀδυνάσ· δὸς δέ μοι κράτος ὄφρ' ἐτάροισι
κεκλόμενος λυκίοισιν, ἐπορῶν πολέμιζεν·
αὐτὸς τ' ἀμφὶ νέκυϊ· κῆτα τεθνεῶτι, μάχωμαι.

Ω' σ' ἐρατ' ἀνχόμενος, τὸ δ' ἐκλυε φθίβος ἀπόλλων·
αὐτίκα παῦσ' ὀδυνάσ· ἀπὸ δ' ἔλκος ὀρθαλέοιο,
αἶμα μέλαν τέρσιν· ἐμὸς δὲ οἱ ἐμβαλε θυμῷ·
γλαυκὸς δ' ἐγνώ· ἥσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησεν τε·
ὅππῃ οἱ ὦν ἤκασε μέγας θεὸς ἀνέμεινοιο·
πρῶτα κῶν ὠρύων λυκείων ἡγήτορας ἀνδράσ·
πάντῃ ἐπιχόμενος σαρπηδόνος ἀμφὶ μάχεσθαι·

ΙΛΙΑΔΟΣ

αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ φῶας κίε μακρὰ βιβλάων·
 πηλυδάμαντ' ἐπὶ πανθοίδην καὶ ἀγένορα δῖον·
 βῆ δὲ μετ' ἀνείαντε καὶ ἔκτορα χαλκοκορυστήν·
 ἄχχ' ὀϊσάμενος ἔπεια πῖρόντα προσηύδα·
 ἥκτορ· νῦν δὴ πάχυν λελασμένος εἰς ἐπικύρῳ·
 τοῖ σέθεν εἴνεκα τῆλε φίλων καὶ πατρίδος ἄρης·
 θυμὸν ἀποφθινύθῃσι· σὺ δ' ἔκ ἐθέλεις ἐπαμύνη·
 κῆται σαρπηδῶν λυκίων ἀγὸς ἀπιστῶν·
 ὃς λυκίην ἔρυτο δῖησὶ τε καὶ ἀένει ὦ·
 τὸν δ' ὕπὸ πατρόκλῳ δάμασ' ἔχει χάλκεος ἄρης·
 αἰγὰ φίλοι πάρσυτε· νεμεσῆθητε δὲ θυμῷ·
 μὴ ἀπὸ τούχ' ἔλονται· ἀεικίῳσι δὲ νεκρὸν,
 μυρμιδόνες δαναῶν κεχολωμένοι ὅσοι ὄλοντο·
 τὸς ἐπὶ νηυσὶ βοῆσιν ἐπέφρομεν ἐχέειν·
 Ω' σ' ἔφατο· φῶας δὲ κατακῆθεν λάβε πένθος·
 ἄχετον ἔκ ἐπικυρῶν ἐπέσφισιν ἔρμα πόλῃος
 ἔσκε καὶ ἀμοδᾶτος πρὶ ὧν πολέες τὸρ ἄμ' αὐτῷ
 λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ὄρισεύεσκε μάχεσθαι·
 βᾶν δ' ἰθὺς δαναῶν λελῆγμένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν·
 ἔκτορ χολόμενος σαρπηδόνης· αὐτὰρ Ἀχαιῶς
 ὥρσε μενοιτιάδῳ πατρόκλῃος λάσιον κῆρ·
 αἰάντε πρῶτον προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτὰ·
 Ἄϊαντε· νῦν σφῶιν ἀμυῖσθαι φίλον ἔστω·
 οἳ οἱ πρὶ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσι· ἢ καὶ ὄρεϊς·
 κῆται ἀνὴρ ὃς πρῶτος ἐσήλατο τείχος Ἀχαιῶν
 σαρπηδῶν· αἰεὶ μιν αἰζηιάμεθ' ἐλόντες·
 τούχ' αὖτ' ὥμοι' ἄφελοί μεθα· κέ τιν' ἐταίρω
 αὐτὸς ἀμυνομένων· δαμασάμεθα νηλεῖ χαλκῷ·
 Ω' σ' ἔφαθ'· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον·
 οἳ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκρταῶντο φάλαγγας·

πρῶτον καὶ λυκίοι καὶ μυρμιδόνες καὶ ἄχαιοι
 σύμβαλον ἄμφι νέκυϊ κατὰ τεθνηῶτι μάχεσθαι.
 δῖον δ' ἔσαντες μέγα δ' ἔβραχε τάχιστα φωτῶν.
 ζῶς δ' ἐπὶ νύκτ' ὅλοον τάνυσσε κρατῆρ' ὕσμινη.
 ὅρρα φίλῳ πρὶ παιδὶ μάχης ὁλοὸς πότος εἴη.
 ὥσαν δὲ πρότεροι πρῶτον ἐλίκωπας ἄχαιες.
 βλήτο γὰρ ἔτι κείνιστος ἀνὴρ μετὰ μυρμιδόνεσσιν.
 υἱὸς ἀγακλῆος μεγαθύμου δῖος ἐπειγής.
 ὅς ῥ' ἐν βυδείῳ ὀναιομένῳ ἦν αἶε
 τοπρὶν ἄτάρ κτε γ' ἔσθλόν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας.
 ὅς πηλὴν ἠέτανσε καὶ ὅς θέτιν ἄρ' ὑρόπεζαν.
 οἳ δ' ἄμ' ἄχιλλῇ ῥηξήνορι πέμπον ἔπεσθαι.
 ἴλιον εἰς ὕπῳλον ἵνα πρῶται μάχοιτο.
 ἦν ῥα κ' ὅτ' ἀπὸ μαιον νέκυος βάλε φαίδιμος ἔκτορ.
 χρμαδίῳ κεφαλῇ ἥδ' ἀνδρίχῃ πᾶσα κείσθην.
 ἐν κέρυθι βριαρῇ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
 καὶ πεσεν ἄμφι δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστῆρ.
 παρθόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένῳ ἑτάροιο.
 ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων ἱρήκι ἐοικώς.
 ὠκέϊ δ' ὅς τ' ἐφόβησε κολοῖσ τε ψήρας τε.
 ὥς ἴθυσ λυκίων παρθόκλεις ἱπποκέλυσθε.
 εἶπτο καὶ πρῶτον κελώτο δὲ κῆρ ἑτάροιο.
 καὶ ῥ' ἔβαλε σθενέλαον ἰθαμένεος φίλον υἱόν.
 αὐχένα χρμαδίῳ ῥῆξεν δ' ἄπ' τοῖο τένοντε.
 χώρησαν δ' ὕπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος ἔκτορ.
 ὅσσιν δ' ἀγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται.
 ἦν ῥα τ' ἀνὴρ ἀφ' ἧ πειρώμενος ἦ ἐν ἀέθλῳ.
 ἦε καὶ ἐν πολέμῳ δειῶν ὕπ' θυμοραϊστῶν.
 ῥῶτον ἐχώρησαν πρῶτον ὥσαντο δ' ἄχαιοι.
 γλαῦκος δὲ πρῶτος λυκίων ἀγὼς ἀπαισίων.

ΙΛΙΑΔΟΣ

ἔβραπε τ' ἔκτεινε δὲ βαθυκλήῃα μεγάθυμον,
 χάλκωνος φίλον υἱόν, ὃς ἑλλάδι οἰκίᾳ ναίων,
 ὀλβώτε πλὺτ' τε μετέπρετε μυρμιδόνεσσι·
 τὸν μὲν ἄρα γλαῦκος, σῆθος μέσον ὕτασε δ' ὕρῃ
 σρεφθὶς ἐξαπίνης ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων.
 δ' ἔπρηνε δὲ πεσών· πυκινόν δ' ἄχος ἑλλαβ' ἀχαιῶν·
 ὥς ἔπεσ' ἑσθλὸς ἀνὴρ· μέγα δὲ πρῶτες κεχάροντο·
 πάντ' δ' αἴμ' αὐτὸν ἰόντες ὀλλέες· ὃ δ' ἄρ' ἀχαιῶν
 αἰκῆς ἐξελάθοντο· μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν·
 ἐν θ' αὖ μνηριόνης φῶων ἔλεν ἀνδρῶα κορυσὴν·
 λαόγονον θρασυὴν υἱὸν ὀνήτορος· ὃς διδὸς ἱρὸν
 ἰδαιὴ ἐτέτυκτο· θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ·
 τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ ὕατος ὦκα δὲ θυμὸς
 ὦχε τ' ἀπ' μελέων· συγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν
 αἰνείας δ' ἐπὶ μνηριόνη δόρυ χάλκεον ἦκεν·
 ἔλπετο γὰρ ταῦτάεσθαι ὑπασιδία προβιβῶντος·
 αἷ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλυσάτο χάλκεον ἔγχος·
 πρῶτα γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπισθεν δόρυ μακρόν·
 ὅδ' ἐνὶ σιμῖμῳ ἐπὶ δ' ὕρι' ἄχος πελεμίσθη,
 ἔγχος· ἐνθα δ' ἐπὶ τῇ ἀφί' μένος ὀβριμος ἄρης·
 ἀέχμη δ' αἰνείας κραδαιομένη κατὰ γαῖης·
 ὦχε τ' ἐπεὶ ῥ' ἄλιον σιβαρῆς ἀπ' χειρὸς ὕρσεν·
 αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο φώνησέν τε·
 Μνηριόνη τάχα κέν σε καὶ ὀρχισθῆναι πρὶ ὄντα·
 ἔγχος ἑμὸν κατέπαυσε διαμπερὲς· εἴ σ' ἐβαλὼν πρ·
 τὸν δ' αὖ μνηριόνης δριμυτὸς ἀντίον ἦυσά·
 αἰνείας χαλεπὸν σε καὶ ἰφθιμὸν πρὶ ὄντα,
 πάντων ἀνθρώπων σβέσαι μένος· ὃς κέ σ' αὖ ἄντα
 ἔλθῃ ἀμειψόμενος· θνητὸς δένυ καὶ σὺ τέτυξαι·
 οἱ καὶ ἐγὼ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὁξεῖ χάλκεῳ·

αἰετὰ κ' αἰετὸν κρατρός πρὶ ἐὼν καὶ χρσὶ πεποιθώς
 εὖχος ἐμοὶ δῶκε· θυγὴν δ' αἰετὶ κλυτοπώλῳ·
 ὧς φάτο· τὴν δ' ἐνενείπῃε μεωτὶς ἀλκίμος υἱὸς·
 μηριόνη· τί σὺ ταῦτα καὶ ἐσθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
 ὦ πέπον· ὅτι προῶς ὀνειδείοις ἐπέεσι
 νεκρῶ χωρήσας· πάρος τινὰ γαῖα κεθείξει·
 ὡ γὰρ χρσὶ τέλος πολέμου· ἐπέων δ' ἐνὶ βυλῇ·
 τῷ ὅτι χρὴ μῦθον ὀφείλλεν ἀμὰ μάχεσθαι·
 ὧς εἰπὼν· ὁ μὲν ἦρ' ἔδ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς·
 τῶν δ' ὥς τε θούρμων ἀνδρῶν ὀρυγμαδὸς ὄρωσαν
 ἕρεος ἐν βήαντι· ἐκείθεν δέ τε γίνετ' ἀκμή·
 ὥς τῶν ὠρνυτο δ' ἕπος ἀπὸ χθονὸς ἀρυοδείης·
 χαλκῷ τε ῥινῷ τε βωῶν τ' αὖ ποιητάων·
 νυσομένων· ξίφεσιν τε καὶ ἔχουσιν ἀμφιγυροῖσιν·
 ὅδ' αἰετὶ φράδμων πρὶ ἀνὴρ· σαρπηδόνα δ' ἴον
 εἰπὼν· ἐπεὶ βελέεαι καὶ ἄματι καὶ κονίησιν·
 ἐν κεφαλῇς εἴλυτο διαμπερές· ὅς πόδας ἄκρως·
 ὅδ' αἰετὶ πρὶ νεκρὸν ὁ μίλεον· ὥς ὅτε μῦα
 σκεμῶν ἐπὶ βρομέωσι· πρὶ γλαυέας κατὰ πέλλας,
 ὡρὴν εἰαρινῇ· ὅτε τε γλάρος ἀγγεα δαΐ·
 ὥς ἄρα τοὶ πρὶ νεκρὸν ὁ μίλεον· ὅδε ποτε ζῆ
 φέλεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὅαυε φαεινῷ·
 ἀμὰ κατ' αὐτῶς αἰὲν ὄρα καὶ φράζετο θυμῷ·
 πολλὰ μάλ' ἀμφὶ πότῳ παρόλκ' μβμερίζων·
 ὃ ἦδ' ἡ καὶ κτενον ἐπὶ κρατρῇ ὑσμίνῃ·
 αὐτὸς δ' ἀντιθέῳ σαρπηδόφι φαίδιμος ἔκτωρ
 χαλκῷ δηϊώσῃ· ἀπὸ τ' ὤμων τούχε' ἔλινται·
 ἢ ἔτι καὶ πλεόνεσιν ὀφείλλ' ἢ πόνον αἰπὺν·
 ὥς δ' ἐοὶ φρονέοντι· δοάσαστο κέρδιον εἶναι·
 ὅρρ' ἢ ὅς θεράπων πηληϊάδῳ ἀχιλῆος·

ΤΑΙΤΑΔΟΣ

ἐξ αὐτῆς πρῶτος τε καὶ ἔκτορα χαλκοκορυσην,
 ὥσπερ πρῶτῳ ἄστυ πολέων δ' ἀπ' θυμὸν ἔλοιτο,
 ἔκτορι δὲ πρῶτῳ ἀνάκτιδα θυμὸν ἐνῆκεν.
 οὗ δ' ἱρρῶν δ' ἀναβάς φύγα δ' ἔραπε κέκλετο δ' ἄλλας
 πρῶτος φονγέμεναι γυνὴν γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
 ἐνθ' ὅτ' ἴφθιμοι λυκιοὶ μένον· ἀλλ' ἐφύβηθεν
 πάντες ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημένον ἥτορ,
 κείμενον ἐννεύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
 κῆρυγας οὗτος ἔριδα κρατρεῖν ἐτάνασε κρονίων.
 οἳ δ' ἄρ' ἀπ' ὧμοῖν σαρπηδόνης ἐντεῖλλοντο,
 χαλκῆα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
 δῶκε φέρειν ἐτάροισι· μενοίτις ἄλκιμος υἱός·
 καὶ τὰ πόλλωνά προσέρη νεφεληγερέτα Ζεύς.
 εἰ δ' ἄγε νῆα φίλε φῶϊβε κελαινέφες ἄεμα κῆθηρον,
 ἔλθων ἐκ βελέων σαρπηδόνα· καὶ μιν ἔπειτα
 πολλὸν ἄπο προφέρων, λῦσον ποταμόιο ῥοῇσι·
 χρίσαν τ' ἄμβροσιν πρὶ τ' ἄμβροτα εἴματα ἔσσαν.
 πέμπε δέ μιν πομπῶσιν ἄμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 ὕπνω καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν· οἳ ῥά μιν ὦκα
 θήσασιν λυκίης ἀνρείης πτόνι δήμῳ.
 ἐνθάδε τὰρ χύσασι κῆσι γνητοῖτε, ἔται τε,
 τύμβῳ τε στήλητι· ὃ γὰρ γέρας ἔστι θανόντων.
 ὧς ἔφατ'· ὅδ' ἄρα παρθὸς ἀνιηκῆσεν ἀπόλλων·
 βῆ δὲ κῆρ' ἰδαιῶν ὀρέων, ἐς φύλῳπιν αἰνὴν.
 αὐτίκα δ' ἐκ βαλέων σαρπηδόνα δῖον αἶψα,
 πολλὸν ἄπο προφέρων λῦσεν ποταμόιο ῥοῇσι·
 χρίσαντ' ἄμβροσιν, πρὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσσαν.
 πέμπε δέ μιν πομπῶσιν ἄμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
 ὕπνω καὶ θανάτῳ διδυμάοσιν· οἳ ῥά μιν ὦκα
 κῆρθεσαν ἐν λυκίης ἀνρείης πτόνι δήμῳ.
 παρθέκλος

παρόκλος δ' ἴπποισι καὶ αὐτομέδοντι κελεύσας,
 πρῶτος καὶ λυκίῃς μετεκίαθε· καὶ μέγ' ἀάσθῃ
 νήπιος· εἰ δὲ ἔπος πηληϊάδαο φύλαξεν,
 ἦ τ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακῆν, μέλανος θανάτοιο·
 αἰὲς αἰεὶ τε· δῖος κρείων νόος ἦέ πρ' ἀνδρῶν.
 ὅς τε καὶ ἄλλῃ μὲν ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ὀφείλετο νίκηρ,
 ῥηϊδίως· ὅτε δ' αὖτ' ἐποβώῃσι μάχεσθαι,
 δ' οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐνέκεν.
 ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας
 παρόκλης, ὅτε δ' ἡ σε θεοὶ θάνατόνδε κέλευσαν.
 ἄδρηστον μὲν πρῶτα, καὶ αὐτόνοον, καὶ ἔχεκλον·
 καὶ περίμον, μεγάδην, καὶ ἐπίστορα, καὶ μελάνιππον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τ' ἔλασον, καὶ μύλιον, ἠὲ πυλάρτην,
 τῷς ἔλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύλας ἐμνώοντο ἑκάστος.
 ἐνθα μὲν ὑψίπυλον βροίν' ἔλον ἦδ' ἄχαιῶν
 παρόκλης ὑπὸ χρσίο· πέρι προῖον ἔχει θυῖν,
 εἰ μὴ ἀπόλλων φοῖβος ἐὺδμήτη ἐπὶ πύργῳ
 ἔστη, τῷ δ' ἄρ' ἀφρονέων· ῥώεαι δ' ὀϊνῶν.
 κρίς μιν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τεύχεος ὑψηλοῖο
 παρόκλος· κρίς δ' αὖτ' ἀπεσυρῆλιν ἀπόλλων,
 χείρεσιν ἀθανάτησι φαινήν ἀσπίδα νέων.
 αἰὲς δ' ὅτε δ' ἡ τ' τέταρτον ἐπέαυτο δαίμονι ἴσος·
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας, προσέφη ἑκάβρος ἀπόλλων·
 Χάζεο διογενὲς παρόκλης ἢ νύ τοι αἴσα
 σῶ ὑπὸ δρυὶ, πόλιν πέρθαι βῶων ἀνθρώπων.
 εἰ δ' ὕπ' ἀχιλλῆος· ὅς πρ' σέο πολλὸν ἀμείνων·
 ὧς φάτο παρόκλος δ' ἀναχάζετο πολλὸν ὀπίσω
 μῆνιν ἀλαομένος ἐκ στήθεσιν ἀπόλλωνος·
 ἔκταρ δ' ἐν σκαίῃσι πύλῃς, ἔχε μώνυχας ἵππους·
 δίζε γὰρ ἦέ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖθις ἐλάσας,

Ο ΜΗΡΟΥ

ἡ λαὸς δὲ τείχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι·
 ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέον τι παρίστατο φῶϊβος ἀπόλλων·
 ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε κρατρῷ τε
 αἰσιῷ δὲ μήθῳς ἦν ἑκτορος ἱπποδάμοιο·
 αὐτοκτεσίνηςτος ἐκφύβης· ὧς δὲ δύναντος·
 δὲ φρυγὴν ναῖεσκε ροῆς ἐπὶ σαγαρείοιο.
 τῷ μιν εἰσάμενος προσεφώνεε φῶϊβος ἀπόλλων·
 ἑκτορ τί πτε μάχης ἀπαυέαι ὅδε τι σε χρῆ·
 αἰθ' ὅσον ἡέων εἰ μὴ ῥῶσον σέο φέρτβος εἶην.
 τῷ κε τάχα συγερῶς πλέμῃ ἀπρόήσας·
 αἰν' αἶε παρδοκλῶ ἔφεπε κρατρῶνι χασί' ἱππυς·
 αἰ' κέν πως μιν εἴλῃς δῶν δέ τοι αὖχος ἀπόλλων·
 Ω' εἰ πῶν· ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπονον ἀνδρῶν·
 κενβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφροσι φαίδιμος ἑκτωρ·
 ἱππυς δὲ πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ ἀπόλλων·
 δῦσεθ' ὁμίλον ἰῶν· ἐν δὲ κλόνον ὄρυγείοισιν
 ἦκε κενδόν· φῶσιν δὲ κῶς ἑκτορι κῦδος ὁπαζεν·
 ἑκτωρ δ' ἄλλυς μὲν δαναῶς ἔα ὅδ' ἐνάρειεν.
 αὐτὰρ ὁ παρδοκλῶ ἔπεχε κρατρῶνι χασί' ἱππυς·
 παρδοκλος δ' ἐτέρωθεν ἀρ' ἱππῶν ἄλτο χαμᾶζε,
 σκαῖη ἔρχος ἔχων· ἐτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον.
 μάρμαρον ὀκρίοντα· κνὸς οἱ πρὶ χεῖρ ἐκάλυψε·
 ἦλε δ' ἐρεσάμενος ὅδ' ἑλὴν αἶετο φῶς·
 ὅδ' αἰλίωσε βέλος· βάλε δ' ἑκτορος ἡνιοχῆα·
 κενβριόνην· νόθον ὧδ' ἀγακλῆος πριάμοιο·
 ἱππῶν ἡνὶ ἔχοντα μετώπιον ὀξεί' ἰαῖ·
 ἀμφοτέρω δ' ὄφρ' ὅς σῦνελιν λίθος· ὅδ' οἱ ἔχεν
 ὀσέον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμᾶι πέσον ἐν κονίῃσιν
 αὐτὰ πρόσθε ποδῶν· ὅδ' ἄρ' ὄρνυτῆρι εἰοικώς·
 κῶππεσ' ἀπ' ἀνεργέος δίφρυ· λίπε δ' ὅς τε θυμὸς·
 κνὸς δ'

ὃν δ' ἐπὶ κρητομέων προσέφησ' παρδούκῃσι πᾶσι
 ὦ πόποι· ἦ μάλ' ἑλαφρὸς ἀνὴρ ὅς ῥεῖα κυβισσῶ.
 εἴδῃ πρὶ καὶ πόντῳ ἐνὶ χθονὶ γένοιτο,
 πολλὰς αὖ κορέσειεν ἀνὴρ ὃς δὲ τήθεα διφῶν
 νηὸς ἀπὸ θρώσκων· εἰ καὶ δυπνέμευλος εἴη·
 ὥς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἱππῶν ῥεῖα κυβισσῶ.
 ἦ ῥὰ καὶ ἐν πρῶταί κυβισσιτῆρες ἔασιν·
 Ως εἰπὼν ἐπὶ κρητομένη ἥρωϊ βεβήκει,
 οἷμα λεόντος ἔχων· ὃς τε σταθμὸς κρηαῖζων.
 ἔβλητο πρὸς σῆθος ἐν τε μιν ὤλεσεν ἄλκι·
 ὥς ἐπὶ κρητομένη παρδούκῃς ἄλλοι μεμαῶς.
 ἔκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀρ' ἱππῶ ἄλλο χαμᾶζε.
 τὸ περὶ κρητομένη λεόνθ' ὥς διρινθήτην,
 ὥς τ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κρητομένης ἐλάροιο.
 ἄμρω πετᾶσσι τε μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
 ὥς περὶ κρητομένη δ' ὦ μῆτωρ δὲ αὐτῆς·
 πάροκλος τε μιν οἰτιάσθης καὶ φαίδιμος ἔκτωρ·
 ἵεντ' ἀμύλων ταμέην χροά νηλεῖ χαλκῷ.
 ἔκτωρ μὲν κρητομένην ἐπεὶ λάβεν, ὅχι μεθίει·
 πάροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδὸς· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 βῶδ' καὶ δαναοὶ σάωχρον κρατρήν ὑσμίνην·
 ὥς δ' αὖρὸς τε νότος τ' ἐριδάνετον ἀμύλοισιν
 ὕρεος ἐν βήασι βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην·
 φηγόν τε μελίην τε τανύρροισιν τε κρήνην.
 αἶτε πρὸς ἀμύλας ἔβαλον τανυήκεα ὄζυς·
 ἦ καὶ θεασσάμεν πάταγος δέ τε ἀγρυμνέων,
 ὥς βῶδ' καὶ ἀχαιοὶ ἐπ' ἀμύλοισι θορόντες
 διήκον· ὅς δ' ἔτροι μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο·
 πᾶλλὰ δὲ κρητομένην ἀμρ' ὀξεία δ' ὄρα πεπήγει·
 οἳ τε πτερδέντες ἀπονυρῆφι θορόντες·

ΟΜΗΡΟΥ

πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλα πίδαρ' ἐσφείλιξε
 μαρναμένων ἀμφ' αὐτὸν· ὃ δ' ἐν σφοδράλγυι κονίησ'
 κῆτο μέγας μεγαλωσὶ λελασμένος ἰπποσυνάων·
 ὄφρα μὲν ἥλιος μέσον ὕραν ἀμφιβεβήκει·
 ὄφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἤπτετο· πῖπτε δὲ λαὸς·
 ἦμος δ' ἥλιος μετενείατο βαλὺν δέ,
 καὶ τότε δὴ ῥ' ὑπὲρ αἴσαν ἀχαιοὶ φέρτραι ἦσαν·
 ἐκ μὲν κενυμένην βελέων ἥρωα ἔρυσαν
 πρῶτον ἐξ ἐκπῆς· καὶ ἀπ' ὤμων τοῦ χεῖ' ἔλοντο·
 πάρος κλος δὲ πρῶσι καὶ φρονέων ἐδόρυσε·
 τοῖς μὲν ἐπ' ἔπ' ὄρυσε θαῦ' ἀτάλαντος ἄρηι·
 σμυδαλέα ἰάχων· τοῖς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνε·
 αἳ δ' ὅτε δὴ τ' τέταρτον ἐπέλυτο δαίμονι ἴσος,
 ἐνθ' ἄρα τοι πάρος κλε φάνη βίοτοιο τελευτή·
 ἦντε το γάρ τοι φθίβας ἐνὶ κρατὶ ἤυσμίνῃ
 δειγὸς· ὃ μὲν τὸν ἰδὼντα κατὰ κλόνον ἔκ' ἐνόησεν·
 ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκλυμμένος ἀντεβόλησε·
 σὴ δ' ὅππῃ πλῆξεν δὲ μετάρρενον· αὐρὴε τ' ὤμων·
 χερσὶ κατὰ πρηνεῖ· σφρεδίδευσεν δὲ οἱ ὄσσε·
 τὰ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς καυὴν βάλε φθίβας ἀπόλλων·
 ἡ δὲ κυλινδομένη κατὰ χεῖ' ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἰπποσυνάων
 αὐλῶπις· ὅσπ' ἀλκὰς· μινύθισαν δὲ ἐθειραι·
 αἵματι καὶ κονίησι πάρος γε μὲν ἔθεμις ἦεν·
 ἢ πτόκομον πύλην· μεαίνεσθαι κονίησιν·
 αἳ δ' ἀνδρὸς θεοῖο κέρη χάριέν τε μέταπον,
 ῥύετ' ἀχιλλῆος· τό τε δὲ ξόλε' ἔκτορι δῶκεν
 ἢ κεφαλῇ φορέειν· χεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος·
 πᾶν δέ οἱ ἐν χεῖρεσιν ἄρη δουλιχόσκιον ἔχος·
 βριθὺ μέγα σιβαρὸν κεκορυθμύον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
 ἀπὸς σάυ τελαμῶνι χαμαὶ πίσε τρμιάσας·

Λῦσε

λῦσε δὲ οἱ θώρηκας· ἄναξ δὲ οὐδ' ἀπὸλλων·
 πόνδ' ἄτη φρένας ἔειλε· λυθέν δ' ὑπὸ φαίδιμα γῆα.
 σὴ δὲ ταρῶν· ὅτιθεν δὲ, μετάρρενον ὄξει δ' ἄρ' ἵ
 ὤμων μεσηγὺν χεδόθεν βάλε δ' ἄρ' ἄνθρωπος
 πανθοίδης ἄρ' ὀρβος· ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο·
 ἔχει δ' ἰπποσώη τε, πόδαί τε κερταλίμοισι·
 κῆρ γὰρ δὴ ποτε φῶτας εἴκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων·
 πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὀχέσφι διδασκόμενος πλέμοιο·
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος παρόκλεις ἱππῶν·
 ὕδ' ἰδάμεν· ὕδ' αὖ ἀνδρὶ ἀνέδροαμε· μίκτο δ' ὁμίλῳ
 ἐν χροὸς ἀρπάξας δόρυ μέλινον· ὕδ' ὑπὸ μείνε
 παρόκλον γυμνόν περ ἰόντ' ἐν δ' ἡϊότητι·
 παρόκλος δὲ θεῶν πληγὴν κῆρ δ' ἄρ' ἰδάμεν·
 ἀφ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ ἄλλεϊνων·
 ἔκτωρ δ' ὥς εἶδεν παρόκλῃ μετὰ θυμον·
 ἀφ' ἀναχάζόμενον βεβλημένον ὄξει χαλκῷ·
 ἀχιμόλον ῥα οἱ ἦλθε κῆρ σίχας· ὕτα δὲ δ' ἄρ' ἵ
 νείατον ὅς κενέων· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασε·
 δ' ἔπεισεν δὲ πεσὼν μέγα δ' ἦκε χελαδὸν ἀχαιῶν·
 ὥς δ' ὅτε σὺν ἀκρόμαντα λέων ἐβίησατο χάρμη·
 πῶτ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέον τε μάχεσθον
 πίδακος ἀμρ' ὀλίγης· ἐβέλυσεν δὲ πινέμεν ἀμφῶ·
 πολλὰ δὲ τ' ἀσμάτουντα λέων ἰδάμεν βίηφι·
 ὥς πλέας πέφνοντα μενοιτὶς ἄλκιμον ἦδ' ὄν·
 ἔκτωρ πριαμίδης χεδὸν ἔχει θυμὸν ἀπὸ νύρα·
 καὶ οἱ ἐπαυρόμενος· ἔπειτα πέρδεντ' ἀγρόν·
 παρόκλ' ἦπερ ἔφραδα πόλιν κερταλῆ μιν ἀμὴν·
 βρωτῶν δὲ γαυκῆς ἐλαύβρον ἦμαρ ἀπ' ἄρ' ἵ
 ἀξεν ἐν νήεσσι φίλην ὅς πατρίδα γαῖαν·
 ὕπνιε· τῶν δὲ πρὸ δ'· ἔκτορος ὠκέος ἱπποσῶν

ΑΑ ἱ

ΟΜΗΡΟΥ

παρὶν ὀρωρέχεται πλεμίζεν· ἔχεται δ' αὐτὸς,
 τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅσπιν ἀμύων
 ἤμαρ ἀναγκάων· σέ δ' ἐνθάδε γυπὸς ἔδονται·
 ἃ δ' εἴλ'· ὅδ' ἐτοι ἐπὶ λὸς ἐὼν χραίσμησεν ἀχιλλεύς·
 ὅς πε σοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι·
 μή μοι πρὶν ἰέναι παρόοκλεις ἱπποκῆλυνθε
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, πρὶν γ' ἔκτορος ἀνδροφόνου·
 ἀεμαπέντα χιτῶνα πρὶ σῆθεαι δαΐξαι·
 ὥς πε σε προσέφη σοὶ δὲ φρένας ἄρρῳνι πείθε·
 τὴν δ' ὀλιγοδρανέων πρᾶσέρης παρόοκλεις ἱππῶ
 ἦδ' ἡ καὶ ἔκτορ· μετὰ δ' αὖ χεῖρ· σοὶ γὰρ ἔδωκε
 νῆκιν ζῶα κρονίδης καὶ ἀπόλλων· οἳ μ' ἐδάμασαν,
 ῥῆϊ δ' ἰώσ'· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τάχ' ἐέλοντο·
 τοῖσ' τοι δ' εἴπερ μοι εἴκοσιν ἀντεβόλησαν·
 πάντ' ὅθ' κ' αὐτὸς ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δ' ὑρὶ δαμέντ' ὅθ'·
 ἀνδρῶν δ' αὖ πορβος· σὺ δὲ με ποίτος ἐξενάρϊζεις·
 ἄλλα δ' ἐτοι ἐρέω· σὺ δ' ἀέφρεσσι βάλλεο σῆσι·
 ὕθην ὅδ' αὐτὸς διηρὸν βέη· ἀνὰ τοι ἦδ' ἡ·
 ἄλχι παρέστικε θάνατος, καὶ μοῖρα κραταῖη·
 χερσὶ δαμέντ' ἀχιλλεύς ἀμύμονος ἀεικίδας·
 ὧς ἄρα μιν εἰς πάντα τέλος θανάτοιο κέλυφε·
 θυχὴ δ' ἐκ ῥεσέων πᾶ μὲν ἡ· ἀϊδὸς δὲ βιβήκει·
 ὃν πότμον γούωσα, λιπὺς ἀδροτήτα καὶ ἥβη·
 ἴον καὶ τεθνεῶτα, προσνύδα φαίδιμος ἔκτωρ·
 παρόοκλεις· τί νυ μοι μαντεύειαι αἰπὰν ὀλεθρον;
 τίς δ' οἶδ' εἴη ἀχιλλεύς θότιδος παῖς ἠὲ κόμοιο·
 φθῆν' ἐμῷ ὑπὸ δ' ὑρὶ τυπεῖς, ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει·
 ὧς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὤτειλῆς
 εἵρυσσε λαῖξ προβάς· τὴν δ' ὕππιον ὥς ἀπὸ δ' ὑρὸς·
 αὐτίκα

αὐτίκα δὲ ξυὺ δαρι' μετ' αὐτομέδοντα βεβήκει·
 ἀντίθεον θράποντα· ποδῶκεος αἰακίδαο·
 εἴτο γὰρ βαλέειν· ἦν δ' ἔκτερον ὠκέες ἵπποι·
 ἄμβροτοι· ὅς περ ἡϊε θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Γ. ΟΜΗ-
 ΡΟΥ ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Εὐρίπιδος πατρόκλη σώματος, κρατρά σωίσα
 π ται μάχη, καὶ ἦν καὶ αὐφορβος ἀναιρεῖται
 ὑπὸ μενελάου· ἔκτωρ ἢ ἄχιλλέως ἐνδύεται
 πανοπλίαν· καὶ ἀνθίσταται τοῖς ἑλλησιν· οἳ δὲ πρὶ με
 τέλαον, ἀντίλοχον διαπέμποντα, πρὸς ἀχιλλέα, ὃ
 πατρόκλη θάνατον ἀγγέλλοντα. ὑποδυνάστε δὲ καὶ ἄρσ
 μενοι τὸ σῶμα τοῖς ὤμοις φέρουσιν· οἳ δὲ ἄραντες· προ
 μαχῶσι καὶ ἀπείργουσι τὰς πλεμύς·

ΑΑ ii ij

ΙΛΙΑΔΟΣ. Ρ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Γῶ, δαναοὶ φῶές τε νέκῳ· πρὶ ἀμφιμάχοντο·

Υδ' ἔλαθ' ἄρ' εὖρος ἦδ' ὄν ὄρη φίλον
μινέλαον·

παρθόκλος φῶεαι δαμείδ' ἐν δὴ-
ϊότητι.

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ·
ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βάεν' ὥς τις πρὶ πόρτακι μῆτηρ
πρωτόκλος κινυρῇ· ὃ πρὶν εἰδῆαί τοιο·
ὥς πρὶ παρθόκλῳ βάενε ξανθὸς μινέλαος·

πρόσθε δὲ οἱ δόρατ' ἔχε, καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
ἦν κταμένα μεμαῶς· ὃς τις τῶ γ' ἀντίος ἔλθοι·

ὃ δ' ἄρα πάνθ' ἦδ' εὐμελίας ἀμείλῃσε,
παρθόκλοιο πεισόντος ἀμύμονος ἄχι δ' ἄρ' αὐτῷ
ἔστη· καὶ προσέειπεν ὄρη φίλον μινέλαον·

ἀπείδῃ μινέλαε, διοφρέες ὄρχα με λαῶν·
χάζεο· λείπε δὲ νεκρὸν· ἔα δ' ἔναρα βροχέεσσι·
ὃ γάρ τις πρότ' εὖ φῶν κλειτῶν τ' ἐπικύρων
παρθόκλον βάλε δὴρὶ κατὰ κρατ' ἦν ὕσμινη·
τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ φῶεσιν ὀρέσθαι·

μῆσε βάλῳ· ἀπὸ δὲ μελινθεῖα θυμὸν ἔλωμαι·

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς μινέλαος·

ζῷ πάτ'· ὃ μὲν καλὸν ὑπέρβιον ἀνχετάσθαι·
ὃ τ' οὖν παρδάλιος τόσσον μένος, ὅτε λέοντος·

ὅτε σὺδ' ἐπὶ πρὸν ὀλοόφρονος ὅτε μέγιστος

θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι μέγα θένει· βλεμείνης

ὄσσον πάνθ' ἦδ' εὐμελίας φρονέουσιν·

ὃ δὲ μὲν

ὅδ' ἔπειτα βίη ὑπὲρ ἡνίορος ἱπποδάμοιο·
 ἥς ἤβης ἀπὸ γῆθ' ὅτε μ' ὦνατο καὶ μ' ὑπέμεινε·
 καὶ μ' ἔφατ' ἐν δαναοῖσιν ἐλέχιστον πλεμιστὴν
 ἐμλύναι ὅδ' ἔφη μὴ πόδεσσι γέ οἱσι κιοῦντα,
 εὐφρῆναι ἀλοχόν τε φίλην κεδνὴς τε τοκήϊσ'·
 ὥς θῆν' κῆρ σὸν ἐγὼ λυῶ μένος· εἴ κέ μου ἄντα
 εἴης· ἀλλὰ σ' ἐγὼ ἀναχωρήσαντα κελύω
 ὅς πηθῶν ἵέναι, μὴ δ' ἀντίος ἴστασ' ἐμῖο·
 πρὶν τι κῆρδον παθεῖν· ῥέχθ' ἐν δέ τ' ἐνὶ πτοίῳ ἐγγῶ
 Ω'ς φάτο τὸν δ' ὅτ' ἐπεῖθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσήδα·
 νῦν μὲν δὴ μενέλαε διοξέφης· ἢ μάλα τί σεις
 γνῶν· ἐμὸν γὰρ ἐπεφνῶ· ἐπαυχόμενος δ' ἀγορεύεις
 χῆρσάσθ' δὲ γυναικὶ μυχῶ θαλάμοιο νέοιο·
 ἀρρητὸν δὲ τοκάσσι γόνυ κῆρ πένθος ἔεικας·
 ἢ κέ σφιν δειλοῖσι γόνυ κῆρτά παυμα γενόμην·
 εἴ κεν ἐγὼ κεφαλὴν τε τείν' κῆρ τούχ' ἐκείκας·
 πάνθ' ἐν χεῖρεσσι βάλλω κῆρ φρόντιδι δέη·
 ἀλλ' ὅτ' ἐμὴν ἐτι δειρὸν ἀπείρητος πόντος ἔστα·
 ὅδ' ἔτ' ἀδμήριτος ὅτ' ἀλκῆς ὅτε φόβοιο·
 Ω'ς εἰπὼν ὅτ' ἔπειτα τ' ἀπιδά πάντοσε ἴσιν·
 ὅδ' ἔρρηξε χαλκὸν ἀνεγνώμφθι δέ οἱ αἰχμὴ
 ἀπιδιδί ἐν κρατῆρι· ὅδ' ἐλάντρος ὠρνυτο χαλκῷ
 ἀπείδης μενέλαος ἐπαυξάμενος δ' ἰὶ παρὶ·
 ἀφ' ὅτ' ἀναχαζόμενος κῆρτ' ἀσμάχοιο θέμεθλα
 νύξ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρσσε βαρεῖν χεῖρ' ἐπιθήσας
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δ' αὖ χένος ἦλυθ' ἀκωνή·
 δ' ὅπῃσι δὲ πεσὼν· ὄραβησε δὲ τούχ' ἐπ' αὐτῷ·
 αἶμα τί οἱ δαύοντο κόμαι χαρίτεων ὁμοῖαι·
 πλοχμοῖθ' οἱ χυσεῖ τε κῆρ δ' ὀδύρῳ ἐσφῆκωντα·
 οἶον δὲ ῥέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὴς ἐλαίης

ΟΜΗΡΟΥ

χάρῳ ἐν οἴοπόλῳ, ὅθ' ἄλλῃς ἀναβέβρυχεν ὕδωρ
 κελὸν πηλεθρόν, τὸ δ' ἐτε πνοιᾶ δονέουσι
 παντοίων ἀνέμων καὶ τε βρύχ' ἀνθεῖ λανκῶ.
 ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἀνεμος σάυλαίλαπι πολλῇ
 βόθρῳ τ' ἐξέσρεψε καὶ ἐξετάνυσ' ἐπὶ γαίῃ·
 τοῖον πάνθ' ἔδ' ἐὺ μελίην ἄφρορβον.
 ἀηρείδης μενέλαος ἐπεὶ κτάνε τούχ' ἐσύλα.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε λείων ὄρεσίφροπος ἀλκὴν πεποιθώς.
 βοσκομένης ἀγέλης βῦν ἀρπάσῃ, ἢ τις ὀρίσῃ.
 τῆς δ' αὖ χέν' ἴαξε λαβὼν κρατρώοισιν ὀδῶσι
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ θ' αἶμα καὶ ἔγκετα πάντα λαφύρα
 δῆλ' ὡς ἀμφὶ δὲ τὸν γε καὶ δὲ τ' ἀνδροδὲ τε νομῆδ' ὅς
 πολλὰ μάλ' ἰὺς σιν ἀπόπροθεν· ἔδ' ἐθέλυσιν
 ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δῖος ἄρ' ἔει·
 ὥς τῶν ἔτινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐτόλμα
 ἀντίον ἐλθέμεναι μενελάῳ κυδαλίμοιο·
 ἔνθα κε ῥέτα φέροι κλυτὰ τούχεα πανθοῖδ' αἶμα
 ἀηρείδης· εἰμὴ οἱ ἀτάλ' αὖτο φῶϊβος ἀπόλων·
 ὅς ῥά οἱ· ἔκτορ' ἐπῶρσε βοῶν ἀτάλ' αὖτον ἄρ' ἔει·
 ἀνέρι εἰσαλκῶς κινόνων ἡγήτορι μέντη·
 καὶ μιν φωνήσας· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἔκτορ' νῦν σὺ μὲν ὧδε θέσ' ἀκίχνητα διώκων
 ἔππας αἰακίδ' αὖτο δαΐφρονος· οἱ δ' ἄλεγεινὸι
 ἀνδράσιν γε θνητοῖσι δαμνόμεναι ἢ δ' ὀχέεσθαι·
 ἄλλω γ' ἢ ἀχιλῆϊ· τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ·
 τόφρα δ' ἐτοί μενέλαος ὀρήϊος ἄρ' ἔει·
 πατρόκλῳ πριβᾶς, τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνεν
 πανθοῖδ' ἄφρορβον ἔπαυσε δὲ θύριδος ἀλκῆς·
 ὧς εἰπὼν ὁ μὲν αὖθις ἔβη θεὸς ἄμποινον ἀνδρῶν·
 ἔκτορα δ' ἀνδρὸν ἄχος πύχθεσε φρένας ἀμφὶ μελαινάδ'

ΟΜΗΡΟΥ

ἤν δὲ μετασφρεθεὶς ἐπεὶ ἵκετο ἔσθρος ἑτάερων·
 παπῶνων αἶχυντα μέγαν τελαμώνιον ὕδον·
 τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἄριστρά παύσης
 θαρσαῖον θ' ἑτάερος καὶ ἐπορῶντα μάχεσθαι·
 θεπέσιον γάρ σφιν φόβον ἐμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 βῆ δὲ θέειν· εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ἦνυδα·
 Ἄϊαν· δαῦρο πέπον πρὶ παροόκλειο θανόντος·
 αὐόσομεν· ἀνενέκω πρὶ Ἀχιλλεῖ προφέρωμεν
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε ταύχ' ἔχει κορυθαίολος ἔκτωρ·
 ὧς ἔφατ' Ἀϊάντι δὲ δαῖφρονι θυμὸν ὄρινε·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων· ἅμα δὲ ξανθὸς μενέλαος·
 ἔκτωρ μὲν πάροκλον ἐπεὶ κλυτὰ ταύχ' Ἀπηνύρα·
 ἔλχ'· ἵν' ἂν ὁμοιοῖν κεφαλὴν τά μοι ὀξέϊ χαλκῷ·
 τὸν δὲ νέκω φῶσιν ἐρυαάμενος κυσὶ δοίῃ·
 αἶας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥντε πύργον·
 ἔκτωρ δ' αἶψ' ὅς ο' ἔμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑτάερων·
 ἔς δ' ἄφρον δ' ἀνόρησε· δίδυ δ' ὄρε ταύχεα κελεύ·
 φῶσι φέρειν προτὶ ἄστυ· μέγα κλέος ἐμμεναι αὐτῷ·
 αἶας δ' ἄμφι μενοινιάδῃ σάκος αὐρὺ κελεύ·
 εἰσῆκει ὥς τίς τε λέων πρὶ οἷσι τέκεσιν·
 ὧρ' αὖτε νῆπι ἄγοντι σικαντήσονται ἐν ὕλῃ
 ἄνδροσθ' ἐπακτῆρσθ'· ὁ δὲ τε σθένει βλεμεαίνων·
 πάν δὲ τ' ἐπισκώϊον κέτω ἔλκεται ὅσσ' ἐκλύπλων·
 ὧς αἶας πρὶ παροόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
 ἀφείδης δ' ἐτέρωθεν δῶκε φίλος μενέλαος·
 εἰσῆκει μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσιν αἰέεων·
 γλαῦκος δ' ἱππολόχοιο παῖς, λυκίων ἀγὼς ἀνδρῶν·
 ἔκτορ ὅ πόδρα ἰδὼν· χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·
 ἔκτορ ὦ εἶδος ἄριστε· μάχης ἄρα πολλὸν ἔδούεο·
 ἦσ' αὐτὸς κλέος ἐσθλὸν ἔχει φύξην ἐόντα·

φράζο νῆαυ' ὅπως κ' ἐπὶ πόλιν κ' αἴψυ σάωσής·
 οἷος σαῶ καὶ τοῖσι τοῖσι ἰλίῳ ἐγγεγάσιν·
 ὅ γάρ τις λυκίων γε μαχησόμενος δαναοῖσιν
 εἴσι πρὶ πόλιος· ἐπεὶ ἔκ' ἄρα τίς χάρις ἦεν·
 μάρνασθαι διήδοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεὶ,
 πῶς κ' ἐσὺ χείρονα φῶτα σάωσεις· μεθ' ὅμιλον
 χέτλι' ἐπεὶ σαρπηδὸν' ἅμα ξεινον κ' ἐταῖρον·
 καὶ λιπὼ δ' ὀρέοισιν ἔλωρ κ' ὑρμα γενέσθαι·
 ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο πῶλεϊ τε καὶ αὐτῷ·
 ζῶς ἐὼν νῆαυ' δ' ὅσι ἀλαλκόμενα κύνες ἔτλης·
 τῷ νῆαυ' εἴ τις ἐμοὶ λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
 οἷός τ' ἐμὲν· τοῖσι δὲ πεφύσεται ἀπὺς ὄλεθρος·
 εἰ γὰρ νῆαυ' ὄρωσι μένος πολυθάρσους ἐκείνῃ
 ἄπομον, οἷον τ' ἀνδρῶν εἰσέρχεται, οἱ περὶ πάσης
 ἀνδράσι δυσμινέει πόνον κ' ἡδ' ἥριν ἔθεντο·
 ἀεφά κ' ἐπ' ἄροκλον ἐρυσσάμεθα ἱλίον εἴσω·
 εἰ δ' ὅτος προτὶ αἴψυ μέγα πριάμοιο ἀναικτος
 ἔλθοι τεθνεὺς, καὶ μιν ἐρυσσάμεθα χάρμης,
 ἀεφά κ' ἐν δ' ὀρέοι σαρπηδόνος ἔντια καὶ
 λύσειαν, καὶ κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα ἱλίον εἴσω,
 τοῖς γὰρ θράτων πέφατ' ἀνέρος· ὅς μ' ἄριστος
 δ' ὀρέων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀχέμαχοι θράποντες·
 αἴ κ' ἐσὺ γ' ἀέκντος μεγαλήτορος ἔκ' ἐτάλασας
 εἴμεναι ἄντα, κατ' ὅαν ἐδὼν διήϊων ἐν αὐτῇ·
 ὅ δ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτρός ἐστι·
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν, προσέφη κορυθαίολος ἑκτωρ·
 γλαῦκε τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέρσπλον εἴπῃς,
 ὧ πέπον, ἥ τ' ἐφάμην σε πρὶ φρένας ἐμμεναι ἄλλων,
 πῶν ὅσοι λυκίην ἐριβώλας ναιετάουσι·
 νῆαυ' δὲ σὺ ὠτοσάμην πάχῃ φρένας, οἷον· εἴπῃς·

ΟΜΗΡΟΥ

ὅς τε μέ φης αἶαντα πελώριον ὕχ' ὑπομείναι
 ἥτοι ἐγὼ ἔρριξα μάχην ὕδ' ἐκτύπων ἰππων·
 αἰὲν αἰεῖτε διὸς κρείων νόος αἰγιόχοιο·
 ὅς τε κ' αἰετὸν ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ· κ' ἀφείλετο νίκην
 φηιδίως· ὅτε δ' αὖτ' ἐποβώε μαχέσασθαι·
 αἰὲν αἰετὸν δ' αὖρο πέπον παρ' ἑμὶ τ' αἴσο· κ' ἰδὲ ἔργον
 οἷ πανημέριος κ' ἐκδὸς ἔσσομαι ὥς ἀγορεύεις·
 ἢ τινὰ κ' ὁ δαναῶν ἀλκή· μέγα πρ μεμαῶτα
 χήσω, ἀμυνέμεναι περὶ πατρώκλαιο θανόντος·
 Ως εἰπὼν φῶεαιν ἐκέκλετο μακρὸν αἶσα·
 πρῶτ' ἐκλύηισι κ' δάρδανοι ἀχιμαχिताί·
 ἀνέρες ἐπὶ φίλοι· μνήσασθε δὲ θύριδος ἀλκή·
 ὅφρ' αἰ ἐγὼν ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύνω,
 κ' ἐλάτ' αἰ πατρώκλαιο βίην ἐνέριξα κ' ἐτακτάς·
 Ως ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος ἑκτωρ·
 δηῖ' ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἑτάερας
 ὡς μάλ' ὕψωτ' ἔλε ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών·
 οἱ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τούχια πηλείδαο·
 σᾶς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδάκρυτον ἔντε' ἀμβλύν',
 ἥτοι ὁ μὲν τὰ ἄδωκε φέρειν προτὶ ἴλιον ἱρὸν·
 πρῶσι φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τούχε' ἔδωκε
 πηλείδῳ ἀχιλῆος· αἱ δὲ θεοὶ ὑρανίωνες,
 πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ὥπαιδ' ὅπασσε
 γηράς· αἰὲν ὕχ' ὅς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα·
 Τὸν δ' ὥς ὄω ἀπάνευθεν ἔδην νερεληγέρετα (βλέ·
 τούχισι πηλείδαο κορυθαίμενον θεῖοιο·
 κινήσας ῥά κ' ῥη προτὶ δὲν μυθήσατο θυμὸν·
 αἰ δ' εἴλ' ὕδ' ἐτι τοι θάνατος κ' ἐταθυμῖός ἐστιν·
 ὅς δ' ἡ τοι χεῖρόν ἐστι· σὺ δ' ἄμβροτα τούχεα δαΐεις
 ἀνδρὸς ἀρίστου· ἦν τε βρομέουσι κ' ἄλλοι·

πρὸ δ' ἔταυρον ἔπεφνες ἐνὶ ἄλκι τε κρατῆρόν τε.
 ταύχεα δ' ἔκαστ' ἀκόσμον ἀπὸ κρατὸς τε καὶ ὤμων
 εἶλες. ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγὺν ἀλίσσω.
 τῶν ποινὴν ὅτι ἦτι μάχης ἐκνοσήσαντι.
 δέξεται ἀνδρομάχη κλυτὰ ταύχεα πηλείωνος.
 ἢ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νῦν σε κρονίων.
 ἐκτορι δ' ἤρμωσε ταύχε' ἐπὶ χροῖ δ' ὕδ' ἐμιν ἄρης
 δῖος ἐνυάλιος πῆσεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἄνδρ',
 ἔσθλ' αὖ καὶ σθένος. μετὰ δὲ κλειτὸς ἐπικύρυσ'
 βῆ ῥα μέγα ἰάχων. ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι.
 ταύχεσι λαμπρόμενος μεγαθύμῃ πηλείωνος.
 ὠπρωεν δὲ ἔκαστον ἐποιχόμενος ἐπέεσσιν.
 μέθλην τε γλαῦκον τε. μέδοντά τε θρῆσιν ἰοχόν τε.
 ἀπεροπαδόν τε δισσίνορά θ' ἱππόβοόν τε.
 φόρκυν τε χρομίον τε καὶ ἔννομον οἰωνιστήν.
 τῆς δ' ὅ γ' ἐποφύων ἔπειτ' ἠπέρειντα προσηύδα.
 Κ ἐκλυτε μυρία φῦλα πρηντιόνων ἐπικύρων.
 ὃ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος ὅδ' ἐχατίζων.
 ἐνθάδ' ἄρ' ὕμετέρον πολίων ἠΐερα ἔκαστον.
 αἰὲν ἵνα μοι πρῶτων ἀλόχῃς καὶ νύπια τέκνα
 προφρονέως ῥύσαιο, φιλοπτόλεμων ἀπ' ἀχαιῶν.
 τὰ φρονέων δώροισι κατὰ θυγῶ καὶ ἐδωδ' ἤ
 λαὸς ὕμετέρον δὲ ἔκαστον θυμὸν ἀείξω.
 τῷ τις νῦν ἰθὺς τεβρᾶμμένος ἢ ἀπολέσθω.
 ἢ ἐσαωθήτω ἢ τὸρ πολέμῃ θάρισυς.
 ὃς δέ κε πάρος κλον καὶ τεθνηῶνά περ' ἔμπτυσ
 ῥῶσθ' ὅς τ' ἐπὶ ποσδάμῃς ἐρύσει, εἴξῃ δέ οἱ ἄλσος.
 ἢ μισυ τῷ ἑσάρων ἀποδάσσομαι. ἢ μισυ δ' αὖτις
 ἔξω ἐγὼ καὶ δέ οἱ κλέος ἔσσεται ὄλον ἐμοὶ περ'.
 Ως ἔφαθ' οἱ δ' ἰθὺς δαναῶν βρίσσαντες ἔβησαν.

ΟΜΗΡΟΥ

δ' ἤρατ' ἀναχόμενοι μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς,
 σικρόν ὑπ' αἴαντος ἐρύειν τελαμωνιάδαο.
 θήπιοι ἦτε πολέων ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπήρα.
 καὶ τό τε ἄρ' αἶας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν μενέλαον·
 ὦ πέπον ὦ μενέλαε δῖο φρενὲς· ἔκ' ἐτι νῶϊ
 ἔλπομαι αὐτῷ πρὸ νοσέμεν ἐκ πολέμοιο·
 ἦτοι τόσον νέκυος πέρι δείδω πατρόκλοιο,
 ὃς κε τάχα βῶων κορέσσει καὶ σὺ δ' οἶωνός,
 ὅσσον ἐμὴ κεφαλῇ πέρι δείδω μήτι πάθεισι
 καὶ σῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος πρὶ πάντα καλύπτει
 ἔκτωρ· ἡμῖν αὖτ' ἀναφάνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 αἴ μ' ἄν' ὄρσῃσιν δαναῶν καὶ λῆγ' ἦντις ἀκῆσιν·
 ὧς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθισε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος·
 ἦ ὕσε δὲ διαπρύσιον δαναοῖσι γερωνῶς·
 ὦ φίλοι δαρείων ἡγήτορες, ἡ δὲ μέδοντες·
 οἳ τε παρ' ἀβείδης ἀγαμέμνονι καὶ μενελάῳ,
 δῆμια πίνυσιν καὶ σημαίνουσιν ἑκείνους
 λαοῖς· ἐκ δὲ δῖος τιμὴ καὶ κῆδος ὀπιθεῖ·
 δῶραλέον δέ μοι ἔστι διασκοπιῖσθαι ἑκείνους,
 ἡγεμόνων· τόσσον γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδινεν
 αἰνὰ τις αὖρος ἵππων μεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ·
 πάτροκλον προΐσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
 ὧς ἔφατ'· ὅξυν δ' ἀκῆσεν οἴληος ταχὺς αἶας·
 πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε θεῶν ἀνὰ δῆϊόν τε·
 ἦν δὲ μετ' ἰδομενεὶ καὶ ὀπάων ἰδομενῆος
 μηριόνης ἀτάλαντος ἐνααλίῳ ἀνδριφόντῃ
 πῶν δ' ἄλλων τίς κεν ἤσι φρεσὶν ἕνομα τείπει
 ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἦσαν ἀχαιῶν·
 βῶδ' δὲ πρῶτον ἀολλέδ' ἦρχε δ' ἄρ' ἔκτωρ·
 ὧς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διιπετέος ποταμοῖο
 βέβρυχε

βέβρυχε μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον· ἄμφι δὲ τ' ἄκρα
 ἠΐονες βοόωσιν ἐρωτομένης ἀλός ἐξω·
 τόλῃ ἄρα βῶων ἰαχὴ γένητ'· αὐτὰρ ἄχαιοι
 ἔστασαν ἄμφι μενοιτιάδῃ, ἐναυμὸν ἔχοντες·
 φραχθέντες σάκεσι χαλκῆρεσιν· ἄμφι δ' ἄρ' ἄσπι
 λαμπρῆσι κορυθαίῳ κρονίων ἠΐρα πολλὴν
 χῶν, ἐπεὶ ὃ δὲ μενοιτιάδῃν ἦχθ' ἔρε πάρος γε,
 ὅφρα ζῶς ἐὼν θεράπων ἦν αἰανίδας·
 μίσσησε δ' ἄρ' ἄμιν δῆϊω κυσὶ κῦρμα γενέσθαι
 βῶωσιν τῷ κῶς δι' ἀμωέμεν ὥρσεν ἑταῖρος
 ὥσαν δὲ πρότ' οἱ προῶς ἐλίκωπας ἄχαι'·
 νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέρβησαν· ὃ δέ τιν αὐτῶν
 προῶς ὑπέρβημοι ἔλον ἔχουσιν, ἰέμενοι πρ·
 ἀνὰ νέκῳ ἐρύοντο, μίνανθα δὲ κῶς τὸ ἄχαιοι
 μέλλον ἀπέσσεσθαι, μάλα γὰρ σφέας, ὥν' ἐλέλιν
 αἶας· ὃς πρὶ μενέλαος πρὶ δ' ἔργα τέτυκτο,
 τῶν ἄλλων δαναῶν μετ' ἀμύμονα πηλείωνα
 ἵθυσεν δὲ διὰ προμάχων· σὺν ἱέλος ἀλκὴν
 κῆπρ' ὅς τ' ἐν ὄρεσι κῶας θαλρῆς τ' αἰζὴν
 ῥηϊδίως ἐκέδασεν ἐλιξάμενος διαβήσας·
 ὥς ἦος τελαμῶνος ἀγῶν φαίδιμος αἶας·
 ῥῆα μετ' ἰσάμενος βῶων ἐκέδασε φάλαγγας·
 οἱ πρὶ παρὸ κλῶ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
 ἄστυ ποτὶ σφάετρον ἐρύειν, κῶς κῦδος δόειναι.
 ἦτοι τὸν λήθοιο πελασγῶ φαίδιμος ἦος
 ἱππόβοος, ποδὸς εἴληε κατὰ κρατῆρ' ὕσμινη,
 δισάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἄμφι τένοντας,
 ἔκτορι, κῶς βῶεσι χαρίζόμενος· τάχα δὲ αὐτῷ
 ἦλθε κῆρ, τό οἱ ἦτις ἐρύκεν ἱεμένον πρ·
 τὸν δ' ἦος τελαμῶνος ἐπαῖξας δι' ὀμίλῃ.

ΟΜΗΡΟΥ

πλῆξ' αὐτοχειδίην, καυέης δ' ἰὰ χαλκοπαρῆν·
 ἦρικε δ' ἰ' ποδάσσεια κόρυς πρὶ θυρῶς ἀνωκῆ,
 πληγεῖσ' ἔχει τε μεγάλῃ καὶ χειρὶ παχείῃ·
 ἐγνέφαλος δ' ἐπ' αὐλὸν ἀνέδρομεν ἐξ ὠτειλῆς
 αἰματρῆς τ' αὖθι λυθὴ μένος, ἐκ δ' ἄρα χερῶν
 παρὰ κλισίῳ πόδα μεγαλήτορος ἦνε χαμᾶζε
 κείσθαι· ὁ δ' ἄλ' αὐτοῖο πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ·
 τῆλ' ἀπὸ λαρίωνος ἐριβώλακος, ὅδ' ἐτοκῶσι
 θρεπῆσθαι τοῖς ἀπ' ἐδωκε μιν αὐθαδῖος δέ οἱ αἰὼν
 ἐπλεθ' ὕπ' αἶαντος μεγαθύμου δαρὶ δαμέντι·
 ἐκταρ δ' αὖτ' αἶαντος ἀκόντισε δαρὶ φαεινῷ·
 αἶψ' ὃ κλυτὰντα ἰδὼν ἠλόατο χάλκεον ἔγχος
 τυτθὸν· ὃ δ' ἐχειδὶόν μεγαθύμον ἰφίτη ὕδν
 φωνῆων ὃ χ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ πανοπῆϊ
 οἰκίᾳ γαίετ' ἀσκε, πολέᾳ ἀνδραῖν ἀνάλων,
 ἦν βάλλ' ὑπὸ κληῖδα μέσσην· δῖα δ' ἄμπερὶς ἄκρη
 αἰχμὴ χαλκείη, παρὰ νεῖατον ὦμον ἀνέχε·
 δέντισεν δ' ἐπὶ πεισῶν, δόραβησε δ' ἐπ' αὐτῷ
 αἶψ' αὖ φόρμιγγα δαΐφρονα φαίνετοπος ὕδν
 ἰπποδάμῳ περιβάντα, μέσσην κατὰ γαστέρα τύψε·
 ῥῆξε δ' ἐθώρηκος θυάλον· δῖα δ' ἐν τερα χαλκῶς
 ἦρυσ'· ὃ δ' ἐν κονίῃσι πεισῶν, ἔλε γαῖαν ἄγροσῷ·
 χώρησαν δ' ὕπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος ἑκταρ·
 ὄρνεῖσι δ' ἐμὲν ἔχον· εἰρύσατο δ' ἐκ κρῆς·
 φόρμιγγ' ἰπποδάμῳ τε λύνοντο δ' ἐπ' αὐτῶν
 ἐνθάδην αὖτε προῶν δαήϊον ὑπ' ἀχαιῶν·
 ἄλιον εἰσανέβησαν ἀνακλῖνσι δαμέντες·
 ὄρνεῖσι δ' ἐκ κῆδος ἔλον καὶ ὑπὲρ δίδος αἶσαν,
 κέρτεϊ καὶ σφένδι σφετέρῳ· αἶψ' αὖτος ἀπὸ λλων,
 αἰγείαν ὥρμαινε δ' ἐμὰς περίφαντι ἰοικῶς

κηρύσει

αἰρῆσι ἢ πύτῃ δῆ. οἳ δὲ παρὰ πατρὶ γέροντι
 κηρύων, γήρασκε φίλα φρεσὶ μῆλα εἰδώς·
 τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη δῖος ἕδς ἀπόλλων·
 Ἄϊνεία, πῶς αἶψά κ' ὑπὲρ θεῶν εἰρύσαιοι
 ἴλιον ἀπεινήνῃς δῆ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
 κέρτεϊ τε, ἀνείτ' τε πεπειθότας ἠνορέη τε,
 πλῆθει τε σφετέρῃ, καὶ ὑπὲρ δέκα δῆμον ἔχοντας·
 ἢ μῖν δὲ ζῆλα πολλὰ βύλεται ἠδ' ἀναοῖσι
 νίκην· αἶψά τοι φεῖτ' ἄπειτον ὕδ' μάχεσθαι.
 Ως ἔφατ'· αἰνείας δ' ἐκτεβόλον ἀπόλλωνα
 ἔγνω ἐσάντα ἰδὼν· μέγα δ' ἔκτορα εἶπε βοήσας·
 ἔκτορ τ', ἢ δ' ἄλλοι τρώων ἀγροί ἢ δ' ἐπικύρων·
 ἀδῶς μὲν καὶ ἠδὲ γ' ὀρῆ φίλων ὑπ' ἄχαιων·
 ἴλιον εἰσαναβῆναι ἀνακλήσει δαμέντας·
 αἶψ' ἔτι γάρ τις φησι θεῶν ἐμοὶ ἄχι παραπῆς,
 ζῆν ὕπατον μῆτωρα μάχης ἐπιτάρροθον εἶναι·
 τῷ ῥ' ἰθὺς δαναῶν ἴδωμι, μὴ δ' οἳ δὲ ἐκὼν
 πάρος κ' ἔχον νηυσὶν πελασσαίῃσι τεθνηῶτα.
 Ως φάτο· καὶ ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη,
 οἳ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίον ἔσαν ἄχαιων.
 ἐνθ' αὖτ' αἰνείας λειοκρίτον ἔτασε δ' ἄρ'·
 ἔδον δ' ὀρίσσαντος λυκομήδεος ἐσθλὸν ἔταϊρον·
 τὸν δὲ πεσόντ', ἐλέησεν ὀρῆ φίλος λυκομήδης·
 σῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἴων, καὶ ἀκόντισε δ' ἄρ'· φαεινῷ·
 καὶ βάλεν ἱπασίδην ἀμυθάονα ποιμένα λαῶν,
 ἢ παρ' ὑπὸ πραπίδων εἶθαρ δ' ὑπὸ γόνατ' ἔλυσεν·
 ὅς ῥ' ἐκ παιονίης ἐριβώλακος εἰληλύθει·
 καὶ δὲ μετ' ἀστροπαῖον ὄρισε νείκε μάχεσθαι·
 τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ὀρῆος ἀστροπαῖος·
 ἴθυσεν δὲ καὶ δ' πρόφρων δαναοῖσι μάχεσθαι.

ΟΜΗΡΟΥ

αἰὲς ὅπως ἔτι εἴχε' ἰσάμενοι γὰρ ἔρχατο πάντῃ
 ἑσπότες πρὶ παρόκλῳ· πρὸ δὲ δ' ὕρατ' ἔχοντο·
 αἶας γὰρ μάλα πάντας ἐπ' ὤχετο, πολλὰ κελεύων·
 ὅτε τιν' ἐξοπίσω νεκρὸν χάζεσθαι ἀνώγει·
 ὅτε τινὰ προμάχεσθαι ἀχαιῶν ἐξοχὸν ἄλλων
 αἰὲς μάλ' ἀμρ' αὐτῷ βεβῶμεν· χεῖρόθεν δὲ μάχεσθαι,
 ὡς αἶας ἐπέτελλε πελώριος· αἶματι δὲ χθών·
 δούετο πορφυρέῳ. τοὶ δ' ἀχιχισῖνοι ἐπίπῃον
 νεκροὶ ὅ μιν ζώων, καὶ ὑπερμενέων ἐπικύρων
 καὶ δαναῶν ὅ οἱ γὰρ ἀναιμωτοὶ γ' ἐμάχοντο.
 παυρότ' βροὶ δὲ πολὺ φθίνουθον μέμνητο γὰρ αἶε',
 αἰγυλίοις ἀν' ὀμίλον αἰεξέμεναι πόνον αἰπῶν·
 ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς· ὅ δ' ἐκὼ φάει
 ὅτε ποτ' ἠέλιον σόον ἐμμεναι· ὅτε σελήνῃν.
 ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης, ἐπεὶ θ' ὅσοι ἄριστοι
 ἑσσαν ἀμρὶ μιν οἰτιάδῃ κατὰ τεθνηῶτι.
 οἱ δ' ἄλλοι προῶς τε καὶ σὺν νῆμῃδες ἀχαιοί·
 σὺν κηλοὶ πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πίπῃατο δ' αὐγῇ
 ἠελίῳ· ὃ ξείν' ἐνέρος δ' ὕφαινετο πάσης
 γαῖης ὅδ' ὠρέων· μεταπαυδόμενοι δὲ μάχοντο
 αἰγυλίων, αἰγυλίων τ' ὅς βέλεα σπινθέντα,
 πολλὸν ἀφ' ἑσπότες. τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἀλγέε' παχύν·
 ἠέρι καὶ πολέμῳ τείροντο δὲ νηλεὲς χαλκῷ
 ὅσοι ἄριστοι ἑσαν· δύο δ' ὅπως φῶτε πεπύσθην
 ἀνέρε κυδάλιμω, θρασυμήδης ἀντίλοχός τε·
 παρ' ὀκλοῖο θανόντος ἀμύμονος· αἰὲς τ' ἔφοντο
 ζῶν ἐνὶ πρώτῳ ὃ μάδῳ προέει μάχεσθαι.
 πῶ δ' ἐπισσομένῳ θάνατον καὶ φύζαν ἐταέρων,
 νόσφιν ἐμκρνώσθην· ἐπεὶ ὡς ἐπέτελλετο νέστωρ,
 ὃ προῶν πόλεμόν δὲ μελαινώων ἀπὸ νηῶν·
 τοῖς δὲ

τοῖς δὲ πανημίσις· ἔριδες μέγα νείκος ὀρώρει
 ὄρναλεις· καμάτω δὲ καὶ ἰδρωὶ νωλεμὲς αἶει,
 γύναιά τε, νῆμαί τε· πόδες δ' ὕπεν βενέχουσιν·
 χεῖρες τ' ὀρθαλμοί τε, παλάμιτο μαρναμένοισιν,
 ἄμρ' ἀγαθὸν θβάποντα πρῶτος αἰκιδάο·
 ὥς δ' οὐτ' ἀνὴρ ταύροιο βόες μεγάλοιο βοεῖν
 λαοῖσιν δῶντανύην μεθύσαν ἀλοιφῇ,
 δεξάμενοι δ' ἄρα τοί γε διαστάντες τανύησι
 κυκλῶσ' ἄραρ δὲ τε ἱεμῶς ἔβη· δάει δὲ τ' ἀλοιφῇ
 πρῶτον ἑκόντων· πάντας δὲ τε πᾶσα διαπρὸ,
 ὥς οἱ γ' ἐνθα καὶ ἐνθα νέκω δλίγη ἐνὶ χώρῃ·
 εἴλεον ἄμρότεροι· μάλα γὰρ σφισιν ἔπλετο θυμὸς,
 πρῶτον μὲν ἐρύειν προτὶ ἱλίον· αὐτὰρ ἀχαιοὶς·
 νῆας ἐπὶ γλαφυραῖ· πρὶ δ' αὐτὰ μῶλος ὀρώρει
 ἄριος· ὃ δὲ κ' ἄρης λαοαῖος ὃ δὲ κ' ἀθήνη·
 κινεῖ δ' ἰδῶσ', ὀνόσαστ' ὃ δὲ εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι·
 τοῖον ζῶε ἐπὶ παρβόλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
 ἡματι τῷ ἐτάνυσε κακὸν πόνον ὃ δ' ἄρα πῶ τι
 ἦδ' ἐπὶ παρβόλῳ τεθνηῖσσι δῖος ἀχιλλεύς·
 πρῶτον γὰρ ἀπᾶνθεν νεῶν μάρναντο βοῶν,
 τείχε' ὑπὸ πρῶτων· ὅ μιν ἔποτε ἔπλετο θυμῷ
 τεθναμέν· ἀμείζων ἐνι χριμθέντα πύλῃσιν,
 ἀφ' ἀπονόσῃσιν· ἐπεὶ ὃ δὲ κ' ἔπλετο πάμπαν
 ἐκ πέρσειν πολίεθρον ἄνα ἔθεν· ὃ δὲ σῶν αὐτῷ·
 πρῶτον γὰρ ὅ γε μητρὸς ἐπύθετο νόσφιν ἀνύων
 ἢ οἱ ἀπαγγέλλεσκε δίδος μεγάλοιο νόημα.
 δὴ ῥοτε γ' ὃ οἶεῖτο κακὸν ῥῶσον ὄλον ἐτύχθη
 μήτηρ ὅ π' ἰά οἱ πρὸ φίλτατος ὦλεθ' ἐταῖρος·
 οἱ δ' αἶει πρὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δῖρατ' ἐχεντῶς,
 νωλεμὲς ἐχρίμποντο, καὶ ἀμύλησ ἐν ἄριζον·

ΟΜΗΡΟΥ

ὥς δ' ἐτίς ἐπείσκειν ἄχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Ω φίλοι υἱοὶ ἡμῖν εὐπλὴς ἀπονείομαι·
 νῆας ἐπὶ γλαυράς· αἶψ' αὐτὰς γὰρ μέλεια
 πᾶσι χάνοι· τόκεν ἡμῖν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
 ἢ τῶτον βῶεαι μεθίσσομεν ἱπποδάμοισιν·
 ἄστυ προτὶ σφείρον ἐρύσαι καὶ κῆδος ἄρ' ἔσθαι·
 ὥς δ' ἐτίς αὐτῶν μεγαθύμων αὐδήσασκεν·
 ὦ φίλοι εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι·
 πάντας ὁμῶς, μή πω τις ἐρωείτω πλέμοιο·
 Ως ἄρα τις εἶπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἐκείν·
 ὥς οἱ κῆρ μάργναντο σιδήρειος δ' ὀρύγμαδος
 χάλκεον ἔρανδον ἔκε, δὲ αἰθέρος ἀβρυγέτοιο·
 ἱπποὶ δ' αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες,
 κλαῖον· ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
 ἐν κονίῃσι πεσόντος ὅφ' ἐκτορος ἀνδροφόνιοιο·
 ἢ μὲν αὐτομέδων διώρεος ἀλκιμος υἱός,
 πολλὰ μὲν ἄρ' μάστιγι βοῇ ἐπεμάετο θεῖων,
 πολλὰ δὲ μελιχίοισι προσηύδα πολλά δ' ἄρειῃ,
 τὰ δ' ἔτ' ἄψ' ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατῶ ἐλλήσποντον,
 ἢ θελέτην ἰέναι, ἢ τ' ὄβ' πόλεμον μετ' Ἀχαιῶς·
 αἶψ' ὥς τε σῆλη μέγ' ἐμπεδον, ἢ τ' ἐπὶ τύμβῳ
 ἀνέρος εἰσήμει τεθνηδός ἢ γυναικός·
 ὥς μένον ἀσφαλέως πρὶς κτελέα δίφρον ἔχοντες,
 εἴδει ἐνίσκηψαν τε κερήαται· δακρυα δέσφιν
 θρῆνέα βλεπάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν,
 ἡνιόχοιο προῆ· θαλερὴ δὲ μιν αἶνέτο χαίτη,
 ζούλης ἐξεριπῆσα παρὰ ζυγόν, ἀμροτέροισι
 μυρομένῳ δ' ἄρα πῶγε ἰδὼν ἐλήϊσε κρονίων·
 κινῆσας δὲ κέρη προτὶ δὴν μυθήσατο θυμὸν·
 ἄδειλὼ· τί σφῶϊ δόμην πηλῆϊ ἄνακτι
 θυγῆται·

θνητῷ· ὅμῃς δ' ἐσὶν ἀνὴρ ὃν ἀθανάτω τε.
 ἢ ἵνα θυσηνοῖσι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχῃτον·
 20 ὃ μὲν γὰρ τί περ ἔστιν οἷον ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
 21 πάντων ὅσα τε γὰρ ἐπιπνείει τε καὶ ἔρπει·
 αἷμα μὲν ὅμῃν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν,
 ἔκτωρ πριαμίδης ἐποχίσεται· ὃ γὰρ ἔδωκε,
 ἢ ὃ χ' ἄλλος ὡς καὶ ταῦτ' ἔχει καὶ ἐπύχεται αὐτὰς·
 σφῶν δ' ἐν γυνάκῃ βαλὼ μίνος, ἢ δ' ἐν θυμῷ·
 ὄφρα καὶ αὐτομέδοντα σώσειτον ἐκ πλέμοιο,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐτι γὰρ σφισι κῦδος ὀρέξω·
 κτείνην, εἰσδὲ νῆας εὐαίημος ἀρίωνται·
 δύνῃτ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
 22 ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσε μένος ἦν·
 τῷ δ' ἀπὸ χαλκῶν κονίην ὕδα' οὐ βαλὼν τε,
 εἰ μὲν ἔφερον βοδὴν ἄρμα μετὰ βῶας καὶ ἄχαυς·
 τοῖσι δ' ἐπ' αὐτομέδων μάχετ' ἀχλύμυτος πρὶ τείρεα·
 ἵπποισι δ' αἰῶν, ὡς τ' αἰγυπιοὶ μετὰ χῆνας·
 ῥῆα μὲν γὰρ φούρην ἐπ' ἐκ βῶων ὀρυγμαδῷ·
 ῥῆα δ' ἐπαίεσθε πολυήκθ' ὀμίλον ὀπάων·
 αἷμα χῆρει φῶτας ὅτ' ἐσέμετο διώκειν·
 ὃ γὰρ πῶς ἦν οἷον ἰδὼν ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ,
 ἔχει ἐφορμάσθαι, καὶ ἐπιχεῖν ὠκέας ἵππους·
 ὃ δ' ἐπὶ δὴ μιν ἐτάρους ἀνὴρ ἵδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 ἀλκιμέδων ἥος λαέρκεος ἀμονίδαο·
 23 ὃν δ' ὀπίθεν δίφροιο καὶ αὐτομέδοντα προσηύδα·
 αὐτόμεδον· τίς τοίνυν θεῶν νικηδέα βυλὴν
 ἐν σῆθεσιν ἐθίκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλὰς·
 οἷον πρὸς βῶας μάχαις πρῶτον ἐν ὀμίλῳ
 μῦθος, αὐτὰρ τοι ἐτάρους ἀπέκτατο· τὰ δ' ἔχει δ' ἔκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὧμοισιν ἀγέλλεται ἀακίδαο·

ΟΜΗΡΟΥ

ἦν δ' αὖτ' αὐτομέδων προσέφη, διωρέως ἦός·
 ἀλκίμεδον· τίς γάρ τοι ὀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος
 ἵππων ἀθανάτων ἔχέμεν δμῆσιν τε μένους τε,
 εἰ μὴ πάροικλος θεόρην μῆτωρ ἀτάλαντος,
 ζωὸς ἐὼν. καὶ δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει·
 ἀνὰ σὺ μοῖ μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλδέντα
 δέξαι· ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι· ὄφρα μάχωμαι·
 ὧς ἔφατ'· ἀλκιμέδων δὲ βοηθὸν ἄρμ' ἐπορεύσας,
 κερπαλίμως μάστιγα, καὶ ἡνία λαίετο χρυσῖν·
 αὐτομέδων δ' ἀπόρρυσσε· νόησε δὲ φαίδιμος ἦκτωρ
 αὐτίκα δ' ἀνείαν προσεφώνειεν ἑγγύς ἐόντα·
 ἀνεία φάων· βαλὴφόρε χαλκοχιτώνων·
 ἵππῳ τῷ δ' ἐνόησα πρῶτος αἰακίδαο·
 ὅς πολεμον προφανέντεσσι καὶ ἡνίοχοισι κακῶσι·
 τῷ κεν εἰλποίμην αἰρησέμεν εἰσὺν ἐσθλῷ
 αὖθις ἐθέλῃς· ἐπεὶ ἔμειν ἐφορμηθέντε γενῶϊν
 τλαίην ἑαυτῶν βίον πάντῳ μαχίσσασθαι ἄρῃ·
 ὧς ἔφατ'· ὅδ' ἀπίθισεν εὖς παῖς ἀγχίσαιο·
 τῷ δ' ἵθυσ βήτην βοείης εἰλημμένω ὤμῳ·
 αὖθις περὶ σι, πλὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
 τοῖσι δ' ἅμα χρόμιός τε καὶ ἄρῃος θεοειδής·
 ἦϊσαν ἀμρότῳ μάλα δέσφοισιν ἔλπετο θυμός·
 αὐτῷτε κτενέειν, ἐλάαντ' ἐριῶχεν δ' ἵππῳ·
 νήπιοι· ὅδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτί γε νέεσθαι·
 αὐτίκα δ' αὐτομέδοντος· ὅδ' ἀνέειπε δὴ παρῆ·
 ἀλκίης καὶ ἀνέρος πῆτο φρένας ἀμφιμελάντας·
 αὐτίκα δ' ἀλκιμέδοντα προσνύδα πῖσιν ἑταῖρον·
 ἀλκίμεδον· μὴ δὴ μοι ἀπόπροθεν ἰχέμεν ἵππῳ·
 ἀλλὰ μάλα· ἐμπνείοντε μεταφρένῳ ὃ πρὶ ἔρωρε
 ἦτορα πριαμίδην μίνεος χήσεσθαι ὀϊῷ·

πρίν

ΟΜΗΡΟΥ

ἔκτωρ, ἀνείδω τ' ἢ δὲ χροῖμος θεοειδής·
 ἄριστόν δ' ἐστ' αὖθι, λίπον δὲ δαῖχμενον ἥτορ
 κείδον· αὐτομέδων δὲ θεῶν ἀτάλαντος ἄρηϊ,
 τούχ' αὖτ' ἐξενάριξε, κῶν δὲ χόμενον ἔπος ἔνυδα·
 ἦ δὴ μὲν δλίγον γε μῆνοισι δαοθάνοντος·
 κῆρ ἄχεος μεθέηκε, χρεῖονά πρ' ἐταπέφρων·
 ὧς εἰπὼν δὲ δίφρον ἐλὼν ἔναιρα βροχέεντα
 βῆκε, ἄν δ' αὖτ' ἐβαινέ πόδας κῶν χεῖρας ὕπρθευ
 ἀεμαρῆς· ὧς τίς τε λέων ἐταῦρον ἐδιδῶς·
 ἀψ δ' ἐπὶ παρόκλῳ τέτατο κρατρὴ ὕσμινη,
 δρυαλὴν πλὺδακρυς· ἔγχε δὲ νεῖκος ἀθήνη,
 ὕρανόθεν ἐταβάσσα· προΐκε γὰρ ὀρύοπα ζῆα·
 ὀρύμιναι δαναῶν· δὴ γὰρ νόος ἐβράπετ' αὐτὸ·
 ἦν τε πορφυρέην ἱρὴν θνητοῖσι τανύσκη
 ζῆα ἐξ ὕρανόθεν τέρας ἐμμεναι ἢ πλέμοιο,
 ἢ κῶν χειμῶνος δυσθαπέος· ὧς ῥά τε ἔργων
 ἀνθρώπος ἀνέπαισεν· ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κῆδ'·
 ὧς ἢ πορφυρέην νεφέλην πυκνέσασα ἑαυτήν·
 δύσετ' ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγχε δὲ φῶτα ἐκῆσον·
 πρῶτον δ' ἄβρος ἱὸν ἐποτρύνεσσα προσηύδα,
 ἴφθιμον μενέλαον· ὃ γὰρ ῥά σ' ἐγγύθεν ἦεν·
 εἰσαμένη φοῖνικι δέμας, κῶν ἀτειρέα φωνήν·
 σοὶ μὲν δὴ μενέλαε, ἐταπείη κῶν ὄνηδος,
 ἑαυτά, εἴ κ' ἀχιλῆος ἀγαυὸν πῖσδ' ἐταῖρον
 τείχε' ὑπὸ φῶων ταχέες καὶ δὲ ἐλκυσσῶν·
 αἶψ' ἔχει κρατρῶς, ὧς ῥαυε δὲ λαὸν ἄπαντα·
Τ ἦν δ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἀγαθὸς μενέλαος·
 φοῖνιξ ἄπ' αἰὲρ παλαιγενὲς, εἰ γὰρ ἀθήνη
 δοίη κέρτος ἐμοὶ βελέων δ' ἀπρὺμοι ἔρων,
 τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεστέμεναι κῶν ἀμείων·

παρθένῳ· μέγα γάρ με θανὼν ἐσεμάνατο θυμὸν·
 αἶψ' ἔκτορ πυρὸς αἶνόν ἐ'χει μένος ὅδ' ὀπλήγῃ,
 χαλκῷ δ'ηϊόων· τῷ γὰρ ζῶε κῦδος ὀπάξῃ·
 ὧς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ὅτ' ἰρὰ οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
 ἐν δὲ βίην ὤμοισι, κῶς ἐν γόνασιν ἐθήκει·
 καὶ οἱ μῆνι θάρσος ἐνὶ στήθεσιν ἐνήκειν,
 ἥ τε κῶς εἰργομένη μάλα πρὸς ἀνδρομέοιο,
 ὁ χαννά δακέειν, λαρόν τε οἱ αἶμ' ἀνθρώπων,
 τοῖσ' μιν θάρσους πλήσεν φρένας ἄμφι μελαινάσ·
 βῆ δ' ἐπὶ παρθένῳ, κῶς ἀκόντισε δ'υρὶ φαεινῷ·
 ἔσκει δ' ἐνὶ βῶεσι προδῆς ἦδ' ἠετίωνος,
 ἀφ' ἧος τ' ἀγαθὸς τε μάλιστα δὲ μιν τίειν ἔκτορ
 δῆμα· ἐπεὶ οἱ ἐταῖρος ἦν φίλος εἰλαπίνασῃς·
 ὃν ῥα καταζώσῃρα βάλε ξανθὸς κριέλαος,
 αἶψ' ἄντα φόβον δὲ διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασε·
 δούπησεν δὲ πεσὼν· ἀτὰρ ἀφείδης κριέλαος·
 νεκρὸν ὕπ' ἐκ βῶων ἔρυσεν, μετὰ ἔθνος ἐτάρων·
 ἔκτορα δ' ἐγγύθεν ἰσάμενος ὤφρων ἀπὸλλων
 φαίνοπι ἰσάσῃ δ' ἠαλίοχιοι· ὃς οἱ ἅπαντων
 ξείνων φίλτατος ἔσκειν ἀβυδόθι οἰκίᾳ ναίων·
 τῷ μιν ἰσάμενος προσέφη ἐκείβρος ἀπὸλλων·
 ἔκτορ· τίς κέ σ' ἐτ' ἄλλος ἀχαιῶν ταρβήσειεν·
 οἷον δ' ἡ κριέλαον ὑπέτρεσας· ὃς ἔπαρος πρὸ
 μαλθακὸς ἀχμητῆς· ναὶ δ' οἴχεται οἷος ἀείρας
 νεκρὸν ὕπ' ἐκ βῶων σόν δ' ἔκτανε πῖσόν ἐταῖρον,
 ἐσλὸν ἐνὶ προμάχοισιν· προδῆν ἦδ' ἠετίωνος·
 ὧς φάτο· ὃν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων, κρονομένης αἶθοπι χαλκῷ·
 κῶς ᾗτ' ἄρα κρονίδης, ἔλετ' ἀγρίδα θυσανόεσσαν

ΟΜΗΡΟΥ

μάρμαρ' ἐν ἰδὴν δὲ κατανεφύεαι κέλυφεν·
 ἀσράφας δὲ μάλα μετὰ λ' ἐκτυπε τήν δ' ἐτίναξε·
 νίκην δὲ προέειπε δίδου· ἐφόβησε δ' Ἀχαιῶν·
 πρῶτος Πηνελόεωσ βοιωτίας ἦρξε φόβοιο·
 βλήτο γὰρ ὦμον, δὲρ δὲ πρόσω τετραμμένος αἰεί·
 ἄφρον ἐπὶ λῖν' ἰδὴν γράφεν δέ οἱ ὄσον ἄχρ'·
 αἰχμὴν παλυσάμαντος· δ' γὰρ βάλε χερσὶν ἐλθὼν·
 λήϊτον αὖθ' ἐκτωρ χερσὶν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ κερπῶ,
 ἕδον ἀλεκτρονόου μεγαθύμου· παῦσε δὲ χάρμης·
 βέαιε δὲ παπῆνας ἐπὶ ὕκ' ἐτι ἤλπετο θυμῷ
 ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ, μαχίσσασθαι προέειπε·
 ἐκτορα δ' ἰδομένους μετὰ λήϊτον ὀρμηθέντα·
 βεβλήκει θώρηκα κατὰ σῆθος παρὰ μάλον·
 ἐν κερπῶ δ' ἄγχι δολιχὸν δόρυ· τοῖ δ' ἐφόβηθεν
 προῶν δ' ὅ δ' ἰδομένων ἀκόντισε δακρυλίδα
 δίδρω ἔφεσάτος· τὸ μὲν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἄμαρτεν·
 αὐτὰρ δ' ἐμυρίονα ὁπάονα δ' ἡνίοχόν τε·
 κοῖραν· ὅς ῥ' ἐκ λήϊτα σὺκτιμένης ἔπετ' αὐτῷ·
 περὶ δὲ γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
 ἤλυθε· καί κε προσι μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
 εἰ μὴ κοῖραν ὥς ποδῶκεας ἤλασεν ἱππας·
 καὶ τῷ γὰρ φάος ἤλθεν, ἄμειβε δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
 αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὕψ' ἐκτορος ἀνδροφόνου·
 ἦν βαλὺν πο' γναθμοῖο καὶ ἄστος· ἐκ δ' ἄρ' ὁ δ' ἄντας·
 ὥς ἐπὶ δόρυ πυρμυδὸν· διὰ δὲ γλῶσσαν τὰ με μέσση·
 ἦριπε δ' ἐξ ὁ χέων· κατὰ δ' ἡνία χάνεν ἔραζε·
 καὶ τὰ γὰρ ἐμυρίονος ἔλαβεν χεῖρεσι φίλησι,
 κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ ἰδομένην προσήνδα·
 Μάστε νῦν εἰώσ κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
 ζινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς ὁ τ' ὕκ' ἐτι κέρτος Ἀχαιῶν·

Ως ἔφατ' ἰδομενίδης δ' ἵμασεν κελλήχοι χάσ' ἵππῃς,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ·
 ὅδ' ἔλαθ' αἶαντα μεγαλήτορα καὶ μενέλαον
 ζῶν, ὅτε δὴ φῶεαι δίδου ἑτεραλκίᾳ νίκην.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας τελαμώνιος αἶας·
 ὦ πόποι· ἦ δὴ μὲν γε καὶ ὅς μάλ' α νήπιός ἔστι·
 γνοίη ὅτι φῶεαι πατήρ ζῶν· κῦδος δ' πάξει·
 τῶν γὰρ πάντων βέλε' ἀπείτα· ὅς τις ἐφείη,
 ἢ κακός, ἢ ἀγαθός· ζῶν δ' ἐμπίης πάντ' ἰδανεί·
 ἡμῖν δ' αὐτὸς πᾶσιν ἐτώσια πίπῃ· ἔραζε·
 αἷ' ἄγε τ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ᾄδον·
 ἢ πῶς ἔσθ' ἔννεον ἐρύσσομεν, ἢ δὲ καὶ αὐτοί.
 χάρμα φίλοις ἐτάροισι γενοίμεθα νοσήσαντες·
 οἳ περ δούρ' ὀρώντες ἀκηχία τ' ὕδ' ἐτι φασὶν
 ἑκτορος ἀνδροφόνιο μένος καὶ χείρας ἀάπτει·
 χήσεσθ' αἷ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
 εἴη δ' ὅς τις ἐταῖρος ἀπαγγείλῃ τάχιστα
 πηλείδῃ· ἐπεὶ ἔμιν δῖομαι ὃ δὲ πεπύδαε
 λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι φίλος ὦλεθ' ἐταῖρος.
 αἷ' ὅτ' ἔγω δαύαμαι ἰδέειν τοιῦτον ἀχαιῶν.
 ἡέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε, καὶ ἵπποι·
 ζῶν πάτρ' ἀνὰ σὺν ῥῦσαι ὕπ' ἑέρος ἦσ' ἀχαιῶν·
 ποίησον δ' αἶθρην· δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέεσθαι·
 ἐν δὲ φάει· καὶ δλεων· ἐπεὶ νύ τοι ὕαδεν ὕπῳ.
 Ως φάτο· ἔννεον δὲ πατήρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
 αὐτίκα δ' ἦερα καὶ σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην,
 ἡέλιος δ' ἐπέλαμψε μάχῃ δ' ἐπὶ πᾶσα φάνθη·
 καὶ ῥ' ἑτάρ' αἶας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν μενέλαον.
 Σκέπτεο νῆα μενέλαε διοτρεπὲς αἶψα ἰδναι·
 ζῶν· ἐτ' ἀντίλοχον, μετὰ θυμὸν νέετορος ἑόν·

ΟΜΗΡΟΥ

ὁππῶν δ' ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θάσσον ἰδόντα,
 εἶπεν ὅππ' ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὦλεθ' ἑταῖρος·
 ὦς ἔφατ'· ὃ δ' ἀπὸ θησε βοὴν ἀγαθὸς μινέλαος·
 βῆ δ' ἰέναι ὥς τις τελέων ἀπὸ μεταυλοιο,
 ὃ τ' ἐπεὶ ἄρκε κῆμισι καύσας τ' ἀνδρῶν τ' ἐρεθίζων
 οἱ τέ μιν ἔκ εἰώσι βοῶν ἐκ πίτρ' ἐλέσθαι
 παννυχιοὶ ἐκρήσσοντες· ὃ δὲ κρηῶν ἐρατίζων
 ἰθύει· ἀν' ἔτι πρήψας θαμέσθ' ἰδὼν ἀκοντὸν
 ἀντίοι αἰῶσσι θρασυάων ἀπὸ κρηῶν
 καιδόμεναί τε δέταλ' τὰς τε προῖ' εὐνόμενός περ,
 ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἐβη τετινὸτι θυμῷ,
 ὥς ἀπὸ παροῦλοιο βοὴν ἀγαθὸς μινέλαος,
 ἦ ἴε πολλ' αἰέων· πέρι γὰρ δῖε μή μιν ἀχαιοὶ
 ὄργαλειον προδόβοιο ἔλωρ δ' ἰοῖσι λίποιεν·
 πηλὰ δὲ μηρίονη τε καὶ ἀεάντεσι κέλευε·
 Αἴαν τ' ὄργαλειον ἠγώτορε, μηρίονη τε
 καὶ τις ἀνείης παροῦκλῆος δειλοῖο
 μνησάσθω πᾶσιν ἰδὼν ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
 ζωὸς ἐὼν· καὶ δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κ' ἰχάνη·
 ὦς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς μινέλαος·
 πάντοσε παπαίωνων ὥς τ' αἰεὶ· ὃν ῥά τε φασὶν
 ὀξυτάτον δέριενθαι ὑπερανίων πετεινῶν,
 ὃν τε καὶ ὑποθ' ἐόντα πόδας ταχὺς ἔκ' ἔλαβε πῶξ,
 θάμνῳ ὑπ' ἀμρικόμενῳ κατακείμενος· ἀνὰ τ' ἐπ' αὐτῷ
 ἔαυτο· καί τε μιν ὠκὺ λαβὼν ἐξείλετο θυμὸν,
 ὥς κ' ἐτε σοὶ μινέλαε διοφειδὲς ὅτε φαεινῷ.
 πάντοσε δινείσθην πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων·
 εἴ περ νέεστος ἦν ἔτι ζῶντα ἰδοιο.
 ἦν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ὄριστερὰ πάσης·
 θαρσαλέον δ' ἑταίρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·

ἀχὺ δ' ἰσταμένος προσέφη ξανθὸς μενέλαος·
 Ἄντίλοχ' εἰ δ' ἄγε δαῦρο διοτρεφὲς ὄφρα πύθῃαι
 λυρῆς ἀγγελίης, ἥ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
 ἦδ' ἡ μὲν σε καὶ αὐτὴν ὀϊόμαι εἰσορόωντα,
 γινώσκεις ὅτι πῆμα θεὸς δαναοῖσι κυλίνδῃ.
 νίκη δὲ πρῶων πέφαται δ' ἄριστος ἀχαιῶν
 πάροικλος· μεγάλη δὲ ποθὴ δαναοῖσι τέτυκται·
 αἰὶά σὺ γὰρ ἀχιλῆϊ θεῶν ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,
 εἰπεῖν αἴκε τάχιστα νέκω ἐπὶ νῆα σώωσθι
 θυμὸν ἀτὰρ τά γε τάχ' ἔχῃ κορυθαίολος ἔκτορ·
 ὧς ἔφατ' ἀντίλοχος δὲ κατέστρε μῦθον ἀκνέσας·
 δὴν δέ μιν ἀμρασίνη ἐπέων λάβε· τῷ δέ οἱ ὄαν
 δακρυόφιν πλησέν· θαλρῇ δέ οἱ ἔχετο φωνή
 αἰὶ δ' ὥς μενελάος ἐφ' ἡμοσσωῆς ἀμέλησε·
 βῆ δὲ θέειν τὰ δὲ τάχ' ἀμύμονι δῶκεν ἑτάρῳ
 λαοδόκῳ· ὃς οἱ χερσὶν ἔσχερε μῶνυχας ἱππας·
 ἦν μὲν δακρυχέοντα πόδας φέρον ἐκ πολέμοιο,
 τηλείδῃ ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
 ὧ δ' ἄρα σοὶ μενέλαε διοτρεφὲς ἦελε θυμὸς·
 τερομένοισι ἐτάροισιν ἀμυνέμεν· ἐνθὲν ἀπῆλθεν
 ἀντίλοχος· μεγάλη δὲ ποθὴ πυλίοισιν ἐτύχθη.
 αἰὶ δ' ὅ γε τοῖσι μὲν θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν.
 αὐτὰρ δ' αὖτ' ἐπὶ παρδόκῳ ἥρωϊ βεβήκει.
 σῆ δ' ἄρ' ἐπαύαντεαι κίων· εἴθαρ δὲ προσηύδα·
 κείνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπρόειχε βοῆσιν·
 ἔλθειν· εἰς ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ὧ δέ μιν οἶω
 νῶϊ εἶναι μάλα πρὸς κεχολωμένον ἔκτορι δῖῳ·
 ὧ γάρ πως αἶν θυμὸς εἶν ζῶειαι μάχοιτο·
 ὧ μὲν δ' αὐτοὶ πρὸς φραζώμεθα μῆτιν ὀρίσιν·
 ἢ μὲν ὅπως ἦν νεκρὸν ἐρύσομεν, ἢ δὲ καὶ αὐτοὶ

ΟΜΗΡΟΥ

βῶων ἐξ ἐνοπῆς, θάνατον κῆρ κῆρα φύγοιμεν·
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας τελαμώνιος αἶας
 πάντα κατ' αἶσαν ἔπειθε, ἀγκλιῖς ὤμενέλας.
 αἰὲς σὺ λῶν κῆρ μυριόνης ὑποδάω τε μάλ' ὤκεις,
 νεκρὸν αἰείραντ' ἐκ φέρει' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὀπίσσω
 νῶϊ μαχισόμεθα πρῶσιν τε κῆρ ἔκτορι δῖῳ
 ἴσον θυμὸν ἔχοντ' ἐκ μῶνυ μοι, σὶ δ' ἄλλος περ,
 μίμνομεν ὅξω ἄρ' ἡ, παρ' ἀμύηλοισι μένοντες.
 Ως ἔφαθ' οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκέζοντο,
 ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὀπίσθεν
 βῶν· κῆρ ὡς ἴδον νέκυν ἀέροντας ἀχαιῶς.
 ἴθυσαν δὲ κώεωιν ἐοικότες, οἱ τ' ἐπὶ κῆρ πρῶ
 βλημένῳ ἀΐξωσι πρὸ κῆρων θιρητῆρων·
 εἰως λῶν γάρ τε θέουσι διαρρῆσαι μεμαῶτες.
 αἰὲς ὅτε δ' ἄρ' ἐν τοῖσιν ἐλίξεται ἀλκή πεποιθώς·
 ἀπ' τ' ἀνεχώρησαν· δῖός τ' ἔπρῳσαν ἄλλυδις ἄλλος·
 ὡς πρῶτες· εἰως λῶν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἔποντο,
 νύκοντες ξίφεσιν τε κῆρ ἔχουσιν ἀμφιγύοισιν·
 αἰὲς ὅτε δ' ἄρ' αἶαντε μετασφρεθίντε κατ' αὐτὰς,
 βαῖησαν, τῶν δ' ἐπράπετο χρῶς· ὅδε τις ἔτλη
 πρόσω ἀΐξας, περὶ νεκρῷ δαρίσασθαι.
 Ως οἱ γε μεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο,
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πόλεμος τέτατό σφιν
 αἰήριος ἡνύτε πῦρ, τό, τ' ἐπεσφύμενον πόλιν ἀνδρῶν,
 ὄρμενον ἐξ ἀέφνης φλεγέθῃ, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 ἐν σέλαϊ μεγάλῳ, τό δ' ἐπιβρέμῃ ἰς ἀνέμοιο
 ὡς λῶν τοῖς, ἰππῶν τε κῆρ ἀνδρῶν ἀχμητῶν.
 ἀλκή δ' ὀρυγμαδὸς ἐπὶ ἵεν ἐρχομένοισιν·
 οἱ δ' ὡς θ' ἡμίονοι κρατρὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
 ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παπαλόεωσαν ἀταρπὸν,
 ἢ δονδόν,

ἢ δακδὸν ἢ δ' ὄρου· μέγα νῆϊ οὐδ' ἐν τε θυμὸς
 τείρεθ' ὁ μὲν καμάτω τε καὶ ἰδρῶσιν ἀσπιδόεντεσσι,
 ὡς οἵ γε μεμαῶτε νέκυα φέρον· αὐτὰρ ὁ πῖσεν
 αἶαντ' ἰχάνετ' ὡς πρὶν πρῶν ἰχάνε' ὕδωρ.
 ὕλησις πεδίοιο διαπρύσιον τεκνυχηνῶς.
 ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγχνὰ ῥέεθρα
 ἰχέει, ἄραρ δέ τε πᾶσι ῥέον πεδίονδε τίθησι
 πλάζων· ὅδε τι μιν ἀνείρηγνυσι ῥέοντες,
 ὡς αἰεὶ αἶαν τε μάχην ἀνέβρον ὀπίσσω
 τρώων· οἳ δ' αἰμ' ἐποντο· δῦω δ' ἐν τοῖσι μάχιστα
 αἰνείας τ' ἀχιλῆος, καὶ φαίδιμος ἔκτωρ.
 τῶν δ' ὡς τε φαρῶν νέρος ἔρχεται ἢ ἐκ κολοῖων
 ὕλον κεκλήγοντες ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
 κίρμον· ὅς τε σμικρῆσι θόρον φέρε' ὀρνίθεσσι,
 ὡς ἄρ' ὑπ' ἀνεία τε καὶ ἔκτορι κῆροι ἀχαιῶν.
 ὕλον κεκλήγοντες ἴσαν· ἀέθοντο δὲ χάρμης·
 πρὸς δὲ ταύχια καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφοτέρωθεν
 φανόντων δαναῶν· πολέμῳ δ' ἔτι γίνετ' ἔρωή.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Σ. ΟΜΗΡΟΥ
 ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Ἀχιλλεύς τὸν παρὸν θάνατον ἐπιγνὼς ὁδύρεται· ἀνελεύσασα δὲ ἡ θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης, παρηγορεῖ αὐτὸν καὶ παραινεῖ ἀπέχεσθαι τῶ πολέμου· ἔως αὖ αὐτῷ ὁ πλοῦς κομίσῃ παρὰ τὴν ἡφαιστου κελύφης δὲ ἡρᾶς ἀνὰ πλοῦς προσελθὼν ἐπὶ τῷ τάρρῳ ἐπιφαίνεται τοῖς πολεμίοις, καὶ αὐτὸν ἐκ πλαγίοντος φεύγει· καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαρθεύονται· ὁ δὲ τῷ παρὸν σώματι διασωσάντες οἱ μυρμιδόνες λῦουσιν· ἡφαιστὸς δὲ Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατασκευάζει.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΤΗΣ Σ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Σίγμα θέτις Ἀχιλλῆϊ παρ' ἡφαιστου φέρεν ὀπλά·

Σ οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυ-
ρὸς αἰθομένοιο·

ᾧ ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλῆϊ πόδας τα-
χὺς ἄγγελος ἦλθε.

ᾧ δ' ἄρ' ἐπροπάρσιθε νείων ὄρθων
κραιράων,

τὰ φρονέον τ' ἀνὰ θυμὸν ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
ὁ χθήςσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν·
ὦ μοι ἐγὼ τί τ' ἄρ' αὖτε κερηκομόωντ' ὅς Ἀχαιοί·
νηυσὶν ἐπικλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίῳ·
μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κῆδεα θυμῷ·
ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε καὶ μοι εἶπε·
μυρμιδόνων ᾧ ἄριστον ἐτι ζώνοντος ἐμῆο·
χρυσὸν ὑπὸ βῶων λείψεν φάος ἠελίοιο·
ἧ μάλα δὴ τέθνηκε μνησιτὶς ἄλκιμος ἦδ'·
χέτλιος ἦ τ' ἐκέλευον ἀπώσάμενον δῆϊον πῦρ·
ἃ δ' ἐπὶ νῆας ἴμεν, μὴ δ' ἐκτορι ἴρι μάχεσθαι·
εἰς δ' ταῦθ' ὠρμῆναι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν·
ᾧ ἄρ' αἰετὶς ἦλθεν ἄγαυ' ἄνδρος ἦδ'·
δάκρυα θρῆνα χέων· φάτο δ' Ἀγγελίην Ἀλεγεινήν·
ὦ μοι Πηλεὺς υἱὲ δαΐφρονος· ἧ μάλα λυγρῆς
παύσεαι Ἀγγελίης· ἢ μὴ ὠρελλε γενέσθαι·
νοῖται πάρος κλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχοντα
γυμνῷ· ἀτὰρ τά γε τούχ' ἔχει κορυθαίολος ἔκτωρ·
ὦ δ' φάτο· ᾧ δ' ἄρ' ἄρ' ἔχου νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
ἀμφοτέρῃσι

ἄμφοτέρῃσι δὲ χροὶν ἑλὼν κόνιν ἀβαλόισαν.
 χαλκὸν κ' ἐκ κεφαλῆς· χάριεν δ' ἦ χυμε πρόσωπον·
 νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμρίζανε τέφρη·
 αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωσὶ τανυθεὶς·
 κείτο· φίλῃσι δὲ χροῖν κόνιν ἦ χυμε δαΐζων·
 δμῳαὶ δ' αἶς ἀχιλλῶς λήϊσαςτο πάρος κλός τε·
 θυμὸν ἀκηχέμεναι· μετὰ ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
 ἔδραμον ἀμρ' ἀχιλλῆα δαΐφρονά· χερσὶ δὲ πᾶσαι
 σῆθεα πεπλήγοντο, λυθέν δ' ὕπὸ γῆα ἐκείνης.
 ἀντίλαχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,
 χεῖρας ἔχων ἀχιλλῆος· ὃ δ' ἔπνε κυδάλιμον κῆρ·
 δειδίδε πόρμην λαμόν' ἀποτμήξει σιδῆρ'·
 σμερδαλέον δ' ἄμωξεν· ἄνεσε δὲ πότνια μήτηρ,
 ἡμῆν ἐν βένθεσιν ἀλός, παρὰ πηχὶ γέροντι.
 κῆρυσεν τ' ἄρ' ἔπειτα, θεὰ δέ μιν ἀμραγέροντο
 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἀλὸς νηριῖδες ἦσαν·
 ἐνθ' ἄρ' ἦν γλαῦκη τε· θάλειά τε, κυμοδόκη τε,
 νησαῖν· σπώ τε, θοῖθ' ἀλίη τε βοῶπις·
 κυμοδόη τε καὶ ἀκταῖν καὶ λιμνώρφα·
 καὶ μελίτη· καὶ ἱαίρα καὶ ἀμριθῆ, καὶ ἀγαιή·
 δωτώ τε· πρωτώ τε· φέρυσά τε· δαυαμένη τε·
 δεξαμένη τε· καὶ ἀμφινόμη· καὶ καλλιάνειρα
 δωρίς καὶ πανόπη· καὶ ἀγακλειτὴ γαλάτεια·
 νημερτής τε· καὶ ἀφαιδής, καὶ καλλιάνασα·
 ἔνθα δὲ ἦν κλυμένη, ἱάνειρά τε· καὶ ἱάνασα·
 μαῖρα καὶ ὠρεΐθυα· εὐπλόκημος τ' ἀμάθεια·
 ἄλλαι δ' αἶ κατὰ βένθος ἀλὸς νηριῖδες ἦσαν·
 πᾶν δὲ καὶ δούρειον πήτο σπείος· αἰδ' ἄμ' αἶμα πᾶσαι·
 σῆθεα πεπλήγοντο, θέτις δ' ἐξήρχε γόοιο.
 Κ λῦτε κασιγνῆται νηριῖδες· ὄφρ' αὖ πᾶσαι

Ο ΜΗΡΟΥ

εἴ δι τ' ἀκύνσαι· ὅ σ' ἐμῷ ἐνὶ κῆδεα θυμῷ
 ὦ μοι ἐγὼ δειλὴ· ὦ μοι δυσαρὶστὴν κείναι·
 ἢ τ' ἐπεὶ ἄρ τε κόν ἔδον ἀμύμονά τε κρατρίον τε
 ἔξοχον ἡρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος,
 ῥον μὲν ἐγὼ θρέψασα φύον ὥς γαυῶ ἀλῶν,
 νηυσὶν ἐπιπροΐηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
 φρῶσ' ἰμαχισόμενον· ὃν δ' ὕχ' ὑπὲρ δέξομαι αὐτὶς
 οἴκηδε νοσήσαντα δόμον πηλὴτον εἴσω,
 ὄφρα δέ μοι ζῷη καὶ ὄρε' φάος ἡελίοιο,
 ἀχνυται· ὃ δέ τι οἱ δαῖμα χραυσμήσαι· ἴθυσ'·
 αἶψ' εἴ μ' ὄφρα ἴδωμαι φίλον τέκος ἢ δ' ἐπακύνσω,
 ὅππῃ μιν ἵκετο πένθος ἀπὸ πολέμοιο μένοντα.
Ως ἄρα φωνήσασα λίπε σπείρας· αἶδ' ὁ σὺν αὐτῇ,
 δακρυόεσσαι ἴσαν· πρὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
 ῥήγνυτο· τὰ δ' ὅτε δὴ ῥοῖν ἐρίβωλον ἵκοντο,
 ἀκλῶν εἰσανέβαινον ἐπιχρῶ, ἔνθα θαμειαὶ
 μυρμιδόνων εἴρωτο νέεσσι, ταχὺν ἄμφ' ἀχιλλῆα·
 τῷ δὲ βαρυπενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ·
 ὃξ' ὅτ' ἐκ κύνεσσας κέρη λαβεῖ παιδὸς ἑοῖο·
 καὶ ῥ' ὀλοφρομένη· ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα.
Τέκνον τί κλάεις· τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 ἐξαῦθα μὴ κούθε· τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεται
 ἐκ διός· ὥς ἄρα δὴ πρὶν γ' αὖχιο χεῖρας ἀναχάων.
 πάντα δ' ἐπὶ πρὶ μνησὶν ἀλγόμεναι ἔδω ἀχαιῶν,
 σὺ ἐπιδαυομένης παθεῖν τ' ἀεκλήϊα ἔργα.
Τὴν δὲ βαρυπενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς·
 μήτηρ ἐμὴ· τὰ μὲν ἄρ μοι ὀλύμπιος ἐξετέλεσται·
 αἶψά τί μοι τῶν ἡέδω, ἐπεὶ φίλος ὦλεθ' ἑταῖρος
 πάρος κλος· ῥον ἐγὼ πρὶ πάντων τῶν ἐταίρων
 ἴσον ἐμῇ κεφαλῇ, ῥον ἀπώλεσα· τούχια δ' ἔκτωρ
 δὴ τῷ σῶσθαι

δ' ἡϊώσας ἀπέδυσσε πελώρια θαῦμα ἰδέσθαι
 καὶ τὰ μὲν πελῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἡμάτι τῷ, ὅτε σε βροτὸς ἀνέρος ἔμβαλον ἄνῃ·
 ὥς ὄφελος σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτης αἰλήσι
 γαῖην· πηλὸν δὲ θνητῶν ἀγαγεῖσθαι ἀμοιβήν·
 γαῖ᾽ ὅτ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύριον εἴη·
 παλῶς ἀποφθιμένοιο· ἦν ἔχ' ὑποδέξαι αὖθις
 οἴκῳδε νοστήσαντ' ἐπεὶ ἔδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
 ζῶειν· ἔδ' ἀνδραυι μετέμμεναι αἴε μὴ ἔκτωρ
 πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δ' ἄρ' ἱεὶς τυπείς, ἀποθυμὸν ὀλέσῃ
 παρδόκλῳ δ' ἑλῶρα μιν οἰτιάδω ἀποτίσῃ·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεΐτις· κατὰ δακρυχέεσσιν
 ὠκυμωρὸς δῆμοι τέκος ἔσται, οἳ ἀγορεύεις·
 αὐτίκα γάρ τοι εἰπεία μεθ' ἔκτωρα πότμος ἐτοῖμος·
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 αὐτίκα τεθναίνην, ἐπεὶ ἔκ' ἄρ' ἔμιλλον ἐταῖρῳ
 κτήνομένῳ ἐπαμύναε, ὃ μὲν μάλα πηλὸν πάρος
 ἔφθιτ' ἐμῆο δὲ δῆσεν ἄρ' ἡς ἀλκὴν ἡρα γενέσθαι·
 γαῖ᾽ ἐπεὶ ἔνέομαι γε φίλην δὲ πατρίδα γαῖαν·
 ἔδ' ἐτι παρδόκλῳ γενόμεν φάος, ἔδ' ἐτάροισι
 τοῖς ἄλλοις· οἳ δὲ πολέες δάμεν ἐκτορι δίῳ·
 αἶψ' ἡμαὶ παρὰ νηυσὶν ἐτάσιον ἄχθος ὄρεται,
 τοῖος ἐὼν, οἷος ἔστις ἀχαιῶν χαλκοχιτῶν,
 ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δ' ἐτ' ἀμείνονες εἰσὶ καὶ ἄλλοι·
 ὥς ἐρις ἐκ τε θεῶν ἐκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο
 καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφένκε πλῦτρον ἀπ' Ἀλεπῆνας,
 ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος κατὰ λειβομένοιο,
 ἀνδρῶν ἐν σῆθεσιν αἰέξεται ἢ ὅτε καπνὸς,
 ὥς ἐμὲ γαῖ᾽ ἐχέλωσιν, ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 αἶψά τ' αἶψ' ἀπὸ προτετύχθαι, εἴσομεν ἀχνύμενοι πρ·

ΟΜΗΡΟΥ

θυμὸν ἐπὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντ' ὅς ἀνάνη
 ναῦ δ' εἴμ' ὄφρα φίλης κεφαλῆς, ὀλετῆρα καὶ χεῖρ
 ἔκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τὸ τε δέξωμαι ὁππότε κεν δῆ
 ζῷ ἐθέλη τελέσσει ἢ δ' ἀβάνατοι θεοὶ ἄλλοι·
 ὃ δ' ἔγρ' ὅδ' βίη ἥρα κλῆτος φύγε κῆρα·
 ὅς πρ' ἐλπίστας ἔσκη δὴ κρονίωνι ἀνάκτι·
 αἰγὰ ἐμοῖρα δάμνατε καὶ ὄρχαλκός χόλος ἥρης·
 ὥς κ' ἐγὼν εἰ δὴ μοι ὁμοῖν μοῖρα τέτυκται,
 κείσομ' ἐπεὶ κε θάνω, ναῦ δ' κλέος ἐθλὸν ὄρσ' ἔμην·
 καί τιν' αἰσάδων καὶ διαρδανίδων βαθυκόλπων·
 ἀμφοτέρωσιν χρὸς παρθέων ἀπαλάων·
 δάκρυ δ' ἄμορξαμένην ἀδινδὸν σπινάχῃσιν ἐφείην·
 γνοῖεν δ' ὥς δὴ διρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι·
 μὴ δέ μ' ἔρυκε μάχης φιλέσσαι πρ' ὅδ' ἐμὲ πείσεις·
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ θεῖτις ὄρχυρόπεζα·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε τέκνον ἐτήτυμον ὕψικόν θει·
 τειρομένοις ἐτάροισιν ἀμυνέμεαι ἀπαυδελέθρον·
 αἰγὰ τοι ἔντεα καλὰ μετὰ φῶεσιν ἔχοντα·
 χαλκὴν μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος ἔκτορα
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγέλλετ' ἐπεὶ ἐφ' ἡμῖ
 διρὸν ἐπαλαῖεσθαι· ἐπεὶ φόβος ἐγγύθεν αὐτῷ·
 αἰγὰ σὺ μὲν πῶ κατὰ δύσεο μῶλον ἄρῃος·
 πρίν γ' ἐμὲ δαῦρ' ἐλθῶσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃαι·
 ἡῶθεν γὰρ ναῦμαι ἄμ' ἡελίῳ ἀνιδόντι·
 τούχια καλὰ φέρουσα παρ' ἡραίσιοι ἀνάκτος·
Ως ἄρα φωνήσασα πόλιν ῥά περ ἦος ἔοιο·
 καὶ σφρεφέσ'· ἀλίησι κασιγνήτησι μετῴδα·
 ὕμεις μὲν ναῦ δ' ὅτε θαλάσσης ἀνρέα κόλπων·
 ὁ πόδας αἰετὶ γέρονθ' ἄλιον· καὶ δώματα παρδός·
 καὶ οἱ πάντ' ἀγορεύσας ἐγὼ δ' ὅς μακρὸν ὄλυμπον
 εἴμι

εἰμι παρ' ἠΐασι κλυτοτέχνην, αἶκ' ἐθέλῃσιν
 ἦεἰ ἐμῷ δόμῃ κλυτὰ τεύχεα παμπανόωντα·
 ὧς ἔφαθ'· αἶδ' ὑπὸ πῦμα θαλάσσης αὐτὶν ἔδυσαν.
 ἦ δ' αὖτ' ἔλνυμπόν δὲ θεὰ θέτις ὄρνυρό πεζα
 ἦϊν' ὄρρα φίλῳ παιδί, κλυτὰ τεύχε' ἐκείνοι·
 πῶν κεν ὄρ' ἔλνυμπόν δὲ πόδ' εὖ φέρον· αὐτὰρ ὁ χαιροί·
 θεοπεσίῳ ἀλαλητῷ ὕφ' ἐκτορος ἀνδρορόνοιο
 φύροντ' εὖ· καὶ δὲ καὶ ἑλπίσσοντον ἔκοντο·
 ὃ δ' ἐκεῖ πάρος κλονέει, ἐϋκνήμιδι δὲ χαιροί·
 εἰ βελέων ἐρύσαντο νέκυνθ' ὅσον τ' ἀχιλῆος·
 αὐτίς γὰρ δὴ πρὶν κίχον λαός τε καὶ ἵπποι
 ἔκτωρ τε πριάμοιο πάϊς φλογὶ ἔκελος ἄλκην·
 φῖς μὲν μιν μετόπισθε πρῶν λάβε φάειμος ἔκτωρ·
 ἔλκε' ἰδοὺ μεμαῶς, μέγα δὲ φῶε' ἰν' ὁμόκλει·
 φῖς δὲ δ' αὖτ' ἀντὶς θῆριν ἐπιειμένοισι ἄλκην·
 νεκρῷ ἀπευρέλινξαν· ὃ δ' ἔμπεδον ἄλκι πεποισῶς,
 ἄλλοι δ' ἐπαΐεσσιν ἐκτὰ μόθον, ἄλλοι δ' αὖτε
 σῆσκε, μέγα ἰάχων, ὅπ' ἴσω δ' ἔχ' ἔλκετο πάμπαν·
 ὧς δ' ἀπὸ σώματος ὅτι λείοντ' ἀθῶνα δαΐκνται
 ποιμένεσσι ἀγραυλοὶ μέγα πενέοντα δίδεσθαι,
 ὧς ῥα τὸν ὅν ἐκ δύναντο δ' ὧς ἀντὶς κορυθαί
 ἔκτορα πριάμειδ' ἀπὸ νεκρῷ δαδ' ἔλασθαι·
 καὶ νύ κεν εἴρυανεν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῆδος·
 εἰ μὴ πηλείωνι πρῶνιμος ὠκέα ἴρις·
 ἄγγελος ἦλθε θέσ' ἀπ' Ὀλύμπου θορύβεσθαι·
 κρύβδ' αὖτις ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκε μιν ἦρ·
 ἀρχὴ δ' ἰσαμένη, ἔπειτα πῆβόντα προσηύδα·
 ὄρσοι πηλείδῃ πάντων ἐκπαρότατ' ἀνδρῶν·
 παρδὲ κλυτὰ μάχων ὅς εἴνεκεν φύλοπις αἰνῇ
 ἔστηκε πρὸ νεῶν οἷοι' ἀμύλητος ὀλέκεσιν

ΟΜΗΡΟΥ

δι' ἃ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνηῶτος·
 δι' ἃ δὲ ἐρύσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
 προῶν ἐπιθύουσι, μάλιστ' αὖτε φαίδιμος ἦκτωρ,
 ἐλθέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δὲ ἔθυμὸς ἄνωγε,
 πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσιν ταμὸν θ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς·
 αἶψ' ἄνα μὴ δέ τι κῆρ σὸ σέβας δέ σε θυμὸν ἰκέσθω,
 πάροικλον προῶσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
 σοὶ λῶβη· αἰνέειν τι νέκυος ἡχυμένον ἐλθῇ·
Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα, ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἴρι θεῶν τίς τ' ἄρ' σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκε·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε, ποδάρκης ὤκεία ἴρις
 ἦρ' ἡ με προέεικε δῖος κυδρὴ παράκοιτις·
 ὅδ' οἶδ' ἐκροτίδης ὑψίζυγος, ὅδ' ἐστις ἄλλος
 ἀθανάτων· οἳ δ' ἄλ' ἔμπον ἀνάννιφον ἀμυνέμενται·
Τὸν δ' Ἀτρεΐδης βρόμενος, προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς,
 πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον ἔχουσι δὲ τούχῃ ἐκείνοι·
 μήτηρ δ' ὅ με φίλη πρίν γ' εἶα θωρήσασθαι,
 πρίν γ' αὐτὴν ἐλθῶσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι·
 σῦτο γὰρ ἡφαίστιο παρ' οἷσέ μεν ἔντεα κελᾶ·
 ἄλλ' ὅδ' ἔθην οἶδά τ' αὖ ἐν κλυτὰ τούχεα δύω,
 εἴ μὴ ἀέκοντος γε σάκος τελαμῶνιάδ' αἶο·
 αἶψ' ἄρ' αὖτ' ὅ γ' ἔλπομ' ἐνὶ πρῶτοισιν ὀμιλεῖν·
 εἴ χ' εἰ δ' ἴδ' ὦν πρὶ παρόικλοιο θανόντος·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης ὤκεία ἴρις·
 σῦν' ἡμεῖς ἴσμεν, ὅτι κλυτὰ τούχε' ἔχονται·
 αἶψ' αὖτως ἐπὶ τάρ' ὄρον ἰὼν προέει φάνηθι·
 αἰνέειν ὅ ποδάρκην ἀπὸ χωνται πολέμοιο,
 προῶν ἀναπνέσσωσι δ' ἄρ' ἴ' ἤδ' ἀχαιῶν
 τειρόμενοι θλίβη δέ τ' ἀναπνέουσιν πολέμοιο·
 ἡ μὲν δ' ἄρ' ὥς εἰπὼς ἀπέβη πόδας ὠκεία ἴρις·
 αὐτὰρ

αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ὦρτο δ' ἰὶ φίλος Ἀμφὶ δ' Ἀθήνη,
 ὦμοις ἰρθείμοισι βαλ' ἀγίδα θυσανόεσσαν·
 Ἀμφὶ δ' οἱ κεφαλὴν νέφος ἔσπευε δῖα θεάων
 χρύσεον· ἐκ δ' αὐτῆς δάκε φλόγα παμπανόωσαν·
 ὥς δ' ὅτε κηπνὸς ἰὼν ἐξ ἄσπερος αἰθέρ' ἵκηται
 πηλόθεν ἐκ νηῶν, πλὺ δ' ἠϊοὶ Ἀμριμάχονται,
 οἷ τε πανημέριοι συρῶ κρινώνται ἄρηι·
 ἄσπερος ἐκ σφετέρης, ἄμα δ' ἠελίῳ κηταδῶτι,
 πυρσοὶ τε φλεγέουσιν ἐπήριοι υἱόσδε δ' αὐγὴ
 γίγνεται αἰὼν ὡσαυτ' ἰκτινόμεναι ἰδέσθαι
 αἰκέν πως σὺν νηυσὶν ἄρεος ἀλητῆρ' ἵκωνται,
 ὥς ἰπ' Ἀχιλλεύς κεραιῆς σέλασ' αἰθέρ' ἵκνε·
 σῆ δ' ἐπὶ τάρρῳ ἰὼν ἀπὸ τείχεος· ὃ δ' ὅτ' ἀχαιῶς
 μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφειμένη·
 ἐνθα παῖς, ἧν δ' ἀπ' αἵματι παλαῶς Ἀθήνη
 φθέρχεατ' αὐτὰρ προΐειν ἐνάσπετον ὦρσε κυδοιμὸν.
 ὥς δ' ὅτ' ὄριζέη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλαπιγξ
 ἄστυ πρὶ πλομένων δηϊῶν ὑπὸ θυμοραϊσέων·
 ὥς τότ' ὄριζέη φωνὴ γένετ' ἀακιδάο.
 οἱ δ' ὥς ὅω αἰὼν ὅπα χάλκεον ἀακιδάο·
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς· ἀτὰρ κελί' ἰριχθὲς ἵπποι,
 ἀψ' ὄχεα πρόσπειν ὄσαντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
 ἠνίοχοι δ' ἐκ πληγῆν, ἐπεὶ ἶδον ἀκρόματον πῦρ
 δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου πηλείωνος,
 δαιδόμενον τό δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 τοῖς μὲν ὑπὲρ τάρρῳ μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς·
 τοῖς δ' ἐκ νηκῆθσαν προῶδ' κλειτοὶ τ' ἐπίκροισι
 ἐνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυνάστες φῶτες ἄριστοι,
 Ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεαι καὶ ἔχουσιν· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
 ἀπασσίνως ἀάηον κλον ὑπ' ἐκ βελίῳν ἐρύσαντο,

ΟΜΗΡΟΥ

κατθανόντων λεχέων φίλοι δ' ἀμφέταν ἑτάῃροι
 μυρθύουσι. μετὰ δέ σφι προΰκεις εἶπετ' Ἀχιλλεύς,
 δάκρυα θρῆνα χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πρὶν ἑτάῃρον
 κείμηνον ἐν φρέσιν. δεδαιγμένον ὁξείῃ χαλκῷ.
 τὸν ῥ' ἦτοί μιν ἐπεμπε σὺν ἱπποσίν κ' ὁ χερσίν
 ὅς πολεμον. ὅθ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
 ἠέλιον δ' ἀνάμαντα βοῶπις τότ' νιαῖ ἦρ
 πέμψεν ἐπ' ὠκεανόιο, ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι.
 ἠέλιος μὲν ἔδυν. πάσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατῆς, καὶ ὁμοῖ' ὅσ' πολέμοιο.
 τρωῶν δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατῆς ὕσμίνης
 χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἱππας.
 ὅς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δ' ὄρτοιο μεδέσθαι.
 ὁρθῶν δ' ἐσάτων, ἀγορὴ γένετ', ὅθ' ἐτις ἔτλη
 ἔζεσθαι. πάντας τὸν ἔχε ῥόμος, ὅνεκ' Ἀχιλλεύς
 ἐξεφάνη. θηρόν δὲ μάχης ἀπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
 τοῖσι δὲ πηλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 πανθοίδης. ὃ γὰρ οἶος ὄρα πρόσω καὶ ὀπίσω.
 ἔκτορι δ' ἦεν ἑτάῃρος, ἦ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο.
 αἰὲν δ' αὖτ' ἄρ' μύθοισιν. ὅθ' ἔχει πολλὸν ἐνίκη.
 ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.
 ἀμφὶ μάλα φράζεσθαι φίλοι κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 αἴσυνε νῦν ἰέναι. μὴ μίμνειν ἡῶ δ' ἴαν.
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσὶν. ἐκός δ' ἀπὸ τείχεος εἰμίν.
 ὅφρα μὲν ὅτος ἀνὴρ ἀγαμέμνονι μῆνιε δῖω.
 τῶρα δὲ ρηϊτῶσι πλεμίζειν ἤσαν Ἀχαιοί.
 χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θεῶς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
 ἑλπόμενος νῆας γ' ἀερησέμεν ἀμφιελίσσας.
 νῦν δ' αἰνῶς δειδῶκεν πρόδοντα πηλείωνα.
 οἶος ἐκείνῃ θυμὸς ὑπέρβιος ὅς ἐθέλησεν

μέμνεν ἐν πεδίῳ· ὅθι πρὸ πρῶτος κῆρ ἄχαιοι,
 ἐν μέσῳ ἀμρότῳοι μένος ἄρμος δατέονται.
 αἰὲς πρὶ πόλιός τε μαχέσεται ἠδὲ γαυακίων.
 αἰὲς ἰορῶν προτὶ ἄστυ, πύθονέ μοι ὦδὲ γὰρ ἔσται.
 νῦν δὲ νύξ ἀπέπαυσε· πρῶτα πηλείωνά·
 ἀμβροσίη δ' ἄμμι κηχέσεται ἐνθάδ' ἰόντας·
 αὐρίον ὀρμηθεὶς σὺν τούχεσιν, οὗ νύ τις αὐτὸν
 γνώσεται· ἀπασίως γὰρ ἀφίξεσθαι ἴλιον ἱρὴν,
 ὅς κε φονῇ· πολλὰς δὲ καὶ ὧς κῆρ γυπὸς ἔδοντα
 φῶν· αἰὲς γὰρ δὴ μοι ἀπ' ἔκτος ὦδὲ γένοιτο·
 εἰδ' αἰὲς ἐμοὶς ἐπέεσσιν ἐπιθώμεθα κηδόμενοι πρὸ
 νύκτα, μὲν εἰν ἀγορῇ θένος ἔξορῶν· ἄστυ δὲ πύργοι
 ὑψηλά τε πύλαι, σάνιδες τ' ἐπὶ τῆς ὀρεγῆαι
 μακρὰ ἐνέξεοι ἐξυγμέναι εἰρύσσονται·
 πρῶτ' δ' ὕπ' ἡοίοισιν αὐτὸν τούχεσι θωρηχθέντες,
 ἐπὶ μέθ' αὖ πύργους τῶν δ' ἄλγιον αἶν' ἐθέλουσιν
 ἐλθὼν ἐκ νηῶν πρὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι·
 ἀπ' ἄλλιν εἶς ἐπὶ νῆας ἐπεὶ ἐριούχενος ἵππου
 πάντοίη θρόμβος ἄσπ' ὕπὸ πόλιν ἡλασκέζων·
 εἴσω δ' ἔμιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι εἴσει·
 ὕδ' ἐποτ' ἐκπέσει πρὶν μιν καὶ ὧς δόρυ ἔδοντα·
Τὸν δ' ἄρ' ὕποδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος ἑκτωρ
 πηλυδάμαχ· σὺ μὲν ἔκ' ἐτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 ὅς κελαὶ κατὰ ἄστυ ἀλήμμεαι αὐτὶς ἰόντας·
 ἢ ἔπω κηκόρησθε ἐελμένον ἐνδοθὶ πύργων·
 πρὶν μὲν γὰρ πριάμοιο πόλιν μέροπες ἀνθρωποι·
 πάντες μυθέσκοντο πλὺ χρυσόν· πλὺ χαλκόν·
 νῦν δὲ δὴ ἐξ ἀπόλλωλε δόμων κημήλια καλὰ,
 πρὸ δὲ δὴ φρυγίην κῆρ μινονίην ἐρατὴν·
 ἐτήματ' ἀπ' ἀμμι ἦκει· ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς·

ΟΜΗΡΟΥ

ναῦ δ' ὅτε πῖρ μοι ἔδωκε κρόνον παῖς ἀγνυλομήτειω,
 κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ, θαλάῃ τ' ἔλασαι ἀχαιῶς
 νῆπιε μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δῆμῳ.
 ὅ γάρ τις βρώων ἐπιπείσεται, ὅ γάρ ἐάσω.
 οἷός γε θ' ὥς αὖ ἐγὼ εἶπω πειθώμεθα πάντδ'·
 ναῦ μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ σραπὸν ἐντελέεσσι
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐρηγόρθε ἐκείσο·
 βρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπὲρ βιάλως ἀνιάζει
 συλλέξασθε λαοῖσι, δότω κατὰ δημοβορήσας·
 τῶν τινα βέλτερόν θ' ἔιν ἐπαυρέμεν ὑπὲρ ἀχαιῶς·
 πρῶτ' δ' ὅτ' ἡοῖσιν αὐτὰρ χεῖσι θωρηχθέντες,
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὄξω ἀρῆα·
 εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἄλγιον αἰὲν ἐθέλησι τῷ ἔσσεται. ὅ μιν ἐγὼ γε
 φούρομαι ἐκ πολέμοιο δυσὶν χέρος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 σῆσομαι ἢ κε φέρησι μέγα κράτος ἢ κε φροῖμιν
 ξυῶδες ἀνυάλιος καί τε κτανέοντα κατέκτα·
 ὅς ἐκτορ ἀγόρευεν· ἐπὶ δὲ βῶες κελεύθισαν
 νῆπιοι ἢ γὰρ σφείων φρένας εἴλετο παλλὰς Ἀθήνη·
 ἐκτορι μὲν γὰρ ἐπὶ νῆυσιν καὶ καὶ μιτιόωντι·
 πηλυδάμαντι δ' ὅδ' ἔτι, ὅς ἐσθλὴν φράζετο βυλὴν,
 δόρπον ἔπειθ' εἴλοντο κατὰ σραπὸν· αὐτὰρ ἀχαιοὶ,
 παννύχιοι πάφροκλον ἀνασπανάχοντο γούωντες·
 τοῖσι δὲ πηλείδης ἀδινὺν ἐξήρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος σῆθεσιν ἐταῖρος,
 πυκνὰ μάλα σπανάχων, ὥς τε αἶψ' ἠϋγένοιος·
 ὦ ρά θ' ὑπὸ σινύμενης ἐλαφιβόλος ἀρπάσῃ ἀνὴρ,
 ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὅ δέ τ' ἄχνηται ὕπερος ἐλθὼν·
 πολλὰ δέ τ' ἄρκ' ἐπῆλθε μετ' ἀνέροσι χνὶ ἐραυτῶν
 εἰποσιν ἐξούροι· μάλα γὰρ δορυμὲν χόλος ἀρεῖ,

ὥς δ' βαρυπενάχων μετεφώνει μυρμιδόνεσσιν·
 ὦ πόποι· ἦ ῥ' ἄλιον ἔπος ἔκβαλον ἡμάτι κείνῳ
 θαρσαύων ἦρωα μενότητιον ἐν μεγάροισι·
 φῆν δὲ οἱ εἶς ὀπείντα πρικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
 Ἴλιον ἐκπέσαντα· λαχόντά τε ληΐδος αἴσαν.
 ὧς ὅτ' ἰδὼς ἀνδρασι νοήματα πάντα τελευτᾷ.
 ἄμω γὰρ πέπρωται ὁμοῖν γαῖαν ἑρῦσαι·
 αὐτὰρ ἐνὶ φροῖν· ἐπεὶ ὅδ' ἐμε νοσήσαντα
 δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππιάτα πηλεΐδης·
 ὅδ' ἐτίς μ' ἡμῖν· ὧς αὐτὰ γαῖα κῆθε' ἔειπε.
 ναῦ δ' ἐπεὶ οἶον πάρος κλεσθῆναι ὑπὲρ οἱ εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
 ὅσπερ πρὶν κτρίῳ πρὶν γ' ἔκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
 τούχῃα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμῃ σέτο φονῆος.
 δῶδ' ἐκείνῳ δὲ προπαροῖθε πυρῆς ἀποδείροτο μήσω
 βῶων ἀγλαὰ τέκνα· σέθεν κταμένοιο χολωθείς·
 ἄρρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, κείσεαι αὐτῶς.
 ἄμφι δέ σε πρῶτα καὶ δαρδανίδης βαθυκόλποι
 κλαύουσιν· νύκτας τε καὶ ἡμέρας δακρυχέουσιν·
 τὰς αὐτοὶ καμώμεθα βίηφι τε δυρί τε μακρῷ·
 πιθήρας πέρθεον τε πόλῃς μρόπων ἀνθρώπων.
 ὧς εἰπὼν· ἐτάροισιν ἐκέκλιτο δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἄμφι πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν ὄφρα τάχιστα
 πάρος κλον λῦσθαι ἀποβρότον αἵμακέντα.
 οἱ δὲ λοεφροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
 ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχοναν ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντ' ὅθ'·
 γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφ' ἐπεθερμετο δ' ὕδωρ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσεν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ·
 καὶ τότε δὴ λῦσαν τε καὶ ἤλθον λίπ' ἐλάῳ.
 ἐν δ' ὠτ' ἁλᾶς πλῆσαν ἀλείφατος ἐντεόροιο·
 ἐν λεχέεσσιν δὲ θέντο δὲ ἐκὼν λιτὶ κέλυφαν·

ΟΜΗΡΟΥ

ὅτε πόδας ἐκ κεφαλῆς· καὶ θύπρε δὲ φάρε' λαυκῶ·
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' ἀχιλῆος
 μυρμιδόνες πάροικον ἀνεστάνοντο γούντες·
 ζῶε δ' ἦρην προσέειπε κρησιγνήτην ἄλοχόν τε·
 Εἴ πρηνέας καὶ ἔπειτα βοῶπις πότνια ἦρι·
 ἀνστήσας ἀχιλῆα πόδας ταχὺν· ἢ ῥά νυσεῖο
 ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο κρηνομόωντες ἄχαιοι·
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια ἦρι·
 ἀντότατε κρονίδη παῖον ἦν μῦθον εἶπες·
 καὶ μὲν δὴ πῦ τις μέλλει βροτῶν ἀνδρῶν τελευτᾶν·
 ὅς περ θνητὸς τ' ὄψι καὶ ὅσα μῆδεα οἶδε·
 πῶς δ' ἡ ἐγὼ γ' ἠφ' ἡμιθεῶν ἐμμεν' ὄριση·
 ἀμφοτέρων γενεῇ τε καὶ ὄλωκε· σὴ παράνοϊτις
 κέκλημαι· σὺ δ' ἐπ' αἰσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
 ὃν ὄφελον προΐαι κοτεσάμενι κακῶ ῥάφαι·
 Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀμύλην ἀγόρευον·
 ἠδ' αἰετοῖο δ' ἵκανε δόμον θέτις ὄρνυρό πεζα
 ἄρβιτον ἀπερόντα μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι
 χαλκίον, ὃν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων
 τὸν δ' αὖρ' ἰδρώοντα ἐλιδόμενον περὶ φύσας
 σπυρίοντα· ῥί' ποδας γὰρ εἴκοσι πάντας ἔτανχε·
 ἐσάμεναι πρὶ τῶν χον· εὖ παθεὶς μεγάροιο
 χρύσεια δὲ σφ' ὑπὸ κύκλα ἐκείῳ πυθμένι θῆκεν·
 ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῶν δύσονται ἀγῶνα·
 ἠδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοῖατο θαῦμα ἰδέσθαι·
 οἱ δ' ἦτοι ῥάον μὲν ἔχον τέλος· ὅατα δ' ὕπῳ
 δαιδάλεια προσέειπε τὰ ῥ' ἦρτυε κόπῃ δὲ δεσμός·
 ὄφρ' ὅ γε ταῦτ' ἐπονείτο ἰδύμεσι πραπίδεσσι·
 ῥ' ὁρᾷ οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ θέτις ὄρνυρό πεζα·
 πῶς δ' ἐῖδε προμολῶσα χάρις λιπαροκρήδεμνος

καλή τήν ὥπυε πρὶ κλυτὰς ἀμφιρυνήσας.
 ἐν τ' ἀρά οἱ φύχρηι· ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 τί πτε θέτι τανύ πεπλε, ἰκθύνος ἡμέτρων δῶ·
 αἰδοίητε φίλη· τε πάρος γε μὲν ἔτι θαμίζης.
 αἶψ' ἔπεο προτέρω· ἵνα τοι παρξείναια θείω.

Ως ἄρα φωνήσασα πρόσω ἄγε δῖα θεῶν·
 πᾶν μὲν ἔπειτα κειθεῖσιν ἐπὶ θρόνον ἄργυροῦ λαν·
 καλὴ δαδάλει· ὑπὸ δὲ θεῖνους ποσσὶν ἦεν·
 κέκλετο δ' ἡφρασον κλυτοτέχνην· εἴ πε τέ μῦθον·
 ἡφρασε πρόμολ' ὧδε θέτις νύ τι σείο χατίρης.

Τὴν δ' ἡμέλει τ' ἔπειτα πρὶ κλυτὰς ἀμφιρυνήσας·
 ἦ ῥά νυ μοι δεινὴ τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον·
 ἡμ' ἐσάωσ' ὅτε μ' ἄλλος ἀφίητο τῆλε πεσόντα·
 μηρὸς ἐμῆς ἰότητι κωώπιδος· ἡμ' ἐθέλεισθε
 κρύφαί· χαλὸν ἐόντα· ῥ' τ' ἄν πάθον ἄλγεα θυμῷ·
 εἰ μὴ μ' οὐρανόμνη τε θέτις θ' ὕπεδ' ἔξατο κόλπῳ·
 οὐρανόμνη θυγάτηρ, ἀφορρὸν ὡκεανοῖο.
 τῆσι παρ' εἰνάετ' ὅς χ' ἄλκωνον δαδάλαια πηλαῖ·
 πόρπαστε, γναμπῶς θ' ἐλίκης· καλὺχός τε κ' ὄρμυς·
 ἐν σπηϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος ὡκεανοῖο.
 ἀρρῶ μορμύρων ῥέειν ἀπαιτος· ὃ δέ τις ἄλλος·
 ἦ δ' ἐν ἔτε θεῶν ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 αἶψά θέτις τε καὶ οὐρανόμνη ἔσαν αἰμ' ἐσάωσαν·
 ἦ νῦν ἡμέτρων δόμον ἡκείτῳ με μάλ' αἰ χρεώ·
 πάντα θέτι καλλιπαχέμῳ ζῶαρια τίθει·
 αἶψά σὺ μὲν νῦν οἱ παρὰ θῶξ ξεινήϊα καλὰ·
 ὄρ' ἄν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι· ὅπλα τε πάντα·
 ἡ καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο, πέλωρ αἶητον ἀνέστη
 χαλκῶν· ὑπὸ δὲ κνήμαε ῥῶοντο ἀραιαί·
 φύσας μὲν ῥ' ἀπάνουθε τίθει πυρὸς· ὅπλα τε πάντα·

ΟΜΗΡΟΥ

ἀρτακ' ὅτ' ὄρνυρέην συλλέξατο τοῖς ἐπονείτο
 σπόμεν' ἄμρι πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ'
 αὐχένα τε στιβαρόν, καὶ σῆθεα λαχνηέντα·
 οὐδὲ χιτῶν' ἔλε δὲ σκήπτρον παχὺ· βῆ δὲ θύραζε
 χωλόνων· ὑπὸ δ' ἄμρι πολλοὶ ῥῶντο ἀνακτι
 χρύσειαι ζωῆτι· τεινίσις ἐοικῆαι.
 τῆς ἐν μὲν νόος ὅτι μετὰ φρεσὶν· ἐν δὲ καὶ αὐδῆ,
 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἀπὸ ἔργαῖσάσιν·
 αἰ μὲν ὅτ' ἔπαυθα ἀνακτος ἐποίπνυον, αὐτὰρ ὅτ' ἔρρω'
 πλησίον ἐνθα θέτις πρὸ ἐπὶ θρόνον· ἔζε φανῆ·
 ἐντ' ἄρα οἱ φῦχ' ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·

Τ ἵππε θέτι τανύπεπλε ἱκθνεῖς ἡμέτερον δῶ·
 αἰδοίη τέ φίλητε· πάρος γε μὲν ὅτ' ἠγαμέμνων
 αὐδ' ὅτι φρονέεις, τελέσαι δέ με θυμὸς ἀνώγει·
 εἰ δ' αὖ μάλα τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ὄν·
Τ ὄν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θέτις· καταδακρυχέεσσα
 ἡρώων· ἡ ἄρα δὴ τις ὅσα θεὰ εἶσ' ἐν ὀλύμπῳ·
 ἥ δ' ἐν φρεσὶν ἡσὶν ἀνέχετο κῆδεα λυγρὰ,
 ὅτ' ἐμοὶ ἐκ πασέων· κρονίδης Ζεὺς ἀλλ' ἐδῶκεν·
 ἐκ μὲν μ' ἀμείνων ἀλγίων ἀνδρὶ δάμασεν,
 αἰακίδῃ πηληϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος σὺν ἡν·
 πολλὰ μάλ' ἔκ' ἐθέλυσσα· ὃ μὲν δὴ νῆρα λυγρῶ·
 κῆται ἐνὶ μεγάροισι δρῆμένος· ἄλλα δέ μοι νῦν
 ἔδον ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε· προφίμεν τε
 ἔξοχον ἡρώων· ὃ δ' ἀνέδραμον ἔρνεϊ ἴσος·
 ἦν μὲν ἐνὶ θρόνῳ φασαφυτὸν ὥς γοῶν ἄλωής·
 στυγρὸν ἐπιπροέηκε κορωνίσιν ἵλιον εἶσω·
 ἦν δὲ μαχησόμενον, ἦν δ' ὕψος δέξομαι αὐτὸς·
 οἷός δ' ἐνοήσαντα· δόμον πηληϊδῶν εἶσω·
 ὅφρα δέ μοι ζῶ· καὶ ὅρ' ἔφατος ἠελίοιο

ἄχνηται,

ἄχυνται ὅδε τι οἱ δαῖμαί χραίσμῃσαι ἴῃσαι
 κῆρην, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔειλον ἦες ἀχαιῶν·
 πῶς ἄρ' ἐν χειρῶν ἐλπιτο κρείων ἀγαμέμνων,
 ἦτοι δ' οἷα χέων φρένας ἔφθιν· αὐτὰρ ἀχαιῶς
 πῶς ἐπὶ πρύμνῃσιν εἴλεον ὅδε θύραζε
 εἴων ἐξίεναι· ἦν δ' ἐλίσσοντο γέροντες
 δογείων κῆρ πολλὰ πρικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον·
 ἐνθ' αὖτος μὲν ἔπειτ' ἠναίνατο λοιπὸν ἀμύμον·
 αὐτὰρ δ' ἀπὸ κλονος πρὶ μὲν τὰ αἰὶ τούχια ἔσεν·
 πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἄμα λαὸν ὄπαυε·
 πᾶν δ' ἡμαρ μάραντο πρὶ σκαίῃσι κύλινδοι·
 κῆρ νύ κεν αὐτῇμαρ πόλιν ἔπραθον· εἰ μὴ ἀπόλλων
 πολλὰ κῆρ ῥέξαντα μιν οἰτὶς ἄλκιμον ἦεν·
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι κῆρ ἔκτορ κῆρ δὲ δῶκε·
 τῦνε κῆρ νῶϊ τὰ σά γ' ἔναθ' ἰκθνομαι ἀπὸν ἐθέλησθα
 ἦ ἔμῃ ὠκυμῶρ δόμεν' ἀπὸ δακρυφάλλειαν·
 κῆρ κῆλ' ἐκ νημίδας ἐπιστυρίοις δῶκεν ἄσπερ
 κῆρ θῶρηχ'· ὅτ' ἦν οἱ ἀπώλεσε πῖσος ἱτάρως·
 πρὸς δ' ἀμειβεῖσθαι ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχαιῶν·
 Ἦν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πρικλυτὸς ἀμειβυχέης·
 θάρσος μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
 αἰγὰρ μιν θανάτοιο δουσι χέρος ὧδε δαυαίμην
 νόσφιν ἀποκρύψαι· ὅτε μιν μέρος αἰνὸς ἰκάνει·
 ὥς οἱ τούχια κῆλ' ἀπαρένεται οἷά τις αἴτε
 ἀνθρώπων πολέων θαυμάσεται· οἷς κεν ἴδῃται·
 Ὡς εἰπὼν πῶν μὲν λίπεν αὐτὸς· βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
 τὰς δ' ἄρ' πῦρ ἔπρεψε κέλευσέ τε ἐρράξασθαι·
 φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν εἴησσι πᾶσαι ἐφύων·
 παντοίην δ' ἔπρησον αὐτῇ μὲν ἐξανίεσθαι·
 ἄλλοτε μὲν ἀπὸ δοντὶ παρέμμεται ἄλλοτε δ' αὖτε.

ΟΜΗΡΟΥ

ὁππος ἠφαιστὸς γ' ἐθέλοι καὶ ἔργον αἰνοῖτο·
 χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα καὶ αἰτέρῳ τε,
 καὶ χρυσὸν τι μῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 θῆκεν ἐν αἰμοθέτῳ μέγαν αἰμονα· γέντο δὲ χερσὶ
 ῥαισῆρα κρατῆρ'· ἑτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην·
 ποίῃ δὲ πρῶτιστ' αἶμος μέγα τε σιβαρόν τε,
 πάντοσε δαιδάλλων· πρὶ δ' ἄντυγα βάλλε φασγῆν
 ῥίπλαισθ' μαρμαρέην· ἐκ δ' ὄρνυρεν τελαμῶνα·
 πέντε δ' ἄρ' αὐτῷ ἔσαν σάκεος πύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 ποιεῖ δαιδάλα πολλὰ ἰδέσθαι· παπὶ δὲ αἶν·
 ἐν μὲν γαῖαν ἔταυξ' ἐν δ' ὕρανδ'· ἐν δὲ θάλασσαν·
 ἠέλιόν τ' ἀκτῆμαντα· σελήνην τε πληθύσαν·
 ἐν δὲ τὰ τεύρεα πάντα τὰ τ' ὕρανδ' ἐσφάνωται·
 πληϊάδας· θ' ὕαδας τε ᾧ τε αἰένος ὠρίωνος·
 ἄρκτον δ' ἦν καὶ ἁμέξαν ἐπὶ κλισίῃσι καλέουσιν·
 ἢ τ' αὐτῷ σρέρεται· καὶ τ' ὠρίωνα δοκεῖ·
 οἷη δ' ἁμμορός δὲ λοεβῶν ὠκεανοῖο·
 ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις μρόπων ἀνθρώπων
 καλὰς· ἐν τῇ μὲν ῥά γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίναι τε·
 νύμφας δ' ἐκ θαλάμῳ δαΐδων ὑπολαμπομενάων·
 ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ πλὺς δ' ὕμέναιος ὀρώρει·
 κῆροι δ' ὀρχησῆσθ' ἐδίνεον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν,
 αὐλοὶ ρόρμιγγές τε βοῶν ἔχον· αἱ δὲ γυναικὲς
 ἰσάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἐκθῆ·
 λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι ἔνθα δὲ γένηος
 ὠρώρει· δύω δ' ἄνδρες εἰείκεον εἵνεκα ποινῆς
 ἀνδρὸς ἀπορβιμέν· ὁ μὲν οὐ χετο πάντ' ἀποδῆναι·
 δὴ μὲν πιφάσκειν· ὁ δ' ἀναινέτο μηδὲν ἐλέσθαι·
 ἅμφω δ' ἰώθην ἐπὶ ἵστοι πεῖραρ ἐλέσθαι·
 λαοὶ δ' ἅμφοτέροισιν ἐπήπυσαν ἅμφις ὄρωσσι·
 κῆρυκός

κήρυκός δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἳ δὲ γέροντες
 εἶα τ' ἐπὶ ξυστοῖσι λίθοις· ἱερῶν δὲ κύκλῳ·
 σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χερσὶ ἔχον ἡεροφώνων·
 τοῖσιν ἔπειτ' ἦϊλον ἀμοιβιδίς δ' ἐδίκεζον·
 κείτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύω χρυσοῖο τάλαντα·
 τῷ δόμῳ δ' ὅς μετὰ τοῖσι δῖ' ἦεν ἰθαῦτατα εἶπ'·
 τήνδ' ἐτέρην πόλιν ἀμρὶ δύω στρατοὶ εἶατο λαῶν,
 τούχεσι λαμπόμενοι· δίχα δέ σρισιν ἦνδανέ βυλῇ,
 ἢ ἐ διαπραθέην ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι
 κτήσιν ὅσῃν πολίεθρον ἐπύρατον ἔνθ' ἐέργη·
 οἳ δ' ἔγω πεύθοντο· λόχῳ δ' ὕπεθωρήνοντο·
 τείχεος μὲν ῥ' ἄλλοι τε φίλοι καὶ νῆπια τέκνα
 ῥύα τ' ἔρεπε ὅτ' ὅς μετὰ δ' ἄνδρες ὅς ἔχε γῆρας·
 οἳ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄρης καὶ παλλὰς Ἀθήνη·
 ἀμρῳ χρυσείῳ· χύσεια δὲ εἶματα ἔδην,
 καλῶ καὶ μεγάλῳ σιῶ τούχεσιν· ὥς τε θεῶ πρ
 ἀμφὶς ἄριζήλω· λαοὶ δ' ὕπολίζοντες ἦσαν·
 οἳ δ' ὅτε δὴ ῥέκνον ὅθι σφίσιν εἴκε λοχῆσαι
 ἐν ποταμῷ ὅθι τ' ὁδὸς ἦεν πάντεσσι βοτῶσι·
 ἐνθ' ἄρα τοῖ γ' ἵζοντ' εἰλυμένοι αἰδοπι χαλκῷ
 τοῖσι δ' ἐπὶ τ' ἀπάνευθε δύο σκοποὶ εἶατο λαῶν
 δειγμένοι ὁπότε μῆλα ἰδοίετο καὶ ἑλίκας βῆς·
 οἳ δὲ τάχα προγέγοντο· δύω δ' ἄμ' ἐπόντο νομῆες,
 τρὶ πόμῳι σύριγξι δόλον δ' ἔτι προῖονσαν·
 οἳ μὲν τὰ προῖόντες ἐπέθραμον ὥκα δ' ἐπειτα
 τάμνον τ' ἀμρὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
 ἄργεννῶν οἶων· κτείνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας·
 οἳ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαρον παρὰ βυσίν,
 ἱράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτὶ δ' ἐπ' ἵππων
 βάντες ἀεσιπόδων μετεκίαθον· αἶψα δ' ἵκοντο,

ΟΜΗΡΟΥ

πησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὀχθασί
 βάλλον δ' ἀμύλην χαλκήρεσιν ἐχέουσιν·
 ἐν δ' ἔρις ἐν δὲ κυδοιμὸς ὀμίλεον· ἐν δ' ὀλοὴ κῆρ·
 ἄλλον ζῶν ἔχοντα νύκτατον ἄλλον ἄντον·
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μόθον ἔλκε ποδῶϊν·
 εἴμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὤμοισι διαφείνεν αἵματι φωτῶν·
 ὤμειλυν δ' ὥς τε ζωοὶ βροτοὶ καὶ ἐμάχοντο·
 νεκρὸς τ' ἀμύλων ἔρπον κατὰ τεθνηῶτας·
 ἐν δ' ἐτίθῃ νηὸν μαλακὴν πίειραν ἄρυσαν·
 αὐρεῖαν φέτολον· πολλοὶ δ' ἄροτῆρες ἐν αὐτῇ·
 ζεύγεα δινάοντες ἐλάτρεον ἐνθα καὶ ἐνθα·
 οἳ δ' ὁπότε στέφαντο δ' ἰκοίετο τέλος ἀνδρῶν·
 τοῖσι δ' ἔπειτα χρεὶ δέπας μελινθεὺς οἶνον·
 δόσκεν ἄνθρωπος ἐπιὼν· οἳ δὲ στέφασκεν ἄνδρες·
 εἰ μένοι νεοῖο βαθείης τέλος ἰκέσθαι·
 καὶ δὲ μελάνετ' ὀπιθεν· ἀρηρομένη δὲ ἔωκει
 χρυσείη περ ἐῖσα· καὶ δὲ περὶ θαῦμα τέτυκτο·
 ἐνθ' ἐτίθει τέμενος βασιλῆϊον· ἐνθα δ' ἔριθοι
 ἡμῶν ὀξείας δρεπάνας ἐν χρεσὶν ἔχοντες·
 δροάγματα δ' ἄλλα μετ' ὄχμον ἐπήριμα πίπτον ἔραζε·
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν εἰλεσθαι τοῖσι δέοντο·
 ποῖς δὲ ἀμαλλοδετῆρες ἐρέσασαν· αὐτὰρ ὀπιθε
 παῖδες δροαγμαλόντες ἐν ἀγκυλίδεσσι φέροντες·
 ἀπτερχεὶς πάρεχον βασιλῆος δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 σκηπτρον ἔχων ἐστῆκε ἐπ' ὄχμον γηθόσσωος κῆρ·
 κῆρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πέποντο·
 βῆν δ' ἰεράσαντες μέγαν ἀμρεπον· αἰδὲ γυναικῶν
 δεῖπνον ἐρίθοισι λαὸν ἄλφιστα πολλὰ πάλαιον·
 ἐνθ' ἐτίθει σκευαλῆσι μέγα βρίθσκαν ἀλῶν·
 καλὴν χρυσείην· μέλαν δὲ δ' ἀνὰ βόρυσσεν ἦσαν·
 ἐστῆκε

ἔστηκε δὲ καὶ μακρὰ διαμπερὲς δόρυ ρέουσιν·
 αἰμὴ δὲ κυανέην κέπετον· πρὶ δ' ἔρκος ἔλασε
 καυιτέρη· μία δ' οἷα τὰρ πτόσ ἦεν ἐπ' αὐτὴν·
 τὴν ἰάοντο φορῆς· ὅτε ζυγὸν ἀλῶν·
 παρθενικὸν δὲ καὶ ἡέθει ἀταλά φρονέοντες·
 πλεγκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελινδέα κερπτόν·
 τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι παῖς φέρμιγγι ληγεῖν
 ἰμβόειν κιστὰριζε λῖνον δ' ὑπὸ κελὸν ἄειδε
 λεπτάλῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήαοντες ὁμαρτῇ·
 μοιτῇ τ' ἰὺ μῶ τε ποσὶ σκαέροντες ἔποντο·
 ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκρεσσάων·
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τεταύχατο καυιτέρη τε·
 μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρῃ ἐπεσύνοντο νομόνδε·
 πὰρ πταμόν κελεύοντα· πρὶ ῥοδανὸν δονακῆα·
 χρύσειοι δὲ νομῆες αἰμὴ δὲ χόωντο βόεσσιν
 τέσσαρες· ἐννέα δὲ σφι καὶ πέντε πῶδας ὄργοι ἐποντο·
 σμῆδα δὲ λέον τε δὴ ἐν πρώτῃσι βόεσσιν
 ταύρον ἐρυγμῆλον ἐχέτην· ὁ δὲ μακρὰ μεμυκὼς
 ἔλκετο· ὃν δὲ καὶ μετεκίαθον ἡ δ' αἰζὴν·
 τὸ μὲν ἀναρρήξαν τε βοὸς μεγάλῳ βοεῖν·
 ἔγκτα καὶ μέλαν αἶμα λαφύαετον· οἱ δὲ νομῆες
 αὐτὸς ἐνδίδεσαν ταχέας καὶ ὄρῳ ὄντες·
 οἱ δ' ἥτοι δακτεῖν μὲν ἀπεβωπῶντο λεόντων·
 ἰσάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον· ἐκ τ' ἀλέοντο·
 ἐν δὲ νομόν ποίησε πριηλὺς ἀμριγυῆς
 ἐν καλῇ βῆλῃ μέγαν οἶων ὄρνενάων·
 σταθμὸς τε κλισίας τε κερπιδέας ἰδὲ σικκῆς·
 ἐν δὲ χορόν ποίηκε πριηλὺς ἀμριγυῆς·
 τῷ ἰκελον οἶον ποτ' ἐν κνωσῶν ὄρει·
 δαίδαλος ἥσκησεν καλλιπλοχέμῳ ὄρῳ δὲ νῆ·

ΟΜΗΡΟΥ

ἔνθα μὲν οἱ θεοὶ καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιαι·
 ὠρχαίνοντ' ἀμύλων ἐπὶ κερπῶ χεῖρας ἔχοντες·
 τῶν δ' αἶψα λιπῶς ὀθόνας, ἔχον οἱ δὲ χιτῶνας
 εἶατο σὺν ἡ τὰς ἡ καὶ στέλβοντας ἐλαίῳ·
 καὶ ῥ' αἶψα καὶ σπῆλαις σφάνδας ἔχον· οἱ δὲ μαχαίρας
 εἶχον χρυσεύας ἐξ ὀρυγείων τελαμώνων·
 οἱ δ' ὅτε καὶ θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσιν·
 ῥεῖα μάλ' ὥς ὅτε τις φοχὸν ἄρμεον ἐν παλάμῃσιν
 ἔξ' ὀμῶς κρυμμένῳ πρήσσεται αἶψα θέῃσιν·
 ἄλλοι δ' αὖθρέξασκον ἐπὶ σίχας ἀμύλων·
 πολλὰ δ' ἰμρόεντα χορὸν πρίπταθ' ὄμιλος
 τρῶες μιν· δαίω δὲ κυβιστηῖρε κατ' αὐτὰς
 μολεῖς ἐπ' ἄρχοντες· ἐδίνανον κατὰ μέγας·
 ἐν δ' ἐτίθη προταμοῖο μέγα σθένος ὠκεανόιο·
 ἀντυγὰ παρ πυμάτην σάκος πύκα ποιητόιο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τῷξέ σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
 τῷξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·
 τῷξέ δ' οἱ κακὴν βριαρὴν κρόταφοι σ' ὀραρήαν
 καλὴν δαιδαλεῖν ἐπὶ δὲ χύσειον ἄφρον ἦκε·
 τῷξέ δ' οἱ κνημίδας ἐκνήκασι τεύχεσσι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα καί με κλυτὰς ἀμυγυῖδας
 μινδὸς ἀχιλλῆος θῆκε προπάρσιβεν αἶψα·
 ἦ δ' ἴρηξ ὥς αἶτο κατ' ὑλὺμπυ νιφέντος·
 τάχιστα μαρμαίροντα παρ' ἡφαιστοιο φέρουσα·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Τ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Εἴτιδος κομισάσης ἀχιλλεὶ τὰ ὅπλα παρὰ ἡ-
φαιστου, σιωπαλῶν εἰς ἐκκλησίαν τῆς ἑλλη-
νας ὁ ἥρωσ ἀπόρρησιν ποιεῖται τῆς μήνιδος.
καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα ἀπὸ αὐτῶ ἀγαμέμνων ὅπε-
χετο. προφῆν δὲ ἀνελομένων ἐκείνων, αὐτὸς ἄσιτος πα-
ραμένεισ ὁπλίζεται. καὶ στρατεῖαν ἐξάγει ἐπὶ τὴν πό-
λεμον. ὁ δὲ ὕπρος τῶν ἱππῶν αὐτῷ ξάνθος, πλὴν ἐσο-
μένην αὐτῷ ἀνάρεσιν μαντεύεται, ὃ καὶ ἐπιπλήθει.

ΙΛΙΑΔΟΣ. Τ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο· καὶ ἐκβορεδῖος ἀχιλλεύς.

Ὡς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' ὠκεα-
νόιο ῥοάων

ῥορνυθ' ἰν' αἰθανάτοισι φάως φε-
ροι, ἥ δὲ βροτοῖσιν·

ἥ δ' ὅτε νῆα ἶκνε θεῶ πάρα δῶ-
ρα φέρουσα·

αἶρε δὲ παροῦκλῳ πρὶ κείμενον ὃν φίλον ἦν,
κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑτάροι
μύρονθ'· ἥ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε,
Τέκνον ἐμόν· τίς τον μὲν ἄσομεν ἀχνομένοισι
κεῖσθαι· ἐπεὶ δὴ πρῶτα θεῶν ἰόπτι δαμάσθην.

DD iiij

ΟΜΗΡΟΥ

τῶν δ' ἡρώεσσι πάρα κλυτὰ τούχεα δέξο·
 κτελὰ μάλ' οἳ ἔπω τις ἀνὴρ ὦμοισι φόρησεν·
 ὧς ἄρα φωνήσασα θεὰ, κτετὰ τούχε' ἔθηκε,
 πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τάδ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα·
 μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε βρόμος· ὃ δέ τις ἔτλη
 ἄντην εἰσιδέειν· ἀλλ' ἔβρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ὣς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυν χόλος· ἐν δὲ οἳ ὕαε,
 δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὥσπερ σέλας ἐξεφάενθεν·
 τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσιν ἔχων θεῶ ἀλκα δῶρα·
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ἦσιν ἐτάρπετο δαίδαλα λούτων,
 αὐτίκα μιντέρῃ ἦν ἔπειτ' ἀπὸ πέρωντα προσνύδα·
Μ ἦ τ' ἐμὴ· τὰ μὲν δ' ἔπειτ' ἔπειτ' ὅριεν οἳ ἐπιθήκεις·
 ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων· μὴ δὲ βροτῶν ἀνδρατελέσσαι·
 ταῦ δ' ἦτοί μοι ἐγὼ θεωρήσομαι· ἀλλὰ μάλ' ἀνῶς
 δέδωκε μῆμοι τόφρα λυσιπύχ' ἀλκιμον ἦδ' ὄν·
 μή μοι κτεδύσαι κτετὰ χαλκοτύπας ὠτειλάς
 οὐλὰς ἐγγείνωνται ἀεικίῳσι δὲ νεκρὸν·
 ἐκ δ' αἰὼν πέθεται· κτετὰ δὲ χόλ' πάντα· σαπείη·
Τ ὃν δ' ἡμέβετ' ἐπὶ ταῖς θεαῖς θέτις ὄρνυρόπιζα·
 τέκνον· μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων·
 τῷ μὲν ἐγὼ περήσομαι ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα
 μήλας ἀεὶ ῥά τε φῶτας ὄρνυφάτας κτετέδουσι·
 ἦν πρὶν κτεταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνταῦθα,
 αἰεὶ τῷ γ' ἔσαι χρῶς ἐμπεδός· ἢ κὲν ὀρέων·
 ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν κτελέσας ἥρωας ἀχαιῶς·
 μὴνιν ἀποσπῶν ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν·
 αἶψα μάλ' ἔσ' πόλεμον θεωρήσειο, δύσεο δ' ἀλκήν·
 ὧς ἄρα φωνήσασα· μέγας πολυθαρεῖς εἴηκε·
 παρόκλη' αὐτ' ἀμβροσίην κὲν νέκταρ ἐρυθρὸν
 σάξει κτετὰ ῥινῶν, ἵνα οἳ χρῶς ἐμπεδός εἴη·
 αὐτὰρ δ'

αὐτὰρ δ' βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεύς·
 σμυδαλέα ἰάχων· ὦρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιῆς·
 καὶ ῥ' οἱ πρὸ πτόρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 οἵ τε κυβρῆνται καὶ οἱ ἔχον οἰητὰ νηῶν.
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν σίτοιο δότηρες·
 καὶ μὴν οἳ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν ὅαυτιν' Ἀχιλλεύς
 ἐξεράνη· δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' Ἀλεγεινῆς·
 τὰ δὲ δυνάσκειοντε βάτην ἄρεος θρᾶποντε·
 τυθείης τε ἀνεπτόλεμος· καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἔχει ἐρηδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρὰ·
 καὶ δὲ μετὰ πρῶτῃ ἀγορῇ ἵζοντο κινέεσθαι·
 αὐτὰρ δ' αὐτάτος ἦλθεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 εἶκος ἔχων, καὶ γὰρ ἦν ἐνὶ κρατὶ ὕσμίνῃ·
 ἦτα νόων ἀντηγορίδης χαλκήρεϊ δαερί·
 αὐτὰρ ἐπεδὴ πάντες ἀολλύσθισαν Ἀχαιοί,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ἄβρείδῃ, ἢ ἄρτι γ' ἢ ἀμφοτέροισιν ἄρειον,
 ἐπέτο σοὶ καὶ ἐμοὶ ὅτε νῶϊ πρὸ Ἀχινυμένω κῆρ·
 θυμοβόρῳ ἔριδι κτείνανθ' εἵνεκα κῆρης·
 τὴν ὄρελ' ἐν νῆεσσι κατὰ κτάμεν ἄρτεμιν ἰῶ·
 ἤματι τῷ· ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην λυρνησὸν ὀλέασθαι·
 τῷ κ' ἔρ' αἰοὶ Ἀχαιοὶ ὁδὸν ἔλ' ἄσπετον ἔδασ·
 δυσμινέων ὑπὸ χερσὶν ἐμῷ ἀπομηνίσαντος·
 ἔκτορι μὲν καὶ φρῶσι τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιῆς
 δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι οἴω·
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομαι Ἀχινύμενοι πρὸ
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη·
 νῶϊ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον· ὅδε τι με χεῖρ·
 ἀσκελέως αἰεὶ μενεαγέμεν· ἀλλ' ἄγε θάσσον·
 ὅπρῳον πόλεμόνδε κερικομόωντας Ἀχαιῆς,

ΟΜΗΡΟΥ

ὅφρ' ἔτι κῆρ' ἰδὼν τειρήσομαι ἀντίος ἔλθων·
 ἀλλ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰάειν· αἰὲς τιν' οἶω
 ἀσπασίως αὐτῶν γόγγυ κέ μ' εἶναι, ὅς κε φύγησιν·
 δαίην ἐκ πλεῖστοις ὕπ' ἔγχος ἡμετέροιο.
 ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἐχάρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
 μῆνιν ἀπὸ πόντος μεταβύμας πηλείωνος·
 τοῖσι δὲ κῆρ' μετέσπεν ἀναξάνδρων ἀγαμέμνων·
 αὐτόθεν ἐξέδροις· ὃ δ' ἐν μέσσοισιν ἀναστὰς·
 ὦ φίλοι ἦρώες δαίκαοι θρόνοντες ἄρηος·
 ἐπαότος μὲν κελὸν ἀνκέμεν· ὃ δὲ ἔοικεν
 ὑββάειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπιστάνον πρὸ ὄντα·
 ἀνδρῶν δ' ἐν πηλῷ ὁ μάλ' ὧ πῶς κέν τις ἀκῆσαι·
 ἢ εἴποι· βλάβεται δὲ λιγύς πρὸ ἔων ἀγορητὴς·
 πηλείδῃ μὲν ἔγων ἐν δαίξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 σάωθεσθ' ἀργεῖοι· μῦθον τ' αὖ γινώτε ἑκάστος·
 πολλὰ κὲν δὴ μοι τῶτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔσπον·
 καί τε με νεικέϊσθον ἔγω δ' ὃν αἰτιός εἰμι·
 αἰὲς ζῶε κῆρ' μοῖρα κῆρ' ἠεροφῶιτις ἐριννύς·
 οἵτε μοι εἴν' ἀγορῇ φρεσὶν ἐμβαλον ἄηριον ἄτην·
 ἤματι τῷ ὅτ' ἀχιλῆος γέρας αὐτὸς ἀπὸ νῆων·
 αἰὲς τί κεν ῥέξαιμι θεὸς δ' ἰὰ πάντα τελευτᾷ·
 πρέσβα δ' ἰδὼς θυγάτηρ ἄτη, ἢ πάντας ἄσται
 ἔλομένῃ, τῆς μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· ὃ γὰρ ἐπ' ὕδασι
 πύλναται· αἶψ' ἄρα ἦγε κῆρ' ἀνδρῶν κράτα βᾶναι·
 βλάψας ἀνθρώπους· κατὰ δ' οἶον ἔτ' ὄν γε πέδισε·
 κῆρ' γὰρ δὴ νῦν ποτε ζῆν' ἀλάστο γόν πρὸ ἄριστον
 ἀνδρῶν, ἢ δὲ θεῶν φασιν ἐμμεναι· αἶψ' ἄρα κῆρ' ἔν·
 ἦρ' ἦ θῆλυς ἔσται, δολοφροσύνῃς ἀπάτησιν
 ἤματι τῷ ὅτ' ἐμελλε βῆναι ἥρα κληῖν
 ἀλκμήνῃ τέξεσθαι αὐτὸ φάτω ἐνὶ θήβῃ·

ἦτοι ὃν δὲ χόρμενος μετέρη πάντεσι θεοῖσι·
Κ ἐπ' αὐτὸν πάντες τε θεοὶ πάσας τε θέλουν·
 ὅρ' εἰπὼ τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 σὴ μρον ἄνδρα φόως δὲ μογοσόκος εἰλείβοι
 ἐκφάνει· ὃς πάντεσι πρὶ κτιόνεσσιν ἀνάξει
 τῶν ἀνδρῶν γενεῇσι· οἳ δ' αἶματός ἐξ ἐμοῦ εἰσι·
Τ ὃν δὲ δολοφρονέουσα προσήυδα πότνια Ἥρη·
 ψευδῆσθαι· ὅδ' αὖτε τέλος μύθου ἐπιθήσεις·
 εἰ δ' αἶε νῦν μοι ὀμοσεν Ὀλύμπιε καρτῆρ' ὄρκιον·
 ἦ μιν τὸν πάντεσι πρὶ κτιόνεσσιν ἀνάξει·
 ὅς κεν ἐπ' ἡματι τῷ δὲ πέσῃ μετὰ πρῶτ' ἡνωμένης
 τῶν ἀνδρῶν· οἳ σῆν' ἐξ αἶματός ἐσι γενέθλης·
Ως φάτο· (ὅς δ' ἔτι δολοφροσυνὴν ἐποίησεν·
 αἷν' ὀμοσεν μέγαν ὄρκιον ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀλάσθη·
 ἦρ' ἂν αἰξασα λίπεν ῥίον Ὀλύμπιο·
 καρπαλίμως δ' ἵκετ' ἄργος ἀχαιῶν· ἐνθ' ἄρα ἦδη
 ἐφθίμην ἄλοχον ἀνέλεσθ' περσιᾶδ' αἰ·
 ἦ δ' ἐνύει φίλον υἱὸν ὅδ' ἐβδόμος εἰσῆκει μέγας·
 ἐκ δ' ἄναγε προφῶως δὲ καὶ ἡλιόρμινον ἐόντα·
 ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε ῥήκον· χέθε δ' εἰλείβοιτο·
 αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα· δῖα κρονίωνα προσήυδα·
Ζ αἶν' πᾶτ' ἄρ' ἐκέραινε· ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
 ἦ δ' ἀνὴρ γέρον' ἐβλῶς ὃς ἄργείοισιν ἀνάξει·
 αἰρυσθῆναι ἀνέλοισι παῖς περσιᾶδ' αἰ·
 σὸν γένος· ὃ οἳ αἰεὶ κὲς ἀνασέμεν ἄργείοισιν·
Ως φάτο· ῥὺν δ' ἄχαι' ὀξὺ κατὰ φρένα τυψέε βαθεῖαν·
 αὐτίκα δ' εἶπεν ἄπην κεφαλῆς λιπαροπαρκέμοιο·
 χόρμενος φρεσὶν ἦσι· καὶ ὥμοσε καρτῆρ' ὄρκιον,
 μή ποτ' ὅς ἔλυμπόν τε καὶ ἔρανδον ἀπέρχεται
 αὐτὸς ἐλάνσασθαι ἄπην ἢ πάντας αἵτας·

ΟΜΗΡΟΥ

ὧς εἰπὼν ἔρριπεν ἀπ' ὕραν ὡς περ δέντρος

χρηρὶ πρὶς ῥέφασ· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων·

πῶς αἰεὶ σενάχεχ' ὁ θεὸν φίλον ἦδ' ὀρώτο

ἔργον αἰεὶ ἐχόντα ὕπ' αὐρυάῃος ἀέθλων·

ὥς κ' ἐγὼν ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος εἵπτο·

δρῆϊς δ' ἀλέσκεν ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσιν·

ὡς δ' αὖ μιν λελαθέω' αἴης ἢ πρῶτον αἰάθην·

αἶψ' ἐπεὶ αἰσάμην καὶ μιν φρένας ἐξέλετο ζῆς,

αἶψ' ἐθέλω δρῆσαι δόμεναί τ' ἀπρῆσι ἀποινα·

αἶψ' ὅρσῃ πόλεμόν δ' αἶψ' ἄλλῃς ὀρνυθὶ λαῶς·

δῶρα δ' ἐγὼν ὅδ' πάντα παραχρῆν ὅσα τοι ἔλθῃ

χθρὸς ἐπὶ κλισίῃσιν ὑπέχετο δῖος Ὀδυσσεύς·

εἰ δ' ἐθέλῃς ἐπιμένον ἐπαρόμενός περ ἄριστος·

δῶρα δέ τοι θρᾶποντες ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐλόντες·

ὅσῃς ὄφρα ἴδῃαι· ὅτοι μιν οὐκ ἔδωκ' Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

ἀρεῖδ' ἡ κῆρ δ' ἄναξ ἀνδρῶν ἀνείμενον·

δῶρα μὲν αἶψ' ἐθέλω παρὰ χεῖρας ὡς ἐπιηκὲς,

εἴ τ' ἐχέμεν παρὰ σοὶ ναῦ δὲ μνησόμεθα χάρμης·

αἶψα μάλ' ὅ γ' ἔρ' κλοτοπαύσιν ἐνθάδ' ἐόντας·

ὡς δὲ διαβρίβην, εἴ τι τὸν μέγα ἔργον ἄρεκτεν·

ὥς κε τις αὖ τ' Ἀχιλλεὺς μετὰ πρῶτοισιν ἴδῃται·

εἴ χ' ἔχ' ἡλκείῳ πρῶτον δέκοντα φάλαγγας·

ὡς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω·

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

μὴ δ' ὅπως ἀγαθὸς περ ἐὼν θεοείκελ' Ἀχιλλεὺς·

νήστ' ὅ γ' ἔστιν ἐπὶ ἴλιον ἦτορ Ἀχαιῶν·

πρῶτον μαχέσμενός περ ἐκὼν ὀλίγον χρόνον ἔσται

φύλοπις αὖ τ' αὖ πρῶτον ὁμιλήσῃ φάλαγγος

ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνέσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·

αἰὲ παύσασθαι ἀνωχθεὶ θοῆς ἐπεὶ νηυσὶν ἀχαιῶν.

οἷτος καὶ οἶνοιο· γὰρ μένος ἔστι καὶ ἀλκή·

ὃ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἤμαρ ὅτε ἠέλιον καταδύεται·

ἄκμημος σίτοιο δαυήσεται ἄντα μάχεσθαι·

εἴπερ τὸρ θυμῷ γε ληροινάα πλεμίζην,

ἀχάτε λάθρη γῆα βαρυνέται· ἠδὲ κίχνης,

δίψα τε καὶ λιμὸς· βλάβεται δέ τε γῆνα τ' ἰόντι·

ὃς δὲ κ' ἀνὴρ οἶνοιο κορεσάμενος καὶ ἐδωδῆς·

ἀνδράσι δυσμενέεσσιν πανημέριος πολεμίζη,

θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐν φρεσὶν· ὅδε τι γῆα

πρὶν κέ μιν, πρὶν πάντασ' ἐρωῆσαι πολέμοιο·

ἀχ' ὅγε λαὸν ἰδὼν σκέδασον καὶ δέπνον ἀνωχθεὶ

ὁπλῆσαι· τὰ δὲ δῶρα ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·

οἷσέ τω ὅτε μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες ἀχαιοὶ

ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι· σὺ δὲ φρεσὶν ἦσιν ἰανθῆς·

ὁ μνύετω δέ τοι ὄρκον ἐν δαργοῖοισιν ἀνκασῶ·

μὴ ποτε τῆς ἀνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι·

ἢ θέμις ἔστιν ἀναξ ἢ τ' ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν,

καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐν φρεσὶν ἴλαος ἔστω·

αὐτὰρ ἐπειτὰ σε δαίτη ἐνὶ κλισίῃς ὄρεσάσθω

πιεῖρη, ἵνα μή τι δεινὸς ἐπιδανὲς ἐχθρῶν·

ἀφρείδῃ σὺ δ' ἐπειτα δικάδοτρός καὶ ἐπ' ἄλλῃ

ἔσται· ὃ μὲν γάρ τι νεμεσίων βασιλῆα

ἀνδρ' ἀπαρέσασθαι· ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·

χαίρω σὺ λαερτιάδῃ καὶ μῦθον ἀκρόσασθαι·

ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα δῖ' ἦτο καὶ κατέλεξας·

ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὁμόσαι· κέλεται δέ με θυμὸς·

ὅδ' ἐπισημῶς πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ ἀχιλλεύς

μιμνέτω αὖθι τέως γε ἐπειγόμενός περ ἄρ' ἔστιν·

ΟΜΗΡΟΥ

μῖ' μνῆτε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες ὄφρα κε δῶρα)
 ἐκ κλισίης ἔλθοισι καὶ ὄρεια πιστὰ τάρμωμεν
 σοὶ δ' αὐτῷ ῥ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω
 κρινάμενος κῆρυτ' ἀφ' ἰσθμοῦ παναχαιῶν.
 δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐναικέμεν ὅα' ἀχιλλῆϊ
 χθίζον ὑπέσθην δῶσθ' ἀγέμεν τε γυναικὸς
 ταλθύβιος δέ μοι ὦκε κατὰ σπᾶρον οὐρανὸν ἀχαιῶν.
 κέπρον ἐτοίμασά τ' ἐταμέειν δ' ἰὶ τ' ἠελίῳ τε.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς
 ἄρ' εἶδ' ἡ κῦδ' ἴσ' ἀνὰ ξ' ἀνδρῶν ἀγόμενον
 ἄλλο τε πρὸ καὶ μᾶλλον ὀφείλετε ταῦτα πένεσθαι,
 ὃ πότε τις μετὰ παυσσάδ' ἐπὶ πολέμοιο γένηται.
 καὶ μένος ὃ ῥ' ὅσον ἦσιν ἐπὶ σῆθεσιν ἐμοῖσιν.
 νῦν δ' οἱ κῆρ κέσται δαδ' ὕμνοι' ὅς ἐδάμασεν
 ἔκτωρ πριάμειδ' ὅτε οἱ ζῶε κῦδος ἔδωκεν.
 ὕμεις δ' ἄρ' ἐβρωτὶ ἐβρώετον· ἦ τ' αἰὲν ἐγὼ γε
 νῦν κ' ἄν' ἀνῶροι μι' πόλεμίζον ἦσ' ἀχαιῶν.
 νῆστασ' ἀκμήνους· ἅμα δ' ἠελίῳ κατὰ δαῦτι.
 ταῦξέσθαι μέγα δόρπον ἐπὶ νηὶ τισάμεθα λῶβην.
 πρὶν δ' ὅπως αἰὲν ἐμοὶ γέ φίλον κατὰ λαιμόν ἴειν
 ὃ πόσις ὃδὲ βρωσὶς, ἐταῖρος τε θνητῶτος.
 ὅς μοι ἐπὶ κλισίῃ δαδ' ὕμνος ὀξεί' χαλκῷ.
 κείτ' ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμρὶ δ' ἐταῖροι
 μύρονται· ῥ' μοι ὅτοι μετὰ φρισὶ ταῦτα μέμνηεν.
 ἀγὰ φόνος τε καὶ αἷμα καὶ δόρυ καὶ σῆτος ἀνδρῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολέμης δαδ' ὕμνος
 ὃ ἀχιλλεὺς πηλέως ἦν μέγα φέρτατ' ἀχαιῶν.
 κρείσσων εἴς ἐμέθεν καὶ φέρτερος ὃν ὀλίγον περ
 ἔχ' ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί κεν προβαλοίμην
 πολλὸν ἐπεὶ πρότερος γενόμεν καὶ πλείονα οἶδα.

τῷ τοι ἐπιτήντα κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν,
 αἴψα τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν·
 ἦς τε πλείων μὲν κελεύειν χθονὶ χαλκὸς ἐχάεν·
 ἄμνητος δ' ὀλίγιστος ἐπὶ κλίνῃσι τάλαντα
 ζυγὶ δ' ἄνδρῶν ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 γαστέρι δ' ὅπως ὅτι νέκυν πινέῃσαι ἀχαιῶς·
 λίην γὰρ πολλοί τε κῆρ ἐπήροισι ἥματα πάντα
 πίπυσιν· πότε κέν τις ἀναπνύσειε πόνοιο.
 αἰὲν γὰρ μὲν κεταβάπειν ὅς κε θάνησι
 νηλεὲς θυμὸν ἔχοντας ἐπ' ἥματι διακρύψεντας·
 ὅσοι δ' αὖτε πολέμοιο πρὶ συγχεῖο λίπονται·
 μεμνηῖσθαι πόσιος κῆρ ἐδντύος ὅρ' ἔτι μᾶλλον
 ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμῆς αἰεὶ·
 ἐσάμενοι χροὶ χαλκὸν ἀτρεῖα· μὴ δέ τις ἄλλην
 λαῶν ὄφρα τῶν ποτιδέχμενος ἰχανακάσῃ.
 ἦ δὲ πόρ' ὄφρα τὺς κηκὸν ἔσεται, ὅς κε λίπηται
 νηυσὶν ἐπ' ὀρεῖων· αἶψ' ἀφροῖ· ὀρμηθέντες
 φρῶσιν· ἐπ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὅξω ἀρηκ·
 ἦ κῆρ νέετορος ἦσ' ὁπάνατο κυδαλίμοιο·
 φυλείδην τε μέγιστα· θόαντά τε μηριόνην τε·
 κῆρ κρειοντιάδην λυκομήδεα κῆρ μελάνιππον.
 βᾶν δ' ἱμῶν δὲ κλισίην ἀγαμέμνονος ἀρεΐδαω·
 αὐτὶ κ' ἐπεσθ' ἅμα μῦθος ἦν· τετέλεστο δὲ ἔργον·
 ἐπὶ δ' αὖτε κλισίης ῥίποδ' αὖ φέρον ὅς οἱ ὑπέστη·
 αἰθωνας δὲ λέβητας εἰκοσι δώδεκα δ' ἱππας·
 ἐκ δ' ἄρ' ὅν αἴψα γαυαῖκας ἀμύμονας ἔρ' εἰδήσας·
 ἐπὶ ἅτ' ἄρ' ὀρθοῖσιν βρισηῖδ' αὖ καλλιπάρηον·
 χρυσὸν δὲ πῆσας ὀδυσσεὺς δέκ' πάντα τάλαντα.
 ἦρ' ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κέρητ' ἀχαιῶν·
 κῆρ τὰ μὲν ἐν μέσῃ ἀγορῇ θέσαν· ἀνδ' ἀγαμέμνων

ΟΜΗΡΟΥ

ἴστατο ταλθύβιος δὲ θεῶν ἐναλίγκιος αὐδῆν,
 κέπρον ἔχων ἐν χροσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν·
 ἀφροδίτης δὲ ἐρυαμένος χεῖρται μάχαιραν·
 ἢ οἱ παρ' εἶδους μέγα κελὸν αἶν' ἄορτο,
 κέπρον ἀποτοίχας δόξαμένος δι' ἡείρας ἀναχῶν·
 αὐχετο τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόρην εἶατο σιγῇ
 δρυεῖσι κατὰ μοῖραν ἀκρόντες βασιλῆος·
 αὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ὅθ' ἕραν ἄνδρ' αὐτῶν·
 ὅσῳ νῦν (ὅτε) πρῶτα θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος·
 γῆ τε καὶ ἡλίος καὶ ἱριννύες αἰ' ὅθ' ὑπὸ γαῖαν
 ἀνθρώπων τίνωνται ὅς τις κ' ἐπίορκον ὁμόσας·
 μὴ μὲν ἐγὼ κῆρυ βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖ καὶ
 ἢ τ' αὐτῆς πρόφασιν κεχημένος ἢ τέ ταν' ἄλλας·
 αἴ μ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν·
 εἰδὲ τι τῶν δ' ἐπίορκον ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεια δοῖεν
 πολλὰ μάλ' ὅσα διδῶσιν ὅς τις σφ' ὀλίπται ὁμόσας·
 ἢ καὶ ἀπὸ σόμαχον κέπρον τάμεν καὶ χαλκῷ·
 τὴν μὲν ταλθύβιος πολέῃς ἀλλ' ὅθ' μέγα λῆτμα
 ῥίψ' ἐπὶ δινῆσας βόσιν ἱχθύσιν· αὐτὰρ ἐχίλλε
 ἀναπὰς δρυεῖσι φιλοπτόλεμοισι μετῴδ'·
 Ζεὺς δ' αὖτ' ἢ μεγάλας ἄτας ἀνδρασι δίδοισθα·
 ἔκ' αὖτ' ὅτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἐμοῖσιν
 ἀφροδίτης ὥρηνε διαμπερὲς, ἢ δέ κε κῆρυ
 ἦεν ἐμῷ ἀέκοντος ἀμήχανος· ἀνὰ ποδὶ (ὅτε)
 ἤθελ' ἀγχοῖσι θάνατον πολέεσσι γενέσθαι·
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δειπνόν· ἵνα εὐαχῶμεν ἄρματα·
 ὧς ἄρ' ἐφώνησεν· ἤσεν δ' ἄγορην ἀέφην·
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκήσαν ντοῖν ἐπὶ νῆα ἑκάστος·
 δῶρα δὲ μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμείψοντο·
 βάνδ' ἐπὶ νῆα φέροντες ἀχιλλῆος θέοιο·

καὶ τοῖ

καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν· κῆθισαν δὲ γυναιῶνες·
 ὅππες δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαοί·
 βρισηὶς δ' ἄρ' ἐπειθ' ἰκέλη χυσοῦ ἀφροδίτῃ,
 ὡς ἶδε πάροκλον δεδαῦγμένον ὀξεῖ χαλκῷ·
 ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε χερσὶ δ' ἄμυσε,
 σῆθεά τ' ἡ δ' ἀπαλὴν δειρὴν, ἱ δὲ κῆλα πρόσωπα·
 εἴτε δ' ἄρα κλάενσα γυνὴ εἰκῆα θεῇσι
 Π ἄροκλ' ἐμοὶ δειλὴ, πλείστον κεχαρισμένε θυμῷ,
 ζῶν μὲν σε ἔλεπον ἐγὼ κλισίῃσιν ἴῃσα·
 νῦν δέ σε τεθνηῶτα κιχάρομαι ὄρχαμε λαῶν·
 ἂν' ἀνὴρ ὥς μοι δέχεται κῆδὸν ἐκ κῆν' αἰεὶ·
 ἄνδρα μὲν ὧς ἔδοσαν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
 εἶδον πρὸ πόλιος δεδαῦγμένον ὀξεῖ χαλκῷ·
 θρῆς τε κῆσιγνήτης· τὴς μοι μίᾳ γένετο· μήτηρ
 κηδεύς· οἱ πάντες δ' ἀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον
 ὃ δέ μιν ὃ δ' ἐμ' ἔασκες· ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεύς
 ἔκτεινεν· πέρσεν δὲ πόλιν θεοῖο μαιώτης
 κλαῖον· αἶψ' ἐμ' ἔφασκες Ἀχιλλεύος θεοῖο
 κυριδίην ἄλοχον· θήσιν· ἄξιον δ' αὖ νηυσὶν
 ὅς φθίην· δαῖσιν δὲ γάμον μετὰ μυρμιδόνεσσιν·
 τῶς ἄμοτον κλαῖω τεθνηῶτα μέλιχον αἰεὶ·
 Ω ἴσ' ἔφατο κλαῖον· ἐπὶ δὲ σενάχοντο γυναιῆες·
 πάροκλον πρόφασιν· σφῶν δ' αὐτῶν κῆδ' ἐκείνη·
 αὐτὴν δ' ἀμφιγέροντες ἀχαιῶν ἠγρέοντο
 λισσόμενοι δειπνήσαι· ὃ δ' ἠρνεῖτο σενάχιζων
 λίσομαι· εἴ τις ἐμοὶ γε φίλων ἐπιπείθεσθ' ἐταίρων,
 μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε μὴ δὲ ποτῆτος
 ἄσασθαι φίλον ἦτορ ἐπεὶ μ' ἄχος ἀνὸν ἱκάνει·
 δαῖτα δ' εἰς ἡέλιον μετέω, καὶ τλήσομαι ἔμπτῃ·
 Ω ἴσ' εἰπὼν, ἄλλος μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·

ΟΜΗΡΟΥ

δαίω δ' ἄρ' εἶδαι μενέππῃ, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 νῆσφι ἰδομένοσ τε, γέρον θ' ἱππιάτα Φοῖνιξ,
 τέρποντο δὲ πυκινῶς ἀκροχήμεον ὅδε τι θυμῷ
 τέρπειτο πρὶν πολέμῃ σῶμα δ' ὕλῃσιν ἀμαρύντοσ.
 μνησάμενος δ' Ἀδινῶς ἀνινεῖτο φώνησέν τε.
 ἦ ῥα νύ μοι πρὶν καὶ σὺ δυσάμμορε φίλταθ' ἑταῖρων,
 αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρόν παραδείπνον ἐβηκας
 αἶψα καὶ ὁππότε σπέρχοιαι τ' ἀχαιοὶ
 φρῶσιν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πρυδάκρυον ἄρηα.
 νῦν δὲ σὺ μὲν κείσαι δεδαγμένους αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ.
 αἰμυλλον πόσιος καὶ ἐδιτύος ἐνδον ἐόντων
 σὴ ποθὴν μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι.
 ὅδ' εἴηνεν τὰ παρὸς ἀποφθιμένοιο πυθόμιν.
 ὅς πε νῦν φθίηφι τέρεν καταδάκρυον εἴβει.
 χήτει τοιῦδ' ὕος δ' ἀμοδ' ἀπ' ἐνὶ δῆμῳ
 εἵνεκα ῥιγεδανῆς ἐλένης φρῶσιν πολεμίζω.
 ἦ δ' ἄν' ὅς σ' σκύρω μοι ἐνιρέφεται φίλος ὕος.
 εἴ περ ἐτι ζῶς γε νεοπτόλεμος θεοειδής.
 πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἐώλπει
 οἷον ἐμὲ φθίσσεται ἀπ' ἄρκτος ἱπποπότοιο.
 αὐτὰρ ἐνὶ φροῖν' σέ δέ τε φθίηνδε νέεσθαι.
 ὥς ἂν μοι ῥὺν παῖδά θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ
 σκυρόθεν ἐξαγάγοις καὶ οἱ δείξειαι εἰ καὶ περ
 κτῆσιν ἐμὴν δ' ὁμῶς τε, καὶ ὕψιρε φέδ' μέγα δῶμα.
 ἦ δ' ἡ γὰρ πηληϊάδ' ὀϊόμαι ἢ κατὰ πάμπαν
 τεθνάμεν, ἢ περ τυτθὸν ἐτι ζώντ' ἀκροχῆσθαι.
 γήραϊ τε συγερῶ· καὶ ἐμὴν ποτιδέρμενον αἰεὶ,
 λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθοιτο.
 ὦς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ σενάχοντο γέροντες.
 μνησάμενοι τὰ ἔκτος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον
 μυρομένους

μυρομένους δ' ἄρα τὺς γε ἰδὼν ἐλέησε κρονίων·
 αἶψα δ' ἀθηναίην ἔπειτ' ἐπιδέοντα προσήυδα·
 τέκνον ἐμὸν δὴ πάμπαν ἀποίχαι ἀνδρὸς ἑῷος·
 ὅ νύ τοι ὑπὲρ τι πάχυν μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' ἀχιλλεύς·
 κείνος δ' ἔπεπρόκειτο νεῶν ὀρθοκραιρῶν·
 ἦσαι ὁδυρόμενος ἔταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι·
 οἴχονται μετὰ δειπνόν· ὁ δ' αἰμυλὸς καὶ ἀπάστος·
 αἴψ' ἴθι οἰνέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 σάξον ἐνὶ σήθειν ἵνα μήμιν λιμὸς ἵκηται.
 Σὺ δ' εἰπὼν ἄνωγε πάρος με μαῖαν ἀθήνην·
 ἢ δ' ἄρ' περ εἰ κ' ἔα τανυπέρυγι λιγυφώνῳ·
 ἔρανος ἐκ κατέπαλτο δι' αἰθέρος· αὐτὰρ ἄχαιοι
 αὐτίκα θωρήοντο κατὰ στρατόν· ἢ δ' ἀχιλλεὺς
 νέκταρ ἐνὶ σήθει καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 σάξ' ἵνα μήμιν λιμὸς ἀτρπῆς γένηθ' ἵκηται.
 αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐριθιενέος πυκινὸν δῶ
 ᾗχετο· τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων·
 ὥς δ' ὅτε ταρφῆαι νιφάδες Διὸς ἐκποτιέονται
 ψυχραὶ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος λορέας,
 ὥς τότε ταρφῆαὶ κόρυθες λαμπρὸν γανόωσαι
 νηῶν ἐκδορέοντο· καὶ ἀπὸ δὲς ὁ μὲν ἀλδραται·
 θώρηκές τε κραταιοὶ γυῖοι, καὶ μέλινα δ' ὕρα·
 αἶγλη δ' ἔρανον ἵκε· γέλασε δὲ πᾶσα περιχθών,
 χαλκὸς ὑπὸ στροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
 ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι, κορύβευτο δ' ἴος ἀχιλλεύς·
 τὸ καὶ δόγταν λυγρὰ καὶ πύλας πέλε· τῷ δὲ οἱ ὄψε
 λαμπρότην ὥσεί τε πυρὸς σέλας· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 δυν' ἄχος ἀτλητὸν· ὁ δ' ἄρα βρωσὶ μενεαίνων,
 δύσετο δῶρα θεῶ· τὰ οἱ ἦρατος καὶ μετὰ χῶ·
 κνημίδα δ' ἄρ' ἔπειτ' ἄρ' ἔπειτ' ἄρ' ἔπειτ' ἔθηκε

ΟΜΗΡΟΥ

καλὰς ἀργυρέοισιν ἐπισφηρίοις ἀραρήσας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδωκεν·
 ἄμφρ' δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
 εἴλετο· τὸ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἦν τε μήνισ·
 ὥς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναῦτησι φανεῖη
 καομένοιο πυρός· ἦ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι
 σταμῶ ἐν οἷο πόλῳ, τὺς δ' ἔκ' ἐθέλοντας ἄελλαι
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλον ἀπάνευθε φέρουσιν,
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
 καλῷ δαιδαλέῳ· περὶ δὲ ρυφάλας αἶψα,
 κρατὶ θέτο βριαρὴν· ἥ δ' ἄσπερ ὥς ἀπὲλαμπερ,
 ἵππερις ρυφάλας· περισφόντο δ' ἔθγραι
 χρύσει· ἃς ἦφαιτος ἱερὸν ἄμφρ' ἑκαμῆας·
 περὶ δὲ οἱ αὐτὸς ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,
 εἰ οἱ ἐφάρμοσσε, καὶ ἐν χεῖροισιν ἄγλαα δῶρα.
 τῷ δ' ἦν τε πῆρα γένετ' ἄσπερ δὲ ποιμένα λαῶν·
 ἐκ δ' ἄρα σύριγγος παρῳϊον ἐπάσαστ' ἔγχος,
 βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· ἦ μὲν δ' οὐκ ἄλλος Ἀχαιῶν
 πάλλειν· ἀλλ' ἄμιν οἷος ἐπίστατο Πηλεὺς Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίνην, πῶ παρ' ἰφίλῳ τὰ με χεῖρων
 Πηλὶν ἐκ κορυφῆς φόνον ἔμμεται ἠρώεσιν·
 ἵππευ δ' αὐτομέδων τε, καὶ ἄλκιμος ἀμφιέποντες,
 ζυγνυσαν· ἄμφρ' δὲ κακὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινῶς,
 γαμφιῶν ἔβαλον· κατὰ δ' ἠνία τείναν ὀπίσσω,
 κολλητὴν ποτὶ δῖφρον· ὃ δ' ἄρα μάστρα φαινήν
 χειρὶ λαβὼν ἀραρήεν, ἐφ' ἵπποισιν ἀνόρυσεν·
 αὐτομέδων· ὃ πῖθεν δὲ κορυαῖός τις βῆ Ἀχιλλεύς,
 ταύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτωρ ὑπρίων·
 σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο παρὰ δὲ ἴσσο
 ξάνθετε

ξάνθε τε, καὶ βαλῖε, πλεκλυτὰ τέκνα ποδάρκης,
 ἄλλως δὲ φράζεο σαωσέμεν ἡνιοχῆας.
 αἶψ' ἰδναῶν δὲ ὄμιλιν, ἐπεί χ' ἔωμεν πλεῖμοιο.
 μὴ δ' ὥς πρόποκλον λίπετ' αὐτοὶ τεθνηῶτα.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν, προσέφη πόδας αἰόλος Ἴππος
 ξάνθος· ἄραρ δ' ἡμυσε κερύχῃ τι, πᾶσα δὲ χεῖρ,
 ζεύκτης ἐξέριπύσσα παρὰ ζυγὸν ὕδαο ἴκτεν.
 αὐδῆεντα δ' ἐθήκε θεὰ λυκώλενος ἦρη.
 καὶ λῖνσ' ἐτι νῦν γε σαώσομαι ὄβριμ' ἀχιλλεύ.
 ἀμείτοι ἦμαρ ἐγγύθεν δαΐδριον, ὃ δέ τι ἡμεῖς
 αἵτιοι. ἀμὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
 ὃ δέ γ' ἦ μετέρη βραδυτῆτι γε, πωχελῆτε,
 φῶες ἀπ' ἁμοῖν παρόκλυσ τούχ' ἔλονται.
 ἀμὰ θεῶν ἄριστος, ὃν ἡνέκομος τέκε λιτὴ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ ἔκτορι κῆδος ἔδωκε.
 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοῇ ζεφύροιο θέοιμεν,
 ἦν πρὶ ἐλαφροτάτην φάσ' ἐμμεναι ἀλλὰ σοι αὐτῷ
 μόρσι μὸν ἔστι, θεῶ τε, καὶ ἀνέρι ἴφι δαμῆναι.
 ὧς ἄρα φωνήσαντος ἐριννύες ἔχεθον αὐδῆν.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκύς ἀχιλλεύς,
 ξάνθε· τί μοι θάνατον μαντεύεαι; ὃ δέ τι σε χεῖρ
 αὐτῷ τοι οἶδα καὶ αὐτός, ὅμοι μόρος ἐκθάδ' ὀλέσθαι,
 νόσφι φίλῃ πατρός, καὶ μητέρος· ἀμὰ καὶ ἐμης,
 ὃ λήξω πρὶν φῶας ἄλῃν ἐλάσαι πολεῖμοιο.
 ἦ ῥά· καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας Ἴππος

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Υ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Δ Ἰὸς ἐπιβέβαντος κατέρχονται βοηθῆσοντες οὐ
θεοὶ πάντες· τοῖς μὲν ἔλυσιν ἦρα, καὶ Ἀθηνᾶ,
καὶ Ποσειδῶν καὶ Ἡρακλῆος καὶ Ἑρμῆς τοῖς δὲ πρῶσιν Ἀ-
φροδίτῃ καὶ Ἀπόλλων, ἔτι δὲ καὶ Ἄρτεμις, καὶ Λητοῖ-
ᾶρης τε, καὶ σκῆμανδρος· ἀνείαν δὲ ἀντιστάντα Ἀχιλ-
λεὺς σῶζει ἀπόλλων νεφέλῃ καλυψάσ· Ἀχιλλεὺς δὲ ἄλλους
τε ἀναιρεῖ, καὶ πολὺ δῶρον ἔν πριάμῃ παῖδα· ἔκτωρ
δὲ ἀντιστὰς αὐτῷ φάσκει ἀπόλλωνος σῶσαντος αὐτὸν·
τὸς δὲ ἄλλους Ἀχιλλεὺς, ἐπὶ πλὴν πόλιν φεύγοντας κα-
τήκειν.

ΙΛΙΑΔΟΣ Υ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Υ μακρόρων ἔρις ὤρτο· φέρε δ' ἐπὶ κέρτος Ἀχαιοῖς·

Σ οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιοι
θωρήσκοντο·

ὦ ἀμφὶ σὲ πηλὸς ἦν μέχης ἀνδ-
ρῆται Ἀχαιοί·

βῶδ' δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρω-
σμήνῃ δίοιο.

Ζεὺς δὲ θεῖμιστ' ἐέλυσε θεὸς ἀγορήνδ' ἐχέειναι,
κράτος ἅπ' ὑλ' ἔμποιον πολυπύχον· ἦ δ' αἶρα πάντα
φοιτήσασα ἐέλυσε Διὸς πρὸς δῶμα νείεσθαι·
ἔτε τις οὖν ποταμῶν ἀπέην νόσφ' ὠκεανοῖο,
ἔτ' ἄρα νυμφῶν ταῖτ' ἄλσεια καλὰ νέμοντα·
καὶ πηγάς

καὶ πηγάς ποταμῶν καὶ πείσεα ποίνεντα·
ἐλθόντες δ' ὅς δ' ὤμα διὸς νεφεληγερέταο·
ζεῆς αἰθέρησιν ἐφίζανον· ὥς δ' ἴ' παρὶ
ἡραϊστος ποίησεν ἰδύησι πρὸ κτεάων·
ὥς οἱ μὲν διὸς ἐνδον ἀγχιγέρατ'· ὃ δ' ἐνοσίχθων
νηκύνθησε θεῶς· αἶψ' ἐξ ἀλὸς ἦλθε μετ' αὐτῆς·
ἴζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι διὸς δ' ἐξείρετο βελὴν·

Τ ἴπ' αὖ ἄρ' ἡγεῖρανε θεὸς ἀγορήνδ' ἐκθέλασθαι
ἢ τί πρὶ τρώων καὶ ἀχαιῶν μῆμιριζας,
τῶν γὰρ ναῦ ἀγχιπὰ μάχη πόλεμός τε δέδνε·

Τ ὃν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
ἔγνωσ' ἐνοσίχθων ἐμὴν ἐν στήθεσι βελὴν,
ὣν ἐνέκθ' ἐκείνην· μέλυσ' μοι ὀλλόμενοι πρῶ·
αἶψ' ἦτοι καὶ ἐγὼ λυγρὴν πύχην ἔλυσμι ποιοῖο
ἦλθους ἐνθ' ὁρώων φρένα τέρφομαι· οἱ δέ μ' ἄλλοι,
ἔρχεσθ' ὄφρ' αἰνέκησθε μετὰ βῶας καὶ ἀχαιῶν
ἀμροτέροισι δ' ἄρ' ἡγεῖσθ' ὅπῃ νόος ὅστιν ἐκείνου·
εἰ γὰρ ἀχιλλεύς οἷός ἐστι τρώεσσι μάχεσθαι,
ὃ δὲ μίνωα θεῖξεναι ποδῶκεα πηλείωνα·
καὶ δὲ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποπρομείσπον ὄρωντες
ναῦ δ' ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἐταῖρον χέεται αἰνῶς·
δεῖδω μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ·

Ως ἔφατο κρονίδης πόλεμον δ' αἰλίαν ἐγχεῖν·
βάν δ' ἴ' μοιαι πόλεμόν δὲ θεοὶ δίχα θυμὸν ἔχοντες
ἦρ' ἡ μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ παλλὰς ἀθήνῃ·
ἡ δὲ προσείδων γαίης ἡγεῖσθ' ἐριύνῃς
ἔρμεας· ὅς ἐνὶ φρεσὶ παυκαλίμῃσι κέκασα·
ἡραϊστος δ' ἅμα τοῖσι κίε σθένει βλεμεαίων
χωλεύων· ὑπὸ δὲ κνήμαι ῥῶοντο ἄραια·
ὅς δὲ βῶας ἄρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἄμ' αὐτῶ·

ΟΜΗΡΟΥ

φοῖβος ἀνερσεύμενος, ἡδ' ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 λιπώ τε, ξάνθος τε, φιλομειδής τ' ἀφροδίτη·
 εἰως μὲν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
 τίως ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, δ' αὖτις ἀχιλλεύς
 ἐξεφάνη· δῆρ' οὖν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
 βῶας δὲ βόμος αἰνὸς ὑπῆλυθε γῆα ἔκτισον,
 δαδιδότας, ὃ θ' ὄρωντο ποδῶκεα πηλείωνα
 πούχεσι λαμπόμενον βροτολοιγῶ ἴσον ἄρηι·
 αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν·
 ὦρτο δ' ἔρις κρατρεῖα λαοαυδὸς· αὖτις δ' ἀθήνη
 εἶπε· ὅτε μὲν παρὰ τὰδρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός,
 ἄλλοτ' ἐπακτῶν ἐριδύπων μακρὸν αὐτεῖ·
 αὖτις δ' ἄρης ἐτέρωθεν, ἐρεμνὴ λαίλαπι ἴσος
 ὄξυ, κατ' ἀκροτάτης πόλιος πρῶται κελεύων·
 ἄλλο τε παρ' σιμόεντι θεὸν ἐπὶ καλλιπολὼνῃ
 ὥς τῆς ἀμφοτέρης μάχεσθ' θεοὶ ὀφραύοντες,
 σύμβαλον· ἐν δ' αὐτοῖς ἐριδὰ ρήγνυτο βαρεῖαν·
 δεινὸν δ' ἐβρόντισε πατήρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε
 ὑψόθεν· αὐτὰρ ἐν βθε ποσειδάων ἐτίναξε
 γαῖαν ἀπρησίην, ὀρέων τ' αἰπεινὰ κέρηνα·
 πάντες δ' ἐσειόντο πόδες πλυπιδάμην ἰδῆς·
 καὶ κορυφαί· πρῶων τε πόλις, καὶ νῆες ἀχαιῶν·
 εἰδῆσιν δ' ὑπένβθεν ἄναξ ἐτέρων αἰδονόος·
 δέσας δ', ἐκ θρόνου ἄλλο καὶ ἰάχε μή δι' ὑπέρθε
 γαῖαν ἀναρρήξειε, ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 οἰκία δὲ θνιτοῖσι, καὶ ἀθανάτοισι φανεῖη·
 σμερδαλέ' ἀνρῶντα τά τε συγέεσι θεοὶ πρ·
 ῥῶος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν, ἐριδι ξανιδόντων·
 ἦτοι μὲν γὰρ ἔναντα ποσειδάωνος ἄνακτος,
 ἵστατ' ἀπόλλων φοῖβος ἐχων ἰὰ πηδόντα·

αὐτὰ

αὐτὰ δ' ἐνυαλίῳ θεῷ γλαυκῶπις Ἀθήνῃ.
 ἦρ' ἂν τέ σ' χρυσηλάχθος κελεύειν,
 ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κρησινήτη ἑχέτοιο.
 αἰτοῖ δ' ἂν τέ σ' σῶκος ἐριννίος ἑρμῆς.
 αὐτὰ δ' ἄρ' ἠραῖστοιο μέγας πταμόδ' βαθυδίτῃ
 ὃν ξάνθον κελύεσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ σκῆμανδροον.
 ὧς οἱ μὲν θεοὶ, ἅντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς·
 ἔκτορος ἅντα μάλιστα λιπαίετο δαῶνι δ' ἔμιλον
 πριαμίδεω· τὸ γὰρ ῥα μάλιστα γέ θυμὸς ἀνώγει
 αἵματος ἄσαι ἄρ' ἢ ταλαύρινον πολέμισιν.
 αἰνεῖαν δ' ἰοῦς λαοαυόος ὤρσεν ἀπόλλων·
 ἀντία πηλείωνος· ἐνῆκε δὲ οἱ μένος ἦν.
 ἦέ μιν δὲ πριάμοιο λυγρῶνι εἶσατο φωνήν·
 τῷ μιν εἰσάμενος, προσέφη δῖος ὕδρ' ἀπόλλων·
 αἰνεία φῶν βασιφόρε· πῶ τοι ἀπειλὰ,
 ἄς, φῶν βασιλεύσιν ὑπέχειο οἶνοποτάζων.
 πηλείδω Ἀχιλλεύς, ἐναντίβιον πολέμιζεν.
 ὅν δ' αὖτ' αἰνείας ἀπαμβόδμενος, προσέειπε·
 πριαμίδη· τί με ταῦτα, κῆρ' ἔκ' ἐθέλοντα κελεύεις,
 ἀντία πηλείωνος ὑπὲρ θυμῷ μάχεσθαι.
 ὃ μὲν γὰρ δὴ πρῶτα πρῶτος ἄντ' Ἀχιλλεύς
 εἴσομαι· αἶψ' ἦδη με κῆρ' ἄλλοτε δαρὶ φόβησεν.
 ἐξ ἴδης ὅτε βυσὶν ἐπὶ λυθὲν ἡμετέρῃσιν.
 πέρσε δὲ λυρνησὶν κῆρ' ἐπὶ δάσων· αὐτὰρ ἐμὲ ζῆς
 εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαίφρατε γυναι.
 ἦν ἐδάμην ὑπὸ χροῖν' Ἀχιλλεύς κῆρ' Ἀθήνης
 ἢ οἱ πρόθεν ἴσσε τίθει φάος εἶδ' ἐκέλευεν,
 ἔχει κελκείω, λέλεσσ' κῆρ' ἔωσ' ἐκέρπει.
 τῷ δ' ἐκ' Ἀχιλλεύς ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι.
 αἰεὶ γὰρ πάρος, εἰς γέ θεῶν ὅς τοι γὰρ ἀμύνει.

ΟΜΗΡΟΥ

καὶ δ' ἄλλως τῶν ἰθὺς βέλους πέτεται ὃ δ' ἀπολήγει,
 πρὶν χρόος ἀνδρομένοιο διελθῆμεν· εἰ δὲ θεὸς πρ
 ἴσον τείνειεν πολέμῳ τέλος, ὅμμε μάλα ῥῆτα
 νικῆσει· ὃ δ' εἰ παρχάλλεος οὐχίται εἶναι·
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ διὸς ὕδ' ἀπόλλων·
 ἦ ῥως ἀμὰ γέ κ' οὐ θεοῖς ἀντιγνέτησιν
 οὐχέο· κ' οὐδ' σε φασὶ διὸς κούρης ἀρροδίτης
 ἐκ γελᾶσαι· κείνος δὲ χρεῖνος ἐκ θεῶν ὄν·
 ἢ μὲν γὰρ διὸς ἐσθ' ἦ δ' ἐξ ἀλίοιο γέροντος·
 οἷον ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτρεῖα μηδ' ἐσέ πάμπαν
 λυγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποροπέτω κ' οὐδ' ὄφρ'·
Ως εἰπὼν ἐμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ·
 ὃ δ' ἔλαθ' ἀχίσσας παῖς λυκώλενον ἦρην·
 ἀντί' αὖ πηλείωνος ἰὼν ἀνὰ ὕλα μὲν ἀνδρῶν·
 ἦ δ' ἄμυθ' ἑλέσασα θεὸς, μετὰ μῦθον εἰπε·
Φράζεσθον δ' ἡσφῶϊ ποσειδάων κ' οὐδ' ἀθήνη
 ἐνφρεσὶν ὕμετέρησιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
 ἀνείσας ὃ δ' ἐβη κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ·
 ἀντί' αὖ πηλείωνος ἀνῆκε δὲ φοῖβος ἀπόλλων·
 οἷον ἄγε θ' ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτροπῶμεν ὁπίσσω
 αὐτόθεν· ἥ τις ἐπείτα κ' οὐδ' ἡμεῶν ἀχιλῆϊ
 παρσάη· δοίη δὲ κράτος μέγα· μηδέ τι θυμῷ
 δουέσθω· ἵνα εἰδῇ ὅμιν φιλέεσιν ἄριστοι
 ἀθανάτων· οἳ δ' αὖτ' ἀνεμώλοισι τὸ πάρος πρ
 ῥωσὶν ἀμαύουσιν πόλεμον κ' οὐδ' ἠιοτῆτα·
 πάντες δ' ὃν ἡλύμποιο κ' ἐτήλομεν ἀντιδῶντες
 τῆς δὲ μάχης ἵνα μή τι μετὰ πρῶται πάθῃσι
 σήμρον· ὕπερον αὖτε τὰ πείσεται ἀνὰ οἰαῖσιν
 γυρομένῳ ἐπένησε λίγῳ ὅτε μιν τέκε μήτηρ·

εἰδ' ἄχιλῆος ὅτε ταῦτα θεῶν ἐκ παύσεται ὁμῆης,
 δέσσειτ' ἐπειθ' ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
 ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φάμεσθαι ἐκάρηϊς.
Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα προσδάων ἐπὶ σίχθων·
 ἦρῃ μὴ χαλέπαινε πάρεκ νόον· ὅδ' ἐτί σε χρῆ·
 ἔκ' αἶψ' ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεὸς ἔριδι ξαντάσσαι·
 ἡμῖασι τῆς ἄλλης ἐπεὶ πλεονέστεροι ἡμῖν· Νοῦθε
 αἶψ' ἡμῖν μὲν ἔπειτα καθεζώμεθα κινόντες,
 ἐκ πάντων ἐς σκοπιῆν· πόλεμος δ' ἀνδρῶν μελήσει·
 εἰδὲν ἄριστ' ἀρχῶσι μάχης, ἢ φοῖβος ἀπὸλλων,
 ἢ ἄχιλῆος ἰχῶσι καὶ ἔκ' εἰώσι μάχεσθαι,
 αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτοῖσι, νεῆκος ὁρεῖται
 φυλόπιδος· μάλα δ' ὥς διακρινθέντας οἶω,
 αἶψ' ἡμῖν ἔλυσκόνδε θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων,
 ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκῃ ἴφι δαμέντας·
Ως ἄρα φωνήσας ἠγήσατο κυανοχάρτης
 τεῖχος ἐς ἀμρύχυτον ἠρακλῆος δαίσιον
 ὑψιλόον· τὸ δ' αὖτε πρῶτον καὶ παλαιὰς ἀθήνη
 ποίον· ὅρρα τὸ κῆτος ὑπὲρ προφυγῶν ἀλέοιτο,
 ὅππότε μιν σάυατο ἀπ' ἠϊόγος πεδίονδε·
 ἐνθα ποσειδάων κατ' ἀρ' ἔζετο καὶ θεοὶ ἄλλοι·
 ἀμφοῖν δ' ἀρ' ἀρήκτον νεφέλην ὥμοισιν ἔσαντο·
 οἳ δ' ἐτέρωσε καθεῖζον ἐπ' ὄρυσσι καλλικολώνης·
 ἀμφοῖν δ' αἶψ' ἐφ' ἑκατέρωθεν ἀρῆα πολίπορθον·
 ὥς οἱ μὲν ἑκατέρωθεν καθεῖκτο μητιέωντες
 βυλάς· ὃρ' ἔμιναι δὲ δυσμηγέος πολέμοιο,
 ὥκνεον ἀμρότῃσιν· ἔκ' δ' ἡμῖνος ὕψι κέλευε·
 τῶν δ' ἀπαν ἐπλήθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ
 ἀνδρῶν ἡδ' ἵππων· κάρκικρε δὲ γαῖα πόδεσσιν,
 ὄρνυμένων ἀμυδῖς· δύο δ' ἀνέρες ἔειχ' ἄριστοι

ΟΜΗΡΟΥ

θε μέσον ἀμροτέρω σιώτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
 ἀνείας τ' ἀχισιάδης καὶ δῖος ἀχιλλεύς·
 ἀνείας δὲ πρῶτος ἀπλήσας ἐβεβήκη,
 νουάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀπίδα θῦριν,
 πρόσθεν ἔχε σέρνοιο· τίνασε δὲ χάλκεον ἔγχος
 πηλείδης δ' ἐτέρωθεν ἐκαστίον ὦρτο λέων ὥς
 σὶν τῆς, ὃν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμνάσιν
 ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀτίζων·
 ἔρχεται· αἰὲς ὅτε κέν τις ὀρνιθῶν αἰζῶν,
 δαρὶ βάλλῃ, ἐάλῃ τε χανῶν περὶ τ' ἀφρὸς ὀδόντας·
 γίγνεται· ἐν δὲ τε οἱ κραδίη ἐνὶ ἀλκιμον ἦτορ·
 ἔρῃ δὲ πλουράς τε καὶ ἰχία ἀμρωτέρωθεν
 μασιέται· ἐδ' αὖτ' ἐπορεύετο μάχεσθαι.
 γλαυκιῶν δ' ἰθὺς φέρεται μένει ἢν τινα πέφνη,
 ἀνδρῶν ἢ αὐτὸς φθίεται πρῶτ' ἐν ὀμίλῳ·
 ὥς ἀχιλῆϊ ὥρῳε μένος καὶ θυμὸς ἀτῆν' ὥρ
 ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος ἀνείαο·
 οἱ δ' ὅτε δὴ χερσὶν ἦσαν ἐπ' ἀμύλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότ' εἰς προσέειπε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς·
Λ νεία· τί σὺ τόσσοι ὀμίλῳ πολλὸν ἐπελθὼν·
 ἔστις ἢ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μάχεσθαι ἀνώγῃ·
 ἐλπόμενον βῶτας ἀνάξειν ἰ ποδάρμοισιν
 τιμῆς τῆς πριάμῃ· ἀτὰρ εἴ κεν ἐμ' ἐξεναρίξῃς·
 ἔτοι τοῦτον ἐκείν' γε πρίαμος γέρας ἐν χερσὶ θήσῃ·
 εἰσὶ γάρ οἱ πᾶσι δὲ δ' ἐμπεδος ἔδ' ἀεσίφρων·
 ἢ νύ τι τοι βῶτας τέμενος τάμον ἐξοχὸν ἄλλων·
 κελὸν φυταλῆς καὶ ὀρνίθης ὄφρα νέμῃαι
 αἰκνὴν ἐμὲ κτείνῃς· χαλεπῶς δὲ σ' ἔολπα τὸ ρέξεν
 ἦ δὴ μὲν σέ γε φιμῇ καὶ ἄλλο τε δαρὶ φόβησά·
 ἢ ἢ μέμνη· ὅτε πέρ σε βοῶν ἀπο μῦνον ἐόντα·

σὺν αὖ κατ' ἰδαιῶν ὀρέων ταχέεσσιν ποδῶσι
 κερπαλίμως· ὅτε δ' ὅτι μετέροπαλίζεο φάγων·
 ἔνθεν δ' ὅς λυρνηαδὸν ὑπέκρυψε· αὐτὰρ ἐγὼ πλὺς,
 πέρσα μεθορμηθεὶς σιωπῇ κῆρ δ' ἰὶ πατρὶ·
 ληϊάδῃ δὲ γαυαῖκῃς ἐλούθρον ἤμαρ ἀπύρρῃς,
 ἦγον· ἀτάρ σε ζῆα ἔρυσσάτο καὶ θεοὶ ἄλλοι·
 αἴψ' ὅ νῦν σ' ἐρύεσθαι ὀϊόμαι ὥς ἐν θυμῷ
 βάλλεαι· αἴψ' ὅ γ' ὠγῶνα χορήσαντα κελεύω,
 ὅς πληθύνῃεναι, μὴ δ' ἀντίος ἴσας ἔμειο,
 πρὶν τι κερκὸν παθέειν· ῥέχθ' ἐν δέ τε νήπιος ἐγὼ
 ὅν δ' αὐτ' ἀνείδω ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
 πηλείδῃ· μὴ δ' ἡμ' ἐπέειπε νηπύτιον ὥς·
 ἔλπεο δεῖδίξεσθαι· ἐπεὶ σάρα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἡ λυὸν κέρτομιάς ἡ δ' αἰσούλα μυθήσασθαι·
 ἴδμεν δ' αἰγυλῶν γενεὴν ἴδμεν δὲ τοκῆας
 πρόκλυτ' ἀκύνοντες ἑπεὰ θνητῶν ἀνθρώπων·
 ὅφρ' ἴδ' ὅτ' ἄρ' πω σὺ ἐμὸς ἴδης ὅτ' αὐτ' ἄρ' ἐγὼ σὺς·
 φασί σε μὲν πηλεΐος ἀμύμονος οὐγονον εἶναι·
 μητρὸς δ' ἐκ θετίδος καλλιπλοκῆς μάλοσύνδης
 αὐτὰρ ἐγὼν ὅς μεγαλήτορος ἀχίσαο
 οὐχομαι ἐκ γεγάμεν μήτηρ δέ μοι ἔς' ἀφροδίτην·
 τῶν δ' ἡ νῦν ἑτέρω γέ φίλον παῖδα κλαύσονται
 σήμρον· ὅ γάρ φημ' ἐπέειπε νηπυτίοισιν·
 ὣς δὲ διακριθὲν τε μάχης ἐξαπονείεσθαι·
 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι ὅφρ' αὖ εἰδῆς
 ἡ μετέρην γενεὴν πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγέτα ζῆα·
 κτίζε δὲ δαρδανίην ἐπεὶ ὅτ' ἴλιος ἱρὴ,
 ἐν πεδίῳ πεπόλιστο πόλις μβῶπων ἀνθρώπων·
 αἴψ' ἴδ' ὅτ' ὕπωρεϊας ὤκεον πολυπιδάκην ἴδης

ΟΜΗΡΟΥ

δ' ἄρ' ἄνδρος αὖ τέκεθ' ἦδ' ἐριχθόνιον βασιλῆα.
 ὅς δ' ἠ' ἀργεῖατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων.
 τὸ δ' ἐριχθόνιον ἵπποι ἔλκος κῆρα βυκολέοντο
 θῆλειαι πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀπαλῆσι.
 τάλων καὶ βορέης ἠράατο βοσκομενάων.
 ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχάρτη.
 αἰ δ' ὕποκυσάμεναι ἔτεκον δυσκαίδεκα πώλῃς.
 αἰ δ' ὅτε κῶν σκιρτῶεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρῃαν,
 ἄκρον ἐπ' ἀνθρίων κερπὸν θέον, ὅδ' ἐκτέκλῳ.
 αἰ δ' ὅτε δ' ἠ' σκιρτῶεν ἐπ' οὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 ἄκρον ἐπὶ ριγμίνος ἀλὸς πολιοῖο θέεσκον.
 πρῶτα δ' ἐριχθόνιος τέκετο πρῶτασιν ἄνακτα.
 φῶδ' δ' αὖ φρεῖς παῖδες ἀμύμονος ἐξεγένοντο.
 ἕλλος τ' ἀσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος γανυμήδης.
 ὅς δ' ἠ' κῆλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων.
 ὃν καὶ ἀνιρέψαντο θεοὶ δι' ἰοῖνοχοῦσιν
 κῆλλεος εἴνεκα οἷο' ἵν' ἀθανάτοισι μετήν.
 ἕλλος δ' αὖ τέκεθ' ἦδ' ἀμύμονα λαομέδοντα.
 λαομέδων δ' ἄρα τιθωνὸν τέκετο πρίαμόν τε
 λάμπον τε κλυτίονθ' ἱκετόνα τ' ὄζον ἄρῃος.
 ἀσάρακος δ' ἐκτέκλῳ δ' ἄρ' ἀγίσην τέκε παῖδα.
 αὐτὰρ ἐμ' ἀγίστης πρίαμος δ' ἐτεχ' ἑκτορα δι' οὖ.
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος αὐχομαι εἶναι.
 ζῆλα δ' ὅπως πῶ ἀνδραίων ὀρέλλει τε μινύθει τε.
 ὅπως κεν ἐθέλῃσιν· δ' γὰρ κέρτις ἀπάντων.
 αἰ γὰρ μιν κέτι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὥς.
 εἰσάτ' ἐν μέσῃ ὕσμίνῃ διοτῆτος.
 εἴσι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεια μυθήσασθαι
 πολλὰ μάλα· ὅδ' αὖ νηῦς ἐκέρων ζυγος ἀχθος ἄροιστο.
 σρεπὴ δ' ἐλῶν ὅτ' ἐβροτῶν πολέες δ' ἐνὶ μύθοι.

ΠΑΝΤΟΙΟΙ ΕΠΕΩΝ ΔΕ ΠΟΛΥΣ ΝΟΜΟΣ ΕΝΘΑ ΚΑΙ ΕΝΘΑ·
 ΟΠΟΙΟΝ Κ' ΕΠΗΘΑ ΕΠΟΣ ΤΟΙΟΝ Κ' ΕΠΑΚΥΣΑΙΣ·
 ΑΙΔΑ ΤΙ Η ΕΡΙΔΑΣ ΚΑΙ ΝΕΙΚΕΑ ΝΩΙΝ ΑΝΑΓΗ
 ΝΕΙΚΕΪΝ ΑΙΜΗΛΟΙΣΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΩΣ ΤΕ ΖΑΝΑΙΚΕΣ,
 ΑΙ ΤΕ ΧΟΛΩΣΑΜΕΝΑΙ ΕΡΙΔΟΣ ΠΕΡΙ ΘΥΜΟΒΟΡΟΙΟ
 ΣΗΚΩΣ' ΑΙΜΗΛΗΣΙ ΜΕΣΗΝ ΔΕ ΑΓΧΑΝ ΪΨΑΙ·
 ΠΟΛΛ' ΕΤΙ ΑΤΕ ΚΑΙ ΪΝΙ· ΧΟΛΟΣ ΔΕ ΤΕ ΚΑΙ ΤΑ ΚΕΛΑΝΕ·
 ΑΛΗΚΗΣ Δ' ΪΜ' ΕΠΕΑΙΝ ΑΠΟΧΕΨΕΣ ΜΕΜΑΩΤΑ·
 ΠΡΙΝ ΧΑΛΚΩ ΜΑΧΙΣΑΘΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ· ΑΙΔ' ΑΝΘΑΝΘ
 ΖΗΣΟΜΕΘ' ΑΙΜΗΛΩΝ ΧΑΛΚΗΡΕΣΙΝ ΕΧΕΪΗΣΙΝ·
 Ϊ ΡΑ' ΚΑΙ ΪΝ ΔΕΙΝΩ ΣΑΚΕΙ ΗΛΑΣΕ ΧΑΛΚΕΟΝ ΕΙΧΟΣ
 ΣΜΕΡΔΑΛΕΟΝ ΜΕΓΑ Δ' ΑΜΦΙ ΣΑΚΟΣ ΜΥΝΕ ΔΥΡΟΣ ΑΙΩΝΗ
 ΠΗΛΕΪΔΗΣ ΔΕ ΣΑΚΟΣ ΜΩΝ ΑΠΟ ΕΟ ΧΕΙΡΙ ΠΑΧΕΪΗ·
 ΕΧΕΤΟ ΤΑΡΒΗΣΑΣ· ΦΑΤΟ ΓΑΡ ΔΟΛΙΧΟΣΚΙΟΝ ΕΙΧΟΣ·
 ΡΗΘΑ Δ' ΕΛΑΥΣΕΘΑΙ ΜΕΓΑΛΗΤΟΡΟΣ ΑΝΕΪΑΟ·
 ΣΗΠΙΟΣ ΪΔ' ΕΝΘΗΣΕ ΚΑΤΑ ΦΡΕΝΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΘΥΜΟΝ·
 ΩΣ Ϊ ΡΗΙΔΙ' ΕΤΙ ΘΕΩΝ ΕΡΙΚΥΔΕΑ ΔΩΡΑ,
 ΑΝΔΡΑΣΙ ΓΕ ΘΝΗΤΟΪΣΙ ΔΑΜΗΜΕΝΑΙ ΪΔ' ΪΠΟΕΪΚΕΙΝ·
 Ϊ ΔΕ Τ' ΑΝΕΪΑΟ ΔΑΪΦΡΟΝΟΣ ΔΒΡΙΜΟΝ ΕΙΧΟΣ
 ΡΗΞΕ ΣΑΚΟΣ· ΧΡΥΣΟΣ ΤΩΡ ΕΡΥΚΕΝΕ ΔΩΡΑ ΘΕΟΪΟ·
 ΑΙΔΑ Δ' ΪΩ ΜΩΝ ΕΛΑΝΕ ΔΙΑ ΠΥΧΑΣ· ΑΕ' Δ' ΑΡ' ΕΤΙ ΡΕΪΣ
 ΪΣΑΝ· ΕΠΙ ΠΕΝΤΕ ΠΥΧΑΣ ΗΛΑΣΕ ΚΥΛΛΟΠΟΔΙΩΝ·
 ΤΑΣ Δ' ΪΩ ΧΑΛΚΕΪΑΣ· ΔΥΟ Δ' ΕΝΔΟΘΙ ΚΑΛΙΤΕΡΟΙΟ·
 ΠΩ ΔΕ ΜΙΑΝ ΧΡΥΣΗΝ· ΤΗ Ρ' ΕΧΕΤΟ ΧΑΛΚΕΟΝ ΕΙΧΟΣ·
 ΔΑΥΤΕΡΟΣ ΑΥΤ' ΑΧΙΛΛΕΪ ΠΡΟΪΓ ΔΟΛΙΧΟΣΚΙΟΝ ΕΙΧΟΣ·
 ΚΑΙ ΒΑΛΕΝ ΑΝΕΪΑΟ ΚΑΤ' ΑΣΠΙΔΑ ΠΑΝΤΟΣΕ ΪΣΗΝ,
 ΑΝΤΥΖ' ΪΠΟ ΠΡΩΤΗΝ Ϊ ΛΕΠΙΟΤΑΤΟΣ ΘΕΕ ΧΑΛΚΟΣ·
 ΛΕΠΙΟΤΑΤΗ Δ' ΕΠΕΪΝ ΡΙΝΟΣ ΒΟΟΣ· Ϊ ΔΕ ΔΙΑ ΠΡΟ
 ΠΗΛΙΩΣ ΗΪΞΕ ΜΕΛΙ' ΗΛΑΚΕ Δ' ΑΣΠΙΔ' ΪΠ' ΑΥΤΗΣ·
 ΑΝΕΪΑΣ Δ' ΕΑΛΗ ΚΑΙ ΑΠΟ ΪΘΕΝ ΑΣΠΙΔ' ΑΝΕΧΕ

Ο ΜΗΡΟΥ

δίδασκε· ἐχέει δ' ἄρ' ὑπὲρ νῶτα ἐπὶ γαλήνῃ
 ἔστη· ἐμὴν δ' ἀμφοτέρωθεν ἔλεγε κύκλῳ·
 ἀσπίδος ἀμριβρότης· δ' ἄλυνάμενος δόρυ μακρόν,
 ἔστη· καὶ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι
 ταρβήσας· οἱ δ' ἄχι πάγῃ βέλος· αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρυσεν ἐρυαῖμενος ξίφος ὀξὺ,
 σμυδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χρυσάδιον λάβε χειρὶ
 ἀνείδασ' μέγα ἔργον· ὃ δ' ἔδύο γ' ἄνδρες φέροιεν·
 οἳ οἱ νῦν βροτοῖ εἰσ'· ὃ δὲ μιν ῥέειά παλλε καὶ οἷος,
 ἐνθα κεν ἀνείδασ' ἰδὼν ἐπ' αὐτὸν βαλε πέφω·
 ἢ κόρυθ' ἢ σάκος, τ' οἱ ἦρκεσε λυγρὸν ὀλεθρον·
 ὃν δέ κε πηλείδης χερσὶν ἄορι θυμὸν ἀπηνύρα,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε ποσειδάων ἐκασίχθων·
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον εἶπεν,
 ὦ πόποι· ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος ἀνείαο·
 ὅς τ' ἄχα πηλείωνι δαμῆς, αἰδὸς δὲ κῆτεισι
 πρὸς θόμῳ μύθοισιν ἀπόλλωνος ἐκείτοιο
 νήπιος· ὃ δέ τι οἱ χραίσμῃσι λυγρὸν ὀλεθρον·
 ἀμὰ τίη νῦν ἔτος ἀναέτιος ἄλγεα πάχει·
 μάτ' ἐνέκ' ἀμορβίων ἀχέων· κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
 δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοῖς ὕρανὸν οὐρανὸν ἔχουσιν·
 ἀμ' ἄγε θ' ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀνίσταμεν
 μὴ πως καὶ κρονίδης κεχολώσεται, αἶψα δ' ἀχιλλεύς
 τὸν δὲ κῆτα κτείνῃ· μόρσιμον δέ οἱ ἔσ' ἀλῆα θάει·
 ὅφρα μὴ ἄσπερ μὸς γενεὴ καὶ ἄφρατος ὄληται·
 δαρδάνη· ὃν κρονίδης πρὶ πάντων φίλατο παῖδων·
 οἱ ἔθεν ἐξεγέροντο γαστρὸν τεθνητῶν·
 ἦ δὲ γὰρ πριάμης γενεὴν ἢ χθιρὴ κρονίων·
 νῦν δὲ δὴ ἀνείαο βίη φῶεαιν ἀνδρῶν·
 καὶ παῖδες παῖδων τοῖσιν μετόπισθε γένωνται·
 Τὸν δ'

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 ἐννοσίγαι' αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆσι νόησον
 αἰνεῖαν· ἢ κέν μιν ἐρύκεαι, ἢ κεν εἰάσῃς.
 Πηλεΐδῃ ἄχιλῆϊ δαμήμεναι ἐσθλὸν ἔδντα·
 ἦτοι καὶ γὰρ νῶϊ πολέεσσ' ὠμόσκαμεν ὄρηκας·
 πᾶσι μεθ' ἀθανάτοισιν ἐγὼ καὶ παλλὰς Ἀθήνη.
 μή ποτ' ἐπὶ βῶϊσιν ἀλεξέμεν κακὸν ἤμαρ·
 μὴ δ' ὅπόταν προῖη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δαΐτα
 δμομένη· δάωσι δ' ὄρητοὶ ἔδδ' ἀχαιῶν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκυσσ' ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 βῆρ' ἱμῖν ἄντε μάχην καὶ ἄνδ' κλονόν ἐχειάων·
 ἴξε δ' ὅθ' αἰνεῖας ἠδ' ὀκλυτὸς ἦεν ἄχιλλεύς·
 αὐτίκα τῷ καὶ ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἄχαια
 Πηλεΐδῃ ἄχιλῆϊ· ὃ δὲ μελίην δυχάλκον
 ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος αἰνεῖας·
 καὶ τῶν καὶ προπάρειθε ποδῶν ἄχιλλῆος ἔθηκεν·
 αἰνεῖαν δ' ἐπέσεν ἀπὸ χθοῖος ὑψόσ' αἰέρας·
 πολλὰς δὲ στήχας ἡρώων πολλὰς δὲ καὶ ἱππῶν
 αἰνεῖας ὑπὲρ ἅλτο θεῶν ἀπὸ χειρὸς ὀρέσας·
 ἴξε δ' ἐπ' ἐχάτιον πολυαῖκος πολέμοιο·
 ἔνθα δὲ καυκῶνδ' πόλεμον μεταθωρήκοντο·
 τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλτε ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πτερδέντα προσήυδα·
 Αἰνεῖα· τίς σ' ὥδε θεῶν ἀέκῃτι κελεύει
 ἀντί' ἄχιλλῆος πολέμιζεν ἠδὲ μάχεσθαι·
 ὅς σε αἶμα κρείων καὶ φίλτρος ἀθανάτοισιν·
 ἐμὴν ἄνωγῃσαι· ὅτε κεν συμβλήσῃαι αὐτῷ,
 μὴ καὶ ὑπὲρ μῆραν δόμον αἶδος εἰσαφίηται·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἄχιλλεύς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσθη·
 θαρσύνσας δ' ἦπ' ἔτα μετὰ πρῶτοισι μάχεσθαι·

ΟΜΗΡΟΥ

ὃ μὲν γὰρ τις σ' ἄλλος ἀχαιῶν ἐξενάριξεν·
 ὦς εἰπὼν λίπεν αὐτὸν ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα·
 αἶψα δ' ἐπειτ' ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκιδάσ' ἀχαιῶν
 θεωοισίνην· ὃ δ' ἔπειτα μέγ' ἐξίδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 ὁ χθίσας δ' αἶρα εἶπε πρὸς δὴ μεγαλήτορα θυμὸν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τὸ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμεα·
 ἔχως μὲν τὸ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὸς· ὃ δέ τι φῶτα
 λαύαω τῷ ἐφείκει κατὰ κτάνηρας ἰδρυμένων·
 ἦ ῥὰ καὶ ἀνείδασ φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἦεν· ἀτὰρ μιν ἔφην μάτ' αὐτὸς ἀχιτεύαται·
 ἐρρέτω, ὃ οἱ θυμὸς ἐμοῦ ἔτι περικυβάναι
 ἔαται· ὃς καὶ νῦν φύγεν' ἄσμενος ἐκ θανάτοιο.
 αἶψ' ἄγε δὴ δαναοῖσι φιλοπτόλεμοισι κελεύσας,
 τῶν ἄλλων βῶων πρηνέσσομαι ἀντίος ἐλθὼν·
 ἦ καὶ ἐπὶ στήθεσ' ἄλτο· κέλασε δὲ φωτὶ ἐκείνῳ.
 μὴ κέτι νῦν βῶων ἐκείν' ἔσσετε δῖοι ἀχαιοί·
 αἶψ' ἄγε, ἀντ' ἀνδρὸς ἵτω· μεμάτω δὲ μάχεσθαι,
 ἄργαλέον δέ μοι ἔσσι καὶ ἰφθίμῳ πρὸ ἰοῖτι,
 τοαῦς δ' ἀνθρώπων ἐφείπην καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
 ὃ δέ κ' ἄρης ὃς πρὸς θεὸς ἄμβροτος ὃ δέ κ' ἀθήνη·
 ῥῆσις δ' ὕσμίνης ἐφείποι σῶμα καὶ πονέουτο.
 αἶψ' ὅσσον ἔγωγε δαῖμα χερσὶν τε ποσσὶν τε
 καὶ σθένει, ὃ μ' ἔτι φημι μεθυσέμεν ὃ δ' ἠβαιὸν·
 αἶψά μ' ἄλλα σιχὸς εἴμι διαμπερές· ὃ δέ τιν' οἶω
 βῶων χαίρησεν ὃς τις χερδὸν ἔχους ἔλθῃ.
 ὦς φάτ' ἐποφύων βῶεσι δὲ φαίδιμος ἐκτωρ·
 κέκλεθ' ὁμοκλήσας· φάτο δ' ἵμεναι ἀντ' ἀχιλῆος·
 βῶες ὑπέρθυ μοι μὴ δειδίτε πηλείωνα·
 καί κεν ἐγὼν ἐπέεσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην·
 ἔχ' εἴ' δ' ἄργαλέον· ἐπεὶ πολυφέρτεροί εἰσιν·
 ὃ δ' ἀχιλῆος

ὅδ' Ἀχιλλεύς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει·
 εἰμὲν γὰρ μὴν τελέειν· ὅ δ' ἐκὼν μεσσηνὺν κολυγῆ·
 τὸ δ' ἐγὼ ἀντίος εἵμι· καὶ εἴ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν·
 εἴ πυρὶ χεῖρας ἔοικε μένος δ' ἄεθλων σιδήρῳ.
 Ωἷς φάτ' ἐποτρύνων· οἳ δ' ἀντίοι ἔχ' ἄειρον
 βῶβ' ὅσων δ' ἄμυδις μίχθη μένος· ὦρτο δ' αὖτ' ἑ
 καὶ ὅτ' ἄρ' ἐκτορα εἶπε παραστὰς Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἔκτορ μιν κίετι πάμπαν Ἀχιλλεῖ προμάχιζε·
 αἰὲν κατὰ πληθαῖ τε καὶ ἐν φλοίσβοιο δέδεξεο·
 μή πως σ' ἢ βάλῃ ἢ ἐχέδον ἄορι τύφῃ.
 Ωἷς ἔφραθ'· ἔκτορ δ' αὖτις ἐδύσατο ἑλαμὸν ἀνδρῶν
 ταρβήσας ὅτ' ἄκυσσε θεῶν ὅπ' αὖ φωνήσαντος·
 ἐν δ' Ἀχιλλεῖ βῶεαι θόρε φρεσὶν εἰ μένος Ἀλκῆν
 σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἔλεν Ἰφιδίωνα
 ἑσθλὸν ὄφρα τείδην πολέων ἡγήτορα λαῶν·
 ὃν νύμφη τέκε νηῖς ὄφρα τῇσι πόλι πόρθῳ,
 τμῶλῳ ὑπὸ νιφθέντι· ὕδης ἐν πτόνι δῆμῳ·
 ἦν ῥ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔχ' εἰ δῖος Ἀχιλλεύς,
 μέσσην κε κεφαλὴν ἢ δ' ἀνδρίχα πάσα κιάσθῃ·
 δύνῃσιν δὲ πεισῶν ὅδ' ἐπέξαστο δῖος Ἀχιλλεύς·
 κείσσαι ὄφρα τείδῃ· πάντων ἐκπαρότ' αὖτ' ἀνδρῶν·
 ἐνθα δέ τοι θάνατος· ἐνὲ δέ τοι ἐς ἐπὶ λίμνῃ
 γυγῶν· ὅθι τοι τέμενος παρῶιον ὄειν·
 ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι· καὶ ἔρμῳ δινέοντι.
 Ωἷς φάτ' ἐπαυχόμενος· ἦν δ' ἐσθλὸς ὅσ' αὖ κελευσε
 ἦν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπ' αἰώροισι διατέοντο·
 πρώτη ἐν ὕσμίνῃ· ὃ δ' ἐπ' αὐτῷ δημολέοντα
 ἑσθλὸν Ἀλεξήτηρα μάχης ἀντήτορος ἦν·
 νύξεν κατὰ πρόταρον κειμένης διὰ χαλκοπαρήν·
 ὃ δ' ἄρα χαλκήν κούρην ἔχεθεν ἄλλὰ δὲ αὐτῆς

Ο ΜΗΡΟΥ

αἰχμήϊ μένη ῥῆξ' ὀσέον· ἐν κέφαλος δέ·
 ἐν δὸν ἄπασ πεπάλαντο, δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα·
 ὁ ποδάρκοντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων αἵανοντα
 πρόθεν ἐδὶν φεύγοντα, μεταρρενον ὕτασε δρυϊ·
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἶψα καὶ ἥρυγεν ὥς ὅτε ταῦρος
 ἥρυγεν ἐλκιδόλος ἐλκιδόνιον ἀμρὶ ἄνακτα·
 κέρων ἐλκιδόντων γάνυται δέ τε τοῖς ἐνοσίχθων·
 ὦς ἄρα κῆν γ' ἐρύγοντα λί' ὅσ' αὖ θυμὸς ἀνὴν ὦρ
 αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δρυϊ μετ' ἀντίθεον πολυδωρον·
 πριαμὴ δ' ἴδ' ὅτι πατήρ εἰσσε μάχεσθαι,
 ὕνεκ' οἱ μετὰ πᾶσι νεώτατος ἔσκε γόνοιο·
 καὶ οἱ φίλτατος ἔσκε πόδεσσι δὲ πάντας ἐνέκ'·
 δὴ γὰρ τε γηπιέησι πρῶν δρετὼν ἀναφαιών·
 θαῦε δ' αὖ προμάχων· εἴωσι φίλον ὤλεσε θυμὸν·
 κῆν βάλε μέλινον ἀκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 νῶτα παραΐσαντος ὅθι ζωστήρος ὁ χῆρ'·
 χρῦσσαι σάκεα χον· καὶ δὲ πλοῖος ἦν τε το θώρηξ·
 ἀντικρὺ δὲ δέχε παρ' ὀμφραλὸν ἔχειος αἰχμῆ·
 γνύξ δ' ἐριπ' οἰμώξας· νεφέλη δέ μιν ἀμρεκλύφει
 κυανέη· προτὶ οἱ δ' ἐλαβ' ἐν τρεῖς χρυσὶ λιαθεῖς·
 ἔκτωρ δ' ὥς ἐνόησε κασιγνήτον πολυδωρον·
 ἐν τερα χρυσὶν ἔχοντα διαζόμενον ποτὶ γαῖαν,
 καὶ ῥα οἱ ὀρθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς· ὁ δ' ἄρ' ἔτ' ἔταπ'·
 δρηδὸν ἐκθε σρωφάσθ' ἀν' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλλεύς·
 ὁ δ' ἐν δόρυ κραδῶν φλογὶ ἱκέλος· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 ὥς εἶδ' ὥς ἀνέπαλτο καὶ αὖ χόμμος ἔπος ἦν δα·
 ἐγγὺς ἀνὴρ ὅς ἐμὸν γε μάλισ' ἐπεμάσκατο θυμὸν·
 ὅς μοι ἐταῖρον ἐπεφνε τετιμένον· ὁ δ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἀμύλω πῶσι μιν ἀνὰ πτολίμοιο γέφυρας·
 ἦ καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνειεν ἔκτορα δῖον·
 αἶαν

ἄσων ἰδ' ὡς κε θάσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι·
 Τὸν δ' ὕταρβήσας προσέειπε κορυθαίολος ἑκτορ·
 πηλείδην μὴ δὴ μ' ἐπέαυ' ἱε γηπύτιον ὦς·
 ἔλπεο δειδίξασθαι· ἐπεὶ σάρα οἶδα καὶ αὐτὸς
 ἦ μὲν κρτομίδα· ἦ δ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
 οἶδα δ' ὅτι σὺ μὲν ἐσθλός· ἐγὼ δὲ σέβειν πολὺ χείρω·
 αἴ μ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐγγύεσσιν αἴτται·
 αἴ κε σε χερσὶν ἴδω πρὶν ἢ ὦν ἀπὸ θυμὸν ἐλωμεν·
 δαρὶ βαλὼν· ἐπεὶ καὶ ἐμὸν βέλους ὀξὺ παρόειν·
 ἦ ῥά κ' ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ· καὶ ῥ' ἀθήνη
 πρὸς ἄχιλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο·
 ἦ καὶ μάλα φύξασα· ῥο δ' ἀφ' ἱκεῖ ἐκτορα χθρὸν·
 αὐτὰρ δὲ προπαρόει ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ ἄχιλλεύς
 ἐμμεμαῶς ἐπόρυσσε κατακτάμεναι μινεαίων·
 σμρδαλέα ἰάχων· ῥν δ' ἐξήρπαξεν ἀπόλλων
 ῥῆα μάλ' ὥς τε θεὸς ἐκάλυψε δ' ἀρ' ἠέρι πολλῷ·
 ῥῆς μὲν ἔπειτ' ἐπόρυσσε πρῶτος δῖος ἄχιλλεύς
 ἔχει χαλκῷ ῥῆς δ' ἠέρα τυφε βαθείαν·
 αἴ μ' ὅτε δὴ ῥο τέταρτον ἐπέλυτο δαίμονι ἴσος·
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεια πῆρόντα προσήυδα·
 ἐξ αὐτῶν ἐφυγὼς θάνατον κύον· ἦ τέ τοι ἄλχι
 ἔλθε κακόν· ναῦ δ' αὖτ' ἐρύσαστο φοῖβος ἀπόλλων
 ὧ μέλλεις εὖ χεῖσθαι ἰὼν ὅς δ' ὕπον ἀκόντων·
 ἦ θήν σ' ἐξανύωγε καὶ ὕπερον ἀντιβολήσας,
 εἴ περ τις καὶ ἐμοὶ γε θεῶν ἐπιτάρροθος εἴη·
 ναῦ δ' ἄλλος βῶων ἐπιέσομαι ὅν κε κίχέω·
 ὦς εἰπὼν θυόπ' ὕτα κατ' αὐχένα μίανον ἀκοντι·
 ἦριπε δὲ προπαρόει ποδῶν· ὁ δὲ ἔν μιν ἔαυτε·
 δὴ μὲν χον δὲ διλητορίδην ἠὲν τε μέγαν τε
 καγγόιν δαρὶ βαλὼν ἠρύκε· ῥν μὲν ἔπειτα

ΟΜΗΡΟΥ

ἄταλ' ὡν ξίφει μάλα ἔξάνυτο θυμὸν.
 αὐτὰρ ὁ λαογόνον καὶ δάρδανον ἤε βίαντος,
 ἄμρῳ ἐφορμηθεὶς ἐξ ἱππων ὥσε χαμάζε·
 ἦν δὲ δ' ἐπὶ βαλὼν· ἦν δὲ χερσὶν ἀοριτύφασ·
 πρῶτα δ' ἀλαστορίδην ὁ μὲν ἀντί' ὅς ἤλυθε γένων
 εἴπως αὖ περίδοιτο λαβὼν, καὶ ζῶν ἀφείη·
 μὴ δὲ κατακτείνεεν, ὁμιλίην ἐλείσας
 νῦπιος· ὃ δὲ τὴν ἥδ' ὁ, ὃ πείσεσθαι ἐμελλεν·
 ὃ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν ὃδ' ἀγανόφρων,
 ἀμὰ μάλ' ἐμμεμαῶς ὁ μὲν, ὃ πέτο χεῖρεσι γένων
 εἰς μένος λίαιεθ'· ὁ δὲ φασγάνῳ ἔτα κ' ὃ ἦπαρ·
 ὃ δὲ οἱ ἦπαρ ὀλοῖεν· αὐτὰρ μέλαν αἵμα κ' ὃ αὐτῷ,
 κὼλον ἀέπλησε· ἦν δὲ σκότος ὅτε κ' ἔλυνε
 θυμὸν δαυόμενον· ὁ δὲ μέλιον ἔτα παρασὰς
 δ' ἐπὶ κ' ὃ· εἴθαρ δὲ δ' ὅς ἦτορ ἦλθ' ἐτέρωιο
 αἰχμὴ χαλκείη· ὃ δ' ἀγήνορος ἦν ὃ χεῖλον
 μέσσην κ' ἐκ κεφαλῇ ξίφει ἦλασε κωπῆντι·
 πάντ' ὃ περ βράνθη ξίφος αἵματι· ἦν δὲ κ' ὃ αὖ
 ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταῖη·
 δ' ἐπὶ κ' ὃ ἔπ' ὃ ἵνα τε ξωέχουσι τένοισι
 ἀγκῶνος, τῇ ἦν γε φίλης διὰ χερσὶν ἔπ' ὃ
 αἰχμὴ χαλκείη οἱ δὲ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεὶς
 πρῶτ' ὀρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐτὸν θέτας,
 τῇ δὲ αὐτῇ μήλικι κ' ὃ βάλ' ἐμμελὸς αὐτῷ
 σπονδυλίων ἐκπαλθ' ὃ δ' ἐπὶ χθονὶ κ' ὃ ταυροειδῷ·
 αὐτὰρ ὁ β' ὃ ἵνα μετ' ἀμύμονα πείρω ἦν
 εἰς μόνον· ὃς ἐκ θρήνης ἐριβώλακος εἰληλῆσθ·
 ἦν βάλ' ἐμμελὸς ἀκοντι, πᾶν δ' ἐκ νηδύϊ χαλκῷ
 ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὃ δ' ἀρήϊσθον θράποντα·
 αἶψ' ἱππὺς σφάξαντα, μετάρρενον ὃ εἴδ' ὃ δ' ὃ
 γυῖ·

θυξ'· ἀπὸ δ' ἄρματος ὥς· κυκλήθησαν δὲ οἱ ἱπποί·
 ὥς δ' ἀναμαίματι βαθεῖ' ἄγκυα θεσπιδὰς πυρ
 ἄρεος ἐζαλέοιο βαθεῖα δὲ καί τε ὕλη·
 πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυθάζει,
 ὥς ὅγε πάντη δαῶν σὺν ἑχέδαιμονι ἴσος·
 κτήνομένους ἐφείπων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα·
 ὥς δ' ὅτε τις ζώῃη βόας ἄρσενος ἀρυμετώπης·
 ῥιβέμεναι κρὶ λυκὸν εὐπροχάλῳ ἐν ἄλῳ·
 ῥίμφαι τε ἀέπ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόλ' ἐριμυκῶν·
 ὥς ὕπ' ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχος ἱπποί
 σείβον ὁμῶς νέκυνάς τε· καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' αἵων
 σέρθεν ἀπὰς πεπάλαντο, καὶ ἀντιγὰρ ἀπὸ δίφρον,
 ὥς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὁπλέων ραδάμιγγος ἐβαλλον·
 αἵ τ' ἀπ' ἐπιπλώων· ὁ δὲ ἴετο κῦδος ὀρέσσει,
 πηλείδης· λυθρῷ δ' ἐπαλάυνετο χεῖρας ἀκπύς·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Φ. ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

τὸν πρῶτον εἰς δύο διακρεθέντων μέρη, τὸν μὲν
 εἰς πύλιν, τὸν δὲ εἰς τὴν σκεῦμανδρον, ἀχιλ-
 λῆς διώκει· καὶ δευτέρῳ βιβλίῳ ζωγρεῖ εἰς ποιεὴν κα-
 ῥόκλη· αὐτὸς δὲ λυκόμενα τὴν πριάμην καὶ ἀστροπαῖον
 ἀναιρεῖ· ἐπειτα ἢ ποταμῷ πλημμυρῦντος κινδυνεύον-
 τα αὐτὸν σώζει ἡρακλῆς· ἐμπρήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ
 πεδίον· μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀμύλην·
 ἀχιλλεὺς ἢ ἀπόλλων εἴργει ἀνήμεροι ὁμοιωθεὶς κὶ φού-
 ρων ἐξαπατᾷ, ἕως οἱ θοῶτες διασώζονται εἰς πύλιν·

FF iiij

ΙΛΙΑΔΟΣ Φ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΔΙΑΣ.

Φι' μόθος ἀνιδάο παρ' ἠϊόνας ποταμοῖο.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πόροι ἔξον εὐρρεῖος
ποταμοῖο

ξάνθου δινήεντος· ὃν ἀθάνατος τέε
κετο ζεύς,

ἐνθα διατμήξας τὴς μὲν πεδίο-
ονδε διώκει

πρὸς πόλιν· ἥ πρ' οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο
ἡματι τῷ προτέρῳ ὅτε μάνετο φαίδιμος ἑκταρ·
τῇ ῥ' οἷ γε προχέοντο πεφυζότες· ἠέρα δ' ἦρῃ
τίτνα πρόθε βαθεῖαν ἐρυκέμην ἡμίσεός δέ
θε ποταμὸν εἰλῶντο βαθυῖον δρυροδίνην·
ἐν δ' ἔπесον μεγάλῃ πατάγῃ· βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα·
ὄχθαι δ' ἀμφὶ πρὶ μέγαλ' ὄαχον οἶδ' ἀλαλητῷ
ἐννεον ἐνθα καὶ ἐνθα· ἐλυσόμενοι κατὰ δίναν·
ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδ' ἠερέθονται
φαιγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀέματον πῦρ
ὄρμεον ἐξάφνης τὰ δὲ πῶλυσσι καὶ ὕδωρ·
ὥς ὑπ' ἀχιλλῆος ξάνθου βαθυδινήεντος
πλήτο ῥόος κελιάδων ἐπιμίξ· ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν·
αὐτὰρ δ' διογενῆς· δόρυ μὲν λίπεν αὐτὸς ἐπ' ὄχθαις
κεκλιμένον μυρίησιν· ὅ δ' ἐκθορε δαίμονι ἴσος
φάσγανον οἷον ἔχων· καὶ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα·
τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ σῆνος ὤρνυτ' αἰετὴς,
ἄορι θεινομένων· ἐρυθαίνετο δ' αἶματι ὕδωρ.
ὥς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγαμήτεος ἰχθύος ἄλλοι
φάνοντο

φεύγοντες τιμπαῖσι μυχὸς λιμένος ἀόρμυ
 διηδιότῳ, μάλα γάρ τε κτεοδίεθ' ὃν κελάρησι.
 ὡς ποταμὸς ποταμῷ κτεοδίεθ' ὅτε ῥέεθρα
 πῶλον ὑπὸ κρημνῶς· ὃ δ' ἐπεὶ κέ με χείρας ἀνέρω
 ζῶνς ἐκ ποταμῷ δυνάμει λείξατο κέρως.
 ποινήν παρὸ κλοιο μεροσιτιάδαο θανόντος.
 τὸς ἐξῆγε θύραζε τεθιπότασ' ἢ ὅτε νεβρῶς.
 δῆσε δ' ὀπίσσω χείρας εὐτμήτοισι ἱμάσι·
 τὸς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ ἑρεπῶσι χιτῶσι.
 δῶκε δ' ἐταίροισιν κτεοδίεθ' κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ ὁ, ἄλ' ἐπόρυσσε κτεοκτάμενος μενεαίνων.
 ἐνθ' ἤεπ' ἀμείβοιο σιωπῇ τετο δαρδανίδαο
 ἐκ ποταμῷ φεύγοντι λυκάονι, ἦν ῥά ποτ' αὐτὸς
 ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλώης ὃν ἐθέλοντα
 ἐννύχιος προμολῶν· ὃ δ' ἐρινεὸν ὀξεί' ἡλαλήω
 τάμνε νέος ὀρπηκῶς, ὃν ἄρματος ἀντυγῶς ἦεν.
 τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κτεοδίεθ' ἡλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
 κτεοδίεθ' ὅτε μὲν μιν λῆμνον εὐκτιμένην ἐπέρισε
 νηυσὶν ἄγων· αὐτὰρ ἦος ἰήσονος ὦνον ἔδωκε.
 κτεοδίεθ' ὅτε ξεινὸς μιν ἐλύσατο· πολλά δέ δῶκεν
 ἑμβριος ἠετίων· πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην.
 ἐνθεν ὕπεκ προφυγὼν, πατρώιον ἔκετο δῶμα.
 ἐνδεκῶς δ' ἡμῶς θυμὸς ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
 ἐλθὼν ἐκ λῆμνοιο· δυνάμει δέ μιν αὖτις,
 χρυσὸν Ἀχιλλεύς θεὸς ἔμβαλεν, ὃς μιν ἐμέλλε
 πέμψειν εἰς Ἀἴδαο, κτεοδίεθ' ὅτε ἐθέλοντα νέεσθαι.
 ἦν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 γυμνὸν ἄτ' ἐρύσθης τε κτεοδίεθ' ὅτε ἔχεν ἔχως.
 ἐνθα τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμάδι βάλε, τέρε' ἔδωκε
 φεύγοντ' ἐκ ποταμῷ, καμάτος δ' ὑπὸ γυναικὶ δάμνα,

ΟΜΗΡΟΥ

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δὴν μεγαλήτορα θυμὸν·
 ὦ πόποι ἦ μέγα θάυμα καὶ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμε·
 ἦ μάλα δὴ βῶδ' μεγαλήτορ δ' ὅς π' ἐπεφρον,
 αὐτὶς ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντος·
 οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε φυγῶν ὑπονηλὲς ἦμαρ·
 λῆμνον δ' ἠγαθέην πεπρημένον· ὅδ' μιν ἔχεν
 πόντος ἄλδ' πολὺς δ' ὀπλὲς αἰκοντάς ἐρύκει·
 αἷ' ἄγε δὴ καὶ δὴρὸς ἀκωνῆς ἡμετέροιο
 γούσεται· ὅφρα ἰδῶμαι ἐνὶ φρεσὶν ἠδὲ δαείω·
 ἦ ἄρ' ὁ μῶς καὶ κῆθεν ἐλεύσεται ἡμῖν ἐρύξει
 γῆ φυσίζοος· ἦτε κατὰ κρατῆρόν π' ἐρύκει,
 ὡς ὥρμαινε μένων· ὅδ' οἱ χερδὸν ἦλθε τεθιπῶς·
 γένων ἀφαιδά μεμαῶς· πέρι δ' ἦθελε θυμῷ
 ἐκφυγεῖν θάνατον τε καὶ κῆρ καὶ κῆρα μέλαιναν·
 ἦτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέχεθε δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἔτάμνω μεμαῶς· ὅδ' ὑπέδραμε καὶ βόλε γένων
 κῦψας· ἐχέει δ' ἄρ' ὑπὲρ νῶτος· ἐνὶ γαστρὶ
 ἔστι ἰεμένη χροὸς ἀμμεναι ἀνδρομέοιο·
 αὐτὰρ ὁ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἑλὼν ἐλίαιετο γένων·
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔχος ἀκαχμένον· ὅδ' μεθίει·
 καὶ μιν λιανόμοις ἔπειτα πηρόεντα προσηύδα·
 γυνὴ μάε σ' Ἀχιλλεῦ σὺ δὲ μ' ἄδελο καὶ μ' ἐλήσων
 ἀντί τοι εἴ μ' ἱκέταο Διοτρεφὲς αἰδοίσιο·
 πὰρ γὰρ σοὶ πρῶτ' αἰσάμην διμητῆρος αἰτῆν·
 ἦματι τῷ ὅτε μ' εἶλθε ὑπὸ τιμῇ ἐν Ἀλφειῷ·
 καὶ μ' ἐπέκρασας ἀνδρὸς ἄγων πατρὸς τε φίλων τε,
 λῆμνον δ' ἠγαθέην, ἐκ τῶν βοίων δέ τοι ἦλπον·
 ναῦ δὲ λύμην τοῖς ῥῆμα πορῶν· ἠὲ δέ μοι δῆν
 ἦδ' οὐδ' οὐδ' ἐχέει, ὅτ' ὅδ' ἴλιον εἰληλυσθα
 πολλὰ παθὼν ναῦ αὖ με τέως ἐν χερσὶν ἔθηκε

μοῖρ' ὀλοή· μέλλω γὰρ ἀπέχθαι δὴ πατρὶ·
 ὅς με σοὶ αὐτὶς ἔδωκε μινωβάδιον δέ με μήτηρ,
 γένετο λαοβοή· θυγάτηρ ἄλταο γέροντος·
 ἄλταω δ' ὅς κελύεσσι φιλοπῶλε μοισιν ἀνάσσει·
 πηδῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἔχων, ὑπὸ σατυρίῳ ἐντι·
 τὸ δ' ἔχει θυγάτηρ πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
 τῆς δὲ δούω γένεσθαι, σὺ δ' ἄμρω δειροτομήσῃς,
 ἥτοι τὴν πρώτῃσι μετὰ πρυλέσσι δαμάσῃς
 ἀντίθεον πολυδωρον ἔπει βάλλεις ὅξείῃ δαυρὶ
 ναῦ δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κεκὼν ἔσσεται· ὃ γὰρ οἶω
 σὰς χεῖρας φάσθαι, ἔπει δ' ἐπέλασσε γέ δαίμων·
 ἄλλο δὲ τοι ἔρεω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν
 μή με κτεῖν ἔπει ὃ χ' ὁμογάτριος ἑκτορὸς εἰμι,
 ὅς τοι ἑταῖρον ἔπερνεν ὀνήα τε κρατὶ δόν τε·
 ὦς ἄρα μιν πρίαμοιο, προσνύδα φάδιμος ἦος,
 λιαόμοιος ἐπέειπεν ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκυσσε·
 νῆπι· μή μοι ἄποινα πιραύσειο μή δ' ἀγόρευε
 πρὶν μὲν γὰρ πάρος κλον ἐπιπλεῖν μόρσιμον ἦμαρ,
 τόρρα τέ μοι περιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτρον ἦεν,
 τρώων· καὶ πολλὰς ζῶντας ἔλον ἢ δ' ἐπέρασσε·
 ναῦ δ' ἔκ' ἔσθ' ὅς τις θάνατον φύγῃ ὃν κε θόος γε
 ἰλὶς προπάρειθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλλῃσι
 συμπάντων τρώων πέρι δ' αὖ πρίαμοιο γέ παίδων·
 αἷμα φίλος θάνε καὶ σὺ, τίη ὀλοφύρεαι αὐτὰς·
 κτεῖθαι καὶ πάρος κλος, ὃ πρὸ σέο πολλὸν ἀμείνων·
 ἔχ' ὁράσῃς ὅς καὶ γὰρ κελός τε μέγας τε,
 παρὸς δ' εἰμ' ἀγαθὸς θεὰ δέ μ' ἐγένετο μήτηρ,
 αἶψ' ἐπὶ τοι καί μοι θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή
 ἔσσεται, ἢ ἢ ὡς ἢ δέ λη ἢ μέσον ἦμαρ,
 ὃ πρὸ τέ τις καὶ ἐμείο ἄρισ ἐν θυμὸν ἔληται·

ΟΜΗΡΟΥ

ἢ ὅ γε δὴ ῥ' βαλὼν, ἢ ἀπὸ νηρῶν οἷσ'.

ὣς φάτο· τὸ δ' αὖτ' ἐλὺτο γένατα καὶ φίλον ἦτορ·
 ἔχθος μὲν ῥ' ἀφείκεν· ὃ δ' ἔειπε χεῖρε πετάσσας
 ἀμφοτέρωσ' ἀχιλλεύῃ δὲ ἔρυσσάκειος ξίφος ὄξυ·
 τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα, πᾶν δ' εἰσώ-
 δ' ἔξω φος ἀμφηιδε· ὃ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταβέης· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε' ὀδύε δὲ γαῖαν·
 τὸν δ' ἀχιλλεύς ποταμόνδε λαβὼν ποδὸς ἤκε φέρεσθαι
 καὶ οἱ ἐπαυχόμενος, ἔπειτα πῆρόν τ' ἀγρόρηνεν·
 ἔνταυθα νηὶ κείσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὤτειλῃς
 αἰμ' ἀπολιχμήσονται ὀκηδέεσσι· ὃ δ' εἰσε μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται· αἰὶα σκεῖμανδρος
 οἴσῃ δινύης, εἴσω ἄλδος ἀνρία κόλπῳ·
 θρωσέων τίς κατὰ νῆμα μέλαιναν φρεῖ χ' ὑπαίξει·
 ὃ χυτὸς ὅσκιε φάησι λυγέωνος ὄρεγτα διμὸν
 φθείρεσθ'· εἰσὸκεν ἄστυ κηχεῖομεν ἰλίε' ἱρῆς
 ὕμεις μὲν φάροντ' ἐγὼ δ' ὀπίθεν κβαίζων·
 ὃ δ' ὕμιν ποταμός περ ἀνροος ὄρυροδίνης
 ὄρεσθ'· ὃ δ' ἠ δὴ πολλὰ πολὺς ἱερὰν τε ταύρας·
 ζῶντας δ' ἐν δίνῃσι κθβεῖτε μώνυχας ἵππους·
 αἰὶα καὶ ὧς ὀλέεσθε κτηνὸν μόρον εἰσὸκε πάντ' ἐσθ'
 τί σε τε πατρόκλοιο φόνον· καὶ λοιγὸν ἀχαιῶν·
 ὃς ἐπὶ νηυσὶ θεῶσιν ἐπέφνετε νόσφιν ἐμεῖο.
 ὣς ἄρ' ἐφ' ἡ ποταμός δὲ χολώσατο κηρόβη μάλλον
 ὥρμηγεν δ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως παύσει πόνοιο
 δῖον ἀχιλλεῦα· βῶεαι δὲ λοιγὸν ἀλάλῃοι·
 τόφρα δὲ πηλέος ἕως ἔχων δολιχόσκιον ἔχθος·
 ἀπεροπαίῳ ἐπάλτο κατὰ κτώμεναι μινεαίνων
 ὑεῖ πηλεγόνοσ· τὸν δ' αἰεῖος ἀνρυρέεθρος
 γένατο καὶ περίβοια αἰεσα μεγάλῳ θυγατρῶν

πρεσβυτάτη γάρ ρα μήνη ποταμός βαθυδίνης,
 τῷ δ' Ἀχιλλεύς ἐπόρουσεν ὃ δ' ἀντίος ἐν ποταμοῖο
 ἔστη ἔχων δύο δῦρε μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
 ξάνθος· ἐπεὶ κεχόλωτο δαΐματα μένων αἰζηῶν·
 τὸς Ἀχιλλεύς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον ὕδ' ἐλέαιρεν·
 οἱ δ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν ἐπ' ἀνθρώποις ἰόντες,
 ὃν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 τίς πόθεν εἴς ἀνδρῶν, ὃ μὲν ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν,
 Δυσήνων δέ τε πάντας ἐμῷ μένει ἀντιώσω.
 Ἦν δ' αὖ πηλερόνος προσεφώνεε Φαίδιμος υἱός·
 Πηλεΐδη μεράθυμ' ἐτὶν γενεὴν ἐρεΐνης·
 εἴ μ' ἐκ παμονίης ἐριβόλῃσι πλοῦθ' ἐύσης·
 παῖονας ἀνδράσ' ἄγων δολιχεχέας· ἦ δὲ μοι νῦν
 ἦνδ' ἐνδὲ κέ τι ὅτ' εἴς ἱλιον εἰλήλυθα·
 αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ ἀξίῃσ' ἀνρὺν ῥέοντος·
 ἀξίῃσ' ὅς κε ἄλλισον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησι·
 ὃς τέ κε πηλερόνα κλυτὸν ἔχει· ὃν δ' ἐμὲ φασὶ
 γένεσθαι νῦν αὖτε μαχώμεθα Φαίδιμ' Ἀχιλλεύ·
 Ως φάτ' ἀπγλήσας ὃ δ' ἀνέχετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 Πηλεΐδα μελίην· ὃ δ' ἄμαρτι δῦρασιν ἄμρις
 ἦρως ἀσπροπᾶος ἐπὶ περιδέξιος ἦεν·
 καὶ ῥ' ἐτέρῳ μὲν δὲρὶ σάκος βάλεν· ὕδ' ἐδὶα πρό
 ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκευε δῶρα θεοῖο·
 τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
 δεξιτῆρος· σὺ το δ' αἶμα κελευνφές· ἦ δ' ὕπερ αὐτῷ
 γαίῃ ἐνεπήρικτο· λικαιομένην χροὸς αἶσαι·
 δαῖτες αὐτ' Ἀχιλλεύς μελίην ἰδυπείωνα,
 ἀσπροπᾶν ἐφῆκε κατὰ κτάρμεναι μενεαίνων·
 καὶ τὸ μὲν ῥ' ἀράμαρτεν· ὃ δ' ὕφην βάλεν ὄχθην
 μενοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθους μέλινον ἔχον·

ΟΜΗΡΟΥ

Πηλεΐδης δ' ἄρ' ὅ γ' ἐρύσας ἀμεινον παρὰ μηρῶ
 ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμχῶς. ὁ δ' ἄρα μελίνην ἀχιλῆος
 ὅ δ' αὖτ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσας χεὶρὶ παχεΐῃ·
 ῥῖς μὲν μιν πελέμιξεν ἐρύσασθαι μεναιάνων·
 ῥῖς δὲ μεθῆκε βίη· ὃ δὲ τέταρτον ἤθελε θυμῷ
 ἄξει, ἐπιγνάμψας δόρυ μείλιον αἰακίδαο.
 αἰγὰ πρὶν ἀχιλῆα χερσὶν ἄορι θυμὸν ἀπηνύρα,
 γαστέρα γὰρ μὴ τυφε παρ' ὀμφαλὸν· ἐν δ' ἄρα πᾶσαι
 χαῖτο χαμαὶ χολαδάδω· ὅνδε σκότος θάπε κέλυφεν·
 ἀσμάλλοντ', ἀχιλῆα δ' ἄρ' ἐπὶ στήθεσιν ὀρύσσας·
 τούχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ σὺ χόμενος ἔπος ἦυδα·
 Κ εἴς' ὅτ' ὦ χαλεπὸν τοι ἐριθιγέος κρονίωνος
 πασὶν ἐρίζεσθαι ποταμοῖο περ ἐκγεγῶτα·
 φῆθ' αὖτ' ἰδὼ ποταμῷ γένος ἔμμεναι ἀνρὺ ῥέοντος·
 αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλην Διὸς αὐχομαι εἶναι·
 τί κτεμ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνδράων μυρμιδόνεσι,
 Πηλῶα αἰακίδαο· ὁ δ' ἄρ' αἰακὸς, ἐκ Διὸς ἦεν·
 τῷ κρείων μὲν ἔσθ' ἐκ ποταμῶν ἀλιμυριέντων·
 κρείων δ' αὖτε Διὸς γενεὴ ποταμοῖο τέτυκται·
 καὶ γὰρ σοὶ ποταμός γε μέγας πάρα, εἰ δ' αὖτ' αἰεὶ
 χραίσμεν· αἰγὰ ὅτ' ἐστ' ἰδὼ κρονίωνι μάχεσθαι·
 τῷ· ὅτε κρείων ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει·
 ὅ δ' ἐβαθυρρεΐται μέγα θένος ὠκεανόιο·
 ἐξ ὅτ' ὅτ' πάντ' ἐκ ποταμοῖο καὶ πᾶσα θάλασσα·
 καὶ πᾶσαι κρήναι καὶ φρεῖατα μακρὰ νάεσιν·
 αἰγὰ καὶ ὅς δ' ἐδοικε Διὸς μεγάλοιο κρυονόν·
 δεινὴν τε βροντὴν ὅτ' ὕρα νόθεν σμαραγῆση·
 ἢ ῥά· καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσαςτο χάλκεον ἔγχος·
 ὅν δ' ἐκταυρόθι λείπεν ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηνύρα
 μέμνον ἐν φάμασσι· δίδαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ·

τὸν μὲν ἄρ' ἐχέλευς τε καὶ ἰχθυόεσσι ἀμφεπένοντο
 δημόν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντό·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵέναι μετὰ παλαιοσὶ ἱποκορύσσας·
 οἳ ῥ' ἔτι πὰρ ποταμὸν περὶ βῆατο δινήεντα,
 ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
 χερσὶ ὑπὸ πηλείδῳ καὶ ἄορι ἐφ' ὁδὸν αἰνέοντα,
 ἐνθ' ἔλε θρῆσιν ἰοχόν τε μύδωνά τε ἀστυπυλόν τε
 μνηστῆρ' ἐπὶ θράσιν τε καὶ ἀντίον ἠδ' ὀφελίστην·
 καὶ νῦν ἔτι πλεονάσ κτάνε παλινάσ ὠκύς ἀχιλλεύς·
 εἰ μὴ χῶσσε μένος προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
 ἀνέρι εἰσάμενος βαθείης δ' ἐφθέγγετο δίνης·
 Ωῖ ἀχιλλεῦ πέρι μὲν κρατεῖς πέρι δ' αἰσούλα ῥέζεις
 ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνεσσι θεοὶ αὐτοῖ·
 εἴσοι βῶας ἐδῶκε κρόντος πάς πάντας ὀλέσσει·
 ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κῆτα μέγμερα ῥέζει·
 πλῆθει γὰρ δῆμοι νεκρῶν ἐρατεινὰ ῥέεθρα·
 ἠδέ τι πῆ δυνάμει προχέειν ῥέον εἰς ἄλλα δῖα
 σπινόμενος νεκύνεαι· σὺ δὲ κτείνεις ἀνδρῶν.
 οἷον ἄγε δὴ καὶ εἴσῃσιν ἄγῃ μ' ἐχέει ὄρχαμε λαῶν.
 Τὸν δ' ἀπαμβρόμενος προσέφη πόδας ὠκύς ἀχιλλεύς·
 εἴσαι ταῦτα σκέψασθαι διοτρεφέες ὡς σὺ κελεύεις·
 προῦδας δ' ἔπριν λήξω ὑπερβιάσας ἀναρίζων·
 πρὶν ἔλθαι κατὰ ἄστυ καὶ ἐκτορὶ περὶ θῆναι
 ἀντιβίην· ἢ κέν με δαμάσσειται ἢ κέν ἐγὼ τόν·
 Ωῖς εἰπὼν προΐειν ἐπέειπε δαίμορι Ἴδους·
 καὶ ῥ' ἔτ' ἀπὸ λῶνα προσέφη ποταμὸς βαθυδίνης·
 ὦ πόποι ὄργυρότοξε δίδος τέκος ἢ σὺ γε βελάς
 εἰρύσας κρονίωνος ὅτοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε·
 πρῶτον παριστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
 δαίετος ὁ γὰρ δύνων σκιάσῃ δ' ὀρίβωλον ἄρ' ἔρα·

ΟΜΗΡΟΥ

ἦ καὶ Ἀχιλλεύς κεν δὴ κλυτὰ τεύχεα μέσσω
 κρημνὺν ἀπαίων· ὃ δ' ἐπέστυτο οἰδματι θυῶν·
 πάντα δ' ὄρινε ρέεθρα κυκώμενος ὥς τε νεκρὸς
 πολλὸν· οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλυσ' ἔσαν· ὃς κατ' Ἀχιλλεῦ
 τὴν ἐμβαλλε θυράζε μεμνηὼς ἦν τε ταῦρος
 χέρσον δὲ ζῶντος δ' ἐσάω κατὰ καλὰ ρέεθρα
 κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσι·
 δῖον δ' ἄμφ' Ἀχιλλεῦ κυκώμενον ἵστατο κύμα·
 ὦθι δ' ἐν σάκει πίπτων ῥόος ὃ δὲ πόδες αἶν
 εἴχε σφίξασθαι· ὃ δὲ πτελέην ἔλε χροῖν
 σφύειά μετ' ἄλῃν· ἦ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριπύσαι
 κρημνὸν ἅπαντα διώσεν, ἐπέχε δὲ καλὰ ρέεθρα·
 οἷοισι πυκινόισι, γερύρωσεν δ' ἑμιν αὐτὸν,
 εἴσω πᾶς ἐριπύς· ὃ δ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀνορθώσας,
 ἦ ξέν πεδίοιο ποσσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι
 δειδῶσ' ὃ δὲ τ' ἔλκε μετὰ θεὸς ὤρτο δ' ἐπ' αὐτῷ
 ὁ κροκέλασιόων· ἵνα μιν παύσειε πένοιο
 δῖον Ἀχιλλεῦ φῶσαι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι
 πηλείδης δ' ἀπόρκεν ὅσον τ' ἐπὶ δὴρὸς ἐρωήν
 ἄετ' οἶματ' ἔχων μέλας τε θυρητῆρος·
 ὃς θ' ἅμα κέρτιστος τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν·
 τῷ εἰκὼς ἦ ξέν· ἐπὶ σῆθεαι δὲ χαλκός
 σμρδαλέον κονάβιζεν ὕπαιθα δὲ τοῖο λιαθεῖς·
 φῶγ'· ὃ δ' ὅππῃ ρέων· ἔπετο μετ' ἄλῃ ὄρυμα γόῃ·
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετῆρας ἀπὸ κρήνης μελανύδαρος
 ἀμφυτὰ καὶ κήπας ὕδατος ῥόον ἤγε μονάει·
 χροῖ μάκελλας ἔχων ἀμάρης δ' ἐξ ἔχματα βάλλων
 τὸ μὲν τε προρέοντος ὑποφίφιδος ἄπασαι
 ὀχλῶνται· ὃ δὲ τ' ὦκα κατὰ βόμινον κελεύζῃ
 χῶρ' ἐπὶ προαλῇ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὥς αἶει

ὥς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κίχῃσατο κῦμα ῥοῖοιο,
 κῆρ λαίφηρόν ἐόντα θεοὶ δέ τε φέρτβοι ἀνδρῶν·
 θαλάκῃ δ' ὀρμήσειε ποδάρης δῖος Ἀχιλλεύς·
 σῆναι ἐκὼν τῆ βίον κῆρ γνῶμεναι εἴμιν ἅπαντες
 ἀθάνατοι φρεσὶν τοιῦρανὸν εὐραὶ ἔχουσι·
 τοσάκι μιν μέγα κῦμα διιπιδέος ποταμοῖο
 πλάξ' ὤμους κῆρυπθεν· ὃ δ' ὕψοσε ποσσὶν ἐπήδα·
 θυμῷ ἀνιάζων· ποταμός δ' ὕπο γῆνατ' ἐδάμνα
 λάβρος ὕπαιθα ῥέων κορήν δ' ὕπερ επε ποδῶϊν·
 πηλείδης δ' ὤμοξεν ἰδὼν δὲ ὕρανὸν εὐραὶ·
 Ζεὺς πᾶσι τ' ὥς ἔστις με θιῶν ἐλεεινὸν ὕπτιον
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔφητα δὲ κῆρ τὶ πάθοιμι·
 ἄλλος δ' ἔστις μοι τόσον αἴτιος ὕρανιῶνων,
 αἰὲν οἶλιν μήτηρ ἤ με φάλαριν ἐβελγεν·
 ἤ μ' ἔφατο φῶν ὕπὸ τείχεϊ θωρητῶν·
 λαίφειροίς ὀλέεσθαι ἀπὸ λαῶνος βελέεσθιν·
 ὥς μ' ὀφείλει κτερεῖναι θς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος·
 τῷ δ' ἀγαθὸς μὲν ἔπειν' ἀγαθὸν δὲ κεν ἐξενόριξε·
 ναῦ δέ με λυγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἁλῶναι,
 ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῃ ποταμῷ ὥς παῖδα συφορβέον·
 ὃν ῥά τ' ἐναυλος ἀποέρσει χερμῶνι περὶ ὄντα·
 ὦς φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὤκη ποσειδάων κῆρ Ἀθήνη
 σῆπεν ἐγγὺς ἰόντες δέμας δ' ἀνδραῶν ἐκτεν·
 χερσὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιπῶσαντ' ἐπέεσσιν·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε ποσειδάων ἐνισίχθων·
 πηλείδην μὲν τ' ἄρτι λίην φέε, μή τέ τι τάρβῃ·
 τοῖω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθω εἴμιν,
 ζηνὸς ἐπαυήσαντος ἐγὼ κῆρ παλλὰς Ἀθήνης·
 ὥς ἔτοι ποταμῷ γε δαμῆμεναι αἴσι μὲν ὄφιν·
 αἰὲν δὲ μὲν τάχα λωφῆσθ' σὺ δὲ εἴσεις αὐτόν·

Hom. Iliad.

66

ΟΜΗΡΟΥ

αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποθισόμεθ' αἶψ' ἐπιθῆναι
 μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοῖ' ἔχ' πολέμοιο·
 πρὶν κατὰ ἰλιόφιν κλυτὰ τεύχεα λαὸν εἰλσαι
 ῥωϊκὸν ὅς κε φύγησι· σὺ δ' ἔκτορι θυμὸν ἀπύρραστο
 ἄψ' ἐπὶ νῆας ἵμεν δίδομεν δέ τοι ὄψ' ἄχος δρέεσθαι·
 τὼ μὲν ἄρ' ὥς εἶπόν τε μετ' ἀθανάτοιο ἀπεβήτην·
 αὐτὰρ δ' βῆ μέγα γὰρ ῥα θιὼν ὠπρωεν ἐφειμένη
 ὅθ' πεδίον· ὃ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο·
 πρὸς δὲ ταύχεα κατὰ δαῖντα μένων ἀζυγῶν,
 πλώων καὶ νέκυες τὸ δ' ὕψος ἐγνάτ' ἐπὶ ἥδα
 πρὸς ῥοὴν αἰῶντος ἀν' ἰθαῦν· ὅδε μιν ἔχε
 αὐρὴν ῥέων ποταμὸς μέγα τὸρ σθένος ἐμβαλ' ἀθήνη·
 ὅδε σκέμνυτο εἰληγετινὸν μένος· αἶψ' ἔτι μᾶλλον
 χῶετο πηλείωνι· κόρυα δὲ κῦμα ῥόοιο
 ὕψος ἀειρόμενος· σιμῶντι δὲ κέκλετ' αὐτοῖσιν·
 φίλε κασιγνήτε σθένος ἀνέρος ἀμφοτέρω περ
 χῶμεν· ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα πρὶάμοιο ἀνάντος
 ἐκ πέρσῃ· ῥῶός δὲ κατὰ μόθον ὕμνηέουσιν·
 αἶψ' ἐπάμυνε τάχιστα· καὶ ἐμπύπληθι ῥέεθρα
 ὕδατος ἐκ πηγῶν πάντας δ' ὀρέθων ἐναύλας·
 ἵση δὲ μέγα κῦμα πολὺ δ' ὀρυγμαδὸν ὄρινε·
 φιβῶν καὶ λαῶν ἵνα παύσομαι ἄγριον ἄνδρα·
 ὅς δ' ἡ νῆα κρατέει μέμονεν, δ' ὅ γε ἴσα θεοῖσιν·
 φημί τὸρ ὅτε βίην χρασμῆσέμεν ὅτε τι εἶδος·
 ὅτε τὰ τεύχεα κατὰ τὰ πρὸ μάλα νεόθι λίμνης
 κείσε θ' ὕπ' ἰλῦος κεκλυμμένα καὶ δέ μιν αὐτῶν,
 εἰλῶσω φάμαθ' οἰσιν· ἄλῃς χράδ' ὅς περ χαλὰς
 μυρίον· ὅδε οἱ δὲ ἐπιστήσονται ἀχαιοί·
 αἶψ' ἔπειτα πάντων οἱ ἄσιν καὶ θυπρῆ καὶ λυφῶ·
 αὐτὰρ οἱ καὶ σῆμα τετάνετα· ὅδε τι μιν χρεώ·

ἔσται τυμβοχόης ὅτε μιν θάπῳσιν ἀχαιοί·
 ἦ καὶ ἐπὶ τῷ ἀχιλῇ κυκώμενος ὑψόσε θυῶν
 μορμύρων ἀφρῶ τε καὶ αἵματι καὶ νεκύειον·
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα δι' ἰππεύος ποταμοῖο
 ἔσπετ' αἰρώμενον, κατὰ δ' ἦρε πηλείωνα.
 ἦρι δὲ μέγ' αὔσε περιδδείσας ἀχιλῇ.
 μή μιν ἀποέρσαι μέγας ποταμὸς βαθυδίνης·
 αὐτίκα δ' ἦραισος προσεφώνεε φίλον υἱόν·
 ὄρσοις κυλλοπόδιον ἐμὸν τέκος ἄντα σέθεν ἰδὼρ,
 ξάνθον δινῆεντα μάχῃ ἡϊσμοῖον εἶναι.
 αἶψ' ἐπάμανε τάχιστα· πισταύσκεο δὲ φλόγα πολλήν·
 αὐτὰρ ἐγὼ ζεφύροιο καὶ ἄρ' ἔπεο νότοιο,
 εἴσομαι ἐξ ἀλόθεν χαλεπὴν ὄρσασα θυέλλαν,
 ἢ κεν ἀπὸ βῶν κεραλαὶ καὶ ταύχεα κῆαι·
 φλέγμα κακὸν πορένσας· σὺ δὲ ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 δένδρεα καὶ ἐν δ' αὖτ' ἰὲ πυρὶ· μὴ δέ σε πάμπαν
 μελιχίοις ἐπέωνιν ἀποβρέπτω καὶ ἄρ' ἔη.
 μή σέ πρην ἀπόπαιε τέον μένος· αἶψ' ὀπότεον δὴ
 φθίγξο μ' ἐγὼν ἰάχῃσιν, ὅτε χεῖν ἀχέματον πῦρ·
 ὦς ἐφάθ' ἠφαισος δὲ τιτύσκετο θεαπιδαὲς πῦρ·
 πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο καὶ ἐν νεκρῷ
 πολλὰς· οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλγος ἔσαν· ὅς κ' ἀχιλλεύς,
 πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον· χεῖτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ,
 ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς βορέης νεοαρδέ' ἄλων
 αἶψ' ἐν ξηράνῃ, χαῖρει δέ μιν ὅς τις ἐθείρη,
 ὥς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν· κατὰ δ' ἄρα νεκρῷ
 ἤεν· ὃ δ' ὅτ' ποταμὸν βέβη φλόγα παμφανόωσαν·
 καλόντο πελέαι τε καὶ ἰτίαι· ἦ δὲ μυρίκαι,
 καέτο δ' ἡ λωρὸς τε ἠδὲ βύθον ἠδὲ κῦπερον,
 τὰ περὶ κελὰ ῥέεθρα ἄλγος ποταμοῖο πεφύκει.

ΟΜΗΡΟΥ

τείροντ' ἐχέλυες τε καὶ ἰχθύες· οἱ κατὰ δίνεα
 οἱ κατὰ κελά ρέεθρα κυβίστων ἐνθα καὶ ἐνθα·
 πνοιῇ τήρόμενοι πολυμήτιος ἠφάεσσι·
 καί τοι δ' ἴσ' ποταμοῖο· ἔπος τ' ἴφρατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 ἠφαιστ'· ὅστις σοί γε θεῶν δαίχτ' ἀντιφρίξεν·
 ὅδ' ἂν ἐγὼ σοὶ γῶδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην·
 ἤν' ἐρίδος ῥῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἄσπετος ἐξελάσσει· τί μοι ἐρίδος καὶ ἄρωγός;
 φῆ πυρὶ καὶ ὀϊκίος· ἀναδ' ἔρλυε κελά ρέεθρα·
 ὥς δὲ λέβης (εἴ ἐνδον ἐπειρόμενος πυρὶ πολλῷ·
 κνίσαν μελδόμενος ἀπαλοφρέος σιάλοιο
 πάντοθεν ἀμβολαδὴν, ὑπὸ δὲ ξύλα κήκενα κέττα,
 ὥς τ' ἐκελά ρέεθρα πυρὶ φλέγεται· ζέει δ' ὕδωρ·
 ὅδ' ἐθέλει προρέειν· ἀν' ἴχεται τείρε δ' αὐτὴν
 ἠφάεσσι βίηφι πολύφρονος· αὐτὰρ ὁ γ' ἦρ' ἦν
 πολλὰ λιαρόμενος ἔπειτα πειρόμεντα προσνύδα·
 ἦρ'· τί π' ἐσὶς ὕδ' ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
 ἐξ ἄλλων· ὅ μ' ἐν τοι ἐγὼ, πόσον ἄτιδός εἰμι,
 ὅσων οἱ ἄλλοι πάντες ὅσοι ῥώεαιν ἄρωγοι·
 ἀν' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι εἰ σὺ κελούης·
 παύεσθαι δὲ καὶ ἄσπετος· ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ πόδ' ὀμῶμαι,
 μή ποτ' ἐπὶ ῥώεαιν ἀλεξήσεν κενὸν ἦμαρ·
 μή δ' ὀπόταν ῥοὴν μαλ' ὦ πυρὶ πάσα δαίηται
 καί οἱ μένη· καὶ ὡς δ' ὀϊκοὶ ὕδ' ἀχαιῶν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ γ' ἄνευσε θεὰ λυκώλενος ἦρ'·
 αὐτίκ' ἄρ' ἠφαιστον προσεφώνεεν δν φίλον ἵδον·
 ἠφαιστ'· χέος τέκνον ἀγακλές· ὅ γ' ἔοικεν
 ἀθάνατον θεὸν ὥδε βροτῶν ἐνέχευρελίξεν·
 ὦς ἔραθ'· ἠφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαῖς πυρ'·
 ὥτ' ὄρρον δ' ἄρα κῦμα κατέλυτο κελά ρέεθρα·
 αὐτὰρ

ΟΜΗΡΟΥ

ἦτοι χυομένη κεκὲ μέλειται· ὅνεν' ἄχαιδς
 κέλλιπθε· αὐτὰρ πρῶσιν ὑπὲρ βιάλοισιν ἀμύειθ'·
 Ως ἄρα φωνήσασα πάλιν πρέπεν ὄψε φαινώ·
 ῥν δ' ἄγε χερρὸς ἐλῦσα διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη,
 πυκνὰ μάλα σινάχοντα· μόλις δ' ἐσαείρατο θυμὸν·
 τήν δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λυκώλενος ἦρη,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεια πέρδεντα προσιὺ δα·
 ὦ πόποι ἀγέλοιο διὸς τέκος ἀφουτάνη,
 καὶ δ' αὖθ' ἡ κινάμυα ἄγρ' βροτολοιγὸν ἄρῃα
 δηΐν' ἐν πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀνὰ μέτελθε.
 Ως φάτ' Ἀθηναίη δὲ μετέλυτο χαῖρε δὲ θυμῷ
 καὶ ῥ' ἐπείσασμένη πρὸς εἴθεα χερὶ παχείῃ
 ἤλασε· τῆς δ' αὐτὲ λύτο γένατα καὶ φίλον ἦτορ·
 τῷ μὲν ἄρ' ἄμρω κείντο ποτὶ χθονὶ πηλυβοτείρῃ,
 ἦ δ' ἄρ' ἐπαυχομένη ἔπεια πέρδεντ' ἀγρόν·
 Τ οὔτοι ναῦ πάντες ὅσοι φῶεαίν ἄρωχοι
 εἶεν· ὅτ' ἀργείοισι μαχοίετο θωρηκτοῖσιν·
 ὦ δέ τε θρασυαῖοι καὶ τλήμονες ὥς ἀφροδίτη,
 ἤλθεν ἄρ' ἐπὶ κικρος ἐμῷ μένῃ ἀντιόωσα·
 τῷ κε δὴ πάλας ἄμμοβ' ἐπαυσάμεθα πάλαι μοιο,
 ἰλίῳ ἐκπέρσαντες εὐκτιμόνον πολίεθρον·
 Ως φάτο· μείδῃσε δὲ θεὰ λυκώλενος ἦρη·
 αὐτὰρ ἀπὸ λλωνα προσέειπεν κρείων ἰουσίχθων·
 φοῖβε τίη δὴ νῶϊ διέταμεν ὅδ' εἴοικεν
 ἀρξάντων ἐτέρων ἢ μὲν ἄχιοι ἀν' ἀμυχῇ
 ἴομεν ἔλυμπόν δὲ διὸς ποτὶ χαλκοβατεῖς δῶ·
 αἶρ' ἔχει· σὺ γὰρ γενεῇσι νεώτερος ὢ γὰρ ἐμοί γε
 κελόν' ἐπεί πρότερος γενόμεν καὶ πλείονα οἶδα
 νηπύτῃ· ὥς ἄνδρον κρεδύνειν ἔχθ'· ὅδ' ἐνὺ τῶν πρ
 μέμνηται ὅσα δὴ πάθομεν κεκὲ ἰλίον ἄμρι·
 μῦθοι

μένοι νῦν θεῶν ὅτ' ἀγένορι λαομέδοντι
 παρ δῖος ἔλθοντες θητούσμεν εἰς ἑλισσιν
 μιοῦν ἐπὶ ῥητῷ ὅδ' ἐπὶ σιμαίνων ἐπέτελλεν·
 ἦτοι ἐγὼ βῶμαι πόλιν περὶ τείχος ἔδειμα·
 οὐρὺ τε καὶ μάλα καλὸν εἶν' ἄρρηκτος πόλις ἦν
 φῶϊβι· σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βῆς βυκολέεσσιν,
 ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπύχῃς ὑληέωσι.
 ὅμ' ὅτε δὴ μιοῦσιν τέλος πολυρυβέες ὦραι
 ἐξέφρον ῥ' τε νῶϊ βίβαστο μιοῦν ἅπαντα
 λαομέδων ἐκπαγλὸς ἀπειλήσας δ' ἀπέμπε·
 σοὶ μὲν ὅγ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπέρθε
 δῖόν γε· καὶ περὶ ἀνὴρ ἦσαν ἐπὶ πηλεσπαίων·
 στυτο δ' ὅγ' ἀμροτέρων ἀποκοφόμεν ὕατα χαλκῷ·
 νῶϊ δὲ τ' ἄφορροι κίονεν κηκοτῆτι θυμῷ
 μιοῦν χωόμενοι ἦν ὑπὸ πῶδες ἦν ἐτέλει·
 τὸ δ' ἠνῶ λαοῖσι φέρης χάριν· ὅδ' ἐμὲν ἡμέων
 πέρθε· ὥσπερ βῶδες ὑπὲρ θόαλοι ἀπόλωνται·
 πρόην κακῶς· σιωπασὶ καὶ ἀδούκῃς ἀλόχοισι·
 ἴδ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκφύρος ἀπόλλων·
 ἐννοσίγαι', ἐκ ἂν με σαρδῶνα μυθήσαιο
 ἔμμεναι εἰδὼ σοὶ γε βροτῶν ἐνεκα πολεμίζω
 δῖων οἱ φύλλοισιν εἰκοτῆς ἄλλο τε μὲν τε
 ζαργεῖες τελέθουσιν ἄρ' ἔρως κερπὸν ἔδοντες·
 ἄλλο τε δ' αὖ φθινύθουσιν ἀνῆριοι· ὅμ' ἀτάχιστα
 παυσώμεθα μάχης· οἳ δ' αὐτοὶ διηριασθῶν·
 ὧς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐπὶ πᾶσι· αἰδέτο γὰρ ῥα
 παρκοχσινῆτοιο μινῆμεναι ἐν παλάμῃσι·
 ἦν δὲ κερσινῆτι μάλα νείκεσε πότνια θηρῶν,
 ἄρτεμις ἀγροτέρῃ· καὶ δ' ἐνείδεον φάτο μῦθον·
 ὦ λῆγες δὴ ἐκφύγε ποσσὶ δάωνι δὲ νίμην
 πᾶσαν ἐπέρεψας μέλιον δὲ οἱ ὄψος ἔδωκας

Ο ΜΗΡΟΥ

τηνὺ τίε τίνυ ῥέον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτῶς
μήσου ναῦ ἔτι παρὸς ἐπὶ μεγάροισιν ἀκῆσω
αὐχομένῃ ὥς ἢ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
ἅντα ποσὶ δάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.

Ως φάτο· τὴν δ' ὕτι προσέφη ἀκέρβος ἀπὸ ἁλῶν·
αἰὲν χολωσαμένη διὸς αἰδοῖν παρὰ νοῖσις,
νοῖκεσιν ἰοχέαιραν ὄνειδ' ἰοῖς ἔπεισι.
πῶς δὲ σὺ ναῦ μέμονας κῦον ἀδελῆς ἀντί' ἐμῆσιν
εἴσεσθαι· χαλεπήτοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι
τοξορόρῳ πρὶ ἐνὸς· ἐπεὶ σε λέντα γυναιξὶ
ζῆθε θῆκεν· καὶ ἔδωκε κατὰ κτῆν' ἢ κ' ἐθέλῃσθαι·
ἦτοι βέλτ' ἔστι κατ' ἔρεα θῆρας ἐναίρειν
ἄγροτέρῳ τ' ἐλάφῳ ἢ κρείσσονι ἱερὶ μάχεσθαι·
εἰδ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι ὅφρ' οὐ εἰδῆς
ὅσον φρτῆρ' εἴμ' ὅτι μοι μένος ἀντιφείριζεις,
ἦ ῥά. καὶ ἀμροτέρῳ ἐπὶ κερπῶ χεῖρας ἐμαρπῆ
σκαῖ· δεξιτῆρ' ἄρ' ἀπ' ὤμων ἀννυτο ῥέα·
αὐτοῖσι δ' ἄρ' ἔθινε παρ' ὕατα μειδιδώσα
ἐνδοπαλιζομένην· ταχέως δ' ἐκπιπὼν οἷσσι
δακρυόεα δ' ἐπῆτα θεὰ φύγεν ὥς τε πέλῃα
ἦ ῥάθ' ὕπ' ἱρικός κοῖλιν εἰσέπματο πέφιν
χρημδόν· ἦ δ' ἄρα τῇ γε ἀλώμεναι ἀσιμονῆεν·
ὥς ἢ δακρυόεα φύγεν· λίπε δ' αὐτῇ ῥέα·
λιτῶ δὲ προσέειπε διάκτορος ὄρχειφόντης·
Αἰτοῖ· ὁ γὰρ δὲ τοι ὕτοῖ μαχέσομαι· ὄρχαλέον δὲ
πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι διὸς νεφελιγρέτας·
αἰὲν μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
αὐχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατῆρ' ἢ βῆρι·
Ως ἄρ' ἐφ' ἡ λιτῶ δὲ σπασάνυτο κερπύλα ῥέα·
πεπλοῦτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ σφοδράλλυγι κοπίης·
ἦ μὲν

ἢ μὲν ῥέει λαβύσσα πάλιν κίε θυγατέρος ἡς·
 ἢ δ' ἄρ' ὄλυμπον ἵκανε διὸς ποτὶ χαλκοβατέας δῶ·
 διακρυόεσσι δὲ πατρὸς ἐφέζετο γένεσσι κῆρη·
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἐκνὸς ἔβριμε· πῶ δὲ προτὶ οἶ·
 εἴλε πατὴρ κρονίδης· καὶ ἀνῆρετο ἡδὺν γελᾶσθαι·
Τ ἴς σὺ σε τοιαῦτ' ἔρεξε φίλος τέκος ὕραν ἰώνων·
 μαφιδίως ὥς εἴτι κελὸν ῥέζουσιν ὠπῇ·
 ἦν δ' αὖτε προσέειπεν εὐσεφάνος κελαιθενῆ·
 σὴ μ' ἄλοχος συρέλιξε πάτρ' λυσιπλόκου ἡρῆ·
 ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νείκεος ἐφῆπται·
Ως οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς αἰγυλὸν ἀγόρευον·
 αὐτὰρ ἀπὸ πᾶν φοῖβος ἐδύσετο ἱλίον ἱρὴν·
 μέμβλετο γὰρ οἱ τέχος εὐδμήτοιο πόληος·
 μὴ δαναοὶ κέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἥματι κείνῳ·
 οἱ δ' ἄλλοι πρὸς ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
 οἱ μὲν χυδόμενοι οἶδ' ἐμείγα κυδιώωντες·
 καὶ δ' ἴζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 ῥῶπ' ὁ μῶς αὐτὸς τ' ὄλεεν καὶ μῶνυ χάσ' ἱππυς·
 ὥς δ' ὅτε κελπνὸς ἰὼν εἰς ὕραν ὠρῶν ἵκανε
 ἄπορ' αἰθομένοιο θεῶν δὲ ἐμῆνις ἀνῆκε
 πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον πολλοῖσι δὲ κῆδ' ἐφῆκε
 ὥς ἀχιλλεύς· πρῶτον κῆδ' ἐθηκεν·
 εἰς ἡν δ' ὀρέων πρίαμος θεῖον ἐπὶ πύργῳ·
 ὅς δ' ἐνόησ' ἀχιλλεὺς πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτῷ,
 πρῶτον ἄρα κλονέοντο περυζότ'· ἢ δὲ τις ἀλκή
 γίνεθ'· ὅς δ' οἱ μῶς ἀπὸ πύργου βαίνει χαμᾶζε·
 ὁ τροάων παρὰ τείχος ἀγκυλοειδὲς πυλαωρὺς·
 πεπλάμενός ἐν χερσὶ πύλας ἔχει· εἰσδόνε λαοὶ
 ἔλθωσι προτὶ αὐτὸν περυζότ'· ἢ γὰρ ἀχιλλεύς
 ἐγγὺς ὅδ' ἐκλονέων· ναῦ οἶώ λείγῃ ἐσεσθαι·

ΟΜΗΡΟΥ

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὅτε τείχος ἀναπνύσωσιν ἀλγύντ' ὅθι
αὐτίς ἐπ' ἀφ' ἑμέσσι σάνιδας πυκινῶς ὀρεγύσας·
δείδια γὰρ μὴ ὅλος ἀνὴρ· ὅτε τείχος αἰήται·
ὦς ἐφάθ' οἷδ' ἀνεσάν τε πύλας· κῆρ' αἰπῶσαν ὀχλῆας·
αἱ δὲ πετασθεῖσαι τῶν ξανθῶν· αὐτὰρ ἀπόλλων
ἀντίος ἐξέθρε· βῶων ἵνα λοισγὸν ἀλάλκοι·
οἷδ' ἰθὺς πόλιος κῆρ' αἰχέος ὑψηλοῖο·
δίφη κερφαλέοι κεκονιμένοι ἐν πεδίοιο
φούγον· ὃ δὲ σφειδανὸν ἐπεπ' ἔχε· λύμα δὲ οἱ πῆρ
αἰὲν ἔχε κρατῆρ'· μενέαινε δὲ κῆδος δόρεσθαι·
ἐνθα κεν ὑφίπυλον προΐην ἔλον ἦδ' ἀχαιῶν·
εἴ μὴ ἀπόλλων φῶιβος ἀγῆνορα δῖον ἀνῆκε,
φῶτ' ἀντήνορος ἦδ' ἀμύμονά τε κρατῆρ' ὄντε·
ὣν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε· πὰρ δὲ οἱ αὐτὸς
ἔστη ὅπως θανάτοιο βαρεῖας χεῖρας ἀλάλκοι,
φηγὰ κεκλιμένος· κεκλύπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ·
αὐτὰρ ὅτ' ὥς ἐνόησεν ἀχιλῆα πολίπορθον·
ἔστη· πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
ὀχλῆσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δ' ὃν μεγαλήτορα θυμῶν·
ὦ μοι ἐγὼν· εἰ μὲν κεν ἀπὸ κρατῆρ' ἀχιλῆος
φύγω τῇ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζέμενοι φοβέονται·
αἰρήσει με κῆρ' ὥς κῆρ' ἀνάληκτα δειροτομήσει·
εἰ δ' ἀν' ἐγὼ τῆς μεν ὑποκλονέσθαι εἰάσω
πληεῖδ' ἀχιλῆι· ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη
φύγω πρὸς πεδίον ἰλίου ὄρε' αἶψ' ἰκώμαε
ἴδης τε κνημὺς κατὰ τε ῥωπήϊα δύω,
ἑσπέριος δ' αἶψ' ἐπὶ σταλόμενος πταμοῖο,
ἰδῶ ἀποφυγεῖς ποτὶ ἴλιον ἀπονείμιν·
ἀλλ' ἀτὶ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμὸς·
μή μ' ἀπαειρόμενον, πόλιος πεδίονδε νοήσῃ·

καὶ με μεταέξω μάρψητα χέανι πόδεσσιν·
 ὅκ' ἔτ' ἔπειτ' ἔσσι θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι·
 αἶν' γὰρ κρατῆρος πρὶ πάντων ἔσ' ἀνθρώπων·
 εἰδέκην οἱ προπύροιθε πόλιν κατεναντίον ἔλθω·
 καὶ κάρθην τῷτ' ἡρώς χρώς δ' ἔει' χαλκῷ·
 ἐν δὲ ἴα ψυχὴ θνήσκον δὲ ἔρασ' ἀνθρώποι
 ἔμμεσαι· αὐτὰρ οἱ κρονίδης Ἰδὸς κῦδος ὀπάει·
 ὧς εἰ πῶν ἀχιλλῆα ἀλκὴς μένεν ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 ἀλκιμον ὥρματ' ἐπὶ πηλεμιζέειν· ἢ δὲ μάχεσθαι·
 ἦ ὅτε παρδάλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
 ἀνδρὸς θυριτῆρος ἐκαστὴν· ὅδε τι θυμῷ
 ταρβέει ὅδ' ἐφοβεῖται· περὶ κεν ὑλαγμόν' ἀκῆσθαι·
 εἴ περ γὰρ φθάσειός μιν ἢ ὑτάσῃ ἢ ἐβάλλουσιν·
 αἰνῶτε καὶ πρὶ δουρὶ πεπαρμένῃ ἢ ἀπολήγῃ
 ἀλκῆς πρὶν γ' ἢ ἐξυμβλήμεναι ἢ δαμῆναι,
 ὧς ἀντήνορος ἧδ' ἀγαυῷ δῖος ἀγένηωρ·
 ὅκ' ἔθελεν φάσθαι πρὶν πειρήσασθαι ἀχιλλῆος·
 αἰνῶ δ' γὰρ ἀπὸ δαμῶν πρόσθ' ἔχετο πάντοσε ἴσθιν·
 ἐχέει δ' αὐτοῖο τιτύσκετο καὶ μετ' αὐτῇ·
 ἢ δὴ πῦρ μάλ' ἐολπας ἐνὶ φρεσὶ φαίδιμ' ἀχιλλεῦ
 ἦματι τῷ δὲ πόλιν πέρσειν· βῶων ἀγερῶχων
 νηπύτῃ ἢ τ' ἐτι πολλὰ τεταύρεται ἄλλ' ἐπ' αὐτῇ·
 ἐν γὰρ οἱ πολέεθ' τε καὶ ἀλκιμοὶ ἀνέρες εἰμυ·
 οἶκον πρόθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν,
 ἴλιον εἰρυσόμεσθαι· σύ δ' ἐθάδε πότμον ἐφέλεις·
 ὧ δ' ἐπαγλῶς ἔων· καὶ θαρσαλέος πολεμιστῆς·
 ἢ ῥά· καὶ ὀξυῶν ἀκόντα βαρείης χειρὸς ἀρῆκε·
 κατέρ' ἐβαλε κνήμην ὑπὸ γένατος, ὅδ' ἀράμαρτεν·
 ἀμφιδέμιν κνημὶς νεοτάκτ' ἐκαστὴροιο
 σμυδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκῆς ὄρσσε

ΟΜΗΡΟΥ

βλημίνης δ' ἐπέρισε θεῖν δ' ἠρύκευε δῶρα·
 πηλείδης δ' ὥρμησάτ' ἀγένορος ἀντιθέοιο·
 αὐτὸς βροτὸν δ' ἐτίεσεν ἀπόλλων κῦδος ὀρέσθαι·
 αἰνέειν ἐξήραξε κέλυφε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ·
 ἥσυχιον δ' ἄρα μιν πλέμει ἐκτεμπε νέεσθαι·
 αὐτὰρ ὁ πηλείωνα δόλῳ ἀποέρχασθε λαῷ·
 αὐτῷ γάρ ῥ' ἐκέρχρος ἀγένορι πάντα εἰκώς·
 ἔστι πρόθε ποδῶν· ὁ δ' ἐπέαυτο ποσσὶ διώκειν·
 ἕως δ' ἔρην πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
 εἰς ἔσπετον ποταμὸν βαθυδινῆεντα σκῆμανδρον·
 τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα δόλῳ γὰρ ἔβηλεν ἀπόλλων,
 ὥς αἰεὶ ἔλποιο κίχῃσι θάλασσαν ἐοῖσιν,
 ἥδ' ἄλλοι προῶδες περοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ·
 ἀσπασίῳ προτὶ ἄστυ πόλιν δ' ἐμπελιτο ἀλάντων·
 ἢ δ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκὸς
 μέναι ἐτ' ἀμύχαν καὶ γνώμεναι, ὅς τε περσέοι·
 ὅς τ' ἔθαν ἔν πολέμῳ· αἰὲν ἀσπασίως ἐσέχωντο
 εἴς πόλιν, ὃν τινα τῶν γε πόδες καὶ γῆνα σάωσαν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Χ. ΟΜΗΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Ὡς τῶν ἐγκλεισθέντων εἰς πύλιν, μό-
 τος ἐκτορ ὑπομείναι ἀχιλλεύ· ὁ μὲν πρῶ-
 τον φέρει· ἔπειτα δὲ ἀνθίσταται ἀθηνᾶς αὐ-
 ρὸν πεισάσης καὶ ἀναιρεῖται· ἐξ ἄλλας δὲ αὐτὸν τὸ ἀρ-
 ματος ἀχιλλεύ· διὰ τὸ πεδίον ἐπὶ τὴν ναύσταθμον ἔλ-
 κει· οἱ δὲ κατὰ πύλιν ὁδύρονται ταῦτα ὀρώντες
 ἐγκλεισμένοι.

ΙΛΙΑΔΟΣ Χ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

Χῖ δ' ἄρα ρῖς πρὶ τείχεος ἄγων, κτάνεν ἐκτορ' ἀχιλλεύς·

Σ οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες
ἤντε νεβροί·

ἴδοντο δ' ἀπεφύχοντο, πιδντ' ἀκρόν·
ῥ' τε δίφταν.

κεκλιμένοι κελῆσιν ἐπ' ἀλέξειν γη
αὐτὰρ ἀχαιοὶ

τείχεος ἄστυ ἴσαν σάκε' ὧμοισι κλίναντες·

ἔκτορα δ' αὐτὲ μέναι ὁλοὴ μοῖρ' ἐπέδησεν·

ἰλῖδ' προπάρειθε πυλάων τε σκαιῶν·

αὐτὰρ πηλείωνα προσκυδὰ φοῖβος ἀπόλλων·

Τ ἰππεμε πηλείος ἥε ποσὶν ταχέεσσι διώκεις·

αὐτὸς θνητὸς ἔων θεὸν ἄμβροτον· ὃ δέ νυ πῶμε

ἔγνωσ' ὡς θεὸς εἰμι· σὺ δ' ἄσπερχ' ἵς μενεαίνεις·

ἢ νύ τοι ἔτι μέλλει βῶων πόνος, ὅς ἐφ' ὀβησας,

οἱ δ' ἦτοι εἰς ἄστυ ἄλιν· σὺ δὲ δειῦρο λιάσθης,

ὃ μὲν με κτανέεις ἐπεὶ ἔτι μοῖρσι μὸς εἰμι·

Τ ὃν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκυὺς ἀχιλλεύς·

ἔβλαψάς μ' ἐκέρβρε θεῶν ὁλοώτατε πάντων·

ἐνθάδ' ἐν αὖ βέβας ἀπὸ τείχεος ἦν ἔτι πολλοὶ

γαῖαν ὀδῶν εἶλον πρὶν ἵλιον εἰσαφικέσθαι.

καὶ δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῆδος ἀρείλειο τῆς δ' ἐσάωσας

ῥηιδίως ἐπεὶ ἔτι τίσιν γ' ἐσθλὰς δὲ πίσω.

ἦ σ' ἂν τισάμην εἰ μοι δαῖχ' ἔτι παρείη.

Ω δ' εἰπὼν προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει·

συνάμενος ὡς θ' ἴππος ἀθλοφόρος σῶν ὀχισφιν·

ΟΜΗΡΟΥ

ὅς ῥά τε ῥεῖα θεῖσι τιτανόμενος πεδίοιο·
 ὥς ἀχιλλεὺς λαίφηρὰ πόδας καὶ γένετ' αἰώμα·
 τὸν δ' ὁ γέρων πρίαμος πρῶτος ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 παμπαῖνον θῶς τ' ἄσπερ' ἐπεσόμενον πεδίοιο·
 ὅς ῥά τ' ὁ πάρις εἶσιν· ὀρίζησσι δέ οἱ αὐγὰς
 φαίνονται· πολλοῖσι μετ' ἄσρασι νυκτὸς ἀμολγῶ·
 ὃν τε καὶ ὠρίωνος ἐπὶ κλησιν καλέουσιν·
 λαμπρότατος μὲν ὁ γ' ὅστις κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
 καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 ὥς τ' ἁχαιὸς ἔλαμπε περὶ σῆθεσι θεόντος·
 ὣμωξεν δ' ὁ γέρων κεφαλὴν δ' ὅ γε κόψατο χρυσῖν·
 ὑψόσ' ἀναχόμενος μέγα δ' οἰμώεσσι ἐνεγών,
 λιασόμενος φίλον ἕδν' ὅδ' ἐπ' ἀπὸ προπάροιθε πυλάων
 εἰσηύκει ἄμοτον μεμαῶς ἀχιλλῆϊ μάχεσθαι·
 τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσενύδα χεῖρας ὀρεγνύς·
 ἔκτορ μή μοι μίμνε φίλον τέκος ἀνέρα τῶτον
 οἷος ἄνθρωπος θ' ἄλλων ἵνα μὴ τάχα πτότμον ἐπίσσης·
 πηλείωνι δαμείς ἐπειὴ πολὺ φέρτερός εἶπεν
 χέτλιος· αἶτε θεοῖς φίλος τοσόνδε γένοιτο·
 ὅσσον ἐμοὶ τάχα κεν ἐκωδὺς καὶ γυῖες ἔδονται·
 κείμιγον ἢ κέ μοι αἶνόν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι·
 ὅς μ' ἔγωγε πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν σῶνιν ἔθηκε
 κτείνων· καὶ πρὸς νῆσων ἐπὶ πηλεδπαίων·
 καὶ γὰρ νῦν δύο πάσδε λυκτόνα καὶ πολὺ δωρον,
 ὃ δαύαμαι ἰδέειν βῶν κείν' ἄστυ ἀλέντων·
 τῆς μοι λαοθῶν τέκετο κρείσσεια γυναικῶν·
 αἷμα δ' ἔγωγε ζῶσι μετὰ στρατῷ ἢ τ' αἶν' ἐπείτα,
 χαλκῷ τε χρυσῷ τε ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον·
 πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρον ὀνομακλυτὸς ἄλκιος·
 εἰ δ' ἡδὴ τεθνήσκει καὶ εἰν' αἰδέομαι δόμοισιν,

ἄλλος ἐμῷ θυμῷ τε καὶ μητέρι τοῖ τεκόντασιν
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μιν αὖθις ὠτίζον ἄλλος
 ἔσσεται· ἢ μὴ καὶ σὺ θάνῃς ἀχιλῆϊ δαμασθεῖς·
 αἶψ' εἰσέρχου τείχεος ἐμὸν τέκος· ὄφρα σαώσῃς
 ῥῶας καὶ ῥῶας μὴ δὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
 πηλείδῃ· αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμβρότης·
 πρὸς δέ με τὸν Διὸς υἱὸν ἔτι φρονέον τ' ἐλάαιρε
 Διὸς μορον· ὃν ῥά πατὴρ κρονίδης ἐπὶ γήραος ἔδωκε·
 αἴσῃ ἐν ὄρεσιν φείσει, καὶ πόλιν ἐπιστόντα·
 ἦ δ' ἄρ' ὅλυν μιν ἐλκυσθεῖσας τε θυγάτρες·
 καὶ θαλάμους καὶ κρητίζομένους καὶ νῆπια τέκνα
 βαλλόμενα ποτὶ γαῖαν ἐν αἰνῇ δειότητι·
 ἐλκομένους τε θυῖς· ὁλοῆς ὑπὸ χροσίν ἀχαιῶν·
 αὐτὸν δ' αὖ πύμαρ' ἔμελλε πύρρῃσι θυρήσιν
 ὠμῆσαι ἐρύσσιν ἐπεὶ κέ τις ὄξεϊ χαλκῷ
 τύψας ἢ βαλὼν ῥεθείων ἐκ θυμὸν ἐλῃται,
 ὃς πρόφρον ἐν μεγάροισι προκρίψας πυλαῶνδ'·
 οἱ κ' ἐμὸν ὄμα πιδόντες ἀνύωντες περὶ θυμῷ
 κείσονται προθύροισι· νέψ δέ τε πάντ' ἐπέοικε
 ἄρ' ἠὲ κταμένῳ δεδαιγμένῳ ὄξεϊ χαλκῷ
 κείσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ ὅπῃ φανείη·
 αἶψ' ὅτε δὴ πολὺν τε κέρρι πολὺν τε γένηται·
 αἰδῶ τ' ἀχαιῶσι καὶ κταμένοισι γέροντος,
 τῆτο δ' ἠὲ οἴκτισον πέλεται δ' ἄλλοισι βροτοῖσιν·
 ἢ ῥ' ὁ γέρον πολιάς δ' ἀρ' αἶνὰ ῥίχας ἔλκετο χρυσὸν
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· ὃ δ' ἔκτορι θυμῷ ἐπειθε·
 μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα
 κόλπον ἀνιμένη, ἑτέρῃφι δὲ μαζὸν ἀνέχε·
 καὶ μιν δακρυχέουσα περ πτόεντα προσήνδα·
 ἔκτορ τέκνον ἐμὸν τάδε τ' αἶδ' ὅ καὶ μ' ἐλπίσει·

ΟΜΗΡΟΥ

αὐτὴν εἴ ποτὶ τοὶ λαθικηδεία μαζὸν ἐπέχον·
 τῶν μῆσαι φίλον τέκνον· ἄμμι δὲ δῆϊον ἄνδρα·
 τείχεος ἐνὸς ἰὼν· μὴ δὲ πρόμος ἴσασο τῆτω
 χέτλιος· εἴ περ γὰρ σε κατὰ κτεάνη, ὃ σέ τ' ἐγὼ γε
 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσιν· φίλον θάλας· ἐν τέκον αὐτῇ·
 ὃ δ' ἄλοχος πολυδάωρος· ἀνδρε δέ σε μέγα νῶϊν
 δ' ὀργείων παρὰ νηυσὶ· καὶ ὅτε ταχέος κατεδόντα·
 ὥς τῷ γε κλαίον τε προσαιδμήτην φίλον ἕδον,
 πολλὰ λιαομένω ὃ δ' ἔκτορι θυμὸν ἐπειθον·
 αἴη δ' ὅ γε μίμν' ἀχιλῆα πελώριον ἄσθιν ἰόντα·
 ὥς δὲ δροάκων ἐπὶ χεῖρ' ὀρέετο ἄνδρα μένησι
 βεβρωκὼς, καὶ φάρμακ' ἔδυν δέ τε μιν χαλὸς αἰνός·
 σμρδαλέον δὲ δέδορμεν ἐλαιομένους πρὶ χεῖρ'·
 ὥς ἔκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος ὃ χ' ὑπεχώρει·
 πύργῳ ἐπὶ πρῆχοντι φαεινὴν ἀπὸ δ' ἐρείσας·
 ὃ χθῆσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς δὴν μεγαλήτορα θυμὸν,
 ὦ μοι ἐγὼν εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω
 πολυδάμας μοι πρῶτος ἐλεχέην· ἀναθήσει·
 ὃς μ' ἐκέλευε πρῶσι ποτὶ πόλιν ἡγήσασθαι,
 θυχθ' ὑπὸ τῆν δ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος ἀχιλλεύς·
 αἴη ἐγὼ ὃ πιθόμην· ἢ τ' αὖ πολυκέρδιον ἦεν·
 νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἀμῆσιν·
 αἰδέομαι βῶας καὶ βωτιάδας ἐλπεσιπέπλους·
 μή ποτέ τις εἴπῃσι κακῶς βροτῶν ἄλλος ἐμεῖο,
 ἔκτωρ ἢ φιβίῃρι πιθήσας ὤλεσε λαὸν·
 ὥς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' αὖ πολυκέρδιον εἴη·
 αἴντην ἢ ἀχιλῆα κατὰ κτείναντα νέεσθαι·
 ἢ ἔκιν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐὺ κλειῶς πρὸ πόλης·
 εἰ δέ κιν ἀπασίδω κατὰ θείωμαι ὁ μολοδάσαν·
 καὶ μόρυθα βριαρὴν δόρυ δὲ πρὸς τείχος ἐρείσας
 αὐτὸν

αὐτὸς ἰὼν ἀχιλλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω·
καὶ οἷόν πο' ἔχωμαι ἐλένην καὶ κτῆμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
πάντα μάλ' ὅα δ' ἄλ' ἔξανδρος κοίλῃς ἐν νηυσὶν
ἠγάγετο προΐν δ', ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ὄρχη
δωσέμεν ἀφείδῃσιν ἄρην, ἅμα τ' ἀμφὶς ἀχαιοῖς
ἀλλ' ἀποδάσκασαι, ὅσα τε πόλεις ἦδε κέκλυθε·
φωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γρῦσιον ὄρκον ἔλωμαι
μή τι κατακρύψειν ἀνδρίχα πάντα δάσκασαι·
κτῆσιν ὅσῃν πολίεθρον ἐπήρατόν ἐνός ἐέρχῃ.
ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός,
μή μιν ἐγὼ μνηστώμαι ἰὼν ὃ δέ μ' ἔκλειψαι,
ἔδ' ἐτι μ' αἰδέσεται· κτενέει δέ με θυμὸν ἰόντα,
αὐτὸς ὥς τε γυναικί, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τούχου δύω·
ἢ μὲν πως ναῦ ὄπῃ ἀπὸ θροῦς ἢ δ' ἀπὸ πέτρης
τῷ ὀαρίζεσθαι αἶτε παρθένοσ' ἠὶ θεός τε·
παρθένοσ' ἠὶ θεός τ' ὀαρίζετον ἀμύμον·
βέλτερον αὖτ' ἐρίδι ξανθελαυνέμεν ὅππῃ τάχιστα
εἴδομεν, ὅ ποτέρῳ κεν ὀλύμπιος αἴθερος ὀρέξῃ·
ὥς ὠρμαινε μένων, ὃ δ' οἱ χερσὶν ἦλθεν ἀχιλλεύς,
ἴσος ἐνυαλίῳ κορυθαῖ κε πολεμιστῇ·
σείων πηλεΐδ᾽ ἀμελίην κατὰ δεξιὸν ὤμον,
δαινῆν· ἅμ' αὖ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο ἔκλεος αὐτῇ,
ἢ πυρὸς ἀσθρομένοιο ἢ ἡελίου ἀνιόντος·
ἐκτορὰ δ' ὥς ἐνόησεν ἐλεβρόμος· ἢ δ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
αὖθι μένειν· ὅπῃ σῶ δὲ πύλας λίπε βῆ δὲ φοβηθείς·
πηλείδης δ' ἐπόρυσσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς,
ἠὲ τε κίρκος ὄρεσφιν ἐλαφρότατος πετεινῶν·
ῥηδίως σίμῃσιν μετὰ φήρῳνα πέλειαν·
ἢ δ' ἐθ' ὕπαιθα φοβεῖται· ὃ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκώς·
ταρφέ' ἐπαύρη' ἐλείπειν τέ θ' ἐ θυμὸς ἀνῶγει·

ΟΜΗΡΟΥ

ὥς ἄρ' ὅ γ' ἐμμεμαῶς ἰθὺς πέτετο· ποῖσι δ' ἔκτορ
 τείχεος ὑπὸ φάων λαίφυρὰ δὲ γύνατ' ἐνώμα.
 οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἦνεμόντα,
 τείχεος αἰὲν ὑπὲρ κατ' ἄμαξιτον ἐσθύνοντο·
 κρηνῶ δ' ἔκνον καλλιρρόῳ· ἔνθα δὲ πιναὶ
 δροαὶ ἀναΐαυσι σκαμάνδρον δινήεντος.
 ἦ μὲν γὰρ θ' ὕδατι λιαρῶ ῥέει ἄμφι δὲ κρηνῶς
 γίνεται ἐξ αὐτῆς ὥσθι πυρὸς αἰθομένοιο.
 ἦ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει εἰκῆ χαλαρῇ.
 ἦ χιόνι φυχῇ· ἦ δ' ἔξ ὕδατος κρυτάλλω.
 ἐκθαί δ' ἐκ' αὐτῶν πλωοὶ ἀνρέδδ' ἐγγὺς ἔασι
 καλοὶ λαῖνεοι ὅθι εἴματα σιγαλδέντα
 πλωέσκον· πρῶτον ἄλοχοι καλὰ τε θύγατρον,
 τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης πρὶν ἐλθεῖν ἦσ' ἀχαιῶν·
 τῇ ῥα παραδοραμέτην φούγων δ' ὀδ' ὀπίθε διώκων·
 προῖθε μὲν ἐσθλὸς ἐφρυγε δῖω κε δέ μιν μέγ' ἀμείνωσ
 κερπαλίμωσ· ἐπεὶ ἔχ' ἱερήϊον ἔδδ' βοήην·
 ἄρνυθην· ἄτε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν·
 ἀμὰ πρὶ φυχῆς θεὸν ἔκτορος ἱπποδάμοιο.
 ὥς δ' ὅ τ' ἀθλοπόρῳ πρὶ τέρματα μώνυχας ἱπποῖς,
 ῥίμφα μάλα φρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κείται ἀέθλον
 ἦ προῖπος ἦ γαυὴ ἀνδρὸς κατὰ τεθνηῶτος,
 ὥς τὸ πρὶς πριάμοιο πόλιν περιδινυθήτην·
 κερπαλίμοισι πόδ' αἰνέθουσι δέ τε πάντες ὄρωντο·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατήρ ἄνδρα· τε θεῶν τε·
 ὦ πόποι· ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τείχεος
 ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
 ἔκτορος· ὃς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μῆρι' ἔκκειν,
 ἰδὼς ἐν κορυφῇσι πολυπύχην· ἄλλο τε δ' αὖτε
 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ, ναῦ αὖτε ἔδ' ὅς ἀχιλλεύς.
 αἴψυ πρὶ

αἴψυ πρὶ πριάμοιο ποσὶν ταχέϊσι διώκει·
 αἶψ' ἄγε τε φράζεσθε θεοὶ καὶ μητιάσασθε,
 ἥέ μιν ἐν θανάτοιο σάωσομαι, ἥέ μιν ἦδ' ἢ
 πηλείδῃ ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν ἰσθλὸν ἰόντα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 ὦ πάτερ, ὄρνικέραντε κελυφεῖς ὄϊον εἰπότε·
 ἀνδρῶν θνητῶν ἰόντα πάσαι πεπρωμένον αἶσῃ,
 αἶψ' ἐθέλεις θανάτοιο δυσὶν ἕως ἐξαναλῦσαι;
 ἔρδ'· ἀτὰρ ὅ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 θάρσ'· τοι πτοχέειν φίλον τέκος, ὃ νύ τοι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἦπιος εἶναι.
 ἔρξον δ' ὅπῃ δὴ τοι νόος ἐπλεῖρ, μὴ δέ τ' ἐρώγ'.
 οἷός ἐστιν ὥρῳε πάρος με μετῴων Ἀθήνην.
 βῆ δὲ κ' ἐπ' ἄλυσμποιο κερύνων αἵξασα·
 ἔκτορα δ' ἀπαρξέας κλονέων ἔρεπ' ὠκυς ἀχιλλεύῃ·
 ὥς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρισφι κύνων ἐλάροιο διήται
 ὄρσας· ἐξ ἀνῆς διὰ τ' ἄγκυα καὶ διὰ βήσσας,
 ἥν δ' εἰπέρ τε λάθῃσι κ' ταπῆξας ὑπὸ θάμνῳ
 αἶψ' ἄνιχνύων θέσ' ἐμπεδὸν ὄφρα κεν αὔρη,
 ὥς ἐκταρ' ὃ λῆθε ποδῶν καὶ πηλείωνα.
 δαῖκ' ἰδὲ ὁρμήσειε πυλάων δαρδανιάων
 ἀντίον αἵξασθαι ἐὺδμήτους ἐπὶ πύργῳ·
 εἴπως οἷ' κ' ἐπὶ περθεὶν ἀλλήλοισιν βελέεαι,
 τοιαῦτά μιν προπαύσειεν ἀποσφάλασκε παρατὰς
 πρὸς πεδίον γ' αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ,
 ὥς δ' ἐν ὀνείρῳ ὃ δαύχεται φάγοντα διώκειν
 ὃ τ' ἄρ' ὃ κ' δαύχεται ὑποφάγειν, ὃ θ' ὃ δαύκειν.
 ὥς δ' ὅ κ' ὃ δαύχτο μάρψαι ποσὶν ὃ δ' ὃς ἀλύξαι·
 πῶς δὲ κεν ἐκταρ' ἡῖρας ὃ πεξέφυγεν θανάτοιο

ΗΗ 4

ΟΜΗΡΟΥ

εἰ μὴ οἱ πῆμα τὸν τε, καὶ ὕστατον ἦν τετ' ἀπὸλλων
 ἐγγύθεν ὅς δι' ἐπώρσε μένος λαοφειρά τε γῆνα·
 λαοῖσιν δ' ἀνένουε κερήατι δῖος Ἀχιλλεύς.
 ὃ δ' εἶα εἴμεναι ἐπὶ ἔκτορι πικρὰ βέλεμνα
 μὴ τις κῦδος ἄροιο βαλὼν, ὃ δὲ δούτερος ἔλθοι·
 αἴψ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κροαιὺς ἀφίκοντο,
 καὶ ὅτε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίτανε τάλαντα.
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανυλεγέος θανάτοιο·
 τῶν μὲν Ἀχιλλεύς, τὴν δ' ἔκτορος ἐποδάμοιο·
 ἔλκε δὲ μέγα λαβὼν· ῥέπε δ' ἔκτορος αἰσιμον ἦμαρ.
 ὦχετο δ' εἰς αἰῶδα· λίπεν δὲ ἐφ' οἴβος ἀπὸλλων.
 πηλείωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ἀχῆρ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Νῦν δὴ νῦν γ' ὅλπα δῖ' Ἰφίλεια φάει μ' Ἀχιλλεῦ,
 οἴσεται μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας
 ἔκτορα δηϊώσαντε μάχης ἄτον περ ἐόντα,
 ὃ οἱ νῦν ἔτι γ' ἄρ' ἐπεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 ὃ δ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκ βροτοπόλλων,
 προπροκυλινδόμενος παρὸς Διὸς ἀγνέχοιο.
 αἰγὰ σὺ μὲν νῦν σῆθι καὶ ἄμπνευ· ὃν δὲ δ' ἰγώ τοι
 οἰχομένη πεπιθήσω, ἐκ αντιβίον μαχέσασθαι.
 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 σῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίσσι χαλκογλῶχιος ἐριθεῖς·
 ἢ δ' ἄρα ὃν μὲν ἔλειπε, κινήσατο δ' ἔκτορα δῖον,
 δηϊφόβῳ εἰκῆα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
 Ἀχῆρ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἦθεῖ ἢ μάλα δῆσε βιάζεται ὦκὺς Ἀχιλλεύς,
 αἶψ' ἔρ' ἱπρίαμοιο ποσὶν ταχέεσσιν διώκων.
 αἴψ' ἄγε δὴ σῶμεν, καὶ ἀλεξώμεθα μένοντες·
 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυβαίολος ἔκτορ·
 δηϊφόβ',

ὁμήροβ', ἢ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦεν
 γνωτῶν· ὅς ἐκέβη ἢ δὲ πρίαμος τέ κε παῖδας·
 ναῦ δ' ἔτι καὶ μάλλον νοέω φρεσὶ τιμῆσθαι
 ὅς ἔτλης ἐμῷ εἵνεκ' ἐπεὶ ἰδὼς ὀφθαλμοῖσι
 τέχεος ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ' ἐντοσθε μένουσιν·
 Ἰὼν δ' αὖτε προσέειπε θεῶν γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἡβείῃ ἢ καὶ πολλὰ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 λίαν ὀβριθεύεις γυνύμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 αὖθι μένων· τοῖον γὰρ ὅς ποπρομέσιν ἅπαντες
 αἶψ' ἐμὸς ἐνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ
 ναῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχόμεθα· μὴ δέ τι δούρων
 ἔστω φεδωλὴ, ἵνα εἴδομεν εἵκην Ἀχιλλεύς
 νῶϊ κατακτείναν· ἵναρα βροχόντα φέριται
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἥκεν σὺ δούρην δαμείην·
 ὧς φασμένῃ, καὶ κβδουῶν ἡγήσατ' Ἀθήνη·
 οἱ δ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰδόντες
 τὸν πρότρεος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
 ὅς ἔτι πηλὸς ἦν φοβήσομαι ὥς τὸ πάρος περ·
 τοῖς περὶ ἄστυ μέγα πρίαμεν δῖον, ὅδε ποτ' ἔτλην
 μέλαινα ἐπὶ χόρμενον ναῦ αὖ τέ με θυμὸς ἀνῆκε
 σήμεναι ἀντίᾳ σείο· ἔλοιμί κεν ἥκεν ἀλοίμην
 αἶψ' ἄγε δούρο θεὸς ἐπιδῶμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
 μάρτυροι ἔσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων
 ὃ γὰρ ἐγώ σ' ἐκπαλιν ἀεὶ κῆρ· ἄκεν ἐμοὶ ζῆλος
 δῶν καὶ μωνίην· σὴν δὲ ψυχὴν ἀρέλωμαι
 αἶψ' ἐπεὶ ἄρ' ἐγὼ σε συλήσω κλυτὰ τὰν χεῖρ' Ἀχιλλεύς,
 νεκρὸν ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ῥέζεις
 Ἰὼν δ' ἀρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη ποδῶν ὠκύς Ἀχιλλεύς·
 ἔκτορ' μή μοι ἄλαστε σαυημοσύνῃσιν ἀρόρου
 ὥς ἔκ' ἐστὶ λείστοι καὶ ἀνδράσιν ὀρκία πιστά,

ΟΜΗΡΟΥ

ὃ δὲ λυκοὶ τε καὶ ἄρνεες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 αἷμα καὶ φρονέουσι διαμπερές ἀνέμοισιν·
 ὥς ἔκ' ἔς' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήωμαι, ὅτε τι νῶϊν
 ὄρκια ἔσσονται, πρίν γ' ἢ ἔτ' ὄν γε πεισόντα
 αἵματος ἄσαι ἄρνα ταλαύρινον πολέμισιν,
 παντοίης ὄρετ' ἡμιμήσκεο· νῦν σε μάλα χρὴ
 ἀχμητὴν τ' ἐμοῖαι καὶ θαρσαλέον πολέμισιν·
 ἦτοι ἔσ' ὑπάλξεις· ἄραρ δέ σε παλλὰς Ἀθήνη
 ἔχει ἐμῷ δαμάξει· νῦν δ' ἄρ' ὅρα πάντ' ἀποτίσεις
 κῆδ' ἐμῶν ἐτάρων· ὅς' ἔκτανός ἐχει θύων·
 ἦ ῥά· καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔχος·
 καὶ τ' αὖτε πάντα ἰδὼν ἠλάνατο φάειμος ἔκτωρ·
 ἔζετο δ' ὅρ' προΐδων· ῥόδ' ὑπέρπματο χαλκείον ἔχος·
 ἐν γὰρ δ' ἐπ' αἶψα ἀνὰ δ' ἔρπασε παλλὰς Ἀθήνη·
 αἶψ' δ' ἀχιλῆϊ δίδω· λάβει δ' ἔκτορα ποιεμένα λαῶν·
 ἔκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα πηλείωνα·
 ἦ μβροτόν· ὃ δ' ἄρα πῶ τι θεοῖς ἐπιείκελ' ἀχιλλεύ·
 ἐκ δ' ἰδὼς ἠείδεις ἦν ἐμὸν μόρον ἦτοι ἔφης γε·
 αἷμα τις ὄρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων·
 ὄφρα σ' ὑποδείξας μένεος ἀλκῆς τε λαβοίμην·
 ὃ μὲν μοι φάγοντι μεταρρένω ἐν δόρῳ πῆξις·
 αἷμα ἰθὺς μεμαῶτι διὰ σῆθισφιν ἔλασον·
 ἦτοι ἔδωκε θεὸς νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔχος ἄλανε
 χαλκείον, ὥς δ' ἡμῖν σὺ ἐν χροῖ πάν κομίσαιο·
 καὶ κεν ἐλαφρότ' ὅς πολεμος προΐωι γένοιτο
 σοῖο κατὰρθιμένοιο, σὺ γὰρ σφίσι πῆμα μέγιστον·
 ἦ ῥά· καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔχος·
 καὶ βάλε πηλείδαο μέσον σάκος, ὃ δ' ἀράμαρτε.
 τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκος δόρυ· χῶσατο δ' ἔκτωρ·
 ὃ π' ἰὶ ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐπώσιον ἐκφυγε χειρὸς·

στδ

πῶς δὲ κρηπίδας· ὅδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος·
 διήφορον δ' ἐχέει λυγροπίδα μακροὶ αὐτοῖς·
 ἥτις μιν δόρυ μακρὸν ὅδ' ἔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν·
 ἔκτωρ δ' ἔγνω ἥσιν ἐν φρεσὶ φώνησέν τε·
 ὦ πόποι ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατόνδ' ἐκέλευον·
 διήφορον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωα παρῆναι·
 αἶψ' ὁ μὲν ἐν τείχει· ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν ἀθήνη·
 ναῦ δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κεινός, ὅδε γ' ἀνύθεν·
 ὅδ' ἀλέη· ἢ γὰρ ῥα πάλας γέ γε φίλτρον ἦεν
 ζηνί τε καὶ Διὸς ἱεὲς ἐκὼς βόλῃ, οἳ με πάρος γε
 πρόφρονος εἰρύαται· ναῦ αὖτέ με μοῖρα κίχεται·
 μὴ μὲν ἀποσδέητε καὶ ἀκλῆως ἀπολοίμην,
 αἶψά μ' ἔλα βέξασσι καὶ ἐσθλομένοισι τυθείσασιν·
 ὧς ἄρα φωνήσας εἰρύατο φάσγανον ὄξυ·
 τὸ δ' οὐδὲ λατάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε·
 οἴμῃσιν δὲ αἰεὶς· ὧς τ' αἰεὶς ὑψιπέτῃς·
 ὅς τ' εἰσὶν πεδίον δὲ διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
 ἄρπαζων ἢ ἄρ' ἀμαλῇν, ἢ πῶκε λαγῶν,
 ὧς ἔκτωρ οἴμῃσι τινάων φάσγανον ὄξυ·
 ὥρμηθη δ' ἀχιλλεύς μένος δ' ἐμπλήσας θυμὸν
 ἀγρίῳ· πρόσθεν δὲ σάκος σέρνοιο κέλυφε
 κελὸν δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένυε φαεινὴ
 τεβάραι· κελὰ δὲ πρὶαεῖοντο ἰθιραι
 χρύσει· ὧς ἠΐσας ἴδ' ἄφρον' ἀμυρὶ θαμνείας·
 οἶος δ' ἀστὴρ εἴσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῶ
 ἔσπερος· ὧς κελῆιστος ἐν ὕραν ᾧ ἵσταται ἀστὴρ·
 ὧς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' ἀήκεος· ἦν ἄρ' ἀχιλλεύς
 πάλλειν δεξιτρῇ φρονέων κεινὸν ἔκτορι δίῳ,
 εἰσορόων χροῶ κελὸν ὅπῃ εἴξειε μάλιστ'·
 τὰ δὲ καὶ ἄλλο πόσον μὲν ἔχε χροῶ χάλκεα τόλχη
 ἦν ἰὺ

ΟΜΗΡΟΥ

ἔχλα· τὰ παρ' ὀκλοῖο βίην ἐνέριξε κατακτάς·
 φαίνεται δ' ἡ κληΐδες ὅτ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι
 λυχνίης, ἵνα τε ψυχῆς ὤμιστος ὄλεθρος,
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ἔλασ' ἔχῃ δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλόιο δὲ αὐχένος ἦλυθ' Ἀκωνή·
 ὃ δ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελήϊτά με χαλκοβάρεια
 ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν·
 ἦριπε δ' ἐν κονίῃσ' ὃ δ' ἐπύξατο δῖος Ἀχιλλεύς
 ἔκτορ· ἔταρπεν ἔφησθα παρ' ὀκλήν' ἐξεναρίζων
 σῶς ἔσεσθ' ἐμέδ' ὃ δ' ἐπὶ ζέο νόσφιν ἐόντα,
 νῆπιε· τοῖο δ' ἀνυσθεν ἀσυνήτηρ μέγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν, ἐγὼ μέγ' ἐπιδε λελείμμεν,
 ὅς τοι γυνάτ' ἐλυσσά· σε μὲν καὶ ὅθι ἦδ' οἶκονοί
 ἐλκήσας αἰκῶς, ἔν δ' ἐκτρίβουσιν Ἀχαιοί.

Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος ἔκτορ·
 λίωσέ μ' ὕπερ ψυχῆς καὶ γυνών σῶν τε τοκῆων·
 μή με εἰς παρὰ νηυσὶ καὶ ἄσ' καταδάψαι Ἀχαιῶν·
 εἰμὲν σὺ μὲν χαλκὸν τε αἰεὶ χρυσὸν τε δέδεξο
 δῶρα, τὰ τοι δώσσει πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 σῶμα δὲ οἴκῃ δ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 βῶες καὶ βῶων ἄλοχοι, λελάχουσι θανόντα·

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδραϊδων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 μή με κύνων γυνάξω, μηδὲ τοκῆων·
 αἰ γάρ πως αὐτὸν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
 ὥμ' ἀποταμνόμενον κρέα' ἐδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
 ὥς ἐκ ἐλθ' ὅς σῃς γε καὶ ἄσ' κεφαλῆς ἀπαλάλοιο
 ὃ δ' εἶπεν δακρυῖς τε καὶ εἰκοσι νήριτ' ἀποινα
 σήσωσ' ἐνθαδ' ἄγοντες, ὑπὸ χωνται δὲ καὶ ἄλλα·
 ὃ δ' εἶπεν σάου' ἔρυσσασθαι ἀνῶροι
 δαρδανίδης πρίαμος, ὃ δ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ,
 ἐνθεμένη

ἐνθεμὴν λεχέαι γοήσεται, δὲ τέκεν αὐτή.

ἀμφὶ κούεσ τε, καὶ οἰωνοὶ καταπάντα δάσονται.

Τ δὲ καταβνῆσκατ προσέφη κορυθαίολος ἑκτορ·
ἦ σ' ἀγινώσκων προτιόομαι, ὅδ' ἄρ' ἐμελλον
πέσειν· ἦ δὲ σοὶ γε σιδῆρεος ἐνδοθι θυμός·
φράζεο νῦν μή τοι θεῶν μῆνιμα γένωμαι
ἡματι τῷ, ὅτε κέν σε πάρις καὶ φοῖβος ἀπὸλλων,
ἑσθλὸν ἔδντ' ὀλέσωσιν, ἐπὶ σκαῖσι πύλησιν.

Ως ἄρα μὲν εἰπόντα, τέλος θανάτοιο κάλυψε·
ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πᾶμένη, αἴδως δὲ βεβήκησεν
ὅν ποτ' ἄνδρα γούσσει, λιπὸν ἀνδροτῆτα, καὶ ἥβην·
τὸν καὶ τεθνήσκον προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς.

Τ ἐθναθὶ κῆρα δ' ἐγὼ τό τε δέξομαι, ὅππότε κεν δῖα
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἦ δ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι·
ἦ ῥά· καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσαστο χαλκίον ἔγχος·
καὶ τὸν ἀνύσθεν ἐθνήχ', ὅδ' ἄπ' ὤμων ταύχε' ἐσύλα
ἄμα κέντ' ἄλλοι δὲ πρίσθοαμον ἵψες Ἀχαιῶν,
οἳ καὶ θνήσκοντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγχιόν
ἑκτορος· ὅδ' ἄρα οἳ τίς ἀνστητὶ γε παρέσθι
ὦ δὲ δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν δὲ πλησίον ἄλλον
ὠπόποι· ἦ μάλα δὴ μαλακωτέρως ἀμφοφάσασθαι
ἑκτορ, ἢ ὅ τε νῆαδ' ἐνέπρησε πυρὶ κηλέω·
ὥς ἄρα τίς εἴπεσκε, καὶ ἐπὶ τήσασκε παρασᾶς·
τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάρηξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
σαῖς ἐν Ἀχαιῶσιν· ἔπεα πρὸέντ' ἀγόρευεν·

Ω φίλοι δαῖμον ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες
ἐπεδὴ τὸν δ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι εἰδωκαν·
ὅς κατὰ πόλιν ἐρδεσκεν, ὅς τ' ἐσὺμπαντες οἱ ἄλλοι·
εἰδ' ἄνετ' ἀμρὶ πόλιν σωτῶν χεσι πειρηθῶμεν·
ὅφρα κέ τι γνῶμεν τρώων νόον ὅντιν' ἔχουσιν.

ΟΜΗΡΟΥ

ἢ κῆτα λείψουσιν πόλιν ἄκρην τῶδε πεσόντος,
 ἢ μένῃν μεμῶσσι καὶ ἔκτορος ἢ ἔτ' ἰόντος·
 οὐαί τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός·
 κείται παρὰ νῆασι νέκυσ ἀκλαυστος ἄθλιος
 πάρος κλος· τὸ δ' ἔτι ἐπιλήσομαι ὅρ' ἂν ἔγωγε
 ἰωσίοισιν μετέω· καὶ μοι φίλα γένατ' ὀρώρη.
 αἱ δὲ θανόντων πρὶ κῆτα λήθοντ' εἰν αἰΐδαο,
 αὐτὰρ ἐγὼ κῆκεῖθι φίλον μεμνήσομαι ἑταίρων·
 ταῦ δ' ἂν ἀείδοντες παιήονα κῆροι ἀχαιῶν·
 στυγὴν ἐπὶ γλαρυρῆσι νεώμεθα· τὸν δὲ δ' ἄγωμεν
 ἤράμεθα μέγα κῆδος ἐπὶ ῥνομεν ἔκτορα δῖον·
 ὦ ῥ' ὦς κῆτὰ ἄστυ θεῶ ὧς δ' οὐ χερόντες
 ἢ ῥά· καὶ ἔκτορα δῖον ἀφνέα μήδετο ἔργα,
 ἀμροτέρων μέρπιοθε πρῶν τέθνηε τέγοντες
 δὲ σφυρὸν ἐκ πτέρης· βοέως δ' ἐξῆπεν ἱμάντας·
 ἐκ δὶ ῥοιο δ' ἔδισε· κῆρη δ' ἐλκεσθαι ἔασεν.
 δὲ δὶ ῥοιο δ' ἀναβὰς ἀνάτε κλυτὰ τὸν χεῖ ἀείρας,
 μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὴ δ' ἔτι ἀκούτε πετέσθην·
 τὸ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κυάνεαι πύκναντο· κῆρη δ' ἀπὸν ἐν κονίσσῃ
 κείτο πάρος χαρτεῖν· τότε δὲ ζῶς δυσμενέως
 δῶκεν ἀεκίσασθαι ἢ ἐν πατοῖσι γαῖῃ·
 ὧς τὸ μὲν κενόετο κῆρη ἀπὸν ἢ δέενυ μήτηρ
 τίλλε κομῆν· ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε κελύπτην
 πηλῶσε· κῶκυσε δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδῶσα·
 ὦ μωξεν δ' ἐλεγον ἀπατὴρ φίλος ἀμφὶ δὲ λαοὶ·
 κωκυτῶ τ' εἶχοντο καὶ οἱ μοῖρ' κῆτὰ ἄστυ·
 τῶ δὲ μάλισ' ἄρ' ἔην· ἀναλίγκιον ὥσεϊ ἄπασα
 ἱλὶος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμήχοιτο κῆτ' ἀκρης·
 λαοὶ μὲν ῥά γέροντα μόλις ἔχον ἀχαλῶντας·

ἐξελθὲν μεμαῶτα πυλάων δαρδανιάων·
 πάντα δ' ἑλλιτάνουε κυλινδόλιδος κατὰ κέκροον·
 ἐξονομακλήδην ὀνομαζών ἄνδρα ἔκφeson·
 χέει φίλοι καὶ μ' οἶον ἑάσσετε κηδόμεοι πρ,
 ἐξελθόντα πόληος ἱκέω' ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,
 λίσσομαι ἀνέρα τῆτον ἀτάσθαλον ὀβριμοβρόν·
 ἦν πωρ· ἡλικίην αἰδέσεται, ἦ δ' ἐλεήσει
 γῆρας· καὶ δένυ τῷδε πατήρ τοιόςδε τέτυκται
 πηλοῖ δ' εἰ μιν ἔτι κτε καὶ ἔρρε πῆμα γενέσθαι
 πρῶσι· μάλιθα δ' ἐμοὶ πρὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε·
 ῥῶυς γάρ μοι παῖδας ἀπέκτεψε πλεθρόντας·
 τῶν πάντων ὃ ῥῶον ὀδύρομαι ἀχνύμενός πρ,
 ὡς ἐνός· ὃ μ' ἄχος ὅξυ κατόισται αἰῶς εἴσω
 ἔκτορος· ὡς ὅφελε θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι·
 τῷ κειορέαυάμεθα κλαίοντες τε μυρομένωτε,
 μήτηρ θ' ἡμιν ἔτι κτε δυσάμμορος· ἦ δ' ἐγὼ αὐτὸς·
 ὦς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ σενάχοντο πολίται·
 ῥῶυσιν δ' ἐκβη αἰδινῶ ἐξῆρχε γόοιο·
 ἔκροον· ἐγὼ δὲ ληὴ τί νυ βείομαι αἰνὰ παῦσα,
 σὺν ἀποτιθνεῶτος· ὁμοὶ νύκτας τε καὶ ἡμέρας
 ἀχολὴ κατὰ ἄστυ πελίσκειο· πᾶσι τ' ὄνταρ
 ῥῶσι τε καὶ πρῶσι κατὰ πόλιν· οἳ σε θινὸν ὡς
 δεδέχατ'· ἦ γὰρ κέ σφι μάλα μέγα κῆδος ἐκείνα
 ζῶς ἐὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κηχάνη·
 ὦς ἔφατο κλαῖον· ἄλοχος δ' ἔπει τι πέπυστο
 ἔκτορος· ὃ γὰρ οἳ τίς ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 ἡγγεῖλ· ὅπῃ ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων·
 αἶψ' ἦν ἰσὺν ἠφαινε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
 δῖπλε καὶ μαρμαρέην ἐν δὲ θρόνον ποικίλ' ἔπασσε·
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐν πλοκάμοις κατὰ δῶμα,

ΟΜΗΡΟΥ

ἄμφι πυρὶ σῆσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα πέλοιτο
 ἔκτορι θρῦμα λοετρὰ μάχης ἐκνοσήσαντι
 νηπίη. ὃ δ' ἐνόησεν, ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
 χρσὶν Ἀχιλλῆος. δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κωκυτὲ δ' ἤκυσσε καὶ οἱ μωγεῖς ἀπὸ πύργου
 τῆς δ' ἐλελίχθη γῆα· χαμαὶ δὲ οἱ ἐκπεσε κρηῖς·
 ἢ δ' αὖτις δμῶσιν εὖ πλοκάμοισι μετιύδα.
 Δ αὖτε δύω μοι ἔπειθον ἰδωμῶ' ἵν' ἔργα τέτυκται·
 αἰδοίνης ἐκυρῆς ἀπὸς ἔκλυον· ἐν δέ μοι αὐτῇ·
 σῆθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ σῶμα· νέρθε δὲ γῆνα
 πῆγνυται. ἐγγὺς δ' ἡ τι κρηὶν πριάμοιο τέκεαι·
 αἰ γάρ ἄτ' ἕατος εἴη ἐμῷ ἔπος' ἀμὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω, μὴ δ' ἡ μοι θρασυῶ' ἔκτορα δῖος Ἀχιλλεύς,
 μῦνον ἀποτμήξας πόλιος πεδίον δὲ δίηται
 καὶ δ' ἡ μιν καταπαύσῃ ἀγνορίης ἀλεγεινῆς,
 ἢ μιν ἔχουσιν· ἐπεὶ ἔποτ' ἐπὶ πληθύϊ μὲν ἀνδρῶν
 ἀμὰ πολὺ προθείσκει, καὶ δὲ μένος ὕδενι εἴπων.
 Ω' σφ' αὖ μὲν, μεγαρόιο δῖε Λαοτοό, μαινάδι ἴση
 παλλομένη κραδίην ἄμα δ' ἄμφιπολοι κίον αὐτῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἵξεν ὀμίλον,
 εἴη παπῆνας ἐπὶ τείχεϊ· καὶ δ' ἐνόησεν
 ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
 ἔλκον ἀκηδέως, κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 τῆν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν.
 ἦριπε δ' ἐξ ὀπίσω ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκέλυσε.
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χεῖρ' ἐσμάτα σιγαλθέντα,
 ἄμπτυκα κεκρύφαλόν τε ἢ δὲ πλεκτὺν ἀναδέσμενον·
 κρήδε μνόν θ' ὅς περ οἱ δῶκε χρυσὴν Ἀφροδίτην
 ἤματι τῷ, ὃ τε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' ἔκτορ
 ἐκ δόμου ἠετίωνος· ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα

ἀμφὶ δὲ μὴν γαλόω τε καὶ εἰνατέρσθ' ἄλῃς ἔσαν·
αἰεὶ μετὰ σφίσιν ἔχον ἀτυζομένην ἀπολεῖσθαι·
ἣ δ' ἐπεὶ διω ἀμπνυτο καὶ δὲ φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ἀμβλήθην γόωσα μετὰ βρωῇσιν ἔειπεν.

Εἴ κ' ἔγωγ' ἐν δούσηντος ἢ ἄρα γινόμεθ' αἴσῃ
ἀμφοτέρω· σὺ γὰρ ἐν βροίῃ πριάμεθ' ἑταῖρ' ὄωμα·
αὐτὰρ ἐγὼ θήβησιν, ὑποπλάκω ὑλῆεσσιν,
ἐν δόμῳ ἡετίωνος· ὅμ' ἔβρεφε τυτθὸν ἔσσαν
δυσμορος αἰνόμορον, ὥς μὴ ὠρελλε τεκέσθαι·
νῦν δὲ σὺ γὰρ αἰδοῖσθαι δόμους ὑπὸ κούθεσι γαίης
ἔρχεαι· αὐτὰρ ἐμὲ συγρῶ ἐν πείθει λείπεις
χῆρην ἐν μεγάροισιν· παῖς δ' ἔτι νηπίος αὐτῶς·
ὃν τέκομαι σὺ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· ὅτε σὺ τῷ τῳ
ἔαται· ἔκτορ' ὄνειραρ ἐπεὶ θάνεις, ὅτε σοὶ ὅτος
ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγη πολὺ δακρυῶν ἀχαιῶν,
αἰεὶ τοι τῷ γε πόνος καὶ κῆδε' ὀπίσσω
ἔσσοντ'· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπερίλυτοι δοῦρασ·
ἦ μὰρ δ' ὀρφανικὸν, παναφῆλικον παῖδα τίθησι·
πάντα δ' οὐ πεμνήμυκε· δεδάκρυται δὲ παρειαί·
δυσόμενος δὲ τ' ἀνέσι παῖς δὲ παρὸς ἐταίρους·
ἄλλον μὲν χλαῖνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
τῶν δ' ἐλεισάντων κοτύλην τίς τυτθὸν ἐπέχε·
χέλεα μὲν τ' ἐδίην, ὑπέρων δ' ἔκ' ἐδίην·
ῥὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαιτύος ἐσυφέλιξε
χρσὶ πεπληγῶς, καὶ ὄνειδίοισιν ἐνίστων·
ἔρ' ὅτ' ὅτος ὅσος γε πατήρ μεταδίδυται ἡμῖν.
δακρυόεις δὲ τ' ἀνέσι παῖς δὲ μιτέρω χῆρην
ἀσυνάγε· ὅς πρὶν γὰρ ἐγὼ ἐπὶ γένεσι παρὸς
μυελὸν οἶον ἐδίσκε· καὶ οἶων πύονα δὴ μόν·
αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι παύσαι ῥ' ἐν νηπιαχούῳ

ΟΜΗΡΟΥ

αὐδ' ἔσθ' ἐν λειψοῖσιν ἐν ἀγκυλίῳ τειμένῃ,
 αὐτῇ δ' ἐν μαλακῇ θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ.
 τῷ δ' αὖν πολλὰ πάθῃσι φίλῃ ἀπὸ πατρὸς ἀμαρτῶν
 αἰσυμένα. δὲν δ' ὅτ' ἐπὶ κλισίῃσι κλέουσιν.
 οἷος γὰρ σφιν ἔρυσσ' οὐλὰς καὶ τείχεα μακρὰ·
 νῦν δ' ἐπεὶ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν νόσφι τοκήων
 αἰόλαε ἀλλὰ ἔδονται· ἐπεὶ κε καὶ ἐν κορέσωνται
 θυμὸν· ἀτάρτοι εἴματ' ἐκὶ μεγάροισι κέονται,
 λεπτὰ καὶ χαρίεντα τετυγμένα χρυσῷ γυναικῶν·
 οἷον ἦτοί τ' αὖτ' ἐπὶ πάντα καταρλέξω πυρὶ κηλεῶ
 ὅδ' ἐν σοὶ γ' ὄφελος· ἐπεὶ ὅτ' ἐν κείσεται αὐτοῖς·
 αἶμα παρὸς φῶν καὶ τροπαίων κλέος εἶναι.
 ὧς ἔφατο κλαίον· ἐπὶ δ' ἐνέαχοντο γυναικῶν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ·Υ· ΟΜΗ- ΡΟΥ ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Χίλλος τῶν νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς
 μεταδίδωσι παρὸς κλῶν τυραννήσας ἡσφά-
 ξας ἐπ' αὐτῷ δουραδὲ καὶ τροπικῶν νεανί-
 σκας καὶ κύνους καὶ ἵππους καὶ ἄλλα ἱερεῖα· ἐπειτα καὶ
 ἀγῶνα ἐπιτάριον ποιεῖ ἐν ᾧ νικᾷ ἵπποις μὲν διομή-
 δης· δρομῶν δ' ὀδυσσεύς, ἄλλοι δ' ἄλλως· καὶ ὅπως
 ἀγῶν διαλύεται.

248

ΙΑΣΑΔΟΣ Υ. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Υἱ δαναοῖς ἀγῶνα δίδυς ἐτέλειαν ἀχιλλεύς.

Σ οἱ μὲν σενάχοντο κατὰ πόλιν·
αὐτὰρ ἀχαιοὶ

ὦ
ἐπεδὴ νῆας τε καὶ ἐλλήσων -
τοσ ἵκοντο·

οἱ μὲν ἄρ' ἐσκήδναντο ἤν' ἐπὶ
νῆα ἔκυσς·

μυρμιδόνας δ' ἔκ' εἶα ἀποσκήδνασθαι ἀχιλλεύς·

αἷ' ὅ' γε οἷς ἐτάροισι φιλοπτόλεμοισι μετηύδα.

Μυρμιδόνες ταχυπόλοι ἐμοὶ ἐρίηρθε ἐταῖροι·

μὴ δὴ πω ὑπ' ὀχέσθι λυώμεσθαι μώνυχας ἵππους·

αἷ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄανον ἰδόντες,

πᾶντοκλον κλαῖωμεν· δ' ἔρ' γέρας ὅθι θανόντων·

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθαι γόοιο,

ἵππους λυσάμενοι, δαρπήσομεν ἐνθάδε πάντας·

ὧς ἔφαθ' οἱ δ' ὤμωξεν ἀολλέες ἦρχε δ' ἀχιλλεύς·

οἱ δὲ τρῖς περὶ νεκρὸν εὐρυχάσ' ἤλασαν ἵππους

μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι θέτις γόν' ἵμερον ὥρσεν·

διδόντο φάμαθι· διδόντο δὲ τὰν χεῖρα φωτῶν

δάκρυσι· τοῖον ἔρ' πόθεν μήτωρα φόβοιο·

τοῖσι δὲ πηλείδης ἀδινῶ ἐξῆρχε γόοιο,

χεῖρας ἀπ' ἀνδροφόνους θέμενος σῆθεσιν ἐταῖροι·

Χαῖρε μοι ὦ πάροικε· καὶ εἰν αἰῶνα δόμοισι·

πάντα γὰρ ἦδη σοι τελέω τὰ πάροιθεν ὑπέσην·

ἐκτορα δ' αὖρ' ἐρύσας δώσεν κυσὶν ὦμα δάσασθαι·

δωδὲκ δὲ προπαροίθε πυρῆς ἀποδείροτο μήσιν·

ΟΜΗΡΟΥ

βῶν ἄλλα τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς·
 ἦ ῥά κ' ἐκτορα δῖον ἀνέειπε μήδετο ἔργα.
 πρηνέα παρ λεχέεσσιν ἐμνοίτ' ἰδὼσ' ἀνύσσας
 ἐκονίησ' οἷδ' ἐν τεῶν πλίσζοντο ἑκαστοί.
 χάλκεα μαρμαίροντα· λύνοντο δὲ μῶνυ χασίππυς·
 κ' ἐδίζον παρὰ νηὶ ποδῶκεος ἀγκίδας
 μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαΐνυ·
 πολλοὶ μὲν βόεσσιν ὄρε' ἔχουσιν ἀμφὶ σιδῶρ
 σφάζόμενοι πολλοὶ δ' οἷδ' ἐκ μιν κτείνουσιν·
 πολλοὶ δ' ἐλπίδι θοοὶ ὄντες ὑπὸ θαλίῃσιν ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς ἠφαιστοῖο·
 πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυσσιν κοτυλῦρτον ἔρπειν αἶμα·
 αὐτὰρ τὸν γε ἄνακτα ποδῶκεα πηλείωνα·
 εἰς ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆος ἀχαιῶν·
 σπυρθεὶ παρπεπύθοντες ἐταίρων χῶμενον κῆρ·
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην ἀγαμέμνονος ἔζον ἰόντες,
 αὐτὶς κ' κυρύνεσσι λιγυρθόγγυσι κέλευσεν
 ἀμφὶ πυρὶ σῆναι φέροντα μέγαν, εἰ πεπύθειν
 πηλείδην λῦσασθαι ἀποβρότον αἵματόεντα·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἠρνεῖτο συγβῶς· ἐπὶ δ' ὄρμον ὁμοαῖνον·
 ὃ μὰ ἦν ὅς τις τε θεῶν ὕπατος, κ' ἄριστος·
 ὃ θέμις ἐστὶ λοεστὰ κερήατος ἄλκον ἐκείσθαι·
 πρὶν γὰρ ἐνὶ πάρος κλονθῆναι πυρὶ σῆμα τε χεῖρας
 κείρασθαι τε κῆρ κ' ἐπὶ σῆμα τε χεῖρας
 ἔξετ' ἄχος κραδίην ὄφρα ζωῆσι μετείω·
 αἰὲν ἦτοι καὶ νῦν συγβῆναι πειθόμεθα δαίτι·
 ἠὲ θένει δ' ὄφρα ἄναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον,
 ὕλιν τ' ἀξέμεναι παρὰ τε χεῖρ' ὥς ἐπὶ κῆρ
 νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι, ὑπὸ ζοφὸν ἠβρόντα·
 ὄφρ' ἦτοι τῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀνέμακτον πῦρ
 θάλασσαν

θαυνον ἀπ' ὀφθαλμῶν λαοί, δ' ἐπὶ ἔργα βράπωνται·
 ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον ἢ δ' ἐπίθοντο
 ἑαυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐροπλίσαντο δὲ ἔκθουσι.
 δάκνωτ'· ὅδε τι θυμὸς ἐδάετο δαιτὸς ἐΐσης
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 οἳ μὲν κῆκεόντο δὲ ἔβαν κλισίην δὲ ἔκθυστο
 πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 καί το βαρυπινάχων πολέσι μετὰ μυρμιδόνεσσιν,
 ἐκθραυῶ δ' οἱ κύματ' ἐπ' ἠϊόνοσ κλύζισκον·
 αὐτὲρ ὃν ὕπνος ἐμαρπτε λυόν μελεδήματα θυμῷ
 νήδυμος ἀμφοιχυθεὶς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γῆα·
 ἔκτορ' ἐπαΐων προτὶ Ἴλιον ἦνευθέσαν
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ παροκλήος δ' ἡλίοιο
 πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὀμματα καλλ' εἰκῆα,
 καὶ φωνήν· καὶ τοῖα πρὶ χροὶ εἶματα ἔστο
 ἣ δ' ἄρ' ὕπερ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 οὐδεις αὐτὰρ ἐμείο λελασμένος ἔπλεν ἀχιλλεύ·
 ὃ μὲν μὲν ζώντος ἀκῆδης, ἀμὰ θανόντος·
 θάπτε δ' ἦι με τάχιστα· πύλας αἰΐδαο πρῆσαι·
 τῆλέ με εἶργουσι ψυχὰς εἰδωλὰ κῆμόντων·
 ὃ δέ με πως μίσγεσθαι ὕπερ ποταμοῖο ἐῷσιν·
 ἀμ' αὐτῶς ἀλάλημαι ἂν' οὐρυπυλὸς αἰΐδος δῶ·
 καί μοι δὸς πῶ χεῖρ' ὀλοφύρομαι· ὃ γὰρ ἔτ' αὐτίς
 νίσσομαι ἐξ αἰΐδαο, ἐπὶν με πυρὸς λελάχητε·
 ὃ μὲν γὰρ ζῶσι γε φίλων ἀπάνανθιν ἐταέρων
 βυλὰς ἐζόμενοι βυλούσομεν· ἀμ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμρέχανε συγβῆ ἥ πρ' λάχε γεινόμενόν πρ·
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα θεῶς ἐπιείκελ' ἀχιλλεύ·
 τείχει ὑπὸ βῶων ἀνηγεγέων ἀπολείδαι·
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφύσομαι ἄνε πίθαι,

ΟΜΗΡΟΥ

μή ἐμὰ σὺν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὅς ἐ' ἀχιλλεύῳ
 αἴψ' ὅ μιν ὡς ἐβράβηκεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν.
 αὐτὲς με τυτθὸν εἶοντα μενοίτιος ἐξ ὀπότερος,
 ἦν γὰρ ἐν ὑμῖν τὸν δ' ἀνδροκτασίης ὑπὸ λυγρῆς
 ἡμάτι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον ἀμφιδάμαντος
 νηπίος ὅ κ' ἐθέλων, ἀμφ' ἀστυγάλοισι χαλωθεῖς
 εἶνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότες πηλοῖς
 ἐξέρετ' ἐν δουρίῳ, καὶ σὸν θράποντ' ὀνόμηνεν
 ὡς δὲ καὶ ὅς ἐκ νῶϊν ὁμῆ σορὸς ἀμφικλυπῆσι
 χρύσεος ἀφροροῖα, τὸν τοι πόρε πότνια μήτηρ
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχιλλεύς,
 τί με μοι ἡ θεὴ κεφαλὴ δούρ' εἰλήλυσθαι.
 καὶ μοι ταῦτα εἶπας ἐπιτέλλαι αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι ὡς σὺ κελεύεις.
 αἴψα μοι ἄσπον εἴθι μίνυσθαι πρὸ ἀμφιβαλόν τε
 αἰγῆας, ὁλοοῖο τε τερπώμεσθαι γόοιο
Ως ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χρυσὴ φίλησιν
 ὁ δ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς ἦν τε καὶ πνὸς
 ὥχετο τετοργῆσθαι τῶν δ' ἀνόρεσεν ἀχιλλεύς.
 χρυσὴ τε συμπλατῆσεν ἔπος δ' ὀλοφύδον ἐγπεν
 ὡ πόποι ἦ ῥα τίς ὅτι καὶ εἰν αἶδ' αὖ δόμοισι
 ψυχὴ καὶ εἶδωλον· ἀτὰρ φρένδ' ὅ κ' ἐνὶ πάμπαν
 παννυχίη γάρ μοι παροκλήος δειλοῖο
 ψυχὴ ἐδειγμένη γόωσά τε μυρομένη τε
 καὶ μοι εἶπας ἐπέτελλεν· εἵκητο δὲ θέσκελον αὐτῷ
Ως φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑπὲρ μρον ὤρσε γόοιο.
 μυρομένοις δὲ τοῖσι φάη ῥοδοδάκτυλος ἠώς·
 ἀμφὶ νηῖα ἐλεινὸν ἀτὰρ κρητὼν ἀγαμέμνων,
 ὕρῃας τ' ὠρεῖ καὶ ἀνέρας ἐξέμεν ὕλην
 πάντοθεν ἐκκλησιέων· ἐπὶ δ' ἄνῃρ ἐσθλὸς ὀρώρεθ
 μηριόνης

μυριοῖν θράπων ἀγαπήνορος ἰδομενεὺς·
 οἳ δ' ἴσαν ὑλητόν πελέκεσσ' ἐν χερσὶν ἔχοντες,
 σείρας τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ὁρ' ἔρῃσιν κίον αὐτῶν·
 πολλὰ δ' ἄναντα κέταντα πάραντά τε δόχμια τ' ἦλθε·
 αἳ δ' ὅτε δὴ νηιμὺς προσέβαν πολιπίδακος ἰδὼς,
 αὐτὴν ἄρα δρυὺς ὑφιόμηνς ταναΐκῃ χαλκῷ
 τάμνον ἐπειρόμενοι· τὰ δὲ μετ' ἄλλα κτυπέουσιν,
 πίπτον· τὰς μὲν ἔπητα διαπλῆσοντες ἄχαιοι,
 ἔκλινον ἡμιόνων· τὰ δὲ χθόνα ποσσὶ δατούντο·
 ἰλδομένοισι πεδίῳσι διὰ ῥωπήϊα πυκνά·
 πάντες δ' ὕλοτόμοι φηγὺς φέρον· ὡς γὰρ ἀνώγει
 μυριοῖν θράπων ἀγαπήνορος ἰδομενεὺς·
 κῆρ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτὺς βάλλον ἐπιχρῶν ἐνθ' ἄρ' ἀχιλλεὺς
 φράσσατο παρόκλῳ μέγα ἠρίον· ἢ δὲ οἱ αὐτῷ·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακῆμβalon ἀσπετον ὕλην,
 εἵατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ ἀχιλλεὺς
 αὐτίκα μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε
 χαλκὸν ζώννυσθαι· ζῶσαι δ' ὕπ' ὀχεσφιν ἔκταν,
 ἔπυσ· οἳ δ' ὤρνατο κῆρ ἐν τούχεσιν ἔδων·
 ἀνδ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἠνίοχοι τε·
 πρόσθε μὲν ἱππῆες μετὰ δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν
 μύριοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον πάροκλον ἑταῖροι·
 θριξὶ δὲ πάντανέκῳ κεταίνυνον αἰετὲς βάλλον
 κειρόμενοι· ὅππασιν δὲ κῆρ ἔχε δῖος ἀχιλλεὺς·
 ἀχνυμένοσ' ἔταρον ἰὼν ἀμύμονα πῆμ' αἰδώς δ'·
 οἳ δ' ὅτε χῶρον ἴκοντο, ὅθι σφίσι πέφραδ' ἀχιλλεὺς,
 κῆρθεσαν· αἶψα δὲ οἱ μενοεικέα νῆον ὕλην
 ἐνθ' αὐτ' ἀλλ' ἐκδήσε ποδάρκης δῖος ἀχιλλεὺς·
 σῆς ἀπάνουθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεχείρατο χαίτην
 τήν ῥα σαρχειῷ ποταμῷ πρόφει πλεθόωσαν·

ΟΜΗΡΟΥ

ὁ χθίστα δ' ἄρα εἶπεν ἰδὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον·
 Σβχῆ' ἄλλος σοὶ γε πατὴρ ἤρῃσ' ἀπο πηλῶς.
 κείσε με νοσήσαντα φίλιν δὲ παροῖδα γαῖαν,
 σοὶ τε κόμην κρέην, ῥέξινθ' ἰδὴν ἐκ τ' ὀμβρῖν·
 πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτοῖσι μῆλ' ἱβούσῃν
 δὲ πηγάς· ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις·
 ὥς ἡρώδ' ὀρέρων· σὺ δέ δι' ἴδον ἦν ἐτέλεισθαι·
 νῶ δ' εἴπαι ἔνέομαι γε φίλιν δὲ παροῖδα γαῖαν·
 παροῖδα γὰρ ἡρώδ' ὀρέρων ὅπως αἰμι φέρεσθαι.
 Ω' εἰπὼν ἐν χροῖ κόμην ἐτάροιο φίλοιο
 θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕφ' ἱμβρον ὥρσε γόοιο·
 καὶ νῦν ὁδυρομένοισιν ἔδω φάος ἡελίοιο,
 εἰ μὴ Ἀχιλλεύς· ἀεὶ γὰρ μέμνονι εἶπε παρασῆς·
 Α' ῥέειδ' ἡ σοὶ γὰρ τε μάλιστ' ἀγαθὸς ἀχαιῶν
 πείσονται μύθοισι γόοιο μὲν δὲ καὶ ἄσαι
 νῶ δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκένδασον, καὶ δειπνον ἄνωχθαι
 ὁπλοῦν· τὰ δὲ τ' ἀμφοτεροσύνῃσι μάλιστ'
 κηδεῖσθαι νέκυς παρὰ δ' οἱ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἄμμεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα λαὸν κηδεῖσθαι σκένδασεν κατὰ νῆας εἰσάσ·
 κηδεμόνθ' δὲ παρ' αὐτοῖσι μένον καὶ νέον ὕλην·
 ποίησαν δὲ πυρὴν ἐκ τ' ὀμβρῖν, ἐνθα καὶ ἔνθα.
 ἐν δὲ πυρῇ ὕπατην, νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ·
 πολλὰ δὲ ἱφία μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικεῖς βῆς
 πρόσθ' ἐκ πυρῆς, ἔδρὸν τε καὶ ἀμφοτερον· ἐν δ' ἄρα πάντων
 δημόν· ἐλὼν ἐκλυφε νέκυα μετὰ θυμὸς ἀχιλλεύς,
 δὲ πόδας ἐκ κεφαλῆς· περὶ δὲ δροατὰ σώματα γήει·
 ἐν δὲ τίθει μέλιτος, καὶ ἀλείφατος ἀμφοροῦσιν,
 πρὸς λέχεια κλίνων πύσους δ' ἐριχάχεν· εἰπὼς
 εἰς μένος ἐνέβαλε πυρὴν μεγάλην περὶ χεῖρας·
 ἐνεία

ἐνεία τῷ γε ἀνὰ κτι προπέζῃ δὲ καὶ δὲ ἦσαν·
 καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλε πυρὴ δύο δαυροτομήσας·
 δώδεκα δὲ βῶων μεγαθύμων ἕας ἐδλῶς·
 χαλκῷ δὲ ἰδίων· καὶ δὲ φρεσὶ μὴ δέτο ἔργα·
 ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον ὄφρα νέμοιτο·
 ὣμωξεν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 χαῖρή μοι ὦ πάροικε καὶ εἰν αἰδέα δόμοισι·
 πάντα γὰρ ἦδη τοι τελείω τὰ πάροιθεν ὑπέστη·
 δώδεκα καὶ μὲν βῶων μεγαθύμων ἕας ἐδλῶς·
 τὸς ἅμα σοι πάντας πῦρ ἐδίει· ἕκτορα δ' ἔτι
 δώσω πρὶαμίδην πυρὶ δαπνέμεν, ὅμῳ καὶ αἰνῶ·
 ὧς φάτ' ἀπὸ γλῆσας· ὃν δ' ἔκαστος ἀμφοτέρωντο·
 ὅμῳ καὶ αἰνῶ καὶ ἀλλήκε δίδος θυγάτηρ ἀφροδίτη·
 ἦματα καὶ νύκτας· ῥοδόντι δὲ χρίεν ἑλπίω
 ἀμβροσίῳ· ἵνα μὴ μιν ἀποδούρωι ἑλκυσσῶν·
 τῷ δ' ἐπικυάνεον νέφος ἦγαγε φοῖβος ἀπὸ ἁλῶν,
 ἔρηνόθεν πεδίον δὲ· καὶ λυγρὸ δὲ χῶρον ἅπαντα
 ὄσον ἐπείχε νέκυσ μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο
 σκῆλη ἀμυγρὸν πρὶ γῆρας ἵνεσιν ἦδ' ἐμὲ λωιν·
 ἔδ' πυρὶ παροῖκα καίετο τεθνηῶτος·
 ἐνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 σῆς ἀπάνευθε πυρὸς δίοις ἦρ' ἄν' ἀνέμοισι
 βορέη καὶ ζεφύρῳ καὶ ὑπέχετο ἱερά καὶ ἅ·
 πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπῳ λιτάνουεν
 ἐλθέμεν ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθείατο νεκρὸν·
 ὕλητ' ἐσθλὸν αὐτο καὶ ἡμιῶν· ὥνεια δ' ἴρις
 δαῖων αἰῶσα μεταγγελοσ ἦλθ' ἀνέμοισιν·
 οἱ μὲν ἄρα ζεφύροιο δυσσεὶος ἀθροῖο ἐνδον
 ἑλαπίνην δαίνωτο· θέεσα δὲ ἴρις ἐπέστη·
 βηλῷ ἐπὶ λιθίῳ· τοῖδ' ὥς ἶδον ὀφθαλμοῖσι,

ΟΜΗΡΟΥ

πάντες ἀνῆξαν κέλεον τέ μιν εἰς ἐΐκησος·
 εἰδ' αὖθ' ἐξέσθαι μὲν ἀνῆνατο, εἶπε δὲ μῦθος·
 ἔχ' ἔδος· εἴμι γὰρ αὖθις ἀπ' ὠκεανοῖο ῥέεθρα
 αἰθιόπων δὲ γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἐκτόμβας
 ἀθανάτοισι, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρώων
 αἰγ' ἀχιλῆος βορέην ἢ δὲ ζέφυρον κελαδαινὸν
 ἐλθεῖν ἄρ᾽ αἶται, καὶ ὑπὶ χεῖται ἰβὰ χαλὰ,
 ὅφρα πυρὴν ὄρη τε καὶ ἥμεναι ἥϊνι κείται
 πάροικλος· ὃν πάντ' ὅς ἀναπνέχουσιν ἀχαιοί·
 ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπὺς ἀπεβήσεντο· τοῖδ' ὀρέοντο,
 ἡ χῆ θεοπεσίην ἐφεα κλονέον τε πάροιθεν·
 αἶψα δὲ πόντον ἵκνον ἀήμεναι· ὤρτο δὲ κύμα
 πνοιῇ ὑπὸ λιβυρῇ προΐην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην·
 ἐν δὲ πυρὶ πεσέτην· μέγα δ' ἰάχε θεοπιδάεες πῦρ·
 παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρὸς ἀμυδρὸς φλόγ' ἐβαλλον
 φουσῶντ' ὅς λιγέως· ὃ δὲ πάννυχος ὠκὺς ἀχιλλεύς,
 χρυσέον ἐκ χρητῆρος ἔχων δέπας ἀμφικυπέλλον,
 οἶνον ἀφυσόμενος χαμάδις χεῖρ' ὀύε δὲ γαῖαν
 ψυχὴν κικλήσκων πατροκλῆος δγλοῖο·
 ὥς δὲ πατὴρ ὦ παιδὸς ὀδύρεται· πῆα καίω
 νυμφίον, ὅς τε θανὼν δειλὸς ἀνέχισε τοῦ κῆδος,
 ὥς ἀχιλῆος ἐτάρσιο ὀδύρετο ὅς πῆα καίω,
 ἔρπυζων παρὰ πυρκαϊήν, ἀδινὰ σιναχίζων·
 ἦμος δ' ἑωσφόρος εἴσι φάος ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
 ὃν τε μεταχροκόπελος ὑπεῖρ ἄλλα κίθναται ἠώς,
 τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνεται, πάυσσάτο δὲ φλόξ·
 οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἐβαν οἶκόν δὲ νέεσθαι,
 θρηϊκίον κατὰ πόντον· ὃ δ' εἶπεν οἴδματι θυῶν·
 πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς,
 κλίνθη κεκμηώς· ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπτος ὄρασε·
 οἶδ' ἄμφ'

οἳ δ' ἄμφ' ἄρ' αἰὲν ἀλλήλοισιν ἐγρέοντο·
 πάν μιν ἐπὶ χρομένων ὁμαδος καὶ δῦπος ἐγχευεν·
 ἔζετο δ' ὀρθωθείς καὶ σφαιρὰς πρὸς μῦθον εἶπεν·

Α' βρεῖσθι τε καὶ ἄλλοι δρισηὶς παναχαιῶν·
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σφείσας ἀέθοπι δίνω
 πᾶσαν, ὅπως οὐκ ἐπέχει πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἐπεὶ ταῦτα,
 ὅτ' ἐὰν παρὸν κλοιο μοι τιτάρωας λέγωμαι,
 αὐτὸς διακινώσκοντάς. δριφραδέα δὲ τέτυκται·
 ἐν μέσῃ γὰρ ἐκείτο πυρῇ· τοῖ δ' ἄλλοι ἀνδρῶν
 ἐχάτιον καλέοντ' ἐπιμίξῃ ποιοιτέωνδ'·
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσῇ φιάλῃ καὶ δὲ πλακῇ διμῶ
 θεόμεν· εἰσδὲν αὐτὸς ἐγὼ αἶδι καὶ θωμά·
 τῷ μιν βονδ' ἔμ' ἄλλα πολλὰν ἐγὼ πονέεσθαι ἀνώγα,
 αἶψ' ἐπιγέα τοῖον ἐπείτα δὲ καὶ τὸν ἀχαιοί·
 εὐρυὸν ὤφελόν τε τιθήμεναι· οἶκον ἐμῶ
 δούτ' ὅτι ἐν νῆαυ πολυκλήσι λίπησθε·

Ω' εἴφαθ'· οἳ δ' ἐπίθοντο παρὸν καὶ πηλείωνι·
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν ἀέθοπι δίνω
 ὅσον ἐπιφλόξῃ ληθε, βαθεῖα δὲ καὶ πέσε τέφρη·
 κλαίοντάς δ' ἐτάρους ἐν νηὶς ὅσ' ἐκ λυγρῇ,
 ἄλλεγον δὲ χρυσῇ φιάλῃ· καὶ δὲ πλακῇ διμῶν·
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντ' ἐάνω λιτὶ κέλυφαν·
 τὸν ὥσαντο δὲ σῆμα θεμελίσσας τε προβάλλοντο
 ἄμφ' πυρῇ· εἴθεα δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχοντες·
 χαύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἀχιλλεύς,
 αὐτὸς λαὸν ἔρυνε, καὶ ἔζανεν εὐρυὸν ἄγωνα·
 νηῶν δ' ἔφερ' αἰετὰ λείβιτάς τε βίποδάς τε·
 ἱππὺς θ' ἡμιόνους τε βοῶν τ' ἵφθιμα κέρηναι·
 καὶ δὲ γυναικῶν ἐυζώνων, πολίων τε σίδηρον·
 ἱππῶσι μὲν πρῶτα παρὸν μεσιν ἀγλαὰ αἰετὰ

ΟΜΗΡΟΥ

θῆκε γυναικὶ ἀγεσθαι ἀμύμονα ἔργειδ' ἄν,
 καὶ κρίνο' ὧ πάντας δ' ὧ καὶ εἰ κοσί μετρον
 τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
 ἐξέτι' ἀδμήτην βρέφος ἡμίονον κυέσσαν·
 αὐτὰρ τῷ τρίτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα
 καλὸν τέσσαρα μέτρα κεχανδύτα λαυκὸν ἐτ' αὐτὰς·
 τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
 πέμπτῳ δ' ἀμδίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκεν·
 ἣ δ' ἔρβος καὶ μῦθον ἐν ἄρχειοισιν ἔειπεν·
 ἀρεῖδ' ἦ τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες ἀχαιοί·
 ἵππῃ δ' αὖ τὰ δ' ἀέθλα διελεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι·
 εἰ μὲν γὰρ ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλούοιμεν ἀχαιοί·
 ἦ τ' αὖ ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίῃνδε φροῖμην·
 ἵσε γὰρ ὅσον ἐμοὶ ἄρετῇ πριβάλλετον ἵπποι·
 ἀθάνατοί τε γὰρ εἰσι ποσειδάων δ' ἐπὶ οὐρανῷ
 πατρίε' μῶ· πηληϊὶ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐχὺάλιξεν·
 αἴμ' ἦτοι μὲν ἐγὼ μενέω καὶ μώνυχες ἵπποι·
 τοῖς γὰρ σθένος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνίοχοιο
 ἦ π' ἴσ' ὅς σφ' ὦν μάλα πολλάκις ὕμνον ἔλαον
 χαϊτάων κατέχευε λοέσσας ὕδατι λυκῷ·
 ἦν τὰ γ' ἐσαότ' ἐπενθείετον· ὅδε ἰδέσφιν
 χαῖται ἐρηρέδαται· τὰ δ' ἐστατον ἀχνυμένω κῆρ·
 ἄλλοι δὲ σέλλεσθε κατὰ στρατὸν ὅς τις ἀχαιῶν
 ἵπποισιν τε πέποιθε καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 ὧς φάτο πηλεΐδης ταχέως δ' ἵππῃς ἐββεν·
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἀναξ ἀνδρῶν ἀμειβόμενος
 ἀδμήτης φίλος υἱὸς δ' ἵπποσάων ἐκέκαστο·
 τῷ δ' ἐπὶ τυδείδῃς ὦρτο κρατερὸς διομήδης·
 ἵππος δὲ βῶνς ὕπαγε ζυγὸν ὅς ποτ' ἀπηνύρα
 ἀνείαν' ἀτὰρ αὐτὸν ὕπεξεσάωσε ἀπόλλων·
 τῷ δ' ἄρ

ΟΜΗΡΟΥ

αἰὲν τέρμ' ὀρώων σφάραξ ἐγγύθεν, ὃ δὲ ἔλθῃ,
 ὅπως ἂν πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμάσιν·
 οἷμα δ' ἐχέει ἀσφαλές καὶ ἂν πρῶτοντα δοκῇ.
 σῆμα δ' ἐτοίρεω μάλ' ὄριθραδές· ὃ δὲ σε λήσῃ·
 ἔστι κε ξύλον αἶων ὅσον τ' ὄργῃ ὑπὲρ αἰῶν.
 ἢ δρυὸς ἢ πύκνης· ἢ κοῦν ὃ καταπύθεται ὁμβρῷ·
 λαῖε δὲ τὰ ἐκείτρθεν· ἐριρέδαται δὲ λαοικῶ.
 ἐν ξυωχῇσιν ὅδ' ἄλγος δ' ἱπποδρομος ἀμφίς·
 ἡτοῦ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθῆναι.
 ἢ τό γε νύα τετυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
 καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 τῷ σὺ μάλ' ἐχρίμψας ἐλάαν χερδὸν ἄρμα καὶ ἵππῳ·
 αὐτὸς δὲ κλινθῆναι εὐπλέκτῳ ἐπὶ δίδρῳ·
 ἢ κ' ἐπ' ὄρισερὰ τοῖν· ἀτὰρ ἂν δεξιὸν ἱππον
 κένσαι ὁμοκλήσας, εἴξαι τέ οἱ ἡνία χρσίν·
 ἐν νύα δ' ἐτοίῃ πρὸς ὄριπερὸς ἐχρίμψῃ·
 ὡς ἂν τοι πλήμνη γε δοῖαται ἄκρον ἱκέσθαι
 κύνεον ποιητοῖο, λίθος δ' ἀλέαθαι ἐπαυρεῖν,
 μή πως ἱππῶς τε ποδῶν κατὰ θ' ἄρματα ἄξῃς·
 χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν ἐλεχέειν δὲ σοὶ αὐτῷ
 ἔσσεται· οἷμα φίλος φρονέων πεφυλαχμένος εἶναι·
 εἰ γὰρ κ' ἐν νύα γε παρεξελάσῃσθα δῖωνων.
 ὃ κ' ἔσθ' ὅς κ' ἐλθῇ μετ' ἄλγεος, ὃ δὲ παρέλθοι
 ὃ δ' εἴ κεν μετ' ἴαθεν ὄριονα δῖον ἐλαύνει
 ἀδρήσῃ ταχέως ἱππον ὃς ἐκ θεοφιν γένος ἦεν·
 ἢ τὸν λαομέδοντος· οἱ ἐκείδ' ἐπὶ τῷ φρενὶ ἐσθλοῖ·
 ὧς εἰπὼν νέστωρ νηληϊὸς ἄψ' ἐνὶ χώρῃ
 ἔζετ' ἐπὶ ᾧ παιδὶ ἐχέσθαι πείρατ' ἐγπε·
 μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος εὐχοίχας ὠπλίσαθ' ἱππῳ,
 ἀνδ' ἐβαν ὅς δ' ἴφρως· ἐν δὲ κλήρης ἐβάλλοντο.

πῆλ' ἄχιλλεῖ· ἐκ δὲ κλῆρος θόρε νεσφρίδαο
 ἀντιλόχῳ· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων εὐμήλοιο·
 τῷ δ' ἄρ' ἔπ' ἄρβείδης δρυϊκλυτὸς κωέλαος·
 τῷ δ' ἐπὶ μυριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὐτῷ,
 τυδείδης ὃχ' ἄριστος ἐὼν λάχ' ἐλαυνέμεν ἱππῶν·
 σὺν δὲ μετασσοιχεῖ· σήμηνε δὲ τέρματ' ἄχιλλεῖ,
 πηλοῦθεν ἐν λείῳ πεδίῳ παρὰ δὲ σκοπὸν εἶσεν·
 ἀντίθεον φοῖνικεῖ δ' ἄσπερα πατρὸς ἐοῖο·
 ὥς μεμνέωτο δροῖμα καὶ ἀληθείην ἀποιέποι·
 οἶδ' ἅμα πάντες ἐφ' ἱπποῖσιν μάστιγας ἄειραν,
 πέπληγόν θ' ἱμάσιν· ὁ μὲν κλησάντ' ἐπέαιε
 ἐαυμένως· οἶδ' ὦκε διέπρησον πεδίῳ,
 νόσφι νεῶν ταχέως ὑπὸ δὲ σέρνοισι κονίῃ
 ἔσσετ' ἀερομένη ὥς τε νέφος ἢ θυέλλα·
 χαῖται δ' ἔρρωντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο·
 ἄρματα δ' ἄλλο τε μὲν χθονὶ πύλνατο πυλυβοτείρῃ,
 ἄλλο τε δ' αἰῆσσε μετῴρα· τοῖδ' ἐλατῆρες
 ἔσσαν ἐν δίφροισι· πᾶτακε δὲ θυμὸς ἐκείνων,
 νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἐκείνων
 ἱπποῖς, οἶδ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίῳ·
 αἷ' ὅτε δὴ πύματον τέλειον δρόμον ὠκέες ἱπποῖ·
 αἶψ' ἐφ' ἄλός πολιῆς, ῥότε δὴ δρετὴ γέ ἐκείνων
 φαίνεται· ἄραρ δ' ἱπποῖσι τάβη δρόμος, ὦκε δ' ἐπὶ πρῶτα·
 αἶψ' ἠριτιάδαο ποδῶκεες ἐκφρον ἱπποῖ·
 τὰς δὲ μετεξέφρον διομήδεος ἄρσενος ἱπποῖ
 φῶϊοι, ὅδε τι πολλὸν ἀνυσθ' ἔσαν· αἷμα μάλ' ἐγγύς·
 αἰεὶ γὰρ δίφρον ἐπιβησομένοισιν ἐῖκτεν·
 πνοιῇ δ' αὖ μῆλοιο μετάρρενον ἀνρέετ' ὦμα
 θέρμετ' ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταβέντε πετέσθη·
 καὶ νύκεν ἢ παρέλααν ἢ ἀμφώρισον ἔθηκεν,

ΟΜΗΡΟΥ

εἰ μὴ τυδείῳ ἦν κοτέατο φθίβος ἀπόλλων,
 εἰς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινὴν.
 τοιοῦτ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο.
 ὁ δ' αὖτε τὰς μὲν ὄρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἴδμεν.
 οἱ δ' αὖ ἐβλάβησαν ἄνδρ' ἐνὶ φρεσὶ θεόντες.
 οὗδ' ἄρ' ἀθηναίην ἐλεηράμενος λαὸν ἀπόλλων
 τυδείδην· μάλα δ' ὦκα μετέωτο ποιμένα λαῶν.
 δῶκε δὲ οἱ μάστιγα μένος δ' ἵπποισιν ἐνὶ κέντρῳ.
 ἡ δὲ μετ' ἀδμήτῃ ἦν κοτέεσθ' ἐβεβήκει.
 ἵππειον δὲ οἱ ἦξε θεὰ ζυγὸν· αἰεὶ δὲ οἱ ἵπποι.
 ἀμφὶς δ' οὐδ' ὄρα μέγαν ῥυμός δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύθη.
 αὐρὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ προχθὸν ἐξεκυλίσθη.
 ἀγκυῶνάς τε πρὶ δρυφῶν, σῶμα τε ῥίνας τε.
 θρυλίσθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τὸ δὲ οἱ ὄνα
 δακρυόφιν πληθεύει· θαλρῆ δὲ οἱ ἔχετο φωνή.
 τυδείδης δὲ παρατρέψας ἔχε μῶνυ χάσ' ἵππος.
 πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλκιμος ἐν γὰρ ἀθῆνῃ
 ἵπποις ἦκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' ἀθρείδης ἔχε ξανθὸς μέλαρος.
 ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο
 ἔμβριτον, καὶ σφῶϊ τιταίνετον ὅππῃ τάχιστα.
 ἦτοι μὲν κείνοισιν ἐρίζετο καὶ ἔτι κελεύω
 τυδείδῃ ἵπποισι δαΐδρονος, οἷσιν ἀθῆνῃ
 νῦν ὥρεξε τάχος καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν.
 ἵππος δ' ἀθρείδαο κίχονε μετὰ δὲ λίπηνον
 καρπαλίμως· μὴ σφῶϊν ἐλεχέην καταχούρῃ.
 αἶθρ' ἦλκεν ἔσχα· τίη λίπεσθ' ἐφίρεισοι.
 ὦ δὲ γὰρ ἐξέρω καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται.
 οὐ σφῶϊν κομιδὴν παρὰ νῆστοι ποιμένοι λαῶν
 ἔσσεται· αὐτίκα δ' ὕμμε κατακτενεῖ ὀξεί' ἡλακῶ.

αἶψ' ἀποκηδήσαντε φρώμεθα χεῖρον αἶθρον.
 αἶψ' ἔρομαρτεῖτον, καὶ πάλιν δέ τον ὅπ'ι τάχιστα
 ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἢ δὲ νοήσω,
 σεινωπῶ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι, ὃ δέ με λήσει.
 Ως ἔφαθ' οἱ δὲ ἀνάκτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν,
 μάλλον ἐπιδοραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα,
 εἴνος ὁδῷ κείλης ἴδεν ἀντίλοχος μενεχάρμης.
 ῥωχμὸς ἐν γαίης ἢ χειμέριον ἄλιν ὕδωρ,
 ἐξέρρηξεν ὁδοῖο· βάθαι δὲ χῶρον ἅπαντα·
 τῇ ῥ' εἶχεν μενέλαος ἀμαρτοχίᾳς ἀλείνων·
 ἀντίλοχον δὲ παραβέβας ἔχε μώνυχας ἵππους,
 ἐκτὸς ὁδῷ· ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν·
 ἀβείδης δ' ἐδίδεισε, καὶ ἀντιλόχῳ ἐγερώνει·
 ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἰππάζεαι· αἶψ' ἄνεχ' ἵππους·
 σεινωπὸς γὰρ ὁδὸς· τάχα δ' ἀρυτέρι παρελάσας·
 μή πως ἀμφοτέρους διλήσειαι, ἄρματι κύρσας·
 Ως ἔφατ' ἀντίλοχος δ' ἐτι καὶ πολὺ μάλλον ἔλαυνε,
 κέντρῳ ἐπιπέρχων, ὥς ἔκ' αἶοντι ἐοικώς·
 ὅσα δὲ δίσκῳ ὕρα κατ' ὠμαδίῳ πελοντα
 ὄντ' αἰζὺς ἀφῆκεν ἀνὴρ περὶ μένος ἥβης,
 τόσον ἐπιδοραμέτην· αἶψ' ἠρώησαν ὀπίσσω
 ἀβείδῳ αὐτὸς γὰρ ἐκὼν μεθέηκεν ἐλαύνων·
 μή πως συγκεῖρσαι ἐν ὁδῷ μώνυχας ἵπποι,
 δίφρυς τ' ἀνερύψαιαν εὐπλεκέας· κατὰ δ' αὐτοὶ
 ἐν κοινήσι πέσοιεν, ἐπιδρόμιοι περὶ νίκης
 ἦν καὶ νηκείων προσέφη ξανθὸς μενέλαος·
 ἀντίλοχ' ὅστις σείο βροτῶν ὀλωότερος ἄλλος·
 ἔρρ' ἐπεὶ ὅς ἐτι μὲν γε φάμεν πεπνύσθαι ἀχαιοί·
 αἶψ' ἔμην ὁδῷς ἄτερ ὅρκῳ οἴσῃ αἶθρον·
 Ως εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλειτο φώνησεν τε·

ΟΜΗΡΟΥ

μή μοι ἐρύκεσθον μή δ' ἔστατον ἄχνη μίνω κῆρ,
 φθίσονται τύττοισι πόδες κῆρ γῆνα κῆμοντα,
 ἢ ὅ μιν ἄμρω ἔδρ ἀτέμβονται νεότητος.
 Ως ἔφραθ' οἱ δὲ ἀνάκτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν·
 μᾶλλον ἐπιδραμέτην τάχα δέ σφισιν ἄχι γέροντο·
 ὄρῃοι δ' ἐν ἀγῶνι κῆρ μένοι εἰσορόωντο
 ἱππῆς τοῖ δὲ πέτοντο νονίοντες πεδίοιο.
 πρῶτος δ' ἰδομένη κριτῶν ἀγὼς ἐφράσαθ' ἱππῆς·
 ἦ σὺ γὰρ ἐκὼς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν πριωπῇ.
 τοῖο δ' ἀνελθεν ἔοντος ὁμοκλητῆρος ἀκῆσας
 ἐγὼ φράσατο δ' ἱππὸν ὄριπρεπέα πρῶχοντα
 ὅς τ' ἄλλο ἄλλο ῥῶσον φῶνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
 λυκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίροχον ἥτε μήνη·
 σῆ δ' ὄρθας κῆρ μῦθον ἐν ὄρῃοισιν εἶπεν.
 Φίλοι ὄρῃων ἡγήτορες, ἢ δὲ μέδοντες·
 οἷος ἐγὼν ἱππῆς αὐτάξομαι ἢ κῆρ ὅ μεις
 ἄλλοι μοι δοκέουσι παρόιτροι ἐμμεναι ἱπποῖ·
 ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἶ δέ κ' αὐτῷ
 ἐβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἶ κ' ἐσέγε φέρτραι ἦσαν.
 ἦτοι γὰρ τὰ πρῶτα ἴδον πρὶ τέρμα βαλῦσας·
 σὺ δ' ἔπειτα δαΐαμμι ἰδέειν· πάντη δέ μοι ὅσσ' αὖ
 προΐκδ' ἀμπεδίον παπῶνεντον εἰσορόωντι·
 ἢ ἐπὶ ἡνίοχον φύγον ἡνία, ἢ δὲ δαΐασθαι
 αὐ χεῖρην πρὶ τέρμα κῆρ ὅ μιν ἐτυχῆσιν ἐλίξας·
 ἐνθα μιν ἐκπεσέειν οἶω σύνθ' ἄρματα ἄξαι.
 αἶ δ' ἐξηρώσαν, ἐπεὶ μένος ἔλαβε θυμόν.
 αἶ δ' ἰδέσθαι κῆρ ὅ μιν ἀναπαδόν· ἢ γὰρ ἐγὼ γὰρ
 αὐ διαγινώσκω δοκέει δέ μοι ἐμμεναι ἀνὴρ.
 ἀέτωλός γε γενεήν· μετὰ δ' ὄρῃοισιν ἀνάσσει·
 τυδείας ἱπποδάμης υἱὸς κρατρὸς διομήδης.

ἦν δ' αἶχρῶς ἐνέκιστον ὅλῃος ταχὺς αἶας
 ἰδομένοισι τὶ πάρος λαβρύνει· αἶ δ' ἔτ' ἀνέσθην
 ἵπποι ἀβρίποδες πολέος πεδίοιο δύνανται·
 ὅτε νειώτατος εἰσι μετ' ὄρεϊοισι τοσῦτον,
 ὅτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρμεται ὄσσε.
 αἶ δ' αἶ μύθοις λαβρύνει, ὅδ' ἐτί σε χρὴ
 λαβραγόρην ἐμναι· πάρα γὰρ κῆρ, ἀμείνονες ἄλλοι.
 ἵπποι δ' αὖτε ἴασι παροίτρου αἶ τ' πάρος πρ
 αὐμύλῃ· ἐν δ' αὖτος ἔχων αὐληρα βέβηκε·
 Τὸν δὲ χολωσάμενος κρητῶν ἀγὼς ἀντίον ἦν δα
 αἶαν νείκει ἄρισι κῆκοφραδῆς· ἄλλα τε πάντα
 δαῖμα ὄρεϊων ὅτι τοι νόος ὄθιν ἀπηνῆς·
 δαῖρα νῦν ἢ κρίποδος πρὶδώμεθον, ἢ ἐλέβητος·
 ἵσσορα δ' ἀβρίσθην ἀγαμέμνονα θεῖομεν ἄμφω·
 ὅππότεροι πτόθ' ἵπποι, ἵνα γνοῖς ἀποτίνων·
 Ως ἔφατ' ὠρυστο δ' αὐτὶς ὅτ' ὅλῃος ταχὺς αἶας·
 χαλόμενος χαλεπῶσιν ἀμείψασθαι ἐπέειπε.
 κῆρ νῦν κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
 εἴ μὴ ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο, κῆρ φάτο μῦθον.
 Μικέτι νῦν χαλεπῶσιν ἀμείβεσθον ἐπέειπε
 αἶαχ' ἰδομένοισι τε κῆκοῖς ἐπεὶ ὅδ' εἶοικε.
 κῆρ δ' ἄλλω νεμεσῶτον, ὅτις τοιαῦτα γέρε' οἱ·
 αἶ δ' ὅ μεις ἐν ἀγῶνι κῆρ θήμενοι, εἴσοραάσθαι
 ἵππων· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπὶ γρόμενοι περὶ νίκης
 ἐσθλὰ δ' ἐλευσόνται· γὰρ τε δὲ γνώσεσθαι ἐκείσους
 ἵππων ὄρεϊων, οἱ δ' αὐτέρω· οἱ τ' παροίθην·
 Ως φάτο τυδείδης δὲ μάλα χερδὸν ἦλθε διώκων·
 μάστιγι δ' αἶν' ἐλαυνε κῆτωμαδὸν οἱ δὲ οἱ ἵπποι,
 ὑψόσ' αἰερέσθην ῥίμῃα πρήσαντε κέλευθον·
 αἶ δ' ἠνίοχον κούρης ῥαβδ' μιγγες ἐβαλλον·

Ο ΜΗΡΟΥ

ἄρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα, κασιτέρω τε
 ἵπποις ὠκυπόδεσιν ἐπέβρον· ὃ δέ τε πολλὴν
 γίνετ' ἐπισώρων ἄρμα προχὴν κατόπισθεν
 ἐν λεπτῇ κονίῃ· τῷ δὲ σπυρίοντε πετέσθην·
 σὴ δὲ μέσῳ ἐν ἄγωνι πολὺς δ' ἀνεκήμεν ἰδρῶς
 ἵππων ἐν τε λόφον καὶ ἀπὸ σέρνοιο χαμᾶζε·
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμὰ θόρε παμφανόωντος·
 κλῖνε δ' ἄρα μάπυα ποτὶ ζυγὸν ὃ δὲ μάπυσεν
 ἵφθιμος ἀνέλεος· ἀν' αὐμένως λάβ' αἶθλον·
 δῶκε δ' ἄγην ἐτάροισιν ὑπὲρ βύμοισι γυναικῶ·
 καὶ προῖπὸς ὠτῶντα φέρειν· ὃ δ' ἔλυσεν ὑπ' ἵππῳ
 τῷ δ' ἄρ' ἐπ' ἀντίλοχος νηληϊὸς ἔλασεν ἵππῳ,
 κέρδεσιν ὅτι τάχιστα παραφθάμενος μετέλασεν·
 αἰχὰ καὶ ὡς μινέλαος ἐχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππῳ·
 ἔσπον δὲ προχὴν ἵππος ἀρίσταται, ὃς ῥα τ' ἀνακταί
 ἔλκησιν πεδίῳσι τιτανόμενος σὺν ὀχεσφίν·
 τῷ μὲν τε φαίεσιν ἐπισώρων προῖχθ' αἶψα
 ὑβραῖαι, ὃ δ' ἐτ' αἶψα μάλα προέχει ὃ δέ τι πολλὴν
 χώρην μεσσηγὺς πολέος πεδίῳσι θέοντος·
 τόσων δ' ἡ μινέλαος ἀμύμονος ἀντιλόχοιο
 λέει· ἄτάρ ταπρώτα καὶ ὅς δ' ἴσκειν ἀλείπειο,
 αἰχὰ μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἡν
 ἵππῳ τῆς ἀγαμέμνονέως καλλιπρόχοιο αἶψης·
 εἰ δ' ἐνέτι προτέρῳ γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
 τῷ κῖν μιν παρέλαα· ὃ δ' ἀμφήρηνσαν ἔθηκεν·
 αὐτὰρ μηριόνης θρᾶπων εὐς ἰδομένηος·
 λέει· ἀγκληὸς μινελάου θρᾶπος ἔρωήν·
 βάρδισσι πάντας οἱ ἔσαν καλλιπρόχοιο ἵπποι·
 ἡμιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνόμενος ἄρμ' ἐν ἄγωνι·
 ἦος δ' ἀμύτοιο πανύστατος ἦλυθεν ἄλλων·

ἔλκων

ἔλκων ἄρματα καὶ ἐλαύνων πρόνοθεν ἰπποῖς
 ὃν δὲ ἰδὼν ἰκτερε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 σὰς δ' ἐν ὄρεϊσιν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 λοῖθος ἀνὴρ ὠρίστος ἐλαυνὼς μῶνυχας ἰπποῖς·
 οἷον ἄγε δή οἱ δώμεν αἰθλίον ὥς ἐπεικὲς
 δαῖτερ' ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω τυδείος υἱός·
 ὦς ἔραβ' οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπὶ νηὸν ὡς ἐκέλευε·
 καὶ νύ κεν οἱ πόρην ἰππον ἐπὶ νηυσὶν γὰρ Ἀχαιοὶ·
 εἰ μὴ ἄρ' ἀντίλοχος μεταβῆμεν νέστορος υἱός,
 Πηλεΐδην Ἀχιλλεὺς δίκη ἡ μείφατ' ἀνασῆς·
 ὦς Ἀχιλλεὺς μάλα τοι κεχολώσομαι αἶνε τελέωντος
 πτοῖος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρῆσθαι αἶθλον·
 τὰ φρονέων ὅτι οἱ βλάβεν ἄρματα καὶ τὰ χεῖ' ἰππῶ·
 αὐτὸς τ' ἐσθλὸς ἐὼν· οἷον ὤρελεν ἀθανάτοισιν
 εὐχεσθαι· τό κεν ἔτι πανύπετος ἦλθε διώκων
 εἰδὲ μιν οἰκτεῖρας καὶ τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ·
 ἔστι τοι ἐνὶ κλισίῃ χρυσὸς πολὺς ἔστι δὲ χαλκὸς
 καὶ πρόβατ' εἰσὶ δέ τοι δμῶα καὶ μείζον αἶθλον·
 τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μείζον αἶθλον·
 ἢ ἐ καὶ αὐτίκα νῦν ἵνα σ' ἀνήσωσιν Ἀχαιοί·
 τὴν δ' ἐγὼ ὑδῶσω· πρὶ δ' αὐτῆς πρηθῆτω
 ἀνδρῶν ὅς κε θέλῃσιν ἐμοὶ χεῖραὶ μάχεσθαι·
 ὦς φάτο· μείδῃσεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
 χαίρων ἀντιδόχῳ ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
 καὶ μιν ἀμφοτέρωθεν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἀντίλοχ' εἰ μὴ δῖμε κελεύεις οἴκοθεν ἄλλα
 εὐμνήσῃς πιδυῖναι, ἐγὼ δὲ καὶ τὸ τελέωσω·
 δώσω οἱ θώρηκα τὸν ἄετορ' ἅπλον Ἀπυρρον
 χαλκῆον ὃ πρὶ χαλκῷ φαεινὸν καὶ αἰτέροιο

ἀμφιδιδύνηται πολέος δὲ οἱ ἀείους ἔσαι·
 ἢ ῥά κ' αὐτὸ μέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ,
 οἷσέ με καὶ κλισίῃθεν· ὃ δ' ὤχετο καὶ οἱ ἐννευον·
 αὐτὸν μὲν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων·
 τοῖσι δὲ καὶ μέγας ἀνίστατο θυμὸν ἀχάνων·
 ἀντιλόχῳ ἄμωτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κήρυξε
 χερσὶ σὺν ἡπρονέθηνε, σιωπῆσαι τ' ἐκέλευσεν
 ὄρεϊς· ὃ δ' ἔπειτα μετινύδα ἰσότητος φῶς·
 ἀντίλοχ' ἐπρόθεν πεπνυμένος ποῖον ἔρεξας·
 ἢ χυῖας μὲν ἐμὴν ὄρεϊν βλάψας δέ μοι ἵππους,
 τῆς σὺς πρόθε βαλὼν οἴτοι πολὺ χείρονός ἦσαν·
 αἰῶν' ὄρεϊν ἡγήτορος ἢ δὲ μέδοντός·
 ὅς μεσον ἄμφοτέροισι δικάσετε μὴ δ' ἐπ' ὄρωγῃ·
 μή ποτέ τις εἴπῃσιν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 ἀντίλοχον φάσκει βινυσάμενος μέγας,
 οἷχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονός ἦσαν
 ἵπποι αὐτὸς δὲ κρείων ὄρεϊν τε βίη τε·
 εἰ δ' ἄλ' ὄρων αὐτὸς δικάσω, καὶ μ' ἔτινα φημί
 ἄλλον ἐπιπλήξειν δαναῶν· ἵθεα γὰρ ἔσαι
 ἀντίλοχ' εἰ δ' ἄγε δούρο διοχοφές ἢ θέμις ὄειν,
 σὰς ἵππων προπάροιβε καὶ ἄρματος, αὐτὰρ ἱμάσθην
 χερσὶν ἐχέρας δινῆ· ἢ πρὶν πρόθεν ἑλάνου·
 ἵππων ἀφάμενος, γυμνὸν ἐννοσίγαιον
 ὀμνυθὶ μὴ μὲν ἐκὼν ἢ ἐμὸν δόλω ἄρμα πεδῆσαι·
 Τὸν δ' αὖτ' ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα·
 ἀνχεο γὰρ πολλὸν γὰρ ὄρεϊν νεώτρὸς εἰμι
 σῆο ἀναξέ μενέλαε· σὺ δὲ πρότερος καὶ ὄρεϊν·
 οἷός τοι νῆα ἀνδρὸς ὑπὲρ βασιλῆα τελέθουσι·
 κραιπνότερος γὰρ τὸν γάρ τε νόος, λεπὴν δέ τε μῆτις·

τῶ τοι

τῷ τοι ἐπιτήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὖτις
 δώσω πλὴν δρόμιν· εἴ κεν νύ κεν εἰκοθεν ἄλλο
 μείζον ἀπαιτήσῃς· ἄρα κέ τοι αὐτίκα δῶναι
 βυλοῖμιν ἢ σοὶ γε διοφειδὲς ἤματα πάντα,
 ἐκ θυμῷ πιστέην καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀληθὲς·
 ἢ ῥά κεν ἵππον ἄγων μεταθύμῃ νέτορος υἱός·
 ἐν χεῖρεσσι τίθει μενεαῖον· τοῖο δὲ θυμὸς
 ἰάνθη· ὥσεϊτε περὶ σαχύνειν ἐέρση
 ληῖς ἀλδήσκοντος ὅτε φρίσσουσιν ἄρῃαι,
 ὥς ἄρα σοι μενέλαε μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·
 καί μιν φωνήσας ἔπεα πρῶτα προσηύδα·
 ἀντίλοχε· νῦν μὲν τοι ἐγὼν ὑποτίξομαι αὖτις
 χλωόμενος ἐπεὶ ὅτι παρήγορος ὤδ' αἰσίφρων
 ἦνθα πάρος· νῦν αὖτε γόον νίκησε νεοίη·
 βέλτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἢ βροπαεῖν·
 ὃ γὰρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν ἀχαιῶν·
 αἰγὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
 σὸς τε πατήρ ἀγαθὸς καὶ ἀδελφεὸς εἶνεν ἐμείο·
 τῷ τοι λιαομένῳ ἐπιτίξομαι, ἢ δὲ καὶ ἵππον
 δώσω ἐμὴν περ ἐῦσαν, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδῃ,
 ὥς ἐμὸς ὕποτε θυμὸς ὑπὲρ φιάλος καὶ ἀπηνής·
 ἢ ῥά· καὶ ἀντιλόχοιο νοήμονι δῶκεν ἑταίρω·
 ἵππον ἄρην· ὃ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἔλε παμφανόωντα
 μηριόνης δ' ἀνὰ γρεῖ δύο χρυσοῖο τάλαντα
 τέτοκτος, ὥς ἔλασεν· πέμπτον δ' ὕπελείπετ' ἀέθλον
 ἀμφίθετος φιάλῃ πλὴν νέτορι δῶκεν Ἀχιλλεύς,
 δῶκεϊωτ' ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ εἶπε παραστὰς,
 τῇ νῦν καὶ σοὶ πῶτο γέρον καὶ μῆλιόν ἐστω,
 παρθόκλοιο τάρβη μνημ' ἐμμεναι· ὃ γὰρ ἐτ' αὖτις

ΟΜΗΡΟΥ

εἴη ἐν ἀργείοισι δίδωμι δέ τοι ῥόδ' ἄεθλον
 αὐτὸς ὃ γὰρ πύξτε μάχισται, ὃ δὲ παλαίσεις,
 ὃ δὲ τ' ἀκοντισὴν ἐν δούσει, ὃ δὲ πόδῳ
 θάσει. ἔσθι ἔθρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἰκύνῃ.
 Ως εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπει πειρόντας προσνύδα·
 καὶ δὴ ταῦτά γε πάντα τέκος κατὰ μοῖραν εἴητ' ὅς·
 ὃ γὰρ ἔτ' ἐμπίδα γῆα φίλος πόδῳ ὃ δὲ τι χερσὶ
 ὦμον ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφρά·
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἐμπίδος εἴη,
 ὥς ὁπότε κρείοντ' ἀμαργυκέα θάπρον ἐπειὸ
 βυπρασίῳ· παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
 ἔνθ' ὅ τις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ' ὅτ' ἄρ' ἐπειῶν,
 ὅτ' αὐτῶν πυλίων ὅτ' ἀπ' αὐτῶν μεταθύμων·
 πύξ μὲν ἐνίκησα κλυτομήδεα ἦνοπος ἦδ' ὄν·
 ἀγχιῶν δὲ πόλιν πλουρῶνιον ὃς μοι ἀνέστη·
 ἰφικλόν δὲ πόδῳ παρ' ἑόχαμον ἐσθλὸν ἐόντα·
 δαρίδ' ὅς περ ἐββαλον φυλῆά τε καὶ πολυδωρον·
 οἷοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν ἀκτορίωνε,
 πλήθος πρόσθε βαλόντες ἀγαυάμενοι πρὶ νίκης,
 ἔνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτοῖσι λείπετ' ἄεθλα·
 οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἐμπίδον ἡνιόχανε·
 ἐμπίδον ἡνιόχαν· ὃ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν·
 ὥς ποτ' ἐόν· νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
 ἔργων τοιούτων, ἐμὲ δὲ χρὴ γῆρα ἰλυγῶ
 πειθεσθαι· ῥό τε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν·
 αἰγ' ἴθι καὶ σὸν ἐταῖρον ἄεθλοισι κτρεΐζε·
 πῶτο δ' ἐγὼ πρόρρων δέχομαι· χεῖρ δέ μοι ἦτορ·
 ὥς μιν αἰεὶ μέμνησαι ἐνιέος ὃ δὲ σε λήθω
 τιμῆς·

τιμῆς ἧς τέ μ' εἴοικε τετιμῆσθαι μετ' ἀχαιῶν·
 σοὶ δὲ θεοὶ τῶν δ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν·
 Ως φάτο· Πηλεΐδης δὲ πολὺν κῆρ' ὀμίλον ἀχαιῶν
 ὥχετ' ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Πηλεΐδαο·
 αὐτὰρ ὅ, πυγμαχίης ἀλεγεινῆς ὅκειν αἰθλοῖ
 ἡμίονον ταλαβρὺν ἄγων κῆρ' ἔδιδε' ἐν ἄγωνι
 ἔξετε' ἀδμήτιν ἢ τ' ἀλγῆσι δαμάσσεσθαι·
 τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἄμφικύπελλον·
 σὴ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν δόρυίοισιν ἔειπεν.

Ἀβρίδα τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες ἀχαιοὶ
 ἄνδρες δ' ὧ πρὶ τῶν δὲ κελύομεν ὦ πρ' ἑοῖσω
 πύξ μάλ' ἀναχωμένω πεπληγέμεν· ὧ δὲ ἀπὸλλων
 δῶκε μόνον ἦν γνώσσι δὲ πάντες ἀχαιοὶ
 ἡμίονον ταλαβρὺν ἄγων, κλισίην δὲ νεέσθω·
 αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἶσεται ἄμφικύπελλον·

Ως ἔφατ', ὤρνυτο δ' αὐτὶς ἄνθρωπος τε μέγας τε·
 εἰδὼς πυγμαχίης ἧδ' ἐκ παροπλῆος ἐπὶ πόσ·
 ἀΐφατο δ' ἡμίονον ταλαβρὺν φάεισέν τε·
 ἄωνον ἔγω, ὅς τις δέπας οἶσεται ἄμφικύπελλον·
 ἡμίονον δ' ἔφη μίτιν' ἀξέμεν ἄλλον ἀχαιῶν
 πηγμῇ νικῆσαντ', ἐπεὶ ὄχομαι εἶναι ἄριστος·
 ἢ ὑχάεας ὅτι μάχης ἐπιδόομαι· ἔδ' ἄρα πως ἦν
 ἐν πάντεσσι ἔργοισι δαήμενα φῶτα γενέσθαι·
 ὧ δὲ τὸν ἐξέβη· ὦ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται
 ἀντικρὺ χροά τε ῥήξω, σκῶτ' ὅς ἐ' ἀράξω·
 κηδεμόνες δὲ οἱ ἐνθάδ', ἀλλ' ἄγε αὖτις μενόντων·
 οἱ κέ μιν ἐξοίσουσιν ἐμῆς ὑπὸ χρυσὶ δαμέντα·

Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 αὐρύαλος δὲ οἱ οἶος ἀνίστατο ἰσόθεος φῶς·

ΚΚ ιη

ΟΜΗΡΟΥ

μηκιστὸς ἕως ταλαονίδαο ἄνακτος·
 ὃς ποτὲ θήβας δ' ἦλθε δειδυπότος οἰδιπόδαο
 ὅτε τάρων ἐνθα δὲ πάντας ἐνέχευε μένων·
 ἦν μὲν τυδείδης δυρικλυτὸς ἀμφοτερόθεν
 θαρσαύων ἐπὶ σὶν· μέγα δ' αὐτῷ βύλετο νίκη·
 ζῶμα δ' οἱ πρῶτον παραχρῆμα βάλειν· αὐτὰρ ἔπειτα
 δῶκεν ἱμάντας εὐδμήτους βοὸς ἀγραύλοιο·
 τὰ δὲ ζωσαμένω βήτην ὅτε μέανον ἀγῶνα·
 ἄντα δ' ἀναχομένω χρσὶ σιβαρῆσιν, ἅμ' αἰμῶ
 σαῶρ' ἔπεισον· σάω δ' ἐσφι βαρεῖαι χεῖρδ' ἐμὶ χθιν·
 εἰνὸς δὲ χρομάδος γυνῶν γένετ' ἔρρε· δ' ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὄρνυτο θεὸς ἐπειδὴ
 κούρε δὲ παπῖνάτα παρήιον ὅδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 εἰσῆκεν αὐτῷ γὰρ ὑπὲρ ἰπε φάειμα γῆα·
 ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικτὸς βορέω ἀναπάλλεται ἰχθυὸς
 θίγ' ἐκ φυκιδέντι· μέλαν δὲ ἰκῦμα κέλυφεν·
 ὥς πληγεὶς ἀνέπαλτ', αὐτὰρ μεγάλουμος ἐπὶ χθός
 χρσὶ λαβὼν ὠρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι·
 οἷμιν ἄγον δ' ἄγῶνος ἐφελκομένοισι πόδελαιν·
 αἶμα παχὺ πύοντα κέρη βάλλονθ' ἐτέρωσε·
 κούρε δ' ἄλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἶσαν ἄγοντ' ὅθ'·
 αὐτοῖδ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον·
 πηλεείδης δ' αἶψ' ἄλλα κερταχθεῖτα θῆκεν αἰεθα
 δεικνύμενος δαναοῖσι παλαισμοσὴν ἁλουργίδος,
 τῷ μὲν νικῆσαντι μέγαν πρόποδ' ἐμπυριβήτην·
 ἦν δὲ δύωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσιν τῶν ἀχαιοί·
 ἄνδρ' οἱ δὲ νικηθέντι, γαῖαν δὲ μέσον ἔδμεν·
 πολλά δ' ἐπίστατο ἔργα τῶν δὲ ἐτεσπάρβοιον·
 εἴδ' ὁρθὸς, καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὄρνυθ'

ὅρτυθ' οἱ κῆρ' ἔχοντες ἀέθλου περὶ σέθεν·
 ὧς ἔφατ' ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας τελαμώνιος αἶας·
 ἀνδ' ὀδυσαδὲ πολὺ μῆτις ἀνίστατο κέρδεα εἰδώς·
 ζῶσα μινὼ δ' ἄρα τῷ γε βῆτην ὅθ' ἔμενον αἰῶνα
 ἀγκυρὰ δ' ἀμύλων λαβέτην χρυσὴν στραβήσιν·
 ὧς δ' ὅτ' ἀμείβοντες τῶς γε κληῖς ἤραρε τέκτων·
 δώματος ὑψηλοῖο βίᾳς ἀνέμων ἀλεείνων·
 τεργίῃ δ' ἄρα κῶτα θρασυάων ἀπὸ χειρῶν
 ἔλκομεναι στρεῶς· κατὰ δὲ νότιος ῥέει ἰδρῶς·
 πυκνὰ δὲ ὀμώδιγγες ἀνὰ πλευρὰς τε κῆρ' ὤμους
 αἵματι φοινικόμεναι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
 νῆης ἰέσθην τοῖσδε περὶ ποιητῆϊο·
 ὦτ' ὀδυσαδὲ δαῖκτο σφῆλαι ὕδατε πελάσαι·
 ὦτ' αἶας δαῖκτο κρατὴρ δ' ἔχεν ἰς ὀδυσηῖος·
 ὡς δ' ὅτε δὴρ' ἀνιάζον ἐὺννήμηδ' αἰχμῆς·
 δὴ τό τε μιν προσέειπε μέγας τελαμώνιος αἶας·
 διογενὲς λαρτιάδην πολὺ μῆχαν' ὀδυσαῖ·
 ἦ μ' ἀνείρε, ἦ ἐγώ σε τὰ δ' αὖθις πάντα μελήσει·
 ὧς εἰπὼν ἀνείρε· δόλ' αὖ δ' ὑλήθετ' ὀδυσαῖς·
 κοῦ δ' ὅτιθεν κῶληπα τυχὼν ὑπέλυσε δὲ γῆα·
 καὶ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω ἐπὶ δὲ σῆθεσιν ὀδυσαῖς
 καὶ πέσσε· λαοὶ δ' αὖθις ἔπ' ἔβαντο τε βάμβησάν τε.
 δούτρως αὖτ' ἀνείρε πολὺ τλασδῖος ὀδυσαῖς·
 κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονὸς ὕδατ' αἶρε
 ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ καὶ πέσαν ἄμρω
 πλησίον ἀμύλοισι μιδάνθησαν δὲ κοτῇ
 καὶ νύ κε τὸ φῖτον αὐτὶς ἀνείραντες πάλαιον·
 εἰ μὴ ἀχιλλεύς αὐτὸς ἀνίστατο κῆρ' ἐτέρυκε·
 μνηεῖτ' ἐρίζεον μὴ δὲ τοῖσδε κακῶσι

ΟΜΗΡΟΥ

νῆμ δ' ἀμφοτέροισιν ἀέθλια δ' ἴσ' ἀνελόντ' ὅθ'·
 ἔρχεσθ' ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν ἀχαιοί·
 Ως ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα τὸ μάλα κεν κλύον, ἦ δ' ἐπίθοντο·
 καὶ ῥ' ἀπομορξάμεν' ὠκονίην δύσαντο χιτῶνας·
 πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα,
 δ' ῥ' ἄρ' ἔπειτα κριτῆρα τετυγμένον· ἐξ δ' ἄρα μέγ' αὖ
 χάνδανεν· αὐτὰρ κέλλει ἐνὶ κτῆσιν πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 πολλόν· ἐπεὶ σιδόνθ' πολυδάδαλοι οὐ ἥσκησαν·
 φοῖνικθ' δ' ἄγον ἄνδρ' ἐπ' ἠεροειδέα πόντον·
 σῆσαν δ' ἐν λιμένεωι θόχῃσι δὲ δῶρον ἔδωκεν·
 ἕως δὲ πριάμοιο λυκθέονος ὦνον ἔδωκε,
 παρθένῳ ἠρώϊ' ἱσονίδης εὐνιος
 καὶ τὸν ἀχιλλεύς θῆκεν ἀέθλιον ὃ ἑτάροιο·
 ὃς τις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο·
 δαυτέρῳ δ' αὖ βῆν' ἔθηκε μέγαν καὶ πτόνα δημῷ·
 ἡμιτάλαντον δὲ χρυσῷ λιοθῆι ἔθηκε·
 σῆ δὲ ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν δ' ῥ' αἰετοῖσιν εἶπεν·
 ὄρνυθ' οἳ καὶ τῶν ἀέθλων κέρησεν·
 Ως ἔφατ'· ὄρνυτο δ' αὐτὶν ὀϊλῆος ταχύς ἄεθ'·
 ἄν δ' ὀδυσαδὲ πολύμητις· εἶπετα δὲ νέστρος υἱὸς
 ἀντίλοχος· ὃ γὰρ αὐτὲ νέος ποσσὶ πάντας ἐνὶ κτῆσιν·
 σὺν δὲ μετασσι χεῖ· σῆμινε δὲ τέρματ' ἀχιλλεύς·
 τοῖσι δ' ἀπὸ νύκτας τέτατο δρόμος ὥς δ' εἶπετα
 ἐκφρ' οἰλιάδης· ἐπὶ δ' ὄρνυτο δῖος ὀδυσσεύς·
 αἶχι μάλ', ὥς ὅτε τίς τε γαυαικός· εὐζώνοιο
 σῆθεός ὅστις κενὼν, ὅντ' οὐ μάλα χεῖρ' ἰσχυρήν·
 πηνίον ἐξέλεσσα παρέκ μίτον ἀγχόθι δ' ἰχέει
 σῆθεος, ὥς ὀδυσαδὲς θέν' ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὀπίσθεν
 ἰχνηα τυπῆ πόδεωι πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
 καὶ δ'

κῆρ δ' ἄρα οἱ κεραιῆς χεῖ' αὐτμένα δι' οὐδ' ἀδυναίης·
 αἰεὶ ρίμυρα θέων ἰάχον δ' ἐπιπάντθεσσι ἀχαιοῖς·
 νίκησ' ἱεμένω, μάλα δὲ σπυῖοντι κέλευνον·
 αἴη δ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' ἀδυναίης,
 αὐχέτ' ἀθιναίῃ γλαυκώπιδι, δ' ἐκτά θυμόν·
 κλυθὶ θεῶ, ἀγαθή μοι ἐπὶ ῥόθοσσι ἐλθέ ποδῶν·
 Ως ἔφατ' ἄν' ἰχόμενος· τὸ δ' ἔκλυε παλλὰς ἀθήνη·
 γῆα δ' ἐδὴ κεν ἱλαρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὑπέρβη·
 αἴη δ' ὅτε δὴ τὰ χ' ἑμείλλον ἐπαῖξεσθαι αἰθλον·
 ἐνθ' αἶψα λυγρὸν ὀλίοιε θέων· βλάψεν γὰρ ἀθήνη·
 τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποικταμένωσιν ἐριμύων·
 οἷς ἐπιπαροῦσιν πέφνεν πόδας ὡκὺς ἀχιλλεύς·
 εἴθ' ὄνθε βρέεσσι πλῆτο, σῶμα τε ρίνας τε·
 κρητὴρ δ' αὖτ' ἀνέειρε πολὺ τλασ' δι' οὐδ' ἀδυναίης·
 ὥς ἦλθε φθάμενος· ὃ δὲ βοῶν ἔλε φαιδιμος αἶψα·
 τῇ δὲ κέρως μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραῶλιος·
 ὄνθον ἀποπύων· μετὰ δ' ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὦ πόποι· ἦ μ' ἐβλάψε θεὰ πόδας, ἦ γὰρ πάρος περ
 μήτηρ ὧς ἀδυναίῃ παρίσταται, ἦ δ' ἐπαρήρη·
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντθεσσι ἐπ' αὐτῷ ἦδ' ὤν' ἔλασαν·
 ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήιον ἔκρηβ' αἰθλον
 μειδιδῶν, καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν·
 εἴ δ' οἶσιν ὕμ' ἐρέω πᾶσιν φίλοι ὧς ἐτι καὶ νῦν
 ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιότερος ἀνθρώπων·
 αἶψα μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερος ἔστιν·
 ἔστος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων·
 ὧ μοι γέροντα δέ μιν φάσ' ἑμμεναι· ὄρταλέον δὲ
 ποσσὶν ἐριδδῆσθαι ἀχαιοῖς, εἰ μὴ ἀχιλλεῖ·
 Ως φάτο· κλυθὲν δὲ ποδῶκεα πηλείωνά·

ΟΜΗΡΟΥ

ἦν δ' Ἀχιλλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν.
 ἀντίλοχ', ὃ μὲν τοι μέλειος εἰρήσεται αἶνος.
 εἰμὰ τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσὸν ἐπιθήσω·
 ὣς εἰπὼν, ἐν χρυσῇ τίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων·
 αὐτὰρ Πηλεΐδης κατὰ μὲν Δολιχόσκιον ἔχους
 θῆκε δὲ Ἀγῶνα φέρων κατ' Ἀσπίδα, καὶ ῥυφάλακον·
 ταύχεα σαρπηδόντος ἄμιν Πάροκλος ἀπηνύρα·
 σῆ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν δ' ὀρείοισιν ἔειπεν·
 ἄνδρες Δύω πρὶ τῶν Δε κελούμεν, ὥς β' ὀρίσω
 ταύχεα εἰσαμένω ταμείχρῳ χαλκὸν ἐλόν τε
 ἐκμήλων προπάρειθεν ὁμίλῳ περὶ θῆναι·
 ὁππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χροῶ καλόν·
 φαύση δ' ἐν δίνων Διάτ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα
 τῷ μὲν ἐγὼ δώσω ᾧ Δε φάσανον ὀρυρόηλον
 καλόν, θρηϊκίον· ᾧ μὲν ἄσπεροπαῖον ἀπηνύρον
 ταύχεα δ' ἀμφοτέρω ξανθήα ταῦτα φρέσων
 καὶ σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομεν ἐν κλισίῃσιν
 ὧς ἐφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας τελαμώνιος ἄσας
 ἄνδ' ἄρα τυδείδης ὦρτο κρατῆρὸς Διομήδης·
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκείσθην ὁμίλῳ θωρήχθησαν,
 εἴς μέσον ἀμφοτέρων σαιίτην μεμαῶτε μάχεσθαι·
 δεινὸν δ' ἔρχομένῳ θάμβος δ' ἔχε πάντας ἀχαιῶς·
 εἴς ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἑπ' ἐκμήλοισιν ἵοντες·
 τοῖς μὲν ἐπήϊξαν τοῖς δὲ χεδὸν ὠρμήθησαν·
 ἐνθ' αἶας μὲν ἔπειτα κατ' Ἀσπίδα πάντοσεῖσιν
 νύξ'· ὃ δὲ χρὸς ἔειπεν· ἔρυτο γὰρ ἐνδοθὶ θώρηξ·
 τυδείδης δ' αἶρ' ἐπείτα ὑπὲρ σάκεος μέγαλοιον,
 αἶν' ἐπ' αὐχένι· κῦρε φαεινὴ δ' ἄρ' ἀπὸς ἀκωνῆ·
 καὶ ᾧ τε δὴ ῥ' αἶαντι πρὶ δειδείσαντες ἀχαιοί·

παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἶσ' ἀτελείῃσιν·
 αὐτὰρ τυδείδῃ δῶκε μέγα φάσγανον ἥρωος
 σκευὴν τε φέρων, καὶ εὐδμήτω τελαμῶνι·
 αὐτὰρ Πηλεΐδης θῆκεν σόλον αὐτοχθόνον·
 οἱ σπρὶν μὲν ῥίπασκε μέγα θένος ἡετίωνος·
 αἷμ' ἦτοι ἦν ἐπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἦν δ' ἄγε τ' ἐν νῆασι σκευὴ ἄλλοισι κτεάτεσσιν·
 σὴ δ' ὀρθὸς καὶ μῦθον ἐν ἀργείοισιν ἔειπεν·
 ὀργυῖσθ' οἱ καὶ τῶνδε ἀέθλων περὶ σέθεν·
 εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπὸ πρῶσι πτόνῃσιν ἄργοι
 ἔξῃ μιν καὶ πέντε πρίπλομένους ἐνιαυτὸς
 χρεώμενος· ὃ μὲν γὰρ οἱ ἀτεμβόλῃος γε σιδήρεος
 ποιμήν· ὃ δ' ἄροτῃρ εἶσ' ὅς πόλιν ἀνὰ παρέξῃ·
 ὦς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα Μενεπτόλεμος πολυπόιπτος
 αἶν δὲ Λεοντήος κρατρεὼν μένος ἀντιθέοιο·
 αἶν δ' αἶας τελαμωνιάδης καὶ δῖος ἑπιδῶς·
 ἔξείης δ' ἴσαντο σόλον δ' ἔλε δῖος ἑπειδῶς·
 ἦκε δὲ δινῆσας γέλασαν δ' ἐπὶ πάντῃσιν Ἀχαιοῖ·
 δούτρεος αὐτ' ἀφείκε Λεοντιάδης, ὅς οἱ ἄρμος
 ἔριτον αὐτ' ἔριψε μέγας τελαμώνιος αἶας·
 χερὸς ἀπὸ στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντα
 αἷμ' ὅτε δὴ σόλον εἶλε Μενεπτόλεμος πολυπόιπτος,
 ὅσον τίς τ' ἔριψε Κελεύροπα Βυκόλος ἀνὴρ·
 ἠδέ θ' ἐλαιομένη πέτεται διὰ βῆς Ἀγελαΐας·
 ῥάον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοί δ' ἐβοήσαν·
 ἀνσάντας δ' ἔταροι πολυπόιπτος κρατρεῖο·
 ἦν δ' ἐπὶ γλαυρυρὰς ἔφρον βασιλῆος Ἀέθλον·
 αὐτὰρ ὁ τοξυτῆσι τίθει ἰόντας σιδήρεον·
 καὶ δ' ἐτίθη, δέκῃ μὲν Πηλεΐδης δέκῃ δ' ἡμιπέλεικος·

ΟΜΗΡΟΥ

ἰσὺν δ' ἔστησεν νηὶς κυανοπρώροιο,
 πηλὸν ἐπὶ φάμαρθοιο ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
 λεπτὴν μηρίνθω δῆσεν ποδός· ἥς ἄρ' ἀνώγει,
 τοξόειν· ὃς μὲν κε βάλεν τρήρωνα πέλειαν·
 πάντας ἄρ' ἀλκίους πελέκεας κλισίην δὲ φρέσθω
 ὃς δέ κε μηρίνθοιο τύχη ὄρνιθος ἀμαρτῶν·
 ἥνων γὰρ δὴ κείνος, ὃ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκτος·
 Ως ἔφατ' ὥρτο δ' ἔπειτα βίη τούκροιο ἀνάκτος·
 ἀνδ' ἄρα μηριόνης θρᾶπων ἐὺς ἰδομειδῆος·
 κλήρης δ' ἐν κωκῇ χαλκήρεϊ πάλλον ἐλόντ' αἶ·
 τούκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν αὐτίκ' δ' ἰόν,
 ἦκεν ἐπικρατέως, ὃ δ' ἠπείλησεν ἀνάκτι
 δῶν' ὦν πρωτογόνων ῥέξειν κλειπὺν ἐκ τ' ὀμβιν·
 ὄρνιθος μὲν ἀμαρτε· μέγιστε γάρ οἱ κ' ἄπολλων·
 αὐτὰρ δ' μήρινθον βάλε πάρ ποδῶν, τῇ δ' ἐδελ' ὄρνις·
 ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τὰ με πικρὸς οἰσός·
 ἡ μὲν ἔπειτ' ἦξε πρὸς ὕρανδον, ἡ δὲ παρείθη
 μήρινθος ποτὶ γαῖαν αὐτὰρ κελεύθουσαν ἀχαιοί·
 σαρξόμοιρος δ' ἄρα μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς
 ῥέον· αὐτὰρ δὴ οἱ σὺν ἔχεν πάλαι ὥς ἰθύνειν·
 αὐτίκ' δ' ἠπείλησεν ἐκηβόλῳ ἀπὸλλωνι,
 δῶν' ὦν πρωτογόνων ῥέξειν κλειπὺν ἐκ τ' ὀμβιν·
 ὕψι δ' ὕπαλ νεφείων ἴδεται τρήρωνα πέλειαν·
 τήν ῥ' ὅγε δινάυσαν ὕπὸ πῖρ' ὕγος βάλε μέων·
 ἀντικρὺ δὲ διπλάθε βέλος, τὸ μὲν ἄρ' ἐπὶ γαῖῃ
 πρόθεν μηριόνα πάγῃ ποδὸς αὐτὰρ ἡ ὄρνις
 ἰσὺν ἔφεζομένη νηὶς κυανοπρώροιο·
 αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σάω δὲ πῖρ' ἀπυκνὰ λίαν·
 ὠκύς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πᾶτο· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῆ

καὶ πρὸς λαοὶ δ' αὖθις ῥοτε θαμβησάν τε.
 ἀνδ' ἄρα μηριόνης πελέκεσσ' ἀείρει·
 πῦκρος δ' ἡμιπέλεκτος φέρει κοίλας ἐπὶ νῆας·
 αὐτὰρ πηλείδης κατὰ μὲν δούλιχόσκιον ἔχως,
 κατὰ δὲ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα
 ἔηκε δὲ αἰῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἡμόνες ἀνδροδὲ ἀνέστην.
 ἀν μὲν ἄρ' ἀποδείδης σὺρυ κρείων ἀγαμέμνων·
 ἀν δ' ἄρα μηριόνης θράπων ἔϋς ἰδομένηος·
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἀχίλλεϊ· ἴδμεν γὰρ ὅσον προβέβηκας ἀπάντων.
 ἢ δ' ὅσον δυνάμει τε καὶ ἡμάσιν ἔπλου ἄριστος·
 αἰεὶ σὺ μὲν ῥ' ἀέθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
 ἔρχου· ἀτὰρ δόρυ μηριόνη ἥρωϊ πόρωμεν·
 εἰ σύ γε σὺ θυμῷ ἐθέλοισ, κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
 ὣς ἔφατ' ὃ δ' ἀπιθυσεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 δῶκε δὲ μηριόνη δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὃ γ' ἥρωος
 ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περιελλεὺς ἀέθλον,

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ·Ω· ΟΜΗ-
ΡΟΥ ΡΑΥΩΙΔΙΑΣ.

Εὐς κηδόμενος ἑκτορος θέτιν πρὸς Ἀχιλλέα
 πέμπει ὅπως ἀποδῶ τῷ ἥρωος ἢ σῶμα ἴριν
 δὲ πρὸς πρίαμον, ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλ-
 λῆ, ὃν νεκρὸν τῷ παιδὶ ἀπολάβοι· ὃ δὲ προπεμφθεὶς
 ὑπὸ Ἑρμῆ καὶ κομίσας τὴν ἑλληνικὴν φύλα-
 κος, παραγίνεται πρὸς Ἀχιλλέα· καὶ ὁ μὲν
 τούσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὴν ἵδν·
 καὶ ἀνακομίσας εἰς πλὴν πό-
 λιν, θάπτει, καὶ ἐπ' αὐ-
 τῷ, δέειπνον
 ἀγεί.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω. ΟΜΗΡΟΥ
ΡΑΥΝΙΔΙΑΣ.

Ω πρίαμος νέκυον ἤα λαβών, γέρα δῶκεν Ἀχιλλεῖο.

Υτο δ' αἰγών· λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆ-
ας ἔκχθοι.

Λ ἑσκίδναντ' ἔναι· τοὶ μὲν δ' ὀρ-
τοιο μέδοντο,
ὑπνυ τε γλυκερῶ ταρπήμεναι, αὐ-
τὰρ Ἀχιλλεῖο.

κλαῖε φίλῃ ἐτάρῃ μεμνημένος, ὃ δ' ἔμιν ὑπνος
ἦρει πανδαμάτωρ, αἷ' ἔσθ' ἔρετ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
παρθόκλη ποθέων ἀνδροτῆτά τε καὶ μένος, ἡὖ
ἡδ' ὅ πόσα τολύπονσε σὺν αὐτῷ καὶ πάθεν Ἀλγεα
ἀνδρῶν τε πολέμους ἀλγεῖντά τε κύματα πείρων·
τῶν μιμνησκόμενος, θαλρὸν κατὰ δαίφυσον εἵβεν·
ἄλλο τ' ἐπὶ πλουρὰς κατὰ κείμενος, ἄλλο τε δ' αὖτε
ὑπῖος, ἄλλο τε δὲ πρηνὴς· ὅτε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς·
δινώεσκ' ἀλυσὼν παρὰ θῖν' ἁλὸς, ὃ δ' ἔμιν ἡὖς
φαινομένη λήθεσκεν ὑπεὶρ ἄλλα τ' ἡϊόνας τε·
αἷ' ὃ γ' ἔπει ζεύξεν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους·
ἔκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δὶ φρενὸς ὀπίσθιν·
θαῖς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα μενοειτιάδῃα θανόντος·
αὐτὶς ἐν κλισίῃ παύεσκετο· ὅνδ' ὃ δ' ἔασκεν
ἐν κόνι' ἐκτανύσας προπρηνέα· τοιοῖο δ' ἀπόλλων
πᾶσαν ἀγκυρὴν ἀπέχε· χοῖτ' φῶτ' ἐλεάρων·
καὶ τεθνεότα περ· πρὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτε
χρυσείῃ· ἵνα μή μιν ἀποδύφουσι ἐλκυσάων·

ΟΜΗΡΟΥ

ὥς δ' ἰδὼν ἔκτορα δῖον ἀείκισεν μενεαίνων·
 τὸν δ' ἐλεάρεσκον μάκρες θεοὶ εἰσορόωντες·
 κλέψαι δ' ὄφρα ἴσκον ἐϋσκοπον ἀργεφόντην·
 ἐνθ' ἄλλοις κίον πασιν ἐνὶ δανεινῷ δέ ποθ' ἦρ',
 ὃ δέ ποσειδάων ὃ δέ γλαυκῶπιδι κῆρ'·
 αἴψ' ἔχον ὥς σφιν πρῶτον ἀπ' ἤχετο ἱλίοιο ῥή,
 καὶ πρίαμος καὶ λαὸς ἀλεγεινῶν εἴνεκ' ἀπὸς·
 ὃς νείκεσε θεὰς ὅτε οἱ μέγαυλον ἔκοντο·
 πῶ δ' ἦνισ' ἢ οἱ πόρε μαχλοσάων ἀλεγεινὴν·
 αἴψ' ὅτε δ' ἦρ' ἐκ τοῖο συωδεκτὴ γένετ' ἡώς·
 καὶ τοῦτ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετ' ἠΐδα φοῖβος ἀπόλλων·
 Σ χέτλιοι ἐπε θεοὶ διηλύμονες ὃ νύ ποθ' ὕμιν
 ἔκτορ μῆρί' ἔκκε βοῶν ἀγῶν τε τιλείων·
 τῷ νῦν δ' ἐτλιντε νέκω πρὸς ὄντα σαῶσαι,
 ἢ τ' ἀλόχῳ ἰδέειν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ ᾧ.
 καὶ πατέρι πρίαμῳ, λαοῖσί τε τοῖς κ' ἐμιν ᾧ καὶ
 ἐν πυρὶ κηάειν καὶ ἐπιτερέειν κτρίσαν·
 αἴψ' ὅλοῦ ἀχιλῆι θεοὶ βύλεσθ' ἐπαρήγειν,
 ᾧ ὅτ' ἄρ' φρένες εἰσὶν ἐναῖσι μοι ὅτε νόημα
 γναμπὸν ἐνὶ στήθεσσι λέων δ' ὥς ἀγρία οἶδεν·
 ὃς τ' ἐπεὶ ἄρ' μεγέλη τε βίη κ' ἀγήτορι θυμῷ
 εἴξας εἴσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
 ὥς ἀχιλῆος ἔλεον κλυτὰ τελέσειν, ὃ δέ οἱ αἰδώς
 γίνεταί ἢ τ' ἀνδρῶν μέγα σίνεταί ἢ δ' ὀνίνησι·
 μίλλει γάρ πῃ τις κ' φίλτρον ἄλλον ὀλέσσει·
 ἢ ἐκ σίνητον ὁμογαστρίον ἢ καὶ ἕδον·
 αἴψ' ἢ τοὶ κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκε·
 τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἔκτορα δῖον ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπ' ἡνῶρα,
 ὃ πῶρ

ἔππων ἐξάπλων πρὶ σῆμ' ἐτάροισι φίλοισι
 ἔλκει· ὃ μὲν οἱ τό γε χέλλιον ὃ δὲ τ' ἄμειπον·
 μὴ ἀγαθῷ πρὶ εὐνῇ τι νεμεσηθῶμεν οἱ ἡμεῖς·
 κωφὴν γὰρ δὴ γὰρ ἀνὴρ κίλει μενεαίνων·

Τὸν δὲ χαλωσαμένη προσέφη λυκώλεως ἦρ·
 εἴη κεν καὶ τὸτο τεδν' ἔπος ἄργυρότοξε·
 εἰ δὴ ὁ μὲν ἀχιλλῆϊ, καὶ ἔκτορι θῆσιτε τιμὴν·
 ἔκτωρ μὲν θνιτός τε γυναικὶς τε θῆσατο μαζόν·
 αὐτὰρ ἀχιλλεύς ὅθι θεῶν γόνος ἦν ἐνὶ αὐτῇ,
 θρήφα τὸ καὶ ἀτίτληα· καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτις
 πηλεΐδης πρὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι·
 πάντες δ' ἀντιάσθε θεοῖ γὰρ μὲν ἐν δὲ σὺ τοῖσι
 δαίνυ' ἔχων φόρμιγγα κακῶν ἔταρ' αἰὲν ἄπιστος·

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
 ἦρ μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδαίμηνε θεοῖσιν·
 ὃ μὲν γὰρ τιμὴν γε μίτταται· αἰὲν κεν ἔκτωρ
 φίλτατος ἔσκει θεοῖσι βροτῶν οἱ ἐν ἰλίῳ εἰσὶν·
 ὥς γὰρ ἔμοι γ' ἔπει ἦτι φίλων ἡμάρτανε δῶρων·
 ὃ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδάετο δαίτῃς ἔϊσης·
 λοιβῆς τε κνίανος τε· πρὶν δὲ λαχόμεν γέρας ἡμεῖς·
 αἰὲν ἦτοί κλέψαι καὶ ἔσσομεν ὃ δὲ πῃ ὅθι
 λάτρη ἀχιλλεύος θρασυῶν ἔκτορα· ἦ γὰρ οἱ ἀεὶ
 μήτηρ παρ μέμβλωκεν ὁ μῶς νύκτας τε καὶ ἡμέρας·
 αἰὲν εἴ τις καλέσσει θεῶν θέτιν ἄλκον ἔμετο,
 ὅφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος ὥς κεν ἀχιλλεύς
 δῶρων ἐκ πριάμοιο λάχῃ, ἀπὸ δ' ἔκτορα λύσῃ·

Ως ἔφατ' ὥρτο δὲ ἴρις ἀελλόπος ἀγγελέεσσα
 μεσηγυρὶς δὲ σάμεν τε καὶ ἱμβρὺν παμπαιοῖαν
 ἐνθορε μέλανι πόντῳ ἐπεσονάχησε δὲ λίμνῃ·

ΟΜΗΡΟΥ

ἢ δὲ μολυβδάηνι πέλι δὲ βυσσιν ὄρεσιν·
 ἢ τε καὶ ἄγραυλοιό βοός κέραι· ἐμβεβαῖα δὲ
 ἔρχεται ὠμυῖσιν ἐπὶ χθυσὶ κῆρα φέρουσα·
 αὔρε δ' ἐνὶ σπῆι γλαφυρῶ τέτιν' ἀμφὶ δέ τ' ἄλλα
 εἰσὶ δ' ὀμυγρέδ' αἰλαι θεαί· ἢ δ' ἐνὶ μέλαις
 κλαῖε μόρον ὅτε παῖδες ἀμύμονος, ὃς οἱ ἐμελλεν
 φθῆσθαι ἐν τροίῃ· ῥιβώλακι παλῶσι πάρος·
 ἀχὺ δ' ἴστα μένη προσέφη πόδας ὠκεία Ἴρις·
 ὄρσο θέτι· καλέε' ἴδ' ἀφθιτα μῆδεα εἰδώς·
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ θέτις ὄρυρ' ἔπειτα
 τί π' ἐμε κείνος ἀνώγε μέγας θεός· αἰδέομαι δὲ
 μίσγεσθαι ἀθανάτοισιν, ἔγω δ' ἄχ' ἄκριτα θυμῷ·
 εἴ μιν μὲν, ὃ δ' ἄλιον ἔπος ἕσσεται ὅππῃν εἴποι·
 ὦς ἄρα φωνήσασα κέλυμ' ἐλεῖ δῖα θεάων
 κυάνεον· τὸ δ' ἔτι μελάντρον ἐπλετο ἴαθος·
 βῆ δ' ἰέναι πρόθεν δὲ ποδὴν ἔμενος ὠκεία Ἴρις
 ἦγετ' ἀμφὶ δ' ἄρα σφιλιάζετο κύμα θαλάσσης·
 ἀντὶ δ' εἰσαναβᾶσαι δὲ ἔρανον αἰχμήτην·
 αὔρον δ' αὐρὸν πακρονίδην· πρὶ δ' ἄλλοι ἀπαντ' ὅτε
 εἰσὶ δ' ὀμυγρέδ' μέγας θεοὶ αἰὲν ἰδόντες·
 ἢ δ' ἄρα παρ' δῖ' ἱεραὶ καθεζέτο εἴξε δ' ἀθήνη·
 ἦρ' ἡ δὲ χρύσειον κέλεον δέπας ἐν χερσὶ θῆκε·
 καὶ ῥ' αὐφρην' ἐπέειπε, θέτις δ' ὥρεξε πύσσας·
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 ἦλθε δὲ ἕλυμpton δὲ θεὰ θέτις κηδομένη πρ·
 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσὶν εἶδα καὶ αὐτὸς·
 αἰὲν καὶ ὡς ἐρῶ τὸ σ' εἰνεῖσθαι δῦρο καλέσας·
 ἐνὶ μαρ δ' ἡγεῖνος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν,
 ἔκτορος ἀμφινέμν' ἑκαχίλῳ· πολὺ πόρρω·

κλέψας

κλέψαι δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπὶ σκοπὸν δόρυ φέροντι.
 αὐτὰρ ἐγὼ πρὸς κῆρτος Ἀχιλλεύῃ προτίδ' ἴπῳ.
 αἰδῶ καὶ φιλόπτα τεῖν μετόπισθε φυλάσσων.
 αἶψα μάλ' ὅτε σπάρην ἐλθέειν ἔειπ' ἐπὶ πύλῳ
 σκυζέσθαι αἰεὶ περὶ θεῶν, ἐμὲ δ' ἔειπε πάντα
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι ὅτι φρεσὶ μακρομήνησιν
 ἔκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ὃ δ' ἀπέλυσεν
 αἶψα πως ἐμὲ τε δαΐσει ἀπόδ' ἔκτορα λύσει.
 αὐτὰρ ἐγὼ πρὶ ἄμω μεγαλήτορι Ἴριν ἐρῶσα
 λύσασθαι φίλον ἔδον ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 δῶρα δ' Ἀχιλλεύῃ φρέσιν τε καὶ θυμὸν ἵκη.
 Ως ἔφατ' ὃ δ' ἀτίθισε θεὰ θεῖτις Διὶ θυρὸν περὶ.
 βῆ δὲ κατ' ἄλυστοισι κερήνων αἶψα.
 ἴξεν δ' ὅτε κλισίῃν ἔειπεν ὃ δ' ἄρα πρὶ
 αὐρ' ἀδινάσιν ἔχοντα φίλοι δ' ἄμρ' αὐτὸν ἑταῖροι,
 ἐωημένως ἐπένυτο καὶ ἐνταῦντο ἄριστοι.
 τοῖσι δ' οἷς λάσιος μῆλας ἐν κλισίῃ ἱέραιτο.
 ἦ δὲ μάλ' ἄχ' αὐτοῖο ἐβέβητο πότνια μήτηρ.
 χερὶ τέμιν κατέρεξε ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν.
 Τέκνον ἐμὸν, τίς μὲν γὰρ δούροισι καὶ ἀχάων
 σὴν ἔδωκε κραδίην μεμνημένος ὃ δέ τι σίττα.
 ἦ τ' αὐτῆς Ἀχαιῶν δὲ γυναικὶ πρὸς φιλόπτα
 μίσγεσθαι, ὃ γάρ μοι δειρὸν βέη' ἀνὰ τοι ἦδ' ἔ
 ἄχι παρέστηκε θάνατος καὶ μοῖρα κραταῖη.
 αἶψ' ἐμὲν ξυῖν ὡς δὲ Διὸς δέ τοι ἄγγελός ἐμι.
 σκυζέσθαι σοι φρεσὶ θεῶν, ἐμὲ δ' ἔειπε πάντα
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μακρομήνησιν
 ἔκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ὃ δ' ἀπέλυσεν.
 αἶψ' ἄγε δὴ λῦσον νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.

ΟΜΗΡΟΥ

Τὴν δ' ἄταμε βοῦκος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 τῇ δ' εἴη δὲ ἄποινα φέροι καὶ νεκρὸν ἄροιτο·
 εἰ δὲ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγῃ·
 ὥς οἱ γ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήπῃρ τέ καὶ ἕδς
 πολλὰ πρὸς ἀμύλῃς ἔπει πῆδόντ' ἀγρόσσον·
 ἴριν δ' ὥρῃαι κρονίδης εἰς ἱλίον ἱρὴν·
 Β ἄσκηθε ἱερί ταχέϊα λιπὺς ἔειδος Ὀλύμπιοι,
 ἀγγελὸν πριάμῃ μεγαλήτορι ἱλίον εἴσω·
 λύσασθαι φίλον ἕαν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 δῶρα δ' Ἀχιλλεῖ φρέσιν τάμεν θυμὸν ἱήνῃ
 οἶον μὴ δέ τις ἄλλος ἅμα βίων ἴτω ἀνὴρ·
 κῆρύξ τις οἱ εἴποιτο γράϊττος ὅς κ' ἰθαῦται
 ἤμιόνης καὶ ἅμαξαν εὐπροχόν· ἡ δὲ καὶ αὐτὶς
 νεκρὸν ἄροι προτὶ ἄστυ, ὃν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς·
 μὴ δέ τι οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μὴ δέ τι τάρβος·
 τοῖον γὰρ οἵ πομπὴν ὀπάζομεν ἄργεφόντην·
 ὅς ἄξῃ εἶως κεν ἄγων Ἀχιλλεῖ πελάσῃ.
 αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάρῃσιν ἴσω κλισίῃν Ἀχιλλεύς·
 ἥ τ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλης πάντας ἐρύξει·
 ἥ τε γὰρ ἔς ἄρρων, ἥ τ' ἀσκόπος ἥ τ' ἀλιτῆμων·
 ἀμὰ μάλ' ὧ δυνέως ἱκέτω πεφιδήσεται ἀνδρὸς·
 Ω δ' ἴφ' αὖτ' ὥρτο δὲ ἱρίς ἀελλόπος ἀγγελέυσα·
 ἴξεν δ' ὅτ' πριάμοιο κίχιν δ' ἐνοπὴν τε γόον τε·
 παῖδ' ὅτ' ἰδοὺ πατέρ' ἄμρι κροτήλοισι ἐνδοθεὶ αὐλῇ·
 δάρυσιν εἴματ' ἔρυρον· ὃ δ' ἐν μέσσοισι γραιὸς
 ἐντυπὰς ἐν χλαίῃ κεκλυμμένος ἄμρι δὲ πολλῇ
 κόπρος ἦν κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τῷο γέροντος·
 πλὺν ῥὰ κυλινδρόμενος κατεμόσατο χερσὶν ἐῆσι·
 θυγατέρες δ' ὄνα δῶμα τῇ δὲ νυοὶ ὠδύρογτο·

Τῇ

τῶν μιν ἠσκόμηναι, σὶ δὲ πολέες τε καὶ ἰσλοῖι
 χρεῖν ὑπ' ὄρεϊ ὦν κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες·
 σὴ δὲ παρὰ πρίαμον δῖος ἄγγελος ἦδ' προσήυδα
 τυτθὸν φθεγγαμένη· τὸν δὲ πρόμος ἔλλαβε γῆα·
 Θ ἄρσῃ δαρδανίῃ πρίαμε φρεσὶ μὴδέ τι τάρβει·
 ἢ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κτερόν ὀλομένη καὶ ἰκάνω,
 αἷμα γὰρ φρονέουσα, δῖος δὲ τοι ἄγγελός ἐμι-
 θ' σὺ ἀνυσθὲν ἐὼν μέγα κήδεαι καὶ ἑλεείργῃ,
 λύσσαθ' αἶσ' ἐκείλυσεν ὀλύμπιος ἔκτορα δῖον·
 δῶρα δ' Ἀχιλλεῖ φρέμεν τά κε θυμὸν ἱήνη
 οἶος· μὴ δέ τις ἄλλος ἅμα βῶων ἴτω ἀνὴρ·
 κῆρυξ τίς τοι ἔποιτο γράττος ὅς κεν ἱθαῖοι
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐὺ προχόν, ἦ δὲ καὶ αὖτις
 νεκρὸν ἄρσι προτὶ αἶψα τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς·
 μὴδέ τι τοι θάνατος μέλ' ἔτα φρεσὶ, μὴδέ τι τάρβος·
 τοῖος γάρ τοι πομπὴς ἅμ' ἐφέταται ὄρεϊ φόντης·
 ὅς σ' ἄξει εἰς κεν ἄγων Ἀχιλλεῖ πελάσῃ·
 αὐτὰρ ἐπὶν ἀγῶνισιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλεύς,
 ὅτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
 ὅτε γὰρ ἔς' ἄρρων· ὅτ' ἄσκοπος ὅτ' ἀλιτῆμων·
 αἷμα μάλ' ἐνδυκέως ἱκάνειο περιδήσεται ἀνδρός·
 ἢ μὲν ἄρ' ὡς εἴπῃς Ἀπείβη πόδας ὠκέα ἱρί·
 αὐτὰρ ὅτ' ἦσ' ἅμαξαν ἐὺ προχόν ἡμιονίην
 ὀπίσσει ἠνώγει πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς·
 αὐτὸς δ' ὅτ' ὀλοήμονα κατεβήσετο κηῶντα,
 κέδρινον ὑφόρορον, ὅς γλῆνεα πολλὰ κελάνει·
 ὅτ' ἄλοχον ἐκβὴν ἐκλέατο φώνισέν τε
 δαίμονι, δῖόν θ' ἐμοὶ ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε
 λύσσαθαι φίλον υἱὸν ἰδόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

ΟΜΗΡΟΥ

ὅτ' ἄρα δ' Ἀχιλλεὺς φρέμεν τά κεν θυμὸν ἰήνη·
 οἷμ' ἄγε μοι κλέειπ' ἐπὶ τί τοι φρεσὶν εἶδεται εἶναι·
 αἰνῶς γάρ μ' αὐτὸν γε μένος κῆρ θυμὸς ἀνώγει,
 κείσθ' ἵεναι, ἐπὶ νῆας ἔσω σπάρην οὐραὶ ἀχαιῶν·
 Ως φάτο κοῦρυσεν δὲ γαυὴ καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 ὦ μοι πῇ δὴ τοι φρεσὶ δόχονθ' ἥς τ' πάρος περ
 ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἠδ' οἷσιν ἀνάσσει·
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς δὲ ὀφθαλμὸς ὅς τοι πόλεός τε καὶ ἔσθλός
 ἔγχεας ἐξενάριξε· σιδήρειον νύ τοι ἦτορ·
 εἰ γάρ σ' ἀρήσει καὶ ἐσώφεται ὀφθαλμοῖσιν,
 ὠμότης καὶ ἄπιστος ἀνὴρ, ὅ γε ὕψ' ἐλεήσει·
 ὅδε τίς ἀδιδάσκει· νῦν δὲ κλέωμεν ἀνδρῶν
 ἥμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθι μοῖρ' ἀκρατὴν
 γηνομένην ἐπένησε λίγῳ ὅτε μιν τέκον αὐτῇ,
 ἄργη ποδάσ κῆρας αἶσαι ἔωτ' ἀπάνσθε τοκήων,
 ἀνδρὶ παρὰ κρατῶν· τὸ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 ἐσθιέμεναι προσφῦσα· ἥ τ' ἀντιτὰ ἔργα γένοιτο
 παιδὸς ἐμῆ· ἐπεὶ ὕψ' ἐκκχιζόμενον γε κατέκτα,
 οἷα πρὸ πρῶτον καὶ πρῶτα δὴν βαθυκόλπων
 ἔσχετό· ὕψ' ἐφ' ὅβρι μεμνημένον ὕψ' ἀλεωρῆς·
 Ἦν δ' αὖτε προσέειπε γέρον πρὶ ἄμος θεοφθίης·
 μή μ' ἐθέλοντ' ἵεναι κατὰ δούκην· μή δέ μοι αὐτῇ
 ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλαυ· ὅδ' ἐμὲ πείσῃς·
 εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν
 ἢ οἱ μάντιές εἰσι θυσοκόοι ἢ ἱεῖς,
 ἴδυσθός κεν φαίμεν καὶ νοσφίζοιμεθα μάλλον·
 νῦν δ' αὖτος γὰρ ἀκῆσα θεῶν καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
 εἴμι καὶ ὕψ' ἄλιον ἔπος ἔσσεται· εἰ δέ μοι αἶσα
 τεθνάμεναι

τεθνῆσθαι παρὰ νηυσὶν ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 βύλομαι· αὐτίκα γὰρ με κατακτείνῃεν ἀχιλλεύς,
 ἄλκιος ἐλόντ' ἐμὸν ἕδον· ἐπὶν γὰρ ἐξέρον εἴην·
 ἦ· καὶ φωριᾶμῶν ἐπιθήματα καὶ ἀνέωγεν·
 ἔνθεν δῶδ' ἐκ με περικαλλέας ἐξέλε πέπλους·
 δῶδ' ἐκ δ' ἀπλοῖδας χαλκείας, τῶν δὲ τάπητας·
 τῶν δὲ φάρεα καὶ ἀπλοῦς δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
 χρυσὸν δὲ σῆσας ἐφείρεν δέκας πάντα τέλειντα·
 ἐκ δὲ δ' αἰθωνὰς ποίποδας· πύσους δὲ λίβητας·
 ἐκ δὲ δέπας περικαλλεῖς ὅσιν ἑρμῆος πόρον ἀνδρῶν
 ἐξέσιον δ' ἐλθόντι μέγα κτέρας· ὅδ' ἐνυ τῷ περ
 φείσας ἐνὶ μεγάροισι ὁ γέρον· περὶ δ' ἦθελε θυμῷ,
 αὐτομάτῃ φίλον ἕδον· ὁ δὲ βῶας μενέειντας
 αἰδομένης ἀπέειπεν ἔπειτα· ἀχρῶσιν ἐπίστων·
 ἔρρετε λωβητῆρες ἐλεγχέσθ' ἔνυ καὶ ὅμῃν
 οἴκοι ἐνεσι γὰρ ὅτι μὴ ἦλθε κηδεύοντες·
 ἦ ἦνεσθ' ὅτι μοι κρονίδης ἦλθε ἀλλ' ἐξέδωκε
 πᾶσι δ' ὀλέσαι ὅτ' ἄριστον· ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὅμῃν
 ῥηίτεροι γὰρ μάλλον ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
 κείνους τεθνηῶτος ἐναιρέμεν· αὐτὰρ ἐγὼ γέ,
 πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραῖζομένην τε
 ὀρθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βάλῃν δόμον αἰῶδος εἴσω·
 ἦ καὶ σκηπανιῶν δέεπ' ἀνέρας· οἳ δ' ἴσαν ἐξω,
 σπερχομένοισι γέροντος· ὅδ' ἤκασιν ὅσιν ὁμόκλει
 θεοκτείνων ἐλετόν τε πᾶριν τ' ἀράθωνά τε δῖον,
 πάμμονά τ' ἀντίφρονόν τε βοὴν ἀγαθόν τε πολίτην·
 δηϊφροβόν τε καὶ ἰππόθοον καὶ δῖον ἀγαυόν·
 ἐννεὰ τοῖσι ὁ γεραίος ὁμοκλήσας ἐκέλευε
 σπῶσά τέ μοι καὶ τέκνα καὶ τηφόνες· αἶθ' ἄμα πάντες

ΟΜΗΡΟΥ

ἔκτορος ὠφέλιτ' ἀντὶ θεῆς ἐπὶ νηυσὶ περᾶσθαι
 ὦ μοι ἐγὼ πάναποτ μοι· ἔπει τέκνον ἦσθ' ὄρις
 προῖη ἐν ἀρείῃ τῶν δ' ἔτινα φημι λελεῖσθαι
 μήσορά τ' ἀντίθεον καὶ πρῶτον ἐπὶ οὐρανῷ·
 ἔκτορά θ' ὅς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν· ὅδ' ἐὼν
 ἀνδρὸς γε θυγὲς πάντες ἐμμοῖαι, αἰνὰ θεοῖο·
 τῆς μὲν ἀπώλεσ' ἄρης, τὰ δ' ἐλέχεια πάντα λείψας
 φαῖναι τ' ὀρχισαί τε χοροῖσι πίησιν ἄριστοι,
 ὄρνων ἢ δ' ἐρίφων ἐπιδήμιον ἀρπакτήρδε·
 εἴη δ' αὖ δ' ἡμοὶ ἁμαξάν ἐφοπλίσαιτε τάχιστα,
 ταῦτά τε πάντ' ἐπιθείτε ἵνα πρὶς ὤμων ὁδοῖο·
 ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα παρὸς ὑποδείσαντες ὁμοκλήν,
 ἐκ μὲν ἁμαξάν ἀείραν ἐὺπροχον ἡμιονίην,
 κελὴν πρωτοπαγὴ πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς
 κελὶ δ' ἀπὸ παλαιόφιν ζυγὸν ἥρεον ἡμιόνειον·
 πύξινον ὁμοκλῶντ' αὖ σὺν κελῶν δροῖν·
 εἴη δ' ἔρπον ζυγὸν δέσμον ἁμαξῶν ἐκνέπτηχον·
 καὶ τὸ μὲν αὖ κατέβηκεν ἐὺξέσθ' ἐπὶ ῥυμῶ,
 πέζῃ· ἐπὶ πρώτῃ· ἐπὶ δὲ κρίναν ἐσσι βάλλον,
 τοῖς δ' ἐκείθεν ἔδυσαν ἐπ' ὁμοκλῶν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἔξείης κατέδυσαν ὑπὸ γλαχίνα δ' ἐγναμψαν·
 εἴη θαλάμῳ δὲ φέροντες ἐὺξέσθ' ἐπ' ἀπῆνης,
 σῆεν ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπρῆσι' ἀποινα·
 ζυγὸν δ' ἡμιόνους κρατῶνυχας ἐκτεσιόργους
 τῆς ῥά ποτε πριάμῳ μυσοῖ· δῶσαν ἀγαλᾶ δῶρα·
 ἔπειτα δὲ πριάμῳ ὑπαγον ζυγὸν εἰς ὁρβαιοῖς
 αὐτοῖς ἔχων ἀτίταλλεν· ἐὺξέσθ' ἐπὶ φάτῃ·
 τῶ μὲν ζυγνυῖσθιν ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
 κῆρυξ καὶ πριάμος πυκινὰ φρεσὶ· μήδ' ἐ' χοντὸν·
 ἀρχίμολον

ἀχιμόλον δὲ σφ' ἦλθ' ἐχέβη τετιηότι θυμῷ.
 οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελιφρονα δειτρήφι,
 χρυσέῳ ἐν δέπαι δ' ῥ' ἀλείψαν τε κιοίτην.
 ἤν δ' ἴππων προπαροισεν ἔπος τ' ἔφατ' ἑκτ' οὐδ' ἄλλο.
 τῇ σπείσον διὸ παρὶ κῆρ' αὖχεο οἴκηδ' ἱκέσθαι
 ἅψ' ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν ἐπεὶ ἄρ' σέ γε θυμὸς
 ὀφθαλμοὶ ἐπὶ νῆας ἐμείο μὲν ἔκ' ἐβελύσσης.
 αἶψ' αὖχε σύ γ' ἔπητα κελευεφεί' κρονίωνι.
 ὁδ' αὖ. ὅς τε ποίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται.
 αἶψ' αὖ. οἶωνόν ταχαὺ ἄγγελον ὅς τε οἰαυτῷ
 φίλτατος οἶωνόν καὶ αὖ κράτος ὅτι μέγιστον
 δεξιὸν ὄφρα μιν αὖ πὺς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 τῷ πύσανος ἐπὶ νῆας ἴης δαυαῶι ταχυπάλων.
 εἰδέτο ἢ δῶσ' ἰδὼν ἄγγελον εὐρύοπα ζεῦ,
 ἔκ' αὖ ἐγὼ γέ σ' ἔπητα ἐποποιήσας κελοίμην,
 νῆας ἐπ' ὀρεῶν ἵεναι μάλα πρὸ μεμαῶτα.

Ι ἥν δ' ἔπαμειβόμηνος προσέφη πρίαμος θεοειδής.
 ὦ γυνάε' ἔμην τοι τόδ' ἐφριμένη ἀπιθήσω.
 ἐσθλὸν γὰρ διὸ χεῖραπ' ἀναχέμεν αἶψ' ἐλεύσῃ.
 ἦ ῥά κ' ἀμφίπολον ταμίην ὠπρωῖ δ' ἔρπαιος,
 χρυσὴν ὕδωρ ἐπιχρῶσαι ἀκέραιον ἢ δὲ παρέσθι
 χέρνιβον ἀμφίπολος πρόχοόνθ' ἅμα χρυσὴν ἔχουσα.
 νιφάμηνος δὲ κύπελλον ἐδέξατο ἥς ἀλόχοιο.
 αὖχετ' ἔπειτα σῆς μέσῳ ἔρμῃ λείβε δὲ οἶνον
 ἕρανὸν εἰσανιδῶν καὶ φωνήσας ἔπος ἦνδρα.

Ζ αὖ πᾶτ' ἴδμεν μεδέων κύδιτε μέγιστε
 δός μ' ὅτ' ἀχιλλῆος φίλον ἐλθέιν ἢ δ' ἐλεηνόν.
 πέμψον δ' οἶωνόν ταχαὺ ἄγγελον, ὅς τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατος οἶωνόν καὶ αὖ κράτος ὅτι μέγιστον

ΟΜΗΡΟΥ

δεξιὸν· ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
 τῷ πύσσωσι ἐπὶ νῆας ἰὼ δαναῶν ταχυπόλων·
 Ωδ' ἔφατ' αὐτόχρεος, τὸ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς·
 αὐτίκα δ' αἰετὴν ἦκε τελειότατον πετεινῶν
 μορφὴν θηρητῆρ' ὃν καὶ πρυμνὸν κελεύειν·
 ὅλη δ' ὑπερόφωτο θυρὶ θαλάμοιο τέτυκται
 ἀνέρος ἀφνειοῦ ἐὺκλῆϊς ὄραρχα,
 τοῦ ἄρα τὸ ἐκείρθεν ἔσαν πέρα εἴσατο δέσφιν
 δεξιὸς αἰετὸς ὑπὲρ ἄστροι δὲ ἰδόντες,
 γήθησαν καὶ παῖσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·
 σαρξχομένος δ' ὀγέρων· ξισυὶ ἐπεβήσατο δῖφρον·
 ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδύπν·
 πρόσθε καὶ ἡμίονοι ἔλκον τέρψαντο κλον ἀπῆντη,
 τὰς ἰδύσας ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὅππασεν
 ἵπποι· τὸς ὀγέρων ἐρέπων μάλιστα κέλασε·
 καρπαλίμως κατὰ ἄστυ φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
 πόλλ' ὀλοφυρόμενοι ὥσεί θάνατον γε κiónτα·
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἀφάρροι ποτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο
 πάντες καὶ γαμβροὶ· τὰ δ' ὕλκον ἀνρύοπα Ζεὺς,
 ὅτε πεδίον προφανέντε ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα·
 αἶψα δ' ἄρ' ἐρμείαν ἱδὼν φίλον ἀντίον ἦυδα·
 ἐρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστα γε φίλτακ' ὄφιν
 ἀνδρὶ ἐταιρίσαι, καί τ' ἐκλυθὲς ὦκ' ἐθέλησθα,
 βάστη' ἴθι καὶ πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας ἄχαιων·
 ὡς ἀγὰρ ὡς μήτ' ἄρτις ἦδ' ἢ μήτ' ἄρ' τε νοήσῃ
 τῶν ἄλλων δαναῶν πρὶν πηλείωνά δ' ἰκέσθαι·
 Ωδ' ἔφατ' ὅδ' ἀπίθισε δῖακτορος ἀρχαφόντης·
 αὐτὴν ἔπειθ' ὑπὸ ποντὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,

ΟΜΗΡΟΥ

αἶψ' ἐγὼ δὲν σε ῥέξω κακὸν καὶ δέ κεν ἄλλος
 σὺ ἀπαλεξήσαι μὲ φίλῳ δέ σε πατρὶ εἴσκη.
Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἐπειτα γέρων πρίαμος θεοειδής·
 ὕτω πη τὰ δέ γ' ὅτε φίλον τέκος ὡς ἀγορεύεις,
 αἶψ' ἔτι τις καὶ ἐμῷ θεῶν ὑπερέχθε χεῖρα·
 οἷς μοι τοῖον δ' ἦ κεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι
 αἴσιον· ὅος δ' ἂν σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγῆτος·
 πέπνυσαι τε νόον μαχέρων δ' ἐξεαι τοκῆων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἄρχαρχόντης·
 γὰρ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν εἶπαθ'·
 αἶψ' ἄγε μοι ῥέδε εἰπὲ καὶ ἀποκείως κατὰ λείον.
 ἦ ἔπη ἐκ πέμπτης κειμήλια πολλὰ καὶ εὖδ' ἀλὰ
 ἄνδρας ὅς αἰσδαπὸς ἵνα περ τὰ δέ τοι σόα μίμνη·
 ἦ ἦ δὴ πάντ' ὅς κατὰ λείπετε ἱλίον ἱρὸν
 δειδιότ' ὅς· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριστος ὄλωλεν
 σὸς παῖς· ὃ καὶ γὰρ τι μάχης ἐπεδύετ' ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἐπειτα γέρων πρίαμος θεοειδής·
 τίς δέ σὺ ἐσιφένεισε· τέων δ' ἐξεαι τοκῆων,
 οἷς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμυ παιδὸς ἐνισσάτω.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἄρχαρχόντης·
 περσὶ ἐμῷ γβαιὲ καὶ εἴρεαι ἔκτορα δῖον·
 τὸν καὶ ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχησιν κυδανείρην,
 ὀρθαλμοῖσιν ὅπωπα καὶ οὐ τ' ἐπεί νηυσὶν ἐλάσας,
 ἄρχεις κτείνεσκε δαΐζων ὅξ' ἱ χάλκῳ.
 ἡμεῖς δ' ἐσαότ' ὅς θαυμάζομεν ὃ γὰρ ἀχιλλεύς
 εἶα μάρνασθαι κεχολωμένος ἀβείωνι.
 τὸ γὰρ ἐγὼν θράπων μίαν δ' ἡγάγε νηὺς εὐβρῆος·
 μυρμιδόνων δ' ἐξείμι πατήρ δέ μοι ὅτε πολὺ κτάρ·
 ἄρξος δέ καὶ δ' ὅτε γέρον δέ μοι ὡς σὺ περ ὦλε.

εἰς δὲ οἱ ἦσαν ἐγὼ δὲ τι ἐβόλομ' εἰμι
 τῶν μεταπαλλόμενος κληῖρ' ἄλλον ἐβλάδ' ἐπεσσαι.
 νῶ δ' ἦλθον πεδίον δ' ἀπὸ νηῶν ἠῶθεν γὰρ
 θήσονται πρὶ ἄστ' μάχην ἐλίκωπδοι ἄχαιοι.
 ἀχαιῶδοσι γὰρ οἳ γε κερθήμενοι ἔδ' ἐδύκνυνται
 ἔχεν ἐαυμένους πολέμῳ βασιλῆος ἄχαιῶν.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον' Ἰφιάμοις θεοειδής·
 εἰ μὲν δὲ θράτων πηλιάδω ἀχιλλῆος
 εἰς ἄγε δή μοι πάσαν ἀληθείην κερτάλεξον
 ἢ ἔτι παρ' ἡέων ἐμὸς πάϊς ἢ ἐμιν ἦδ' ἢ
 ἦσι κυσὶν μελίσσι ταμῶν πρῆθ' ἦκεν ἀχιλλεύς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἄργεφόντης·
 ὦ γέρον' ἔγω γ' ἔκ' ἐκείνους φάγον, ἔδ' οἰωνοί,
 εἴ μ' ἔτι κείνος κείται ἀχιλλῆος παρὰ νηὶ
 αὐτὸς ἐν κλισίῃσι· δυνάδ' ἐκείν' δέ οἱ ἦως
 κειμένῳ· ἔδ' ἔτι χρῶς σήπεται ἢ δέ μιν ἀλὰ
 εἴδωσ'· ἀλλ' ἴατε φῶτας δόνη' φάγας κερτέδυσιν.
 ἢ μὲν μιν πρὶ σῆμα ἔδ' ἐτάροιο φίλοιο
 ἔλκε' ἀκηδέως ἦως ὅτε δῖα φανείη.
 ἢ δέ μιν ἀχαιῶν θεοῖο κεν αὐτὸς ἐπελθὼν
 σῆμα ἐρσεῖς κείται περὶ δ' αἶμα νέριπαι.
 ἢ δέ ποθι μισρὸς σῶν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν,
 οἷον ἐτύπη' πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασαν.
 ὥς τοι κηρύσσεται μάκροδ' θεοὶ ἦος ἦος,
 καὶ νέκυός περ ἐόντος ἐπέσφι φίλος περὶ κῆρι.
 Ως φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρον' καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 ὦ τέκος ἢ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναέσιμα δῶρα διδύναι
 ἀθανάτοισι ἐπεὶ ἔδ' ἐμὸς πάϊς ἐπὶ ἔην γε
 ἀθήετ' ἐπὶ μεγάροισι θεῶν οἳ ἄλ' ἄλ' ἔχουσιν.

ΟΜΗΡΟΥ

τῷ οἱ ἐπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοισιν αἴσαν
 διήγαγε δὴ τὸ δὲ δέξαι ἐμὸν πάρα καλὸν ἄλκιον
 αὐτὸν τε ῥῦσαι πέμψον δέ με σάωγε θεοῖσιν
 ὄφρα κεν εὖ κλισίην πηληϊάδεω ἄριόνωμαι.
 Ἦν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος ἄρχιφόντης·
 πρῶτον μὲν γὰρ νεωτέρων ἢ δέ με πείσεις,
 ὅς με κέλη σέο δῶρα παρέξ Ἀχιλλεύος ἔχεσθαι·
 τὸν ἰδὼν ἐγὼ δειδοίμην καὶ ἀδέομαι πρὶ κῆρι
 συλάνειν, μή μοι κακὸν μέγιστον γένηται.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ πομπὸς καὶ κεκλυτὸν ἄργος ἱκοίμην
 ἐν δυνέως ἐν νηὶ θεῶν, ἢ πεζὸς ὁ μαρτέων.
 ἢ ἄν τις τοι πομπὸν ὀνομάμειος μαχέσαστο·
 ἢ καὶ ἐπαΐξας ἐριθύνιος ἄρμα καὶ ἵππους,
 κερπαλίμωι μάστιγα καὶ ἡνία λαΐετο χερσίν
 ἐν δ' ἐπ' αὖσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἦτο·
 αἰὲν οὔτε δὴ πύργους τετυγῶν καὶ τάρρον ἱκόντο
 οἱ δὲ νέον περὶ δόρυ καὶ φυλακτῆρες πονέοντο·
 τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχλυε διάκτορος ἄρχιφόντης
 πᾶσιν ἄραρ δ' ὥϊε πύλας καὶ ἀπῶσιν ὀχῆας·
 εὖ δ' ἄγαγε πρίαμόν τε καὶ ἀγαμέμνονα δῶρ' ἐπ' ἀπὸ νῆος·
 αἰὲν οὔτε οὐ κλισίην πηληϊάδεω ἄριόνω
 ὑψηλὴν, πλὴν μυρμιδόνες ποίησαν ἀνακτι·
 δῶρ' ἐλάττω κέρσαντες· ἀτὰρ καὶ θύπρην ἔρεφαν,
 λαχόντες τ' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμύσαντες·
 ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἀνακτι·
 σκυροῖσιν πυκινόισι θύρην δ' ἔχε μῦθος ἐπιβλήs
 εἰλάτινος· τὸν βεῖς ἰδὼν ἐπιρρήσεσκον Ἀχαιοὶ
 προῖς δ' ἀνασείσκεον μεγάλην κληῖδα θυράων
 τῶν ἄλλων· Ἀχιλλεύς δ' ἄρ' ἐπιρρήσεσκε καὶ οἶος·

ὅς ῥα ῥ' ἔρμει' αὖτ' ἐρινύϊος ὤϊξε γέροντι·
 ὅς ῥ' ἄρα γε κλυτὰ δῶρα ποδῶν κει πηλείωνι.
 ἐξ ἱππῶν δ' ἀπέβαιναν ἐπὶ χθονὶ φώνησέν τε.
 Ω' γέρων ἦτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήκῃσθα
 ἔρμει' αὖτ' σοὶ γὰρ με πατὴρ ἄμα πομπὴν ὄπασεν·
 αἷ' ἦτοι καὶ ἐγὼ πάλιν εἴσομαι ὅδ' Ἀχιλλῆος
 ὀφθαλμῶς εἴσῃμι, νεμεσῆν δέ κεν εἴη
 ἀθάνατον θεὸν ὃν δὲ βροτῶν ἀγαπαζέμεν ἄνθρωποι
 ταῦν δ' εἰσελθὼν λάβε γύναττα πηλείωνος·
 καὶ μιν ὑπὲρ πατρὸς, καὶ μητέρου, ἢ ὑκόμοιο
 λίαν ἐκείνους εἴνα δὲ σωθῆναι ὀρίνῃς.
 Ω' ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλύμπου
 ἔρμει' αὖτ' ἰφίμαχος δ' ἐξ ἱππῶν ἄλτο χαμᾶζε·
 ἰδῶν δ' ἐκ τ' αὐτὶ λίπεν ὃ δὲ μίμνεν ἐρύκων,
 ἱππῶν δ' ἐμὶόντας τε γέρον δ' ἰθὺς κίεν οἴκῃ·
 τῇ ῥ' Ἀχιλλεύς ἔειπεν δ' ἰφίμαχος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
 εἴ ῥ' ἔταροι δ' ἀπάνευθε κῆρυγ' αὖτο τῷ δὲ δὴ οἴῳ
 ἦρως αὐτομέδων τε καὶ ἄλκιμος ὄζος ἄρῃος
 ποίπῃσιν παρὲν τε γένον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς
 εἰδῶν, καὶ πίνων· εἴ τι καὶ παρέκειτο πρᾶτ' ἐξ
 τῶν δ' ἔλασθ'· εἰσελθὼν ἰφίμαχος μέγας· ἄχι δ' ἄρα σᾶς·
 χερσὶν Ἀχιλλεύς λάβε γύναττα καὶ κύσε χεῖρας
 εἰδῶν ἄνδροφόνους, αἳ οἱ πολέας κτάνον ἦσαν·
 ὥς δ' ὅταν ἄνδρ' ἄπ' πυκινῇ λάβῃ ὅς τ' ἐνὶ πάρῃ
 φῶτα κῆρυγ' αὖτο, ἄλλον ἐξίκετο δῆμον
 ἄνδρ' ὅς δ' ἀφνειὸν θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας·
 ὥς Ἀχιλλεύς θάμβησεν ἰδὼν ἰφίμαχον θεοειδέα·
 θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι· ὅς Ἀχιλλεύς δὲ ἰδόντο·
 τὸν καὶ λισσόμενος ἰφίμαχος πρὸς μῦθον εἶπεν·

ΟΜΗΡΟΥ

μνησσαι πατρὸς σείο θεοῖς ἐπιείκῃ ἄχιλλου·
 πηλίκῃ, ὥς πρὶ ἐγὼν ὁλοῦ ἐπὶ γήραος ὕδω·
 καὶ μὲν πρὶ κείνον πρίναιεται ἀμφὶς ἐόντες·
 τέρψας· ὅδε τις ἔστιν ἄρην καὶ λοιγὸν ἀμύων·
 αἰὲς ἦτοι κείνος γε σέθεν ζώντος ἀνών·
 χαίρειτ' ἐν θυμῷ ἐπὶ τ' ἐλπεταί ἡματα πάντα·
 ὁφείσθαι φίλον υἱὸν ἀπὸ προΐηθεν ἰόντα·
 αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος ἐπεὶ τέκον ἤδ' ὀρίσους,
 ῥοή· ἐν δὲ ρεῖῃ· τῶν δ' ἔτινα φημι λελεῖσθαι
 πεντήκοντα μοι ἦσαν ὅτ' ἤλυθον ὑβὲς ἀχαιῶν·
 ἐνέα καὶ δεκά· μὲν μοι ἦς ἐκ νηδύος ἦσαν·
 τῶν δ' ἄλλας μοι ἐτίκτον ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν·
 τῶν μὲν πολλῶν θῦρος ἄρης ὑπὸ γυναικ' ἔλυσεν·
 ὅς δ' εἰμος οἶος ἔην ἔρυστο δὲ ἄστυ καὶ αὐτὸς·
 ἦν σὺ πρῶν κτείνεις ἀμυνόμενον πρὶ πάτρης
 ἔκτορα· τὸ νῦν εἶνεχ' ἰκθύνω νῆας ἀχαιῶν·
 λυσόμενος παρὰ σείο, φέρω δ' ἀπ' βείσοι ἄποινα·
 αἰὲς ἀδείο θεὸς ἀχιλλεὺς αὐτόν τ' ἐλέησον·
 μνησάμενος σὺ τάρβος· ἐγὼ δ' ἐλεεινότητος πρὶ
 ἔτλην δ' οἷ' ὕπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος
 ἀνδρὸς παιδοφόνου, ποτὶ σῶμα χερ' ὀρέεσθαι·
 Ως φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὕπ' ἱμῖον ὥρσε γόοιο·
 ἀψάμενος δ' ἄρα χερσὶ ἀπώσατο ἦν καὶ γέροντα·
 τὸ δὲ μνησαμένω, ὁ μὲν ἔκτορος ἀνδροφόνου,
 κλαῖ' ἀδινὰ προπάρειθε ποδῶν ἀχιλλῆος ἐλυθεῖς·
 αὐτὰρ ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἐὼν πατέρ' ἄλλο τε δ' αὐτὲ
 πάτρικλον· τῶν δὲ στυγὰ καὶ δάματ' ὀρώρει·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος ἀχιλλεὺς·
 καὶ οἱ ἀπὸ πραπίδων ἤλθ' ἱμῖρος ἡ δ' ἀπὸ γούων·
 αὐτίκ' ἀπὸ

ΙΛΙΑΔΟΣ.

θάνατ' λίσσεται ἄνω μάχης ἔσθ' ἐνὶ στήθεσσι,
καὶ φρυγὴν καὶ πύργον καὶ ἑλλήσποντος ἀπείρωτον
τῶν σε γέρον πλὺτ' ἔτι καὶ ἡγήσιν φασὶ κεκέρθαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ τοὶ πῆμα κ' ὀδύνην ὕβριον ἔδωκεν,
αἰεὶ τοὶ πρὶ ὄσσοι μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε,
ἀνχεο· μή δ' ἀλίσσον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
ὃ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος ἕως ἡνίκα,
ὃ δέ μιν ἀνστήσεις πρὶν καὶ καμὸν ἄλλο πάσῃαι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοειδής.
μή μ' ἐπὶ πῶς ἔσθ' ἄνθρωπον ἴδ' εὖ διοτρεφές, ὄφρα κεν ἔκτωρ
κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδὴς ἄμ' ἀτάχιστα
λύσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα
πᾶσι τὰ τοὶ φέρομαι, σὺ δὲ τῶν δ' ἀπόναι καὶ ἑλθοῖς
σὴν ὅς πατρὶ δαράϊαν ἐπεί με πρῶτον ἔασας
αὐτὸν τε ζῶειν καὶ ὄρεν φάος ἠελίοιο.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόσχεσθ' ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκυὸς Ἀχιλλεύς.
μηνίετι ναῦ μ' ἐρέθιζε γέρον· νοεῶ δὲ καὶ αὐτὸς
ἔκτορά τοι λῦσαι· διοθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε
μήτηρ· ἥ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ Ἀλκίονος γέροντος·
καὶ δὲ σὲ γινώσκω Πρίαμε φρεσὶν, ὃ δέ με λήθης·
ὅττι θεῶν τις ἦγε θεὰς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν·
ὃ γάρ κεν τλαίῃ βροτὸς ἐλθέμεν, ὃ δὲ μάλ' ἠβῶν
ὅς σφάτῃν ὃ δὲ τὸν αἶν φυλάκῃς λαῶσι, ὃ δὲ ἐκὼν ὀχέσῃ
ρεῖα μετοχλίσσει θυράων ἡμετράων·
τῷ ναῦ μή μοι μάλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς·
μή σε γέρον ὃ δ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔασω,
καὶ ἰκέτην πρὸ ὄντα, δῖος δ' ἀλίτω μακάρων·
ὧς ἔρατ' ἔδιδεσε δ' ὃ γέρον, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
πηνελόπεια δ' οἴκοιο λείων ὧς ἄλτο θυράζει

ἢ κ' οἶος·

ὅ κ' οἷός τ' ἄμα τῷ γε δ' ὤω θρᾶπόντες ἔποντο·
 ἄρως αὐτομέδων τε καὶ ἄλκιμος, ὅς ῥα μέλιστα
 τί' ἀχιλλεύς ἐτάρων μετὰ πάροκλόν γε θανόντα·
 οἱ γὰρ ὑπὸ ζυγὸν λυόν ἵππας ἡμίδυος τε·
 εἰς δ' ἄραγον κήρυξ καλῆτορα τοῖο γέροντος·
 καὶ δ' ἐπὶ δίφρῳ εἶσαν ἐϋξέσου δ' ἀπ' ἀπῆνης
 ἤρεον ἑκτορέης κεφαλῆς ἀτρείσι ἀποινα·
 καὶ δ' ἔλιπον δ' ὤφρα εὐνιτόν τε χιτῶνα,
 ὄφρα νέκυν πυκνέσας δ' ὤη σῖκον δὲ φέρεσθαι·
 δ' ὡς δ' ἐκκαλέσας λῦσαι κέλετ' ἀμυρίτ' ἀλῆψαι·
 πόσφιν ἀειράσας ὥς μὴ πρίαμος ἴδοι ἦδ' ὄν·
 μὴ δ' ἄλλ' ἀχνυμένη κραδίη χόλον, ὅ κ' ἐρύσαιο
 παῖδα ἰδὼν· ἀχιλλεῖ δ' ὄρινεθ' ἰφίλον ἦτορ·
 καὶ ἑκτακτείνε· δ' ὅς δ' ἀλήπται ἐφειμᾶς·
 τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δ' ὡς λῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ·
 ἀμυρί δέ μιν φάρος καλὸν βάλλον ἢ δὲ χιτῶνα
 αὐτὸς τὸν γὰρ ἀχιλλεύς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας·
 σὺ δ' ἐτάρῳ ἦσαν ἐϋξέσιν ἐπ' ἀπῆνην
 ὥμοξεν τ' ἄρ' ἔπειτα· φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
 μή μοι πάροκλε σκυδ' μαινέμεν ἄνε πύθναε
 ἦν αἰδός πρὸς ἑὸν, ὅτι ἑκτορα δ' ἴον ἔλυσσε
 παρὶ φίλῳ· ἐπεὶ ἦμοι ἀεικέα δῶκεν ἀποινα·
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶν δ' ἀποδάσσομαι ὅα' ἐπέοικεν·
 ἢ ῥά· καὶ εἰς κλισίην πάλιν ἦτε δ' ὅς ἀχιλλεύς·
 ἔζετο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαίδαλῳ ἐνθεν ἀνέστη
 τοῖχ' ὅτ' ἐτέρη· ποτὶ δὲ πρίαμον φάτο μῦθον·
 ἦδ' ὅς μιν δ' ἦτοι κέλυται γέρον ὥς ἐκέλευε
 κεῖται δ' ἐν λεχέει· ἄμα δ' ἦοι φαινομένηφι
 ὄψεα αὐτὸς ἄγων· νῦν δέ, μνησώμεθα δόρυπα·

ΙΛΙΛΔΟΣ

καὶ γὰρ τ' ἡνίοχος νιοβὴ ἐμνήσατό σίτου.
 τῇ πρ. δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο
 εἰς μετ' αὐτῶν, εἰς δ' ὕετο ἡβώνοντες.
 τοὺς μὲν ἀπὸ λῶν πέφνεν ἀπ' ὄρουρέοιο βιοῖο.
 χυθόμενος νιοβὴ τοῖς δ' ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
 ἔνευ' ἄρα λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῆς.
 φῆ δ' οἷω τεκένειν. ἡ δ' αὖτ' ἡγεῖν αὐτὸ πρῶτος.
 τῷ δ' ἄρα καὶ δῖω πρ. ὄντ' ἀπὸ πάντας ὀλεσάν
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν ἡμαρ κέα τ' ἐν φόνῳ ὅδε τις ἦεν
 κατθάλει· λαὸς δὲ λῆθος ποίησε κρονίων.
 τὸν δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάλαν θεοὶ ἔρανίωντες.
 ἡ δ' ἄρα σίτῳ μνήσατ', ἐπεὶ καὶ με δακρυχέεσσα.
 οὐκ δέ περ ἐν πέτρῃσιν ἐν ἔρσι οἰοπόλοισιν
 ἐν σιπυλῷ ὅθι φασὶ θεῶν ἐμμεναι ἀνὰ
 νυμφῶν, αἳ τ' ἀμρ' ἄχελῶϊν ἐρρώσαντο
 ἐνθα λίθος πρ. ἔσσα θεῶν ἐκνήδεια πέσσει
 οὐκ ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα δῖε βραῖε
 σίτῳ· ἐπειτὰ κεν αὐτὲ φείλον παῖδα κλαῖοισθα.
 ἴλιον ἡσαγαγὼν πολυδάκρυτος δέ τι ἔσται
 ἡ καὶ ἀναξέας ὅϊν ὠκὺς ἄργυρον ἀχιλλεύς.
 σπράξ'· ἔταροι δ' ἔδρυν τε καὶ ἄμρετον οὐ κατὰ κόσμον
 μίσυλλον τ' ἄρ' ἐπισαμένως, πείραντ' ὀβελοῖσιν
 ὠπῆσαν τε πρὶ φραδέως, ἐρύσαντ' τε πάντα.
 αὐτομέδων δ' ἄρα σίτον ἐλὼν ἐπέημε φραπέξῃ
 καλοῖς ἐν κενέοισιν· ἀτὰρ κῆρ ἀνείμειν ἀχιλλεύς.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμεα χεῖρας ἴαλλον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδυτύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 ἦτοι δαρδανίδης πρίαμος θαυμάζ' ἀχιλλέα,
 ὅσος ἔην, οἷος τε. θεοῖσι γὰρ ἄντα ἰώκει.

αὐτὰρ δαρδανίδα πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 εἰσορόων ὅφιν τ' ἀγαθὴν καὶ μύθων ἀνδρῶν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπυσαν ὅθ' ἀμύλητος ὀρώωντ' αὖτε,
 τὸν πρότερος προσέειπε γέρων πρίαμος θεοειδής·
 λέξον νῦν με τάχιστα διοχοφῆς ὄφρα καὶ ἡδὴ
 ὕπνῳ ὑπὸ γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες.
 ἔγ' γάρ πω μύσαν ὄλε, ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 ἐξ ὧ σῆς ὑπὸ χρσὶν ἐμὸς παῖς ὤλεσε θυμόν·
 αἶψ' αἶψ' πενέχῳ καὶ κῆδ' αὖτε μυρία πέσσω,
 αὐλῆς ἐν χορτοῖσι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον·
 νῦν δ' ἡ καὶ σίτ' ἀπασάμην καὶ αἶθοπα ὄνον
 λαυκηνὴς καὶ θέης πάρος γε· καὶ ὅτ' ἐπεπλάσμεν·
 ἦ ῥ' Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δῖμωσιν κέλευσε·
 δέμν' ὑπ' αἰθέσῃ θέμεναι καὶ ῥήγεα καλὰ
 πόρφυρ' ἐμβαλέειν σπρέσαι τ' ἐφύπρθε τάπιτας,
 χαλκὸν δ' ἐνθεύμεναι ὕλας καὶ ὑπρθεῖν ἑσάδα.
 αἶψ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο δάος μετὰ χρσὶν ἔχουσιν·
 αἶψα δ' ἄρ' ἐσπρέσαν δοιῶ λέχε' ἐκονέεσσαι.
 τὸν δ' ἐπικροτέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ἔκπρος μὲν δὴ λέξον γέρον φίλε μή τις Ἀχαιῶν
 ἐνθάδ' ἐπέλθῃσι βυληφόρος οἷ τέ μοι αἶψ'
 βυλὰς βυλῶνσι παρήμενοι ἢ θέμις ἔστι.
 τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θεὸν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 αὐτίκ' αὖν ἐξείποιά γ' ἀμέμνονι ποιμένι λαῶν·
 καὶ κεν ἀνάβλησις λυσίος νεκροῖο γένηται.
 αἶψ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀποκτείνω κατὰ λείον.
 ποσσὶν μαρ μέμονας κτρεῖζέμεν ἔκτορα δῖον·
 ὄφρα τέως αὐτὸς τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
 Ἴδὼν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα γέρων πρίαμος θεοειδής·

Γ Α Ι Α Δ Ο Σ

εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλῃς τελέσαι τάρων ἐκτορι δῖω
 ὦ δέ κε μοι ρέξων ἀχιλλεύς κεχαρισμένα θεῆς.
 οἶσθα γὰρ ὡς κατὰ ἄστυ ἐέλημεθα τηλόθι δ' ὕλη
 ἀξέμεν ἐξ ὄρεος μάλα δὲ προῶδες δεδίασιν.
 ἐννῆμαρ μὲν καὶ ἄν ἐν μεγάροισι γοῶσι μὲν
 τῇ δεκάτῃ δὲ καὶ θάπτοισιν δαίνυτό τε λαός.
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν.
 τῇ δὲ δωδεκάτῃ πόλεμίξομεν εἰς β' ἀνάγκη.
 ὅν δ' αὖτε προσέειπε πρῶτος δῖος ἀχιλλεύς.
 εἴσαι τοι καὶ ταῦτα γέρον πρίαμ' ὡς σὺ κελύγῃς.
 χήσω γὰρ ῥῶτον πόλεμον χρόνον ὅσον ἀνώγαρ.
 ὦς ἄρα φωνήσας ἐπὶ κερπῷ χεῖρα γέροντος
 ἔλαβε δεξιτῆρ' ἢ μήπως δέσῃ ἐνὶ θυμῷ.
 οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμῳ αὐτόθι κοιμήσαντο
 κῆρυξ καὶ πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.
 αὐτὰρ ἀχιλλεύς αὖδ' ἐμυχῶ κλισίῃς εὐπνέων.
 τῷ δὲ βρισηὶς παρελέξατο καλλιπάρης.
 ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἱποκορυβαί,
 αὖδ' οὖν παννύχιοι μαλακῶ δειδυμένοι ὕπνῳ.
 αἰὲς ἔρμειν ἐριδύιον ὕπνος ἔμαρπτεν
 ὄρμαλλον τ' ἀνὰ θυμὸν ὅπως πρίαμον βασιλῆα
 νηῶν ἐκπέμψει λαθὼν ἱερὸς πυλαῶρ.
 πῇ δ' ἄρ' ὕπ' ἐρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον εἶπεν
 ὦ γέρον ὅν τι σοί γε μέλας κακὸν ὄν ἐθ' αὐδὲς
 ἀνδράσιν ἐκδηίοισιν, ἐπεὶ σ' εἴκει ἀχιλλεύς.
 καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἐδωκας.
 σῆο δέ κε ζῶν, καὶ φίλ' ἔσσι δόϊεν ἀποινα,
 πᾶσι δὲ τοι μέγ' ἔτι λειπόμενοι, ἀέκ' ἀγαμέμνων
 γνοῖσ' ἀφ' ἑσθλῆς γνώωσι δὲ πάντες ἀχαιοὶ.

Ως ἔφατ'· ἴδδειςιν δ' ὀγέρων· κήρυξ δ' αἰγίση·
 τοῖσι δ' ἑρμείας ζυγὲς ἱππας ἡμιόνους τε·
 ῥίμψα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ σπονδῶν ὃ δέ τις ἔγνω·
 αἶψ' ὅτε δὴ πόρον ἵξον εὐρύς ποταμοῖο
 ξάνθου δινηέντος ὃν ἀθάνατος τέκετο ζεύς·
 ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν ὄλυμπον·
 ἡὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
 οἷδ' εἰς αἶψ' ἔλων σίμωγῃ τε σπονδῇ τε
 ἱππας· ἡμιόνους δὲ νέκυα φέρον· ὃ δέ τις ἄλλος
 ἔγνω πρόδ' ἀνδρῶν καλλιζόνον τε γυναικῶν·
 αἶψ' ἄρα καυάνδρην ἱκέλι χρυσῇ ἀφροδίτῃ·
 πέργαμον εἰσαναβάσσα φίλον πατέρ' εἰσεγόνειεν·
 ἑσταότ' ἐν δίφρῳ κήρυξ τε αἶσυβοώτην·
 τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδεν κείμενον ἐν λεχέεσσιν·
 κώκυσέν τ' ἄρ', ἔπητα γέγωνέ τε πᾶν κατὰ αἶψ·
 ὃ φεθε προῖες καὶ προῖ' ἰδὲν ἐκτορ' ἰόντες
 εἴποτε καὶ ζῶντι μάχης ἐκνοσήσαντι·
 χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλειτ' ἦν παντί τε δήμῳ
 Ως ἔφατ' ὃ δέ τις αὐτόθι ἐνὶ πόλει λίπετ' ἀνὴρ·
 ὃ δὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάχετον ἵκετο πένθος·
 ἀχθὲ δὲ ξυμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι·
 πρῶται τὸν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
 τιλλέειαν ἐπ' ἀμαξάν εὐπρωχον αἰξάσαι
 ἀπὸ μαι κεραλῆς· κλάων δ' ἀμφίσταθ' ὀμίλος·
 καὶ νύ κε δὴ πρόπαν ἤμαρ ὅς ἡέλιον κατὰ δῶτα·
 ἐκτορα δακρυχέοντες ὁδύροντο πρὸ πυλάων·
 εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δῖοιροιο γέρων λαοῖσι μετῴδα·
 εἴξατέ μοι ἑρῶσι διεθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἄσπεθε, κλαυθμοῖο ἐπὴν ἀγάγοιμι δόμον δὲ

ΙΛΙΛΔΟΣ

Ως ἔφαθ'· οἱ δὲ διέστησαν καὶ εἴξαν ἀπὴν·

οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δῶματα, τὸν μὲν ἔπειτα
 τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν ἐθέσαν, παρὰ δ' εἴσαν αἰοιδὸς
 θρήνων ἐξάρχουσ' οἷτε σπονδαῖαν αἰοιδὴν·
 οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον· ἐπὶ δὲ σπονάχοντο γυναικῶν.

Τῇσιν δ' ἀνδρομάχη λυκώλετος ἦρχε γόοιο·
 ἔκτορος ἀνδροφρόνοιο κῆρυ μετὰ χρυσὴν ἔχουσα·
 ἄνερ· ἐπ' αἰῶνος νέος ὦλεο, καὶ δέ με χήρην
 λείπεις ἐν μεγάροισι· παῖς δ' ἐτι νήπιος αὐτῶν·
 ὃν τέκομεν σύτ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι ὅδε μιν οἶω,
 ὅβρις ἔξερα πρὶν γὰρ πόλις ἦεν κατ' ἄκρης
 πέσεται· ἢ γὰρ ὅλωλας ἐπίσκοπος, ὃς τέ μιν αὐτὸν
 ῥύσκει, ἔχου δ' ἀλόχης κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα·
 αἱ δὲ τάχα νηυσὶν ὀχθήσονται γλαφυρῇσι,
 καὶ δὲ ἐγὼ μετὰ τῇσι σύδ' αὖ τέκος ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
 εἴφαί· ἐνθά κεν ἔργα ἀνικία ἐργάζοιο
 ἀεθλούων πρὸ ἀνάκτορος αἰμαλίσχῃ, ἢ τίς ἀχαιῶν
 ῥίψει χειρὸς ἐλὼν ἀπὸ πύργῃ λυγρὸν ὄλεθρον
 χυθόμενος ὃ τινι δῆπν ἀδελφεὸν ἔκτανεν ἐκτῶν,
 ἢ πατέρ' ἢ ἐκὼν ἢ ἐπεὶ μάλα πολλοὶ ἀχαιῶν
 ἔκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδῶν ἐλὼν ἀπετον ὅδε·
 ὃ γὰρ μελίσχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαῖ λυγρῇ·
 τῷ καὶ μιν λαοὶ ὀδύρονται κατὰ ἄστυ·
 δῶν δὲ τοκοῖσι γόον καὶ πένθος ἔθηκες
 ἔκτορ' ἐμοὶ δὲ μάλιστ' ἀλεείφεται ἄλγεα λυγρὰ·
 ὃ γὰρ μι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας·
 ὃ δέ τι μοι εἴπῃ πυκινὸν ἔπος ὃ τέ κεν αἶψά
 με μνήμην νύκτας τε καὶ ἡμέρας δακρυχέουσα·
 Ως ἔφατο κλάουσ' ἐπὶ δὲ σπονάχοντο γυναικῶν.

Τῆσιν δ' αὖθ' ἵκθην ἀδινῆ ἐξῆρχε βόοιο·
 ἔκτορ ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
 ἡ μὲν μοι ζωὴς πρὶν ἔων φίλος ἠὲ θεοῖσι·
 οἱ δ' ἄρα σὺ κηδόντο, καὶ ἐν θανάτοισι περ αἴσῃ·
 ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμὸς πόδας ὠκυὺς ἀχιλλεύς,
 πέρναχ' ὄντιν' ἔλκευε πέρην ἁλὸς ἀβυγέτοιο,
 οὗ σάμον, ἐς τ' ἰμβρον, καὶ λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
 σὺ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναϊκῆι χαλκῷ,
 πολλὰ ῥυσσέεισεν ἐγὼ πρὶ σῇ μετάρῳ
 παρόκλητ' ὅν ἐπερυσθ', ἀνέστησε δέ μιν ὑδ' ὤς·
 νῦν δέ μοι ἐρσῆς καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν
 κῆσαι τῷ ἱκέλος, ὅν τ' ὄρνυρότοξος ἀπόλων,
 οἷς ἀγανοῖς βελέειν ἀποιχόμενος κατεπέφνη·
Ως ἔφατο κλαίονσα, γόον δ' ἀλίσσον ὄρισε.
 τῆσι δ' ἐπειθέλεν, φιλότητι ἐξῆρχε γόοιο·
 ἔκτορ ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων
 ἡ μὲν μοι πόσις ἐστὶν ἀλέξανδρος θεοσδής,
 οἷς μ' ἀγαγε φροῖν δ' ὥς πρὶν ὠρελλὰ πλέσσει
 ἦδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκός ἐστις εἶναι·
 ἐξ ὅ κεῖθεν ἔβην καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάροισι·
 αἴψ' ἔγωγε ζῶ ἀκνῶσα κακὸν ἐπὶ σὺν ἀσύνφρονι·
 αἴψ' εἴ τις με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐκίπποι
 δαέρων, ἢ γαλῶν, ἢ εἰνατέρων εὐπέπων,
 ἢ ἐκυρὴν ἐκυρὸς δὲ πατὴρ ὥς ἡπίος ἀεί,
 αἴψ' αὖ σὺ τόν γ' ἐπέειπαι παρὰ φάμενος κατέρυκε·
 σῇ τ' ἀγνοφροσύνῃ καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέειπαι·
 τῷ σέθ' ἄμα κλαῖω καὶ ἐμ' ἀμμορον ἀχνυμένη κῆρ
 ὃ γάρ τις μοι ἐτ' ἄλλος ἐνὶ φροῖν ἀνρείη·
 ἡπίος δ' ἐφίλος, πάντας δέ με περρίχουσιν·

ΙΛΙΑΔΟΣ

Ως ἔφατο κλαίον· ἐπὶ δ' ἔσπευε δῆμος ἀπείρων·
 λαοῖσιν δὲ γέρων πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
 Ἄξιτε νῦν πρῶτον ξύλα ἄστυδι μὴ δέ τι θυμῷ
 δείσῃ τ' ὀργείῳσι πυκινὴν ἀλχὸν· ἢ γὰρ ἀχιλλεύς
 πέμπων μὲν ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν
 μὴ πρὶν πημανέειν πρὶν δωδεχέτη μόλην ἡῶς·
 Ως ἔφαθ'· οἳ δ' ὕψ' ἀμάχησι βόας ἡμιόνας τε
 ζυγυσαν· αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄπυος ἤρβέθοντο·
 ἐνὶ μαρμάρῳ τοι γέ ἀγίγειον ἀπαιτον ὕλην
 αἰχό τε δὴ δολιχέτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἡῶς
 καὶ πρὶν ἄρ' ἐξέρρεον θρασυὶ ἐκτορα δάκρυ χέοντες·
 ἐν δὲ πυρὶ ὕπατη νεκρὸν θέσαν ἐν δ' ἔβαλον πῦρ
 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἡῶς
 τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτὰ ἐκτορος ἔχρετο λαός·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἤρβθεν ὀμυγρέειν τ' ἐγένοντο·
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἶθοπι οἶνω
 πᾶσαν ὀπώραν ἐπεῖχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὄσσε λυγρὰ λείγοντο κασιγνητοὶ, ἑταροὶ τε
 μυρόμενοι· θαλρὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρρηῶν·
 καὶ τά γε χρυσήν δὲ λάρνακα θῆκεν ἐλόντες,
 πορφύρεοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν
 αἶψα δ' ἄρ' ὅς κοίλῃν καίπετον θέσαν· αὐτὰρ ὕψθεν,
 πυκνοῖσιν λάεσι κατεσφύρεσαν μεγάλοισιν·
 ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν· πρὶ δὲ σκοποὶ εἶατο πάντη·
 μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖν ἐϋκνήμιδης Ἀχαιοί·
 χούαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
 αὖ σιωπαῖρά μιν δαίνυντ' ἐρικυδέα δᾶτα,
 δώμασιν ἐν πρίαμοιο διοφρέος βασιλῆος·
 ὡς οἳ γ' ἀμφίεπον τάρον ἐκτορος ἱποδάμοιο·

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΙΛΙΑΔΟΣ.

Registrum Iliadis.

1 2 3 4 5 6 7

A B C D E F G H I K L M N O P
Q R S T V X Y Z AA BB CC DD
EE FF GG HH II KK LL MM. Omnes
quaterni præter ultimum, qui est ternus.

VENETIIS IN AEDIBVS AL
DI, ET ANDREAE ASV,
LANI SOCERI. M. D.
XXIIII. MENSE
APRILI.

5848019

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12
A B C D E F G H I K L M N O P
Q R S T U V X Y Z AA BB CC DD
EE FF GG HH II KK LL MM NN
OO PP QQ RR SS TT UU VV WW XX YY ZZ

AL DVS.

